
3 1761 06232004 9

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ.

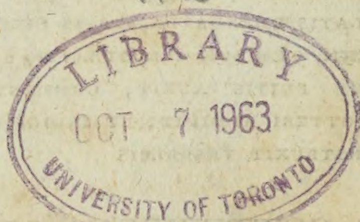
LECTIONIBUS EDITIONIS SEBASTIANAE VARIIS IN LYCOPHRONIS ALEXANDRAM PRAEMISSIS ET RECENSITIS, AD SUPPLENDAM ET ABSOLVENDAM EDIT. REICHARDIANAM, E TRIBUS CODD. MSS. VITEBERGENSIBUS VNOQUE CIZENSI NUNC PRIMUM COLLATIS EMENDAVIT, NOTIS CUM GEORG. FRID. THRYLLITZSCHII, TUM SUIS ILLUSTRAVIT, SCHOLIIS MINORIBUS NONDUM EDITIS AUXIT, COMMENTARIOS MEURSII ET POTTERI ADDIDIT, ET INDICIBUS INSTRUXIT VBERRIMIS

M. CHRIST. GOTTFRIED MÜLLER

RECTOR SCHOLAE ET BIBLIOTH. EPISCOP. CIZENSIS PRAEFECTUS, AC SOCIETATIS LAT. IENENSIS SODALIS.

VOLUMEN SECUNDUM.

LIPSIAE, MDCCCXI.
SUMTIBUS F. C. G. VOGELII.

LIBRARY
OCT 7 1963
UNIVERSITY OF TORONTO

Ex 261. Πτεροῖσι] τοῖς τοῦ ἅρματος τροχοῖς. Μεταφορικῶς [1]) δὲ εἰπὼν τὸν Ἀχιλλέα ἀετὸν εἰκότως τῇ τροπῇ ἐπιμείνας τοὺς τροχοὺς τοῦ ἅρματος αὐτοῦ πτερὰ ἐκάλεσεν ὡς δι' αὐτῶν φερόμενον καὶ πετόμενον. Λέγει δὲ καὶ τὴν παρ' Ὁμήρῳ διφρουλκίαν τοῦ Ἕκτορος, ὅτε αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ Ἀχιλλεύς.

Ex 262. Ῥαιβῷ] τὸ ῥαιβῷ [2]) ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς [3]) Ἀττικόν ἐστιν. Ἢ οὕτως εἰπέ· Διαγράφων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς. Ῥαιβῷ δὲ τῇ ἐπικαμπεῖ.

Τόρμαν] λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ [4]).

Ἀγκύλῃ βάσει] ἀσυνδέτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγκύλῃ βάσει [5]).

Ex 263. Λευρᾶς] λίαν εὐρείας. Ἀλλὰ κᾂν τὰς λέξεις ἄνωθεν τῶν στίχων γράφε [6]).

Ex 264. Κλάζων [7]) τ' ἄμικτον] καὶ βοῶν ἄμικτον. Εἶπε δὲ ἢ ὅτι ἡδεῖαν φωνὴν ἔχει ὁ ἀετὸς καὶ ἐξαίρετον πα-

1) μεταφορικῶς usque ad ἀνεῖλεν ὁ Ἀχιλλεὺς a Seb. e duobus Codd. eruta in nostris non exhibentur. Homer. Il. X 395 — 405.

2) ῥαιβῷ — ἐλλειπτικῶς) Vit. 1. et Ciz. modo sic: ῥαιβῷ, ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς, reliquis omissis.

3) θηλυκῶς) Vitt. 2 et 3. θηλυκόν.

4) τόρμαν — τροχοῦ) Desiderantur in nostris.

5) ἀγκύλῃ — βάσει) Habent nostri, sed ante δάφει, sic: ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς τὸ χέρσον.

6) ἀλλὰ — γράφε) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

7) κλάζων — usque ad Ὅμηρος absunt a Ciz. et Vit. 1. Reliquis omissis Vitt. 2 et 3. habent modo: κλάζων, βοῶν. In edit. Potteri desunt εἶπε δὲ usque ad τὰ λοιπὰ ὄρνεα, ἢ ὅτι.

ρα τὰ λοιπὰ ὄρνεα ἢ ὅτι μόνος ὁ ἀετὸς ἤτοι Ἀχιλλεὺς ἐπολέμει κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Ex 265. Ἀγαστόρων τρόφιν] ὁμογαστόρων 8) ἀδελφὸν, ἤτοι τὸν συντεθραμμένον.

Ex 266. Πτώου τε πατρὸς] τὸν υἱόν τε τοῦ Πτώου πατρὸς 9), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιηταί 10) φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος 11). Πτῶος 12) δὲ ὁ Ἀπόλλων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ 13) Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα σῦς μέγας ἄγριος ἐφάνη, ἰδοῦσα δὲ τοῦτον 14) ἐπτοήθη καὶ Πτῶα ἐκλήθη. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων Πτῶος 15).

296. Λαβὼν δὲ ταῦρον 1)] ταῦρον τὸν Ἕκτορα καλεῖ ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον.

Πεφασμένου] τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου 2).

8) ὁμογαστ.) Noſtri ὁμογαστέρων. Vit. 1. et Ciz. modo: ὁμογ. ἀδελφῶν, ſublatis iis, quae ſequuntur.

9) τὸν υἱόν — πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. υἱόν τε πατρὸς τοῦ πτώου.

10) ποιηταί) Noſtri cum edd. ante Seb. ποιητής, vt ad ſolum Alexandrum Aetolum referretur, cuius mentio fit ap. Macrob. V, 22, et ab Alexandro Polyhiſtore, ſupra ad v. 177. laudato, diſtingueretur.

11) Ἀπόλλ.) Noſtri art. τοῦ praepoſitum delent.

12) πτῶος) *Apollinis filius dic. Stephano ad* ἀκραιφία, *ſed Pauſaniae* IX, 23, ἀθάμαντος καὶ θεμιστοῦς, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι ἐπίκλησις καὶ τῷ ὄρει. *Mons, vt Stephanus tradit, ita vocatus eſt,* ὅτι λητὼ ἐκεῖ βουλομένην τεκεῖν ὁ κάπρος ἐπιφανεὶς ἐπτόησε, *vt recte eum locum Salmaſius* ὁ πάνυ *conſtituit. In eo monte, puto, templum fuit Apollinis* πτώου, *in quo oracula edebantur, quae intelligit Plutarch. de oraculorum defectu.* Thryllit.

13) γεννώσ.) Vit. 1. et Ciz. γεννωμένῃ.

14) τοῦτον) Sic pro τοῦτο noſtri cum Seb.

15) πτῶος) Noſtri delent, vti etiam art. ἡ ante Ἄρτεμ. et ὁ ante Ἀπόλλων.

1) τοῦ πεφασμ.) Tollunt Vit. 1. et Ciz. poſt λαβὼν ταῦρον, recte, nam mox ſeorſim ponitur.

2) πεφασ. — ἀνῃρημ.) Abeſt a Vit. 3.

Δάνος] νῦν τὸ δῶρον. Φασὶ γὰρ [3]) οἱ παλαιοὶ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς Πριάμου θυγατρὸς ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ συμμαχήσειν [4]) αὐτῷ, εἰ λάβοι [5]) τὴν κόρην. Ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. Λαβόντες δὲ [6]) τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονε. Λέγει οὖν· τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεὺς ταφήσεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.

270. Σκεθρῷ ταλάντῳ] ἀντὶ τοῦ· ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει [7]). Ὅμηρος [8]) μὲν ἁπλῶς δῶρά φησι τῷ

3) γὰρ) Nostri omnes, vt Seb. addunt, sed pro οἱ παλαιοὶ Vit. 1. et Ciz. οἱ πολλοὶ, vt edd. prior.

4) συμμαχ.) Vit. 3. συμμαχῆσαι cum Eudoc. p. 84. *Totam historiam refert Nonnus in* ἐξηγήσει ἱστοριῶν Γρηγορίου *L. 1. c. 8. p.* 133. Thryllit.

5) εἰ λάβοι) Vitt. 1 et 2. et Ciz. εἰ λάβῃ, sed Vit. 3. cum Eudoc. λάβοι.

6) λαβόντες — παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) Nostri cum Eudocia breuiter sic: οἱ δὲ Τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν (Ciz. et Vit. 1. πάντα) τὰ δῶρα, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος ἔδωκεν. cf. Io. Tzetz. in Hom. v. 385 et 430, ibique Iacobs. Sic quoque Eudoc. p. 85. ad verbum, sed inter ἃ Πρίαμος et ἔδωκεν l. δέδωκεν inserit: ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει τρυτάνης τοῦ ζυγοῦ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ Ἕκτορος, λάθρα τῶν Ἑλλήνων τῆς νυκτὸς τῷ Ἀχιλλεῖ. Videntur et Eudocia et Tzetzes ex vno eodemque fonte hausisse sua, e Commentariis scl. priscis in Lycophronem, nam omnia, quae hic traduntur, in solum cadunt Lycophronem.

7) ταλάντῳ — ζυγοσταθμ.) A Sebast. adiecta nostri quoque adiiciunt, sed Vit. 1. et Ciz. ζυγοστατήματι: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ζυγοσταθμήσει pro ζυγοσταθμήτῃ, et ante ἀκριβεῖ Vit. 2. ἀντὶ τοῦ, quod recepimus, Vit. 3. vero ἤτοι. E tribus vocc. ζυγοσταθμήτῃ, ζυγοστατήματι et ζυγοσταθμήσει, quae Lexica ignorant omnia, recepimus vltimum, quia est

Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος, Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους.

Ταλάντῳ] τάλαντον νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμώμενα 9).

Τρυτάνης] τοῦ ζυγοῦ. Τρυτάνη δὲ ἡ καὶ σταχάνη 10) λεγομένη 11). Λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, αἵ καὶ 12) πλάστιγγες. Κυρίως δὲ τρυτάνη ἡ γλωσσὶς 13) τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ.

Ἠρτημένον 14)] κρεμάμενον, σταθμώμενον.

271. Αὖθις 1)] εἰς τοὐπίσω.

Τὸν ἀντίποινον] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα 2).

Ἶσον] καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεξάμενος τὸ ι οὐχ εὑρήσεις 3) τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς καὶ ἐδίδαξα.

compofitum ex ζυγὸς et στάθμησις.

8) ὅμηρος — τοῦ βάρους) Noſtri non habent. Hom. Il. ω, 58. ſqq.

9) σταθμώμενα) Sic pro σταθμούμενα legendum praeeuntibus Codd. Vitt. 1. 2. et Giz. Paullo poſt Seb. quoque σταθμώμενον.

10) σταχάνη) Vitt. 2 et 3. σταχίνη.

11) λεγομ.) Vit. 1. et Giz. καλουμένη.

12) αἵ καὶ) Sic pro καὶ αἵ legendum eſt cum noſtris et Phauor. ad τρυπάνη (τρυτάνη).

13) γλωσσὶς) Giz. et Vit. 1. γλῶσσα.

14) Ἠρτημένον — σταθμ.) A Seb. hic infertum exhibent quoque Vit. 1. et Giz. ſed non h. l. verum antea poſt τρυτάνης] ζυγοῦ. Phavorimus inferuit hoc ſchol. Lexico ſuo, at feſtinanter, nam verba ſeq. v. 271. αὖθις, εἰς τοὐπίσω inepte appoſuit.

1) αὖθις) Vit. 1. et Giz. αὖτις.

2) δοθέντα) Thryllit. coniicit δεθέντα.

3) οὐχ εὑρήσεις — ἐπταισ.) Vitt. 1. et Giz. vt edd. vett. οὐχ εὕρῃς: Vitt. 2 et 3. fere, vt Pott. 2. οὐκ ἔστιν ὁ στίχος ἐπταισμένος, ἀλλ' οὐδ' (οὐδ' deeſt in Potter. 2.) εὑρήσεις.

272. Μύδρον] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον παρὰ τὸ μύρεσθαι [4]). Νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον· ὁ γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρδεων χρυσῖτιν [5]) πρὶν εἶχε ψάμμον ἐκ τοῦ παρακειμένου [6]) ὄρους τοῦ Τμώλου καταῤῥέουσαν εἰς αὐτὸν καὶ ψήγματα [7]) καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, τὰ νῦν δὲ [8]) ὕελον κατάγει.

273 — 74. Κρατῆρα Βάκχου [1])] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα [2]) τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι φυγὼν πρὸς αὐτὴν καὶ σωθεὶς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν τὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀντιλόχου κεῖνται [3]) ὀστᾶ. Ἡ δὲ ἱστορία [4]) τοιαύτη· Διόνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμοῦ καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. Παραγενόμενος δὲ καὶ εἰς Θράκην, Λυκοῦργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύνει τῆς γῆς καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθηνῶν. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. Ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου καὶ Ἀντιλόχου ὀστᾶ ἀνέθετο. Περὶ οὗ καὶ Ὅμηρος [5]) οὕτω λέγει·

4) παρὰ τὸ μύρ.) Nostri non agnoscunt. Sunt Etymologi M.

5) χρυσῖτιν) Pro χρυσίτιν Vit. 1. et Ciz. recte.

6) παρακ.) Pro περικειμένου nostri cum Seb.

7) καὶ ψήγμ. — ποιοῦσι) Absunt a Codd. nostris.

8) τὰ νῦν δὲ) Sic pro κἂν νῦν legendum cum nostris.

1) Βάκχου) Vit. 1. et Ciz. Βάκχον, perperam.

2) ἀμφιφ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφορέα. Io. Tzetz. in Posthom. 421. ἀμφιφορῆα, quem, ibique Iacobs. conferas velim.

3) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

4) Ἡ δὲ ἱστορία usque ad περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο desiderantur in nostris. Eudocia narrat fere eadem pag. 121.

5) Ὅμηρος) Odyss. ω, 74 et 75.

. . . . Διονύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι [6]), ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.

Κεκλαυσμένος Νύμφαισι] θρηνηθεὶς ταῖς Μούσαις.

Αἳ φίλαντο] αἵτινες ἠγάπησαν.

Βηφύρου γάνος] Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. Τὸ δὲ γάνος ὕδωρ [7]).

275. Λειβηθρίην σκοπὴν [1])] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λειβήθρου [2]) ὄρους Μακεδονίας.

Ὕπερθε Πιμπλείας] σκοπὴν [3]) ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν [4]). Πίμπλεια δὲ πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας [5]), ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις λέγων·

Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν [6]), ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθουσι . . . .

καὶ Ὀρφεύς [7])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς [8]) ἔννεπε Μοῦσα.

6) φάσκ' ἔμμεναι) In edd. pr. φασὶν ἔμμεν: legendum putat Thryllit. φασὶν ἔμεν.

7) τὸ δὲ γ. ὕδωρ) Abeſt a noſtris.

1) Λειβηθρ. — Μακεδον.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam in ſeq. ſchol. fere eadem repetuntur.

2) λειβήθρου) Vitt. 2 et 3. λυβηθ ιου.

3) σκοπὴν) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

4) ὑπάρχ.) Vitt. 2 et 3. ὑπερέχουσαν, in quibus quoque verſſ. Callimachi et Orphei poſiti ſunt inter πιμπλείας et ὑπερέχουσαν.

5) Μακεδον.) In Vit. 1. et Ciz. poſitum poſt πόλις. cf. Schol. Apoll. Rh. I, 25.

6) τὸν ἀοιδὸν — ἔχθουσι) Noſtri τὴν ἀοιδὴν, ἣν μὴ (Vit. et Ciz. μοὶ) πίμπλειος ἀείσει (Vitt. 2 et 3. ἀεισιν) ὄχθος. Vit. 1. et Ciz. neque ὄχθος neque ἔχθουσι habent. cf. Spanheim. ad Callimach. in Del. v. 7.

7) ὀρφεύς) Fragm. 46. p. 499. ed. Herman. cf. infra ad v. 410. vbi Tzetz. eundem verſ. repetit.

8) πιμπλ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπληίας, Vitt. 2 et 3. πιμ-

Καὶ αἱ μὲν οὖν λέξεις οὕτως ἔχουσι, περὶ ὧν 9) οὐκ ἔτι γράφω 10), γράψον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων. Ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τοιαύτη, ὅτε 11) λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα καὶ πάλιν ἀντιδοὺς ἰσόσταθμα ταφήσεται ἐν τῷ κρατῆρι 12) τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου θρηνηθεὶς ταῖς Νύμφαις ἤτοι ταῖς Μούσαις, αἵτινες περὶ 13) τὴν Πίμπλειαν, καὶ Λειβηθρίαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν.

Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι 14) ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι 15), καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ νομίζοντες, ὅτι πλεῖόν ἐστι τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν, ὧν φησὶν Ὅμηρος 16) χρημάτων. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ὑπερβαίνουσι γὰρ 17) τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν 18) τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς

πλείας, quam lectionem Thryllit. vulgatae praeferendam eſſe putat.

9) περὶ ὧν — στίχων) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

10) γράψω) A Seb. inſertum firmat Vit. 2. γράφω Vit. 3.

11) ὅτε) Sic pro ὅτι ſcribendum auctoritate Vitt. 2 et 3. vt mox ἀντιδοὺς pro ἀντιδιδοὺς.

12) κρατῆρι) Pro κρωσσῷ, vt habent Vit. 1. et Ciz. cum Pott. exhibent Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. ſed τῆς Θέτιδος modo pro: τῷ δοθέντι — Διονύσου.

13) περὶ) Pro παρὰ reſtituimus e Codd. noſtris, vt mox Seb. περὶ Ἑλικῶνα pro παρά.

14) ζυγοσταθ.) Sic Vit. 3. ſed Vit. 2. hic et poſtea ζυγοσταθμῆναι: hic Vit. 1. et Ciz. vt Seb. ſed poſtea ζυγοσταθμῆσαι.

15) λέγουσι) *Puta Philoſtrat. in Heroic. c. 19, ſegm.* 12. Sebaſt.

16) Ὅμηρ.) Il. ω, 229. ſqq.

17) ὑπερβ. γὰρ) Vitt. 2 et 3. ὑπερβ. δέ.

18) χωρὶς τῶν λοιπῶν usque ad φησὶν Ὅμηρος omiſſa videntur in Vitt. 2 et 3. incuria ſcribae, quia mox addunt: ὅτι καὶ ταῖς Νηρηΐσιν.

Μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος [19]), καὶ ταῖς [20]) Νηρηΐσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως [21]) γράφει καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων [22]) τοῦ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει ἡ κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αὐτὸν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν αὐτὸν [23]) καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι [24]) μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ Ῥειτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι [25]) μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. Καὶ τοιαῦτα μὲν, ἅ φησιν [26]) Ὅμηρος· οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τε δακρυούσας [27]) εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας ὅπη εἰσὶ, κἀξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται ὕδατα, Πίμπλειαν καὶ Λείβηθραν [28]) λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι [29]) τὸν Βήφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται [30])· ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν κατῴκει περὶ [31]) τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λειβήθριον [32])· ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν.

19) ὅμηρ.) Odyff. ω, 60. fqq.

20) καὶ ταῖς) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, fed Vitt. 2 et 3. ὅτι καὶ ταῖς exhibent.

21) πανσόφ.) Vitt. 2 et 3. σαφῶς.

22) μουσ. ὀργ.) Vit. 1. et Ciz. μουσῶν καὶ ὀργάνων, vt fit, auctore Thrylitzfchio, ἓν διὰ δυοῖν: Vitt. 2 et 3. μουσῶν ὀργάνων fine καὶ, et deleto verbo ἐγεγόνει

23) κατὰ τὸν αὐτὸν) Ita leg. cum Vitt 2 et 3. Vulg. omittit αὐτὸν.

24) μυκήσ.) Vitt. 2 et 3. μιμήσασθαι, non apte.

25) ἐξελθ. φοβῆσαι) Vit. 1. et Ciz. ἐξελθοῦσα φοβεῖσθαι, non bene.

26) ἃ φησὶν) Vitt. 2 et 3. delent ἃ, non male.

27) δακρυούσ.) Art. τὰς edd. prior. fuftulit Seb. bene, fed Vit 1. et Ciz. pro τὰς habent τέ, et Vitt. 2 et 3. μέν. Reuocauimus τέ.

28) λείβ.) Noftri λειβηθρίαν.

29) μοι) Abeft a Ciz. et Vit. 1.

30) ἀλληγ.) Noftri ἀλληγορηθήσεται.

31) περὶ) Tollit Vit. 3.

32) τὸ λειβήθ.) H. e. ὄρος, fed Vitt. 2 et 3. τὸν λειβ. vt antea τὸν ἑλικῶνα.

276—78. Ὁ νεκροπέρνας] Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. Ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ τοῦτο γίνεται, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ ἵστημι [1]· ἡ μετοχὴ ὁ περνὰς [2]), ὡς ὁ ἱστάς. Ὅστις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται [3]), καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνὴ, καὶ ὕστερος [4]) ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων [5]) τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. Ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων [6]) τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον καὶ φοβηθεὶς ὑπεκρίθη κόρη εἶναι καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ [7]) ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ [8]) Ἀγαμέμνονος ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικεῖα ἐργαλεῖα, ἔτι [9]) δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα, καὶ ὀϊστοὺς [10]), ῥίψας πρὸ τοῦ παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω αὐτὸν καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφος [11]) λαβὼν ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει·

Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς [12]) Δηϊδά-

1) *δὲ γίνεται — ἵστημι*) Absunt a nostris, quibus quoque assentitur Phauor. Ab alio glossatore videntur addita.

2) *ὁ περν.*) Nostri cum Seb. praeponunt art. sed *ὡς* ab eodem additum non agnoscunt, vti nec *ὁ ἱστάς*.

3) *ἐνδύσεται*) Sic legendum pro *ἐνδύσηται* cum nostris ob seq. *ἱστουργήσει*.

4) *ὕστερος*) Sic pro *ὕστερον* legendum cum Vitt. 1. 2. et Ciz. et Pott. Solus Vit. 3. *ὕστερον*.

5) *τῶν τρ.*) Vit. 1. et Ciz. tollunt.

6) *ἀκούων*) Ciz. *ἀκούσας*.

7) *σκύρῳ*) Vit. 3. *σκυθίᾳ*, perperam.

8) *ὑπὸ*) Vit. 1. et Ciz. *ὑπὸ τοῦ*.

9) *ἔτι*) Vit. 1. et Ciz. male *ἔστι*.

10) *ὀϊστοὺς*) Sic pro *ἰοὺς* Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) *ξίφος*) Sic pro *ξίφη* nostri, vt Seb.

12) *πρὸς — ὁ Ἀχιλ.*) Desunt in Vitt. 2 et 3.

μειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις [13]) καὶ παρθενῶσι [14]) πόθῳ τῆς νεογάμου· ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. Ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας [15]) καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς [16]) τὸν πόλεμον καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν [17]) Τροίαν ἐκπλεύσει. Ἣν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο [18]). ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [19]) μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ΄ Ῥαψῳδίᾳ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα·

> Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
> Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
> Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
> Λαὸν ἀγείροντες [20]) κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν [21]).

13) ἐν τοῖς θαλ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῖς θαλ.

14) καὶ παρθ.) Non apparent in Vitt. 2 et 3. qui quoque pro τῆς νεογάμου habent τοῦ νέου γάμου, vt edd. ante Pott. νεογαμίας.

15) τὴν ἐκ στρ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς ἐκ στρ. non apte.

16) ἐξώρμ. πρὸς) Ciz. et Vit. 1. ἐξώρμησεν εἰς.

17) πρὸς τὴν) Vitt. 1. 3. et Ciz. bene delent τήν.

18) ἐξέθεντο) Vit. 1. et Ciz. ἐξέθετο, non apte.

19) ὡς καὶ Ὁμ.) Sic pro καὶ Ὁμηρ. Vitt. 2 et 3. Il. λ, 769. sqq. Sebast. hos verss. Homeri se emendasse et auxisse dicit. Sane auxit et emendauit ex Homero, vti iam aetas nostra eum habet; verum an recte fecerit, dubitamus, immo Tzetzam ipsum corrupisse credimus, qui modo vv. 766 et 769, vt ex omnibus Codd. Mss. patet, laudasse, et rei suae accommodasse videtur, reliquis ex industria omissis. Codd. Mss. vti edd. prior. incipiunt ἦλθον ἐγὼ pro νῶϊ δὲ — ἐόντες, ita vt appareat, Tzetzam vel scripsisse ἔνδον, a librariis deinde in ἦλθον corruptum, vel, neglectis Homeri ipsius verbis, vere dedisse e suis ἦλθον, vt sqq. haberent, ad quod referrentur.

20) ἀγείροντες) Vit. 3. ἐγείροντες, quam varietatem nemo editorum Homeri notauit: Vit. 1. et Ciz. ἐγείραν-

Καὶ μετ' ὀλίγον [22]) φησίν·

> Ἤρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων [23]) ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
> Σφὼ [24]) δὲ μάλ' ἠθέλετον . . . .

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγοροῦνται, ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται. Διὸ καὶ φορτικώτερόν [25]) μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ λοῖσθος ἐς γῆν] Εἶπον [1]) τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν ἐρῶ. Εἱμαρμένον ἦν [2]) τῷ τῆς νεὼς πρώτως [3]) ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ [4]) πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 — 85. Ὦ δαῖμον] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἴκων ἀφανίσεις τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα [5]) τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών [6]); Οὐ μὴν

τις, quae lectio iam in edd. Homeri vett. reperiebatur, cf. Heyne ad h. l. T. VI, p. 257.

21) πουλυβ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. καλλιγύναικα, quam lectionem ipſe Euſtath. cum aliis praefert alteri. Nonne inde Sebaſtianus magis corrupiſſe Tzetzam, quam emendaſſe, eique lectiones probas eripuiſſe intelligitur?

22) μετ' ὀλίγον) Pro μετ' ὀλίγα noſtri omnes. Scl. v. 780.

23) κελεύων) Vit. 3. λέγων, omiſſo etiam ἐγὼ, perperam.

24) σφὼ) Sic pro σφῶ Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. σφᾶς, male.

25) φορτικώτ.) Vit. 1. et Ciz. φορτικὸς, ſed Vitt. 2 et 3. φορτικὰ, et mox δοκοῦντα pro δοκεῖ.

1) εἶπον) Ciz. et Vit. 1. εἰπών.

2) εἱμαρ. ἦν) A Seb. receptum confirmant Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent vulg. εἵμαρτο.

3) πρώτως) Vitt. 2 et 3. apponunt ἀποβάντι, recte: vulg. τῷ πρώτῳ — ἀποβάντι.

4) ὃ καὶ) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ, et mox διὸ pro διόπερ.

5) καὶ στήριγ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) καταβαλών) Thryllit. quid ἐρώτησις? Ciz. et Vit. 1. delent. Aptior videtur exclamatio.

ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ ληστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα 7), ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει·

> Ὃς 8) Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας
> Ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
> να.

Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα 9) καὶ βαστάζοντα τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν.

Ὦ δαῖμον 10)] Ὁ στίχος οὗτος ἐν τετάρτῃ χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός.

Ex 284. Δωριεὺς στρατὸς] ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, ὥς φησιν Ἡσίοδος 11) ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ·

> Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος 12)
> Δῶρός 13) τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
> Αἰολίδαι 14) δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες·
> Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
> Σαλμωνεύς 15) τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

7) κίονα — ἕκτορα) Ciz. et Vit. 1. habent, ſed in Vitt. 2 et 3. deſunt, vti ſqq. ὡς καὶ πίνδαρος (Ol. II, 145.) — τὸν ἕκτορα in Codd. noſtris omnibus.

8) ὅς) In edd. prior. τίς γάρ.

9) συνέχ.) Vit. 1. et Ciz. ἔχοντα, ſed quae ſequuntur καὶ βαστ. — αὐτοῦ, a noſtris Codd. abſunt.

10) ὦ δαῖμ.) Vit. 3. ὦ δαίμων.

11) Ἡσίοδος) In Fragm. ed. Lipſ. p. 443.

12) ἕλληνος — βασιλῆος) Sic noſtri omnes pro ἕλληνες — θεμιστοπόλοι βασιλῆες. cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 40.

13) Δῶρος) Vit. 1. et Ciz. Δοῦρος, et mox cum Vitt. 2 et 3. αἰόλος pro αἴολος.

14) αἰολίδαι) Vit. 1. et Ciz. αἰολίδου, et mox quoque θεμιστοπόλου βασιλῆος, ſed Vitt. 2 et 3. vt Seb. et ed. Lipſ.

15) σαλμωνεύς) Hic verſus, qui in edd. prior. ſecundum obtinebat locum, a Seb. vltimo poſitus, a noſtris quoque hic recte ponitur, nam Salmoneus,

286. Πρύμναις [1])] ταῖς ναυσί. Πρύμνη δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεὼς [2]) παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τελευταῖον μέρος μένειν. Πρώρα δὲ τὸ ἐμπρόσθιον παρὰ τὸ πρώτως τοῦ ῥέοντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι.

287. Πεύκαις] ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ [3]) γελάσουσιν [4]) ἄνευ προστίμου καὶ τιμωρίας [5]), ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν συμφλεχθήσονται ταῖς ναυσί. Μεταφράζει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρῳ [6]) Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας καὶ κατακαύσας [7]) τὴν ναῦν τὴν τοῦ [8]) Πρωτεσιλάου.

288 — 89. Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς] καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα [1]) τὸν φυγῆς αἴτιον αὐτοῖς γενόμενον [2]) Δία πορθουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. Ἢ καλῶν Δία Φύξιον [3]) τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος δὲ ὁ Ζεὺς καὶ Φίλιος καὶ Ἑταιρεῖος [4]) καὶ Ὁμόγνιος καὶ Ἐφέστιος καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται [5]), γάμους δὲ πάλιν ποιῶν γαμήλιος, καὶ

quod debemus Thryllitzſchio, erat filius Aeoli, vid. Diod. Sic. IV, p. 177. et Siebelis in Symbol. Critt. ad Hellenic. p. 117.

1) πρύμναις) Ordo verborum a Seb. immutatus in noſtris non mutatur, qui exhibent: πρύμναις πεύκαις] πεύκαις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν.

2) νεὼς) Noſtri νηός.

3) αὐτοῦ) Noſtri cum Seb. inſerunt.

4) γελάσ.) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. γελάσωσιν.

5) ἄνευ — τιμωρίας) Abſunt a noſtris.

6) Ὁμήρῳ) Il. ο, 704.

7) κατακ.) Noſtri καύσας.

8) τὴν τοῦ) Sic pro τοῦ Vit. 3. recte.

1) πλεῖστα) Vit. 1. et Ciz. πλεῖστον.

2) αὐτοῖς γεν.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν γινομ.

3) Φύξιον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 172.

4) Ἑταιρεῖος) Vitt. 2 et 3. Ἑτερεῖος, perperam.

5) μυρία καλεῖται) Auctoritate Vitt. 2 et 3. verba γάμους δὲ πάλιν ποιῶν (absque

ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα [6]) μετονομαζόμενος· Φεύγων γάρ τις Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται, συμβουλευόμενος [7]) δέ τις Βουλαῖον, καὶ τἄλλα [8]) ὁμοίως.

290 — 92. Τότ' οὔτε τάφρος] τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν οὔτε ἡ τάφρος [1]) καὶ τὸ ὄρυγμα οὔτε τῶν νεῶν τὰ προπύργια καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σταυάροις [2]) τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ καὶ τὸ περιπέτασμα [3]) τὸ δίκην κορσιων [4]) επέχον [5]) ἐν τῇ τάφρῳ, ἢ τὸ δίκην κροσσοῦ [6]) καὶ κλίμακες, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον, οὔτε τὰ γεῖσα [7]) καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται [8]) ἀλλ' οὐδ' αἱ ἐπάλξεις ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο [9]) οἱ πολεμισταί, ὧν ἄνωθέν εἰσιν αἱ ἐριπναί, ἤτοι οἱ προμαχῶνες καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους καὶ οἷον εἰπεῖν οἱ ὀδόντες. Ταῦτα πάντα τότε [10]) οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι παρὰ

τὶς) γαμήλιος (sic, non γαμήλιον Δία) καὶ ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβ. infra alieno loco posita huc retraximus.

6) γινόμ.) Vitt. 2 et 3. γενόμενα.

7) συμβουλ.) Vitt. 2 et 3. συμβουλευσάμενος.

8) τἄλλα) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὰ ἄλλα.

1) ἡ τάφρος) Pro ὁ τάφρος Vitt. 1. 2. et Ciz. recte: sic etiam paullo post ἐν τῇ τάφρῳ.

2) σταυρ. — σταυάροις) Vit. 1. et Ciz. σταβροῖς καὶ σταβάροις, ex permutatione litterarum υ et β in Mss. In Gloss. Du Fresne dicc. quoque στάβαρα pro σταύαρα. Io. Tzetz. in Antehom. v. 262. et in scholiis σταβάραις pro σταβάροις: forte ibi quoque legendum σταβάροις. cf. Iacobs ad h. l.

3) περιπέτ.) Nostri παραπέτασμα.

4) κορσίων) Vit. 1. et Ciz. κροσσίων.

5) ἐπέχ.) Vitt. 2 et 3. ἐπέσχον.

6) κροσσοῦ) Vit. 1. et Ciz. κροσίου.

7) γεῖσα) Nostri γεῖσσα.

8) οἱ κοσμῖται) Vitt. 2. αἱ κοσμίται: Vit. 3. οἱ κοσμηταί, perperam. cf. Du Fresne Glossar.

9) ἵσταντο) Nostri ἵστανται.

10) τότε) Delent Ciz. et Vit. 1.

τὰς [11]) ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ λέγει ὁ Λυκόφρων νῦν μὴ ὠφελῆσαι αὐτοῖς [12]), Ὅμηρος διδάσκει ἐν τῇ θ´ Ῥαψῳδίᾳ τὴν κτίσιν αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ μ´ [13]) τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ καὶ τὴν τούτου κατάλυσιν.

Ἄλλως [14])· Πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους τὴν παράστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλὴν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. Τὸ δὲ·

Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον . . .

οὐ κλίμακας οἶδεν, οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας· ἀλλ᾽ ἦσάν τινες ξύλινοι ὑπότροχοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, πρόμαχοι, ἐφ᾽ αἷς οἱ πολέμιοι ἐφεστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἔστι γοῦν οὕτως· τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις.

Σταυροῖς] ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν. Ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος διὰ τὸ πλάτος.

293 — 94. Ἀλλ᾽ ὡς μέλισσαι] δίκην δὲ μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισμένων καὶ βολαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ᾽ Ἕκτορος πτοηθέντες [15]), πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν ἐκ τῶν καθεδρῶν καὶ πρύμνας καὶ πρώρας τῶν

11) παρὰ τὰς) Vitt. 2 et 3. περὶ τὰς.

12) λέγει — αὐτοῖς) Pro μὴ ὠφελῆσαι δυνάμενον αὐτοῖς, ὁ λυκόφρων λέγει νῦν, e nostris restituimus. Vti mox Ὅμηρος διδάσκει praemisimus ope Codd. nostrorum τοῖς. ἐν τῇ — Ῥαψῳδίᾳ, abiecto etiam αὐτοῦ, quod nostri ignorant.

13) ἐν δὲ τῇ μ´) Vitt. 2 et 3. ἐν δὲ τῇ τοῦ μ´ ῥαψῳδίᾳ.

14) Ἄλλως — usque ad διὰ τὸ πλάτος a nostris absunt. Ab alio videntur addita, nam fere repetunt antea dicta.

15) πτοηθέντες) Sic nostri, rectissime, nam neque πραθέντες edd. prior. neque καυθέντες Sebast. aptum est viciniae verborum.

νεῶν καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι [16]) τῷ αὐτῶν αἵματι ἐν τῷ πηδᾶν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς [17]).

295. Ἄφλαστα [1]) καὶ κόρυμβα] Ἄφλαστα καλεῖται τὰ τῆς νεὼς ἄκρα κατ' εὐφημισμὸν τὰ εὔφλαστα. Καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. Διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια.

298 — 301. Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς] εὐγενεῖς Ἕλληνας τοὺς λαμβάνοντας [2]) πρωτόλεια. ἤτοι τὰ πρώτιστα τῆς λείας, καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν. καὶ πρόκουρσα [3]) ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ταῖς σποραῖς καὶ εὐγενείᾳ ὑψουμένους αἱ σαὶ χεῖρες, ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ ἀνελεῖς. Λέγει [4]) δὲ τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Πάτροκλον καὶ Πηνέλεων καὶ Ἀσκάλαφον καὶ Ἀρκέσιλαον καὶ λοιπούς. Πρωτόλεια δέ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρώτιστα καὶ ἐξαίρετα [5]) ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν [6]), ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα

16) μολ.) Vit. 1. et Ciz. μολύνουσι.

17) ὀρχηστ.) Vitt. 2 et 3. ὀρχηστῆσι.

1) ἄφλαστα — πρωρήσια) Totum hoc ſchol. non reperitur in noſtris.

2) τοὺς λαμ.) Noſtri delent art. τοὺς, vti mox verba ſqq. ἤτοι τὰ πρώτ. τῆς λείας.

3) πρόκουρσα — αἱ σαὶ χεῖρες) Vitt. 2 et 3. προκόπτουσαι ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ αἱ σαὶ χεῖρες, reliquis praetermiſſis. Vit. 1. et Ciz. quidem legunt πρόκουρσα, ſed reliqua etiam omittunt. δορὶ pro δόρατι habent omnes.

4) λέγει δὲ — λοιπούς) In noſtris non hic apparent, ſed ad extrem. ſcholii poſt voc. τέκμησσαν, atque ſic ſe habent: πολλοὺς ἀριστεῖς] τὸν ἕκτορα λέγει ἀνελεῖν, διὰ πάτροκλον — καὶ λοιπούς: Vit. 3. τὸν ἕκτ. λέγει διὰ τὸν ἀνελεῖν — λοιπούς: atque ſic dedimus pro: λέγει δὲ τοὺς περὶ πάτρ. — καὶ τοὺς λοιπούς.

5) τὰ τῆς — ἐξαίρετα) Noſtri ſic: τὰ τῆς λείας πρῶτα καὶ τῶν λαφύρων, reliquis omiſſis.

6) ἅπερ — λαμβάνειν) Noſtri ἃ οἱ ἀριστεῖς λαμβάνουσιν.

Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

Καταξανοῦσιν] ἀναιρήσουσιν 7).

302 — 6. Ἐγὼ δὲ πένθος] ἐγὼ δὲ 1) λυπηθήσομαι 2), φησὶν, οὐ μικρῶς δι' αἰῶνος καὶ αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν σὸν 3) θάνατον στενάζουσα. αἰὼν δὲ λέγεται καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς, ἀθλίαν 4) γὰρ ὄψομαι, φησὶν 5), ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς 6) ἡμέραν, καὶ ὕψιστον ὑπερέχουσαν 7) τῶν θλίψεων, ὧντινων θλίψεων κράντης καὶ τελειωτὴς χρόνος 8) αὐδηθήσεται· νῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται ὁ χρόνος ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ τῆς σεληναίας 9) κινήσεως καὶ περιφορᾶς· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον, διὰ δὲ 10) τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

7) καταξ. ἀναιρησ.) In nostris non reperitur.

1) ἐγὼ δὲ) A Seb. additum nostri comprobant.

2) λυπηθήσ.) Vitt. 2 et 3. λυπήσομαι, sed φησὶν et δι' αἰῶνος καὶ, a Seb. suppleta, nostri non agnoscunt.

3) σὸν) Deest in nostris, vt in edd. ante Seb.

4) ἀθλίαν) Vit. 1. et Ciz. ἀθλίως, vt edd. ante Pott.

5) φησὶν) A Seb. additum nostri non addunt.

6) τελευτῆς) Vit. 1. et Ciz. ζωῆς: Vitt. 2 et 3. ταφῆς. Thryllit. putat, in archetypo olim defuisse nomen, idque librarios pro lubitu suppleſſe.

7) ὕψιστ. ὑπερ.) Delendum est interiectum καὶ auctoritate Vitt. 2 et 3. Locum tamen habere potest καὶ, si e Lycophrone post ὕψιστον additur πημάτων. καὶ, id est.

8) χρόνος) Hic inserendum videtur e Vitt. 2 et 3. et postea verba νῦν ἀντὶ — λέγεται, a Seb. inclusa vncis, iterum sunt recludenda, nam referuntur ad sqq.

9) τῆς σελ.) Art. τῆς a Seb. praepositus a nostris etiam praeponitur.

10) διὰ δὲ) Vitt. 2 et 3. καὶ διὰ. χρόνος autem h. l. vt ad v. 175. est annus, non vero tempus, vt Seb. perperam interpretatur.

307 — 13. Αἴ, αἴ, στενάζω [1])] Ἡ σύνταξις οὕτω· Φεῦ, φεῦ, στενάζω καὶ θρηνῶ καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος, καὶ τὴν σὴν θαλερὰν ἀνατροφὴν καὶ ἡλικίαν, ὦ σκύμνε καὶ ὦ Τρώϊλε (μεταφορικῶς), ὦ ἀγκάλισμα, καὶ ὦ περιπλοκὴ, καὶ παρηγόρημα τερπνὸν τῶν συγγόνων καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὃς καὶ ὅστις Τρώϊλος, βαλὼν ἐν τῇ πυρφόρῳ ἴϋγγι τῶν ἐρωτικῶν τόξων τὸν ἄγριον δράκοντα, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μάρψας καὶ καταλαβὼν τὸν τυπέντα, τοῦτ' ἔστι τὸν Ἀχιλλέα, ἐν τοῖς ἀφύκτοις βρόχοις τοῦ ἔρωτος βαιὸν καὶ μικρὸν καὶ ἀστεγῆ χρόνον, αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ὁ Τρώϊλος ὁ τετρωμένος [2]) πρὸς τοῦ δαμέντος καὶ τρωθέντος τοῦ Ἀχιλλέως καρατομηθεὶς τύμβον καὶ βωμὸν τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος αἱμάξεις.

Αἴ, αἴ, στενάζω] Φεῦ, φεῦ, στενάζω, καὶ θρηνῶ [3]), καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ εὐανάτροφον [4]) ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρώϊλε, ὦ σκύμνε καὶ βασιλικώτατον [5]) γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν.

Ὅστ' ἄγριον [6])] ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤτοι θέλξας αὐτὸν, ὥστε ἐρασθῆναί σου· σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς [7]) αὐτοῦ, καρατομηθεὶς

1) αἴ, αἴ, στενάζω usque ad αἱμάξεις) Hoc ſchol. a Seb. e Cod. Vat. adiectum noſtri Codd. cum edd. prior. non exhibent. Sequens Schol. eadem fere continet.

2) ὁ τετρωμένος) Haud dubie legendum, vt textus Lycophronis ſuadet, οὐ τετρωμένος, ſcl. amore. Hinc non, vt Seb. opinatur in nott. interpretationi lat. ſubiectis, ſcholiaſtes a textu aberrauit, omiſſa particula negatiua.

3) καὶ θρηνῶ) A Seb. inſertum abeſt a noſtris.

4) εὐανάτρ.) Vit. 2. vt ſchol. interl. ἀνάτροφον.

5) βασιλικ.) Vit. 1. et Ciz. βασιλικώτερον.

6) ὅστ' ἄγριον) Haec verba Lycophronis e Vitt. 2 et 3. praemittenda ſunt τοῖς· ὃς τρώσας, et a ſuperioribus ſeiungenda.

7) μὴ ἐρασθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. perperam negligunt part. μή.

καὶ ἐκτμηθεὶς 8) τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ 9) τοῦ ἐρασθέντος σου Ἀχιλλέως καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ 10) αἱμάξεις τὸν ναόν. Φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος 11), ἐδίωκεν αὐτὸν, καὶ διώκων 12) ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτὸν, προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ 13) Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ, ᾧ, φασὶ 14), καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. Καὶ οὕτω μὲν οὗτοι 15) ληροῦσι περὶ Τρωΐλου 16), ἐγὼ δὲ 17) τοῦτον τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχρουν 18) ἐπί-

8) *καρατ. καὶ ἐκτμ.*) Vit. 1. et Ciz. *καρατομηθῆναι καὶ τμηθῆναι*: Vit. 2. delet *καὶ ἐκτμηθείς*.

9) *ὑπὸ*) Vit. 3. *ὑπὸ*, perperam, ſed poſtea cum reliquis, quibus vſi ſumus, Codd. inſerunt *σου* poſt *ἐρασθέντος*, recte.

10) *ἐν τῇ καρατ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἐν καρατόμῳ σου*: Vit. 2. *ἐν καρατόμῳ*: Vit. 3. *ἐν τῷ καρατομεῖσθαί σε*, optime.

11) *ἔργῳ δὲ Ἀπόλλ.*) A Seb. ſublatum *παιδὸς* tollunt quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia p. 404.

12) *καὶ διώκων*) Sic omnino legendum pro *καὶ διώκον αὐτὸν*, auctoritate Vit. 1. et Ciz. *Ἐδίωκεν αὐτὸν* Vitt. 2 et 3. quoque cum Eudocia, omiſſis tamen *διώκων* et *ἔμελλε καταλ. αὐτόν*.

13) *βωμῷ*) Vit. 1. et Ciz. *ναῷ*.

14) *ᾧ, φασὶ*) Noſtri cum Eudocia *ὃν φασι*, deleto tamen poſtea *τὸν Ἀχιλλέα*. Vulgata vero recte ſe habet, nam *ᾧ* refertur ad *τιμωρῶν*, ita vt ſenſus exeat: *cui* (Troilo) *opitulans*, ſ. *quem vlturus Apollo effecit, vt Achilles in illo templo interficeretur.*

15) *καὶ οὕτω μὲν οὗτοι*) Sic Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia *οὕτω μέν τινες*.

16) *τρωΐλου*) Noſtri cum Eudoc. *τοῦ τρ.*

17) *ἐγὼ δὲ*) Eudoc. *οἱ δὲ ἀκριβέστερον — ἱστοροῦσι*. Tzetza hoc ſibi vindicat, quod eſt aliorum mythographorum eorumque accuratiorum.

18) *ὑπήνην, καὶ μελ.*) Io. Tzetz. in Poſthom. v. 383. *δασυπώγων, μελάνοχρως*, cff.

σταμαι. Οὐκ οἶδα δὲ, εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγενείου καὶ γεραιτέρου [19]) πολὺ τούτου ἐρᾷν, νέος μὲν γὰρ ἦν [20]) ὁ Τρώϊλος καὶ ὡραῖος, μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. Μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει [21]) τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ ἀναιρεῖται

ibi Iacobs, et Heyne Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I.

19) *βαθυγ. καὶ γερ.*) Haec verba Seb. vti dicit, ſingulariter efferre maluit, ſed noſtri in numero plurali *βαθυγενείων κ. γεραιτέρων*, vt edd. prior. haec verba non ad ipſum Troilum, ſed ad omnes alios referentes barbatos. *Τούτου* vero omnes exhibent pro *τούτων*, bene, ſcl. *qui longe prouectiores eſſent aetate Troilo*, quod ſqq. bene conuenire videtur. Eudocia tamen, omiſſis *βαθυγ. καὶ γερ. πολὺ*, modo exhibet *τοιούτων*, quae lectio videtur aptiſſima.

20) *ἦν.*) Vit. 1. et Ciz. delent cum edd. principibus *οὐκ*, recte, nam optime cadit in Troilum ab omnibus aliis vt iuuenem laudatum: is adeo a Io. Tzetza in Poſthom. v. 360. *ἄνθει ἥβης* fuiſſe traditur. cf. Iacobs ad Tzetz. Poſthom. v. 383. Hinc quoque ſtultitiae non videtur accuſari poſſe Tzetzes, cuius ab Heynio in Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I. accuſatur, quod Troilum magnum iam natu fuiſſe ſponſione certauerit; ſocordia potius librariorum, vel *μετεωρία* Canteri, qui non h. l. ſed in Nou. Lectt. 2, 9. et poſt eum Potterus *οὐκ* textui obtrudere ſunt conati, eſt reprehendenda. Barbatus ſane poteſt aliquis eſſe, et tamen venuſtus quoque ac iuuenis. Vicinia quoque reliquorum verborum non repugnat, immo ob oppoſita *μὲν* et *δὲ* fauet huic lectioni, ſi modo explicentur: *Troilus erat quidem venuſtus et adoleſcens, colore tamen nigro et barbatus, ideoque amore Achillis non omnino dignus.* Neque vero obſtat verbum, quod praecedit, *γεραιτέρων*, ſi aliter lectio eſt vera, quum non bene reſpondeat *τῷ μελάγχρ.* vti *βαθυγ. τῷ ὑπήνην*, nam ad dignitatem magis, quam ad aetatem pertinere videtur. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur *οὐκ*, verum hi ſunt longe minoris auctoritatis, quam Vit. 1. et Ciz.

21) *συμβ.*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *συμβάλει*, male.

ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δι᾽ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολὺ, οἷον ἐφ᾽ Ἕκτορι [22]).

Ex 309 — 10. Πυρφόρῳ ἴϋγγι τόξων] νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει· λέγει δὲ τοῦ Τρωΐλου [1]) τῷ ἔρωτι. Ἴϋγξ δὲ κυρίως ὄρνεόν ἐστιν ἀεὶ σεῖον [2]) τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων. Ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπιπολὺ [3]) ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιρομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι [4]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ [5]) ἐπ᾽ ἀνθράκων. Οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ [6]) ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι περιάπτουσι [7]) τῷ τροχῷ. Ταύτην οὖν, φασὶ, τὴν ἴϋγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε αὐτὸν ταύτας τὰς ἐπῳδὰς [8]), ὅπως Μήδειαν θέλξῃ [9]). Λέγουσι [10]) δὲ, ὅτι αὕτη ἡ Ἴϋγξ γυνὴ

22) ἐφ᾽ ἕκτορι). Vit. 1. et Ciz. ὑφ᾽ ἕκτορος, vt Eudocia: Vitt. 2 et 3. ὑφ᾽ ἕκτορι, male. Io. Tzetz. in Posthom. v. 359:

ὡς πένθος Τρώεσσιν ἐπ᾽ ἶσον Ἕκτορι θῆκεν.

1) τοῦ τρωΐλου) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

2) σεῖον) Vit. 2. perperam σείον. *Hanc de Iynge* ῥῆσιν *totam contraxit Niceph. Gregoras ad Synes. p.* 360. Thryll. cf. quoque Io. Tzetz. in Chil. XI, 380. sqq.

3) ἐπιπολὺ) Nostri ἐπὶ πολύ.

4) ὃν περιρ. — ἐπᾴδ.) Vitt. 2 et 3. ὅνπερ ῥομβοῦσιν ἅμα σπεύδουσαι. Vit. 1. et Ciz. ὃν περιβομβοῦσι ἅμα ἐπᾴδ. non bene.

5) αὐτὸ) Vit. 2. αὐτὸν.

6) φασιν, ὅτι τὰ) Vitt. 2 et 3. φασὶν τὰ, omissa part. ὅτι, et mox ἐξελκύουσαι pro ἐξελκύσασαι.

7) περιάπτ.) Vit. 1. et Ciz. περιάπτουσαι, perperam: Vit. 2. περιπίπτουσι.

8) ταύτας τὰς ἐπῳδ.) Sic pro ταῦτα Vit. 1. et Ciz. bene. αὐτὸν vero a Seb. insertum nostri non inserunt. Habet αὐτὸν schol. Pind. IV, 380, vbi eadem traduntur, haud dubie ipso If. Tzetza auctore.

9) θέλξῃ) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. plane aliter: ἐκμήνας ποιήσῃ

ἦν πρότερον θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανός. Φαρμακεύουσα δὲ τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς [11]) πόθον ὑφ' Ἥρας διωκομένη [12]) ἀπωρνεώθη. Ἄλλοι κιθάραν [13]) πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴϋγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴϋγξ καλεῖται.

314 — 22. Οἴμοι δυσαίων] Φεῦ μοι ἡ δυσαίων [1]) καὶ δυστυχής, καὶ τὸν σὸν θάνατον, ὦ τάλαινα σκύλαξ [2]) Ἑκάβη, θρηνῶ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους, καὶ ἐμοῦ [3]) ἀδελφὰς Λαοδίκην καὶ Πολυξένην. Ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ σχισθεῖσα ὑποδέξεται

συμμαχεῖν αὐτῷ, vt in ſchol. Pind. l. l.

10) λέγουσι) Sic pro λέγουσα noſtri cum Sebaſt.

11) τὸν Ἰοῦς) Noſtri τὸν τῆς Ἰοῦς.

12) διωκομ.) Vitt. 2 et 3. addunt cum Sebaſt.

13) ἄλλοι κιθάραν) *Vid. Niceph. ad Syneſ. de Inſom. p.* 362. Reineſius. *Vid. omnino ſchol. Pind.* IV, 380. *et Ariſtot.* II, 12. *Callimachus forte rectius ait ap. ſchol. Theocrit. ad Id.* II, *p.* 26. (v. 17.) τὴν Ἴϋγγα Ἠχοῦς εἶναι θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ (non Ἰοῖ) μιχθῇ. *Suidas quoque multa habet ad* Ἴϋγξ, *apud quem forte pro* ἱερονίκης καὶ Ἀφροδίτης *legendum* ἱερωμένη τῇ Ἀφροδίτῃ (Potterus iam nott. ad h. verſ. coniecit ἱερὰ τῇ Ἀφροδ.) *et deinde* ἐπὶ τὸν Ἰοῦς πόθον *pro* ἐπὶ τούτοις (fere vt Potterus) *vel etiam* ἐπὶ ἑαυτῆς, (cf. Küſter ad h. l.). *Tum quoque lege;* ἐστὶ δὲ καὶ ὀρνάριόν τι, *pro* ὀργάνιόν τι (quod a Küſtero non eſt mutatum). *Hortibonus, ſiue, vt notius audit, Caſaubonus Lectionibus Theocrit. ſic enim vocat, in ſcholiaſte Theocriti verba illa:* οἱ δὲ πειθοῦς, *quoniam addita erant in v. c. quoque pro varia lectione accepiſſe videtur, quod non eſſe verum, loci adducti probabunt. Pſellus quoque aliqua habet, vid. ad eum Gaulmin. et ad Euſtathium p.* 12. Haec Thryllitzſchius, qui vero propter rei ſuae anguſtias Suidam a Küſtero editum ad manus non habuiſſe queritur.

1) φεῦ — δυσαίων) Abſunt a Vitt. 1. 3. et Ciz.

2) σκύλαξ) Vit. 1. et Ciz. σκύλλα. Apud Zonar. σκύλλος· κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ.

3) καὶ ἐμοῦ) Sic Vitt. 2 et 3. recte: reliqui καὶ omittunt.

περὶ τὸ ἄλμα 4) καὶ τὸ ἄλσος καὶ τὸν τοῦ πάππου μοῦ Τρωὸς παράδεισον (παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ 5)), ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίτου 6). Σθισθήσεται δὲ ἡ γῆ καὶ ὑποδέξεται 7) τὴν Λαοδίκην ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη, τότε ὅταν 8) πορθηθῇ 9) ἡ Τροία. Καὶ νῦν μὲν ὁ βάρβαρος καὶ ἀπρόσεκτος 10) Λυκόφρων πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτήν φησιν ἀναιρεθῆναι, μετὰ μικρὸν δὲ προϊὼν ἐρεῖ, ὅτι 11) μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν Μουνίτου 12), τοῦ υἱοῦ τῆς Λαοδίκης, ἐν Θρᾴκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀνῃρημένου λύπῃ καὶ αὐτὴ 13) τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασι τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα καὶ ἀποθανεῖν 14).

4) τὸ ἄλμα καὶ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Deinde quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ pro περί. Caeterum variant multi in hac fabula, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 302, et Pauſ. X, 26, p. 244. ed. Fac.

5) παρὰ — φυτὰ) Vt ſuſpecta a Seb. vncis incluſa a noſtris plane eiiciuntur.

6) Μουνίτου) Ita hic et poſtea legendum pro Μουνίππου, inuitis quidem h. l. Codd. Mſſ. et editt. Infra recte Μουνίτ. ad v. 447 et 495, et Parthen. c. 16.

7) ὑποδέξ.) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

8) τότε ὅταν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro πότε; ὅταν. Vitt. 2 et 3. delent πότε, vel τότε. Interim tamen vulgata etiam frequentatur a Tzetza.

9) πορθηθῇ) Recte Seb. pro πορθῆται, conſentientibus Vitt. 2 et 3.

10) ὁ βάρβ. καὶ ἀπρ.) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. vt plerumque omnia, quae in contemtum Lycophronis dicuntur, haud dubie a Io. Tzetza, atque modo habent: ὁ δὲ Λυκόφρων λέγει.

11) ὅτι) Delent Vit. 1. et Ciz. non bene.

12) Μουνίτου) Sic legendum, demto τῷ ἄλλου, quod noſtri omnes recte damnant, nam idem, non alius eſt Munitus. Delent quoque ſeq. τῆς Λαοδίκης, quod quoque, vel αὐτῆς videtur delendum.

13) καὶ αὐτὴ) Noſtri pro Λαοδίκη, recte.

14) Ἄλλοι — ἀποθανεῖν)

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἴμοι ἡ δυστυχὴς τὸν θάνατόν σου, ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη, θρηνῶ. Ἔτι δὲ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους μου ἀδελφὰς (φημὶ Λαοδίκην τε καὶ Πολυξένην), ὧν καὶ ἀφ' ὧντινων τὴν μὲν μίαν, ἤγουν τὴν Λαοδίκην ἡ τοκὰς κόνις ἤτοι ἡ πατρῴα γῆ, τοῦτ' ἔστιν ἡ Τροία, χανοῦσα δέξεται ἐν τῷ κευθμῷ καὶ σκοτεινῷ τόπῳ διασφάγος ἤγουν τοῦ χάσματος αὐτοπρεμνον καὶ σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις λεύσσουσαν καὶ μέλλουσαν βλέψαι τὴν ἀγχίπουν καὶ πλησίαν ἄτην καὶ βλάβην τῶν στεναγμάτων, ἵνα καὶ ὅπου ἐστὶ τὸ ἅλμα καὶ πήδημα, ἢ παράδεισον ἢ ἄλσος τοῦ πάππου τοῦ Τρωὸς, καὶ κέχυνται μεμιγμένοι σὺν τῷ σκύμνῳ ἤγουν τῷ Μουνίτῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς οἱ μόροι τῆς χαμευνάδος πόρτιος καὶ δαμάλεως ἤγουν τῆς Κίλλας τῆς λαθρονύμφου καὶ πόρνης, πρὶν λαφύξασθαι καὶ ῥοφῆσαι καὶ γεύσασθαι καὶ θηλάσαι τὸ γάνος καὶ τὸ γάλα, μεταφορικῶς, πρὶν λυτρῶσαι καὶ καθᾶραι καὶ λοῦσαι ἐν δρόσῳ καὶ ὕδατι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη ἐκ τῆς λοχείας καὶ τῆς γεννήσεως. Τὸ δὲ οἴμοι οὐ δύο [15]) μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ' ἓν, ὡς καὶ Ὅμηρος [16]) δείκνυσι λέγων· Ὤμοι ἐγώ.

Ex 315. Σκύλαξ [1])] σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης [2])·

Κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὗ ἀνῃρέθη·

Ὃ [3]) καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

In noſtris deſunt, vt mox tota ῥῆσις inde a: τὸ δὲ ἑξῆς usque ad γεννήσεως, quae a Seb. primum eſt recepta. Omnia fere, quae continet, iam antea ſunt dicta. Haud dubie ea ab alio aliis modo verbis ſunt adiecta.

15) οὐ δύο) Ciz. et Vit. 1. οὐχὶ δύο.

16) ὅμηρ.) Il. σ, 54, vbi vero ὤ μοι pro ὤμοι. Dein Vitt. 2 et 3. δεικνύει pro δείκνυσι.

1) σκύλαξ) Verba in edd. prior. poſt σκύλαξ poſita: τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ, noſtri cum Seb. tollunt.

2) Εὐριπ.) Hecub. 1265.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικὰ, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μετὰ τὴν 4) τελευτὴν Πολυξένης ἡ Ἑκάβη 5) ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας· οἱ δὲ ὀργισθέντες ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Περὶ δὲ 6) τῆς Κίλλης εἴπομεν 7) εἰς τό· Μηδ' Αἰσακείων οὐμός. Καὶ πάλιν ἐρῶ· Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφὴ, Θεμίστου 8) δὲ γυνή. Αὕτη 9), ὥς φασι, λάθρα Πριάμῳ συγγινομένη 10) γεννᾷ Μούνιτον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ 11), ἤτοι μαντευόντι ἐν Ζελείᾳ 12) περὶ τῆς βασιλείας ἐχρήσθη ἀνελεῖν τὴν τεκοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν. Ἔτυχε δὲ τότε τὴν μὲν Ἑκάβην 13) τεκεῖν τὸν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κίλλαν τὸν Μούνιτον. Φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιτον. Ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ 14).

Ex 322. Χυτλῶσαι] λοῦσαι, πλῦναι, χύτλον 15)

3) ὃ) Vit. 1. et Ciz. ὅν, fcl. τόπον.

4) μετὰ — πολ.) Vit. 2. μετὰ τελ. τὴν τῆς πολυξ. non male.

5) ἑκάβη) A Seb. infertum neque Codd. noftri, neque Eudoc. p. 143. habet.

6) περὶ δὲ) Sic pro περὶ noftri cum Seb. Mox noftri recte κίλλης pro κίλλας.

7) εἴπομεν) Supra ad v. 224.

8) θεμίστου) Sic, vt v. 227, non θυμοίτου legendum.

9) αὕτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη.

10) πρ. συγ.) Ciz. et Vit. 1. non bene πρίαμος συγγινόμενος.

11) πριάμῳ — χρωμ.) Vit. 1. et Ciz. πριάμου δὲ χρωμένου, quae lectio quoque videtur recipienda, nifi eiicias cum Vitt. 2 et 3. feq. αὐτῷ, quod quoque eiecimus. Caeterum noftri non agnofcunt ἤτοι μαντεύοντι, gloffam redolentia.

12) ζελείᾳ) Vitt. 2 et 3. perperam ζεκίᾳ. cf. Steph. ζέλεια.

13) τὴν ἑκάβην — τὴν κίλλαν) Sic emendauit Seb. Noftri conftanter tuentur lect. vulg. ἡ ἑκάβη τεκοῦσα — ἡ δὲ κίλλα, quae non minus eft proba, immo, ni fallor, praeferenda.

14) Μούνιτον — ἐν τῇ γῇ) A noftris abfunt.

15) χύτλον) Pro χύτλος, quod noftri feruant, Seb. e cunctis Mff. fuis reuocauit: an recte, ipfe videat, nam χύτλον eft oleum, quo corpora lauantium perfundi

γὰρ λέγεται [16]) ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ [17]) εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ᾧπερ [18]) μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο.

323 — 29. Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα] σὲ δὲ τὴν Πολυξένην [1]) ὁ στυγνὸς λέων ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς ἄξει πρὸς ὠμὰ νυμφεῖα καὶ πρὸς θυηλὰς καὶ θυσίας γαμηλίους μιμούμενος τὰς χέρνιβας καὶ θυσίας τῆς μητρὸς τῆς κελαινῆς καὶ σκοτεινῆς ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας. Καὶ πάλιν οὕτω· Σὲ δὲ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [2]) παστάδας καὶ γαμηλίους θυσίας (πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [3])) ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ κατηφὴς, ἢ στυγνότητος ἄξιος [4]) λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. Λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα μιμούμενος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας, ἤτοι τὴν ξενοκτονίαν [5]), ἥντινα Ἴφιδα καὶ Ἰφιγένειαν τὴν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει, καὶ φθερεῖ [6]) ἐν τῷ φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου [7]) Κανδάονος καὶ Ὠρίωνος (καὶ γὰρ [8]) Καν-

ſolebant, χύτλος vero, vt κατάχυτλος ap. Polluc. X, 63. videtur fuiſſe vas, in quo illud oleum ſeruabatur, vt ſchol. ipſe docet, cf. Steph. Theſ. Gr. ad χύτλον.

16) λέγεται) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

17) ἐφ' οὗ) Vit. 3. ἐφ' ᾧ.

18) ᾧπερ) Recte noſtri, vt edd. ante Seb. ὅπερ: Vitt. 2 et 3. quoque λούεσθαι pro λούσασθαι.

1) σὲ δὲ τὴν πολ. usque ad καὶ πάλιν οὕτω a Seb. adiecta noſtri non adiiciunt.

2) ἢ ἀώρ.) Ciz. καὶ ἀώρ. Vit. 1. καὶ ἢ ἀώρ.

3) ἢ ἀώρ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

4) ἢ στυγν. ἄξ.) Vit. 1. et Ciz. ἢ στυγνότατος ἄξιος, mendoſe: Vitt. 2 et 3. ἤτοι ὁ ἄξιος λύπης.

5) ἤτοι τ. ξενοκτ.) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. λέγει δὲ τὴν ξενοκ.

6) καὶ φθερεῖ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) ἐν — τριπάτρου) Noſtri, vt edd. pr. ἐν τῷ τριπάτρῳ φασγάνῳ, ſed mox Ὠρίωνος cum Seb. pro Ἄρεως, quod Pott. receperat, ratus, Martem a ſcholiaſte, vt infra, Candonem eſſe appellatum.

δάων καὶ Ὠρίων τὸ αὐτὸ, οὗ καὶ τῷ ξίφει ἀνεῖλον τὴν Ἰφιγένειαν, τριπάτρου, ἐπειδὴ ὁ Ὠρίων Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ἦν παῖς) ὁ δεινὸς δράκων, ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τὶς ἱερεὺς τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι σχάσας καὶ καταβαλὼν [9]), καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. Ἢ πάντα [10]) πρὸς τὸ Σὲ δὲ συντακτέον· ἥντινά σε ἐς βαθεῖαν (λείπει τὸ τάφρον [11])) ὡς Ποιμανδρίαν [12]) καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει καὶ φθερεῖ ἐν τῷ [13]) φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου Κανδάονος καὶ τοῦ Ὠρίωνος, ὃν εἴπομεν [14]), ὁ Ἴφιδος λέων, ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. Νῦν δὲ τὸ πρωτόσφακτον [15]) οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί· τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὑτωσί· Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν [16]) ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου [17]) πόρθησιν ᾐτήσατο καθ' ὕπνους τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων

8) καὶ γὰρ — ἦν παῖς) A Seb. inſerta noſtri non agnoſcunt. In Schol. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 136. ed. Heinſ. a Parthen. c. 20. et Anton. Lib. c. 25. Orion dic. filius Ὑριέως.

9) σχάσας καὶ καταβαλὼν usque ad v. 326. στιχουργήμασι in Vit. 1. et Ciz. adnectuntur v. 329. forſ. loco aptiori, ſed Vitt. 2 et 3. cum Seb. faciunt. In vniverſum hic multa turbata et temere repetita videntur. καὶ ante καταβαλ. delent Vit. 1. et Ciz.

10) ἢ πάντα) Vit. 3. ἅπαντα.

11) λείπ. τὸ τάφρον) Noſtri cum edd. vett. habent, deleto modo τό; et tamen Seb. id e duobus Codd. eruiſſe iactitat, editionibus prior. non inſpectis.

12) ὡς ποιμ.) Vit. 1. et Ciz. ὥσπερ ποιμ.

13) ἐν τῷ — ὠρίωνος) Noſtri tuentur lectionem priſtinam a Seb. immutatam: ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότῳ φασγάνῳ — Ἄρεως.

14) ὃν εἴπομ.) Vitt. 2 et 3. ἣν εἴπομ.

15) τὸ πρωτ.) Sic legendum cum Vit. 3. reliqui τὸ omittunt.

16) δι' αὐτὴν) Vit. 3. δι' αὐτῆς, non apte.

17) τοῦ Ἰλίου) Noſtri abiiciunt art. τοῦ, vti mox quoque: τοὺς ἀρίστ. τῶν Ἑλλήν. et hinc: ὡς καὶ μετὰ θάν. ἐρῶν αὐτῆς.

σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς, ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ [18]) αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. Ὁ δὲ Φλαύϊος [19]) Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας ἔτι [20]) μὴ πορθηθείσης καὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος καὶ δικαίως λογιταμένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου εὐμοιρήσει νυμφίου [21]).

Ex 324. Ἴφιδος] Ἶφιν τὴν Ἰφιγένειάν τις λέγων [1]) καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἐκκόπτων ἀφ᾽ ἑνὸς [2]) ὀνόματος πῶς ἂν στενωθείη τοῖς στιχουργήμασι [3]);

Ex 326. Ποιμανδρίαν] Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη, ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται [4]).

Ex 327. Στεφηφόρον] στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον [5]) τοὺς θυομένους.

Ex 328. Τριπάτρου] ἐπὶ μὲν Ὠρίωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν, οὕτως· Ὑριεὺς [6]) Κλονίαν [7])

18) τῷ τάφῳ) *in honorem sepulchri.* Vit. 1. et Ciz. τάφου, forte legendum ἐπὶ τάφου, vt Euripid. in Hec. 524. ἔστησ᾽ ἐπ᾽ ἄκρου χώματος. Reliqui cum Eudocia p. 341. tuentur vulgatam.

19) Φλαύϊος) Vit. 1. et Ciz. Φλάβιος: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt edd. vett. Φάλιος, perperam. *Intelligitur Flauius Philostrat. in Vita Apollon.* IV, 16. *p.* 183. *ed. Olearii. Adde in Heroicis c.* 19. *seg.* 11. Seb. cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Posthom. v. 498, vbi eadem narrantur.

20) ἔτι) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz.

21) νυμφίου) Vit. 3. cum Eudoc. ἀνδρὸς καὶ νυμφίου.

1) τις λέγ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. λέγει τίς.

2) ἀφ᾽ ἑνὸς) Absunt a Vitt. 2 et 3.

3) ἂν στενωθ. τ. στιχ.) Vitt. 2 et 3. στενωθῇ τοῖς τεχνουργήμασι.

4) γίνονται) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

5) ἔπαττον) Vitt. 2 et 3. ἔθαπτον, perperam.

6) Ὑριεὺς) Hic et postea a Seb. perperam mutatum in ὡριεὺς, quod etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 440. exhibent, reuocauimus con-

ἔχων [8]) γυναῖκα ἄπαις ἐτύγχανε. Ποτὲ γοῦν Ζεὺς, καὶ [9]) Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὑριεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν [10]), καὶ ὃς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο· οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν [11]), ὃ βούλοιτο [12]). Ὡς δὲ παιδίον [13]) αὐτῷ γενέσθαι ᾐτήσατο· οἱ τρεῖς τῇ τοῦ [14]) σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς [15]) ὁ Ὠρίων ἐγένετο, οὕτω κληθεὶς [16]), ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθεὶς, ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. Τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. Ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου τριπάτρῳ φασγάνῳ τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, Ἀχιλλέως δὲ θανόντος [17]) τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο [18]).

Ex 329. Πρωτόσφακτον] ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον αὐτήν. Καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι· πρῶ-

ſenſu Vit. 1. et Ciz. et edd. prior. Apollodori III, 10, 1. cf. ibi Heyne, Parthen. Erot. c. 20, Euſtath. ad Hom. Il. β. 496. et Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 136.

7) κλονίαν) Sic legendum pro κολονίαν cum noſtris, Eudocia et Phauor. Apollod. III, 10, 1. cf. Heyne in Obſeru. p. 275. Schol. Hom. Il. σ, 486.

8) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔσχεν, non bene.

9) καὶ ποσ.) Delent καὶ Ciz. et Vit. 1.

10) ἐπεξ.) Vit. 2. ὑπεξ.

11) αἰτ. αὐτὸν) Vit. 3. cum Eudoc. tollit αὐτόν.

12) ὃ βούλοιτο) Eudoc. ὅ, τι ἂν βούλοιτο.

13) παιδίον) Vitt. 2 et 3. παῖδας, forte παῖδα, vt Eudocia.

14) τῇ τοῦ) Art. τῇ in omnibus edd. ſuper. obuium, excepta Pott. alt. vbi lapſu typographorum deeſt, Sebaſt. iactitat ſe reſtituiſſe e Codd. ſuis.

15) ἐξ αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐξ αὐτῶν.

16) οὕτω κληθ.) Sic bene a Seb. mutatum: noſtri cum edd. prior. Eudocia et Phavor. ὡρίων κληθείς.

17) Ἀχιλλ. — θανόντ.) A Seb. receptum noſtri non agnoſcentes, veterem retinent lect. ἐξ Ἀχιλλέως δέ.

18) διεδέξ.) Vitt. 2 et 3. δέξατο. Verba hinc in edd. ſuper. addita: Κανδάονος] νῦν τοῦ Ἄρεως, et a Seb. remota, ſeruant noſtri.

τοι γὰρ οἱ ὅρκοι [1]) δι' Ἑλένην [2]) ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν [3]), ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων [4]) οὗτος εἶπε· δεύτεροι [5]) δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα ἰδόντες, ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν, στεῤῥὰν παρηνώπλισαν [6]) ὠλέναις πλάτην. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς, παρ' ὅσον προεσφάγη αὐτῆς [7]) Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐλθὼν [8]) τοῖς Τρωσίν. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποὶ, ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων φημί.

330 — 34. Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην] Σὲ δὲ τὴν πρέσβυν Ἑκάβην. Ἢ σὲ δὲ, ὦ πρέσβυ Ἑκάβη [1]), λοιδοροῦσαν καὶ καταρωμένην τοὺς Ἕλληνας [2]), αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν [3]), ἐν τῇ τοῦ δήμου [4]) ὠλένῃ λιθωθεῖσαν κρύψει κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων καὶ τῶν πετρῶν [5]), ἤτοι λιθασθήσης [6]), καὶ οἷον περιβληθήσῃς τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ.

1) οἱ ὅρκοι) Vitt. 2 et 3. praeponunt art. οἱ, bene.

2) δι' Ἑλένην) Pro Ἑλλήνων a Seb. reſtitutum Vitt. 2 et 3. comprobant, ſed Vit. 1. et Ciz. legunt δι' ἑλένης.

3) γεγόν.) Vit. 1. et Ciz. ἐγεγόνεισαν.

4) λυκόφρ.) Supra v. 204. Noſtri οὗτος cum Seb. pro οὕτως.

5) δεύτεροι) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro δεύτερον, nam reſpondet τῷ πρῶτοι.

6) παρηνώπλ.) Vit. 1. et Ciz. πανώπλισαν: Vit. 2. ἐνοπλίζουσιν: Vit. 3. ἐνοπλίσουσιν.

7) αὐτῆς) Noſtri: πρὸ αὐτῆς.

8) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Ἢ σὲ δὲ — Ἑκάβη) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

2) τ. Ἑλλην.) Pro τῶν Ἑλλήνων a Seb. receptum noſtri firmant.

3) αἰχμαλ.) Vit. 1. et Ciz. αἰχμαλωσίαν.

4) ἐν τῇ τ. δήμου) Vit. 1. et Ciz. ἐν τῷ δήμῳ. Vit. 3. haec cum ὠλένῃ λιθ. plane delet.

5) καὶ — πετρῶν) Abſunt a noſtris, vt in edd. ante Potter.

6) ἤτοι λιθασθ.) Vit. 1. et Ciz. vt olim: ἤγουν λιθασθή-

"Οταν Φαιουρὸν 7)] ὅταν ἀλλάξῃς δομὴν καὶ δέμας Φαιὸν Μαίρας καὶ κυνὸς περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρακῶν. Τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως 8) τῆς Ἑκάβης εἶπον.

Ἠϊόνα 9)] καὶ ἠόνα, ὡς ἂν 10) ἐθέλῃς γράφε, ἄπταιστος γάρ ἐστιν ὁ στίχος.

Ex 334. Μαίρας] μαῖρα 1) νῦν ἡ κύων 2) ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος 3) Μαίρας καλουμένης. Κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται ἡ λευκομέλαινα αἴξ.

335 — 39. Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ] ὁ δὲ τάλας, ἤγουν ὁ Πρίαμος ὁ μολὼν 4) ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν 5) καὶ κεκαυμένην πάτραν ὑφ' Ἡρακλέους, ὠνητὸς δε παρὰ 6) τῆς καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ἀϊστώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον 7) ἐκαλεῖτο. Τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς Πρίαμος μετεκλήθη. Οὗτος ἀμφὶ τῷ τύμβῳ 8)

σῃ, et mox quoque περιβληθήσῃ. Vit. 3. λιθωθεῖσα, omissis seqq. καὶ οἷον — ἱματίῳ.

7) ὅταν Φαιουρὸν] ὅταν ἀλλ.) Sic ope Vit. 3. hunc locum constituimus textu suadente. ἀλλάξῃς nostri cum Seb. pro ἀλλάξῃ recte exhibent, vt in Lycophr.

8) κατκλ.) Vitt. 2 et 3. καταλιθοβολήσεως. Vtrumque voc. ignorant Lexica.

9) Ἠϊόνα — στίχος) Abest hoc schol. a Vit. 1. et Ciz.

10) ὡς ἂν) Pro ὡσὰν Seb. cum Vit. 3. recte: Vit. 2. ὡς ἦν.

1) μαῖρα) Vit. 2. μαίρα, atque sic Thryll. in scholiis ὁμηρικῶν inuenisse dicit.

2) ἡ κύων) Pro ὁ κ. lege cum Vit. 1. et Ciz. ob seqq. μιᾶς τῶν κ.

3) τοῦ ὠρ.) Vit. 3. τῶν ὠρ. bene.

4) μολὼν) Vitt. 1. 2. et Ciz. μολῶν.

5) αἰθαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰθαλωτήν. καὶ, quod sequitur, nostri cum Seb. exhibent.

6) παρὰ) Pro περὶ a Seb. positum agnoscunt Vit. 1. et Ciz.

7) πρότερον) Vitt. 2 et 3. τὸ πρίν.

8) τῷ τύμβ. — τῷ ναῷ) Ope Vit. 2. restitui: caeteri articulos negligunt. Praeterea Vitt. 2 et 3. ita legunt, vt vere textu praeeunte legendum putauerim: τοῦ Ἀγαμ. δαμεὶς, ἤτοι Ἑρ-

καὶ τῷ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς δαμεὶς ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς δαμασθεὶς τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ νεὼ 9) ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ· ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη 10), ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη 11). Ἀγαμέμνων 12) δὲ Ζεὺς οὐκ ἐν Τροίᾳ, ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίᾳ 13) ἐτιμᾶτο.

Ex 336. Πηγῷ] τῷ μέλανι καὶ εὐτραφεῖ ἀλλαχοῦ, νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

Ex 337. Ὁ πρὸς καλύπτρης 1)] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Πριάμῳ Ποδάρκῃ τότε καλουμένῳ. Δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτῆς καλύπτραν ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν καὶ Πρίαμος ἐκλήθη, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 2), ὅπερ καὶ γέγονεν. Αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ' Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ 3) ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη.

Ex 338. Αἰθαλωτὸν] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. Γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ' Ἡρακλέους ἐκαύθη.

κείου δαμασθεὶς, cf. Io. Tzetz. in Posthom. 733, ibique Iacobs, et Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

9) νεὼ) Vit. 1. et Ciz. νεῶ, vti ap. Strab. VIII, p. 353. ed. Tzsch. Vol. III, p. 128. Supra vero ad v. 183. erat νεώ.

10) ἀνῃρέθη) Vitt. 2 et 3. ἀναιρεῖται.

11) ὅτι καὶ — ἀνῃρέθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

12) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. omittunt.

13) λακεδ.) Nostri cum Seb. pro λακεδαίμονι.

1) καλύπτ.) Vit. 1. et Ciz. καλύπτρας.

2) ὑπ' αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτῆς.

3) ἐν τῇ — αἰχμαλωσίᾳ) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

Ex 339. Τὸ πρὶν δ' 4) ἀμυδρὸν] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστιν ἐν τῇ δ' χώρᾳ ἀνάπαιστον ἔχων.

340 — 47. Ὅταν χέλυδρος 5)] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὅταν καὶ ὁπόταν ὁ χέλυδρος ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ ἀνάψας τὸν βαρὺν πυρσὸν καὶ φανερὸν εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι. Τί ποιήσει; ἀναψαλάξῃ καὶ ἀνοίξῃ, τίνα; τὸν μορμωτὸν λόχον καὶ τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, τὸν ὠδίνοντα καὶ τὸν γεννῶντα, λείπει τοὺς Ἕλληνας. Καὶ πῶς ἀνοίξει τοῦτον; ἑλκύσας τὰ ζυγὰ καὶ τὰς θύρας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τοῦ δουρείου ἵππου, καὶ ὅτε καὶ ὁπότε (ἀπὸ κοινοῦ) ὁ αὐτανέψιος καὶ ὁ ἐξάδελφος τῆς Σισυφείας ἀγκύλης καὶ πανούργου λαμπουρίδος καὶ ἀλώπεκος, ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει δὲ τὸν Σίνωνα. Τί ποιήσει; λάμψῃ κακὸν φρύκτωρα καὶ φανὸν τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἐκπεπλευκόσιν εἰς τὴν στενὴν Λευκόφρυν, ἤγουν τὴν Τένεδον νῆσον, καὶ εἰς τὰς διπλᾶς νήσους (τὰς Καλύδνας λέγει) τοῦ Πορκέως καὶ τοῦ δράκοντος.

Ὅταν χέλυδρος] Φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ μισθῷ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. Ὅθεν καὶ τὸν 6) δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες καὶ τοὺς ἀριστεῖς εἰς αὐτὸν ἐμβαλόντες προσποιούμενοι φυγὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. Τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι κελεύουσιν αὐτὸν τοξευθῆναι καὶ τοξεύσαντες αὐτὸν ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτει τοῖς Ἕλλησι καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ ἐν τῷ ἵππῳ ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τῆς Τροίας ἔνδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοιούτῳ τρόπῳ ἡ Τροία κρατεῖται. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Ὅταν ὁ Ἀντήνωρ ὁ πορθητὴς τῆς πατρίδος 7) βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας

4) τὸ πρὶν) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρὶν δ'.

5) ὅταν χέλ. — δράκοντος) Hoc ſchol. a Seb. illatum noſtri non agnoſcunt.

6) ὅθεν καὶ τὸν usque ad ἡ Τροία κρατεῖται in noſtris deſiderantur.

7) τῆς πατρίδ.) Deeſt male in Vit. 1. et Ciz.

εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι τὸν δούρειον 8) ἵππον ἀνοίξῃ τὸν ὠδίνοντα, καὶ γεννῶντα τὸν Φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς 9) Ἀντήνωρ τόδε καὶ τόδε 10) ποιήσῃ 11). Χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. Ὡς τραχύδερμον 12) δὲ διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ 13) τὸν Ἀντήνορα λέγει. Σύγγαμβρος δὲ ἦν οὗτος 14) Πριάμου ἔχων γυναῖκα τὴν Ἑκάβης ἀδελΦὴν Θεανώ.

Ex 344. Τῆς ΣισυΦείας] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς 1) λέγεται εἶναι ΣισύΦου· Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ ἈμΦιθέας Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ ΣισύΦου διεπαρθενεύθη. Οὗτος ὁ Αὐτόλυκος 2) κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε 3), κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια τὰς σΦραγίδας αὐτῶν μετεποίει καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς Φησι καὶ Ἡσίοδος 4)·

Πάντα 5) γὰρ ὅσσα λάβεσκεν ἀΐδηλα πάντα τίθεσκε.

8) δούρειον) Vit. 1. et Ciz. vt ſemper, δούριον.

9) γηραιὸς) Ciz. γέραιος.

10) τόδε — τόδε) Noſtri vulg. τὸ καὶ τό.

11) ποιήσῃ) Pro ποιῇ noſtri, recte.

12) τραχ. δὲ) Vitt. 1. 2. et Ciz. δὲ addunt cum Seb.

13) χέλ. καὶ) Vit. 1. et Ciz. καὶ bene inſerunt.

14) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. pro ὁ οὗτος, quod monente Thryll. ſoloecum: Vitt. 2 et 3. plane omittunt.

1) υἱὸς) Delent Vitt. 2 et 3.

2) οὗτος ὁ Αὐτ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 375 et 393, vbi eadem narrat, recte, pro οὕτως· Ὁ Αὐτόλ. nam οὕτως eſt plane alienum.

3) ὑπερέβ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπερέβαλλε.

4) Ἡσίοδ.) Errat Seb. quum hunc verſ. opinatur Fragmentis Heſiodi nondum inſertum eſſe: exhibet eum ed. Lipſ. p. 453. ex Etymolog. quibusdam mutatis.

5) πάντα) Abeſt a noſtris et Eudocia, quo fit, vt poſt vel ante λάβεσκεν deſit potius vox, quam ante τίθεσκε. Edit. Lipſ. χερσὶ praeponit τῷ· λάβεσκ. et

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπεγίνωσκεν, Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιούτων 6) ζώων τινὰ τὰς σφραγῖδας μετεποίησεν 7). Ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν Σίσυφον φίλον αὐτῷ 8) ποιεῖται. Ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. Ὕστερον 9) δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς Σίνωνα 10) γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρείου ἵππου ἐκάθητο. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος 11)·

Πῦρ ἴδιον 12) πλεκτῇσιν 13) ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

πρὸς Τένεδον κατῆραν καὶ τὰς Καλύδνας 14) νήσους οὔσας περὶ τὴν Τροίαν, ἀφ' ὧν νήσων δύο δράκοντες Πόρκης 15) τε καὶ Χαρίβοια διανηξάμενοι 16) τὸν παῖδα 17)

pro πάντα γὰρ ὅσσα legit; ὅττι κε, et ἀείδελα pro ἀΐδηλα.

6) τῶν τοιούτων) H. e. *sic signatorum*. Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro τῶν τούτου.

7) μετεποίησεν) Nostri cum Eudocia pro μετεποίει.

8) φίλον αὐτῷ) Pro φίλ. αὐτὸν nostri et Eudoc. cum Seb. sed Eudoc. pro ποιεῖται legit ἐποίησεν, non male. Eadem vero mox omittit ποιεῖ cum Vit. 3. male. Videtur tamen vulg. φίλον αὐτὸν ποιεῖται ob Med. ποιεῖται retinenda.

9) ὕστερον — λαέρτ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὕστ. δὲ ἔγημε λαέρτην, non accurate.

10) Σίνωνα) Vit. 1. et Ciz. hic et postea Σίννωνα, duplici νν.

11) Τρυφιόδ.) v. 138.

12) πῦρ ἴδιον) Eudocia πῦρ ὡς εἶδον. Schaeferus coniicit: πῦρ δήϊον πλεκτῇσιν —.

13) πλεκτῇσιν) A Seb. revocatum pro πηκτῇσιν, quod Pott. tuetur, quia tentoria πήγνυσθαι potius, quam πλέκεσθαι dicerentur, habent etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πηκταῖσιν et βάλλοντες pro βαλόντες.

14) καλύδνας) Vt Strabo et alii. Sed nostri hic et postea καλυδνάς. Eudoc. τὰς περὶ τὴν τροίαν καλυδνὰς νήσους.

15) πόρκης) Nostri cum Eudoc. hic et in seqq. πόρκις.

τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. Καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. Τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν καὶ μέθῃ, καὶ χαρᾷ, καὶ ὕπνῳ [18]) συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησίν· ἡνίκα [19])

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα,

προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν [20]), καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν.

Λαμπουρίδος] Λαμπουρὶς εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Νῦν δὲ τὸν Ὀδυσσέα λέγει διὰ τὸ πανοῦργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς ἤτοι ἐξάδελφος ἦν τοῦ

16) διανηξ.) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. διανοιξ. vt ante Pott.

17) τὸν παῖδα) Forſ. τοὺς παῖδας, vti omnes tradunt Mythographi et poetae, cff. Hygin. f. 135. Petron. c. 89. Virg. Aen. II. 211. Quint. Smyrn. XII, 448. ſqq. aliique. Nec auſim tamen quicquam ob ſeq. μέσον mutare, nam Io. Tzetz. in Antehom. 714. et Eudoc. idem tradunt, cf. Iacobs, qui Arctinum cum Tzetza maxime conſpirare dicit, et omnino Heyne ad Virg. Aen. II. Excurſ. 1.

18) καὶ ὕπνῳ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. perperam, nam Io. Tzetz. in Poſthom. v. 719. κατέμαρψεν — ὕπνος ἄκυντας, et Eurip. Hec. 915. Virg. Aen. II, 250.

Inuadunt vrbem ſomno vinoque ſepultam.

Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

19) ἡνίκα —) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. prior. ἡνίκα Νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη: Vit. 1. et Ciz. ἡνίκ' ἔην νὺξ μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπ. σελήνη. Omnium optime Io. Tzetz. in Poſthom. 720:

Νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

cf. ibi Iacobs. Similiter vt Sebaſt. Clem. Alex. in Strom. T. I, p. 381. ed. Potter.

20) τὴν τροίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τὴν, et mox quoque οὕτως et αὐτὴν tollunt.

Ὀδυσσέως [21]), ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας ὑπέδειξα [22]), καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱός. Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ παῖδες Αὐτολύκου.

Ex 346. Στενὴν [1])] λέγει τὴν Τένεδον, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρίν. Ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται.

Λεύκοφρυν [2])] τὴν Τένεδον, ὡς ἐῤῥέθη.

Ex 347. Παιδοβρῶτος Πόρκεως [3]) νήσους] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσαντες ὁ Πόρκης τε καὶ ἡ Χαρίβοια ὄφις [4]) τὸν Λαοκόοντος παῖδα ἀνεῖλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [5]). Ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ τοῦ Ἀντήνορος. Τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.

348. Ἐγὼ δὲ τλήμων] Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει· Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων [6]) ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ἡ ποθοῦσα [7]) ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τοιᾶσδε καὶ τοιᾶσδε ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκλείσασα [8]) τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ φάσσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι· ὡς μὲν φάσσα πρὸς τόργου ἤτοι γυπὸς συνουσίαν [9]),

21) τοῦ Ὀδυσ.) Nostri ignorant τοῦ.

22) ὡς — ὑπέδειξα) A Seb. recepta nostri agnoscunt, si exceperis ὑπέδειξα. Verba autem sqq. καὶ γὰρ — Αὐτολύκου a nostris absunt.

1) Στενὴν) Totum hoc schol. nostri ignorant.

2) λεύκοφρ. — ἐῤῥέθη) Nostri cum Seb. exhibent.

3) πόρκεως) Male Seb. πορκέως, in textu et in schol.

4) ὄφις) Vitt. 2 et 3. delent. Deinde nostri πλεύσας cum edd. ante Seb. pro πλεύσαντες.

5) ἐν τῷ — ναῷ) Absunt a nostris, vti quoque quae sequuntur postea: τοῦτο δὲ — ἁλώσεως.

6) ἡ σύνταξ. — ἡ τλήμων) Nostri vt edd. prior. non habent.

7) ἡ ποθοῦσ.) Vitt. 2 et 3. praemittunt ἡ, vt antea ἡ ἀρνησ.

8) συγκλείσ.) A Seb. datum pro συγκρύψασα firmant Vitt. 2 et 3.

9) συνουσ.) Vit. 1. et Ciz. συνουσίας.

ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἐν γαμφαῖσι [10]) καὶ σιαγόσιν ἅρπαις ἤγουν δρεπάναις [11]) ἢ ἅρπης ἤτοι δρεπάνης.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι [1]), τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι [2] καὶ ἀποξέουσιν [3]).

350. Ἄνις] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς τινὸς ἐστερημένος [4]).

Ἄνις τεράμνων] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, τέραμνα [5]) γὰρ τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. Ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον, πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι [6]) ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀχρειοῦσθαι, ὡς παρακύπτουσαν· ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων [7]) εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγον ἐναντία [8]) φάσκων Ὁμήρῳ, ἐκείνους γὰρ μᾶλλον τεγέους [9]) καὶ εὐπαγεῖς [10]) καὶ εὐω-

10) ἐν γαμφ.) Addunt ἐν Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) ἤγ. δρεπάναις) Sic pro ἤγ. δρεπανικαῖς nostri, recte: mox quoque ἤτοι δρεπάνης pro καὶ δρεπ.

1) κατασκευ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: Vitt. 2 et 3. καί.

2) πελεκῶσι) Vit. 3. πελεκοῦσι. Ignorant vero Lexica πελεκέω. Phauorin. ad τύκος, περιτύκουσι, vt Schol. Aristoph. Av. v. 1137.

3) ἀποξ.) Vit. 3. ὑποξ.

4) τινὸς ἐστερ.) Ita Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἐστερ.

5) τέραμνα) Pro τέρεμνα Vitt. 2 et 3. cum Seb. A Vit. 1. et Ciz. absunt τέραμνα — λέγονται. τεράμνων vero *Vit.* 1. *scribit* τεράμνων, *forte recte, quia antiqui* ρ *in medio vnicum, inprimis in propriis, etiam aspirabant.* Thryllit. Sic Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. saepe scribunt quoque Ἡρακλῆς.

6) διὰ τὸ δοκεῖν — παρακύπτ.) Absunt a Vitt. 1. 3. et Ciz. Io. Tzetz. tamen in Posthom. v. 712. οἷά τε μαινομένην.

7) τεράμ.) Abest a Vitt. 2 et 3.

8) ἐναντία) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. ἐναντίως.

9) τεγέους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro στεγέους, recte, nam voc. τεγέους est Homeri Il. VI, 248, qui locus mox laudatur. Voc. autem μᾶλλον abest ab iisdem.

10) εὐπαγεῖς) Vitt. 2 et 3. cum Sebast. sed Vit. 1. et

ῥόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει γράφων ταυτί·

Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι [11]) ξεστοῖο λίθοιο.

Καὶ πᾶς δὲ ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτό φησιν.

351. Ἀλιβδύσασα] Ἀλιβδῦσαι κυρίως λέγεται [12]) τὸ ἐν ἁλὶ δῦσαι, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι. Καὶ Καλλίμαχος [13])·

. . . . . . αἳ νῆας ἁλιβδύουσι.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι.

Λυγαίας] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ καὶ ἠλύγη [14]) ἡ νύξ.

352. Θοραῖον] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν [1]), ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, καὶ αὔξει [2]), ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί [3])·

. . . Τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
Αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου . . . . .

Ciz. εὐστεγεῖς, qui etiam omittunt καὶ εὐωρ. θαλάμους.

11) θάλ. τέγεοι) Vitt. 2 et 3. τέγεοι θάλαμοι.

12) λέγεται) Noſtri non agnoſcunt: deinde Vitt. 2 et 3. modo τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθ. reliquis usque ad λυγαίας demtis. Vit. 1. vero et Ciz. praetermittunt τὸ ἐν ἁλὶ — ἤγουν, et tum quoque: καὶ καλλίμαχος — ἁλιβδύουσι, ſed poſt βυθισθῆναι ponunt, fere vt edd. prior. κατὰ τροπὴν τοῦ ι διχρόνου εἰς υ δίχρονον. Sebaſt. haec verba delet, et ἁλιβιδῦσαι exhibet pro ἁλιβδῆσαι. Vit. 1. et Ciz. quoque ἁλιβδῦσαι, ſeruatis tamen his verbis.

13) καλλίμαχ.) Fragment. 269. p. 535. ed. Erneſti, et p. 408. ed. Spanh.

14) καὶ ἠλύγη) Addunt Ciz. et Vit. 1. bene. Macrob. I, 17. λύκη pro λύγη.

1) γεννητ.) Vit. 1. et Ciz, γεννήτορα.

2) καὶ αὔξει) Hic Seb. iterum ſupplet non ſupplenda, nam omnes omnino edd. prior. iam ea exhibent, praeter Pott. 2. quam ſequitur ſolam.

3) Σοφοκλ. φ.) Oed. Tyr. 1425 et 1426. Vitt. 2 et 3. τὰ πάντα γοῦν pro τὴν π. γ. omiſſis cum Ciz. et Vit. 1. αἰδεῖσθ' ἄνακτος, non male,

Πτῶον] ἐῤῥέθη 4) ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου. Ὠρίτην] τὸν αὐτὸν 5), ὅτι ἔαρ 6) καὶ θέρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. Οὗτος δὲ πάντα μυθικῶς λέγει τὰ τρία Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα 7).

353. Λίπτοντα λέκτρων 8)] ἐπιθυμοῦντα λέκτρων. Τινὲς δὲ ἀλέκτρων δεμνίων λέγουσιν ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. Ἡ δὲ ἱστορία 9), ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω 10).

Πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισεν.

Ἀπώσατο 11) οὖν τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι.

354. Πεπαμένη] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι 12), πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἐν μ γρα-

quum Tzetzes plerumque ea modo, quae rem illuſtrant ſuam, e ſcriptt. afferat.

4) ἐῤῥέθη) A Seb. additum noſtri addunt omnes, ſcl. ſupra ad v. 266.

5) τὸν αὐτὸν) Sic noſtri, demto τῷ· ἥλιον, recte, nam refertur ad Apollinem.

6) ὅτι ἔαρ) Noſtri cum Seb. pro ἔαρ γάρ.

7) τὰ τρία — ἐπών.) Abſunt a noſtris, et ſane abeſſe poſſunt.

8) λέκτρων) Noſtri cum edd. prior. delent hic et poſt ἐπιθυμ. et mox quoque ἐκλαμβ. — ἀχράντων.

9) ἡ δὲ ἱστορία usque ad v. 354. in noſtris breuiter ſic ſe habent: ἡ δὲ ἱστ. ὅτι ἀπώσατο τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη, reliquis omiſſis usque ad ἐνόσφισε, quae ſane ad verba Lycophronis illuſtranda ſufficiunt. Pro δήλη Vitt. 2 et 3. τῇ δήλῳ.

10) κάτω) Vid. v. 1454.

11) ἀπώσατο — συμμιγῆναι) Haec verba a Seb. hic primum illata omnino abundant, niſi deleas praemiſſa, vt in Codd. noſtris deleta ſunt. Sebaſt. autem omnia, quae in Codd. ſuis inuenerit, nulla viciniae verborum ratione habita, editioni ſuae obtrudere, et ſcholia accumulare ſolet.

12) πέπαμαι) Seb. conſenſu noſtrorum addidit,

πτέον, κἂν οἱ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθόντες[13]), δύο μμ γράφωσιν.

355. Παλλάδος ζηλώμασι] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα, πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. Ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου [1]) καρδίαν ἀνενεγκεῖν [2]) τῷ Διΐ· Διόνυσον γὰρ τὸν καὶ Ζαγκρέα καλούμενον υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν, οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. Ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ [3]) τῆς μάχης τῶν Γιγάντων καὶ τῶν Θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν Γιγάντων ἀνεῖλεν. Ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα αὐτῇ [4]) συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα πε-

recte, nam contextus requirit.

13) ὅ, τι παθόντες) A Seb. eiectum fide Vit. 1. et Ciz. reduximus, nam ὅτι πάντες, vel ὅτι πάντα, vt Vitt. 2 et 3. exhibent, respuit contextus, non enim omnes librarii dici possunt πεπαμμένη duplici μμ scripsisse. Videtur autem Seb. non intellexisse, quid sibi velint verba ὅ, τι παθόντες, atque ideo recepit πάντες. Est autem sensus eorum: *quomodocunque acciderit*, vel, vt nostri dicunt, *wie sie dazu gekommen sind*, *was sie dazu vermocht hat.* Deinde quoque cum Vit. 1. et Ciz. legendum γράφωσιν pro γράφουσιν, et verba οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθ. commatibus sunt includenda. Omittunt quoque διὰ, vt antea ἐν fine διὰ scriptum est.

1) τὴν τοῦ Διον.) Sic leg. cum Vitt. 2 et 3. vt antea τῆς τοῦ Διός. Vulg. omittit τοῦ.

2) ἀνενεγκ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνενεγκ. male.

3) ἐν τῇ συμβ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐν ταῖς συμβολαῖς, cff. Suid. ad πάλλας, Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 510, et Io. Tzetz. ad Hesiod. pag. 32. De Titane Pallante Apollod. I, 6, 2.

4) αὐτῇ) A Seb. adiectum nostri cum Eudoc. non adiiciunt.

ριεβάλλετο[5]), καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. Ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου[6]) μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμου[7]) δὲ ἀδελφὴν, ἣν Ἰοδά-

5) περιεβάλλ.) Sic omnes cum Eudoc. ſed Vit. 3. περιεβάλετο.

6) Ἰτωνίου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἰτωνίδου, perperam. Pauſan. Eliac. c. 1. et Boeot. c. 1. Steph. Byz. et Phauor. ad Ἴτων, et ſchol. Apoll. Rh. I, 721. Ἰτώνου, forte rectius, ſed Pauſan. IX. c. 34. etiam Ἰτωνίου. Infra in ſchol. noſtris v. 1206. dic. Iodamas filia Tithoni, pro Itoni, perperam. cf. Voſſ. *Mythol. Br.* II, 6, 49.

7) Ἰοδάμου) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 322, ſed Ciz. et Vit. 1. Ἰοδάμαντος: Potter. Ἰοδάμας, a Nominatiuo Ἰοδάμα, nam Iodama, Iodamas, l. Iodamia erat filia Itoni. cf. Pauſan. IX. 34. Ἰοδάμου corruptum eſt; legendum omnino Ἰοδάμας vel, vt Pauſ. habet, Ἰοδαμείας. Totus locus hic corruptus ex Etymol. M. v. Ἰτωνὶς, quem ante oculos habuit Tzetzes, eſt emendandus. Verba eius ſic ſe habent: φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν, ἃς ἐζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς· οἷον,

Πηλιάδες σκοπιῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος.

Ἀπολλώνιος. Quis itaque eſt, qui non perſpiciat, in Tzetza legendum eſſe: ἣν Ἰοδάμαν vel Ἰοδαμείαν (pro Ἰοδάμος, Pott. recte Ἰοδάμας) ἀντιπολ. Ἀθηνᾶ (hoc addendum) ἀνεῖλεν. Ex Etymolog. M. verbis ſimul patet, verſiculos, qui ſint Apoll. Rh. I, 550, non ad Simonidem referendos eſſe, vt plerique, ipſe adeo Potter. (cf. Brunck. ad Apoll. Rh.) perperam ſunt opinati, ſed ad Apollonium, cuius nomen ſocordia librarii vel ipſius Tzetzae excidit, ea vero, quae antea ſunt enarrata, ad Simonidem pertinere. Iam Thryllit. ſuſpicatus erat, hic quaedam excidiſſe, quae haud dubie, ſi in locum Etymol. M. incidiſſet, pro diligentia ſua reuocaſſet. Caeterum recte coniecit, voc. Ἀπολλώνιος ſ. Ἥλιος, vt aliis in locis horum ſcholiorum nominatur, quod videretur ſimile fere ſeq. πηλιάδες, ante hos verſus excidiſſe. Praemiſimus ita-

μαν ἀντιπολεμοῦσαν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος·

. . . . ὑψηλῶν ὀρέων 8)
Πηλιάδες 9) κορυφῆσιν 10) ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος 11) ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας 12) ἐρετμά 13).

Φερεκύδης 14) δὲ Παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα 15) μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμε-

que his verss. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος: potest etiam, auctore Etymol. M. post hos versus poni: ὥς φησι ὁ Ἀπολλώνιος. Simonides ὁ γενεαλόγος etiam in schol. Apollon. Rh. II, 868. p. 139. dicitur ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖν. In indice itaque scriptorum in schol. Tzetzae ad Lycophronem laudatorum Simonides non, vt Harles. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 763. not. 9. putat, est expungendus. Eudocia l. l. male, vti Phauor. ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος Πηλιάδης (pro Πηλιάδες)

— ἐθάμβεον εἰσορόωντες etc.

quasi voc. Πηλιάδης ad Simonidem esset referendum. *Est autem hic Simonides alius a Simonide Lyrico, et, teste Suida, Melicerta dictus:* ἐν τρισὶν βίβλοις *genealogias scripsit, prosa puto oratione.* Thryll.

8) ὑψηλ. ὀρέων) A Seb. praemissa neque nostri Codd., neque edd. prior. praemittunt, immo ne Apollonius quidem exhibet. Omnino aliena videntur.

9) πηλ.) Vit. 1. et Ciz. πηληϊάδες.

10) κορυφ.) Omittunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae quoque εἰσορόωντες pro εἰσορόωσαι.

11) Ἀθην. Ἰτων.) Vit. 1. et Ciz. Ἰτωνίδης Ἀθηναίης, et mox nostri omnes ἤδε pro ἠδέ. *De Itonide Minerua vid. Festum et Gifan. ad Lucret.* 446. Thryllit.

12) χείρ. ἐπικρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπικραδέοντας χειρ. Vitt. 2 et 3. ἐπικραδάοντες, posito tamen ε super α: Eudoc. ἐπικρατέοντες.

13) ἐρετμά) Vitt. 2 et 3. ἐρετάω: Eudoc. ἐρετῶν.

14) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. ad Fragm. Pherecydis p. 208. sqq. et Natal. Com. IV, c. 5. p. 306, qui hoc schol. Tzetzae exscripsit, et omnino Etymol. ad παλλάδιον.

15) ἀχειροπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. χειροποίητα, vitiose. Clemens tamen Alex. in Protrept. 1. fol. 43. cum Arnobio L. IV.

νον [16]). Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο [17]) ἦν τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν [18]) ἐν Πεσινοῦντι [19]) τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος [20]) καὶ Δίων [21]) τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. Ἕτερος [22]) δέ τις ἱστορικὸς οὕτω λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν [23]) ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους [24]) ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ

quod debemus Reinesio, Palladium ex reliquiis s. ossibus Pelopis esse factum: ἐκ τοῦ πέλοπος, inquit, ὀστῶν κατεσκευάσθαι. Ἀπελλᾶς δὲ ἐν Δελφικοῖς φησὶ γεγονέναι παλλάδια, ἄμφω δὲ ὑπ' ἀνθρώπων δεδημιουργῆσθαι.

16) παλλόμ.) Nostri cum Phauor. Pherecyd. l. l. et Io. Tzetzae schol. ad Posthom. v. 511. βαλλόμενον. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Etymolog. M. et Phauor. εἰς γῆν pro πρὸς γ. Non plane reiiciendum videtur βαλλόμενον, si e Pherecyde vel Etymol. M. locum ita constituas: παλλόμενον, ἤτοι βαλλόμενον, πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν, quae verba Tzetzes videtur neglexisse, cf. omnino Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 295. sqq.

17) τοιοῦτο) Nostri hic et postea cum Eudoc. τοιοῦτον.

18) καταπεσ.) Vit. 1. et Ciz. non bene καταπεσεῖν.

19) πεσινοῦντι) Nostri quoque simplici σ, quod ad Etymologiam πεσεῖν propius accedit, alias dic. πεσσινοῦς, cf. Tzsch. ad Strab. XII, pag. 543, et Irmisch. ad Herodian. T. I, p. 424. sqq. Vitt. 2 et 3. male πησινοῦντι.

20) Διόδωρ.) T. II, p. 640. edit. Wesseling. vbi hic dicit, Tzetzam confundere Palladium e coelo ad Ilium delapsum cum Magnae Matris simulacro, quod Pesinunte e coelo deciderit.

21) Δίων) Cf. Fragm. XIII. in ed. Reimari T. I, p. 6.

22) ἕτερος) *Fors. Herodian.* I, 11. *et ex eo Amm. Marcell.* XXII, 9. Seb. Non forsan, sed vere Herodianus est, cuius ipsius verba Tzetzes affert. Cf. quoque Mannert. Geograph. Graec. et Rom. T. VI, P. 2. p. 60. Caeterum in Eudocia p. 322. male hic exciderunt: κληθῆναί φασιν — κληθ. τὸν τόπον.

23) πεσεῖν) Vit. 1. et Ciz. περιπεσεῖν.

24) γανυμήδ.) Nostri duplici νν γαννυμ. De Ganymede cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Antehom. p. 16.

Ἶλος [25]) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ [26]) ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν [27]) τοῦτο [28]) ποιῆσαι ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ [29]), εἰς τὸ [30]) ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ [31]) πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. Χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο [32]) Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. (Τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν ἱστορίαν ἐατέον, οὗτος γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει [33]).)

25) Ἶλος) Vit. 1. et Ciz. hic et in feqq. Ἶλλος, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2. vbi Codd. quoque Ἶλλος. Eudocia cum Vit. 3. vitiofe Ἴλιος, poftea vero recte Ἶλος.

26) οὐκ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnofcunt, non apte.

27) Ἄσιον — μαθηματ.) Io. Tzetz. in Pofthom. v. 511. eum ἀστρονόμον, at Suid. v. παλλάδιον vocat φιλόσοφον καὶ τελετήν. Afius ὁ ποιητὴς, cuius meminit Athen. III, 101. alius videtur fuiffe ab hoc philofopho, vid. Reinef. Varr. Lectt. p. 349. Idem tradunt Euftath. ad Dionyf. v. 627. Suid. l. l. Io. Malalas p. 137 et 138, et Cedrenus p. 130. Sed Iul. Firmicus Maternus in: De errore profanarum religionum c. 16. ab Abari Scytha Palladium fabrefactum et Troianis traditum fuiffe fcribit, vid. ibi Scalig. p. 122. Reinefius, qui hunc Firm. Materni locum margini adfcripferat, pro Augio vel Abari Scytha mavult legere: Barbaro Scytha.

28) τοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent, non male.

29) ὡροσκ. καλλ.) Ciz. et Vit. 1. ὡροσκοπίᾳ, fed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phavor. ὡροσκόπον κάλλιστον, non omnino bene. Natal. Com. l. l. *per horofcopum optimum.*

30) εἰς τὸ) Non exhibent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. fed Vit. 1. et Ciz. cum Io. Tzetz. in Pofthom. v. 511. praebent.

31) ἂν — μένῃ) Ignorant Vit. 1. et Ciz. fed Vitt. 2 et 3. ἂν — μείνῃ. Io. Tzetz. in Pofthom. l. l. οὗ ἂν ἐκεῖνο ἀποκεῖται.

32) χαρίσ. — τοιοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. χαρίσαντα — τοιοῦτον, vt antea.

33) τὰς δὲ — μυθικῶς γράφει) Abfunt a noftris et Eudoc. Alieno fane loco videntur pofita, nam turbant ordinem verborum. Vncis ideo circumclufimus.

Ἀπολλόδωρος[34]) δὲ λέγει μετὰ τὸ κτίσαι Ἴλον τὴν Ἴλιον τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν[35]) τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς[36]), τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον διηρτημένον (διηρμένον[37])), τῇ λαιᾷ[38]) δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Παλλαδίου ἱστορία τοιάδε φέρεται[39]).

34) Ἀπολλόδ.) III, 12, 3.

35) πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἰδεῖν. Idem Apollod. l. l. μεθ' ἡμέραν τὸ διιπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. Videtur ἰδεῖν esse lectio recensionis secundae. Nat. Com. l. l. cum vulg. legit: *atque tunc cecidit Palladium.*

36) συμβεβ.) Sic quoque Apollod. et Eudocia. Nat. Com. l. l. *quod sponte ambulare videbatur*, quem Seb. in interpretat. lat. temere est secutus. cff. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 296. Olympiod. principio Comment. in μετεωρ. Reinel. Varr. Lectt. p. 417. qui *non diductis, indiscretis, indistinctis cruribus* interpretatur, et συμπεφυκὸς, quod aliis, adeo ipsi Heynio, qui interpretatur: *vna iunctis pedibus incedens*, paene arrisisse videtur, repudiat. In exemplo nostro Varr. Lectt. quod manibus suis tractauit, multisque notis locupletauit, hanc dicendi rationem firmare studuit loco Max. Tyrii diss. 14. (ed. Reisk. T. I, p. 261.) Ἀπόλλωνα γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσι μειράκιον — διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ θέοντα. Herrmann. in Mytholog. Graecorum T. II, p. 725. explicat: *mit zusammenstehenden Füssen, mit geschlossenen Beinen.*

37) διηρτημ.) A Seb. insertum nostri cum Eudoc. ignorant. Est autem Apollodori l. l. vbi olim sic legebatur, quamquam male, pro διηρμένον, h. e. *elatum*, vt Heyn. ostendit. Attamen in Tzetza, qui priscam, etsi prauam, secutus est lectionem, nil mutandum, ne corrumpere eum magis, quam emendare videamur. Vncis tamen inclusum adiecimus διηρμένον.

38) τῇ λαιᾷ) τῇ a Seb. additum Codd. nostri, vt edd. prior. non addunt.

39) ἡ δὲ περὶ — φέρεται) A Seb. receptum in nostris et Eudoc. desunt. Videntur postea ab alio ex Apollodoro illata, vti etiam e sqq. patet, nam nostri pro φασὶ legunt φησὶ, ad Apollodorum id referentes.

Φασὶ γεννηθεῖσαν [40]) τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ [41]) τῷ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. Ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας [42]) τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν [43]) ποτὲ προελθεῖν. Μελλούσης δὲ πλήττειν [44]) τῆς Παλλάδος τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προσθῆναι (προτεῖναι [45])). Παλλάδα δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς τὴν αἰγίδα [46]), καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ [47]) γενομένην

40) γεννηθ.) Sic pro γὰρ, vt edd. pr. et Codd. noſtri habent, Seb. recte ex Apollodoro correxit.

41) παρὰ) Vitt. 2 et 3. περὶ, non apte. Apollod. III, 12, 3. παρὰ τρίτωνι. Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed edd. ante Seb. παρὰ τοῦ τρίτωνος.

42) ἀμφ. δὲ ἀσκούσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. ἀμφ. διδασκούσας, male, non tam quoad ſenſum, quam ſi conſulueris Apollod. qui vulg. exhibet. Facile autem δὲ ἀσκούσας et διδασκούσας confundi poterant. Vit. 3. et Eudocia vitioſe ἀμφοτέρους διδασκάλους.

43) εἰς φιλον.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. perperam εἰς φιλίαν, e male intellecto ſcripturae compendio. Sed ποτὲ προελθεῖν, a Seb. ex Apollod. additum, noſtri cum Eudocia non agnoſcunt: tuentur modo ἐλθεῖν.

44) πλήττειν) Eudoc. mendoſe πλάσσειν.

45) τὸν Δία — προσθῆναι) A Seb. emendatum noſtri cum Eudocia non agnoſcunt, qui lect. vet. tuentur: φοβηθεὶς ὁ ζεὺς ἀνέτεινε τ. αἰγίδα. Atque deinceps in ſeqq. Codd. Seb. ſecuti ſunt Apollodorum. Interim tamen vix auſim mutare lect. prauam προσθῆναι, quae quoque edd. Apollodori principes obſidebat, vt Heyne h. l. annotat. Legendum tamen videtur προτεῖναι, vt e noſtrorum Codd. lectione ἀνέτεινε patet. Tzetzes tamen prauam, quam in Mſſ. ſuis inuenit, nullo adhibito iudicio, recepiſſe videtur. Vncis incluſum προτεῖναι addidimus.

46) παλλάδα — αἰγίδα) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudocia; a Ciz. vero et Vit. 1. modo εὐλαβηθεῖσαν, a Seb. additum, quod eſt Apollodori, e quo hic omnia fere emendata et aucta videntur.

47) ἐπ' αὐτῇ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non praebent.

ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, καὶ περιθῆναι 48) τοῖς στέρνοις, ἣν ἔδεισεν 49), αἰγίδα, καὶ τιμᾷν ἱδρυσαμένην 50) παρὰ τῷ Διΐ. Ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης διαῤῥίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. Ἶλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾷν.

356. Μισονύμφου] τοῦτο δῆλον, ὅτι τιμῶσα τὴν 1) παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. Διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις 2) λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ γραῦν· παρθένος μὲν γάρ ἐστιν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρὸς 3), νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα 4), μήπω δὲ τετοκυῖα, γυνὴ δὲ ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα, γραῦς δὲ ἡ διαφθαρεῖσα τοῦ τίκτειν 5).

Λαφρίας] Λαφρία ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἤτοι Λαφυρία ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου 6) λάφυρα καὶ ἐν

48) κατασκευάσ. — περιθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pergit: κατεσκευάσατο καὶ περιέθετο: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κατασκευάσασα περιέθετο, vt edd. prior.

49) ἣν ἔδεισ.) Vt Apollod. a Seb. receptum: noſtri cum Eudoc. ſeruant ὃ λέγουσι, cf. Heynii interpretatio horum verborum in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

50) τιμᾷν ἱδρ.) Noſtri, vt edd. pr. καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη, et mox pro κατὰ τὴν φθορὰν — τιμᾷν a Seb. prolata, quae ſunt Apollodori. Noſtri tuentur vulg. τούτῳ προσεγγίσασα ἔῤῥιψεν εἰς τὴν Ἴλιον. Totus hic locus ex Apollodoro a Tzetza receptus, ab alio poſt Tzetzam, vti in Codd. Seb. eſt, ad Apollodorum emendatus videtur et auctus. Nunquam enim Tzetzes verbis ſcriptorum, quibus vtitur, ita inhaerere ſolet, vt omnia ac ſingula reddat, ſcriptore non laudato.

1) τὴν) Hunc art. recepimus e Vit. 1. et Ciz.

2) νεᾶνις) Pro νεανὶς lege cum Vitt. et Ciz.

3) ἀνδρὸς) Vit. 3. ἀνδρῶν.

4) συζευχ.) Vitt. 2 et 3. cum Phau. ζευχθεῖσα.

5) τοῦ τίκτ.) Vitt. 2 et 3. τῷ τίκτ.

6) ἐκ τοῦ πολ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολέμῳ.

συγκοπῇ 7) Λαφρία. Ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἀγέλεια, ἤτοι 8) ἡ ἄγουσα λείαν.

Πυλαίτιδος 9] καὶ τοῦτο συμβολικὸν 10) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων 11) καὶ τῶν οἰκιῶν, ὡς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα συμβολικωτέρως 12) ὑποτιθέμενοι 13), ὡς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ 14) συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς δὲ ἐκτὸς 15) τοῦ ὑπὲρ τούτων ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους.

357 — 58. Φάσσα 1) πρὸς τόργου λέχος] Ἀστείως πάνυ παρέταξεν ἀλλήλοις φάσσαν καὶ γῦπα, ἄμπελον καὶ ἅρπην. Φησὶ γάρ· ὡς φάσσα ὑπὸ γυπὸς, ἢ ὡς οἰνὰς, ἤτοι ἄμπελος ἐν δρεπάναις, οὕτως ἑλκυσθήσομαι ὑπὸ Αἴαντος εἰς τὸ διακορισθῆναι. Ἔξωθεν δὲ τὸ ὡς ληπτέον, εἴωθε γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων λαμβάνειν. Τὸ δὲ φάσσα καὶ τόργος· οἰνὰς καὶ ἅρπη ἐρρέθη 2).

359 — 60. Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν] ἡ πολλὰ αὐδάξασα καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τάῤῥοθον καὶ βοη-

7) ἐν συγκ.) Praepoſ. ἐν a Seb. adiectam noſtri quoque adiiciunt.

8) ἤτοι) Noſtri non habent. Vit. 1. et Ciz. bene: τῇ ἀγούσῃ pro ἡ ἄγουσα. Potter. ἢ ἀγούσῃ.

9) πυλαίτ.) Cf. Schol. ad Aeſchyl. Sept. ad Theb. v. 170, vbi paullo aliter.

10) συμβολ.) Sic quoque noſtri Codd. ſed edd. pr. συμβολικῶς.

11) τῶν πόλεων) Vitt. 2 et 3. τῆς πόλεως, vt ſchol. Aeſchyli.

12) συμβολ.) Noſtri συμβολικώτερον.

13) ὑποτιθ.) Vitt. 2 et 3. ὑποτιθέμενον.

14) οἰκ. Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ —) Sic legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz pro οἰκίαις χρή.

15) ἐν τοῖς δὲ ἐκτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, mire, ſed vitioſe. Deinde Vitt. 2 et 3. ἀμύνασθαι pro ἀμύνεσθαι.

1) φάσσα usque ad Λυκόφρων λαμβάνειν a Seb. illatum noſtri ignorant cum edd. prior.

2) ἐρρέθη) Vitt. 2 et 3. ἐρρέθησαν.

θὸν τῶν γάμων 3), τοῦτ' ἔστιν ἀποδιώκτριαν τῶν ἐμῶν βιαίων γάμων τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον, Ἀθηνᾶν τὴν Βούδειαν 4) καὶ Αἴθυιαν. Μυθικῶς 5) δέ τινες τὴν Ἀθηνᾶν δοκοῦντες ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. Ἡ δὲ Φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται· Βούδεια γὰρ ἡ Φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ Φρόνησις κατεσκεύασε καὶ δίκην αἰθυίας ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν διαπεραιουμένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον ἀφρῷ ἁλισκόμενον, οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες 6) πόῤῥω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν εἶτα ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον 7), ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας αγρεύσωσιν 8).

361 — 62. Ἡ δ' εἰς τέραμνα] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, καὶ τέρεμνα 1), ἤτοι εἰς τὴν στεγην 2) ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀργισθήσεται 3) τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωΐ 4) πεσοῦ-

3) τῶν γάμων) A Pottero deiectum reuocant cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

4) Βούδειαν) Recte: Vitt. 1. 3. et Ciz. βούδιαν. cf. Steph. ad βούδεια.

5) μυθικῶς) Noſtri cum edd. pr. μυθικὴν, non abſurde.

6) λαβ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. λαμβάνοντες.

7) ἐγγύτ.) Vitt. 2 et 3. ἐγγυτέρω.

8) ἀγρεύσ.) Vit. 2. ἀγρεύσουσιν: Vit. 3. ἀγρεύουσιν, perperam.

1) τέραμνα καὶ τέρεμνα) Noſtri modo cum edd. prior. τέρεμνα.

2) ἤτοι εἰς — στέγην) Deleto ἤτοι noſtri ἄνω εἰς τὰ στέγη στρέψασα: Vit. 3. ἀναστρ. pro ἄνω στρ.

3) ὀργισθήσεται usque ad τὴν στέγ. Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt: habent modo ταῦτα λέγει. Vit. 1. et Ciz. habent, ſed legunt iterum τὰ στέγη. Ea vero, quae in edd. ſuperioribus, adeo Potter., de Palladio moleſte repetita fuerant, noſtri cum Seb. delent. Apparet hinc, varia a variis eſſe perperam addita his ſcholiis.

4) πάππῳ — Τρωΐ) Potius Ilo, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

σα. Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ· Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε τὸν ἀέρα καλεῖ, ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος [5]) ἐφθάρη.

363 — 64. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα] Οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. Ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως [6]) φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον, ὅτι Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν [7]) εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν· ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

365 — 72. Ἑνὸς δὲ λώβης ἄντι] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει [1]) θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤγουν αὐτοὺς [2]) τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας οὐκ ἐν τάφοις [3]) κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην [4]), ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας [5]) θνησκόντων νεκρῶν· ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους

5) στόλος) Vit. 1. et Ciz. στρατός.

6) ἀλληγορ.) Noſtri ἀλληγορικώτερον, et Vitt. 2 et 3. non male repetunt τοῦτο πεσεῖν, ſed ὅτι a Seb. additum noſtri non addunt.

7) κατεσκεύ.) Vitt. 2 et 3. παρεσκεύ.

1) στενάξει) Vitt. 2 et 3. στενάζει, inepte.

2) αὐτοὺς) Tollunt Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male.

3) ἐν τάφοις) Vitt. 2 et 3. ἐνταφίοις.

4) τεθαμμένην) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. pro τεθειμένην: Vitt. 2 et 3. τεθαμμένους.

5) ἐπὶ ξέν. χώρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ ξένοις χώραις: Vitt. 2 et 3. modo ἐπὶ ξένοις.

αὐτοὺς [6]), θερμοῖς δακρύοις πατέρων καὶ παίδων καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. Εἰώθασι γὰρ τῶν ἀλλαχόθεν θνησκόντων ποιεῖν τάφους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἅπερ καλεῖ ὁ Λυκόφρων κενήρια ἤτοι ψευδήρια [7]).

Λώβης] τίς ἡ λώβη [8]); Φασὶν, ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς [9]) ἐχομένην ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι αὐτῇ [10]) συνεγένετο, ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων [11]) ἀνεῖλεν. Οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε [12]) τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκεν αὐτὴν λεῖαν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται [13]), ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἀφαρπάξας [14]). Ἐρασθεὶς δὲ ταύτης [15]) ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται. Ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. Συνέβη γοῦν [16]) ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν

6) τάφους αὐτ.) Vit. 1. et Ciz. τάφους αὐτῶν. Vitt. 2 et 3. haec omittunt, et ἤτοι f. ἤγουν iungunt cum feqq. τοῖς θερμ. δακρύοις.

7) εἰώθασι — ψευδήρια) A Seb. illata noftri non agnofcuut.

8) τίς — λώβη) Vit. 2. λώβη τίς;

9) Ἀθηνᾶς) Seb. recte deleuit, fed noftri cum Eudoc. p. 27. quae eadem iisdemque verbis tradit, non hic, fed antea poft ναῷ rectius delent: atque fic dedimus.

10) αὐτῇ) Vit. 3. cum Eudoc. ταύτῃ: caeteri omittunt hoc voc. cum edd. prior.

11) ἑτέροις τ. ἑλλ.) Vit. 1. et Ciz. ἑτέρων ἕλλησι, perperam: Vit. 2. ἑτέροις τῶν ἑτέρων (lege ἑταίρων), demto τῷ· ἑλλήνων. Eudoc. l. l. modo σὺν πολ. ἑτέροις.

12) ἀπέσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνέσπασε, male.

13) στρατηλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. στρατιῶται: quin et πολλοὶ pro λοιποὶ, quod modo fupra fcriptum eft.

14) ἀφαρπάξας) Sic leg. cum Vit. 3. pro ἀφαρπάξαι.

15) ταύτης) Sic Eudoc. Noftri, vt edd. vett. αὐτῆς.

στρατηγὸν Αἴαντα [17]) ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. Εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ [18]) τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πρότερον [19]) ὕβριν, πῶς [20]) ἀφηρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα. Ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον καὶ φοβηθεὶς, μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς [21]) τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων περὶ Τῆνον [22]) καὶ Μύκονον, ἢ περὶ Ἄνδρον καὶ Τῆνον [23]) ναυαγεῖ καὶ τῆς νεὼς [24]) πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος περὶ τὰς Γυραίας [25]) πέτρας ἐσώθη. Μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. Μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν ἐπὶ χρόνον ὅλον [26]) μελανο-

16) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. γὰρ, et mox ταύτην pro αὐτὴν, deleto seq. οὕτως. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. firmant.

17) Αἴαντα) Deest in nostris, et τῷ στρατῷ Vitt. 2 et 3. pro τὸν στρατ. sed Eudoc. hoc referens ad Cassandram legit καὶ μισηθῆναι ὑπὸ τοῦ, deletis καὶ τὸν στρ. Αἴαντα.

18) ὁ ἀνὴρ) Nostri et Eudoc. cum Seb. exhibent.

19) τὴν εἰς — πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὴν Ἀχιλλέως προτέραν, non male. Eudocia sic: τὴν πρότερον εἰς Ἀχ. ὕβριν.

20) πῶς (Vit. 3. cum Eudoc. ὡς) — Βρισηΐδα) Vit. 1. et Ciz. τῆς Ἱπποδαμείας Βρισηΐδος, sine πῶς ἀφηρέθη, h. e. *ob raptam Hipp. Bris.*

21) ἐπιβὰς) Pro ἐμβὰς cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Eudoc.

22) Τῆνον) Eudoc. τὴν Τῆνον: nostri Τένον.

23) ἢ περὶ — Τῆνον) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Eudocia modo ἢ περὶ Ἄνδρον.

24) νεὼς) Vit. 1. et Ciz. νεός.

25) περὶ τ. γυρ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ ταῖς γυραίαις. Hom. Odyss. δ, 500. γυρῇσιν — ποσειδάων ἐπέλασσε πέτρῃσιν μεγάλῃσι, cff. Quint. Smyrn. XIV, 567. sqq. schol. Villois. Hom. Il. ν, 66, vbi fere eadem narrantur, et Hygin. fab. 116. Eudoc. ἔσωσε pro ἐσώθη.

26) ἐπὶ χρ. ὅλον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπὶ χρόνου ὅλου, h. e. *in totum annum.*

φοροῦσα [27]) τὸν ἄνδρα [28]) ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα [29]) τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶτά τε μέλαν [30]) ἱστίον αὐχένων χωρὶς ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος καταναίεσθαι θυσίαν [31]) τῷ ἥρωϊ.

Ex 367. Χοιράδων] Χοιράδες [1]), σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι [2]), ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὰν [3]) ἔθος ἦν, τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς [4]), καὶ λάρναξι, καὶ ἀμφιφορεῦσιν [5]) εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ή [6]) Ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. Φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων [7]), ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται [8]) οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμ-

27) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφοροῦσα, quod idem est.

28) τὸν ἄνδρα) Ciz. et Vit. 1. ignorant: reliqui cum Eudocia tuentur.

29) ἐμβάλλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. sed Vitt. 2 et 3. ἐμβαλοῦσα.

30) τε μέλαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀρτεμώνιον, quam lectionem praeferendam putat Thryllit.

31) θυσίαν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

1) χοιράδες) Vit. 1. et Ciz. semper χιράδες, cf. Nott. Critt. ad Lycophr. et schol. Pindari Pyth. X, 81.

2) τήγανοι) Vitt. 2 et 3. τριχάτα, forte, τραχύτητες. Postea ad v. 381. cum reliquis quoque τηγάνοις. τήγανοι autem quid sit, Lexica docent nulla.

3) ἐπειδὰν ἔθνος (ἔθος) ἦν usque ad αὐτοῖς γενήσονται in Vit. 3. plane desiderantur: in Ciz. vero et Vit. 1. annectuntur v. 373. omisso tamen ἐπειδάν.

4) κρωσσ.) Pro κροσσ. nostri quoque cum Seb.

5) ἀμφιφορ.) Vit. 1. et Ciz. ἀμφορεῦσιν.

6) ἐν τῇ ή) v. 428. Sed ῥαψῳδίᾳ a Seb. additum abest a nostris.

7) ὁ λυκόφρ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

8) ἀποθαν.) Vit. 1. et Ciz. θανοῦνται, et mox ἀποθανόντων pro ἀποθανόντες, deleto commate, vt iungatur cum αὐτῶν, non male.

βαλόντες ἀποκομίσουσιν 9) εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας· ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται 10).

373. Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον 1) τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια, καί φησιν 2)· Ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων καὶ κοίλων πετρῶν 3), ἤτοι φύλαξ τῶν κοίλων 4) πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· Ὦ Ζάραξ ὁ ἔχων κοίλας πέτρας. Ὁ Ὀφέλτης δὲ καὶ ὁ Ζάραξ 5) ὄρη Εὐβοίας· ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ καὶ Ἀρχεμόρου 6) κληθεὶς, ὃς ἦν υἱὸς Λυκούργου, τοῦ ἱερέως 7) τοῦ Νεμείου Διὸς, Ζάραξ δὲ ἀπὸ Ζάρακος 8), τοῦ υἱοῦ Καρύστου 9). Ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ Φάλαριν 10) καὶ ἑτέρους Καφη-

9) ἀποκομίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀποκομισθήσονται; fed ἐμβαλόντες abeſt.

10) αὗται — γενήσ.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν αὗται λογισθήσονται.

1) ἔμελλ.) Vitt. 2 et 3. ἤμελλον.

2) καί φησιν) A Seb. receptum noſtri non agnoſcunt.

3) τῶν χοιρ.) Vitt. 2 et 3. addunt: καὶ κοίλων πετρῶν, quod etiam addidimus.

4) κοίλων) Noſtri ſeruant lect. vet. κοιλοτάτων.

5) ὁ ζάραξ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui art. ὁ negligunt. ζάραξ quoque Polyb. IV, 36. alii ζάρηξ.

6) τοῦ καὶ Ἀρχεμ.) Sic noſtri recte, vt Apollod. I, 9, 14. Vit. 1. et Ciz. ἀρχεμόλου, confuſa λ et ρ.

7) τοῦ ἱερέως) Sic noſtri: in caeteris art. τοῦ non extat.

8) ζάρακος) Vit. 1. et Ciz. ζάρηκος. Ad v. 580. ζάρεξ, vt Pauſ. I, 38, 4.

9) καρύστου) Sic quoque ad v. 580, et Vit. 1. et Ciz. et Hom. Il. β, 539, et Pauſ. X, 16, 3. cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 694; ſed Vitt. 2 et 3. καρίστου, vt Steph. ad Μύκονος, καριστοῦ.

10) Φάλαριν) „Huius auctoris meminerunt Diogenianus Cent. 2. prou. 50 et Cent. 8. prou. 65, et Euſtath. ad Odyſſ. ε, p. 1485, edit. Rom.“ Sebaſt. καὶ ἑτέρους, *puta, Pauſan.* IV, *ad extr.* Seb. *Virg. Aen.* XI, 260. *Amm. Marcell.* XXII, 8, 2. *Tertull. de Anima c.* 52. *et Eraſmi Adag. p.* 154.

ϱεὺς λέγεται. Νῦν δὲ ὁ Καφηϱεὺς ἰδιωτικωτέϱως [11]) Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 75. Καὶ Τϱύχατα] Τϱύχατα καὶ Νέδων καὶ Διϱφωσσὸς ὄϱη Εὐβοίας εἰσί [1]). Τὸν δὲ Διϱφωσσὸν ὁ Εὐφοϱίων Δίϱφυν [2]) καλεῖ·

Δίϱφυν ἀνὰ τϱηχεῖαν ὑπ᾽ Εὐβοίῃ [3]) κεκόνιστο.

Καὶ Διάκϱια [4]) δὲ ὄϱη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκϱίθησαν Ἥφαιστος [5]) καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἑϱμῆς· Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθϱωπος, Ἑϱμῆς [6]) δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία, Ἀθηνᾶ δὲ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. Ταῦτά [7]) φασιν οἱ μῦθοι.

376. Γωλειὰ] αἱ πϱὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις.

Φόϱκυνος οἰκητήϱιον] ἡ θάλασσα [1]).

381 — 83. Ὅσων δὲ θύννων [2])] θύννους καλεῖ τοὺς κινδυνεύοντας [3]) Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ϱαφὰς τοῦ

Thryll. His adde Tzſch. ad Pomp. Mel. III, 2. p. 68.

11) ἰδιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἰδιωτικῶς: Vitt. 2 et 3. ἰδιωτικώτεϱον.

1) εἰσί) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz. In Vit. 3. quoque deſunt ſqq. usque ad ὅτι καὶ διεκϱίθ.

2) Δίϱφυν) Sic quoque nominat Steph. Byz. praeeunte Euphorione.

3) Εὐβοίῃ) Ciz et Vit. εὐβοίη. Vit 2. hunc verſum ſic exhibet: Δίφϱυν ἀνατϱέχειν ὑπ᾽ εὐβοίας κεκένιστο, non bene.

4) διάκϱια) Cf. Steph. Byz. ibique interprtt.

5) Ἥφαιστ. — Ἑϱμῆς) Noſtri ſic: ὁ Ἥφαιστος καὶ ἡ Ἀθ. καὶ ὁ Πϱομηθεύς.

6) Ἑϱμῆς) Vitt. 2 et 3. h. l. Ἑϱμῆς, ſed Vit. 1. et Ciz. iterum Πϱομηθεύς.

7) ταῦτα) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

1) θάλασσα) Thryllit. putat, quum tres quatuorue verſus ne tangantur quidem, hinc plura deeſſe.

2) θύννων et θύννους pro θύνων et θύνους noſtri cum Seb. In Vit 3. deſunt θύννους usque ad θύννων.

3) κινδυνεύ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. κινδυνεύσαντες.

κρατὸς [4]) ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις [5]) πέτραις. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμῶν ἀκούσετε [6]).

Ὧν καταιβάτης] Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες γνοφώδους αὐτοῖ τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων ἀπώλοντο [7]), ὥσπερ [8]) καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρῳάσιν [9]) ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει [10]) γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα·
Ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ [11]) πῦρ κεραύνιον,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι [12]) πυρί.

Καὶ πάλιν [13]) ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει·

. . . . . ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί [14]) τε χοιράδες
Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι [15]) νεκρῶν.

Καταιβάτης] ὁ σκηπτὸς [16]), ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. Εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· Πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις [17]) καλούμενος, ὃς

4) τοῦ κρατ.) Noſtri τῆς κρατ. Vſitatius genus Neutrum.

5) πλατείαις) Abeſt a noſtris.

6) ἀκούσετε) Pro ἀκούσεται Seb. poſuit, ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. hic et in Lycophr. ἀκούσεται.

7) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. ἀπόλλονται.

8) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

9) τρῳάσιν) v. 78 — 81. In Ciz. et Vit. 1. deſunt verſſ. tres priores.

10) πέμψει) Vit. 3. πέμπειν, punctato tamen ν.

11) φησὶ — κεραύ.) Sic Seb. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. πῦρ κερ. λέγει.

12) πιμπρ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπρᾶν: Vit. 3. πιμπρᾶσθαι.

13) καὶ πάλιν) v. 88. ſqq.

14) Δήλιοι) Vit. 2. δήλιαι: Vit. 3. λειαί τε, et antea ἀκταὶ δὲ δὴ μύκονος.

15) σώμαθ' ἕξουσι) Vitt. 2 et 3. σῶμα θάψουσι, mendoſe.

16) ὁ σκηπτὸς) Noſtri καὶ σκ.

17) πυρόεις) Vit. 2. πυῤῥοεὶς.

καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος [18]) γίνεται, Σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, γίνεται [19]) παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος, Ἀργὴς [20]), ὃς διὰ τὴν πάνυ [21]) λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δὲ, Ψολόεις [22]), ὁ ἐν τῇ ψαύσει [23]) ὀλλύων, Ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσον παχύτητος καὶ ὑγρότητος [24]) τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος [25]).

384 — 86. Ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης [1])] ὅταν ὁ Σίντης ἤτοι ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας λαμπτῆρα, καὶ φανὸν ποδηγέτην σκότους [2]) ἀγρυπνῶν καὶ καρηβαροῦντας [3]) ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. Οὐ λείπει [4]) δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ

18) καὶ λεπτ) Abest a Vitt. 2 et 3.

19) γίνεται) Nostri quoque cum Seb. tollunt praemissum ὅς, sed Ciz. et Vit. ponunt γίνεται post πνεύματος.

20) ἀργὴς) Vitt. 2 et 3. ἀργὸς, quod etiam habet *Olympiod. ad Meteor. Aristotel. p. 44, vbi ita:* ἄλλος δὲ τούτου πάνυ ἐστὶ λεπτομερέστατος, ὡς ὀξύτατα διέρχεσθαι τὸ σῶμα, καὶ μὴ καίειν ὅλως, μηδὲ μελαίνειν· καὶ λέγεται ἀργὸς παρὰ τὸ ἀργεννὸν εἶναι, τοῦτ' ἔστι λαμπρόν. *Hoc modo legendum esset in Tzetza:* μηδὲ μελαίνει δὲ *pro* μελαίνει δέ. *Idem fere dicit pag. 46. vbi vero legendum* ἀργὴς κεραυνὸς *pro* ἀργέστης κερ. *nam* ἀργέστης *ventus huc non pertinet.* Thryllit. Hom. Odyss. ε, 128. βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

21) πάνυ) Abest a Ciz. et Vit. 1.

22) ψολόεις) Hesiod. Scut. 422. πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.

23) ψαύσει) Vit. 3. καύσει.

24) μέσον — ὑγρότητος) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro μέσην ταχύτητα καὶ ὑγρότητα, quod tuentur Vit. 1. et Ciz.

25) ἀντωθ.) Vitt. 2 et 3. ἐνωθούμενος, perperam.

1) ἐκ μέθης) Addunt Vit. 1. et Ciz.

2) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

3) καρηβαρ.) Vit. 1. et Ciz. καρηβαρεῦντας, vt ap. Lycophr.

4) οὐ λείπει) A Vit. 3. abest οὐ, non bene.

καλῶς οὕτως ἔχει. Καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν 5)·

Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε·

Ὀδυσσεὺς 6) μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. Ζευγνὺς τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν ἠροτρία. Τοῦτον δὲ Παλαμήδης ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης 7) τῆς Κατρέως 8) σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων 9) ἤλεγξε· Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἄρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. Συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς ὡς προδώσων τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. Πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. Γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λεπετύμνῳ ὄρει Μηθύμνης 10) ἱερὸν τοῦ ἀνδρός.

5) καὶ γὰρ — φησίν) Vit. 1. et Ciz. καὶ (lege κατὰ) τὸν ὅμηρον ἐν Ὀδ. γράφοντα, scl. γ. v. 139.

6) Ὀδυσσεὺς usque ad τοῦτον δὲ in nostris desiderantur.

7) κλυμένης) Recte, Apollod. II, 1, 5. et III, 2, 2. Vitt. 2 et 3. κλημίτης, perperam. Eudocia p. 321. πλημίτης, vnde errorem hausisse videntur.

8) κατρέως) Seb. male κρατέως.

9) κατ' αὐτ. ἀνθρώπων) Hinc nostri sic pergunt: συνέπλευσεν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησι, φθόνῳ δὲ Ὀδυσσ. καὶ πεπλασ. τούτου (in Vit. 1. et Ciz. deest τούτου) γραφ. κατηγ. ὡς προδώσων (Vit. 1. et Ciz. προδιδοὺς) τῷ Πρ. τοὺς Ἕλλην. λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, reliquis demtis, quae ab alio glossatore adiecta videntur.

10) ὄρει Μηθύμνης) H. e. monte iuxta Methymnam, vrbem Lesbi. In locis describendis Tzetzes saepius sic vtitur Genitiuo, e. g. ad v. 411, palus Heracleae, h. e. prope Heracleam, ad v. 424, mons Colophonis, h. e. imminens Colophoni, ad v. 522, vrbs Corinthi, h. e. prope Corinthum.

Τότε δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ [11]) ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων [12]) χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεὺς, περιπλέων [13]) λοιπὸν τὰς Ἑλληνίδας [14]) χώρας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, οἷον Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος [15]) Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους τῷ υἱῷ τοῦ Σθενέλου [16]), Μήδαν [17]) δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθήραν [18]) τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας [19]), καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως [20]). Καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα [21]) τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. Ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συ-

11) τοῦ υἱοῦ) A Seb. emendatum: noſtri cum Eudoc. tuentur vulgat. τούτου.

12) πάντων) Deleuimus cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. ὡς in vulg. praepoſitum.

13) περιπλέων) Noſtri cum Eudoc. παραπλέων.

14) ἑλληνίδας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑλληνικάς.

15) τὴν τ. Ἀγαμ.) A noſtris et Eudoc. abeſt, et mox quoque τὴν Διομήδους.

16) υἱῷ τ. Σθεν.) Qui nominabatur Cometes, Io. Tzetz. in Chil. III, 287. Vit. 1. et Ciz. legunt Σθενέλῳ. Caeterum Dictys Cret. VI, 6. non ipſum Nauplium, ſed filium eius Oeacem has feminas contra maritos armaſſe tradit.

17) μήδαν) Sic Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Io. Tzetz. Chil. III, 294. ſed Ciz. et Vit. 1. vitioſe μήδειαν.

18) κλεισιθήραν) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 294. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κλησιθήραν.

19) καταφ.) Vit. 1. et Ciz. καταφυγούσης, vt modo ad filiam referatur, non bene, nam ipſe Io. Tzetz. l. l. v. 295. ambas in templo iugulatas narrat. Eudocia conſentit vulg.

20) καὶ τῶν — ὁμοίως) Abſunt a noſtris et Eudocia.

21) Ἰδομ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. Ἰδομενῆα.

σκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον [22]) ἐπὶ τὴν πατρίδα ἧψε Φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας καὶ ὃν εἴπομεν [23]) Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον [24]) καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες [25]) οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν. Τὰ δὲ [26]) περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησίν·

Ἐκάνετ᾽, ἐκάνετε τὰν [27]) πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν [28]) ἀλγύνουσαν ἀηδόνα, Μουσῶν.
Ἐκάνετ᾽, ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

Ex 385. Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους [1])] τὸν Φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς Ἀΐδην [2]). Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία [3]).

387 — 92. Τὸν δ᾽, οἷα δύπτην] τὸν δὲ γυμνήτην [4]) καὶ ὁπλίτην φάγρον (λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα)

22) ἐπάνοδ.) Sic Vitt. 2 et 3. et Eudoc. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἄνοδον.

23) ὃν εἴπομ.) Expunximus auctoritate Codd. noſtrorum part. ἂν poſt ὄν, vnde orta videtur, poſitam. Eudoc. p. 321 modo καφηρέα λεγόμενα pro καὶ ὃν εἴπομ. καφ.

24) ξυλοφ.) Vit. 2. λυκοφάγον, inepte.

25) προσπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. παραπλεύσ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πλεύσαντες, et hinc αὐτοῦ (*ibi*) δοκεῖν pro ἐν τῷ δοκεῖν.

26) τὰ δὲ usque ad v. 385. λαμπτῆρα deſunt in Vit. 1. et Ciz. extant vero in Vitt. 2 et 3. Sunt etiam, vt Thryllit. et Seb. monent, ap. Laert. II, ſect. 44. in Philoſtrat. Heroic. c. 11. p. 718. ed. Lipſ. in Grotii Excerpt. Vett. Trag. p. 396, et in Eurip. ed. Lipſ. T. II. p. 461.

27) ἐκάνετε τὰν) Vitt. 2 et 3. ἐκτάνετε τόν.

28) τὰν οὐδὲν) Vitt. 2 et 3. τοῦ, οὐδέν.

1) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

2) εἰς Ἀΐδ.) Vit. 3. εἰς τὸν Ἀΐδ.

3) παράδοξ.) Vitt. 2 et 3. παραδοξολόγημα, voc. aliis ignotum.

4) γυμνήτ.) Pro γυμνίτ. Vit. 2. hic et poſtea, recte.

ἢ τὸν Φάγρον γυμνήτην καὶ γυμνὸν κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους ὥσπερ εὐκόλυμβον ἄῤῥενα ἀλκυόνα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον· ἐν ταῖς Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς καὶ στεγνὰ 5) ποιῶν τὰ πτερὰ διαβραχέντα ἐκ τῆς θαλάσσης 6) πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται 7) ταῖς Φαλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν· ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα χωρίον 8) τῆς Δήλου.

Κηρύλον] Κηρύλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν παροξυτόνως διὰ τοῦ η καί ἐστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου τοῦ ι προπαροξύτονον 9) Ἀττικῶς, ὥς φησιν Εὐφρόνιος 10). Σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπ' ἴσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ τοὺς Δωριέας 11), τοὺς δὲ Αἰολέας 12) διὰ διφθόγγου 13). Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια Πείλευς καὶ Νείλευς διὰ διφθόγγου γράφουσιν καὶ παροξυτόνως λέγουσιν 14), ὡς

5) στεγνὰ) Pro στεγανὰ nostri cum Sebast.

6) διαβρ. ἐκ — θαλ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz: διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ.

7) συμπλευσ.) Vitt. 2 et 3. συμπεσεῖται.

8) περὶ — χωρίον) Vit. 1. et Ciz. περὶ — χῶρον: Vitt. 2 et 3. περὶ τὸν τρόμον τῷ χορίῳ (forf. τὸ χωρίον). Infra ad v. 1141. τρέμωνα. *Loci huius meminit Eustath. ad Dionys. v. 524.* Seb.

9) τοῦ ι προπαροξ.) Nostri ignorant.

10) Εὐφρόν.) *Laudatur a Suida in διϊτρεφής, et Etymol. M. in ἐνοργμός.* Sebast. et Athen. XI, 495. c.

11) τοὺς Δωρ.) Art. τοὺς adiecimus e Vit. 2. nam conuenit reliquis.

12) Αἰολέας) Vitt. 2 et 3. Αἰολεῖς.

13) διὰ διφθ.) Nostri δίφθογγον sine διά. Quam parum sibi constet Sebast. apparet inde, quia mox dat διφθόγγῳ.

14) διὰ διφθ. — λέγουσιν) Sic rescripsimus ope Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσι καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν. Vitt. 2 et 3. vt vulg. si excipias διὰ διφθόγγου pro διφθόγγῳ.

οἱ Δωριεῖς [15]) τὸ πλῆον καὶ μῆον [16]) καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. Ἀλλὰ καὶ περὶ [17]) τῶν κηρυλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος [18]) λεκτέον· Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας [19]) αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄῤῥενες τελευτῶσι. Τὴν δὲ λῆρον [20]) καὶ μυθικὴν τοῦ κηρύλου [21]) ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ.

Ex 388. Αὐλῶνος [1])] τὸν στενὸν τόπον αὐλῶνα καλεῖ.

Ex 389 — 90. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων] Μυκόνου καὶ Τήνου [2]) ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν [3]) χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς οὕτω καλουμένας [4]) πέτρας. Καὶ Ὅμηρος [5])·

> Γυρῇσι μὲν πρῶτα [6]) Ποσειδάων ἐπέλασσε
> Πέτρῃσι μεγάλῃσιν . . .

15) ὡς οἱ Δωρ. — γράφουσιν) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

16) πλῆον — μῆον) Vit. 1. et Ciz. πλεῖον — μεῖον, non apte, nam πλῆον et μῆον dorice dictum. Mox vero minus inepte γράφονται pro γράφουσι.

17) ἀλλὰ περὶ) Vit. 3. ἀλλὰ καὶ περὶ.

18) Ἀντίγ.) *Scl. Carystius in Hist. Mirab. c.* 27. Seb.

19) ἀλκ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλκυόνες. cf. de Alcyone Coelius Ant. Lectt. XIV. 11.

20) τὴν δὲ λῆρον — ἐῶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

21) κηρύλου) Restituit Sebast. Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. κήϋκος.

1) Αὐλῶνος) Hoc schol. in Vit. 1. et Ciz. et in edd. pr. non h. l. sed v. 389. post κυλινδιῶν reperitur.

2) τήνου) Vitt. 2 et 3. τένου, vt supra et posthaec.

3) δύο τινῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν δύο.

4) καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt οὕτω.

5) Ὅμηρ.) Odyss. δ. 500. vbi cf. Barnes.

6) πρῶτα) Vit. 1. et Ciz. πρῶτον. Verba vero πέτρ. μεγάλ. a Seb. addita nostri non addunt.

Ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος νῆσοί εἰσι τῶν Καλυδνῶν. Γυραῖαι δὲ κυρίως ελεγοντο [7]) αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

Ex 392. Τριωνύχῳ δορὶ] τῇ τριαίνῃ [8]).

393. Κολαστὴς] ὁ Ποσειδῶν ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων καὶ τιμωρῶν καὶ σείων τὴν γῆν.

Λατρεὺς] ὁ αὐτὸς, ὅτι [9]) τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει. Καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ·

> Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος
> Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς.

395. Κόκκυγα] Κόκκυξ ὄρνεον δειλὸν ὅμοιον ἱέρακι. Ἔστι δὲ λάλον [10]), ὃ καὶ [11]) διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Ἢ οὖν διὰ τὸ μόνιμον [12]) εἶναι τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλυάριον [13]). Φησὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος [14])·

7) ἐλέγοντο) Ciz. et Vit. 1. ἤκουον. A Vitt. 2 et 3. plane absunt τὸν δὲ στενὸν — ἀπώλετο.

8) τριαίνῃ) Hoc fchol. abeft a Vit. 1. et Ciz.

9) ὁ αὐτὸς, ὅτι) Sic Vit. 1. et Ciz. demto deinde ποσειδῶν, et ἐπὶ τῇ τῆς pro ἐπὶ ἧς, melius vulgata, quae ignorat ὁ αὐτὸς. Verba autem καὶ ὁ Ἡσίοδος usque ad μυθικῶς abfunt ab iisdem. Vitt. 2 et 3. habent verff. auctore autem non nominato. Extant autem hi verff. in ed. Lipf. p. 452.

10) ἔστι — λάλον) Defunt in noftris Codd.

11) ὃ καὶ) Debemus καὶ Vitt. 2 et 3.

12) μόνιμον) Pro μόνιον a Seb. reductum comprobat Vit. 3. fed Vit. 1. et Ciz. habent δειλὸν εἶναι. bene: forte vtrumque iungendum δειλὸν καὶ μόνιμον, fiue potius μόνιον, εἶναι, eorum caufa, quae antea funt dicta: διὰ δειλίαν οὐ συναυλ. τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Αἴαντα ignorant Vitt. 2 et 3.

13) φλυάριον) Sic Sebaft. cum Vitt. 2 et 3. quam formam Lexica ignorant: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. φλύαρον.

14) γὰρ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. γὰρ καὶ Ὅμηρ. Odyff. δ, 504.

Φῆ ῥ', ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα [15]) λαῖτμα θαλάσσης.

Ἢ διὰ τὸ μάτην [16]) φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Ἔστι δὲ καὶ δύσφωνον, ὅπερ [17]) Ῥωμαίοις κούκουλος [18]) καλεῖται.

Στόμους [19])] λοιδορίας. Ἐγὼ δὲ στόμους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας καὶ στωμυλίας.

396 — 97. Νέκυν δελφῖνος] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος διὰ τὸ ἐκβρασθῆναι εἰς γῆν [1]) · ὁ γὰρ δελφὶν [2]) γνοὺς ἑαυτὸν τελευτῶντα εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς [3]) λέγει.

Ἀκτὶς Σειρίου] Ἢ Σειρία [4]), ἡ ἡλιακή, ἢ τοῦ ἡλίου, καταχρηστικῶς. Σείριος δὲ κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἷς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἀστρῴου κυνός, ὃν οἱ ἰδιῶ-

15) μέγα) Vit. 3. μόγις: in Vit. 2. plane abeſt.

16) ἢ διὰ τὸ μάτην — ὄρνεον) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et ſane abeſſe poſſunt, nam antea dicta fere repetunt. Adſunt quidem in Vit. 1. et Ciz. ſed praemittunt hi verſſ. Homeri, melius, vt mihi videtur, ſic: φλύαρον, καὶ μάτην φθέγγεσθαι, θορυβ. γὰρ καὶ φλ. ὄρνεον. Deinde verba ἔστι δὲ καὶ — καλεῖται, a Seb. huc translata, noſtri non transferunt, ſed, vt in edd. pr. ponunt poſt: τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις, ita vt Vitt. 2 et 3. ἔστι δὲ δυσφων. ponant poſt, Vit. 1. autem et Ciz. ante ὃ — καλεῖται. Omnia ergo in hoc ſchol. variis ſubinde additis, omiſſis et emendatis, ſunt turbata.

17) ὅπερ Ῥωμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ὃ παρὰ Ῥωμ.

18) κούκ.) Forte ab κόκκυγι, κούκκουλος. Vitt. 2 et 3. κοῦκκος, non male: ſic quoque Suid. ad κόκκυξ. Vit. 1. et Ciz. κόκουλος.

19) στόμους) Ciz. et Vit. 1. στόβους. In iis tamen deſunt ἐγὼ δὲ — στόματος, vt mox in Vitt. 2 et 3. χλεύας.

1) εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν γῆν.

2) δελφὶν) Ciz. et Vit. 1. δελφὶς, quod idem eſt.

3) Ὀππιαν.) *De piſcat.* II, 627. Sebaſt.

4) ἢ Σειρία (Vitt. 2 et 3. ἢ Σείρους) — ἡλίου) Reſtituimus hunc ordinem verborum, quem Seb. inſulſum nominat, ſane inſulſe: ponit enim ἢ τοῦ ἡλίου ſtatim poſt Σειρίου.

ται [5]) τῷ τοῦ ὅλου κυνὸς ὀνόματι κύναστρον προσαγορεύουσι. Περὶ δὲ [6]) τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος [7]) λέγει·

. . . . . Ἡ δέ οἱ ἄκρη
Ἀστέρι βέβληται δεινῷ γένυος, ὅς ῥα μάλιστα [8])
Ὀξέα σειριάει [9])· καί μιν καλέουσ' [10]) ἄνθρωποι
Σείριον . . . .

ὅπου τὸ σειριάει ἐστὶ λάμπει ἢ ξηραίνει [11]).

Καταυανεῖ] καὶ καθαυανεῖ. Καταυανεῖ μὲν ξηρανεῖ· αὔω γὰρ, τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται, καθαυανεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ· αὔω γὰρ, τὸ λάμπω, δασύνεται, ὅθεν καὶ Φαύω [12]) λέγομεν. Τὸ δὲ σχῆμα [13]) χαριεντισμὸς καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται· τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυ-

5) ἰδιῶται) Noſtri ἰδιωτικοὶ, qui quoque ſeruant vulg. τὸ τοῦ ὅλου κ. ὄνομα pro τῷ — ὀνόματι.

6) περὶ δὲ) Vitt. 2 et 3. πῶς δὲ, forte ὡς περί. *Puto πῶς eſſe Tzetzae, et poſt λέγει pono, atque poſt ἀστέρος forte περί.* Thryllit.

7) Ἄρατος) v. 329. ſqq.

8) Ἡ δέ οἱ ἄκρη — μάλιστα) A Seb. addita noſtri cum edd. pr. non addunt.

9) σειριάει) Pro σειράει Seb. cum Vit. 2. recte: Vit. 1. et Ciz. σειριάζει, verbum, etſi ignotum, tamen non contemnendum, niſi metrum contemneret.

10) καλέουσ') Vitt. 2 et 3. καλέουσιν, cui lectioni metrum aduerſatur.

11) λάμπει ἢ ξηραίνει, quae non ſunt Arati, et iam a Pottero in ed. 2. eiecta, ſoli Vit. 1. et Ciz. tuentur medio in verſ. poſt σειριάζει, vt edd. prior. non male, ſi vncis includas, nam a Tzetza, vt facit aliis verſſ. poetarum laudatis, explicandi voc. σειριάζει cauſa ſunt interiecta. Videntur in prima recenſione medio in verſu, in altera vero a Io. Tzetza poſita poſt verſus Arati, vt iam a Seb. factum eſt, additis verbis: ὅπου τὸ σειρ. ἐστί.

12) Φαύω) Reineſ. mavult ἀφαύω. Caeterum deſunt in Vit. 3. αὔω — λέγομεν. Verba autem iterata τὸ δὲ καθαυανεῖ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ, et Seb. eiecta poſt λέγομεν Vitt. 1. 2. et Ciz. ſeruant.

13) τὸ δὲ σχ.) Noſtri cum Seb. non recipiunt δέ.

νεῖ τὸν νεκρὸν χάριέν ἐστιν· ὁ γὰρ ἥλιος [14]) ξηραίνει, οὐχὶ λαμπρύνει. Καὶ τὸ ξηραινόμενον πανταχοῦ μελαίνεται· διὰ τοῦτο λέγεται χαριεντισμὸς τὸ σχῆμα. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. Λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα λέγῃ, ὅτι ὡς τάριχον καὶ τεταριχευμένον καὶ σαθρὸν ἤτοι σαπρὸν κατακρύψει οἰκτίσασα ἡ Νησαίας κάσις ἤγουν ἡ Θέτις ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου ἤτοι Διός. Βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ὅμηρος [15])·

Ἀλλὰ σύ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν.

398. Μνίοις δὲ καὶ βρύοις] Μνίον τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις [1]) πέτραις ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες. Βρῦον δὲ τὸ ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασιν.

Σαθρὸν] νῦν τὸ σεσημμένον. Κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενὴς, ὁ σεσημμένα [2]) τὰ ἄρθρα ἔχων.

399 — 400. Νησαίας κάσις] Ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηΐδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κάσις δὲ Νησαίας νῦν [3]) ἡ Θέτις. Ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ νοεῖται· φησὶ γάρ· Δίσκου μεγίστου τάῤῥοθος. Οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηΐδων τοῦ δίσκου ἤτοι τοῦ λίθου δηλονότι τοῦ Διὸς γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία [4]) λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὥς φησιν Ἡσίοδος [5]) ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ὀρ-

14) ὁ γὰρ ἥλιος usque ad extr. huius verſ. a noſtris abſunt.

15) ὅμηρ.) Il. α, 401.

1) θαλασσ.) Vit. 1. et Ciz. ταῖς.

2) ὁ σεσημ.) Pro καὶ σεσημ. Vitt. 2 et 3. bene.

3) νῦν) Abeſt a noſtris.

4) τὸν Δία — καταποθέντα) Deſunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii putat Thryllit.

5) Ἡσίοδος) v. 484 — 91. *Paſſim arguitur Heſiodus Orphei Theogoniam non tam imitatus fuiſſe, quam corrupiſſe, quare videndae Thomae Galei notae ad Apollo-*

φέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. Ταῦτα δὲ 6) ὅ, τε λίθος 7) καὶ ἡ κατάποσις ἀλληγορίας γενναίας ἔχονται· καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος,

Ὁππότε 8) μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 9).

Ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς πάντα γράφει.

Τάῤῥοθος 10)] Βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός.

Κυναιθέως] Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς 11) ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται, ἀγροτικοὶ 12) γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις, καὶ ἐν θεύσεσι τῶν κυνῶν 13) ἐτίμων αὐτόν.

dorum, quibus reliquias Orphaicae Theogoniae diligentissime collegit. De Orphei Theogonia, quam Orphei esse negat Pausan. in Atticis p. 34, attribuunt tamen ei et Clemens Stromat. L. 6. p. 628, et Macrob. l. 1. in Somn. Scipionis c. 2, et complures alii, vid. Malalam p. 88. et Cedren. p. 46. Sebast. Add. Harles. in Fabric. Bibl. Gr. T. 1. p. 588. sqq.

6) ταῦτα δὲ usque ad πάντα γράφει absunt a Ciz. et Vit. 1.

7) ὅ, τε λίθος) Vitt. 2 et 3. ὅτι ὁ λίθος.

8) Ὁππότε) Hom. Il. α, 399 sq.

9) Παλλὰς Ἀθ.) Vitt. 2 et 3. Φοῖβος Ἀπόλλων. cf. Heyne Obseruatt. ad h. l.

10) τάῤῥοθος — a Seb. hic posita Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. adnectunt in seqq. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

11) ὁ ζεὺς) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

12) ἀγροτ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγρευταὶ: Vitt. 2 et 3. ἀγρῆται, quod voc. Lexica, quae extant, ignorant: ἀγρευτὴς ne Schneiderus quidem habet.

13) ἐν θεύσ. τῶν κυνῶν) Vit. 1. et Ciz. ἐν θηρεύσεσι τῶν θηρῶν, quod praeferrem, nisi ratio Etymologiae voc. κυναιθεὺς esset habenda, nam θεῦσις ne in Glossar. quidem mediae et infimae Graecitatis, nedum in Lex. Schneideri obvium, quamquam e Scholio nostro in Hederici Lex. ab Ernestio edito. Vit. 2. vt edd. ante Pott. ἐν θηρεύσεσι κυνῶν: Vit. 3. modo ἐν θηρεύσεσι.

401. Τύμβος δὲ γείτων] Ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν μετέβαλεν [1]) ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἥλατο [2]) εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε [3]) νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς [4]) Ὀρτυγία [5]) καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. Ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου τῇ Λητοῖ [6]) καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον [7]) Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ δὲ τῆς Ἥρας [8]) μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης [9]) τῆς Λητοῦς πρὸς ἀπότεξιν κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον τὴν Ὀρτυγίαν [10]),

1) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae eadem tradit pag. 81 et 277. μετέβαλεν.

2) ἥλατο) Sic quoque Eudocia: noſtri ἥλλατο, perperam.

3) γέγονε) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐγένετο.

4) ἀπ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ἐκ ταύτης. Vit. 3. cum Eudoc. omittit.

5) ὀρτυγία) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὀρτυγία, perperam, cf. Strab. X, p. 486, et Plin. H. N. IV, 12. De Aſteria cf. Apollod. I, 4, 1. quem ſecutus videtur Tzetzes, et Heyne in Obſeru. ad h. l. Creuzer in Fragm. Hiſt. p. 217, et Nat. Com. IX, 6.

6) τῇ λητοῖ) Sic Vit. 1. et Ciz. male tamen omiſſo τοῦ Διός.

7) ἔγκυον) Sic noſtri cum Eudoc. p. 277, recte. Schol. Apoll. Rh. II, 124, ἡ λητὼ ἔγκυος οὖσα. A Seb. ἔγγυον temere receptum. Verba quae in edd. omnibus ſequuntur, ἔμελλε γεννῆσαι, noſtri cum Eudocia delent. Sane abeſſe poſſunt ac debent. Gloſſatoris eſſe videntur non intelligentis dicendi, qua Tzetzes vtitur, rationem ἔγκυον ποιεῖν υἱὸν, h. e. *concipere ex aliquo filium.* cf. ad v. 1232, vbi dic. ſimili modo ἔγκυον εἶναι Σίλβων.

8) τῆς Ἥρας) Sic pro Ἥρας noſtri cum Eudocia.

9) ὑποδεχ. τῆς λητ.) Sic etiam Eudoc. et Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Potter. ὑποδεχομένη τῇ λητοῖ, forte τὴν λητὼ, vt referretur ὑποδ. ad γῇ et θαλάσσῃ. Hinc Nat. Com. IX, 6. *Terra vniuerſa coacta eſt iurare, quod parturienti Latonae locum non concederet.*

10) ὀρτυγίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὄρτυγα. De inſula Ortygia cf. Voſſ. in: *Alte Weltkunde* p. XI. in: *Jenaiſche Litt. Zeit.* 1804.

τὴν καὶ Ἀστερίαν [11]) λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς ὕδασιν [12]), ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν [13]), ἐκ τοῦ Φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασαν [14]). Ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος ἐκεῖ πρῶτον [15]) φανέντων ἁψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. Ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα [16]). Καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατῴκησεν [17]), Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

Ὄρτυγος πτερουμένης] Ὄρτυγα πτερουμένην [18])

11) τὴν καὶ Ἀστ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui cum Eudoc. art. τὴν ignorant.

12) ὕδασιν) Noſtri cum Eudoc. tuentur vulg. κύμασιν. Nat. Com. l. l. *ſub vndis.* E gloſſa eſſe videtur ὕδασιν.

13) καὶ ὑποτρέμ.) Auctoritate Codd. noſtrorum et Eudociae addidimus καὶ et ſuſtulimus additum τῷ φόβῳ, haud dubie ab imperito gloſſatore illatum, nam non ſignificat: *inſulam adhuc metu trepidantem*, ſed, vt Statius Achill. I, 388. *Nec inſtabili fama ſuperabere Delo*, et Nat. Com. l. l. interpretatus eſt: *cum eſſet inſtabilis per illud tempus*, h. e. modo huc modo illuc ſub vndis volueretur, et quaſi fugeret. Nam ὑποτρέμειν ſ. ὑποτρέειν eſt i. q. lat. trepidare, hinc illinc currere, cf. Hom. Il. η, 217. vbi ſchol. ὑποτρέειν· ὑποφυγεῖν: contra ἀτρεμεῖν, quieſcere, non moueri. Ipſe Tzetzes, optimus ſui ipſius interpres h. l., ad v. 402. διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον nominatam fuiſſe dicit Τρέμων. cf. quoque Lucian. in Dial. 19. Iridis et Neptuni, vbi dic. inſula πλέουσα, et ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε. Sic dic. Callimacho in Del. v. 274. πλαγκτὴ, cf. ibi Spanheim et ad v. 11.

14) ὠνόμασαν) A Seb. pro ὠνόμασεν, quod Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, poſitum confirmant Vit. 1. et Giz. et Nat. Com. qui habet: *Vocata fuit Delus.*

15) πρῶτον) Pro πρότερον recepimus e Vitt. 2. 3. et Eudoc. Vit. 1. et Ciz. πρώτως.

16) τίκτει τὸν Ἀπόλλ.) Eudocia addit: καὶ Ἄρτεμιν.

17) κατῴκησεν) A Seb. poſitum pro κατέσχεν, quod eſt in Vit. 1. et Ciz. Eudocia vero et Vitt. 2 et 3. κατέλαβεν, ſed ἀπῆλθεν pro κατῆλθεν noſtri quoque exhibent cum Eudocia.

18) ὄρτυγος πτερουμ.] ὄρτυγα πτερ.) Sic hunc locum

τὴν Δῆλον εἶπε, δι' ἃ [19]) εἴπομεν περὶ τῆς Ἀστερίας [20]). Γείτων δέ ἐστιν ἡ Μύκων νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται.

402. Τρέμων] ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ [1]) χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Ὁ δὲ Τρέμων, ὄνομα χωρίου [2]), ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὄρτυγος τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλὸς, τοῦτ' ἔστιν, ἀποθανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα [3]) χαριεντισμός ἐστιν· ἐν τῷ Τρέμοντι [4]) γὰρ χωρίῳ τῆς Δήλου [5]) Αἴας ὁ Λοκρὸς κεῖται πλησίον Τήνου καὶ Μύκονος, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος [6]) καλεῖται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται.

403. Καστνίαν] τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχαλίδα [7]). Καστνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιὸν, τοὺς γὰρ ξένους, ἀδελφοὺς καὶ φίλους τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν [8])· οἱ γὰρ

restituimus e Vitt. 2 et 3. cf. *Eustath. ad Dionys. Perieg. v.* 524. Thryllit.

19) δι' ἃ) Vitt. 2 et 3. δι' ὃ l. διό.

20) τῆς Ἀστ.) Nostri non bene τὴν Ἀστερίαν. Hinc vsque ad ἡ δὲ ἔννοια v. 402. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

1) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. καλεῖται, bene.

2) χωρίου) Vitt. 2 et 3. χώρας. In Vit. 1. et Ciz. neque χωρίου neque χώρας extat.

3) τὸ σχῆμα) A Seb. restitutum nostri comprobant.

4) τρέμοντι) Vitt. 2 et 3. τρέμονι. *Testatur etiam Eustath. ad Odyss.* κ, *p.* 1644, 51. Seb. Cf. infra ad v. 1141.

5) χωρίῳ τ. Δήλ.) h. e. *iuxta Delum.* cf. ad v. 384. Vitt. 2 et 3. iterum χώρᾳ.

6) τὸ πέλαγ.) Legunt nostri cum Seb. Editt. prior. haec omittunt.

7) μοιχαλ.) Bene. Vit. 1. et Ciz. μοιχείαν. Vit. 3. praetermittit.

8) ποιοῦσιν) Vitt. 2 et 3. ποιοῦνται.

ἐρῶντες 9) φωραθέντες λέγουσιν· ἀδελφή 10) μου ἢ συγγενής μού ἐστι.

Μελιναίαν 11)] αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην 12) διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

404. Λυπρὸς παρ' Αἴδην] ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Αἴδην δεννάσει καὶ ὑβρίσει. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα χαριεντισμός ἐστιν.

405. Ἥ μιν παλεύσει] ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ Ἔρως παλεύσει καὶ ἀγρεύσει μὶν καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα 1) ἐν βρόχοις, καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκολασίας 2), ὑφ' ἧς, ὡς ληροῦσιν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη.

Οἴστρου] Οἶστρος ζωΰφιόν 3) ἐστι σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός. Εἰ τύχοι 4) δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι ὁ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν 5).

406. Ἐριννύων] Αἱ Ἐριννύες μυθικῶς 6) τρεῖς εἰσὶ δαίμονες τιμωρητικαὶ 7), ὧν τὰ ὀνόματα Τισιφόνη,

9) ἐρῶντες) Vit. 1. et Ciz. ἔρωτι, non inepte.

10) ἀδελφή) Pro ἀδελφὸς recepimus e Vit. 1. et Ciz. Deinde μου a Seb. additum nostri quoque addunt.

11) Μελιν.) Vit. 1. μελινναίαν. *Steph. Byz. ab vrbe Melina dici Venerem Melinaeam tradit.* Sebast.

12) αὐτὴν τ. Ἀφρ.) Nostri seruant vulg. τὴν αὐτὴν.

1) παλ. καὶ ἀγ. — αἴαντα) Ita hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. correximus. Vulg. μὶν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει.

2) ἀκολασ.) Nostri cum Pott. pro ἀκρασίας, quod Seb. perperam reuocauit, nam videtur ex interpretatione τοῦ· ἀκολασίας.

3) ζωΰφιον) *Vid. Aristot. Hist. Anim.* VIII, 59. Seb.

4) καὶ πυρός — τύχοι) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Deinde hunc locum sic emendauimus ope Vitt. 2 et 3. vti iam legitur, quum vulg. perperam εἰ τύχοι ad superiora retraheret.

5) ἐπὶ — γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τ. γῆν: Vitt. 2 et 3. εἰς γῆν.

6) μυθικῶς) Abest a Ciz. et Vit. 1.

7) τιμωρητικαὶ) Seb. suppleuisse iactitat, quum in

Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ. Καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον [8]) καὶ τοὺς [9]) λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ [10]) ἐγένοντο· κατὰ δὲ Αἰσχύλον [11]) Ἐρινύες [12])·

. . . . . Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

Καὶ Ἐπιμενίδης [13]) ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι λέγων οὕτως·

Γήματο δ' Εὐονύμην θαλερὸν Κρόνος ἀγκυλομήτις [14]),
Ἐκ τοῦ καλλίκομος γίνετο χρυσῆ Ἀφροδίτη
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις [15]) παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ [16]) ναίειν ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη οὖν [17]) παρὰ τὸ τίειν [18]) τοὺς

Codd. MSS. et edd. pr. omnibus, excepta Potter. 2. reperiatur. Eudocia p. 151. καταχθόνιοι τιμωρητικαί.

8) Ἡσίοδ.) Theog. 183 sqq.

9) τοὺς) Exhibent cum Seb. Vitt. 2 et 3. vti etiam Eudoc. addito voc. ποιητάς.

10) οὐρανοῦ) Pro κρόνου e Vit. 1. et Ciz. vti etiam auctoritate Hesiodi recepimus.

11) Αἰσχύλ.) Eumenid. v. 419.

12) Ἐριν.) Perperam a Seb. eiectum ope nostrorum Codd. reuocauimus, nam non ad Aeschylum, sed ad textum Tzetzae pertinet.

13) καὶ Ἐπιμενίδ.) Scl. in Theogonia deperdita. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 32. ed. Harl. vbi vero neque horum versuum, neque Tzetzae fit mentio. Caeterum tenendum est, in Vitt. 2 et 3. καὶ Ἐπιμενίδης — Ἡσίοδος desiderari: in Ciz. vero et Vit. 1. cum voc. λέγων versus allatos.

14) γήματο — ἀγκυλ.) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

15) δυνάμεις) Vit. 3. θεαὶ praeponit.

16) καὶ τῇ γῇ) A Seb. emendatum pro ἤτοι τῇ γῇ comprobant Vitt. 2 et 3. Vnum autem idemque est Tzetzae καὶ et ἤτοι: ergo vtraque lectio proba.

17) οὖν) Vitt. 2 et 3. neque οὖν, quod Seb. protulit, neque δὲ, vt edd. vett.

18) τίειν) Ciz. et Vitt. 1. 2. τίνειν; Vit. 3. cum Eu-

φονέας, Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς [19]), Ἀληκτὼ δὲ παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ [20]) τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς [21]) ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι.

408. Ἄπασα δ' ἄλγη] Συνοπτικῶς φησὶν [1]), ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει [2]) διὰ την ἐμὴν βίαν [3]) τὴν ἐν τοῖς γάμοις· πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται κτήνεσσι [4]) θαλασσίοις, οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες [5]) ἐκεῖ θανατοῦνται [6]).

409. Ἄραιθος] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος [7]) μέμνηται λέγων οὑτωσί·

Αἱ δὲ βοοκράνοιο [8]) παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀρκίθου.

410. Λειβήθριαι] Λείβηθρα καὶ Λειβηθρία [9])

doc. et Phauor. τιννύειν, vti etiam φονεῖς pro φονέας. Editt. ante Pott. 2. male θύειν pro τίειν.

19) τοῖς κακ.) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra cum Accuſat. τοὺς κακούς.

20) τοῦ) Noſtri ignorant.

21) ἐκδικητ.) Vit. 3. ἐνεργητικὰς cum Eudocia et Phauor.

1) φησὶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) στενάξει) Pro στενάζει cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

3) βίαν) Vit. 1. et Ciz. non inepte ponunt poſt γάμοις.

4) κτήνεσ.) Pro κήτεσι Vit. 1. et Ciz. recte, nam κῆτος non niſi θαλάσσιον. Sic infra v. 413. θαλ. θηρῶν.

5) ἐξωσθέντες) Pro ἐξωθέντες recte Vit. 3. ξενωθέντες Vit. 1. et Ciz. etiam bene.

6) θανατοῦνται) Vit. 1. et Ciz. pro θανοῦνται, recte, Thryllit.

7) οὗ καὶ καλλ.) Vitt. 2 et 3. ὡς καὶ καλλίμ. ſubductis μέμνηται λέγων οὑτωσί. Vit. 1. et Ciz. φησὶ γὰρ pro λέγων οὑτωσί. Eſt Fragm. 203. p. 387. ed. Spanh. et p. 516. ed. Erneſti.

8) βοοκρ.) Vit. 1. et Ciz. βουκρήμνοιο: Vit. 2. βοήμοι κρήμνης, vt Barocc. Vit. 3. βοήμοι κρήμνοις.

9) καὶ λειβηθρία) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

πόλις Μακεδονίας [10]), ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὥς φησιν αὐτός [11])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Δωτίου πύλαι] Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτον τοῖς Λειβήθροις [12]). Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν [13]) λήγει τὸ Δώτιον καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν [14]). Συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς Λειβηθρίοις, καὶ λέγε, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς [15]), καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, (ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθόπερ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ [16]) τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι [17]) εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι, φησὶ, θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους.

10) πόλις Μακεδον.) Alii Thessaliae, alii Thraciae, alii Boeotiae: quomodo haec diuersitas sit concilianda, optime docuit Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 179.

11) ὥς φησ.) Pro ὅς φ. Vitt. 2 et 3. cum Sebast. recte, sed αὐτὸς non exhibent. Idem versus iam supra ad v. 275. laudatur, sed ibi πιμπληϊὰς pro λειβηθριάς. Io. Tzetz. citat hunc versum quoque in Chil. VII, v. 948. verum ibi habet λειβηθρὶς pro λειβηθριὰς, forte rectius. Ap. Pauf. IX, 34, 3. tamen λειβηθριὰς πηγή. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. legunt λειβηθρίαν. Reperitur iam in Orphei Fragm. 46, p. 499, ed. Herman. quem consulas velim.

12) συνάπτ. τ. λειβ.) Nostri συναπτέον λειβηθρίοις, forte leg. συναπτόν.

13) εἰς στενὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὸ στενόν.

14) πυλῶν) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς λειβηθρίοις, καὶ λέγε, pro λέγει δὲ, quod etiam quin reciperemus, non dubitauimus, nam λέγει vix ad Lycophronem referri potest. Forsan pertinet ad Cassandram loquentem.

15) ποταμὸς) Delent nostri, vti mox ἀκρωτήριον.

16) σχεδὸν δὲ) Nostri δὲ tollunt, non bene.

17) οἱ τόποι usque ad Αἶνον desunt in Ciz. et Vit. 1.

411 — 12. Οἷς οὐμὸς] οἷστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρις Αἴδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους [1]). Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας [2]) τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σαωναύτης [3]). Μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ Αἴδου [4]) παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν τοὺς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς.

413 — 16. Πολλῶν γὰρ] πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι [5]) καμπέων γνάθοις ἀντὶ τοῦ· καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν [6]), κάμπη γὰρ τὰ κήτη.

417 — 20. Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν] τὸν μὲν [1]) γὰρ κουροτρόφον πάγουρον (λέγει δὲ τὸν Φοίνικα) καὶ [2]) τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν (ὅστις [3]) ὁ πατήρ μιν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ

forte focordia librariorum, quia verba οὗτοι οἱ τόποι mox repetuntur.

1) οἷς οὐμὸς — γάμους) Noftri Codd. non habent.

2) Ἡρακλ.) H. e. prope Heracleam: Pomp. Mel. II, 19. iuxta fpecus Acherufia.

3) Σαωναύτης) Sic quoque infra v. 695. Vit. 1. et Ciz. σοωναύτης: Vitt. 2 et 3. σωναύτης, mendofe, nam Apollon. Rh. II, 746. quoque σαωναύτης, cf. ibi fchol.

4) τοῦ Αἴδου) Vit. 1. et Ciz. ἐν Αἴδῃ. Thryllit. putat primitus fuiffe ἐν Αἴδου.

5) πολυστ.) Vitt. 2 et 3. πολυπτύχοις, fed feq. καμπέων noftri ignorant, vt ante Potter.

6) θηρῶν) Vit. 3. θηρίων. Vt vbiter moneam, in Lex. Schneideri κάμπη perperam e Lycophrone citatur, vt nomen fingularis Numeri, et cum κάμπη, eruca, confunditur, quum κάμπη fit pluralis a κάμπος, vt recte Reichard. in Indice, et vt e fchol. patet, quod vero voc. κάμπος in Lexicis adhuc deeft.

1) τὸν μὲν usque ad πόλις τοῦ στρυμόνος in Vit. 1. et Ciz. non male pofita funt ad v. 419.

2) καὶ τὸν) Praeponunt καὶ Vitt. 2 et 3. bene.

3) ὅστις) Abeft a Vit. 1. et Ciz.

τυφλὸν, ὁπότε ηὐνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤγουν ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ [4])) τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἢ ἡ Χρυσόπολις ἢ Ἀμφίπολις [5]) πόλις τοῦ Στρυμόνος [6]), ἡ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ [7]), ἡ ἄγχουρος [8]) καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων [9]) καὶ Βιστόνων, οἵτινές εἰσιν ἔθνη Θρᾳκικὰ πέλας Ἠδωνῶν καὶ Μακεδόνων [10])· κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον τῶν Μακεδόνων.

Ἠιὼν] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα [11]) ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. Περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα [12]) ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι [13]) Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους ἐπιγράψαντες [14]) ἐν ἑκάστῳ τῶν Ἑρμῶν, ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ οὕτως·

4) παλλακῇ) Vitt. 2 et 3. παλλακίδι.

5) ἢ ἡ Χρυσόπ. — Ἀμφίπολις) In noſtris non comparent.

6) τοῦ στρυμ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς στρυμόνης, mendoſe.

7) καὶ θρακ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ἡ θρακ.

8) ἄγχουρ.) Vit. 2. ἡ ἔγχουρα: Vit. 3. ἔγχουρος, non bene.

9) Ἀψυνθ.) Vitt. 2 et 3. ἀψινθίων per Iota, vt Dionyſ. Perieg. v. 575. Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Steph. Byz. ad χεῤῥόνησος. Ipſe Steph. ad Ἄψυνθος, διχῶς, inquit, ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. Infra quoque Ciz. et Vit. 1. per Iota.

10) Μακεδ.) Deleuimus praemiſſum τῶν cum Vit. 1. et Ciz. vt reſpondeat τῷ Ἠδωνῶν. Vitt. 2 et 3. poſt Ἠδωνῶν verba Lycophronis ſic dant: καὶ κρύψει πρινη τύμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας τῶν Μακεδόνων, deinde pergunt: κρύψει δὲ etc. quibus Seb. addidit τῶν Μακεδόνων.

11) τελευτ.) Abeſt a noſtris.

12) περὶ — Ἠιόνα) Noſtri male Ἠόνα, cf. Harpocrat. ad Ἠιών. Haec vero usque ad μέμνηται Vit. 1. et Ciz. ad extr. v. 418. adiiciunt.

13) Ἀθηναῖοι) Vitt. 2 et 3. Ἀθηναίων.

14) ἐπιγρ. — οὕτως) Noſtri cum edd. pr. καὶ ἐπίγραψαν.

Ἦν [15]) ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι [16]), οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι Στρυμόνας ἀμφὶ [17]) ῥοὰς
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα [18])
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὕτως [19])·

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
Ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ οὕτως·

Ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,
Ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
Κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μελεῖν.
Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ [20]) μέμνηται.

Στρυμόνος [21])] Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης. Βυσάλται δὲ καὶ Ἀψύνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳκῶν [22])· ὅθεν καὶ [23]) Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει·

Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν [24]) ἀοιδῆς.

15) ἦν) Vit. 1. et Ciz. ἦν, forte referendum ad ἀμηχανίην.

16) ταλακαρδ.) Vitt. 2 et 3. vitiose τελαρκάδιοι.

17) στρυμ. ἀμφὶ) Vit. 1. et Ciz. στρυμόνος τ' ἀμφὶ, contra metrum.

18) ἐπάγ. Ἄρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπάγον τ' Ἄρηα.

19) ἐπὶ — δευτέρῳ usque ad τούτων δὲ τῶν ἐπιγρ. a Seb. addita noſtri cum edd. pr. non addunt.

20) ὁ ῥήτωρ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. *Aeſchines contra Cteſiphontem circa finem*, *vbi Taylorum videas*. Seb.

21) στρυμόνος — βυσάλται δὲ καὶ) Vitt. 2 et 3. ignorant.

22) θρᾳκῶα (θρᾳκῶν)) Vit. 2. θρακαῖα: Vit. 3. θρακεῖα.

23) καὶ) E Vit. 1. et Ciz. reſtituimus. Eſt in Apoll. Rh. II, 704.

24) λιγ. ἦρχεν) Ante Seb. edd. καλῆς ἐξῆρχεν: noſtri Codd. καλῆς ἐξῆδεν, quae lectio haud dubie in Cod. quo vtebatur Tzetzes, exſtabat.

Βίστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βίστονος [25]) ἢ καὶ υἱοῦ [26]) Τερψιχόρης.

Ex 419. Κουροτρόφον πάγουρον] κουροτρόφον τὸν Φοίνικα λέγει, διότι [1]) παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεφε [2]), πάγουρον δὲ τὸν αὐτὸν [3]) διὰ τὸ γηραιὸν καὶ σκληρόδερμον εἶναι [4]), ὥσπερ γὰρ οἱ πάγουροι σκληρὰν ἔχουσι τὴν ἐπιφάνειαν, οὕτω καὶ οἱ γέροντες. Κουροτρόφον δὲ εἶπε πάγουρον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πιννοτρόφου παγούρου· ἔστι γὰρ πάγουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασσίαν [5]) πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός.

Ἠδωνῶν] Ἠδωνοὶ καὶ Ἤδωνες Θρακῶν ἔθνη· ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες παρὰ θάλασσαν [6]) οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν.

25) Βίστονος) Sic malim, quam Βιστόνου, nixus auctoritate Vit. 3. schol. Apollonii II, 704: ὠνομάσθη ἀπὸ Βίστονος τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ, et Steph. Byz. ad Βιστωνία, vbi Thryllit. e loco nostro verba corrupta: ἔνιοι δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδὸς mutat in: ἔνιοι δὲ Βίστονος τ. Ἄρ. π. et de lectione Βίστονος L. Holsten. p. 68, b. et Berkel. p. 225. ad Steph. confert.

26) ἢ καὶ υἱοῦ) Sic Vit. 3. Reliqui ignorant καὶ, vti Vit. 1. et Ciz. quoque voc. υἱοῦ. Verba, quae in edd. pr. sequebantur post Τερψιχόρης: ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοὶ, ἔθνος Θρᾴκης, a Seb. sublata nostri quoque tollunt.

1) διότι) Nostri, vt edd. pr. ὅτι. Ordo verborum hic a Seb. immutatus in Codd. nostris est fere idem, qui in edd. vett.

2) ἀνέτρεφε) Vit. 1. et Ciz. ἀνέθρεψε: Vitt. 2 et 3. ἔτρεφε.

3) τὸν αὐτὸν) Nostri ignorant.

4) σκληρόδ. εἶναι) Nostri delent εἶναι, sed Vit. 1. et Ciz. his subnectunt, vti dedimus, ὥσπερ — οἱ γέροντες. Sed quid significat ἐπιφάνεια? haud dubie i. q. ἐπίφασις, externam speciem oris et corporis, vt ap. Polyb. II, 29, 1. III, 60, 6. XXVI, 5, 6.

5) θαλασσ.) Sic quoque Aelian. de Nat. Anim. III, 29. πίνναν nominat θαλάσσιον ζῶον, et καρκίνον, non vero πάγουρον, eius σύντροφον καὶ σύννομον: cf. ibi et ad Oppian. II, 190, qui hic laudatur, Schneider.

6) παρὰ θάλ.) Pro τὴν

Ex 420. Τυμφρηστὸν] Τυμφρηστὸς πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος ἀπὸ Τυμφρηστοῦ 7) τινος βασιλέως, ἢ Τέφραντος υἱοῦ Ἡρακλέος. Λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐφορίων·

Βουκολέων 8) Τρυχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς.

421 — 23. Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν] Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος 1) ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης 2) ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 3) παλλακῇ Κλυτίᾳ ἢ Φθίᾳ κατά τινας ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. Φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ ἦλθε πρὸς Πηλέα, ὃς καὶ ἀπαγαγὼν 4) αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα ἔπεισεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν μυθικὰ 5), τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μιγέντα γνοὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ τῇ παλλα-

παραθαλασσίαν cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν θάλασσαν.

7) τυμφρηστοῦ) Nostri art. τοῦ praepositum tollunt. Scholiast. Lycophronem secutus seruat τυμφρηστοῦ, etsi Steph. Byz. et Etymolog. M. quos ad verbum fere reddit, τυφρηστοῦ. cf. nott. crit. ad Lycophr. Sed τέμφραιτος, quod Seb. cum vulg. exhibet, omnino mutandum in τέφραντος, vti nostri praeter Vit. 2. et Steph. Byz. ἀπὸ τοῦ τέφρας (τοῦ) Ἡρακλέους, et Etymol. M. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέος τέφρας.

8) Βουκολ. etc.) Vit. 1. et Ciz. βουκολέων τρηχινίδα τυμφρηστῆς αἰπῆς: Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. βουκολίων τραχινίδου τυμφρηστὰς αἰπῆς. Voc. τρυχινίδα omnino corruptum, vt iam Potter. vidit, saltem mutandum in τρηχινίδα vel τραχινίδα.

1) ὁ Ἀμύντ.) Vitt. 2 et 3. addunt παῖς, quod haud dubie vel elisit seq. ταῖς, vel, quum abesse possit, vti ap. Apollod. III, 13, 8. vere abest, aliquis affinxit.

2) κλεοβ.) Nostri ignorant, cf. de toto hoc loco Heyne in Obseru. ad Apoll. p. 316. sqq.

3) αὐτοῦ) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz.

4) ὃς καὶ ἀπαγ.) Nostri, vt edd. ante Seb. καὶ ὃς ἀπαγ. Vit. 3. ἀγαγών.

5) ταῦτα μὲν μυθικὰ) Sic nostri, bene, pro καὶ τὰ μὲν τὰ μυθ.

κῇ αὐτοῦ 6), κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς 7) λέγει. Ὁ δὲ Φυγὼν ἦλθε 8) πρὸς τὸν Πηλέα, ὃς καὶ ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον 9) τοῦ Χείρωνος ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ εἰπών· Ὅδε ὁ υἱός σου 10), ἄναγε 11) οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ παίδευε, ὥσπερ 12) χρὴ πατέρα, φίλον ἀνάγειν υἱόν. Καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν αὐτὸν ὁ Πηλεὺς πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. Καὶ ὁ Ὀππιανὸς 13) δὲ τὰ τέκνα φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. Ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος διὰ τὸ 14) ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ, ὡς οἱ πολλοί φασι 15), πραγματικῶς 16). Καὶ Ὅμηρός φησιν ἐμοὶ συνᾴδων 17), λέγων ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα·

6) τῇ παλλ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τῇ παλλακ. positis quoque his verbis post πατὴρ, rectius.

7) ὀφθαλμοὺς) *Sic dici filios a graecis latinisque scriptt. docet Colomes. ad Quintil. Instit.* VI. *prooem.* Thryll. cf. ibi quoque Burman.

8) ἦλθε) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed καὶ ὃς nostri iterum, vt antea, pro ὃς καί.

9) εἰς τ. ἄντρ.) Vit. 1. et Ciz. πρὸς τ. ἄντρ. Vitt. 2 et 3. εἰς τὰ ἄντρα.

10) ὅδε ὁ — σου) Pro ἰδοῦ ὁ — σου Vitt. 2 et 3. bene. Vit. 1. et Ciz. ἰδοῦ ὁ παῖς σου, vt postea ad v. 447.

11) ἄναγε) Pro ἄγαγε nostri cum Phauor. recte, nam hoc voc. proprie de educatione dicitur, et mox iteraur.

12) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

13) καὶ ὁ Ὀππ.) Vitt. 2 et 3. non male delent καί. *Oppian. de piscat.* II, 702 *et* 703. Sebast.

14) διὰ τὸ) Tollunt διὰ Vitt. 2 et 3.

15) φασι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι.

16) πραγματ.) Vit. 1. et Ciz. πραγματευτικῶς, non bene, nam barbare h. l. dic. *reuera*, *reapse*.

17) Ὅμηρός — συνᾴδων) Il. ι. 448 sqq. Omnia, quae hinc sequuntur vsque ad v. 424. desunt in Vit. 1. et Ciz. et eorum loco substituuntur: καὶ ζήτει κάλχαντα, ἰδομενέα καὶ σθένελον. Hos

Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο [18]).
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο [19]) καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. Πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς
Πολλὰ κατηρᾶτο [20]), στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι [21]) φίλον υἱὸν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. Θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.

καίτοι τοιοῦτόν φησιν [22]).

. . . Ἀλλὰ σὲ [23]) παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί [24]) ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

424 — 25. Τρισσοὺς δὲ] τοὺς δὲ τρεῖς [1]) καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιοὺς, ἤγουν Κάλχαντα, Ἰδομενέα καὶ Σθένελον [2]) ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ

autem verſſ. non ab ipſo auctore horum ſcholiorum, ſed ab alio, forte Io. Tzetza poſthaec eſſe adiunctos, docet τὸ· ζήτει, quod notat, ea, quae velit illuſtrare exemplo, quaerenda eſſe in ipſo Homero. Vitt. 2 et 3. qui ſunt aetatis ſerioris, omnia habent.

18) ὀρμεν.) Vit. 2. mendoſe ὀρμαινίδαο.

19) χώσατο) Pro χώσσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

20) κατηρᾶτο) Vit. 2. κατηράσατο, male.

21) ἐφέσσ.) Vitt. 2 et 3. vulg. ἐφέζεσθαι.

22) καίτοι — φησιν) Vit. 3. φασιν. Thryllit. mauult legere: κατά τοι τοιοῦτον, *hoc modo, hanc ob cauſam.* Forte legendum κᾆτα pro καίτοι. Hom. l. l. v. 490.

23) ἀλλὰ σὲ) Sic omnino legendum; verum ἀλλά σε Codd. noſtri cum Sebaſt. perperam, *nam breuia ſcholia Homeri volunt, vt* ἀλλὰ σὲ *ſcribatur:* καὶ ὀρθοτονεῖται, *inquiunt,* διὰ τὴν δεῖξιν. Thryllit. Heyne quoque ἀλλὰ σὲ legit.

24) ἵνα μοί) Vit. 2. ἵνα μή.

1) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τρισσοὺς, ſed Vitt. 2 et 3. delent.

2) ἤτοι — σθένελον) Abſunt a noſtris. Forte huc delata ſunt ex iis, quae

οἱ σύνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου [3]) (ὁ δὲ Κέρκαφος ὄρος Κολοφῶνός ἐστιν) οὐκ ἄποθεν δὲ [4]) καὶ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν ποτῶν καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἄλεντα δὲ, καὶ οὐκ Ἄλεντος, Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε διὰ τὸ ἐκ γήρως λευκοὺς εἶναι, ὡς οἱ λάροι. Καύηξ [5]) δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας [6]), ὥς φησι καὶ Ἱππώναξ [7])·

Κίκων [8]) δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύηξ [9]).

Vit. 1. et Ciz. antea loco verss. Homeri addiderant.

3) κερκάφου) Vitt. 2 et 3. κικάρφου, et mox iterum κέκαρφος, vitiose, vid. Antholog. II, 132.

4) ἄποθ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. tollunt δὲ, vti etiam cum Vitt. 2 et 3. οὐ ante μακρόθ. quod οὐ quoque non dubitauimus delere.

5) καύηξ) Vit. 1. 2. et Ciz. vt edd. ante Pott. καύης.

6) Αἰνιᾶνας) Recte sic scribitur, cf. Tzschucke ad Strab. IX, p. 427. alii enim Αἰνειᾶνας. Vit. 1. et Ciz. αἰνιαίας: Vitt. 2 et 3. αἰλιάνας, confusis litteris ν, λ et ι. vid. infra ad v. 741. Dialecti autem, qua Aenianes sunt vsi, Fisch. in Animaduerss. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 45 sqq. mentionem non fecit: forsan fuit eadem, quae Aetolorum iis vicinorum.

7) καὶ ὁ ἱππών.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. Δημήτριος ὁ ἱππών. *An Demetrius Ixion intelligendus? Nam Demetr. Triclinius, etsi paraphrasin in Lycophronem scripsit, tamen Tzetza posterior est.* Thryllit. Sane cadunt nostra in Demetr. Ixion. Grammaticum, qui de Etymologia scripsit, cf. Athen. III, 74, b. non minus tamen, quum hic Iambus s. Choliambus afferatur, in Hipponact. Iambographum. Fortasse dictus est Demetrius, vel legendum: ὥς φησι Δημήτρ. ὁ ἱππώνακτος, vt intelligatur Hipponactis carmen in Demetrium quendam, vel Δημήτρ. καὶ ἱππών., vt Grammaticus discernatur a Iambographo, nam Grammaticum pepigisse Choliambum vix credibile. Infra ad v. 741. eadem repetuntur, non addito Demetrio.

8) κίκων) A Seb. perperam hic eiectum, et ad v. 741. tamen seruatum, reduximus. Vitt. 2 et 3. legunt κήκων, quod fere idem est; infra tamen etiam κί-

Ἄποθεν] Τὸ πο μικρὸν γράφε [10]). Οὗτοι δὲ [11]) ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι. Τὸ δασὺ δὲ, τοῦτο γίνωσκε, ὅτι ἐκτείνειν [12]) δύναται, ὅτε [13]) βούλεται ὁ στιχιστὴς [14]), ἴσως τοῖς διπλοῖς [15]), ὡς καὶ πρώην ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγὼν τό·

Τρῶες [16]) δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο [17]) νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ [18]) τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων [19]) Ἱππωνακτείων [20]) στίχων·

κων. Deinde male hic habent ἄμμονος pro ἄμμορος, quod v. 741. recte exhibent.

9) καύηξ) Noſtri iterum hic, et infra v. 741. καύης. His adnectunt Ciz. et Vit. 1. ὁ δὲ ἅλης ποταμὸς τοῦ κολοφῶνος, quod a reliquis, vt iam antea dictum, praetermiſſum eſt.

10) γράφε) Noſtri γράφεται, ſed aptius γράφε ob ſeq. γίνωσκε.

11) οὗτοι δὲ ἀγν.) Nonne οἱ δὲ? niſi velis οὗτοι dictum eſſe contemtus cauſa, vt Tzetza ſaepe dixit: οὗτος ὁ Λυκόφρων, vt ſit: *homines imperiti.*

12) τὸ δασὺ — ἐκτείνειν) Sic noſtri, melius quam vulg. σὺ δὲ τοῦτο γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκτ. Vit. 1. et Ciz. vero omittunt τοῦτο a Seb. receptum, vt edd. prior.

13) ὅτε) Vit. 1. et Ciz. εἴγε.

14) στιχιστ.) Vitt. 2 et 3. στιχιτής, verbum Tzetzae proprium.

15) ἴσως τοῖς διπλ.) Vit. 1. et Ciz. ι αὖ σ τοῖς διπλ. Vitt. 2 et 3. ἴσως τοῦ διπλοῦ.

16) τρῶες) Il. μ, 208. ſed noſtri omnes tuentur ἐπεὶ pro ὅπως a Seb. ex Hom. illato.

17) τοῦτο) Pro τοῦτον Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad παραγ. τό.

18) Μιμνῆ) Cum Vit. 1. et Ciz. deleuimus art. τοῦ praemiſſum. Pro μιμνῆ, Mimnes ſ. Mimnetus, Vitt. 2 et 3. μνημῆ, non omnino male, nam forſ. idem, quem Plin. H. N. 35, 4, pictorem nominat Mnaſitimum ſ. Mneſitheum. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 124, ed. Harl. Salmaſ. in Solin. p. 65, f. et ab eo diſſentientem Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. ſchol. v. 913. p. 312 ſqq.

19) χωλῶν ἰάμβ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. χωλιάμβων.

Μικυνῆ κακομήχανε [21]); μηκέτι γράψης [22]).
Ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ [23])
Ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα [24]) πρὸς κυβερνήτην·
Αὕτη γάρ, αὕτη [25]) συμφορή [26]) τε καὶ κληδών,
Νικύρτα καὶ Σάβαυνι [27]) τῷ κυβερνήτῃ,
Ἣν αὐτὸν ὄφις τἀντικνήμιον δάκῃ [28]).

Ἰδοὺ τοῦ ὄφις [29]) τὸ ο μακρόν [30]) ἐστιν, ἐκταθὲν [31]) ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. Οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὂν μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπεκτάσει [32]). Οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι καὶ οὐδὲ ἴσασιν, ὅθεν μέγα ἐστί [33]). Σὺ δὲ εἰ τοῦτο μέγα γράφεις, κἂν λέγε [34]), ὅτι ἐπεκτάσει

20) ἱππών.) Pro ἱππωνακτίων Vitt. 2 et 3. cum Sebast.

21) κακομ.) Sic quoque Vit. 3. sed Ciz. Vitt. 1 et 2. κατωμήχανε. Vtrumque vero corruptum, nec legibus metri aptum.

22) γράψης) Sic nostri recte, metri causa: Vit 3. cum Seb. γράφης, male.

23) ἐν πολ. τοίχ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολυστίχῳ, mendose.

24) φεύγ.) Vit. 1. et Ciz. φεύγοντος.

25) αὕτη — αὕτ.) Vit. 1. et Ciz. αὕτη γάρ ἐστι: Vit. 3. αὕτη δέ, αὕτη.

26) συμφορή) Sic nostri pro συμφορὰ, melius metri caussa, etsi vltima voc. συμφορὰ quoque possit produci,

27) νικ. καὶ σάβ.) Vit. 1. et Ciz. νικύρτη κ. σάβαυνι: Vit. 2. νικαύτα καὶ σίγωνι: Vit. 3. νικαύτι καὶ σίνωνι.

28) ἣν αὐτὸν — δάκῃ) Vit. 1. et Ciz. ἣν αὐτὸς ὄφις τῶν τικνήμων δάκ. Vitt. 2 et 3. ἣν (Vit. 3. ἣν) αὐτὸν ὄφις τ' ἀνακείμενον δάκ.

29) τοῦ ὄφις) Vitt. 1 et 3. et Ciz. τὸ ὄφις, rectius τοῦ ὄφις.

30) μακρόν) Sic nostri pro μικρὸν, bene, posito tamen commate post ἐστίν.

31) ἐκταθὲν) A Seb. adiectum ἐνταῦθα nostri non agnoscunt, et sine dubio, quum sensus verborum eo non indigeat, ex praeced. ἐκταθὲν, pro quo Vit. 3. ἐκτανθὲν, subortum est. Inducendum itaque videtur.

32) ἐπεκτ.) Nostri hic et postea ἐκτάσει.

33) οἱ δὲ τῶν — μέγα ἐστί) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

34) κἂν λέγε) Ciz. κἂν λέγῃ, forte λέγῃς. Vit. 1. κ. λέγει.

'Αττικῇ μέγα τοῦτο γράφεται [35]), ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

426. Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ] εἰπὼν τρεῖς ἄνω [1]), νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως καὶ Κοίτου [2]) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· κυπὰς γὰρ [3]) τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου δὲ [4]), ὅτι σπερμογόνος ὁ ἥλιος καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς καὶ ζωογόνος λέγεται [5]).

Κύκνον] τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικὸν, καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι [6]) τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν καὶ λιγυρώτερον [7]) τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος [8]) λέγων·

. . . . κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἐστί [9]).

35) γράφεται) Sic pro γράφω Seb. Noſtri ſeruant γράφω, quod arrogantiae Tzetzae magis conuenit. Praeterea τοῦτο abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male, et καὶ τὰ ὅμοια a Vit. 2.

1) ἄνω) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

2) καὶ κοίτου — κυπέως) Exciderunt e Vit. 1. et Ciz. ſocordia librarii et fraude repetiti voc. κυπέως, vt e ſqq. patet.

3) κυπὰς γὰρ) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam κυπὰς δέ.

4) κοίτου δὲ) Agnoſcunt a Seb. receptum δὲ Vit. 1. et Ciz.

5) ὡς — λέγεται) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. vti in Vitt. 2 et 3. λέγεται.

6) προγινώσκ.) Vit. 1. et Ciz. γιγνώσκουσι πρώην.

7) λιγυρ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. λιγυρώτατον.

8) Αἰσχύλ.) Agam. 1453 et 1454.

9) τὸ γὰρ — ἐστί) A Vitt. 2 et 3. abſunt. τοῦ Θεοῦ i. e. *Apollinis. v. Euſtath. ad Hom. Il. α, p.* 87. *Rom.* Thryllit.

427 — 30. Συὸς παραπλαγχθέντα [1])] Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται [2]), ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχοι [3]) μάντει. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν [4]) αὐτὸς ὁ Κάλχας καὶ ἕτεροι· Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείριος, Πολυποίτης [5]), ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν εἰς Κολοφῶνα πεζῇ [6]) πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα [7])· ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος διὰ μαντείαν [8]) συκῆς ἀγρίας [9])

1) παρακλ.) Noſtri παραπλαχθέντα, cf. ad Lycophr. Nott.

2) ὅτι τότε θνήξ.) Noſtri ἀποθανεῖν. Lectio vulg. videtur interpretatio noſtrae.

3) ὅτε — ἐντύχοι) Vitt. 2 et 3. εἴπερ — αὐτοῦ ἐντ. Vit. 1. et Ciz. ὅτε — αὐτοῦ ἐντύχῃ.

4) μετὰ — πόρθησιν) Vitt. 2 et 3. μετὰ δὲ τὴν πόρθ. τῆς Ἰλίου.

5) ποδαλ. πολυπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. A Vit. 2. modo ποδαλείριος, pro quo Vit. 3. ποδάρκης. Natal. Com. IV, 10. p. m. 327. qui hunc Tzetzae locum recepit, Podalirii quoque non facit mentionem. Strab. XIV, p. 642, et Quint. Smyrn. XIV, 365. memorant ſolum Amphilochum. Auctore Augia in νόστοις ap. Proclum in Chreſtom. in Bibl. Litterat. vet. a Tychſenio edit. T. II, p. 40. comites Calchantis fuere Leonteius modo et Polypoetes. Podalirium ergo nullus niſi Tzetzes comitibus eius addit.

6) πεζῇ) Noſtri πεζοί. Proclus l. l. πεζῇ.

7) θάπτ. κάλχ.) Procl. l. l. τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι.

8) καὶ κάλχ. — διὰ μαντείαν) Noſtri plane diſcedunt a vulgata, nam Ciz. et Vit. 1. legunt: ἄχθος ἢ ἄγγος μεστὸν ὀλύνθων, ἢ. Vitt. 2 et 3. autem pro his plane nihil ſubſtituunt. Saluo verborum ſenſu abeſſe poſſunt a Vitt. 2 et 3. praetermiſſa; ſed quid ſibi velint ſubſtituta a Vit. 1. et Ciz. non intelligo, niſi interpreteris: quum repoſitum ibi eſſet vaſculum ficubus repletum, vel, probe ſtante caprifico. Videntur quaedam excidiſſe.

9) ἀγρίας) Vitt. 2 et 3. ignorant.

ἑστώσης ἤρετο Κάλχας τὸν Μόψον [10]), πόσους ὀλύνθους [11]) ἡ συκῆ φέρει; Ὁ δὲ [12]) Μόψος μυρίους ἔφη καὶ μέδιμνον καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν. Καὶ μετρήσαντες [13]) εὗρον οὕτω. Μόψος δὲ ἠρώτησε Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε [14]) τέκῃ; Τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε δέκα χοίρους ἔχειν [15]), ὧν ὁ εἷς [16]) ἄῤῥην, τέξεσθαι [17]) δὲ αὔριον. Ὧν γεννωμένων [18]) καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιεὶς [19]) ἀθυμήσας τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν [20]).

Ex 428. Ὀλύνθων] Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον καὶ ἰσχὰς διαφέρει [1])· Φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται, ὄλυνθος τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δὲ, σῦκον τὸ ὥριμον, ἰσχὰς δὲ τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον] Δεύτερον [2]) ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; Καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, σκόπει [3])· ἀνωτέρω [4]) γὰρ εἶπε· τοὺς τρεῖς δὲ θά-

10) τὸν Μόψ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. τῷ Μόψῳ, male.

11) ὀλύνθους) Vit. 2. ὀλίνθους hic et poſtea, cf. de hac lectionis varietate Tzſchuck. ad Strab. XIV, p. 642.

12) ὁ δὲ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

13) καὶ μετρ. εὗρον) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. pro καὶ εὑρέθη, vel, vti Vit. 1. et Ciz. καὶ εὑρέθησαν.

14) πότε) Vit. 1. et Ciz. πόσα: non apte.

15) ἔχειν) Pro ἔχει quoque Vitt. 2 et 3.

16) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. omittunt ὁ, vt Strab. XIV, p. 643. ὧν ἕνα θῆλυν.

17) τέξεσ.) Noſtri tuentur lect. priſtinam τέξεται: εἰς αὔριον vero Vitt. 2 et 3. pro αὔριον.

18) γεννωμ.) Noſtri pro γενομένων, melius.

19) καὶ — συνιεὶς) Noſtri modo κάλχας, reliquis demtis.

20) ἄλλοι — ἀνεῖλεν) Noſtri non habent.

1) διαφέρει) Pro διαφέρουσι conſenſu noſtrorum.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. δύο. *Fuit olim in Mſſ. β, quod vtrumque notat.* Thryllit.

3) σκόπει) Deleuimus ope Codd. noſtrorum praepoſ. καὶ, quod abundat.

ψουσιν αἱ νάπαι [5]) τοῦ Κεϱκάφου, καὶ τὸν Κάλχαντα πϱῶτον ἄνω [6]) εἴπομεν. Νῦν δέ φησι· τόνδ' αὖ ἤτοι δεύτεϱον [7]) δὲ τὸν τέταϱτον γενεὰν [8]) ἕλκοντα ἀπὸ τοῦ Διός. Λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα [9])· Διὸς γὰϱ καὶ Εὐϱώπης Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς [10]) καὶ Φοῖνιξ, Μίνωος δὲ [11]) καὶ Πασιφάης τῆς Ἡλίου Δευκαλίων, Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτϱας Ἰδομενεύς. Ψεύδεται δὲ [12]) πεϱὶ Ἰδομενέως λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι [13]), Ὅμηϱος γὰϱ ἐν Ὀδυσσείᾳ [14]) λέγει·

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κϱήτην εἰσήγαγ' [15]) ἑταίϱους,
Οἵ φύγον [16]) ἐκ πολέμου· πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύϱα.

Ἐν Κϱήτῃ δὲ κατάϱας [17]) ὑπὸ Λεύκου, ἢ Ἀμύκου [18]) τοῦ Τάλω στασιασάντων καὶ δέκα πόλεις ποϱθησάντων τῆς Κϱήτης ἐκβάλλεται.

Ἐϱεχθέως] Ἐϱεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν

4) ἀνωτέϱω) A Seb. restitutum pro ἀνώτεϱον Vitt. 2 et 3. comprobant, vti etiam mox θάψουσι pro θάπτουσιν, quod Vit. 1. et Ciz. seruant.

5) νάπαι) Vitt. 2. et 3. non praebent.

6) ἄνω) Pro δι' ἃ reuocauit Seb. consentientibus Vitt. 2 et 3.

7) νῦν δέ — δεύτεϱον) Vit. 1. et Ciz. αὖ δὲ, ἤγουν δεύτ. Vitt. 2 et 3. αὖ δὲ τὸν δεύτ.

8) γενεὰν) Vitt. 2 et 3. γέννκν.

9) ἰδομενέα) Vit. 1. et Ciz. vt supra, ἰδομονῆα.

10) καὶ Ῥαδ.) Nostri tollunt καί.

11) Μίνωος δὲ) Pro τοῦ Μιν. Vit. 1. et Ciz. bene.

12) δὲ) A Seb. additum nostri quoque addunt.

13) πλανηθ.) Vitt. 2 et 3. πλανᾶσθαι: Vit. 1. et Ciz. πλανηθεῖσιν.

14) Ὀδυσσ.) γ. 191. 192.

15) εἰσήγαγ') Vit. 1. et Ciz. εἰσηγάγεθ'.

16) οἳ φύγον) Vit. 1. et Ciz. οὓς ἦγεν: Vit. 2. οὓς ἄγαν.

17) κατάϱας) Vit. 3. ἀπάϱας.

18) Ἀμύκου) Vit. 1. et Ciz. Ἀμύκλου. Thryllit. putat hanc lectionem stare posse, quia ap. Steph. Byz. quoque commemoretur Ἀμύκλαιοι πόλις καὶ ὅϱμος ἐν κϱήτῃ.

'Αρκαδίᾳ [19]) τιμᾶται [20]), ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι [21]) καὶ δοῦναι τὴν 'Ρέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί.

432. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν 'Ιδομενέα λέγει [1]). Αἴθωνα δέ τινες [2]) τὸν 'Οδυσσέα λέγουσιν. Οὐκ ἔστι δὲ [3]) τοῦτο, ἀλλ' οὕτω λέγει· τοῦ ἐν πλάσμασιν [4]) Αἴθωνος. Φλυαρεῖ [5]) δὲ καὶ τὸ γραφαῖς· οὐ γὰρ ἔγραψεν 'Οδυσσεὺς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν 'Ιθάκην [6]) ἄγνωστος ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἴθων καλοῦμαι [7])· εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὸς 'Ιδομενέως.

433 — 34. Τρίτον δὲ, τοῦ μόσσυνας [1])] Εἰπὼν ἀνωτέρω τὸν [2]) πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον, οὓς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον, ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος. Καὶ τοῦτο [3]) πάλιν ψεῦδος· ὁ γὰρ

19) ἐν 'Αρκαδ.) Noſtri ἐν abiiciunt.

20) τιμᾶται) Noſtri omittunt.

21) ὀρέξαι) Vit. 1. et Ciz. ῥέξαι, ſorte recte, ait Thryllit. ſane, nam ὀρέξ. iam latet in δοῦναι, et τὸ · ο ex τὸ praeced. addi quin potuerit, quis dubitabit? Interim tamen ὀρέξαι, quum καὶ, h. e. δοῦναι explicationis cauſa ſit additum, loco non moueam.

1) λέγει) A Seb. additum abeſt a Vitt. 2. 3. et Ciz. ſed Vit. 1. habet, punctis tamen ſubiectis.

2) τινες) Abeſt a Ciz. et Vit. 1 ſed Vitt. 2 et 3. ponunt poſt λέγουσιν.

3) ἔστι δὲ) Abeſt δὲ a Vitt. 2 et 3.

4) ἐν πλάσ.) Vitt. 2 et 3. ἐμπλάσματος.

5) φλυαρεῖ) Tu potius, o Tzetza, φλυαρεῖς. cf. Nott. Critt. ad Lycophr.

6) εἰς τὴν 'Ιθάκ.) Delent noſtri τὴν.

7) καλοῦμαι) Hom. Odyſſ. τ, v. 183 ſqq.

1) μόσσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. μόσυνας, atque ſic ſemper.

2) ἀνωτ. τὸν) Pro ἀνώτερον a Seb. reductum noſtri firmant.

3) καὶ τοῦτο — καὶ ὁ Σθένελος) Exciderunt in Vitt. 2 et 3. ſine dubio incuria librarii ob repetitum voc. Σθένελ. Vit. 1. et Ciz. habent.

Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος [4]) μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος, ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ [5]). Περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν [6]) ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει [7]). Ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ [8]) φεύγει εἰς Δαυνίαν, καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, Καλαβρίαν [9]).

Μόσσυνας] Μόσσυνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη [10]) τῶν Ἐκτήνων καὶ Θηβαίων [11]) λέγει. Οὐκ οἶδα [12]) δὲ, ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἐκτῆνας, εἰ μή πως [13]) οὕτω φησὶ τοὺς ἐκ κτηνῶν· διεβάλλοντο γάρ ποτε [14]) οἱ Θηβαῖοι ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος [15]) πρὸς χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν [16]) φησίν·

4) τὸ Ἄργος) Vit. 1. et Ciz. delent τὸ, vt postea quoque εἰς Ἄργος.

5) ἦν αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. ἦν καὶ αὐτός.

6) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. γράφει.

8) γυν. αὐτοῦ) Nostri tollunt αὐτοῦ.

9) καὶ ἵνα — καλαβρ.) Pro ἥτις καὶ καλαβρία λέγεται Seb. cum Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἤτοι εἰς καλαβρίαν.

10) τὰ τείχη) Abest a Vit. 1. et Ciz. fors. quia mox praecesserat.

11) θηβαίων) Vitt. 2 et 3. τῶν θηβ.

12) οὐκ οἶδα usque ad εἰδαίνυντο γνάθοις desiderantur in Vit. 1. et Ciz.

13) μή πως) Vit. 2. μή που; Vit. 3. μή πω.

14) ποτε) Huc ab Seb. translatum, bene, Vitt. 2 et 3. ponunt, vt edd. pr. post ἐκ κτηνῶν. Lectio πότε; a Pott. ex edd. vett. remota non plane est reiicienda, nam frequentat Tzetzes hanc interrogationem.

15) πίνδαρ.) Olymp. VI, 148 — 53.

16) Αἰνέαν) Pro Αἰνέου Vitt. 2 et 3. agnoscunt. Sed verba Pindari, vt in edd. pr. ἄγε δὴ, ποίησον τόδε, καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ξῦν, Tzetzes haud dubie e memoria scripsit, nil curans reliqua a Pindaro addita, et hic a Seb. intrusa, vt modo Boeotos stupidos esse dictos ostenderet. Ideo posuit ποίησον τόδε καὶ τόδε pro iis, quae poeta Chorodidascalo facienda mandarat. Corrupit ergo

. . . . . ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν παρθενίαν κελαδῆσαι·
Γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσι λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
Ὗν . . . .

Ἄλλος δέ τις ἱστορικός [17]) φησιν· Ὕαντες [18]) ἔθνος βάρβαρον τὰς Θήβας παρῴκησαν. Οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὕας Βοιώτιος ὗς Βοιώτιος λέγοντες [19]). Μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ Τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις [20]) λέγων·

Στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδὶ
Ὕαντος, ὃς γῆν ναῖεν [21]) ἀρχαῖος λεώς·
Πεδία δὲ [22]) πάντα καὶ παράκτιον πλάκα
Ὠπεῖα μάργοις φλὸξ εἰδαίνυτο [23]) γνάθοις.

Γόνος δὲ ἤτοι υἱὸς τοῦ Καπανέως [24]) τοῦ κατασκάψαν-

Seb. verbis Pindari additis, non vero emendauit Tzetzam. Similiter Strab. VII, p. 321. verba Pindari modo attulit ea, quae ad hanc rem facerent.

17) ἱστορικός) *Hecataeus Milesius, vid. Strab. VII, p. 321, et IX, p. 401.* Seb.

18) ὕαντες etc.) Idem narrat ad Pindar. l. l. schol. recent. i. e. ipse Tzetzes, quem consulas velim.

19) εἰπεῖν ὕας — λέγοντες) Sic fere etiam schol. Pindari: ἀντὶ τοῦ ὕαντος λέγειν, ὗς ἐκάλουν, sed Vitt. 2 et 3. εἰπεῖν ὕας, βοιώτιος λέγοντες, corrupte.

20) πλευρωνίαις) Vitt. 2 et 3. πλευρωνίᾳ, vt Suidas, quod videtur verum huius dramatis nomen, neque ap. Pausan. X, 31. vbi pro πλευρὼν Facius legere vult πλευρωνίαι, mutandum. Eudocia p. 428. quoque πλευρωνία. cf. Harl. in Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 316.

21) γῆν ναῖεν) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. γυιαῖαν.

22) πεδία δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ omittunt.

23) εἰδαίνυτο) Vit. 2. ἐδένυτο: Vit. 3. ἐδαίνυτο.

24) γόνος — καπανέως) Vit. 1. et Ciz. sic: τρίτον δὲ εἶναι Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ καπ. Vit. 2. γόνος δὲ, Vit. 3. γόνον δὲ, omisso τῷ · καπανέως.

τος [25]), ἢ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν [26]) ὁ Σθένελος ὑπῆρχεν [27]), ὅντινα ὁ Ζεὺς μεγαλαυχήσαντα ἐκεραύνωσεν, ὥς φησὶν Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις.

435. Γογγυλάτης] δι' οὗ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινοῦνται. Ὁ Βουλαῖος [28]), δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. Ὁ Μυλεὺς, δι' οὗ οἱ ἄνθρωποι [29]) τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης [30]) ἀπὸ τῆς μύλης [31]).

436. Ἀγηλάτῳ μάστιγι] τῷ κεραυνῷ ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον· ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον [1]). Ὅτι δὲ ἀγὴς [2]),

25) τοῦ κατασκάψ. —) Vit. 1. et Ciz. τοῦ κατασκάψαντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι, quae lectio omnino eſt digna, quae recipiatur: Vitt. 2 et 3. τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ μέλλοντος κατασκάψαι.

26) Θηβῶν) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. βοιωτικῶν, *recte, nam etiam Aegypti eſt,* addit Thryllit.

27) ὁ Σθέν. ὑπ.) Omittunt hic Vit. 1. et Ciz. quia iam praepoſuerant ab initio, ſed pergunt: ὅντινα ὁ ζεὺς — φοινίσσαις, quod etiam ſubiunximus, et a γογγυλάτης v. 435. ſeiunximus.

28) Γογγυλ. — ὁ Βουλαῖος) Exciderunt in Vit. 1. et Ciz. incuria librarii.

29) οἱ ἄνθρ.) Art. οἱ a Seb. praepoſitum etiam Vit. 1. et Ciz. praeponunt: Vitt. 2 et 3. omittunt haec duo vocabula. Delent autem noſtri omnes cum Seb. part. καὶ, quae in edd. prior. ſequebatur.

30) ἀρτοδότ.) Vit. 1. et Ciz. ἀρτοδόντης, forte ab ἄρτος et ὀδόντες. Vtrumque autem ἀρτοδότης et ἀρτοδόντης ignorant Lexica, quibus vtimur.

31) ἀπὸ τῆς μύλ.) Vit. 3. ἀπὸ τοῦ μύλ.

1) ἢ τῷ τοὺς — δασυντέον) Deſunt in Vit. 3.

2) ὅτι δὲ ἀγὴς — usque ad extr. verſ. omnia in Vit. 1. et Ciz. deſiderantur. Pro ὅτι δὲ ἀγὴς — μυσαρὸς Vitt. 2 et 3. ſic: ὅτι δὲ ἀγὴ, ἡ μυσαρὰ, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἀγὸς ὁ μυσαρός.

ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἅγιος, ὁ μυσαρὸς, Ἱππώναξ φησίν·

Ὡς οἱ μὲν ἁγεῖ 3) Βουπάλῳ κατηρῶντο.

Περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις 4) φησί·

Καπανεὺς δὲ 5), πῶς εἴποιμ' ἂν, ὡς ἐμαίνετο;
Μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις 6)
Ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε 7),
Μηδ' ἂν 8) τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν 9) Διὸς,
Τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε 10) καὶ πετρούμενος
Ἀνεῖρφ' 11) ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
Κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
Ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσσα 12) τειχέων,
Βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν. Ἐκτύπησε δὲ
Χθὼν . . . .

Τὰ δὲ 13) τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος παῖδες Ἀντιόπης θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ᾗ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτεκεν αὐτούς.

437 — 38. Ἦμος ξυναίμους] τοῦ βουσκαφήσοντος 1) τὰς Θήβας καὶ τοῦ 2) κεραυνωθέντος Καπα-

---

3) ἁγεῖ) Vitt. 2 et 3. ἁγοὶ, et κατηρῶνται pro κατηρῶντο Vit. 2.

4) Φοινίσσ.) 1179 — 89.

5) δὲ) Delent Vitt. 2 et 3.

6) προσαμβ.) Vit. 3. πρὸς ἀμβάσεις: Vit. 2. πρὸς ἀναμβάσεις, mendoſe. cf. Barneſ. ad h. l.

7) ἐκόμπ.) Vit. 2. ἐκόμπασεν, vt Valken. e Cod. Leid.

8) μηδ' ἂν) Vit. 3. μὴ ἂν.

9) νιν εἰργάθ.) Vit. 2. νῦν εἰργασθῃ: Vit. 3. εἰργάθῃ, omiſſo νιν.

10) ἠγόρευε) Pro ἠγόρευσε Seb. cum Vitt. 2 et 3. Sqq. καὶ πετρούμενος deſunt in Vit. 3.

11) Ἀνεῖρφ') Vit. 3. ἀνεῖφ'.

12) γεῖσσα) Vit. 2. γεῖσα, vt Porſon.

13) τὰ δὲ τῶν — αὐτούς) Deſunt quoque in Vitt. 2 et 3.

1) τοῦ βουσκαφ. — ἱστορία τοιάδε) Pro hic in Vit. 1.

νέως. Πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Ἐριννύες ὤπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν [3]) πατρὸς (λέγει δὲ Ἐτεοκλέα [4]) καὶ Πολυνείκην). Πρὸς τί ὤπλισαν; πρὸς στέρνον καὶ ἐπιθυμίαν αὐτοφόντου μόρου. Δῆλον, ὅτι [5]) ἐφερμηνευτικὸν τὸ σχῆμα καὶ διασαφητικόν. Αὐτοφόντου [6]) δὲ τοῦ ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντος αὐτοὺς ἀνελεῖν. Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε [7])·

Οἰδίπους [8]) ὁ Λαΐου παῖς ἀνελὼν [9]) τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, γήμας [10]) δὲ τὴν μητέρα Ἰοκάστην ὁμοίως ἐν ἀγνοίᾳ, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ·

Γημαμένη ᾧ υἱεῖ. Ὁ δ', ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας,
Γῆμεν [11]) . . . . .

ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην καὶ Ἰσμήνην [12]) καὶ Ἀντιγόνην. Ὅθεν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης καὶ ἀδελφοὶ [13]) καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. Ἀναγνωρίσας

et Ciz. sic: τὰ περὶ Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους φησὶν, οὓς λέγει ἀδελφοὺς τοῦ ἰδίου πατρός.

2) καὶ τοῦ) Vitt. 2 et 3. ἤγουν τοῦ, quod idem eſt.

3) τοὺς ἀδελφ. τοῦ ἑαυτ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς ἑαυτῶν ἀδελφ. τοῦ.

4) Ἐτεοκλ.) Praeponunt art. τὸν Vitt. 2 et 3.

5) δῆλον, ὅτι) Vit. 3. modo δῆλον, ſed καὶ διασαφ. omittunt Vitt. 2 et 3.

6) αὐτοφόντου — μέλλοντος) Sic Seb. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. αὐτοφόντην — τὸν — μέλλοντα.

7) τοιάδε) Vitt. 2 et 3. τοιαύτη.

8) Οἰδίπ.) Vit. 1. et Ciz. Ὁ γὰρ Οἰδίπ.

9) ἀνελὼν) Vitt. 2 et 3. ἀνεῖλε.

10) γήμας δὲ — ἀγνοίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro: ὁμοίως δὲ τὴν μητέρα Ἰοκ. γήμας. Verba ἐν ἀγνοίᾳ contextus et hiſtoria requirunt.

11) ἐν τῇ Ὀδυσσ. — γῆμεν) Abſunt a noſtris. Sunt in Odyſſ. λ. 272.

12) Ἰσμήνην) Pro ἰσμένην noſtri, recte, vt Eurip. Phoeniſſ. 57, et Apollod. III, 5, 8. vnde Tzetzes omnia haec hauſit.

13) καὶ ἀδελφ.) Praepoſuimus καὶ e Vitt. 2 et 3.

δὲ τὴν μητέρα ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. Αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ [14]) ἀγχόνῃ [15]) χρησαμένη διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος [16])·

> Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο
> Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
> Ὧι ἄχεϊ σχομένη . . . .

Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς [17]) μαχόμενοι ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. Ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς Θηβαίων [18]) ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτοὺς, Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχε, μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς [19]), ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐν τῇ ζ' [20]).

439. Δοιοὶ δὲ] Οἱ δὲ δύο [1]) μάντεις, Μόψος, ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου· καὶ ὁ Ἀλ-

14) ἡ μήτ.) Art. ἡ praemittunt quoque Vitt. 2 et 3. vt Seb.

15) ἀγχόνῃ) Pro ἀγχόναις cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed χρησαμένη a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro αὔτη δὲ ἡ μήτ. — μελάθρου habent: Ἰοκάστη δὲ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, in qua lectione apparent vestigia Apollodori l. l. exhibentis: ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

16) ὡς καὶ Ὅμηρ. (Odyss. λ. 276 sq.) — σχομένη a Vitt. 2 et 3. quoque absunt.

17) τοῦ πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. bene addunt. Apollodorus non agnoscit.

18) Θηβαίων — παρέσχε) Vit. 1. et Ciz. sic: ἔχων τὰς Θήβας καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ (scl. τοῦ πατρὸς vel leg. αὐτῶν), ὁ δὲ Πολ. Ἀργείους, iis, quae interiecta sunt, praetermissis. Vitt. 2 et 3. priora, vt Seb. sed Ἄδραστος — παρέσχε quoque ignorant.

19) ἦν καὶ καπαν.) Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κεραυνωθεὶς καπανεὺς, omissis vero, quae deinceps sunt adiecta.

20) ἐν τῇ δ' — ζ') Absunt quoque a Vit. 1. et Ciz. δ' v. 378. et ζ' v. 223.

1) οἱ δὲ δύο) Vit. 1. et Ciz. οἱ μὲν δύο; Vitt. 2 et 3. οἱ δύο.

κμαίωνος [2]), Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης [3]), τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλεως, καὶ Ἀμφιάρεω [4]) τοῦ μάντεως παῖς [5]).

440 — 42. Κύνες] Οἱ μάντεις [6]), οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθάδες (ἐνθάδες [7])) τοῦ ἐν Δηραίοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν [8]), αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι

2) ὁ Ἀλκμαίωνος) Abeſt a noſtris a Pottero additum ἀδελφὸς, nec erat, quod is monente ſolo Gerbelio, nulliusque Cod. auctoritate firmatum hoc voc. reciperet, atque Sebaſt. eum ſequeretur, nam art. praepoſitiuus vtriusque generis praemittitur Genitiuo Nominum propriorum, ita, vt non ſolum nomen υἱὸς intelligatur, ſed etiam ἀδελφὸς, ἀδελφὴ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνὴρ, γυνὴ, θυγάτηρ, vt modo τῆς Τειρεσίου. cf. Matthiae Gram. Gr. p. 382. Ad Gerbelium itaque τὸ ἀδελφὸς remittendum putauimus.

3) ὁ τῆς Ἐριφ.) Noſtri τοῦ τῆς Ἐριφ. ſed ad extr. non παῖς, ſed παιδὸς, non inepte.

4) Ἀμφιάρεω) Vit. 1. et Ciz. Ἀμφιαράου: Vitt. 2 et 3. Ἀμφιάρεως, male.

5) παῖς) παιδὸς, quod vett. edd. addunt, recte ſuſtulit Seb. ſed ſeruandum, ſi legitur τοῦ τῆς Ἐριφ. et παῖς delendum. Παιδὸς παῖς e duplici lectione originem traxiſſe videtur.

6) οἱ μάντεις) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

7) ἐθάδες — Ἀβδήρων) Vit. 1. et Ciz. ἐνθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις τόπου Ἀβδηρ. Vitt. 2 et 3. quidem ἐθάδες, vt vulgat. ſed reliqua, vt Vit. 1. et Ciz. Ἐνθάδες forte i. q. ἐνθάδιοι, οἰκήτορες, incolae. Heſych. ἐνθάδιος, ἐντόπιος. Schneid. non bene ἐνθάσιος. Ferri ergo poteſt, immo reuocandum videtur ἐνθάδες. Vncis incluſum adiecimus. Pro Δηραίνοις omnino legendum videtur Δηραίοις, nam Δηρα, vnde Δηραῖοι, auctore Stephano, erat γῆς Ἰβηρίας, vbi eodem auctore altera, quae dicebatur Abdera, ſita. Cod. Vat. et alii in Lycophr. quoque Δηραίου pro Δηραίνου. Τόπῳ non eſt ſollicitandum, nam refertur ad Δηραίοις.

8) παιᾶσιν) Cuius poematis iam deperditi multi ſcriptt. vett. meminerunt, cff. Fabric. Bibl. Gr. Vol.

τὴν λοισθίαν 9) βοήν. Τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός· οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. Ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότροπον 10) καὶ κακόζηλον 11)· πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν 12), οὐ βοήν. Πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρναις καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. Ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον 13) τὸν τὰ Παμφυλιακὰ 14) συγγράψαντα 15), θυγάτηρ ἦν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. Οὗτος δὲ μετωνυμικῶς εἶπε καὶ ἐμψύχως, τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος, θυγατρὸς Παμφύλου, καλέσας. Ὡς καὶ

II, p. 79. ed. Harl. et Heyne ad Pind. Fragm. Vol. III, p. 18.

9) λοισθίαν) Vit. 1. et Ciz. ἐσχάτην, bene, quia explicat Lycophronis λοισθίαν.

10) κακότρ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: forte κακότροπον ἤτοι κακόπλ. nam voc. κακότρ. ſenſu, quo Tzetzes h. l. vtitur, vt ſit i. q. κακόπλαστον, *male fictum, a propria ſignificatione in alienam male mutatum,* Graeci veteres non vtuntur.

11) καὶ κακόζ.) Noſtri cum Sebaſt. τὸ praemiſſum delent: Vitt. 2 et 3. quoque καί.

12) πολεμήσ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

13) Δημήτριον) Vitt. 2 et 3. habent, ſed a Vit. 1. et Ciz. abeſt, forte recte putat Thryllit. Plures erant Demetrii. Sebaſt. a Tzetza Demetrium Calatianum, Meurſius vero Bibl. Gr. L. 3. eum putat intelligi, qui ſcripſerit de rebus Argolicis, cf. Clemens in Protrept. p. 41. T. 1. ed. Venet. ſed propter eius nominis auctorum multitudinem (quatuor enim ſupra triginta et amplius commemorantur) nil audet affirmare. Eudocia p. 128. laudat Demetrium Ilienſem hiſtoricum, qui ſcripſit Troica.

14) παμφυλ.) Vit. 1. et Ciz. non bene παμφυλικά: Vit. 2. τὰ τοῦ παμφύλου, Vit. 3. τὰ τοῦ παμφίλου. De ſcriptura παμφίλου cf. Heyne ad Apollod. II, 8, 3. Pamphylus erat filius Aegimii, vti quoque Δύμας vel Δυμᾶς, cf. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 846. et ſchol. Pind. Pyth. I, 121.

15) συγγράψ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. γράψαντα Ciz. et Vit. 1. cum edd. pr.

Ἡσίοδος [16]), τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. Ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. Κύνας [17]) Ἀπόλλωνος τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ φιλοδεσπότου κυνός [18])· ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων [19]) μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει [20]) πρὸς τὰ ἀγάλματα. Ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ τοῦ Ἀμφιλόχου [21]) τοιαύτη ἐστίν [22]).

Μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν [23]), ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ, ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς [24]), βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι την ἱερωσύνην αὐτοῦ [25]), κελεύσας φυλάξαι μεχρὶ ἐνιαυτοῦ ἑνὸς πληρωμένου [26]). Τελεσθέντος δε αὐτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ [27]) ὁ Μόψος· διὸ περὶ τουτου πρὸς ἀλ-

16) Ἡσίοδος) ἔργ. 568. vbi dic. πανδιονίς. Vit. 2. habet πανδιονίαν.

17) κύνας) Vit. 1. et Ciz. vt fere ſemper, κῦνας.

18) φιλοδ. κυνός) Pro φιλ. τῶν κυνῶν a Seb. reſtitutum Vit. 3. comprobat: Vit. 1. et Ciz. τῶν κυνῶν: Vit. 2. τοῦ κυνὸς, quae lectio non plane videtur contemnenda, nam τὸ φιλοδέσποτον τῶν κυνῶν l. τοῦ κυνὸς laudat Euſtath. ad Odyſſ. α, vt monet Thryllit. et τὸν κύνα nominat φιλοδέσποτον καὶ φιλακόλουθον ζῶον.

19) ἀλόγων) Vitt. 2 et 3. ignorant.

20) ἀποβλέπ.) Noſtri ἀντιβλέπει: et mox ἄλματα pro ἀγάλματα Vitt. 2 et 3.

21) Ἀμφιλ.) Vit. 2. παμφύλου: Vit. 3. παμφίλου, non apte ſeqq.

22) ἐστίν) A Seb. additum non addunt Codd. noſtri, nec neceſſe eſt addere.

23) μετὰ — πόρθησιν) Sic Seb. Noſtri tuentur lectionem edd. pr. μετὰ τὰ (Vit. 2. ταῦτα) κατὰ τὴν τροίαν, non male. Lectio Seb. videtur eſſe interpretamentum vulgatae.

24) ὁ Ἀμφ. υἱὸς) Abſunt a noſtris, et, quia iam ſupra addita fuerant, iam omnino abeſſe poſſunt.

25) αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτοῦ.

26) πληρωμ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, qui vero mox pro τελεσθ. τοῦ ἐνιαυτοῦ habent bene τελεσθ. — αὐτοῦ.

27) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. delent: Vit. 1. et Ciz. αὐτὸν, forte αὐτήν.

λήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνηρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν 28), ὡς καὶ Εὐφορίων 29)·

Πύραμον 30) ἠχήεντα· πόλιν δ' ἐκτίσαντο 31) μᾶλλον,
Ἧς περὶ δηρισθέντες 32) κακόφραδες ἀλλήλοισι,
Μόψος Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄρκια δῆριν θέντες 33),
Μουνὰξ ἀλήστοιο 34) πύλας ἔβαν Ἀϊδωνῆος 35).

Καὶ οὕτω 36) μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου 37) ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν ὁ Ἀμφίλοχος· ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος 38), ὅτι 39) Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος, ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν κατὰ χειμῶνα 40) ἀπεῤῥίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. Ὡς δέ τινές φα-

28) κοινωνήσ.) Vit. 1. et Ciz. κοινωνήσουσιν.

29) Εὐφορ.) In eius Mopsopia, de qua vid. Voss. de Hist. Gr. I, 16, et Fabric. B. Gr. Vol. II, p. 304. ed. Harl.

30) πύραμον) Vitt. 2 et 3. πυραμόν.

31) ἐκτίσαντο) Pro ἐκτίσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. perperam ἐκτήσατο.

32) δηρισθ.) Vit. 1. et Ciz. δῆριν θέντε, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. δηρινισθέντες.

33) δῆριν θέντες) Vitt. 2 et 3. δηρισθέντες.

34) ἀλήστοιο) Vitt. 2 et 3. non bene ἀλήσθοι.

35) Ἀϊδων.) Sic nostri cum Seb. nam scribitur Ἀϊδωνεὺς, sed metrum postulat Ἀϊδονῆος, vt edd. vett. habent.

36) καὶ οὕτω) Nostri καὶ ignorant.

37) Μόψου) Sic pro Μόψον nostri cum Seb. recte.

38) Ἀπολλόδ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀπολλώνιος, mendose. Fragmentum hoc reperitur in Apollod. ed. Heyn. p. 386, quem velim consulas.

39) ὅτι) A Seb. e quatuor Codd. restitutum, quod abest a nostris, iam vidit Heyne esse restituendum.

40) κατὰ χειμ.) Seb. cum nostris recte pro μετὰ χειμ. sed comma post κατὰ χειμ. delendum, et haec verba cum ἀπεῤῥίφη iungenda, ita vt sensus exeat: *per tempestatem est eiectus.*

σιν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκισεν [41]).

443. Ἀλιβρὼς [1])] ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος [2]), ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι [3]).

Ὄχμος] νῦν πύργος [4]).

444. Μέγαρσος [5])] Πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

Ἁγνῶν] Πῶς ἁγνὰ [6]) εἶπε τῶν ἀλλήλους [7]) φονευσάντων τὰ ἠρία; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν [8]) ἀποβλέψας τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι.

447. Οἱ πέντε δὲ [1])] Ὁ Τεῦκρος [2]), Ἀγαπήνωρ τε, καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς, καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλεύσαντες [3]) οἰκήσουσιν.

41) κατῴκισεν) Sic omnino legendum cum Vit. 2. pro κατῴκησεν. Apollod. III, 7, 7. ᾤκισεν, *condidit*, atque Thucydides II, 68. ἔκτισε Ἀμφίλοχος. Strab. VII, p. 325. Argos a fratre Amphilochi, Alcmaeone esse conditum tradit.

1) ἀλιβρὼς) Ita Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 3. cum Phavor. vt edd. pr. ἀλιβρὸς. In Vitt. 2 et 3. hoc schol. ponitur post v. 444.

2) ὁ ὑπὸ — βεβρωμ.) Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ὑπὸ θαλ. βιβρωσκόμενος, recte.

3) γράφεσθαι) Sic quoque Vit. 3. et edd. sed Vit. 1. et Ciz. γράφειν.

4) ὄχμος — πύργ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) Μέγαρσ.) Ita omnes MSS. etsi Stephan. Strabo et Arrian. μάγαρσος, sed lectio μέγαρσος, inprimis si filia Megarsis dicta, est praeferenda, cf. Tzschuck. ad Strab. T. V, p. 712.

6) πῶς ἁγνὰ) Vit. 1. et Ciz. ἁγνὰ πῶς: Vitt. 2 et 3. ἁγνῶν τί.

7) ἀλλήλ.) Vitt. 2 et 3. ἀλλήλοις, mendose.

8) φονικὸν) Vit. 1. et Ciz. φοινικὸν, vt etiam alias.

1) πέντε δὲ) Vit. 1. et Ciz. πέντε δὴ, cf. Nott. ad Lycophr.

2) ὁ τεῦκρ.) A nostris bene abest δὲ, quod alias Seb. semper delendum putat.

3) ἀποπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἀποπλανηθέντες, bene.

Ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἐμὸς συγγενής, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ τοῦ Αἴαντος θανάτῳ. Ὁ δὲ Ἀγαπήνωρ, ὁ τοιόςδε καὶ τοιόςδε 4), ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον, χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. Τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· οὗτινος Ἀκάμαντος, πρεσβέως 5) ἐλθόντος ποτὲ εἰς Τροίαν 6) σὺν Διομήδει ἐρασθεῖσα Λαοδίκη, ἡ τοῦ Πριάμου 7) θυγάτηρ, ἐμίγη αὐτῷ 8), καὶ ἐγέννησε τὸν Μούνιτον· ὃν Μούνιτον 9) Αἴθρα, ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν ταῖς χερσὶ 10) τούτου, τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ· Ἰδοὺ ὁ παῖς σου. Ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θρᾴκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι, ὄφις πλήξας ἀνεῖλε, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ, ἀποθανεῖται· ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων πρώην εἶπε, πορθουμένης τῆς Τροίας, χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. Μέσῳ 11) δὲ τούτων ποιεῖται εμπερίβολον περιβολήν, λέγων· Ὅταν δώσῃ 12) αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα, ἣν μόνην ἀπὸ πάντων καὶ Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε καὶ τοιοίδε 13) οὕςτινας (λέγω δὴ 14) Κάστορά τε καὶ Πολυδεύκην) μὴ στείλῃς, ὦ πάτερ 15) Ζεῦ, βοηθοὺς

4) *τοιόςδε*) Sic legendum cum nostris pro *τοῖοςδε*.

5) *πρεσβέως*) Nostri *πρέσβεως*, a *πρέσβυς*.

6) *εἰς τρ.*) Nostri omnes delent art. *τὴν*, bene.

7) *ἡ τοῦ πρ.*) Sic Vitt. 2 et 3. pro *ἣ πρ.*

8) *αὐτῷ*) A Seb. supplementum nostri quoque supplent.

9) *Μούνιτον*) Delent Vit. 1. et Ciz. bene, nam mox praecedit.

10) *ἐν ταῖς χ.*) Art. *ταῖς* cum Vit. 3. Seb. praeponit.

11) *μέσῳ*) Vit. 2. *μέσον*; Vit. 3. *μέσων*.

12) *ὅταν δώσῃ*) Sic legendum e Vitt. 2 et 3. pro *ὅτ. δώσει*.

13) *τοιοίδε κ. τοιοίδε*) Recte Vit. 1. et Ciz. pro *τοῖοίδε κ. τοῖοίδε*. Vitt. 2 et 3. modo habent *τοιοῦτοι*.

14) *λέγω δὴ*) A Seb. additum nostri non agnoscunt. Glossam sapit.

τῇ δευτέρως [16]) ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ, μηδὲ [17]) τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς [18]), μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, μηδὲ ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεύς [19])· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων [20]) ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι προπύργιον τὸν Ἕκτορα. Εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καί φησιν· Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, ὃς φιλονεικίαν ἑαυτοῖς ἐμβάλλει [21]), ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον· οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι [22]) τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδελφῶν, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας [23]), πλὴν μόνου Πολυδεύκους [24]). Εἶτα ὁ μιαρὸς [25]) καὶ ἄλλαις χρᾶται περιβολαῖς [26]) καί φησι [27])· Καὶ τούτων [28]) μὲν ὁ θεὸς εὐνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ· ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων

15) πάτερ) Pro σῶτερ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) δευτέρως) Vitt. 1. 3. et Ciz. δεύτερον: Vit. 3. δεύτερα.

17) μηδὲ) Noſtri μὴ δὲ, atque ita etiam in ſqq.

18) στείλῃς) Vit. 1. et Ciz. στείλαις.

19) λυγκ.) Vit. 1. et Ciz. λυγγεὺς, non bene.

20) τούτων) Vitt. 2 et 3. τοῦτον.

21) ἑαυτοῖς ἐμβάλλει) Vit. 1. et Ciz. ἐμβάλλει pro ἐμβάλῃ: ſed ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς noſtri omnes.

22) μαχόμ.) Vitt. 2 et 3. μαχομένων, vt referatur ad ἀλλήλων; ponunt tamen poſt ἀνεψιῶν.

23) ἱλαείρας) Sic noſtri pro ἱλαείρας, cum Apollod. III, 10, 3. et Pauſan. II, 22, 6. et Schol. Homer. Il. γ. 243.

24) μόνου πολυδ.) Vitt. 2 et 3. μόνος πολυδεύκης.

25) ὁ μιαρὸς) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. probant: Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. omittunt, vti fere omnia, quibus Lycophron proſcinditur.

26) περιβ.) Recte. Vit. 1. et Ciz. παραβολαῖς, vti quoque antea: Vit. 2. περιβουλαῖς: Vit. 3. βουλαῖς.

27) καί φησι) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

28) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτῳ, ſed hinc delent ἡμῖν, pro quo Vit. 1. et Ciz. ὑμῖν, non bene, nam ſunt verba v. 567. καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ.

κινήσει καὶ ἀγάγῃ, οὓς οὐδ' ὁ 29) Ἄνιος κορέσει σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἶτά φησι καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο· Ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος, οἱ πέμπτοι, ἤγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον, στρατηγῶν, τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, τέταρτοι.

Σφήκειαν] Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Φιλοστέφανος 30) ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐνοικησάντων 31) ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος 32) ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει 33), διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας 34)

29) οὐδ' ὁ) Vit. 1. et Ciz. modo οὐδὲ, quod Vitt. 2 et 3. plane omittunt. De Anio, Rhoeonis filio, vid. v. 570. vbi haec narrantur, ibique Canter. et Sturz. ad Pherecyd. p. 224.

30) φιλοστέφ.) Vti etiam Steph. Byz. ad κύπρος, et Etym. M. ad h. v. Vit. 3. cum Etymol. M. στέφανος, forte rectius, quia eadem iisdemque verbis ap. Steph. occurrunt. Philostephanus tamen librum de Cypro ſcripſiſſe traditur, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 77.

31) ἐνοικ.) Vit. 1. et Ciz. οἰκησάντων, quibus aduerſantur Steph. et Etymol. M.

32) ὡς Μένανδρος) Pro ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς reſtituimus ope Vitt. 2 et 3. Nemo enim eſt vett. ſcriptorum, qui meminerit Androclis. Accedit Vitt. 2 et 3. Etymol. M. ad σφήκεια, qui quum eadem tradat, Menandri, non vero Androclis, mentionem facit. Suidas etiam Menandrum inquit ſcripſiſſe καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην. Eudocia quoque p. 299. Menandrum laudat, hiſtoricum, cf. quoque Voſſ. de Hiſt. Gr. Facile autem corrumpi poterat Μένανδρος in μὲν Ἀνδροκλῆς. Abeat ergo Androcles, locumque, quem adhuc in edd. omnibus occupabat, Menandro cedat.

33) λέγει) Vitt. 2 et 3. λόγῳ: melior vulgata, nam reſpondet: ἐν τῷ περὶ κύπρου et ἐν τῷ περὶ νήσων.

34) ξεναγόρας) Idem eſt, quem laudant Phot. in Lex. p. 117. ad κέρκωπες: Schol. Apoll. Rh. I, 641. qui eum

ἐν τῷ περὶ Νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία μετωνομάσθη [35]).

448. Σάτραχον] Σάτραχος, πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου [1]). Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον.

Ὑλάτου] τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὕλη γάρ ἐστι περὶ τὸν Κούριον [2]), τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην [3]) τὸν θεὸν προσαγορεύουσιν.

449. Μορφώ] Τοῦτο τὸ ξόανόν φασι πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου [4]) τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τας παρθένους, ἢ πείσασθαι ταύτῃ τῇ θεᾷ [5]). Οἱ δὲ Τυνδάρεών φασι, διὰ τὸ ἁμάρτημα [6]) τῆς Ἑλένης.

Τὴν Ζηρυνθίαν] Γράφε καὶ τὴν Τροιζηνίαν [7]). Ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν [8]), ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία [9]) Ἀφροδίτη

citat de insula Sicilia: Harpocrat. ad χυτροί, ὥς φησὶ ξεναγόρας ἐν ταῖς νήσοισι: Etymol. M. ad σφήκεια, ἐν τῷ περὶ νήσων. Voss. de Hist. Gr. p. 336. in Bibl. Vaticana librum Xenagorae de insulis extare dicit.

35) μετωνομ.) Pro ὠνομάσθη Vit. 1. et Ciz. bene.

1) σάτραχος — κύπρου) Vitt. 2 et 3. σάτρ. ἢ σίτραχος — κύπρου, omissis vero τινὲς — σέτρεχον, pro quo omnino legendum σέτραχον.

2) κούριον) Sic omnino legendum pro κάριον, consentientibus Codd. nostris, et Steph. Byz. κούριον, πόλις κύπρου, et Herodot. V, 113.

3) ὑλάτην) Vitt. 2 et 3. ὕλητον, Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. ὕλατον. Steph. ad ὕλη, ὑλάτης, laudato Lycophrone.

4) αἰνιξ.) Vit. 1. et Ciz. αἰνιζαμένου, mendose.

5) θεᾷ) Nostri θεῷ, et πείθεσθαι, vt edd. vett. pro πείσασθαι.

6) τὸ ἁμάρτ.) Ciz. et Vit. 1. τὰ ἁμαρτήματα.

7) γράφε — τροιζην.) A Pottero receptum e Seld. nostri ignorant.

8) ἐν θρᾴκῃ — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. ἡ θρᾴκη, ἐν ῇ ἄντρ. ἐστ.

9) ἡ ζηρυνθία) Nostri non habent. Post τιμᾶται Vit. 1. et Ciz. sic legunt: ὑπὸ φαίδρας — παιδός· ἢ ὅτι — ἱδρύσατο, quam quoque lectionem recipere non dubitauimus pro: ἢ ὅτι ἐν τροιζῆνι

τιμᾶται, ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης τῆς Ἀμαζόνος παιδός· ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι [10]) ἱερὸν Ἀφροδίτης, ὅπερ ἡ Φαῖδρα ἱδρύσατο.

450. Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν] Ἐξελαθήσεται [1]), φησὶν, ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα· φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι, διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ, καὶ [2]) Σαλαμῖνα κτίσας, αὐτὴν ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην [3]) τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε.

451. Κυγχρῆος ἄντρων] Ὁ Κυχρεὺς, ἢ [4]) Κυγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὥς φησιν Εὐφορίων [5]) ἐν Ἱππομέδοντι·

Τοῖος γὰρ [6]) Κυγχρεῖος ἐνὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.

Ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα [7]) γράφω τὸ χρη [8]), κἂν πάντες οὐκ

ἱερὸν Ἀφροδ. ὑπὸ φαίδρας ἱδρυμένον, ἅτε ἤρα ἱππολύτου, τοῦ θησέως καὶ ἱππολύτης τῆς ἀμαζ. παιδός.

10) τροιζῆνι) Vit. 1. et Ciz. τροιζηνίᾳ: Vitt. 2 et 3. ζηρύνθῳ.

1) ἐξελαθ. — usque ad φασὶ γὰρ, ὅτι a noſtris abſunt.

2) καὶ et mox αὐτὴν a Seb. receptum noſtri non agnoſcunt. Idem narrat ſchol. Aeſchyli Perſ. 896. ἐν τῇ κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν, καὶ ταύτην καλέσας σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.

3) Εὔνην) Vit. 1. et Ciz. Εὔνιν. Vitt. 2 et 3. Ἔβην.

4) κυχρεὺς, ἢ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. κυγχρεὺς ἢ κυχρεὺς, cff. Heyne de varia huius voc. ſcriptura ad Apollod. III, 6, 12, p. 341. et Sturz. ad Pherecyd. p. 88. et Nott. Critt. ad Lycophr.

5) Εὐφορίων) *Idem tradit Steph. Byz. ad* λυκώνα. Seb.

6) τοῖος γὰρ —) Vit. 1. et Ciz. hunc verſum ſic exhibent: τοῖος γὰρ ἦν κυγχρεὺς ἐνὶ ψαφ. σαλαμῖνι, relictis poſt ψαφ. aliquot litteris. Vitt. 2 et 3. legunt κυγχρεῖος, vt Seb. ſed ψαφηρῇ pro ψαφαρῇ, non apte.

7) ἦτα) Noſtri η.

8) χρη) Vitt. 2 et 3. χρηος.

οἶδ' ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφωσιν· ἐγὼ γὰρ λέγω 9), ὡς τὸ Πηλεὺς Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυγχρεὺς Κυγχρῆος 10). Τοῦτον δέ τινες τὸν διφυῆ Κέκροπα φασιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετό ποτε 11) τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυγχρεὺς 12) ἀνεῖλεν, ἢ ἕως αὐτὸν ὁ Κυγχρεὺς ἀνεῖλεν 13)· ὅθεν καὶ Ἀνάξιφος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυγχρεῖος, γενικόν ἐστι κατὰ διάλεκτον 14).

452. Οὑμὸς ξύναιμος] Ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης, τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' Ἡρακλέος δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας 1), ὡς σὺν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν.

Ὁπατριου] Ὁγαστρίου, ἤτοι 2) τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσί τινες 3) καὶ λέγουσι, κακῶς φάναι 4) τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ

9) ἐγὼ — λέγω) Ciz. et Vit. 1. καὶ λέγω.

10) κυγχρ. κυγχρῆος) Pro κυχρῆος cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

11) ποτε) Delent Vit. 1. et Ciz. vti mox αὐτήν.

12) κυγχρεὺς) Pro κυχρεὺς nostri cum Seb.

13) ἢ ἕως — ἀνεῖλεν) Haec a nobis inserta sunt e Vit. 1. et Ciz. Caeteri non exhibent.

14) τὸ δὲ κυγχ. — διάλεκτον) Haec, quae absunt a Vitt. 2 et 3. Thryllit. putat, non esse Tzetzae, antea ignorantiam fatentis, et forte legendum κυγχρέϊος pro κυγχρεῖος, et addit: Eustath. ad Dionys. v. 386: ἰστέον γὰρ, ὅτι τὰ εἰς ευς πενταχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ εος, κοινῶς· (quod tamen falsitatis arguit Stephan. Paralip. Gram. p. 138.) διὰ τοῦ εως, Ἀττικῶς· διὰ τοῦ ηος, κατὰ τὴν νέαν ἰάδα, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν καὶ διὰ τοῦ εῖος, κατὰ παράλυσιν τῆς ει διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ιος, ἐκτεταμένου τοῦ ι, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει. Deinde pro γενικὴ legendum est praeeuntibus Ciz. et Vit. 1. γενικόν.

1) εἰς γέρας) Vit. 2. non habet.

2) ὁγαστρίου, ἤτοι) A Seb. additum nostri non addunt.

3) τινες) Nostri non exhibent cum edd. pr.

4) φάναι) Sic est scribendum consensu nostrorum, non φᾶναι, quod est a φαίνω.

ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Περιβοίας [5]) ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν [6]) αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγράφευσιν [7]) · ὁπατρίου [8]) γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου [9]) ὁγαστρίου ἔγραψαν. Τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ [10]), τὸ εἰπεῖν· Ὡς φονεὺς [11]) Αἴαντος· οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας, ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος.

453. Πώλου] Τινὲς οὕτω συντάσσουσιν· ὡς φονεὺς τοῦ ὁγαστρίου πώλου, ἤτοι τοῦ Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὁπατρίου γράφω. Ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς στίζουσιν, ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω· Τὸ νόθον γέννημα [1]) τοῦ πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος, ὅπερ ἐστὶν [2])

5) Περιβοίας) Sic legendum eſt, non Ἐριβοίας, vt ad v. 53. cf. ibi, vti etiam Apollod. III, 12, 7. Periboea autem non erat filia, ſed neptis Porthaonis, cuius filius Alcathous, Apollod. I, 7, 10. Alcathoi autem erat filia et coniux Teucri, Apollod. III, 12, 7. Vide, quam parum ſibi conſtet Tzetzes, qui omnia ſe ſcire iactitet!

6) νῦν τὴν) Vit. 1. et Ciz. τὴν νῦν, non male.

7) μεταγρ.) Vitt. 2 et 3. μεταγράφουσιν.

8) ὁπατρίου) Noſtri ὁ πατρίου, vt antea ὁ γαστρίου. *Scribunt ſic Graeci, non quod duas dictiones eſſe putant, ſed e Calligraphia, vt ὁ ποῖος etc.* Thryllit.

9) τούτου) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. qui quoque mox ἀνέγραψαν pro ἔγραψαν.

10) τοῦ ποιητ.) Vitt. 2 et 3. τῷ ποιητῇ.

11) ὡς φονεὺς — οὐ γὰρ) Deſunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii.

1) γέννημα) Vit. 1. et Ciz. vt in Lycophr. φίτυμα.

2) ὅπερ ἐστὶν — ἀλκὴν) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro ἐπαίτιον, quod nullum dat verbis aptum ſenſum, habent βέλτιον. Seb. ἐπαίτιον interpretatur: *perperam*, ſane perperam. Nam Tzetzes laudat, non vero reprehendit hanc verborum diſtinctionem, et infra ad v. 495, et alias eadem dicendi formula vtitur: ὅπερ βέλτιον. Ortum videtur ἐπαίτιον e male intellecto dictantis verbo βέλτιον, quod, quis negat, niſi articulatim efferatur, facile confundi

βέλτιον. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ὁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν.

Συγγενῶν βλάβη] Τῶν Τρώων, διότι [3]) κατεπολέμει τοὺς Τρῶας, συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, κατὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ὀκτὼ [4]) δὴ προέηκα τανυγλώχινας [5]) ὀϊστούς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

454. Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν] τοῦ Αἴαντος, λέγω [6]), τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια. Ἡ δὲ ἱστορία [7]) τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλε. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. Καὶ Ὅμηρος [8])·

. . . . . . δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

455 — 61. Χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ] Χάρων, ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἐν

posse cum ἐπαίτιον. Forte etiam compendium scripturae librario fraudi fuit.

3) διότι — ὄντας) A Vitt. 2 et 3. sed sqq. κατὰ (Vitt. 2 et 3. διὰ) τὸ ὁμηρ. cum versibus a Ciz. et Vit. 1. absunt.

4) ὀκτὼ) Hom. Il. θ. 297 sqq.

5) τανυγλ.) Vitt. 2 et 3. τριγλ. perperam.

6) τοῦ — λέγω) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius sane, quam ὡς φονεὺς τοῦ ὁπατρίου Αἴαντος.

7) ἡ δὲ ἱστορία usque ad φαεινὸν desunt in Codd. nostris: in Vit. 2. ἡ δὲ ἱστορία, δῆλον: in Vit. 3. ἡ δὲ ἱστ. δήλη. E voc. δήλη apparet, historiam, vt satis notam, non ab ipso Isaac. Tzetza, sed ab alio, fors. Io. Tzetza esse additam, et ideo δήλη in τοιάδε mutatum.

8) ὅμηρ.) Il. η, 303 sqq.

Νεμέᾳ [1]), χώρᾳ τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃν Ἡρακλῆς ταῖς οἰκείαις χερσὶ συνθλάσας, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. Φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντί ποτε τῷ Διῒ, διαπορευόμενος [2]) ἐκλήθη ὑπὸ τούτου εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ [3]) πατρὶ Διῒ, οὕτως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παῖδα ἄρρενα [4]) αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον [5]) φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτω [6]). Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετὸς, καί φησι Τελαμῶνι [7])· Ἔσται [8]) σοι παῖς, ὃν [9]) κάλεσον ἀετόν· καὶ ἐκλήθη Ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον [10]). Καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, Ἀετὸν ἐκάλεσεν, εἶτα Αἴαντα [11]). Αὐξηθέντα δὲ τῇ λεοντῇ

1) ἐν Νεμέᾳ) Idem narrant Io. Tzetz. in Chil. VII, 101, et Eudoc. p. 213 et 392.

2) διαπορευ.) Ita omnes Codd. noſtri cum Eudoc. p. 392, ſed Vit. 3. διαπορευομένῳ, ita vt ad Διῒ referretur, non bene.

3) ἰδίῳ) Vit. 1. et Ciz. οἰκείῳ.

4) παῖδα ἄρρ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. παιδίον ἄρρεν. Sed Apollod. III, 12, 7. παῖς ἄρρην, cf. Heyn. Obſeruatt. p. 310.

5) οἰνοδόχ.) Ciz. et Vit. 1. οἰνοδόκον.

6) οὕτω) Pro οὕτως bene Ciz. et Vit. 1.

7) τελαμῶνι) A Seb. reſtitutum noſtri comprobant, ſed ſeq. τελαμὼν cum noſtris omnino eſt delendum, a Seb. non deletum.

8) ἔσται) Vit. 1. et Ciz. ἔστω, non male, fere vt in N. T. Luc. I, 31. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

9) ὃν) Part. καὶ, quam vulg. addit, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoſcunt, bene.

10) σημεῖον) Ciz. et Vit. 1. σῆμα, ſed Vitt. 2 et 3. praeponunt: καὶ ἐκλήθη ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον, bene, nam vix credibile eſt, Herculem dixiſſe κατὰ τὸ σημεῖον, quae verba Eudoc. omittit.

11) Ἀετὸν — εἶτα Αἴαντα) Pro Αἴαντος, quod reſtituit Seb. noſtri firmant, niſi quod melius cum Eudocia ἐκάλεσεν pro ἐκάλεσαν.

τοῦτον [12]) Ἡρακλῆς ἐσκέπασε [13]), καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο· ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου, κατά τινας, τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ [14]), ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς· ὅτε δὲ [15]) ὁ Αἴας [16]), ὑπὸ τοῦ σάκους. Ἄλλοι δέ φασιν, περὶ [17]) τὴν κλεῖδα τρωτὸν εἶναι τὸν Αἴαντα. Ταῦτα δὲ λῆρος. Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Περιδέξιος στρατιώτης ὢν ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους [18]), οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους εἶχε μόνον [19]) τρωτούς.

Ex 458. Γωρυτὸς Σκύθης] Ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν πρὶν [1]) οὗτος εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. Ἐγὼ δὲ ἔφην, ὅτι [2]) ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῷον αὐτοῦ γενόμενον.

12) αὐξ. — τοῦτον) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. αὐξηθέντος — τούτῳ, minus bene.

13) ἐσκέπασε) Eudoc. διεσκέπασε, bene.

14) γωρυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. perperam γωρητοῦ.

15) ὅτε δὲ — σάκους) Eudocia non praebet.

16) ὁ Αἴας) Art. ὁ noſtri praeponunt, vt antea ad ὁ Ἡρακλῆς.

17) περὶ) Pro ὑπὸ lege cum noſtris. Deinde Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pag. 392. et Phauor. ad v. λέων corrupte: περὶ Ἡρακλείδην εἶναι τὸν Αἴαντα, pro περὶ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα. Eudocia et Phauor. adeo omittunt περί.

18) πολέμους) Ciz. et Vit. 1. omittunt. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πολλοὺς πολέμους πολεμήσας.

19) μόνον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. pr. μόνους: in Vit. 1. et Ciz. plane deeſt.

1) ὃν πρὶν) Vit. 1. et Ciz. ignorant ὄν.

2) ἐγὼ — ἔφην, ὅτι) Abſunt a noſtris, nam poſt τοξικὴν habent ἄλλοι δέ. Videntur a Io. Tzetza, iactatore grandiloquo, addita, cf. ad h. l. Sturz. in Pherecyd. p. 187.

Ex 459. Κωμύρῳ] Κώμυρος ὁ Ζεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται.

Ex 461. Σκύμνον 3) παρ' ἀγκάλῃσιν] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ πήλας, ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διΐ.

Ἀείτα] γενικῇ, τοῦ φίλου 4), Δωρικῶς. Οἱ δὲ Σχολιασταὶ διὰ τοῦ ι γράφουσι ληροῦντες 5). Ἀΐτης ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις.

462 — 63. Οὐ γάρ τι πείσει] Οὐ γὰρ πείσει, φησὶν 6), ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. Λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικὸς (Λήμνιοι γὰρ, ὥς φησιν Ἑλλάνικος 7), εὗρον ὁπλοποιΐαν) ὁ πρηστὴρ καὶ σφοδρὸς καὶ θερμὸς 8) ἄνεμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ πολέ-

3) σκύμνον —) Hoc ſchol. abeſt a noſtris.

4) γενικῇ, τοῦ φίλ.) Sic legunt Ciz. et Vit. 1. pro ἤγουν τ. φίλ. bene. Deinde pro οἱ Σχολ. ι γράφοντες ληροῦσιν legunt, vti dedimus, quibus addit Thryllit.: *Atqui* Ἀΐτας *per* ι *non per* ει *eſt* ὁ φίλος, *vt vel titulus Theocrit. Idyll. XII. innuit. Adde Euſtath. ad Hom. Od.* ε, *p.* 240. *ed. Baſ. Scholiaſta Theocriti* Ἀΐτης, ὁ ἐρώμενος, ὡς Θετταλοί φασιν. *Vid. etiam Etymologum. Suidas diſtinxit, et* Ἀείτης *exponit* ὁ ἑταῖρος, *contra* Ἀΐτης, ὁ ὁρμητικός, *quod vltimum, forte Herculi, tanquam epitheton, conuenire queat.*

5) γράφ. ληρ.) Vit. 2. γράφουσι καὶ ληροῦσι: Vit. 3. modo γράφουσι.

6) οὐ γὰρ πείσει, φησὶν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et bene abeſſe poſſunt. Plura in hoc ſcholio, vti editum et, videntur mutata. Noſtri enim pro ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπών, ὅτι ὁ λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, ſic: ὁ Τεῦκρ. τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικός, reliquis demtis; atque ſic etiam hunc locum reſtituimus.

7) Ἑλλάνικ.) Cf. ad Fragm. Sturz. p. 142 qui hunc locum referendum putat ad Hellanici libr. περὶ Χίου κτίσεως: Seb. vero ad περὶ Λήμνου κτίσεως, haud dubie rectius.

8) καὶ θερμός) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. quia πρηστὴρ a πρήθω deriuatur.

μου 9) (Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον τῆς Ἥρας 10)) οὔποτ' 11)

9) Ἐννοῦς — πολέμου) Vel per Hendiad. Ἐννοῦς πολεμικῆς, latine, Bellonae, vel καὶ τοῦ πολ. *id eſt belli*, ita vt Ἐνυὼ ſit i. q. πόλεμος. cf. Ruperti ad Sil. Ital. IV, 439, et X, 202, vbi quoque nominatur Enyo.

10) τῆς Ἥρας) Idem tradit ſcholiaſt. ad v. 519. Forte legendum τῆς Ἀθηνᾶς, quod facile cum Ἥρας confundi poteſt, nam nullus eſt praeter Tzetzam, qui contendat, Iunonem dictam eſſe Enyo, h. e. Suida auctore, πολεμικὴν θεόν. Minerua traditur fulminum iactus poſſidere ap. Hygin. fab. 116. collat. Virg. Aen. I, 42. cf. Burman. de Ioue Fulgurat. c. 15. Id ſane facit ad explicandum τὸ πρηστήρ. Thryllitzſchius non male coniicit legendum eſſe: ἐνυάλιος γὰρ ἐπίθετον Ἄρεως, nam Mars ſic dicitur. Interim tamen tenendum eſt, Mineruam et Enyo non eſſe vnam eandemque Deam, quod docent Hom. Il. ε, v. 333. et Lycophr. v. 519, qui videtur ſecutus eſſe Homerum. Heyne ad Hom. l. l. tradit, rariorem eſſe Deae huius Enyus memorationem. Marti comes additur ab Homero Il. ε, 592. Eudocia p. 149, cui eſt δαιμόνιον μάχιμον, a quibusdam nutricem, ab aliis matrem, et ab aliis filiam Martis eſſe nominatam, docet. Schol. Aeſchyl. in Sept. ad Theb. 45. Ἐνυὼ interpretatur μάχην. Clericus ad Heſiod. Theog. 273: Ἐνυὼ nomen eſt Bellonae, παρὰ τὸ ἔνω, ἐνύω, ὅ ἐστι φονεύω, vt coniicit Euſtathius. cf. Tzetz. ad v. 519. vbi eadem tradit. Quaecunque ita ſit, ſiue Minerva ipſa, ſiue quam nominant Latini Bellonam, quae vere eſſe videtur, et quae ſaepe cum Minerua confunditur; Iuno vero, vti Tzetzes opinatur, et quam haud dubie e loco ſcriptoris cuiusdam recentioris corrupto in ſcholia ſua recepit, neque eſt, neque eſſe poteſt. Videat ergo Tzetzes, quomodo tueatur ſuam Ἥραν πολεμικήν. Attamen vt Tzetzae aliquid demus, quo Ἥραν ſuam Ἐνυὼ v. 519. repetitam tueatur, credibile, ſaltem veriſimile eſt, mythographis aetatis ſerioris Ἐνυώ, quum ſignificet πόλεμον et μάχων, fuiſſe quamcunque Deam pugnatricem vel proelia obeuntem, et hinc etiam Ἥραν, nixis poetarum locis, vbi ea armata proeliis interfuiſſe commemoratur, vt Virgil. Aen. II, 612 ſqq.

εἰς φυγὴν ἐλθὼν, ἢ τραπεὶς [12]), ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ὅμηρος [13])·

Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Φίτυν [14])] Φίτυς, ἡ γέννησις καὶ ὁ γεννήτης. Ἔστι ῥῆμα φιτύω, τὸ γεννῶ.

464 — 66. Δυσμενεστάτου ξένων δώρῳ] τοῦ Ἕκτορος [1]). Μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσοῤῥόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλοῦνται [2]), καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα·

Αἴας δὲ ζωστῆρα [3]) δίδου φοίνικι φαεινόν,

μεθ' οὗ ἀναιρεθεὶς [4]) Ἕκτωρ ὑπ' Ἀχιλλέως, καὶ δεθεὶς, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Ὁ Αἴας δὲ τότε [5]) τὴν σπάθην

— *Hic Iuno saeuissima partes*
Prima tenet, sociumque furens a nauibus agmen
Ferro adcincta vocat.

11) οὔποτ') Pro ὁ οὔποτ' legimus cum Vitt. 2 et 3. nam ὁ turbat ſenſum verborum, nec Lycophron admittit.

12) ἐλθὼν, ἢ τρ.) Reuocauimus ἐλθὼν a Pottero temere eiectum, et addidimus ἢ, quod vett. edd. ignorabant, e Vit. 1. et Ciz.

13) ὅμηρ.) Il. ν, 321.

14) φίτυν) Hoc ſchol. a Seb. illatum noſtri non exhibent.

1) τοῦ Ἕκτορος) Reſtituimus e Vit. 1. et Ciz. qui ſoli habent.

2) φιλοῦνται) Sic Vit. 1. et Ciz. melius pro φιλιοῦνται, quod eſt Graecorum recentiorum.

3) Αἴας δὲ (μὲν) ζωστῆρα) Haec modo ex Hom. Il. η, 305. Ciz. et Vit. 1. habent, ſtatim iungentes cum μεθ' οὗ. Sane ſufficiunt haec verba, reliqua poſtea videntur addita. Vitt. 2 et 3. omnia exhibent, ſed male δίδωσι pro δίδου: Vit. 3. φαεινὴν pro φαεινόν.

4) ἀναιρεθεὶς) Praemiſſum καὶ hic deletum poſuimus interiecto commate poſt Ἀχιλλ. auctoritate Codd. noſtrorum. cf. Hom. Il. χ, 395 ſqq.

5) τότε) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, omiſſo tamen articulo τὴν, bene.

ἀφ' Ἕκτορος λαβὼν [6]), μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς [7]). Ἀντικλείδης δὲ ὑπὸ Πάριδός φησι τοξευθέντα ἀποθανεῖν [8]).

467 — 68. Τραμβήλου κάσιν] Τὸν Τεῦκρον λέγει [1]), μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' Ἡρακλέους γενομένην τῆς [2]) Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τὴν καὶ Ἡσιόνην, ὡς ἐξαίρετον [3]) γέρας ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις [4]) φησίν. Αὐτὴ δ' ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος [5]) γενομένη, ἀπέδρασε τῆς νεὼς [6]), καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον.

6) λαβὼν) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. qui mox quoque pro μετ' αὐτῆς αὐτὸς legunt μεθ' ἧς.

7) Σοφοκλ.) Aiac. v. 909.

8) τοξ. ἀποθ.) Vitt. 2 et 3. τοξεύεσθαι (forte τοξευθῆναι) καὶ ἀποθανεῖν. Vit. 1. et Ciz. male τοξευθέντος. De Anticlide cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. pag. 244. Meurſ. Bibl. Attic. l. 1. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 34. ed. Harl. Meminerunt eius Plutarch. in Alexand. c. 46. it. de Muſica ἐν ταῖς ἐπιφανείαις T. X. p. 665. ed. Reisk. in: de Iſide et Oſiride T. VII. p. 444. vbi Iſidem tradit fuiſſe vxorem Promethei. Apoll. Rhod. Schol. I, 1207 et 1289. ἐν Δηλιακοῖς. Clemens Alexandr. in Stromatt. L. 5. fol. 153. Athen. IV, 157. f. n. IX, 384, d, et XI, 466, c. περὶ νόστων, id eſt, de reditu graecorum in patriam, vnde hic locus a Tzetza laudatus haud dubie ſumtus eſt.

1) λέγει) A Seb. adiectum Vit. 1. quoque adiicit, non vero Ciz. qui alias ſemper ei aſſentitur.

2) γενομένην τῆς) A noſtris abeſt.

3) ὡς ἐξαίρ.) Noſtri ignorant. Apollod. II, 6, 4. ἀριστεῖον: Sophocl. Ai. 434. τὰ πρῶτα καλλιστεῖα.

4) ἐν συμμίκτ.) Vit. 3. ἐν τοῖς συμ. De Iſtro, diſcipulo Callimachi, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 44. cuius quoque meminit ſchol. Sophocl. in Oed. Col. v. 42. 1047 et 1053. vbi vero non horum συμμίκτων, vt Seb. opinatur, ſed eius libb. ἀτάκτων fit mentio, qui quidem vnus eſt idemque liber, et Eudoc. p. 246. a qua, vti a Suida, nominatur δοῦλος καὶ γνώριμος καλλιμάχου.

5) ἔγκυος) Sic lege cum noſtris, non ἔγγυος.

6) ἀπέδρ. — νεὼς) Vit. 3. ἀπέδρα τῆς νηός. Vit. 1. et Ciz. totum hunc locum ſic

Ἐγὼ δὲ ὠνηθεῖσάν 7) φημι παρὰ Πριάμου βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Ἀρίωνος 8), ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν, διέσωσε 9), καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα υἱὸν 10), Τράμβηλον κληθέντα, ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον παῖδα. Τῆς δ' ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παρεγένετο, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλε. Θαυμάσας δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ 11), καὶ μαθὼν Τελαμῶνος εἶναι υἱὸν 12), ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

469. Τῷ πυργοσκάφῳ] Τῷ Τελαμῶνι 1). ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος 2), ὅτι πρὸ τοῦ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν εἰς τὴν Τροίαν 3) ὁ Τελαμὼν, μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν 4), εἰσῆλθε. Εἶτα παρατηρήσας καὶ μα-

legunt: αὐτὴν δ' ἐκ Τελ. ἔγκυον γενομένην ἀπέδρασε τ. νεὼς καὶ εὐξαμένην (pro νηξαμένη) ἦλθεν εἰς Μίλητον διανηξαμένην τὴν μεταξὺ θάλασσαν, quae verba vltima διαν. — θάλ. Vitt. 2 et 3. cum Seb. tollunt. Accuſatiui ſane aduerſantur orationi; lectione vero εὐξαμένη, ſcl. τοῖς θεοῖς, ſeruata, verba vltima quoque ſeruari poſſunt. Locus, vti Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent, videtur eſſe recenſionis ſecundae.

7) ὠνηθεῖσαν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ὠνηθεῖσα.

8) Ἀρίωνος) Vit. 1. et Ciz. ὠαρίωνος, ſcripto tamen ſuper ωα, αω.

9) διέσωσε) Noſtri non habent.

10) υἱὸν) A Seb. ſuppletum Vitt. 2 et 3. comprobant.

11) θαυμάσας — αὐτοῦ) Pro εἶτα τῆς ἀνδρείας αὐτὸν θαυμάσας Seb. reſtituit, cui accedunt noſtri.

12) υἱὸν) Noſtri delent.

1) πυργοσκ. τῷ Τελαμῶνι) Vit. 1. et Ciz. πυργοσκάφον λέγει τὸν τελαμῶνα.

2) Ἑλλάνικ.) Cf. Sturz. Fragm. p. 147.

3) εἰς τὴν τροίαν) Pro ἐν τῇ τροίᾳ legendum cum Vit. 1. et Ciz. praeeunte Apollodoro II, 6, 4. τελαμὼν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, quem Tzetz. plerumque ſequitur.

4) καταβαλὼν) Vit. 2. καταλαβὼν, vt neſcias, quid rectum, addit Thryllit. Rectius haud dubie κατα-

θὼν δυσχεράναντα τούτου ἕνεκα τὸν Ἡρακλέα, ἀλεξικάκου Ἡρακλέους βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ὀργὴν ἰάσατο. Οἱ δέ φασι, τὸν Ἡρακλέα σπώμενον ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ἐκεῖνον περὶ αὐτὸν λίθους σωρεῦσαι· τοῦ δὲ Ἡρακλέους [5]) φαμένου, Τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη· Ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ἡρακλέους ἀλεξικάκου [6]). Καὶ οὕτω [7]) τῆς ὀργῆς Ἡρακλῆς παύεται [8]), καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην, τὴν καὶ Θεάνειραν, δωρεῖται.

470. Ῥήτρῃσι [9])] Δημηγορίαις.

471 — 75. Γλαυκῷ ὤτρυνε κυνὶ στεῖλαι] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἐδημηγόρησε, δέον εἶναι [10]) τὸν κακοῦ αἴτιον Λαομέδοντα ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [11]) Ἡσιόνην, καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας· διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. Τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας τισὶν ἐξέδοτο [12]), ἐλθόντας [13])

βαλὼν, nam ſupra ad v. 34. ῥήξας cum Apollodoro II, 6, 4.

5) εἶτα — Ἡρακλέους) Ita huuc locum reſtituimus ope Vit. 1. et Ciz. qui ante in omnibus edd. ſic ſe habebat: σπωμένου δὲ Ἡρακλέους ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ὁ (Vit. 2. τότε) Τελαμὼν (παρατηρήσας τούτου ἕνεκα δυσχεράναντα τὸν Ἡρακλέα) (haec vncis incluſa deſunt in Vitt. 2 et 3.) λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευε (Vit. 3. ἐσώρευσε)· τοῦ δὲ φαμένου.

6) ἀλεξικ.) Apollod. l. l. καλλινίκου, cf. Heyne in Obſeruatt. p. 183. et Sturz. ad Hellanic. p. 147. qui epitheton καλλινίκου h. l. aptiſſimum eſſe putat.

7) οὕτω) Sic noſtri pro οὕτως.

8) παύεται) Ciz. et Vit. 1. ἐπαύθη.

9) ῥήτρῃσι) Hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. non praebent. Eſt ſchol. interlin.

10) εἶναι) A Seb. receptum noſtri firmant.

11) θυγατ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non addunt αὐτοῦ.

12) ἐξέδοτο) Noſtri pro ἔδοτο, bene.

13) ἐλθόντας) Vit. 1. et Ciz. ἐλθοῦσι, non male, ſi iungitur cum τισίν.

εἰς γῆν [14]) ἔρημον τῆς Λιβύης [15]), ἐᾶσαι αὐτὰς θηροβρώτους [16]) γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς Κριμισσὸς [17]) ποταμὸς ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν Αἰγέστην [18]), ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ἔντελλαν [19]) ἢ καὶ Ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, καὶ Ἔρυκα.

Γλαυκῷ κυνὶ] Τῷ κήτει.

Βάβαξ] Ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω.

476 — 77. Πιποῦς] Πιπὼ ὄρνεόν ἐστι [1]) θαλάσσιον εὐπρεπὲς καὶ εὐειδές [2])· νῦν δὲ τὴν Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. Σκορπίον δὲ τὸν Ἡρακλέα [3]) λέγει, διὰ τὸ φονικόν. Κακὴν δὲ ὠδῖνα, τὸν αὐτὸν [4]), ὅνπερ ἦν καταπιὸν τὸ κῆτος.

14) εἰς γῆν) Pro εἰς τὴν Vitt. 2 et 3. bene.

15) λιβύης) *Id est, in vastam illam, vt loquitur Lycophr. v. 957. Siciliae a meridie occidentem verſus ſolitudinem: ita bene conuenit cum iis, quae narrat v. 953.* Sebaſt.

16) θηροβρ.) Vit. 1. et Ciz. θηριοβρ.

17) κριμισσ.) Noſtri κρημισσ. minus bene, nam erat fluvius Siciliae Crimiſſus, cf. Ferrarii Lex. Geograph. Infra v. 913. κρίμισσα vrbs eſt Lycophroni, et Strab. VI, p. 254.

18) Αἰγέστην) Vitt. 2 et 3. ἐγέστην, et deinde ἐγέσταν, haud dubie rectius; erat enim vrbs Siciliae Egeſta, poſtea Segeſta dicta. Vit. 1. et Ciz. vulg. Αἰγέσταν, vt Strab. VI, p. 254. Steph. Byz. quoque Ἐγέστα, ab Egeſte Troiano dicta, qui Troianus vero a Virgil. Aen. V, 550. Aceſtes, et vrbs V, 718. Aceſta nominatur. Variat ergo ſcriptura huius vocabuli.

19) Ἔντελλ.) Sic Seb. vt Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. ἄταλλαν, vt edd. pr. Vit. 3. cum Phauor. ἐντύλλαν (forte ἔντελλαν) ἢ καὶ ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, vt infra ad v. 953. quam lectionem hic reuocauimus.

1) ἐστι) Noſtri ignorant.

2) εὐειδές) Abeſt a Vitt. 2 et 3. εὐηδὲς Vit. 1. et Ciz.

3) τὸν Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, vt antea, νῦν.

4) τὸν αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. repetunt τὸν Ἡρακλέα, et λέγει huc ponunt. In Vit.

478. Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης [5])] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ ἀγρότης χερσαῖος Ἀγαπήνωρ, ὁ αὐτόδαιτος, ὁ ἐκ τῶν λυκαινομόρφων κρεανόμων Νυκτίμου ἐσχηκὼς τὴν γέννησιν (Νυκτίμου δέ φησιν ἐκ δρυὸς τεχθέντος) ποίων κρεανόμων Νυκτίμου; τῶν πρὸ τῆς μήνης τεχθέντων, καὶ τῶν θαλψάντων κατ' ἄκρον χειμῶνα ἐν σπληδῷ πυρὸς ὀχὴν φηγίνων πύρνων· μολὼν δεύτερος τοῦ Τεύκρου εἰς τὴν νῆσον τῆς Κύπρου, χαλκωρυχήσει.

Ἀγρότης] Ἀγαπήνωρ, ὁ ἀγρευτὴς, παρ' ὅσον Ἀρκὰς τὸ γένος [6]) ἦν· οἱ δὲ ἠπειρῶται καὶ ἀγρευταί. Ἢ ἀγρότης [7]) ὁ ἄγριος, παρ' ὅσον ἀγρίᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκάδες τὸ πρὶν, ἤτοι βαλάνοις [8]), ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμός·

Πολλοὶ [9]) ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι [10]) ἄνδρες ἔασι.

480. Χερσαῖος] Ὁ τὴν μεσόγειαν [1]) τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἀρκαδίαν [2]) οἰκῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος [3]), ἐμ-

1. et Ciz. desunt κακὴν usque ad κῆτος.

5) νῆσον ἀγρότης — χαλκωρυχήσει). A Seb. suppleta a nostris absunt. Vit. 1. et Ciz. modo post δεύτερος ponunt περὶ Ἀγαπήνορος ὁ λόγος τοῦ Ἀρκάδος: Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. ἀγαπήνωρ· ἀγρότης παρ' ὅσον etc.

6) τὸ γένος) Seb. perperam se suppleuisse iactitat art. τὸ in omnibus edd. adeo in Pott. 1. iam obuium.

7) ἢ ἀγρότης ὁ ἄγρ.) Sic legimus e Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt ἀγρότης, et mox ex iisdem post Ἀρκάδες suppleuimus τὸ πρὶν, quod quoque addit Erasmus in Adagiis, et Phauor. ad Ἀρκὰς, πρόσθε.

8) ἤτοι βαλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι βαλάνῳ.

9) πολλοὶ — Ἀρκαδ.) Vit. 1. et Ciz. πολλοὶ δ' ἐν Ἀρκάσι: Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. Ἀρκαδίᾳ. Extat in Herodot. V, 66. Pausan. VIII, 1 et 42. et Plutarch. Coriolan. c. 3.

10) βαλανηφ.) Nostri βαλανοφ.

1) μεσόγ.) Vit. 1. et Ciz. μεσογαίαν.

2) Ἀρκαδ.) Vit. 2. καὶ Ἀρκαδ. hoc est *Arcadiam*, bene, vt saepius in his

φαίνων 4) μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὑτωσὶ λέγει·

Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους 5) περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Αὐτόδαιτος] ἐπεὶ βαλανηφάγοι ἦσαν 6).

Ἐκγόνων δρυὸς] Ἀρκάς, ὁ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς 7), κυνηγῶν ἐνέτυχέ τινι τῶν Ἁμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσῃ, καὶ μελλούσῃ φθαρῆ-

scholiis καί. Vit. 3. minus bene καὶ Ἀρκαδίας.

3) ὅμηρ.) Il. β, 612, sqq.

4) ἐμφαίνων — οὑτωσὶ) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. sic: δείκνυσι λέγων, reliquis demtis. Videntur postea addita.

5) ἐϋσσ.) Nostri εὐσελ. simplici σ.

6) αὐτόδ. — ἦσαν) Haec, quae ab omnibus absunt edd. et MSS. eruimus e Vit. 1. et Ciz. Codd. principibus.

7) χάρων ὁ λαμψ.) Eudociae p. 435. et Suidae, qui eadem de eo tradunt, si excipias voc. ἱστορικὸς, quod abest ab Eudocia, et quod Suidas λιβυκὰ non addit, dicitur υἱὸς Πυθοκλέους, Pausan. vero X, 38, 6, ὁ Πύθεω, quod sine dubio e compendio scribendi corruptum mutandum in Πυθοκλέους. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 8. et 357. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 38. His addantur Creuzer Historic. gr. antiquiss. Fragmenta pag. 89. sqq. qui diligentissime de aetate et scriptis eius egit: Plutarch. in Themistocl. 27. et de Herodoti malign. Vol. IX. p. 410. ed. Reisk. vbi dic. ἀνὴρ πρεσβύτερος, scl. vt putat Reiske, Ἡροδότου, sed vid. Creuzer p. 91.; Strab. XIII, p. 583 et 589. Herodot. I, 107. schol. Apoll. Rhod. II, 2 et 479. et Photii Lex. ad κύβηβος p. 135. Scripsit quoque ὥρους λαμψακηνῶν, h. e. Annales Lampsacenorum, sic Schweighäus. ad Athen. T. II, p. 645. et VI, p. 129. sed Suid. Eudoc. et Creuz. p. 122 seqq. ὅρους λαμψ. Schweigh. vero in Indice miratur, a Creuzero lect. ὅρους esse defensam. Caeterum Creuzer. l. l. p. 131.

και ὑπὸ χειμάῤῥου ποταμοῦ [8]) ἐν τῇ δρυῒ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέτρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν δρῦν [9]) χώματι ὠχύρωσεν. Ἡ δὲ νύμφη, Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὔμηλον [10]), συνελθοῦσα αὐτῷ, γεννᾷ Ἔλατον καὶ Ἀφείδαντα [11]), ἐξ ὧν εἰσὶν καὶ οἱ [12]) Ἀρκάδες, ὥς φησι Ἀπολλώνιος·

quoque locum nostrum tractauit.

8) ποταμοῦ) Art. τοῦ in vulg. praepos. deleuimus consensu nostrorum.

9) τὴν δρῦν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro τὴν γῆν. Sic Com. Natal. V, 11, p. 472, vbi eadem narrat: *quare ille fluuium alio diuertit, et quercum terra communiuit.* Sebast. quoque cum edd. omnibus, quae exstant, legit τὴν γῆν, et tamen in interpretatione lat. exhibet: *quercumque aggere communiuit.* Vnde haec inconstantia? vnde haec quercus in interpretationem eius lat. translata? Caeterum inde patet, Codd. Vit. 1. et Ciz. esse antiquissimos, et haud dubie primae recensionis. Creuzer. hanc diuersitatem lectionis non notauit.

10) Εὔμηλον) Cff. Voss. de Hist. Gr. p. 5. Heyne in Ind. scriptt. ad Apollod. laudatorum, et instar omnium Groddeck in: *Bibl. der alten Litter.* II, p. 94.

11) Ἀφειδ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφειδ. vitiose, cf. Heyne ad Apollod. III, 9, 1. quem Tzetzes h. l. secutus est.

12) εἰσὶν — οἱ) Vitt. 2 et 3. εἰσὶ καὶ οἱ, sed mox Ἀπολλ. praepositum in vulg. καὶ nostri bene delent. Locus Apollonii est L. II, 475 sqq. vid. ibi scholia, *vbi Charonis Lamps. locus haud paullo aliter.* Thryllit. *Apud Apollonium vero loquitur ibi Agenorides Phineus de Paraebio, quod quercum excidisset, collat. L. III, v. 478. Scholiast. vti Theocrit. III, 13. tribuit Rhoeco Centauro.* Reines. Idem notat Sebast. et addit: *Quod porro de Arcade et nympha Hamadryade refert, deceptionem (?) arbitror; atque aliter accepisse, quod de eadem nympha tradit ap. ipsius Apollonii scholiastam loc. cit. Charon Lampsacenus, qui non de Arcade, verum de Rhoeco Centauro loquitur.* cf. quoque Creuzer l. l. p. 130 et 132. Versus Apollonii in Vit. 1. et Giz. omissi, in Vitt. 2 et 3. alio ordine sunt positi.

Ἀλλ' ὄγε [13]) πατρὸς ἑοῖο (τοῦ Ἀρκάδος [14])) κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
Ἀμπλακίης· ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι [15]) δένδρα τέμνων [16])
Δή ποθ', Ἁμαδρυάδος [17]) νύμφης ἀθέριξε [18]) λιτάων,
Ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
Μὴ ταμέειν [19]) πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἐπὶ πουλὺν
Αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκὲς . . . .

Ἢ ὅτι Ἀγαπήνωρ [20]) ἀπὸ Δρύοπος ἔσχε [21]) τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ υἱὸς ἦν [22]) Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος· ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. Ἡ δὲ τεκοῦσα, τὸ βρέφος ἔκρυπτε δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες οἱ περὶ Παρνασσὸν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος [23])·

Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε.

13) ὄγε) Vitt. 2 et 3. modo ὅ.

14) τοῦ Ἀρκάδος) Vncis inclusum nostri non agnoscunt. *Versum quidem restituit Gerbelius, sed* τοῦ Ἀρκάδος, *(quod certe non erat praetereundum) omisit.* Potter. Sed Thryllit. addit: *vid. Apollonium, et aliter iudicabis, nam ille Paraebium patrem, de quo haec narrat, non nominauit* κατὰ ῥητόν.

15) οὔρεσι) Pro οὔρεϊ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) τέμνων) Apollon. Vitt. 2 et 3. recte: Seb. cum edd. pr. perperam τάμνων.

17) ποθ' Ἁμαδρ.) Vit. 2. πότ', Vit. 3. τότ' Ἁμαδρ.

18) ἀθέρ.) Nostri, vt edd. pr. ἀθέριζε, male.

19) μὴ ταμέειν) A Seb. hos verss. additos Vitt. 2 et 3. non addunt.

20) Ἀγαπ.) Vitt. 2 et 3. art. ὁ praemittunt.

21) ἔσχε) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. εἶχε: sed Vitt. 2 et 3. ἔσχε.

22) ἦν) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Idem tradunt Etymol. M. ad Δρύοψ, et Pauf. IV, 34, 6. sed schol. Apollon. p. 160, b. δρύοπος τοῦ λυκάονος καὶ δίας τῆς λυκαονείας. cf. Creuzer l. l. p. 132, et prae caeteris Verheyk ad Ant. Liberal. Metamorph. XXXII, p. 210. qui pro Δίας legendum existimat Δηϊανείρας.

23) Ἀπολλώνιος) Sic h. l. vt supra v. 208. pro Ἥλιος legendum, vbi conferas, quae sunt dicta, nam etiam hic vers. est Apoll. Rh. I, 1213.

481. Λυκαινομόρφων] Ὁ τράγος κακῶς ἔφη Λυκόφρων [1]· λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη·

Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, ᾧ Λυκάων [2]) παῖς ἐκ Μελιβοίας [3]) κόρης, εἴτ' οὖν [4]) Κυλλήνης τῆς νύμφης [5]), ὥς φασιν ἄλλοι πάλιν [6]). Οὗτος [7]) καταστὰς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων,

Πολλοῖς [8]) γάμοις δέδεικτο πεντηκοντόπαις·
Ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ,

1) λυκόφρων) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. haud dubie interceptum a ſeq. λυκομόρφων, quin adeo augent, nam habent ſic: ὁ τράγος κακῶς ἔφη λυκόφρ. Per contemtum, vti videtur Thryllitzſchio, vocat Lycophr. τράγον, quem τραγικὸν appellare debuerat. Forſitan τράγον e compendio ſcripturae ortum et τραγικὸν ſcribendum. Vit. 1. et Ciz. haec, vt omnia, quae carpunt Lycophronem, non exhibent.

2) ᾧ λυκ.) Noſtri delent καὶ interpoſitum, bene, cum Com. Nat. IX, 9. p. 993. qui totum hunc locum videtur exſcripſiſſe e Tzetza verbis gr. cum interpretatione lat. laudato auctore eius Hecataeo Mileſio, cf. Heyn. Obſeru. ad Apollod. p. 263. qui fraude hoc feciſſe putat.

3) μελιβοίας) Vit. 1. et Ciz. μελιβοίης, vt edd. pr. et Natal. Com. vid. Apollod. III, 8, 1, quem Tzetzes ante oculos habuit.

4) εἴτ' οὖν) Noſtri pro εἴτουν.

5) τῆς νύμφης) A Seb. intruſum, neque Codd. noſtri, neque Nat. Com. l. l. neque edd. pr. habent. Ex Apollodoro illatum eſt a gloſſatore.

6) ὥς — πάλιν) Sic cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3. Potterus perperam πάλιν ſeq. οὗτος adnectit, poſito antea puncto. Nat. Com. πάλιν plane omittit. Apollodor. melius ordinat verba ſic: ἤ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης κυλλήνης ſine πάλιν, quod ſane abeſſe poteſt. Vit. 1. et Ciz. legunt: ὥς φησιν ἄλλος πάλαι.

7) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. ὅς: Natal. Com. οὗτος ἔπειτα: Vitt. 2 et 3. οὗτος — Ἀρκάδων, vt verſiculum ſenarium, ſeparatim ponunt.

8) πολλοῖς etc.) Hic discedens Natal. Com. a Tze-

ὧν τὰ ὀνόματα [9]) Μαίναλος [10]), Θεσπρωτὸς, Νύκτιμος [11]), Καύκων, Λύκιος [12]), Φθίος τε καὶ Τηλεβόας, Αἵμων, Μαντινοῦς, Στύμφαλός [13]) τε καὶ Κλείτωρ, Ὀρχόμενός τε καὶ ἕτεροι, οἳ πάντες, ὥς ἔφην [14]), πάντας ἀνθρώπους [15]) ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ, τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν πειρᾶσαι βουλόμενος [16]), εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐ-

tza et Apollodoro pro verſſ. exhibet: κατὰ χρησμὸν τινὰ ἐκ πολλῶν γάμων πολλοὺς παῖδας λαβὼν, αὐτὸς ὢν ἀσεβὴς, ἀσεβεῖς καὶ τοὺς παῖδας προσέλαβεν, ὧν Μαίναλος etc. Forte haec e Grammatico veteri, qui ſua ex Hecataei Mileſii L. II. Genealogiarum laudato auctore hauſerat, et quem quoque Tzetzes ſecutus eſt, petierat. Atque hactenus ſuſpicione fraudis ab Heynio damnatus abſolui poſſe videtur: cf. tamen Creuzer in Hiſtoric. Gr. Antiq. Fragmentis p. 64 ſq.

9) ὀνόματα) Pro ἦν a Seb. poſitum noſtri non agnoſcunt. Natal. Com. neque ὀνόμ. neque ἦν habet.

10) Μαίναλος) Recte, ſed Vit. 1. et Ciz. μέλημος. Vitt. 2 et 3. μαίναλθος, mendoſe, cf. Heyne ad Apollod.

11) Νύκτιμος) Noſtri, vt edd. pr. σὺν Νυκτίμῳ. Nat. Com. σὺν Νυκτίμῳ καὶ Καύκωνι.

12) Λύκιος) A Seb. repoſitum pro Λύκος, quod noſtri cum Com. Nat. tuentur.

13) Στύμφαλος) Noſtri, vt edd. pr. et Natal. Com. Στύμφηλος, quod etiam comprobat Pauſan. VIII, 22, vid. ibi Facium. Sed audiamus Thryllit. quid de hoc loco ſentiat: *Continua, inquit, ſenarios et mecum lege:*

Ὧν ἦν Μέλημος, Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ,
Καύκων, Λύκος, Φθιὰς τε, καὶ Τηλεβόας;
Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφηλός τε καὶ Κλείτωρ.

Verſus non ſunt omnes exacti: et ſaltem quater peccant, ſed vides tamen poetae lacinias. Peccat is etiam ante: ἀλλ' ἀσεβεῖς.

14) ὥς ἔφην) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

15) πάντ. ἀνθρ.) Noſtri cum Nat. Com. vt edd. pr. πάντες praeter Vit. 1. qui πάντας exhibet, bene. Praeterea omnes tuentur lect. vet. ἐνίκων pro ὑπερέβαλον, quod videtur ex Apollodoro mutatum.

16) τὴν αὐτῶν — βουλόμενος) A Seb. illata, neque Codd. noſtri, neque Nat.

τοῖς [17]). Οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν [18]) ἐπὶ ξενία, σφάττουσιν ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα [19]), οὗ τὰ σπλάγχνα τοῖς ἱεροῖς [20]) συμμίξαντες, παρέθηκαν [21]) τῇ τραπέζῃ, συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου [22]). Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς [23]), τὴν μὲν τραπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα [24]) νῦν Τραπεζοῦς [25]) καλεῖται ὁ τόπος ἐν Ἀρκαδίᾳ· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τούτου [26]) παῖδας ἐκεραύνωσε [27]), πλὴν τοῦ νεωτάτου [28]) Νυκτίμου.

Com. habet. Ex Apollodoro a glossatore addita videntur.

17) παραγ. αὐτοῖς) Ciz. solus omisit αὐτοῖς, quod quoque Apollod. non agnoscit.

18) οἱ — αὐτὸν) Vt Apollod. sed Nat. Com. ὃν αὐτοὶ, *quem ipsi*.

19) ἕνα — παῖδα) Vt Apollod. sed Nat. Com. ἕνα τ. ἐγχωρ. παιδαρίων.

20) τοῖς ἱεροῖς) Abest et a nostris Codd. et a Nat. Com. Glossator debet Apollodoro. Infra τοῖς ἄλλοις κρέασι.

21) παρέθηκαν) Nostri cum Nat. Com. vt edd. pr. παρέθεντο, cf. Heyn. ad Apollod.

22) συμβουλ. — Μαινάλου) Sunt Apollodori, nam nostri Codd. vti edd. pr. cum Nat. Com. non habent.

23) ζεὺς δὲ μυσαχθ.) Nat. Com. τοῦτο δὲ ζεὺς ἐγνωκὼς καὶ μυσ. optime, nam Iupiter ab hoc cibo, nisi re antea cognita, abhorrere non poterat. Hyginus quoque fab. 176. huic lectioni favet, nam habet: *Postquam sensit, iratus mensam euertit.* Ab Apollodoro haec plane absunt, cf. Heyne p. 303.

24) ἔνθα) Nostri cum Nat. Com. et edd. omnibus ὅθεν, quod etiam Tzetzes fere vbique vsurpat. Ἔνθεν est Apollodori.

25) τραπεζοῦς) Sic Seb. cum Apollodoro: nostri Codd. vt edd. pr. τραπεζεὺς, forte aeque bene. Nat. Com. haud dubie optime vtrumque praebet sic: ὁ τόπος τραπεζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ τραπεζοῦς ἡ πόλις καλεῖται. cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 265. interprett. ad Hygin. l. l. et Tzschucke ad Pomp. Mel. I, 19, §. 11.

26) τούτου) A Seb. additum nostri ignorant: est Apollodori.

27) ἐκεραύνωσε) Nostri cum edd. pr. κεραυνοῖ. Differt Nat. Com. qui sic habet: τῶν δὲ Λυκάονος παίδων ὡς ἀσεβησάντων εἰς ξένον μετ᾽ αὐτοῦ Λυκάονος, τοὺς μὲν εἰς λύκους ἔτρεψε, τοὺς δὲ ἐκεραύνωσε.

Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο [29]) κατακλυσμὸς, ὃν ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος [30]) παίδων ἀσέβειαν γεγεννῆσθαι.

"Αλλως [31]). Ὁ Ζεὺς, ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι, εἱστιᾶτο παρ' αὐτῷ [32]). Οἱ δὲ τούτου υἱοὶ, ἀπόπειραν ποιούμενοι, εἰ θεός ἐστι, κρέα κομίσαντες, καὶ τὰ Νυκτίμου κρέατα [33]) συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν [34]) τῷ Διΐ. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ἔνθα νῦν [35]) Τραπεζοῦσα [36]) πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ· τινὰς [37]) δὲ τῶν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ γῆ ἀνασχοῦσα τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε [38])· διό φασι πρώτως [39]) ἐν Ἀρκάσιν ἐκεχειρίαν [40]) γενέσθαι. Ἐνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν [41]), οὓς ὁ

28) νεωτάτου) Pro νεωτέρου, quod noſtri retinent, Seb. vt Apollod. recte.

29) ἐγένετο) Vt Apollod. Noſtri, vt ante Seb. γίνεται. Sic quoque verba a Seb. addita: ὃν ἔνιοι φασὶ, quae noſtri ignorant, ſunt Apollodori. Deinde legendum γεγεννῆσθαι pro γεννῆσθαι.

30) διὰ τὴν τῶν λυκάονος usque ad οὐκ οἶδα πῶς, ἔφη, deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3.

31) ἄλλως) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

32) παρ' αὐτῷ) Seb. addidit: Vit. 1. et Ciz. non praebent.

33) κρέα κομ. — κρέατα) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: κρεανομήσαντες τὸν Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα.

34) παρέθηκαν) Pro vulg. παρέθησαν Vit. 1. et Ciz. recte cum Seb.

35) ἔνθα νῦν) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, ὅθεν καί.

36) τραπεζοῦσα) Vit. 1. et Ciz. τραπέζου, forte, vt antea, τραπεζοῦς.

37) τινὰς) Noſtri τοὺς tuentur cum edd. pr.

38) ἀνασχοῦσα — κατέπαυσε) Pro his a Seb. ſuppletis et emendatis Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε.

39) πρώτως) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα.

40) ἐκεχειρ.) Sic legendum pro ἐκκεχειρ. conſenſu Vit. 1. et Ciz. aliorumque ſcriptorum.

41) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν.

Λυκόφρων, οὐκ οἶδ' ὅπως 42), ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι· εἰ μή πως 43) εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ 44) ἀρκτομόρφων· Καλλιστὼ γὰρ, ὥς ληροῦσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, σύνθηρος ἦν Ἀρτέμιδος 45), ᾗ Ζεὺς, εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι, συνευνάζεται. Ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. Ἐκ ταύτης 64) δὲ τῆς σειρᾶς κατάγεται καὶ Ἀγαπήνωρ 47).

Νυκτίμου κρεανόμων] Καὶ τοῦτο λῆρος 48) τῶν Λυκόφρονος λόγων· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν 49), ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

482 — 83. Τῶν πρόσθε μήνης] Πρῶτον 1) τοῦτο σκόπου 2), ὅτι καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ, οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι, τὸ αὐτῶν ἀῤῥώστημα προσαπτόντων ἐμοί.

42) οἶδ' ὅπως) Sic Codd. noſtri pro οἶδα πῶς.

43) μήπως) Noſtri male μήπω.

44) ἀντὶ τοῦ) Omittunt noſtri τοῦ.

45) Ἀρτέμ.) Noſtri, vt edd. pr. Ἀρτέμιδι.

46) ἐκ ταύτης) Vit. 1. et Ciz. ἐξ αὐτῆς.

47) Ἀγαπήν.) Noſtri delent art. ὁ. In Pott. II. vitio operarum erat ἡ.

48) καὶ τοῦτο λῆρος) Lege:

καὶ τοῦτο λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων·
οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν,
ἀλλ' ἕτερόν τιν' ἐπιχώριον παῖδα,
ὥς φησὶν Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι.

Et tales verſus politici latent in vtroque Tzetza plures, ſi quis modo obſeruare ſategerit. Thryllit.

49) ἐκρεαν.) Sic Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐκρεατόμησαν, perperam.

1) πρῶτον usque ad προσαπτόντων ἐμοί abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σκόπου) Vitt. 2 et 3. σκόπει, quod idem eſt, cf. Phauor. ad ὑπηρετῶ.

Πρόσθε μήνης Φηγίνων πύρνων] Ἐπεὶ προσέληνοι [3]) οἱ Ἀρκάδες· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. Ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται· προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν [4]). Ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι [5]), καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. Τὸ δ' ἀλληγορικώτερόν ἐστιν οὕτως [6])· Ἀστρολογίαν [7]), καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα Πὰν [8]) ὁ Ἀρκάδων [9]) βασιλεὺς, ἢ Ἄτλας Λίβυς [10]) εὗρεν [11]), ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας [12]) συλλογισάμενος· ὕστερον δὲ [13]) Θαλῆς. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες [14]) θυ-

3) προσέληνοι) Cf. Steph. Byz. ad h. v. ibique interptt. et Io. Tzetz. Chil. IV, 810 ſqq. et omnino, quae doctiſſime, vt adſolet, Heyne diſputauit de Arcadibus luna antiquioribus in Opuſc. Acad. Vol. II, pag. 332 ſqq. vbi p. 346. etiam noſtrum locum affert.

4) προσελεῖν — ὑβρίζειν) Io. Tzetz. l. l. προσελοῦν — ὑβρίζειν καλεῖται τοῖς Ἀρκάσι, et Chil. II, 882. προσελοῦν — καλεῖται παρ' ἑτέροις.

5) λέγοντας — εἶναι) Haec duo verba abſunt a Vit. 1. et Ciz.

6) ἐστιν οὕτως) Vit. 1. et Ciz. οὕτως ἔχει: Vitt. 2 et 3. ἐστὶν, deleto οὕτως. *cf. Cenſorin. de die natal. c. 19.* Seb.

7) ἀστρολογ.) Vit. 1. et Ciz. ἀστρολόγος γὰρ, non male, vt referatur ad ſeq. βασιλεὺς, ſaltem melius, quam edd. ante Pott. ἀστρολόγως.

8) Πὰν) Pro πάντα, quod in vulgatis corruptum eſt, reſtituimus auctoritate Vitt. 2 et 3. Vtrumque et πάντα et Πὰν Ciz. et Vit. 1. ignorant. Quisque autem ſcit, vel e Virgil. Georg. III, 392:

Pan, Deus Arcadiae, captam te, Luna, fefellit,

Pana cum Luna fuiſſe ab Arcadibus vti Deum ἐπιχώριον praecipue cultum. cf. Heyn. Opuſcul. l. l. p. 342.

9) Ἀρκάδων) Vit. 1. et Ciz. ὁ τῆς Ἀρκαδίας.

10) λίβυς) Vitt. 2 et 3. λιβύας, ſcl. βασιλεύς.

11) εὗρεν) Vit. 1. et Ciz. ἐρευνῶν, forte ἐρευνᾷ.

12) τοὺς μῆνας) Conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. τοῦ λόγου, forte τοὺς λόγους.

13) ὕστερον δὲ) E Vitt. 2 et 2. δὲ addidimus.

14) Ἀρκάδ. — κατέδειξαν) Vit. 1. et Ciz. Ἀρκάδιον — κατέδειξε, forte Ἀρκάδια.

σίας Θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μῦν [15]), δεύτερον [16]) ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν ἡ Πυθία [17])·

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ [18]) βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

484. Χαλκωρυχήσει] Ἐπειδὴ πολλὰ [1]) μέταλλα χαλκοῦ ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. Λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται [2]). Ἐγὼ δέ φημι, ὅτι παραγενήσεται [3]) εἰς τὴν Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. Ἀπρεπὲς γὰρ τὸν τοιοῦτον [4]) στρατηγὸν γενέσθαι [5]) χαλκωρύχον. Τὸ δὲ σχῆμά φημι κατὰ σύλληψιν [6]), ἢ χαριεντισμόν.

486. Οὗ φίτυν] τὸν πατέρα [7]). Ἦν δὲ [8]) Ἀγαπήνορος πατὴρ ὁ Ἀγκαῖος. Οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν [9]), ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρός [10]) φησι, καὶ Σωτήριχος [11]) ἐν τοῖς

15) μῦν) Consensu omnium Codd. Mss. Thryllit. mauult σῦν.

16) δεύτ. — τρίτον) Vit. 2. et Ciz. vtrique voc. δὲ addunt.

17) πυθία) Vit. 1. et Ciz. πυθώ.

18) Ἀρκαδ.) Nostri ἀρκαδίᾳ, sic etiam, vt ad v. 479. βαλανοφάγοι pro βαλανηφάγοι. Vit. 1. et Ciz. sic: πολλοὶ βαλανοφάγοι ἄνδρες ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔασσιν.

1) πολλὰ) Deest in Vit. 3. vt ἐστὶ in Vit. 1. et Ciz.

2) ἐργάσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐργάσηται.

3) παραγεν.) Vit. 3. παρεγένετο.

4) τὸν τοιοῦτ.) Sic legendum e Codd. nostris pro τὸ τοιοῦτον.

5) γενέσθ.) Vitt. 2 et 3. γίνεσθαι.

6) κατὰ σύλλ.) Thryllit. mauult κατασύλληψιν, vno verbo. Vitio operarum χαριεντισμὸς apud Seb. pro χαριεντισμόν.

7) τὸν πατέρα) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt ab edd. ante Potter.

8) ἦν δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

9) ἐπὶ τὸν — ἐξελθὼν) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τὸν κάπρ. τὸν καλ. ἐλθών.

10) Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὅμηρ. Il. α, 535 sqq.

11) Σωτήριχ.) Vid. Voss. de Hist. Gr. p. 199. Fabric. Bibl. Gr. ed. Harl. Vol. III,

Καλυδωνιακοῖς λέγει [12]). „Ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρό-„τερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον [13]) ἦλθεν εἰς „Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μήνιδι, ὅτι οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ „Οἰνεύς·

„ . . . . ἄλλοι δὲ Θεοὶ [14]) δαίνυνθ' ἑκατόμβας.“

Οἰταῖος οὖν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς Οἴτης καλεῖται [15]).

487. Βουβῶνος ἐν τόρμαισι] Ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. Βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος· ὃν δέ φησιν ὁ σοφώτατος οὗτος Λυκόφρων [1]) βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος [2]). Νῦν μὲν γὰρ [3]) ἐν τῷ βουβῶνί φησι τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρόν φησι· Πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. Ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέ-

p. 52. Tzetz. in Chil. VII, 102. Reines. in Epp. ad Hofman. et Rupertum p. 316. et quod idem ὁ πάιν adscripsit exemplari suo Gruter. Inscript. VIII. p. 871. Libri de rebus Calydon. nemo, quantum equidem scio, meminit alius. Vit. 1. et Ciz. καλυδωνίοις: Vit. 3. καλυδωνικοῖς pro καλυδωνιακοῖς.

12) λέγει) Nostri vulg. tuentur λέγων.

13) ὕστερον) A nostris abest, non bene ob πρότερον.

14) ἄλλοι δὲ Θεοὶ) Ex *Hom. Il.* ι, 531. Seb. et Odyss. γ, 471. *Forte legendum* ἄλλοισι δὲ θεοῖς. Thryll.

15) Οἰταῖος — καλεῖται) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. melius legunt, vt dedimus pro: Οἰτ. οὖν διὰ τοῦτο καλεῖται.

1) λυκόφρων) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

2) ἢ βαρβαρ. — ἀμαθαίνοντος) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vti etiam alias fere omnia, vbi Lycophron reprehenditur. Hariolatur scholiastes. *Niceph. Gregor. ad Synesium p.* 363. εἰς τὴν βουβῶνα· βουβῶνα λέγει τὴν ἀρχὴν τῶν μηρῶν, ἤγουν τὴν ἄνω ἀρχὴν τοῦ ποδός. Thryllit. Pherecyd. p. 133. ed. Sturz. τὸν Ἀγκαῖον, inquit, ὑπὸ τοῦ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν.

3) μὲν γὰρ) Vit. 3. μὲν οὖν.

ϱη [4]). Βουβωνόσφυϱον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, τὸν καὶ [5]) ψευδεῖς ἱστοϱίας μυϱίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν ἀμαθαίνω.

488 — 90. Ἔγνω δ' ὁ τλήμων] Λῆϱός ἐστι καὶ τόδε·

Τῷ γὰϱ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ στεφηφόϱῳ [6])
Ἐξῆλθε χϱησμὸς, μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου·

Ὁ γὰϱ Ἀγκαῖος οὗτος [7]), υἱὸς ὢν [8]) Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας [9]), τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον, κατὰ Ἀϱιστοτέλη [10]) τὸν τοὺς Πέπλους συντάξαντα [11]). Μάντις δέ τις [12]) εἶπεν αὐτῷ [13]), ὡς οὐ πίοι [14]) οἶνον

4) *μέϱη*) Vit. 1. et Ciz. *μέλη*: deinde *τοὺς ἀστϱαγάλους* pro *τὸν ἀστϱάγαλον*.

5) *τὸν καὶ ψευδ. — ἐναντιούμενον*) Non habent Vit. 1. et Ciz. *τὸν καὶ*, vt Vit. 2. ſed a Vit. 3. *τὸν* abeſt.

6) *τῷ γὰϱ Σαμίῳ — στεφηφόϱῳ*) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. *τῷ Σαμίῳ γὰϱ — στεφηφόϱος*, mendoſe.

7) *οὗτος*) A Seb. ſupplètum noſtri comprobant.

8) *ὢν*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. *ἦν*.

9) *Ἀστυπαλ.*) Cf. Pauſan. VII, 4, 2, et Steph. Byz. ad h. v. cum interptt.

10) *Ἀϱιστοτ.*) Noſtri *Ἀϱιστοτέλην*.

11) *τὸν — συντάξ.*) Vitt. 2 et 3. *τὸν πέπλουν συντ.* ſed Ciz. et Vit. 1. ſtant pro vulgata, vti etiam Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 3. ed. Heinſ. *Ἀϱιστοτέλης, ἢ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ, οἶμαι, ὁ τοὺς πέπλους συντάξας*, vnde etiam, vti e ſcholio noſtro, ſimul patet, eum putaſſe, hunc Ariſtotelem diuerſum fuiſſe a philoſopho Stagirita. Schol. Apollonii, I, 188, habet modo *Ἀϱιστοτέλης* ſine ullo additamento, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 277 ſqq. ed. Harl. et Meurſ. Panathen. c. 18.

12) *μάντις — τις*) Abeſt *τις* a Vit. 1. et Ciz., vt ab edd. ante Pott. Schol. Apollon. I, 188, et ex eo, vt videtur, Natal. Com. VII, 2, p. 719. *ſeruum* quendam hoc dixiſſe tradunt.

13) *εἶπεν αὐτῷ*) In vulg. additum *τῷ Ἀγκαίῳ*, quod gloſſam ſapit, expunximus conſenſu MSſ. noſtrorum.

14) *πίοι*) Vitt. 1. 3. et Ciz. *πίῃ*.

ἐκ ταύτης. Ἐννοχυίας δὲ τῆς ἀμπέλου [15]) καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς ἀγγεῖον, ἤγουν [16]) κύλικα, ὡς πιόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη·

Πολλὰ μεταξὺ πέλει [17]) κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ πρῶτος ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ [18]). Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος [19]), τῆς Ἀκάστου, καὶ περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἐδέξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάνταν ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός [20]).

492 — 93. Δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' [1]) ἠμύνατο] Εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτω [2]) συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος, τὸν κτανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτι-

15) τῆς ἀμπ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

16) εἰς ἀγγεῖον, ἤγ. κύλ.) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt εἰς ἀγγ. ἤγουν.

17) πέλει) Abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. non bene, pro quo Thryll. mauult πέτει, non male; πέλει tamen exhibent schol. Apollon. I, 188, Natal. Com. l. l. ipsoque Thryllitzschio auctore schol. Greg. Naz. ad στηλ. λόγ. p. 47. ed. Eton.

18) καὶ πρῶτ. — αὐτοῦ) Sic pro ἀνῃρέθη legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz., nam plures conuenerant ad aprum prosternendum, quorum prima erat Atalanta, quae percuteret eum, cf. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Schol. Apoll. l. l. ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε. Nat. Com. l. l. a quo vulneratus.

19) Εὐρυθ.) Vit. 2. Εὐρισθ. Apollod. I, 7, 10. meminit Eurythemidis, sed filiae Cleoboeae.

20) Φασὶ — συός) Absunt a nostris. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Ἡ Ἀταλάντη πρώτη μὲν ἐκεῖνον ἐτόξευε. Videntur igitur ab hoc post Isaacium fratrem hic inserta.

1) κτανοῦντ') Nostri κτανόντ'.

2) οὕτω) Pro οὕτως Vit. 2. recte.

μώρησε, πλήξας ἀφύκτως τὸ, κατὰ τοῦτον, βουβωνόσφυρον ἐκείνου. Τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου [3]· Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσε, Μελέαγρος δὲ τῷ συακτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας, ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ [4], ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος [5] τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου [6] συντακτέον· ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν [7] ἐστι, καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα [8]. Ὁ δ' αὐτὸς στόρθυγξ [9] καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ [10] κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν [11], ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα [12] τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ ταχυτάτου πολεμιστοῦ.

Οὐχ' ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ [13] χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτά [14] φησιν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν, δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν [15], διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως· ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν σὺν τῇ

3) μωρόν — Ἀγκαίου) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τοῦ Ἀγκ. μωρόν ἐστιν.

4) ἐπ' αὐτῷ) Vit. 3. εἰς αὐτόν.

5) ἀνατεινάμ.) Vitt. 2 et 3. ἀνατεινόμενος.

6) ἐπ' Ἀγκ.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' Ἀγκ.

7) ὃ βαθύτ. — ἐνθύμημα) Desiderantur in Vitt. 1. 3. et Ciz.

8) ἐνθύμ.) Vit. 2. ἀναθύμα, in ora ἤγουν ἀθύμημα, vitiose.

9) στόρθ.) Vitt. 2 et 3. στόρθυξ, quod idem est.

10) πεσὼν καὶ) Nostri non habent. Glossam redolent.

11) ἄκρ. σφυρὸν) Vit. 1. et Ciz. ἄκρ. μηρὸν, Vitt. 2 et 3. modo σφυρὸν sine ἄκρον.

12) καὶ πόδα) Delent Vitt. 2 et 3. καί.

13) ἀλλὰ —) Hic Vit. 1. et Ciz. inserunt verba: διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως, quae in vulg. ponuntur post περιπατεῖν, ibique repetunt: διὰ τὸ ἀνελεῖν τοιουτοτρόπως.

14) ταῦτά) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

15) περιπατ.) Vitt. 2 et 3. πατεῖν, qui etiam αὐτὸν omittunt.

'Αταλάντῃ [16]), τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας αὐτῇ ἀκροθίνιον χαρίζεται. Περιλύπους δὲ γενομένους [17]) τούτου ἕνεκα τοὺς τῆς μητρὸς [18]) αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. 'Αλθαία δὲ, ἡ τούτου μήτηρ, λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν [19]) δᾶδα [20]) κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν [21]) τῆς τοῦ [22]) Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. Τινὲς δὲ, φυλλάδα [23]) ἐλαίας, οὐ δᾶδα, εἶναί φασιν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει συντέ-

16) σὺν 'Αταλ.) Pro 'Αταλ. Vit. 1. et Ciz. recte, nam auctore Apollodoro, I, 8, 1. prima erat, quae vulneraret aprum. Haud dubie σὺν interceptum eſt a praeced. σῦν. Poſtea bene τῷ· χαρίζεται addunt αὐτῇ, quod recepimus, et omittunt τοῦ συός. Vitt. 2 et 3. habent quidem σὺν, ſed non σῦν, neque αὐτῇ. Mihi quidem, ſi addicerent Codd. placeret legere: ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ 'Αταλ. τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας αὐτοῦ ἀκροθ. χαρίζεται, cf. Apollod. I, 8, 2. et ſchol. Villoiſ. ad Hom. Il. ι, v. 531.

17) περιλυπ. — γεν.) Vit. 3. περιλύπου δὲ γενομένου, vt ad Meleagrum referretur, non apte.

18) τοὺς τῆς μητρὸς) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; a reliquis τοὺς omiſſum.

19) παρὰ τ. Μοιρῶν) Vit. 3. περὶ τ. Μ. Niſi haberemus Apollodorum I, 8, 1. qui haec verba interpretaretur, ſane nihil eſſet, quomodo huius breuitatis obſcuritas illuſtraretur. Narrat enim, τὰς Μοίρας τῇ 'Αλθαίᾳ παραγενομένας εἰπεῖν· τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ· τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο 'Αλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. cf. quoque Ouid. Metam. VIII, 452, et Hygin. f. 171 et 174. Interim tamen paene crediderim, a voc. δᾶδα abſorptum eſſe δεδομένην, vt vere habet ſchol. Villoiſ. ad Hom. Il. ι, v. 531. τὴν ὑπὸ Μοιρ. δεδομένην δᾶδα κατέφλεξε.

20) δᾶδα) Vitt. 2 et 3. δάδα hic et poſtea.

21) οὖσαν) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

22) τῆς τοῦ Μελ.) Sic noſtri: caeteri τοῦ negligunt.

23) φυλλάδα) Vitt. 2 et 3. φύλλα.

τοκε [24]), καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἔστ' ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς [25]) καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. Ταύτην [26]) σὺν διὰ τὸ πάθος [27]) τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰςῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συναπέκτεινε καὶ ἑαυτήν. Οὕτως ἐγὼ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα [28]).

494. Τρίτος δὲ] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς [1]), ἢ Σκυρίου κατά τινας [2]), ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, καὶ υἱοποιηθεὶς [3]) τῷ Πανδίονι, βασιλεύων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον Μῆταν [4]), τὴν Ὁπλῆτος, δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος [5]). Ὡς δ' ἀλλαχοῦ πάλιν [6])

24) συντέτοκε) Vit. 3. συνεκτέτοκε.

25) ἀβλαβὴς) Abeſt a noſtris; et ſane abeſſe poteſt: forte ortum vel omiſſum, quia mox repetitur.

26) ταύτην) Vitt. 2 et 3. ταῦτα, quia ſupra φύλλα, vel vt φυλλάδα et δᾶδα ſimul combuſſiſſe traderetur.

27) διὰ τὸ πάθ.) Noſtri διὰ τὸ πένθος: vtrumque bene. Olim τὰ πάθη.

28) οὕτως — κτανόντα) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. ſed pro τὸ κτ. legunt τὸν κτ.

1) υἱὸς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) κατά τινας) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt. Apollod. III, 15, 5. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσι. cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 342. de Aegeo, filio Scyrii vel Phemii, vt infra v. 1324.

3) υἱοποιηθ.) Plutarcho in Theſ. c. 13. dicitur θετὸς Πανδίονι.

4) Μῆταν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Apollod. III, 15, 6. quem Tzetzes exſcripſit. Vit. 1. vero et Ciz. Μήδειαν. Variant varii in nominibus vxorum Aegei. cf. Heyne ad Apollod. l. l. Μῆταν eſt ſine dubio vera lectio, ſed auctoribus Athenaeo XIII, p. 557. Hygino f. 25. ſchol. Euripid. Med. v. 673. et Tzetza ipſo ad v. 175. Medeam quoque duxit vxorem. Schol. Eurip. l. l. pro Μῆταν habet Μελίτην.

5) Ῥηξήν.) Vitt. 2 et 3. vitioſe ῥηξύνορος, cf. Hom. Odyſſ. η, 63.

6) πάλιν) Supplent Vit. 1. et Ciz.

εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην 7), τὴν Περσέως· οἱ δὲ Χαλκιόπην. Ὡς δ' οὐκ ἐγίνετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς 8), ἔρχεται εἰς Πυθὼ, περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός 9)·

> Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα 10), μέγα φέρτατε ἀνδρῶν,
> Μὴ λύσῃς 11), πρὶν ἄκρον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι 12).

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν 13), παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα 14) πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας 15) αὐ-

7) Αὐτόχθ.) Vitt. 2 et 3. χαλκιόπην, ſublato τῷ· αὐτόχθ. ſed Vit. 1. et Ciz. αὐτόχθην absque οἱ δὲ χαλκιόπην, nam ſic legendum omnino, non, vt Seb. καλλιόπην, cf. Heyne ad Apollod. III, 15, 6, p. 372. Vxorem vero Αὐτόχθην nominat quoque Io. Tzetz. in Chil. V, v. 677.

8) δεδοικὼς — ἀδελφοὺς) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. Sunt Apollodori III, 15, 6. cf. quoque Plut. in Theſ. 3. in extrem.

9) χρησμός) Exhibent Plutarch. in Theſ. c. 3. ſchol. ad Eurip. Med. v. 679, et Apollod. III, 15, 6. vbi omnino Heyne eſt conſuleudus.

10) πόδα) Pro ποδάονα, vt ante Seb. legebatur, habent quoque Vitt. 2 et 3. ſed pro μέγα φέρτ. ἀνδρ. a Sebaſt. dato Vit. 1. et Ciz. vt olim, φέρτατε λαῶν: Vit. 2. ὃν φέρτ. ἀνδρ. Vit. 3. ὦ φέρτ. ἀνδρ. Plutarch. et ſchol. Eurip. μέγα φέρτ. λαῶν. cf. Heyne l. l. Reineſ. citat in not. marginali Bulenger. de ſortibus c. 2. ita legentem: πόδ', ὦ ἄνα φέρτ. λαῶν.

11) μὴ λύσ.) Sic quoque noſtri cum Plutarch. Thryllit. mauult μηδὲ λύσ. ſchol. Eurip. μὴ λῦσαι.

12) πρὶν — εἰσαφικ.) Noſtri Codd. vt edd. pr. πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι: Plutarch. πρὶν δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαφικέσθαι, cff. ibi interptt. ſchol. Eurip. πρὶν γουνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι, cf. ibi Barneſ.

13) τὸν χρησμὸν) Deleuimus διὰ auctoritate Vit. 1. et Ciz. et Apollod. III, 15, 7. Saepe ἀπορεῖν iungitur ſic cum Accuſatiuo ſine διὰ, quod vero Heyn. ad Apollod. tuetur.

14) εἰς τροιζῆνα (τροιζῆνα)) Deſunt in Vitt. 1. 2. et Ciz. Plutarch. l. l. εἰς τρ. παρελθών.

15) ὃς μεθύσας — ἐπλησ. αὐτῇ) Tzetzes debet Apol-

τὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης [16]), ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν [17]) ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος [18]), καὶ Καλλίμαχος [19]) δὲ λέγει οὕτως [20]) ·

Ἐν γάρ μιν [21]) Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι [22]) . . . . . .

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας· τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσωσι [23]), καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος [24]), πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός [25]).

495 — 96. Κέλωρ] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι [1]) τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. Ἢ ὁ κέλωρ καὶ υἱὸς [2]) τοῦ Θησέως,

lodoro III, 15, 7. Vltima τῇ δὲ αὐτῇ ſqq. abſunt a Vitt. 2 et 3.

16) γενομ.) Noſtri γινομένης.

17) πέτραν) Pro πέτρας noſtri cum Seb.

18) πλούταρχ.) Theſ. c. 3.

19) καλλίμαχ.) *In Fragm. a Bentleio collectis num.* 66. Seb. In ed. Ern. p. 438. vbi cf. Hemſterhuſ.

20) λέγει οὕτως) Noſtri cum edd. pr. modo λέγων.

21) Ἐν γάρ μιν) Sic Seb. Noſtri, vt edd. pr. ἔργα δέ μιν: Hemſterhuſ. ἄορά μιν.

22) ἀρπίδεσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσπίδεσσι.

23) ἐφαρμόσωσι) Pro ἐφαρμόσουσι, vt ſq. δυνηθῇ conueniat, legendum conſenſu Codd. noſtrorum.

24) καὶ δυνηθῇ — ξίφος) Vitt. 2 et 3. ignorant cum Apollodoro, qui habet: ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι ταῦτα, cui conſentit Plutarch. l. l. ἂν δυνατὸς ᾖ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι.

25) διὰ — πατρός) Deeſt in noſtris.

1) δηλονότι) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ᾽ ἔστι.

2) καὶ ὁ υἱὸς) Coniunct. καὶ a Seb. praepoſitam noſtri quoque praeponunt, ſed ſeq. τοῦ Θησέως abeſt a Vitt. 2 et 3.

τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Γίγαντος, ἤτοι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας [3]), ὅπερ βέλτιον· ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενής· ἀπὸ Ἐρεχθέως. Τινὲς δὲ καὶ τοῦτον ἕνα [4]) λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος, τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀνδροτίων [5]). Τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα, ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. Φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον.

Τοῦ ποτ' εἰς λέχος] Ἀντίπτωσις· οὗ ποτ' εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι, ἡ Ἰδαία πόῤῥις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ, καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, πρὸ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας [6]), ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην [7]). Ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τοῦ [8]) Πριάμου θυγάτηρ, Ἀκάμαντος [9]), ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, Μούνιτον [10]) κληθέντα. Φοβουμένη δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ, τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ [11]), ἤγουν τῇ μάμμῃ τοῦ Ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό· συνῆν γὰρ [12]) ἡ Αἴ-

3) ἐκ — πέτρας) A Seb. inserta nostri non agnoscunt. Sane saluo sensu abesse possunt.

4) καὶ τοῦτον ἕνα) Sic nostri melius pro: καὶ ἕνα τοῦτ. deinde φασὶ pro λέγουσι.

5) ὡς καὶ Ἀνδροτ. — εἰς Κύπρον) In Vitt. 2 et 3. desiderantur. De Androtione, Atticae historiae conditore, vid. Voss. de Hist. Gr. et Meursius in Bibl. L. 1. eiusque etiam meminere schol. Pind. Isthm. VII, 13. Photii Lex. p. 217. ad νεώσει, Ἀνδροτ. ἐν ς' Ἀτθίδος: et p. 407. ad συγγραφεῖς.

6) πρὸ τοῦ — Ἕλληνας) Nostri non exhibent.

7) διὰ — Ἑλένην) Absunt a nostris.

8) ἡ τοῦ) Nostri negligunt τοῦ, non bene.

9) Ἀκάμ.) Male deest in Vit. 1. et Ciz.

10) Μούνιτον) H. l. recte, cf. supra v. 314. υἱὸν omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ — μητρὶ) *Id negat Pseudodidymus ad Hom. p. 63, ed. Basil.* Thryllit.

12) συνῆν γὰρ) Pro συν.

θρα τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπαγεῖσα [13]) παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν [14]). Πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου [15]), ἑκοῦσα συνείπετο καὶ αὐτή· μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὕτη ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. Ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη· ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς Ἀκάμαντος εἶναι τὸ παιδίον, λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. Ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας, ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. Περὶ δὲ τὴν Θράκην παραγενομένων, καὶ [16]) κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὥς φησιν Εὐφορίων [17])·

Ἥ οἱ Μούνιτον υἷα [18]) τέκεν πλομένῳ ἐνὶ ὥρῳ,
Ἀλλά ἑ Σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμῃσιν Ὀλύνθου [19]),
Ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρὶ, πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δ' ἔννοια τοιαύτη·

Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται [20]) ὁ Ἀκάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς,

δὲ, quod Pott. II. habet, et Seb. emendauit, iam omnes priores edd. exhibent, quos vero Seb. non inſpexit.

13) ἁρπαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἁρπασθεῖσα.

14) δι' ἃ — λέγειν) Ciz. et Vit. 1. δι' ἃ, μέλλω λέγειν, quae verba quaſi in parentheſi legenda eſſe putat Thryllit.

15) ὑπ' Ἀλεξ.) Ciz. et Vit. 1. παρὰ Ἀλεξ. et mox ἑκουσίως pro ἑκοῦσα.

16) παραγεν. καὶ) A noſtris abeſt.

17) Εὐφορίων) Tragicus et epicus, in carmine quodam, cuius vero nomen Tzetzes h. l. non, vt alias, attulit. Nulla vero verſſ. hic laudatorum a Voſſ. de hiſt. et poetis gr. et a Fabric. in Bibl. Gr. eſt facta mentio.

18) υἷα) Recte Vit. 1. et Ciz. ſed Seb. Vitt. 2 et 3. υἱὸν, male. Deinde lege τέκεν pro τέκε.

19) ὀλύνθου) Vit. 1. et Ciz. ὀλύνθῃ; Vitt. 2 et 3. ὀλίνθου, vitioſe.

20) ἀπελεύσ.) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσεται, vt mihi videtur, rectius.

τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· ὁ γὰρ Ἀκάμας [21]) ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ [22]) βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τὴν βασιλείαν. Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς παρὰ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνης, ὀμόσας ἀντιστρέψειν [23]), ἐξέρχεται. Καὶ ἡ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν εἶναι τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ [24]) τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. Ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. Καὶ τοῦ τακτοῦ δὲ διελθόντος [25]) χρόνου ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας, φάσματι κρατηθεὶς, ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν [26]) κατενεχθεὶς, τῷ ἑαυτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. Οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ.

Πόῤῥις] καὶ πόρτις [27]), ἡ δάμαλις, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθήκῃ ἀντ' αὐτοῦ [28]) ἑτέρου ρ, πόῤῥις. Ἔστι δὲ [29]) ὁ στίχος χωλίαμβος, ὃ πάθος ἐστὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. Οἱ δὲ μεταγραφεῖς [30]), ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς

21) ὁ γὰρ Ἀκάμας usque ad κατώχησαν (κατῴκησαν) ἐν Κύπρῳ in Vit. 1. et Ciz. desunt.

22) ἐκεῖ) ἐκεῖσε Vitt. 2 et 3. cum Sebast. verum vulg. ἐκεῖ praeferenda.

23) ἀντιστρ.) Vit. 3. ἀντιστρέφειν.

24) ἀπελπίσει) Vit. 3. ἀπελπίσῃ, recte ob ὅταν.

25) καὶ τοῦ — διελθ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

26) μερῶν) Thryllit. mavult μηρῶν, sed sine caussa.

27) καὶ πόρτις) Sic Vitt. 2 et 3. A reliquis omissum καὶ, non bene: deinde vero καὶ praepositum τῷ· ἐκβολῇ recte delent.

28) ἀντ' αὐτοῦ) Sic nostri pro ἀντὶ αὐτ.

29) ἔστι δὲ) Abest a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. καί ἐστιν.

30) οἱ δὲ μεταγρ. — ἀμαθεῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia alia, quae imperitiam Lycophronis notant.

Λυκόφρων, δί ἑνὸς ϱ γράφοντες [31]), ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. Κρεῖττον δὲ τὸν πόδα χωλεύειν καὶ σκάζειν, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν [32]) τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόῤῥιν δὲ, ἤτοι δάμαλιν, τὴν Λαοδίκην λέγει, ἀλληγορικῶς [33]).

497. Ἡ ζῶσ' ἐς Αἴδην [1])] Λαοδίκη πορθουμένης τῆς Τροίας ηὔξατο καὶ κατεπόθη εἰς γῆν, διὰ τὸ μὴ γενέσθαι αὐτὴν ὡς δούλην. Φεῦ, ὦ Λύκοφρον, πῶς ἀνακόλουθα γράφεις,

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον;
Ἄνω γὰρ εἰπὼν ταῖς γραφαῖς μεγακρότοις [2]).
„Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
„Χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
„Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν [3]) στεναγμάτων·"

31) γρά φ.) Vitt. 2 et 3. γράψαντες.

32) καθ' ὁλοκληρ.) Vit. 2. ὁλοκλήρως: Vit. 3. καθολοκλήρως.

33) ἀλληγορ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) ἡ ζῶσ' ἐς Αἴδ.) Vit. 1. et Ciz. hic addunt: Λαοδίκη — ὡς δούλην: cf. ſupra ad v. 314. quae inſerenda curauimus. Hinc usque ad v. 503. iidem omnia breuiter complectuntur ſic: κρηστώνης ἔχις, θρακικὸς ἀπὸ τόπου. ἀνακολούθως γὰρ ὁ Λυκόφρων γράφει, πρὸ ἡλίου γὰρ εἶπε: τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις κευθμῷ χανοῦσα χείσεται διασφάγος, λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων. αὖθις δὲ θνήσκουσαν αὐτὴν λέγει συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου. (hi ſunt tres Lycophr. verſſ. 316 — 18.) Haud dubie ſic ſcripſerat, modeſte ſane, Iſ. Tzetzes, ſed frater Ioan. ipſe, vt ſibi videbatur, poeta, verſiculis Lycophronem immodeſte reprehendere maluit: atque hi verſſ. deinde in exemplaria ſeqq., vt Vitt. 2 et 3. ſunt translati. Ludit autem libenter Io. Tzetzes verſiculis, et ſcholia orationi ligatae committit. Sic περὶ τοῦ σαρδωνίου γέλωτος quindecim effudit verſus ad Heſiod. p. 26. ed. Heinſ.

2) μεγακρ.) Pro μετροκρότοις Vitt. 2 et 3. cum Seb. legunt.

3) ἀγχίπ.) Vit. 3. ἀγχίνουν, perperam.

Ἤγουν χαράδρᾳ συμπεσεῖται καὶ θάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον
Ἕλλην στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγεις·
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν, πεσοῦσαν χαράδρᾳ,
Αὖθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν, ὡς φὴς, συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου,
Θρήσσης ἐχίδνης προσβολῇ 4) τεθνηκότος.

499. Κρηστώνης 5)] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεως καὶ Κυρήνης θυγατρός.

502. Δνόφῳ] Ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν.

503 — 5. Ἢ μόνη ζυγὸν δούλειον] Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς 1) ὤν· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο τὴν Διὸς 2) θυγατέρα. Ἁρπάσαντες γοῦν 3) τὴν Ἑλένην, παρέθεντο 4) ἐν Ἀφίδναις 5) τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι 6), οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες

4) προσβολ.) Vitt. 2 et 3. προσβολαῖς.

5) Scholia v. 499 et 502. noſtri ignorant. Quod ad δνόφῳ attinet, Thryllit. addit: *Sed Euſtath. ad Hom. Od. μ, p. 290. ex Heraclide refert*, ὅτι ἀπὸ τοῦ νέφος, νόφος καὶ γνόφος αἰολικῶς, ὁ ἄλλως δνόφος. *Schol. Ariſtoph. ad* ἱππεῖς *p. 329. b.* πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγὴν, καὶ τροπῇ πυδαρίζειν, ὡς γνόφος, δνόφος. *Idem Heſych. habet.* cf. Fiſcheri Animaduerſſ. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 159.

1) ὁ μὲν Διὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 350. adiiciunt υἱός.

2) τὴν Διὸς) Art. τὴν a Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Eudoc. habet.

3) ἁρπάσ. γοῦν) Noſtri cum Eudoc. οὖν.

4) παρέθεντο) A Seb. emendatum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia: Vit. 1. et Ciz. legunt παρατίθενται: vulg. vitioſe περιτίθενται.

5) ἐν Ἀφίδ.) Sic quoque noſtri cum Eudocia: olim, vt ap. Apollod. III, 10, 7. ἐν Ἀθήναις, cf. ibi Heyne.

6) οἱ Διόσκ.) Abeſt a no-

τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης [7]), Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην τοῦ υἱοῦ ἁρπακτῆρος. Ἥτις Αἴθρα [8]), ἁρπαγείσης πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλένης, συναπῆρεν αὐτῇ ἐπὶ Τροίαν. Καὶ Ὅμηρος [9])·

. . . ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Ὅθεν καὶ αὐτὴν [10]) εἶπεν αἰχμάλωτον, ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὅτε ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀκταίων λύκοι] Οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί. Λέγει δὲ τοὺς Διοσκόρους. Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική, ἢ ἀπ' Ἀκταίου [11]) βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον [12])

ſtris et Eudoc. In edd. vett. usque ad Pott. II. legebatur Διοσκορίδαι, quod Thryllit. ne graecum quidem eſſe putat, cum Διοσκορίδης potius ſit filius vnius Dioſcurorum: recte.

7) διὰ — Ἑλένης) Deſunt in Codd. noſtris et Eudoc. vt etiam ſqq. πρὸς αἰσχύνην — ἁρπακτῆρος.

8) Αἴθρα) A Seb. inſertum noſtri cum Eudoc. et vett. edd. non inſerunt, ſed hinc legunt: ἁρπαγείσης δὲ — συναπῆρ. αὐτ. Αἴθρα.

9) καὶ ὅμηρ.) Il. γ. 143. A noſtris cum verſſ. abſunt.

10) ὅθεν καὶ αὐτ. usque ad ἀποθανεῖται deſunt in Vitt. 2 et 3. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verba priora: ὅθεν — Ἑλένης, ſed quae ſequuntur usque ad ἀποθανεῖται, ab iis etiam abſunt.

11) Ἀκταίου) Pro Ἀκταίωνος, quod noſtri cum vulg. tuentur, Seb. emendauit. Pauſ. I, 2, 5. et Steph. Byz. ad Ἀκτή et Marmor. Arundel. I, 4. dic. Actaeus. Verum quum Stephan. ibi habeat: ἀπὸ Ἀκταίου τινός, h. l. forſitan ſic quoque legendum videtur, nam facili lapſu ex Ἀκταίου τινὸς fieri poterat Ἀκταίωνος. Attamen vocatur etiam Ἀκταίων, vt Thryllit. obſeruat, Etymolog. M. et Euſtath. ad Perieg. ἀπὸ Ἀκταίωνος ἢ ἀπὸ Ἀκταίου αὐτόχθονος. Vnum ergo idemque eſſe videtur

μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτὴ, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.

506. Ὧν ὀστράκου στρόβιλος] Ἐῤῥέθη πάλαι [1]), ὅπως ὁ Ζεὺς, κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ὠοῦ, ὡς ληροῦσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὀστράκου τοῦ ὠοῦ περικεφαλαίᾳ ἐχρῆτο. Ἡ μέντοι [2]) Λήδα, ὡς ὁ παλαιὸς ἱστορικὸς Γεώργιος Κεδρηνός [3]) φησιν, ἐν προαστείῳ περὶ τὸν Εὐρώταν ὡραϊζομένη, ἐπεὶ Τυνδάρεως μὴ παρὼν ἦν, μοιχευθεῖσα ὑπὸ νεωτέρου τινὸς, Κύκνου [4]) καλουμένου, υἱοῦ δὲ Ἐρεδίωνος βασιλέως Ἀχαΐας, τίκτει βρέφη τρία ἐνὶ τοκετῷ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. Στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον [5]) τοῦ ὠοῦ.

507. Κόρσην] Κόρση [6]) κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλήν φησιν [7]), ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς [8]) ἐν τῷ περὶ Νείκους·

Ὡς πολλῶν [9]) μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Ἀκταίων et Ἀκταῖος, nec vulgata sollicitanda. cf. quoque Siebelis in symbol. critt. et exeget. ad Hellenica pag. 170.

12) πλεῖον) Nostri πλέον.

1) πάλαι) Ad v. 88.

2) ἡ μέντοι usque ad καὶ Ἑλένην a Seb. addita a nostris non adduntur.

3) Κεδρῆνος) *In Historiarum Compend. T. I, p. 120, ed. Paris.* Seb.

4) Κύκνου) Vid. ad v. 88. vbi κύων perperam nominatur.

5) περιφ. διχότ.) Ciz. et Vit. 1. περιδιεχόμενον, non inepte.

6) κόρση) Vit. 1. et Ciz. κόρσις, vt etiam mox κόρσεις pro κόρσαι, perperam, nam infra ad v. 711. recte κόρση. *Pollux* κόρσας, τὰς τρίχας, II, 3, 6. Thryllit.

7) φησιν) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) Ἐμπεδοκλ.) Cf. Sturz. in Annotat. ad Empedocl. p. 602.

9) πολλῶν) Vit. 1. et Ciz. πολλαὶ, quod quoque Sturzio placet. Infra tamen ad v. 711. πολλῶν tuentur.

508 — 09. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος [1]] Θρὶψ, ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται [2]) τοῖς ξύλοις· πρὶν γὰρ [3]) εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Ὁ δὲ νοῦς· Μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες [4]) καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, τὴν ὅλην [5]) Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι [6]), περιδραμοῦνται [7]). Οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας· διὸ καὶ [8]) θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄνακτας, ἤτοι Θεοὺς καὶ σωτῆρας, ἐκάλεσαν.

510. Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας] Ἅτινα [1]) εὐεργετήματα, ἃ δὴ περὶ τοὺς Ἀθηναίους [2]) οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταριθμήσουσι τοῖς ἄστροις· οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατηστερίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ [3]) δι' Ἑλένην [4])·

1) θριπόβρ.) Vitt. 1 et 2. et Ciz. θριπόβρωτα.

2) ἐγγίνεται) Vit. 3. ἐγγίζει, inepte.

3) πρὶν γὰρ — ξύλοις) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) δουλώσ.) Vitt. 2 et 3. δηλώσαντες, perperam.

5) τὴν ὅλην) Vit. 1. et Ciz. modo ὅλην: Vit. 2. τὴν ἄλλην: Vit. 3. τὴν αὐτήν. Dubium, quod ſit praeferendum. Schol. ad Hom. Il. γ, 144, qui idem tradit, habet Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσι.

6) σφραγῖδι) Vitt. 2 et 3. σφραγίδι.

7) περιδρ.) Vitt. 2 et 3. παραδραμοῦνται.

8) διὸ καὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. καὶ delent.

1) ἅτινα) Vit. 1. et Ciz. ἃ δὴ, et hinc cum Seb. et Vitt. 2 et 3. poſt ἃ inſerunt δή.

2) περὶ — Ἀθην.) Vit. 3. πρὸς τοὺς Ἀθην. non male, omiſſo etiam οἱ Διόσκουροι.

3) Ὀρέστῃ) v. 1631 ſqq. ed. Lipſ.

4) δι' Ἑλένην) Pro δι' Ἀπόλλωνος noſtri, recte, nam Apollo deprecatur Menelaum, vt parcat Helenae. Ante Pott. perperam legebatur δι' Ἑλένης, et ideo mutabat in δι' Ἀπόλλωνος, nulla Codd. auctoritate.

Ἥδ' [5]) ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος [6]) πτυχαῖς [7]),
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα [8]) πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ [9]) φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός·
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών·
Κάστορί [10]) τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτύχαις
Σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.

Καὶ μετ' ὀλίγα [11])·

. . . . Ἐγὼ
Δ' Ἑλένην Ζηνὸς [12]) μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ, πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ [13]),
Σὺν Τυνδαρίδαις [14]), τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

5) ἥδ') Vit. 1. et Ciz. pro ἡ δ', recte, cf. ed. Beck, et Porſon.

6) ἐν αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. ἀν' αἰθ. mendoſe. Editt. enim Eurip. ἐν habent.

7) πτυχαῖς) Noſtri πτύχαις.

8) σεσωσμ. — θανοῦσα) Vit 1. et Ciz σεσωσμένην — θανοῦσαν, vt Seld. Reliqui, qui ſequuntur verſus, ab iis abſunt.

9) ἐξέσ. κἀπὸ) Vitt. 2 et 3. ἐξώσασα χ' ὑπὸ, quod edd. non agnoſcunt.

10) κάστορί —) Hi duo verſſ. a Seb. additi a Vitt. 2 et 3. non adduntur.

11) ὀλίγα) Vitt. 2 et 3. ὀλίγον, ſcl. v. 1683 ſqq.

12) Ζηνὸς) Vitt. 2 et 3. Διὸς, cf. Porſon ad h. l. *Editt. Eurip.* Ζηνὸς, *recte, alias enim verſus ruit, vt etiam fit, ſi nolis in ſeq. verſ. cum edd.* λαμπρῶν *pro* λαμπρὸν, *quod Potter. exhibet cum Vitt. 2 et 3. legere: ſunt enim Anapaeſti.* Thryllit.

13) ἀεὶ) Vit. 3. αἰεὶ, *male, niſi* ἔντιμος *alteram breviet.* Thryll.

14) Τυνδαρίδ., quod reſtituit Seb. pro Τυνδαρείδαις, *habet quoque Vitt. 2 et 3. cum edd. nam id verſus requirit, et latina pronuntiatio monſtrat. Sed Potterus* ἄμετρος, Τυνδαρείδαις. Thryll.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις] Ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· ἡμιθνὴς μὲν 1) λέγεται 2) ὁ ψυχοῤῥαγῶν 3), καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. Ἢ ὁ ἡμέραν 4) ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι 5). Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ὑακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης. Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης, οὗ καὶ Γοργοφόνης 6), τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως δὲ καὶ Ἀρήνης 7), τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης, τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα 8). Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου 9) καὶ Περιβοίας 10) τῆς Νηΐδος υἱοὶ πέντε, καὶ ἡ Ὀδυσσέως 11) γυνὴ Πενελόπη. Τυνδάρεω 12) καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος 13) ἔγημε, καὶ Κλυται-

1) ἡμιθνὴς μὲν) Vitt. 2 et 3. pro ἡμ. γὰρ, bene ob ſeq. δέ.

2) λέγεται) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

3) ψυχ.) Sic quoque noſtri cum ſchol. Pind. Nem. X, 112. Phauorin. vero, qui exſcripſit hoc ſchol. ψυχαγωγῶν.

4) ἡμέραν ὢν — νεκροῖς) Cf. Schol. Pind. l. l. v. 103. et Pind. ipſe v. 104.

5) ὡς οἱ Διόσκ. usque ad fin. ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα abſunt hic a Vit. 1. et Ciz. ſed infra v. 546, vbi fere eadem repetuntur, ſunt adiuncta. Vitt. 2 et 3. hic exhibent.

6) γοργοφόν.) Recte. Apollod. III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. male γοργόνης.

7) Ἀρήνης) Recte, cf. Apollod. l. l. et Heyne in Obſeru. p. 283. Vit. 1. et Ciz. Ἀρκύνης: Vitt. 2 et 3. Ἀρνήνης, minus recte.

8) ἱλάειρα) Pro ἱλάειρα noſtri cum Apollod. l. l. et Pauſ. II, 22, 6. Variant tamen in ſcriptura huius nominis. cf. Heyne p. 324. ad Apollod. Hygin. f. 80. Lairam vocat, cf. ibi Munk.

9) Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis modo eſt Ἰκαρίου.

10) περιβοίας) Noſtri περιβοίης.

11) καὶ ἡ Ὀδυσσ.) Art. ἡ a Sebaſt. praemiſſum Vitt. 2 et 3. quoque praemittunt.

12) τυνδ.) Vit. 3. τυνδάρεως, male, vt olim in Apoll. III, 10, 6. cf. ibi Heyne.

13) Ἔχεμος) Pro Ἐχέμονος Vit. 1. et Ciz. recte:

μνήστρα. Κατά τινας δὲ [13 b]) καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκη [14]) · καθ᾽ ἑτέρους δὲ οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἱ Φοίβην [15]) καὶ Ἱλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως [16]), ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσίνεος· Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας Ἀνάγων [17]), ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλοθός [18]).

Ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὗτοι ἀπὸ Μεσήνης ἁρπάσαντες, ἔγημαν. Ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων [18 b]) Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς [19]), μερίζειν ἐπιτρέπουσι [20]) τῷ Ἴδᾳ. Ὁ δὲ [21]) τεμὼν βοῦν

Vitt. 2 et 3. ἔχεβος, lapſu ſcribae pro ἔχεμος. Apollod. l. modo l. etiam ἔχεμος, cf. Heyne in Obſeruu. p. 284. Sic dicitur etiam Pauſ. I, 41, 3. et c. 44. ad extr. vbi in edd. vett. ante Xylandrum ἔχεμων, et VIII, 5, et 45. Diod. Sic. IV, c. 40. Echemon erat filius Priami, cf. Io. Tzetzes Hom. v. 68.

13 b) τινὰς δὲ) Pro τινας noſtri cum Seb.

14) πολυδεύκη) Vitt. 2 et 3. πολυδεύκει.

15) οἱ Φοίβην) Deleuimus καὶ interiectum ope Codd. noſtrorum.

16) Μνησίλ.) Sic quoque Vit. 1. recte, vt Apollod. III, 11, 2. Ciz. Μνασίλεως: Vitt. 2 et 3. Μνηόλεως, mendoſe; ſed quae ſequuntur, ἢ Μνησ. καὶ Ἀσιν. abſunt ab omnibus Vitt. verum Ciz. habet ita: ἢ Μνεσίνοος καὶ Ἐνσίνεως. Nat. Com. VIII, 9. qui hunc locum exſcripſit: *Mneſilum, quem alii Mneſinoum, alii Aſineum vocant.* Pauſ. II, 22, 6. Μνασίνους.

17) Ἀνάγων) Sic cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Natal. Com. l. l. vt edd. pr. ἀνώγων.

18) ἢ Ἄναξ. — Αὐλοθ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Pauſ. II, 22, 6. Ἄναξις. Pro Αὐλοθὸς Vit. 1. Αὐληθόη: Ciz. Αὐλωθέρης. Nat. Com. l. l. Aulothus. cf. Heyne ad Apollod. p. 324.

18 b) τῶν Ἀφ. παίδων) A Seb. addita noſtri non addunt. Sunt verba Apollodori, haud dubie poſtea inſerta.

19) Ἀρκαδ.) Vitt. 2 et 3. Ἀρκαδίας, mendoſe.

20) ἐπιτρ.) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. II, ἐπιτροπεύουσι, male.

21) ὁ δὲ) Ante Seb. ὅς, vt noſtri: ὁ δὲ ex Apollod. hauſtum.

εἰς μέρη τέσσαρα [22]), τοῦ πρώτου καταφαγόντος [23]) τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι εἶπε τῆς λείας [24]) τὸ ἥμισυ, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. Αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὸ ἴδιον μέρος [25]) πρῶτον κατέφαγεν, εἶτα καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετὰ ἐκείνου [26]) τὰς βόας εἰς Μεσσήνην [27]) ἤλασε. Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην [28]) οἱ Διόσκουροι, τήν τε λείαν [29]) ἐκείνην [30]) τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, κἀκείνους ἐλόχων. Κάστωρ [31]) δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δ' ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ· ὁ δὲ κτείνει αὐτόν [32]). Πολυδεύκης δὲ, διώκων αὐτοὺς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου

22) τέσσαρα) Vit. 1. et Ciz. δύο, perperam, vid. Apollod. III, 11, 2.

23) τοῦ πρ. καταφ.) Noſtri τ. πρώτως φαγόντος, vt edd. pr. quod etiam ferri poſſe dicit Heyne ad Apollod. l. l.

24) τῆς λείας) Vit. 1. et Ciz. τῶν βοῶν, vt edd. pr. τῆς λείας e correctione Seb. eſt Apollodori. Caeterum e Vitt. 2 et 3. εἶναι — ἰδίαν μερίδα exciderunt. Thryllit. pro ἰδίαν mauult quoque λείας legi praeeunte Apollodoro.

25) τὸ ἴδ. μέρος) Vit. 1. et Ciz. vt olim, τὴν ἰδίαν μερίδα, neque agnoſcunt πρῶτον a Seb. adiectum, quod eſt verbum Apollodori.

26) μετὰ ἐκείνου) A Seb. inſerta noſtri non agnoſcunt. Sunt iterum Apollodori.

27) εἰς Μεσ.) Vitt. 2 et 3. εἰς τὴν Μεσσ.

28) ἐπὶ Μεσσ.) Noſtri non habent. Sunt ex Apollodoro illata.

29) τήν τε λείαν) Noſtri, vt edd. pr. καὶ τὴν ἀγέλην: illa ſunt Apollodori.

30) ἐκείνην) Sic quoque Apollod. ſed Vitt. 2 et 3. ἐκείνων.

31) κάστωρ — δρυός) Exciderunt in Vitt. 2 et 3.

32) ὁ δὲ κτ. αὐτόν) Vit. 1. et Ciz. ἴδας δὲ βαλὼν ἀνεῖλε τὸν κάστορα. Quum iidem Codd. in ſeqq. a vulgata quoque diſcedant, vna ſerie, quae habent, hic ponamus: Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς κεραυνοῖ. Πρότερον τοῦ Ἴδου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Πολυδεύκους ῥίψαντος στήλην λιθίνην, ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κτείναντος αὐτόν. Πολυδεύκ. δὲ ἀθ. ἐμέλ. ποιεῖν — χαρίζεται.

βληθεὶς τὴν κεφαλὴν καὶ σκοτισθεὶς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ· Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν· ὁ δὲ αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. Καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος 33) λέγει·

Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσι· τιμὴν δὲ λελόγχασ' 34) ἶσα Θεοῖσιν.

Τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος 35), ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει·

. . . . αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς·
Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντάλίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος 36) ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν 37) ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης,
Κάστορά θ' 38) ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.

Διπτύχοις] Ἔφην πρώην 39) τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατὰ μέν 40) τινας ἐκ τοῦ ὠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη 41)

33) Ὁμηρ.) Odyff. λ, 301 fqq. Omnia defiderantur in Vit. 1. et Ciz. fed in Vitt. 2 et 3. modo verff. οἳ καὶ — ἔχοντες: a Seb. verf. additus deeft.

34) λελόγχ.) Vitt. 2 et 3. λελόγχασιν: *atque fic lege in Didymo p. 1. vbi lectio eft corrupta.* Thryll.

35) Στασ.) Cf. Heyne ad Virgil. T. II, p. 229. Villoif. in fchol. Marc. Prolegg. p. XXXIV, Fifch. ad Plat. Euthyphr. p. 44. et Fabric. B. Gr. Vol. I, p. 382. ed. Harl. Eosdem verff. exhibet Io. Tzetz. in Chil. II, 711 fqq. vnde patere videtur, ea, quae a Vit. 1. et Ciz. hic abfunt, ab illo huc effe illata.

36) κύδιμος) Io. Tzetz. in Chil. l. l. ὄβριμος: Vit. 2. κύδιμος, pofito ον fuper ος; Vit. 3. κύσιμος, et ἥρας pro ἥρως, mendofe.

37) δεινοῖς ὀφθ.) Sic etiam Io. Tzetz. l. l. Vit. vero 3. δεινοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν.

38) κάστ. θ') Vit. 2. κάστ. δ'.

39) πρώην) Vitt. 2 et 3. πάλιν.

40) μέν) A Seb. additum a noftris abeft.

41) Ἑλένη — Πολ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt his tribus nominibus artic. Vitt. 2 et 3. addunt hic μό-

καὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· κατά τινας [42]) δὲ, οὐκ ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. Καθ' ἑτέρους δὲ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Κάστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης, ἐν ἀστέρος μορφῇ μιγέντος αὐτῇ [43]) τοῦ Διὸς, ὅθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει· ἄλλοι δὲ [44]) ὕστερον τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν ἐκ τοῦ ὠοῦ γεννηθῆναι.

Λαπερσίοις] Παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικὴν [45]), ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαοὺς, ἤτοι πολεμεῖν [46]).

513. Δισαρπάγω] τῇ Ἑλένῃ λέγει [1]). Δεύτερον γὰρ ἡρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον [2]) ἑπταετὴς οὖσα [3]), ὡς φησιν Ἑλλάνικος· Δοῦρις δὲ ἀποδοθῆναι αὐτήν φησι [4]), τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὄπισθεν [5])

νος ad κάστωρ, quod in vulg. poftea eft additum.

42) κατά τινας — καὶ πολυδ.) In Vitt. 2 et 3. defiderantur.

43) αὐτῇ) Vit. 1. et Ciz. ταύτῃ: Vitt. 2 et 3. non bene αὐτοῦ.

44) ἄλλοι δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

45) λακωνικὴν) Noftri cum Seb. pro λακωνικῆς.

46) πολεμεῖν) Sic lege cum Vit. 1. et Ciz. pro πολεμικοῖς. Vit. 3. πολεμικήν. cff. Interptt. ad Steph. Byz. λᾶ f. λᾶς, et Strab. VIII, p. 364. Si quis vero velit tueri lect. vulgat., explicet πολεμικοῖς *bellicofis*, fcl. λαπερσίοις, quod fignificare videtur.

1) τῇ Ἑλ. λέγει) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. caeteri non habent.

2) πρότερον) Abeft a Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. πρώτη habent.

3) οὖσα) A Seb. fuppletum noftri quoque fupplent. Vit. 1. vero et Ciz. ita: ἡρπάγη· πρώτην μὲν ὑπὸ Θησέως ἑπταετῆ οὖσαν, ὥς φ. Ἑλ. Schol. Hom. Il. γ, 144: κομιδῇ νέαν habet, cff. Sturz. ad Hellan. p. 116. et Plutarch. Thef. 33. p. 64. Vol. 1. ed. Reisk.

4) φησι) Noftri λέγει.

5) ὡς ὄπισθεν — Θησεύς) Vit. 1. et Ciz. non habent, hinc vero: δεύτερον δὲ ὑπ' Ἀλεξάνδρου, pro δεύτερος δὲ ὁ Ἀλ. quod bene refpondet τῷ· πρότερον ὑπὸ Θησέως, vid. fupra ad v. 103.

εἶπον πλατυτέρως [6]). Καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ ὁ Θησεύς· δεύτερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

Κρεκὶ] Κρὲξ ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον, ἴβιδι [7]) ἐοικὸς (ἔστι δὲ ἡ ἶβις περὶ [8]) τὴν Αἴγυπτον) ῥυπαροφάγον. Καλλίμαχος [9]) δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησὶ, τοῖς γαμοῦσι [10]) δυσοιώνιστον εἶναι. Καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ [11])·

Ποικίλον οὐδὲ μέλαθρον Ὀρχίλοχος [12]) ἔπτη Κύζικος,
Ουδ' ἤεισε κακὸν γάμον ἐχθομένη [13]) κρέξ.

Κρεκὶ [14]) δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι.

6) πλατ.) Vit. 3. πλατύτερον.

7) ἴβιδι) Vit. 1. et Ciz. ἶβι.

8) ἡ ἶβις περὶ τὴν) Noſtri omittunt artt. ἡ et τήν.

9) καλλίμ.) Fragm. 102. p. 468. ed. Erneſti. περὶ ὀρνεων Erneſt. vitioſe pro π. ὀρνέων.

10) γαμοῦσι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. διγαμοῦσι, quam lectionem Suid. ad κρὲξ firmat. Forte legendum δυσγαμοῦσι.

11) Ἀπολλοδώρῳ) Scl. dramate ſic dicto, cf. Suid. Harpocrat. et Phot. Lex. p. 237. in: ὁ κάτωθεν νόμος. Schol. ad Apollon. I, v. 1063. p. 153, b. Holſten. ad Steph. Byz. p. 53. Reineſ. in Epp. ad Daum. 85, p. 215. et Heyne ad Apollod. Fragm. p. 459. In prima edit. Potterus ἀμαθῶς addiderat: *Corruptiſſimi ſunt hi verſus, et ex qua parte Apollodori citentur, memoriae iam non occurrit*, nam Apollodori biblioth. Tzetzes non intellexerat: in altera vero errore detecto omiſit.

12) ὀρχίλ.) Pro ὀρχίλος a Seb. reſtitutum comprobant Vitt. 2 et 3. *Legendum forte:*

ποικίλον ἂν δὲ μέλαθρον . . . ὄρχιλος ἔπτη κυζικοῦ,
ὃς δ' —

vid. omnino ſchol. Apollon. p. 153, b. (I, 1063.) vnde vides, de Cyzico in Apollodoro Euphorionis actum. Thryll.

13) ἐχθομένη) Sic legendum e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἐχθόμενος: Vit. 3. ἐρχομένη.

14) κρεκὶ — γενέσθαι) Noſtri ſic: κρεκὶ, τῇ Ἑλένῃ, ὡς κακονύμφῳ.

516. Εἰς Βεβρύκων [1])] Τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν, ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ὡς καὶ τό [2])·

Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς εἰς [3]) Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν. Μὴ δ' ἐπὶ νηῶν ἔλθοιεν ὡς πρότερον εἰς Βεβρυκίαν συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτε Ἄμυκον [4]), τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατεπύκτευσαν. Δίων [5]) δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω· „Τῶν πάλαι „μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον [6]) „ὄρος. Τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλα-„τιαν.“

Ἐκβατηρίαν [7])] Ἔκβασιν, αἰγιαλόν.

517. Μηδ' οἱ λεόντων] Τοὺς Ἀφαρέως [8]) παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Λέοντας δὲ τοὺς Διοσκούρους. Ἡ ἔννοια [9]) ὄπισθεν ἐῤῥέθη πλατυτέρως.

1) Βεβρύκων) Cf. Creuzer. Fragm. Hist. p. 112 et 115.

2) ὡς καὶ τό) Vit. 1. et Ciz. ὡς τό. Sed vers. seq. σώζων est vltimus Lycophronis.

3) ὡς εἰς — ἐκβ.) Vit. 3. rectius ἐκβατηρίαν pro ἐκβακτηρίαν. His verbis sublatis a Vit. 1. et Ciz. substituta: μὴ δ' ἐπὶ νηῶν — βεβρυκίαν, quae explicationis causa addita quoque addenda curauimus.

4) Ἄμυκον) Huius mentionem quoque faciunt Apoll. Rh. II, 1, cf. ibi schol. et Virg. Aen. V, 371.

5) Δίων — Γαλατίαν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. *vid. Dio T. 1. p. 5. ed. Reimar. quod extat apud Valesium p.* 773. Sebast. coll. Zonara VIII, 21. et Holsten. ad Steph. Byz. p. 64.

6) πυρηναῖον) Vit. 3. πυρήναιον.

7) ἐκβατηρ.) Pro ἐκβακτηρίαν recte Vitt. 2 et 3. Deinde primum ponunt αἰγιαλὸν, et tum ἔκβασιν.

8) τοὺς Ἀφαρέως — Διοσκούρους) Desunt in Vitt. 2 et 3.

9) ἡ ἔννοια — πλατυτ.) Supra ad v. 462. cf. ibi. Absunt autem haec verba a Vit. 1. et Ciz. et pro πλατυτέρως Vitt. 2. et 3. legunt πλατύτερον.

519. Ἐνυὼ] Ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμική [1]), Ἀνυὼ καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως [2])· ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ τελειοῦσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι.

Τριγένητος] Ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι [3]), ποταμῷ Λιβύης [4]), ἐγεννήθη, ὡς καὶ [5]) Ὅμηρός φησι, κἂν οὐ μυθικῶς·

. . . . . Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια [6]).

καὶ Αἰσχύλος [7]) μυθικῶς·

Εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου [8]) σπόρου [9]),
Τρίτωνος, ἐν τόποις Λιβυστικοῖς [10]).

Ἢ ὅτι [11]), κατὰ Καλλισθένην [12]), τρίτῃ τοῦ μηνὸς [13])

1) πολεμική) Nostri πολεμικὴν, vt referatur ad φονεύειν. Vit. 1. et Ciz. haec verba sic ordinant: παρὰ τὸ — φονεύειν, ὡς πολεμικήν· ἐπίθετον Ἥρας, Ἐνυώ. Vide, quae sunt dicta supra ad v. 462.

2) καὶ μυθικῶς — οὕτως) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

3) ἐν τῷ τρ.) Delent art. τῷ Vitt. 2 et 3.

4) λιβύης) Sic omnino legendum pro λιβύας e Vit. 1. et Ciz. Suid. ad τριτογενὴς, et Villois. schol. ad Hom. Il. δ, 515, vbi eadem huius nominis origo traditur, nam nominatur λιβύη.

5) ὡς καὶ — φησι) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ et φησι. vid. Hom. Il. δ, 515.

6) τριτογ.) Vit. 2. τριττογ. De origine huius voc. cf. Heyne ad Hom. l. l. Eudoc. p. 4. et Voss. ad Virgil. Georg. p. 881.

7) Αἰσχύλ.) Eumenid. 287 et 288, inuerso tamen ordine.

8) γενεθλ.) Ciz. et Vit. 1. γενεθλῆς, vitiose.

9) σπόρου) Sic omnes Codd. Aeschyl. vero πόρου. vid. Schütz. ad h. l.

10) λιβυστ.) Vit. 1. et Ciz. λυβικοῖς: Vitt. 2 et 3. λιβυστίοις. In Aeschylo iam e coniectura Stanleii λιβυστικοῖς.

11) ἢ ὅτι) A Ciz. et Vit. 1. abest ἢ, non omnino bene.

12) καλλισθ.) Phauor. ἐρατοσθένην. De Callisthene Olynthio, si hic est intelligendus, vid. Voss. de Hist. Gr. p. 35 sqq. Meurs. Bibl. Gr. et ad Chalcid. p. 33 sq. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. III,

ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤγουν τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη [14]· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς [15]) ἡ κεφαλή. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [16]) ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [17]) ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ [18]) ἡ ψυχή ἐστιν· ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν [19]). Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· τρίτος [20]) δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι· τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει· γεννηθεῖσα γὰρ [21]) ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤτοι [22]) κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον [23]), τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

p. 480, ed. Harl. Citatur quoque a ſchol. Apollon. Rh. l. 1, 1035. ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου, et I, 202, et II, 674, quae loca a Voſſio et Fabr. non ſunt commemorata.

13) τρίτη — μηνὸς) πέμπτη μεσοῦντος μηνὸς ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς *memoratur Dionyſio Hal. in Rhet.* ἐν μεθόδῳ γενεθλιακ. *p.* 49. Thryllit.

14) ἤγουν τῆς — ἐγεν.) Vit. 1. et Ciz. ita: κεφαλῆς ἐγ. ἤτοι τοῦ Διός: omnes τοῦ Διὸς ponunt poſt ἐγεννήθη.

15) Βοιωτ.) Vitt. 2 et 3. Βοιωτικῶς. A Ciz. et Vit. 1. abeſt.

16) ἢ ὅτι ἡ αὐτή — φαίνεται) Vit. 1. et Ciz. ignorant, ſed Etymol. M. ad τριτογένεια habet.

17) ἢ ὅτι — λογικόν) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et Etymol. M. *cf. Niceph. Greg. ad Syneſ. p.* 392. Thryllit.

18) τριμερὴς) Pro τριμερὶς quoque Vit. 1. et Ciz. ſed γὰρ pro δὲ, neque addunt ἐστὶν a Seb. additum.

19) λογικόν) Ciz. et Vit. 1. λογιστικόν.

20) τρίτος) Pro τρίτον Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed γὰρ pro δὲ Vit. 3. qui quoque poſt ἀὴρ interpungit, et hinc legit: γεννᾶται γάρ. Male Sebaſt. χρόνος *tempus*, nam eſt *annus*, vt ſaepe.

21) γεννηθ. γὰρ) Vit. 1. et Ciz. etiam γὰρ pro δὲ cum Seb.

22) ἤτοι κεφαλ.) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ τῆς κεφ. niſi malis καὶ eſſe i. q. ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἤτοι, neque ἐκ τῆς, ſed iungunt τριτοῦς κεφαλῆς.

23) Δημόκριτ.) *In deperdito de Tritogenia ſ. de Pru-*

520. Βοαρμία] Παρὰ τὸ ἁρμόσαι καὶ συζεῦξαι [1]) εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ Φρονήσει. Οὕτω δὲ [2]) τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς [3]). Καὶ Λογγάτις [4]) ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός.

Βία] Ἡ δυνατή [5]).

521. Χειρώνακτες] Οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι [6]), καὶ κτίσαντες [7]) τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς. Λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία [8]) δήλη. Τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους [9]), ἐνταῦθα ἐατέον. Καὶ ὅτι [10]) δὲ πάντα τὰ κτιζόμενα, καὶ αἱ τούτων ὗλαι, τῆς τοῦ ἡλίου δέονται θέρμης καὶ πυρώσεως, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως.

Διπλοῖ] Περισπαστέον. Διπλὸς [11]) δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοὶ, ὀξοτόνως.

dentia libro, vid. in Laert. IX. Menagium p. 413. qui totum hunc Tzetzae locum in testimonium recitat. Sebast. cf. quoque Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, pag. 634. ed. Harl.

1) ἁρμόσ. — συζεῦξαι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συναρμόσαι — ζεῦξαι, melius, nam ita respondet voc. βοαρμία.

2) οὕτω δὲ) Vit. 1. et Ciz. αὕτη δέ.

3) Βοιωτοῖς) Vitt. 2 et 3. Βοιωτῶν.

4) λογγάτις) Vit. 2. λογάτης, vt etiam λογὰς pro λολγὰς (λογγὰς).

5) ἡ δυνατή) Nostri, vt edd. ante Pott. ἡ δύναμις. Sic quoque schol. interl.

6) ἐργασάμ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. ἐργαζόμενοι.

7) καὶ κτίσ.) Vitt. 2 et 3. ἤτοι κτίσ. ita tamen, vt non h. l. sed post μυθικῶς ponant. Verum καὶ h. l. est i. q. ἤτοι.

8) ἡ δὲ ἱστορ. — ἐατέον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

9) ἀχρησίμ.) Vit. 3. ἀχρήστους.

10) καὶ ὅτι — κράσεως) A Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

11) διπλὸς) Ciz. et Vit. 1. διπλῶς. Deinde quoque γὰρ et ὀξύνεται, vt ante Pott. pro δὲ et ὀξυτόνως.

522. Δρύμας] Δρημαῖος, ὁ [1]) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις.

Πρόφαντος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις [2]).

Κρώμνης] Κρῶμνα, χωρίον Κορίνθου [3]). Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη [4]) πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο [5]) ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδοτος [6]) δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

523. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ [7])] Τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ [8]) τοὺς ἀθανάτους

Vitt. 2 et 3. aſſentiuntur Sebaſt.

1) δρημαῖος, ὁ) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz.

2) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. Θυρίοις, vitioſe.

3) Κορίνθου) Verba, quae hinc in edd. pr. ſequebantur: ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, οἱ περὶ Ἴδαν· οὐκ ἀνθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν, a Seb. deleta, Vitt. 2 et 3. quoque delent. Vit. 1. et Ciz. retinent, verum ſic: ἐξ οὗ εἰ ἐστρατεύσειαν, φησὶν, οἱ περὶ τὴν Ἴδαν et ſqq. Videntur locum habere poſſe.

4) ἔστι — κρώμνη) Vitt. 2 et 3. modo καὶ, reliquis deletis, quae quoque delenda ſunt, ſi interiecta ἐξ οὗ — ἡμέραν omittuntur.

5) ἐν ᾗ ἐτιμ. ποσ.) Vitt. 2 et 3. οὗ ἐτιμ. ποσ. Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ ποσειδώνιόν ἐστιν ἱερόν· ἐστὶ δὲ κορίνθου τόπος.

6) Ἡρόδοτος — κατασκευήν) Abſunt a noſtris. *Fruſtra in Herodoti Muſis quaeras hoc hiſtorici iudicium, nec mirum. Complura enim Herodoti loca ap. antiquos ſcriptt. offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant, vt Voſſ. quoque teſtatur Colomeſio p. 121. An vero exiſtimandum ſit, ea loca ad Aſſyriam aut Libycam, quas L. 1. c. 184 et L. 2. c. 161. promiſit, hiſtoriam pertinere, an integrioribus Muſis vſi fuerint veteres, non facile dixerim.* Sebaſt. Forte Ἡρόδωρος, qui ſcripſit de rebus Herculis, et ſaepius cum Herodoto confunditur, hic eſt intelligendus.

7) κοιρ. ψευδ.) Vit. 1. et Ciz. τυράννῳ ψευδονύμῳ.

8) τῷ Ἡρακ.) Noſtri Codd. omnes addunt art. τῷ.

ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐνεργεστάτους 9), καὶ μὴ δοῦναι 10) σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. Κακῶς δὲ εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ· κοίρανος γὰρ ὁ διακτάκτωρ 11) λέγεται. Τύραννος δὲ, ὁ βιαίως μοναρχήσας 12). Βασιλεὺ δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. Δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς 13) τὴν τούτων 14) διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων· ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔσται δ' αὖ τὶς 15) ἀνὴρ, ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς 16) οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

526. Καναστραῖον] Κάναστρα, ἀκρωτήριον Μακεδονίας 1) καὶ Θρᾴκης μεθόριον, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. Καναστραῖον 2) δὲ νῦν λέγει τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ γενναῖον· διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν.

9) ἐνεργεστ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐναργ. *recte*, dicit Thryll. *Quid quaeſo eſt* ἵππος ἐνεργής? *nugae.* Erraſſe autem virum doctiſſimum, docent ζῶα ἐνεργὰ Xenoph. Mem. I, 4, 4. Poſtea tamen adiicit: *Legerem* εὐγενεστάτους, *ſi mei arbitrii res eſſet.*

10) καὶ μὴ δοῦναι) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

11) διακτάκτωρ) Recte: noſtri διάκτωρ, corrupte, quae voc. etiam confuſa videntur apud Heſych. διάκτορσι, βασιλεῦσι, et Schol. ad Aeſchyl. Eum. 459. ἁρμόστορα· διάκτορα, βασιλέα. Διακτάκτωρ eſt i. q. κοσμήτωρ. Sic ſchol. min. ad Hom. Il. α, 19. κοσμήτορε, διακτάκτορας, ἡγεμόνας: ſed κοσμῆσαι ap. Etymol. eſt διατάξαι.

12) ὁ βιαίως μον.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὁ βίαιος μονάρχης.

13) Ὀρφεὺς — ἐν τ. Δωδεκ.) ed. Herman. p. 493. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 165. ed. Harl. *Hoc de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum exhibet Ioſ. Scalig. Can. Iſagog. p. 182.* Seb.

14) τούτων) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

15) αὖ τὶς) Pro αὖτις Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) ἐς) Noſtri inepte εἰς.

1) Μακεδον.) Vit. 1. et Ciz. Μακέδονος.

2) Καναστρ.) A Seb. ſuppletum noſtri cum edd. pr. non agnoſcunt.

527. Δυσμενῶν μοχλὸν] Τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν 3) ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα 4).

528. Καὶ τὸν πρῶτον] Τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου 5) πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος.

529. Μαιμῶντα] Αἱμῶντα καὶ 6) αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκη τοῦ μ μαιμῶντα.

Ποιμνίων ἀλάστορα 7)] Ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. Ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ 8) ὁ Ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ· ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ λαόν 9). Γράφουσι 10) δὲ καὶ ποινίων 11), ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσιν, ἤγουν τὸν πορθοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. Χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος.

3) κατὰ τῶν δυσμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non habent τῶν.

4) ἀσφάλ.) Noſtri ἀσφάλειαν.

5) ἀποπηδ. τ. πλοίου) Vit. 1. et Ciz. πηδήσας ἀπὸ τοῦ πλοίου.

6) αἱμῶντα καὶ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et hinc a Vit. 3. quoque ἐξ αὐτοῦ.

7) ποιμνίων ἀλάστ.) In editt. ante Potter. II. haec reperiebantur ad extr. v. 533. poſt ἐτιμᾶτο: a Pottero vero huc reuocata ponunt quoque Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. plane ignorant.

8) ὅτι καὶ) Pro ὅτι Vit. 1. et Ciz. bene.

9) ποίμνια — λαόν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) γράφουσι) Vit. 1. et Ciz. γράφεται.

11) ποινίων) Inde ab hoc voc. Vit. 1. et Ciz. ſic: ἐληλυθότων ποινὴν ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν Τρώων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης. μᾶλλον δὲ χρὴ τοῦτο ἀκούειν ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ Πρωτεσιλάου ἀκούουσι τὸ· ποίμνιων ἀλάστορα, ἤτοι πορθοῦντα τὰ ποίμνια τῶν Τρώων, vt mihi videtur, accuratius; ſaltem πορθιοῦντα, vti Seb. exhibet, mutantum in πορθοῦντα.

530 — 31. Οὐ δή ποτ' αἴθων [1])] Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγῆναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. Ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ. Ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν [2]), ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ὁμοίως δὲ καὶ Δημήτριος [3]) ὁ Σκήψιος παρ' Ὁμήρῳ γράφει [4])·

1) οὐ — αἴθων) Multa hic a Seb. ſunt transpoſita ac digeſta, quae in Mſſ. noſtris, vel alio loco poſita, vel prorſus abſunt. Sic primum deſunt χρησμὸς ἐδόθη — usque ad ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἕκτορα. Verſiculi vero, qui in Vitt. 2 et 3. deſunt, in vulgatis bis poſiti, in Vit. 1. et Ciz. vt ap. Seb. ſemel tantum, verum non h. l. ſed, vt in vulgat. poſt Δημόκρ. ὁ Σκήψιος recte ponuntur. Qua de cauſa a nobis ita, vt in noſtris Codd. leguntur, in locum ſuum ſunt reſtituti.

2) Σοφοκλ. ἐν ποιμέσιν) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 211. ed. Harl. et Bothe in Sophocl. Dram. Vol. II, p. 70. Meminit huius dramatis deperditi quoque Phot. in Lex. ad ξανῶ, p. 225.

3) Δημήτριος ὁ Σκήψ.) Sic omnino legendum pro Δημόκρ. (Δημόκριτος) ὁ Σκήψ. vt iam Thryll. recte coniecerat, inuitis etſi omnibus, qui extant, Codd. Mſſ. Nullus enim ſcriptorum vett. eſt, qui mentionem faciat Democriti, plures vero Demetrii Scepſii, quam coniecturam quoque tuetur Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. T. IV, p. 366. Scripſit autem hic Demetr. Scepſius Commentar. in eam partem Boeotiae Homericae, in qua recenſentur Troianorum copiae, cff. Caſaub. ad Athen. III, 80, d. Strab. XIII, p. 609, et ſchol. Villoiſ. in Hom. Il. ν, 3 et 53. Facili autem lapſu vel a librariis confundi poterant nomina Δημήτριος et Δημόκριτος, vel, vt mihi videtur, quum omnes omnino Codd. in hac falſa lectione conſpirent, ab ipſo Tzetza perperam ſunt confuſa.

4) παρ' Ὁμήρῳ γράφει) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὡς καὶ Ὅμηρος. Sine dubio hi verſus in Demetrii Scepſii interpretatione ſic legebantur, vti Tzetzes eos attulit. Sunt autem Il. β, 701. cf. ibi Heyne. Comma ergo, vt iam vidit Thryll. delendum

. . . . . . τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν [5]).

Ἔστι δὲ [6]) ὑπέρβατον οὕτως· Οὗ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα λαιψηρὸν δικὼν, ἀντὶ τοῦ, ἐκβολήσας [7]) πρῶτον καὶ κινήσας. Αἴθωνα δὲ κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον λέγει [8]).

532 — 33. Γραικῶν ἄριστος] Ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ δὲ [1]) πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος τινὸς [2]) ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

Οἷ πάλαι] Οἵτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάζει [3]) τοὺς τάφους ἡ εὐπρεπὴς καὶ εὔθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης [4]) αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ [5]), ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χερρόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς Θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο [6]).

post Σκήψιος, quod in Codd. noſtris quoque non apparet, nec verba φαίδιμος Ἕκτωρ, quae Codd. omnes conſtanter tuentur, temere mutanda in Δάρδανος ἀνὴρ, etſi edd. Homeri iam ſic legant. cf. quoque Iacobs ad Io. Tzetz. Antehomer. v. 232.

5) πολὺ — Ἀχαιῶν) A Seb. ſuppleta Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

6) ἔστι δὲ — λέγει) In Vitt. 2 et 3. deſunt.

7) ἐκβολήσας) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. ἐκβολάς. Io. Tzetz. in Antehom. v. 222. πρῶτος πρωτεσίλαος — ἔκθορε πλοίου. Forte ἐκβαλήσας, ab ἐκβαλέω, qua forma Grammatici vſi videntur.

8) αἴθωνα — λέγει) Vit. 1. et Ciz. habent ad initium huius ſcholii.

1) γραικοὶ δὲ) Noſtri γραικ. γὰρ, vt ante Seb.

2) Ἕλλην. τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. a reliquis τινὸς abeſt.

3) ἑτοιμάζει) Pro ἑτοιμάσει cum Seb. Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vitioſe ἐτίμα.

4) ὀχθώδ.) Vit. 3. ὀχλώδης.

5) Δόλ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ Δόλογχοι, ſed ſeq. ἔθνος θρᾳκικὸν omittunt, cf. Steph. Byz. ad h. v.

6) ἐτιμ.) Vit. 1. et Ciz. τιμᾶται.

534. Μαζουσία] Οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ [7]), καί φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ [8]) μαζουσίαν φημὶ τὴν μαστοειδῆ, ἤτοι εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένην.

Χερσαίου κέρας [9])] Τὸ ἀκρωτήριον. Λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χεῤῥόνησον.

536 — 37. Ὁ Δρύμνιος δαίμων] Ὁ Ζεύς. Δρύμνιος δὲ [10]) παρὰ Παμφυλίοις. Προμανθεὺς [11]) παρὰ Θουρίοις [12])· Αἰθίοψ δὲ [13]) καὶ Γυράψιος παρὰ Χίοις.

538 — 43. Ὅς, τὸν πλανήτην] Ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολωὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους [1]) συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται [2]) οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν, ἤγουν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθαγὴν καὶ ξένον (λέγει δὲ τὸν Ἀλέ-

7) μαζουσίας λέγ. μετὰ τοῦ σ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ μαζουσία λέγ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, cff quae dicta ſunt in Nott. ad Lycophr.

8) ἐγὼ δὲ — ἐξεικασμένην) Ita refinximus hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. In vulg. quam quoque Vitt. 2 et 3. cum Phauorino exhibent, perperam: ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ ἡ μαστοειδής, ἤγουν ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη, quae videtur eſſe lectio recenſionis ſecundae. Forte etiam Tzetzes legit μαστουσία, quia a μαστὸς, non vero a μαζὸς deriuat.

9) χερσ. κέρας) Noſtri χερσ. κέρως, et mox τοῦ ἀκρωτηρίου pro τὸ ἀκρωτήριον.

10) Δρύμ. δὲ) Delent Vit. 1. et Ciz. non male.

11) προμανθεὺς) Vit. 2. προμαθεὺς, forſ. rectius.

12) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. Θυρίοις, vt ſupra v. 522.

13) Αἰθίοψ δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ non habent.

1) ταῖς πρὸς ἀλλ.) Abſunt a noſtris.

2) δόμοις δέξωνται) Inde ab his verbis hunc locum ope Codd. noſtrorum ſic emendatum et quibusdam transpoſitis ac melius digeſtis dedimus, vti iam legitur. Olim verba οἱ δεινὰ — παῖδες poſita erant poſt τὸν πικρὸν ſic: οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀποθ. μέλλ. παθεῖν.

ξανδρον) τὸν σίνιν [3]) καὶ βλαπτικὸν καταῤῥακτῆρα καὶ ἀετὸν (διὰ τὸ ἁρπακτικὸν) τὸν πικρόν. Οἱ μέλλοντες παθεῖν· Πότ' ἂν [4]); ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίξωσί τε καὶ καταπραΰνωσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις [5]) λοιβαῖς. Ὅλον δὲ [6]), ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας τῷ Ἴδᾳ καὶ Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν. Καὶ τότε καὶ ἁρπάσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην, οἱ Διόσκουροι οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον.

Ὀρθαγὴν] Τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν [7]). Ἔστι δὲ [8]) καὶ Ὀρθάγης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. Ὀρθάγην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς ἅρπαγα, ἢ ὡς κατωφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν.

Ex 539. Καταῤῥακτῆρα] Ὄρνεον ἁρπακτικόν.

3) σίνιν) Pro σίντην Vit. 1. et Ciz. rectius, nam ſignificat βλαπτικὸν, vt h. l. additur καὶ, hoc eſt, βλαπτικόν. Sic Aeſchyl. Agam. v. 737. λέοντα σίνιν. cff. Bern. Martini Varr. Lectt. p. 100, Spanheim ad Callimach. Apoll. v. 92. et nott. ad Heſych. Homerus tamen Il. XVI, 303. λύκοι σίνται: ergo videtur vnum idemque eſſe.

4) οἱ μέλλοντες παθεῖν. πότ' ἄν;) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πότε;

5) θαλυσίαις) Vitt. 2 et 3. θαλυσίοις.

6) ὅλον δὲ — αὐτοῖς πόλεμον) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

7) διάλ. Ἀττικήν) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis Ἀττικὴν deeſt.

8) ἔστι δὲ — Ἀφροδίτην) Noſtri ignorant. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ſeqq. ὀρθάγην — ὀρθιᾶν, quae quidem Vit. 1. et Ciz. ſed poſt v. 539. poſita exhibent ita, vt in edd. pr. ὀρθαγ. τ. Ἀλ. ἤτοι τὸν ἁρπ. ἢ τὸν κατωφ. —.

Ex 540. Οἱ δεινὰ κἀπόθητα[9])] Οἱ Ἀφαρέως παῖδες καὶ οἱ Διόσκουροι· ὅτε γὰρ ἐξένιζον οἱ Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη στάσις [10]) αὐτοῖς κατὰ Λυκόφρονα μὲν, διὰ τὰς [11]) Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην καὶ Ἰλάειραν· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ [12]) τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον πλατυτέρως [13]), ἕνεκα βοῶν [14]). Οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὡς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν.

Ex 542. Ἀστεργῆ Κράγον] Τὸν Δία λέγει [1]), ὅτι οὐκ ἔστερξε τὰς θυσίας [2]) αὐτῶν, λέγουσι γὰρ [3]), ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις Θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν [4]) ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία ἐτίμων [5]) ἐν Λυκίᾳ.

544. Ὀδὰξ] Κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι· νῦν δὲ τῷ στόματι [6]) λέγει.

546 — 49. Αὐτανέψιοι] Καὶ ἀνεψιοὶ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἳ καὶ ἐξάδελφοι [7]) καλοῦνται. Ἦσαν δὲ ἐξ-

9) κἀπόθητα) Vit. 1. et Ciz. κἀπόθεστα.

10) στάσις) Noſtri delent art. ἡ, recte, et mox etiam τὸν praepoſitum τῷ· λυκόφρ. bene.

11) διὰ τὰς — ἰλάειραν) Noſtri ſic: ἕνεκα φοίβης καὶ ἰλαείρας, demtis διὰ τὰς λευκ. θυγ. quod magis reſpondet ſq. ἕνεκα βοῶν.

12) ἐμὲ δὲ καὶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed poſt λοιποὺς habent, καὶ ἕτερον ἐρῶ. Verba ἐμὲ δὲ κ. videntur eſſe Io. Tzetzae iactatoris.

13) ὡς — πλατυτ.) A Vit. 1. et Ciz. abſunt. Vit. 3. πλατύτερον.

14) ἕνεκα βοῶν) Vitt. 2 et 3. ὅτι hic repetunt.

1) τὸν — λέγει) Noſtri non exhibent.

2) τὰς θυσίας) A Seb. reuocatum pro τὴν θυσίαν, quod Vit. 1. et Ciz. tuentur, comprobant Vitt. 2 et 3.

3) λέγουσι γὰρ) Addunt Vit. 1. et Ciz. contextu poſtulante.

4) καὶ φιλονεικ.) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

5) κράγον — ἐτίμων) Vit. 1. et Ciz. κράγος δὲ ὁ ζεὺς παρὰ λυκίοις τιμᾶται.

6) τῷ στόμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ στόμα. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τοῖς στόμασι.

7) οἳ καὶ ἐξάδελφοι usque ad καὶ ἰλάειρα deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. ſine

ἀδελφοὶ οἱ Διόσκουροι· Ἴδας δὲ καὶ Λυγκεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως, καὶ Ἀφαρεὺς, Λεύκιππός τε καὶ Ἰκάριος [8]), ἀδελφοὶ, υἱοὶ Οἰβάλου. Καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς, οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀφαρέως δὲ, Ἴδας καὶ Λυγκεύς· Λευκίππου δὲ, Φοίβη καὶ Ἰλάειρα. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτως·

Αὖθις δὲ [9]) καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν [10]) μετὰ τὰς λοιδορίας, οἱ αὐτανέψιοι ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Ἀφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἅρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. Διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; χρῄζοντες χρησμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ἔρνισι, τῇ Φοίβῃ καὶ τῇ Ἰλαείρᾳ [11]), εἰς τοὺς γάμους διὰ δίκην τῆς ἁλφῆς καὶ ψηλαφήσεως, τῆς ἄνευ ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων [12])· ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν [13]) γεγονέναι. Ὀνειδισθῆναί φησι τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων. Τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Ἀφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. Ληρεῖ δέ· ἔστι γὰρ ἡ ἱστορία, ὡς ὄπισθεν εἶπον [14])· τότε γὰρ [15]) οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας

vllo incommodo contextus, nam ſupra v. 511. fere eadem ſunt tradita. Ideo Vit. 1. et Ciz. hic exhibent, quod in vulg. ad v. 511. reperitur, et quaedam in extr. huius ſcholii collocant.

8) ἰκάριος) Sic legendum pro ἴκαρος. cf. ad v. 792. vbi recte legitur.

9) αὖθις δὲ) Noſtri αὖτις δέ.

10) καὶ πάλιν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ Φοίβ. — ἰλαείρᾳ) Non extant in Ciz. et Vit. 1. nam antea iam nominarant.

12) δώρων) Noſtri δωρεῶν.

13) πόλ. αὐτῶν) Ciz. et Vit. 1. πόλ. αὐτοῖς, bene, vt poſtea.

14) ὡς — εἶπον) Vitt. 2 et 3. omittunt. Vit. 1. et Ciz. pro his τοιαύτη, atque hic inſerunt ſupra omiſſa: οἳ καὶ ἐξάδελφοι — καὶ ἰλάειρα, quae quoque huc pertinere videntur.

εἶχον ἐκ τῶν Λευκίππου θυγατέρων, οὓς εἶπον. Καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον 16) περὶ ἕδνων· ἀλλὰ πάντως 17) ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν ἁρπαγεισῶν ἄνευ ἕδνων τοῦτό φησι. Καὶ ἔστι προφανῶς ληρώδης ὁ λόγος 18)· ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

550. Κνηκείων πόρος] Κνηκείων 1) ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Οἰνοῦς, περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς αἰετοὺς καλεῖ.

552. Ἄπιστα 2)] Τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους.

Φηραίοις] Λάκωσι· Φηραὶ γὰρ, πόλις Μεσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας 3). Ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων.

553. Ὁ μὲν κρανείῳ] Ὁ μὲν Ἴδας κρανείῳ δόρατι τὸ κοῖλον 4) στέλεχος τῆς δρυὸς οὐτάσας, τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων (δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα φθερεῖ καὶ ἀνελεῖ 5). Λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα καλεῖ· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκῆ εἶναι 6).

15) *τότε γὰρ — εἶχον οἱ Διόσκουροι*) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. qui addunt ea, quae ſupra ad v. 511. dicta fuerant. Varia a variis eſſe addita et transpoſita videntur, nam multa bis iisdem paene verbis repetuntur, quae non vnius eiusdemque auctoris eſſe poſſunt.

16) *τοσ. χρόνον*) Vit. 3. *τοσούτους χρόνους.*

17) *πάντως*) Vit. 3. *πάντα.*

18) *ληρώδ. ὁ λόγ.*) Vitt. 2 et 3. *καὶ λειρωδῶς λέγει.*

1) *κνηκείων*) Noſtri addunt: vulg. negligit.

2) *ἄπιστα — ἐξαδέλφους*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. ſed in Vitt. 2 et 3. claudunt hoc ſchol. vt edd. priores.

3) *Ἀρκαδίας*) Vitt. 2 et 3. *Ἀρκάδων*, et ſeq. *ἡ δὲ Ἀρκαδία* omittunt. Verba autem: *ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα*, olim huic ſcholio ſubiecta et a Seb. eiecta Vitt. 2 et 3. quoque eiiciunt, ſed Vit. 1. et Ciz. ſeruant.

4) *τὸ κοῖλον*) Art. τὸ a Seb. additum noſtri etiam addunt.

5) *ἀνελεῖ*) Pro *ἀνέλῃ* Ciz. et Vit. 1. hic bene, ab *ἀνέλω* l. *ἀναιρέω.*

6) *διὰ τὸ — εἶναι*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *διὰ τὸ ὀξυδερ-*

Φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. Τοῦτο δὲ 7) περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς Λυγκέως ἔφασαν εἶναι, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων.

556. Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ] Ὁ δὲ Πολυδεύκης, σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ 8) ῥήξας τοῦ βοὸς, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὸ οὖδας 9), ἤτοι ἀνελεῖ 10).

558. Πληγὴν 1) ἀθαμβὴς κριὸς] Ἤγουν Ἴδας κρατήσει καὶ πέμψει τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πληγήν.

Κριὸς ἐγκορύψεται] Ἔξωθεν δεῖ λαμβάνειν 2) τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς κριὸς ἐγκορύψεται 3). Καλεῖ 4) δὲ τὸν Ἴδαν κριόν. Τὸ δὲ ἐγκορύψεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν 5) ἀλλήλους πλήττειν. Τοῦτο δ' 6) ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος·

. . . . . φυλάσσεο, μή τυ 7) κορύψῃ.

κές. Apollod. III, 10, 3. ὀξυδερκίᾳ διήνεγκε. cf. de Lynceo Eudoc. p. 279.

7) τοῦτο δὲ — ἔβλεπε) Desunt in Vitt. 2 et 3. λυγκέως Vit. 1. et Ciz. etiam cum Sebast. ponunt ante ἔφασαν, addito tamen εἶναι, vt in edd. prior.

8) τὰ πλευρὰ) Vit. 1. et Ciz. τὴν πλευράν.

9) πρὸς τὸ οὖδ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πρὸς οὖδ.

10) ἀνελεῖ) Iterum leg. pro ἀνεῖλε, quod Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. habent: Seb. vt antea, ἀνελῇ.

1) πληγὴν) Totum hoc schol. a Seb. adiectum a nostris abest.

2) ἔξωθ. — λαμβάνειν) Vit. 1. et Ciz. pro ἀπ' ἔξωθ. δεῖ λαβεῖν, rectius. Deinde iidem Codd. verba Lycophr. τῷ δὲ δευτέρ. ἐπὶ huic scholio praemittunt.

3) ἵν' ᾖ — ἐγκορ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

4) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει, sed Ἴδαν delent. Omnia autem in hoc schol. usque ad τὸ δὲ ἐγκορ. desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τοῖς κέρ.) Vit. 1. et Ciz. τῷ κέρατι, sed ἀλλήλους nostri non agnoscunt.

6) τοῦτο δ') Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῦτο δ': hoc vero cum vers. Theocriti Idyll. III, 5. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

560. Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς] Πολυδεύκης [10]) καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν ἐμμέτρως εἶπον, ἐκρύβησαν στελέχει [11]) δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα. Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε, πρότερον τοῦ Ἴδα ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον [12]), ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκους ῥίψαντος καὶ σκοτίσαντος [13]) αὐτόν. Ἄλλως [14])· Ἄμυκλος βασιλεὺς ἦν τῶν Φηρῶν. Ἐδομήσατο δὲ αὐτῷ τάφον ὑπερμήκη. Ἐκ τούτου λαβὼν λίθον ὁ Ἴδας, ἐνέκρωσε τὸν Πολυδεύκην. Τὸν δὲ Ἴδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν.

561 — 63. Ὧν ἀλκὴν ἑνὸς] Μάρπησσαν [1]), τὴν Εὐήνου θυγατέρα, κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων ἐρασθεὶς αὐτῆς [2]), εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. Λέγουσιν οὖν, ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν, ὃν ἡ Μάρπησσα ἂν προκρίνῃ [3]), λαβεῖν. Ἡ δὲ ἐρωτηθεῖσα, τίνα ἂν αἱροῖτο [4]), τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει [5]), φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο [6]), ῥαιβώσας,

7) μὴ τὺ) Ciz. et Vit. 1. μή τε. ſed μὴ τὺ quoque Gell. Noctt. Att. IX, 9. Thryllit.

10) πολυδεύκης usque ad σκοτίσαντος αὐτὸν Ciz. et Vit. 1. omittunt, ſupra iam ad vv. 511 et 549. exhibita.

11) στελέχει) Pro ἐν κούφῳ κορμῷ noſtri, vt v. 511. cum Sebaſt.

12) ἤτοι λίθον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſupra στήλην λίθινον.

13) σκοτίσ.) Vit. 1. et Ciz. ſupra v. 511. κτείναντος.

14) Ἄλλως ſqq.) A Seb. addita noſtri non addunt.

1) Μάρπησ.) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea Μάρπισσαν, vt olim in Homero Il. ι, 553. cf. Heyne ad Apollod. p. 50.

2) ἐρασθεὶς αὐτ.) Deſunt in noſtris, vti ſeqq. λέγουσι usque ad ἴσους γενέσθαι.

3) προκρίνῃ) Vitt. 2 et 3. προκρίνει.

4) ἐρωτηθ. — αἱροῖτο) Noſtri ignorant.

5) προκρίνει — ἐάσῃ) Deſunt in Vitt. 2 et 3. ſed in Vit. 1. et Ciz. modo ὁ Ἀπόλλων.

6) ἐμέμψατο) Vit. 1. et Ciz. μέμψοιτο.

καὶ κλίνας καὶ κυκλώσας, ἤτοι κυκλοτερὲς ποιήσας τὸ τόξον ἐν μάχῃ, ἤτοι πολεμήσας [7]), ὡς καὶ Ὅμηρος [8])·

Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος [9]) ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Τῶν τότε [10])· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς καὶ [11]) Ὀρχιεὺς παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων. Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς.

567. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν] Τῶν Ἀφαρειδῶν [12]) καὶ τῶν Διοσκούρων εὐνάσει καὶ καταπαύσει [13]) ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ [14]), ὡς καὶ Ὅμηρος [15])·

Ὣς φάτο [16])· τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν [17]) φυσίζοος [18]) αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ [19]).

570 — 76. Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις [1])] Σταφύλου, τοῦ υἱοῦ Διονύσου, θυγάτηρ ἦν [2]) Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη ὁ Ἀπόλ-

7) ῥαιβώσας — πολεμήσας) Vit. 1. et Ciz. pro: ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι τῷ τόξῳ πολεμήσας. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

8) ὅμηρ.) Il. ι, 545 sqq.

9) κάρτισ.) Vit. 1. et Ciz. κράτιστος.

10) τῶν τότε) Vit. 1. et Ciz. τόν ποτε.

11) καὶ) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

12) Ἀφαρειδῶν) H. e. *filiorum Apharei*. Vit. 1. et Ciz. Ἀφαρητιαδῶν: Vit. 2. Ἀφαρητιδῶν, *Apharetis filiorum*, bene: Vit. 3. Ἀφαρητικῶν, minus bene, cf. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 275.

13) εὐνάσει — καταπ.) Vit. 3. modo κατευνάσει: reliqui omittunt; a Seb. insertum εὐνάσει καί.

14) ἐπελεύσ. — τροίᾳ) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσονται εἰς τὴν τροίαν.

15) ὅμηρ.) Il. γ. 243.

16) ὣς φάτο) Abest a nostris, bene, nam nil facit ad rem.

17) κάτεχ.) Vit. 1. et Ciz. male κάτεχε: Vitt. 2 et 3. κατέσχεν.

18) φυσίζ.) Vitt. 2 et 3. φυσίζωος, male.

19) γαίῃ) Nostri γαίᾳ.

1) ἶνις) Vit. 2. ἴνις.

2) ἦν) Pro γίνεται recte Vit. 1. et Ciz.

λων. Γνοὺς δὲ τοῦτο [3]) ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. Ἐξελθοῦσα δὲ τῆς λάρνακος προσκελασθείσης ἐν Εὐβοίᾳ [4]), περί τι ἄντρον παῖδα γεννᾷ, καὶ Ἄνιον [5]) καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι [6]) δι' αὐτόν. Τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν [7]) εἰς Δῆλον, ὃς Δωρίππην [8]) γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους [9]), Οἰνώ, Σπερμώ, καὶ Ἐλαΐδα [10])· αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον ποιεῖν καὶ λαμβάνειν [11]) κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις [12]. Φερεκύδης [13]) δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος [14]) ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν [15]), αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα

3) τοῦτο) Noſtri delent.

4) ἐξελθοῦσα — Εὐβοίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 370. et Phauor. modo: ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος περὶ (Eudocia ἐπὶ) Εὔβοιαν. Nat. Com. V, 13, p. 504. fere idem, vt noſtri: *in Euboeam poſtmodum delata in ſpelunca quadam Anium peperit.*

5) Ἄνιον) *Vide, quae viri eruditi de Anio annotarunt ad Steph. Byz. in* Ἄνδρος. Thryllit. Add. Sturz. ad Pherecyd. p. 224. Eudocia male Ἄνινον.

6) ἀνιαθῆναι) Sic quoque Eudocia; Ciz. vero ἀνιασθῆναι ab ἀνιάζω: Vit. 2. ἀνισθῆναι vitioſe pro ἀνιασθῆναι.

7) ἤνεγκεν) Vit. 1. et Ciz. ἐνεγκών.

8) ὃς Δωρίπ.) *Legendum* οὗ Δωρ. *vbi.* Thryll.

9) οἰνοτρόπους) Sic quoque Eudoc. p. 127 et 371. Steph. ad ἄνδρος, et noſtri, ita tamen, vt φ ſcribant ſuper π, non inepte, quia dicuntur οἶνον ποιεῖν ſ. τρέφειν.

10) καὶ Ἐλαΐδα) Sic Eudoc. a reliquis καὶ omittitur.

11) ποιεῖν καὶ λαμβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis deeſt ποιεῖν καί.

12) κατὰ τὰς — θέσεις) Noſtri cum Eudoc. et Phavor. omittunt: forte ab alio gloſſatore addita. Natal. Com. l. l. *pro ſuorum nominum ſignificatione*, ergo habuit exemplum, quod haec verba exhibuit.

13) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. p. 223.

14) Ἄνιος) Vitt. 2 et 3. vt Phauor. vitioſe Ἴνιος, cf. Sturz. p. 224.

15) πρὸς αὐτὸν) Vit. 1. et Ciz. πρ. ἑαυτὸν, Vitt. 2 et 3. εἰς αὐτὸν, et παραγινομ. pro παραγενομ.

ἔτη, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16])· χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ [17]). Ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, ὑπὸ τῶν [18]) θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. Μέμνηται [19]) τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως·

Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις] Ὥντινων τὸ μένος οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ἶνις σχήσει, τὸν ἐννεατῆ χρόνον εὐνάζων καὶ πραΰνων, ἀνώγων καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ [20]) Δήλῳ πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τριπτύχους καὶ τρεῖς [21]) αὐτοῦ κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἠλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν [22]) σκοπὴν καὶ ἐξοχὴν [23]), πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ [24]) ποταμοῦ. Εἰ θέλεις [25]), εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον· ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκον-

16) πορθ. τ. Ἴλιον) Sic quoque noſtri cum Seb. abiectis ναυστολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον.

17) χρησμὸς — χρόνῳ) Noſtri non agnoſcunt. Sane redundare videntur, quia antea erant dicta.

18) ὑπὸ τῶν) Praepoſitum καὶ expunximus ſecuti Codd. noſtros.

19) μέμνηται — συγγραψ.) Abſunt a noſtris. Vit. 1. tamen et Ciz. habent: τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, quod addendum curauimus. Caeterum animaduertendum, τὸν τὰ κυπρ. συγγρ. eſſe ſupra v. 511. iam dictum Staſinum.

20) ἐν τῇ νήσῳ — usque ad ἴσκων abſunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie incuria librariorum. Caeterum repetita verba ante ἴσκων: κελεύων μίμνειν, quae in reliquis Codd. comparent, a Seb. ſunt omiſſa, nulla tamen nota addita. Bene abeſſe poſſunt.

21) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τριπλᾶς.

22) κυνθίαν) Vitt. 2 et 3. σκυθίαν, perperam, nam Hom. Hymn. in Apoll. v. 17. quem ante oculos habuiſſe videtur Tzetzes, πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ κύνθιον ὄχθον.

23) καὶ ἐξοχ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

24) Ἰνωποῦ) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea Οἰνωποῦ, vt olim in Strab. X, p. 485. cf. ibi Tzſchucke.

τος ποτὸν καὶ ὕδωρ [26]), ἤγουν τοῦ Νείλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει.

Ex 574. Ἴσκων [1])] Τὸ ἴσκων Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ τοῦ λέγειν

Κυνθίαν] Κύνθος, ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται.

Ex 575. Ἰνωποῦ [2])] Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται, ὅταν ὁ Νεῖλος [3]) ἀρδεύῃ [4]) τὴν Αἴγυπτον· ὅθεν ἔφασαν, καὶ αὐτὸν αὐτῶν [5]) τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων.

Ex 576. Τρίτωνος] Τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι [6]) πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ.

577. Πρόβλαστος] Ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ, ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν [7]) τὰς βλάστας, ἢ ὅταν μέλλωσι [8]) κλᾷν καὶ κλαδεύειν ταύτας, θύουσιν αὐτῷ.

25) εἰ θέλεις) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt εἰ cum edd. pr. ſed Vitt. 2 et 3. habent.

26) ὕδωρ) Vit. 1. et Ciz. iterum addunt Αἰγύπτιον, et pro ſeq. ἤγουν habent ἤ.

1) ἴσκων) Hoc ſchol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Homerus vero ἴσκειν non tantum, vti Tzetzes opinatur, pro ὁμοιοῦν, ſed etiam pro λέγειν vſurpat, Odyſſ. XIX, 203.

2) Ἰνωποῦ) A noſtris non praemittitur, ſed ſuperioribus adnectitur ita: ὁ δὲ Ἰνωπός.

3) ὁ Νεῖλος) Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ὁ Νεῖλος.

4) ἀρδεύῃ) Vitt. 2 et 3. ἀρδρεύει, non bene.

5) αὐτῶν) Sine ἐκ Vit. 2. quae lectio eſt praeferenda vulg. ἐκ τῶν: Vit. 3. ἀπὸ τῶν.

6) μετακλ.) Vit. 1. et Ciz. male μεταβληθῆναι. Dicta de hoc nomine ad v. 119. paullulum differunt.

7) κόπτειν — ἢ ὅταν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ταύτας.

8) ὅταν μέλλ. κλᾷν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte. Vulgata non repetit μέλλωσι. Deinde verba θύουσιν αὐτῷ apte adponunt extr. ſcholii.

Θρασὺς] Ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες.

578. Μυληφάτου 9) χηλοῖο] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

579. Ἔρπιν] Χάλις καὶ ἔρπις, ὁ οἶνος 1). Χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾷν τὴν ἶνα, ἤγουν τὴν δύναμιν 2)· ἔρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν 3) τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον 4). Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν 5) αἱ λέξεις. Φησὶ γάρ·

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Ἀλλαχοῦ δὲ 6) πάλιν·

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι 7) μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρον 8) τὴν στέγην ὀφέλλοντα.

580. Ζάρηκος] Ζάρηξ 1), υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου, τοῦ Χείρωνος· ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ, τὴν Σταφύλου 2), μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι, καὶ ἔσχεν 3)

9) Μυληφ.) Hoc ſchol. deeſt in Codd. noſtris.

1) χάλις — οἶνος) Vit. 1. et Ciz. ὁ οἶνος καὶ χάλις.

2) ἤγουν τ. δύν.) Noſtri non agnoſcunt.

3) ἕρπ. ποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἕρπειν.

4) ὅθεν καὶ — τὸν οἶκον) Noſtri non praebent.

5) εἰσιν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vti omnia reliqua huius ſcholii.

6) ἀλλαχ. δὲ) A Seb. receptum δὲ Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) τριοῖσι) Forma inuſitata: Thryll. mallet τρισσοῖσι, niſi metrum repugnaret.

8) ἄνθρ. εὗρον) Vit. 2. ἄνθρ. ὁρῶν: Vit. 3. ἀνθρώπους ὁρῶν.

1) ζάρηξ) Hic recte, ſupra ad v. 373. ζάραξ. Sed haec usque ad ἔγημε deſunt male in Vitt. 2 et 3.

2) τὴν Σταφ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. θυγατέρα Σταφ.

3) καὶ ἔσχεν usque ad τὸν Ζάρ. τὴν Ῥοιὼ noſtri breuiter ſic: ὅθεν τὰς οἰνοτρόπους, καίπερ Ἀπόλλωνος οὔσας ἐκγόνους (Vitt. 2. et 3. γόνους) τοῦ Ζάρηκας, αὐτὸς λέγει, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. Ὥσπερ δὲ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, (καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένως ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι) οὕτως καὶ τὸν Ἄνιόν φησιν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει· φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. Ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρηκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

Ἐκγόνους] Ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ γ· ἐγὼ δὲ 4) ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον 5), κ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ, ὡς ἐγγενηθέντα.

Φάβας] Φὰψ, εἶδος ὀρνέου· νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει.

581. Αἳ καὶ στρατοῦ] Ἀγαμέμνων 6), τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο 7) τὰς Οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους, καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον 8), ἔτρεφον αὐτούς.

Ὀθνείων κυνῶν 9)] Λέγει τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον· ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας.

583. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς] Σιθῶνος, τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀχιρόης 10), τῆς τοῦ Νείλου θυγατρὸς, ἢ Πρωτέως, κατά τινας, θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ᾽ ἧς τὸ Ῥοίτειον, τόπος Τροίας, ὠνομάσθη. Ὑπέσχετο οὖν ὁ

4) ἐγὼ δὲ — ἔγγονον) Desiderantur in Vit. 3.

5) ἐκ τοῦ γ. γόνον) Vit. 2. ignorat γόνον.

6) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. Ἀγαμέμνονος, perperam.

7) μετεπέμψ.) Vit. 1. et Ciz. addunt αὐτοὺς, forte αὐτὰς l. αὐτός.

8) Ῥοίτειον) Vitt. 1. 3. et Ciz. ῥοίτιον, non bene, cf. Steph. h. v.

9) ὀθνείων κυν.) Hoc ſchol. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

10) Ἀχιρόης) Sic quoque Io. Tzetz. in Chil. VII, 354. Vit. 1. et Ciz. Ἀχέροης, infra vero v. 1161. recte Ἀχιρόης. Vitt. 2 et 3. hic et v. 1161. ἐχιρόης. Apol-

"Ανιος τοῖς "Ελλησι [11]), τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. Ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι [12]).

584 — 85. Χαλκέων] Τῶν στεῤῥῶν. Στρόμβων δὲ, τῶν ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Ἐπιῤῥοιζοῦσι δὲ, ἀντὶ τοῦ νήθουσι. Γηραιαὶ δὲ κόραι, αἱ Μοῖραι.

586 — 88. Κηφεὺς [1]) δὲ καὶ Πράξανδρος] Πέντε προειπὼν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ τοὺς δύο [2]), καί φησιν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι [3]), ἤγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι [4]) ἵξονται εἰς Κύπρον· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, εἶτα οὗτοι [5]) οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται, ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν πέμπτον ἀριθμόν [6]). Ζητοῦσι δέ τινες [7]), διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους, καὶ παρδάλεις [8]), καὶ

lod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, forte Ἀγχιρόη, cf. ibi Heyne.

11) τοῖς "Ελλησι) Vit. 1. et Ciz. addunt φησί.

12) ταῦτα — κλώθουσι) Desunt in nostris, sicut in Vitt. 2 et 3. schol. seq. v. 585. Quod schol. a Seb. digestum in Vit. 1. et Ciz. comparet, vt in edd. pr. Pro ἐπιῤῥοιζοῦσι Vit. 1. et Ciz. κἀπιῤῥοιζοῦσι.

1) κηφεύς) Pro κηφὰς nostri hic et postea cum Sebast.

2) τοὺς δύο) Adstipulantur nostri Seb. qui τοὺς pro τῶν recepit.

3) ὄντες, οἱ πέμπ.) Ciz. et Vit. 1. οἱ δύο ὄντες.

4) τέταρτοι — κύπρον) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὸ τέταρτον pro τέταρτοι.

5) εἶτα οὗτοι) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι οὗτοι: Vitt. 2 et 3. modo εἶτα.

6) ἀριθμόν) Post hoc verbum Vit. 1. et Ciz. ponunt ἀπορία, sicut etiam infra ad v. 805. post γορτονίᾳ, quia sequitur aliquid, de quo dubitatur.

7) ζητοῦσι — τινες) Absunt a Vitt. 2 et 3.

8) παρδάλεις) Vit. 2. παρδάλους.

δράκοντας [9]), ἢ ἄλλην τινὰ [10]) κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ [11]) ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν ἐδήλωσε, τούτους δὲ φανερῶς ἐκάλεσε καὶ ἐσαφήνισε. Καὶ ῥητέον, ὅτι [12]) διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς, ἠναγκάσθη καὶ [13]) τὰς ὀνομασίας αὐτῶν προσειπεῖν· ἐν γὰρ [14]) τῷ Καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται αὐτοί [15]). Ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας [16]), καὶ οὕτω παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος.

589 — 91. Γόλγων] Γόλγοι [1]), τόπος καὶ πόλις [2]) Κύπρου, Θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν [3])· ὧν [4])

9) καὶ δράκ.) Nostri non agnoscunt.

10) τινὰ) Addunt soli Vit. 1. et Ciz. bene.

11) καὶ γὰρ — ῥητέον) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. pro his exhibent: ἀλλὰ φανερῶς ἐσαφήνισε λύσις, ῥητέον: recte, addit Thryll. Sic Eustath. ad Il. ι: οἱ δὲ παλαιοὶ λυτικοὶ λέγουσι πολλὰ καὶ ἄλλα εἰς λύσιν τῆς ῥηθείσης ἀπορίας, vid. Wower. Polymath. c. X et Ionsium II, 17. de scriptt. hist. phil. p. 205 sqq.

12) ὅτι) Inserunt Vit. 1. et Ciz. recte.

13) καὶ — προσειπεῖν) Sic Vit 1. et Ciz. pro εἰπεῖν. In Vitt. 2 et 3. desunt.

14) ἐν γὰρ — φέρονται) Ignorant Vitt. 2 et 3. vid. ap. Leon. Allat. de pueritia Homeri diuisio vetus librorum Homeri p. 88.

15) αὐτοί) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

16) ἐκ λακεδ.) Nostri λακών; reliqua vero, quae sequuntur, καὶ οὕτω — φιλοστέφ. non habent.

1) γόλγοι) Sic quoque nostri: forte legendum γολγοί: dicitur vero etiam γολγὸς, cff. interptt. ad Steph. Byz. ad h. v. Manso in: *Versuche über einige Gegenstände der Mythologie* p. 165. putat, Golgos fuisse i. q. Palaepaphon. Ap. Theocrit. XV, 100, olim legebatur γολγὸν, iam γολγώς. Schol. γολγὸς πόλις κύπρου ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης.

2) καὶ πόλις) A Seb. receptum pro ἔθνος Vitt. 2 et 3. firmant. Sed Vit. 1. et Ciz. ἔνθα κύπρ. quod sine dubio voc. corruptum est pro ἔθνος. Thryllit. vero existimat, legendum esse ἐντὸς κύπρου l. ἐν τῇ κύπρῳ.

3) ἱερόν) Pro ἱερὸς Seb. Sed Codd. nostri neque hoc neque illud agnoscunt.

ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον [5]) ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. Ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική.

Θάτερος δ'] Ὁ ἕτερος δὲ, ὁ Κηφεὺς [6]), ἀπὸ τοῦ Ὠλένου, τῆς Δύμης τε, τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει [7]) τοῦ στρατοῦ. Τὸ θάτερος [8]) δὲ ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θέτερος [9]) ἂν ἦν.

Βουραίοισιν] Ἀντὶ τοῦ Βουραίων [10]). Περὶ δὲ [11]) ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι [12]) τὴν Θέραπναν, ἥτις ἐστὶ πόλις Λακωνικὴ, καὶ τὴν Ὤλενον, πόλιν Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην, πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας, πρότερον μὲν συνέστη [13]) νέφος πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός· ὕστερον δὲ [14]) ἀπὸ σεισμοῦ [15]) κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης [16]) φησί. Μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος [17]) λέγων·

Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόστασις [18]) Οἰνιάδαο.

4) ὧν ὁ μὲν) Noſtri pro ἀφ' ὧν, recte, nam ſunt ipſa verba Lycophronis.

5) λακεδ.) Vitt. 2 et 3. λακεδαίμονα.

6) ὁ ἕτερος — κηφεὺς) Noſtri ἤγουν ὁ ἕτερ. κηφεύς.

7) ὑπάρχει) Pro ὑπάρχων noſtri cum Potter. 1., rectius.

8) τὸ θάτερος — ἦν) Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque ad extr. huius verſ. habent. Vitt. 2 et 3. vero adnectunt, ut in edd. ante Seb. inſequenti Scholio.

9) θέτερος) *Pro θοὔτερος recte Vit.* 2. Thryll. cf. Valken. ad Eurip. Hippol. 349.

10) βουραίων) Delent noſtri art. τῶν, recte.

11) περὶ δὲ) Vit. 1. et Ciz. παρὰ δέ.

12) ἤτοι — πρότερον μὲν) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

13) συνέστη) Vit. 1. et Ciz. συνέβη.

14) ὕστερον δὲ) Noſtri καὶ ὕστ.

15) ἀπὸ σεισμοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ σ.

16) Ἐρατοσθ.) In γεωγραφουμένοις deperditis putat Seb.

17) καλλίμαχ.) In Del. v. 102. vid. ibi ſchol.

18) βοόστασις) Vitt. 2 et 3. βούστασιν: Vit. 1. et Ciz. βοίστασις.

Καὶ Ἀντίμαχος [19]) ἐν Θηβαΐδι·

Ὡς [20]) ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
Ἐπραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες [21]).

592 — 94. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν] Τοῦτο θέλει εἰπεῖν, ὅτι [1]) Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελασθεὶς [2]), τῆς ἑαυτοῦ [3]) πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν [4]) πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον [5]), δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονῖτιν καὶ Ἰταλικὴν Φυλαμὸν [6]), ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν, ὀρνεόμικτον, ἐπτερωμένην, τουτέστιν, ἰδὼν τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ [7]) εἰς [8]) ὄρνις ἐρωδιοὺς [9]) ἀλλαγέντας [10]). Τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον

19) καὶ Ἀντίμαχ. — ἀρχεύοντες) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cff. Antimachi Reliquiae a Schellenbergio collectae p. 61. et Steph. in Δύμη.

20) ὡς) Abest a Vitt. 2 et 3. et pro καυκωνίδα legunt καυκωνίδου, male.

21) ἀρχεύ.) Vit. 2. ἀρχεύοντε, *non male ob praeced.* ἐπαπειλήτην, Thryllit. Homerus tamen saepius iungit Dual. cum Plurali.

1) τοῦτο θέλ. — ὅτι) Sic supplent Vit. 1. et Ciz. pro ὁ δέ.

2) ἀπελασθεὶς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἀπελαθεὶς, non apte.

3) ἑαυτοῦ) Nostri αὐτοῦ.

4) τὴν Ἀργυρ.) Vitt. 2 et 3. τὴν Ἀργυρίππου, vt infra v. 603.

5) ἵππειον) Sic nostri omnes, *sed e Strab.* VI, *p.* 283. *et Stephano L. Holsten. ad Steph. p.* 44, *a*, *emendat* ἵππιον. Thryll. Infra v. 603. Ciz. et Vit. 1. habent ἵππιον.

6) παρὰ τὴν — φυλ.) Vit. 2. sic: περὶ τὴν αὔσον. καὶ τὴν ἰταλικὴν, ἢ περὶ τὸν αὐσονίτην φυλαμόν. Vit. 3. vero, vt Seb. si exceperis περὶ pro παρά. Vit. 1. et Ciz. παρὰ τ. αὐσονίτην ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὴν αὐσ. φυλ. Sed omnes nil dant, quod φυλαμὸν explicet.

7) ἑταίρους αὐτοῦ) Nostri ἑαυτοῦ φίλους.

8) εἰς) Vit. 1. et Ciz. ὡς, Attice putat Thryll. pro πρὸς, sed est haud dubie error librarii.

9) ἐρωδιοὺς) *ardeas.* Sic quoque Servius ad Virg. Aen. XI, 271, cui vero generi auium accenseri vix posse arbitratur Heyne in Excurs. ad h. l. cf. quoque

ἐστιν· ἀποθανόντες γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. Πῶς οὖν φησὶν, ἰδών; καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο [11]) ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον.

595 — 97. Οἳ θαλαττίαν δίαιταν] Οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοὶ, ἢ λάροι γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγὴν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ τῶν ἁλιέων [1]), ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας, κατὰ μεταπλασμὸν [2]), κύκνοις εὐγλήνοις καὶ εὐοφθάλμοις.

598 — 602. Ῥάμφεσσι] Ῥάμφος [3]) καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων [2]), ὡς καὶ Καλλίμαχος [4])·

Ῥάμφεϊ καμπύλῳ [5]) τόργος ἔκοψε [6]) νέκυν.

Beckman. ad Ariſtotel. de Mirab. Auſcultatt. p. 157.

10) ἀλλαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλλαχθέντας.

11) τὸ σχῆμ. τοῦτ. ἔμψ.) Sic noſtri melius pro τοῦτο τὸ σχ. καὶ ἔμψ. Ad extr. huius ſcholii adiiciunt Vit. 1. et Ciz. quae in edd. reliquis ad v. 603 — 609. occurrunt: ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτω· Διομήδης etc.

1) τῶν ἁλιέων) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui τῶν omittunt.

2) κατὰ μεταπλ.) Vitt. 2 et 3. μεταπλασμός. Cf. de re Heyne in Excurſ. I. ad Virg. Aen. XI.

3) ῥάμφος usque ad τοῖς ῥάμφεσι in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

4) καλλίμαχ.) Fragm. p. 388. ed. Spanh. ſed ed. Erneſti p. 516. cf. ibi Bentleius.

5) καμπύλῳ, quod pro vulg. καθνώδει poſuit Seb. iuuat ſenſum verborum, nam καθνώδει, auctore Bentleio, eſt vox nihili, non minus vero bona eſt lectio Cod. Ciz. κυκνώδους: Vit. 1. vitioſe κυνώδους. Intelligitur ſine dubio, quem noſtri dicunt *Schwanenadler*, qui alias nominatur κυκνίας ἀετὸς, Pauſ. VIII, 17. Thryllit. mauult legere κάνδωνος, quum Callimachus κάνδωνος νέκυν, vt Lycophr. v. 396. νέκυν δελφῖνος, diceret. Ruhnk. Ep. Crit. II, pag. 47. ἀκανθώδει, i. e. *adunco*. Sic iam legerat, auctore Thryllitzſchio, Richterus in ſpecim. Obſeruu. Critt. p. 92 Hemſterhuſ. κανδώδει, vid. Erneſti Acquieſcendum mihi videtur in lectione Cod. Ciz. κυκνώδους, vel, ſi quid mutandum, κυκνώδεις, vt lectioni corruptae καθνώδει

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως 7)· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσσι καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς 8) ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θοροὺς (θορὸς γὰρ ὁ ἀποσπερματισμὸς 9)) καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, νάσονται 10) καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησίδα 11) τοῦ πρέμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤγουν τὴν Διομηδείαν 12) νῆσον, πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτου καὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς, τῆς θεατρομόρφου καὶ θεάτρῳ 13) ὁμοίας (λέγει δὲ θεατρομόρφῳ, ἢ ὅτι θεάτρῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν, ἢ ὅτι περιφερής ἐστιν ἡ νῆσος· θεάτρου γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές ἐστιν) ἀγυιοπλαστήσαντες, ἤτοι κτίσαντες 14) ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στεῤῥαῖς σχισμαῖς πυκνὰς καλιὰς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι, ἤγουν κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισεν 15).

magis reſpondeat, legendum. Supra v. 88. τόργος quoque dicitur cycnus.

6) ἔκοψε) Vit. 1. et Ciz. tuentur lect. veterem ἔκοπτε.

7) οὕτως) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

8) ταῖς ὀρνεακ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ὀρνεακοῖς, niſi mendoſum, putarunt ῥὶν eſſe generis Maſculini.

9) θορὸς — ἀποσπ.) Haec ſoli inſerunt Vit. 1. et Ciz. parentheſi includenda.

10) νάσονται) Vit. 1. et Ciz. pro νάσσονται.

11) νησίδα) Pro νησῖδα Vit. 1. et Ciz. recte.

12) Διομηδείαν) Vit. 1. et Ciz. pro Διομήδειον, bene.

13) τῆς γεωλόφου — θεάτρῳ) Vitt. 2 et 3. ſic: καὶ τῆς γεωλόφῳ καὶ ὑψηλῷ θεάτρῳ. Noſtri Codd. omnes non agnoſcunt a Seb. illatum θεατρομόρφου, quod e gloſſa eſt. Similiter abſunt a noſtris, quae mox ſequuntur, vncis incluſa.

14) ἤτοι κτίσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro καὶ κτίσ. quod vero idem eſſe videtur.

15) ἐτείχησ.) Pro ἔκτισε cum Seb. Vit. 1. et Ciz. qui vero ἐτείχισεν, quod recepimus, pro ἐτείχησε, articuloque τὰς omiſſo. Io. Tzetz. in Chil. I, 322. θήβας πυργοῦσι πόλιν. Vitt. 2 et 3. legunt σὺν τῷ ἀδελφῷ (non addito Ἀμφίονι) ἔκτισε θήβας. Supra v. 436. τῶν θηβῶν τείχη ἔκτισαν.

603 — 09. Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν] Αὕτη ἡ ἔννοια, καὶ ἡ σύνταξις [1]) σαφεστάτη ἐστί Τὴν δὲ περὶ Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον [2]).

Διομήδης μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου [3]) πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ [4]), τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ [5]) τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται· ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο, καὶ εἰς Δαύνιον [6]), ἔθνος βάρβαρον ὃν, οὗ ἐβασίλευε [7]) Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος [8]) δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. Ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν [9]), ἤτοι Ἵππειον [10]) Ἄργος. Ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιτο [11]), ἢ

1) σύνταξις) Vitt. 2 et 3. σύστασις.

2) τὴν δὲ — λεκτέον) Vit. 1. et Ciz. ſic: ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτως. Sunt tamen haec et ſeqq. vt ſupra animaduertimus, in his Codd non h. l. ſed antea v. 594. poſita.

3) τὴν τῆς ἰλ.) Sic noſtri cum Eudoc. p. 115. reliqui omittunt τῆς.

4) κομήτῃ) Vit. 1. et Ciz. vitioſe κομίτῃ: Vitt. 2 et 3. κομήτῳ, vt Eudoc. p. 115. Infra v. 1093. omnes Codd. κομήτῃ. Servius ad Virg. Aen. XI, 269. eum nominat Cylabarum.

5) ἐν τροίᾳ) Deleuimus art. τῇ cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

6) εἰς Ἰταλ. — Δαύνιον) Noſtri cum Eudoc. modo εἰς τὸ Δαύνιον. Reuocauimus autem Δαύνιον pro Δαυνίαν, quia magis conuenit ſeq. ἔθνος. Deinde Ciz. et Vit. 1. voc. βάρβαρον bene addunt ὄν.

7) οὗ ἐβασ.) Sic noſtri pro ἧς, nam refertur ad ἔθνος. Vit. 2. ἐβασίλευε, vt Eudoc. pro ἐβασίλευσε, recte.

8) ὑποσχ.) Noſtri cum Eudoc. ὑπισχνούμενος, et mox ſeq. αὐτῷ delent.

9) Ἀργυριπ.) Vit. 1. et Ciz. τὴν praeponunt.

10) ἵππειον) Vit. 1. et Ciz. ἵππιον. vid. ad v. 592.

11) εἰ βούλοιτο) Noſtri cum Eudoc. ignorant: con-

ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν ἅπασαν. Κριτὴς δ' αὐτῶν [12]) γέγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους [13]), ἐρῶν Εὐΐππης, τῆς τοῦ Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου [14]). Ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς [15]) Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, τὴν δὲ μὴ [16]) σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ [17]) τῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν [18]), καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι [19]). Ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ [20]) Δαύνου ἀνῃρέθη· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν [21]) τροφὰς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. Οἰκεῖ [22]) δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ [23]) νήσῳ. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ τινὰ

textum ſane magis turbant, quam iuuant.

12) κριτὴς δ' αὐτῶν) Pro κρ. δὲ τούτων noſtri cum Eudoc.

13) τοῦ Διομήδ.) Art. τοῦ e Vitt. 2 et 3. et Eudoc. reſtituimus, et deinde quoque ope Codd. noſtrorum et Eudoc. legimus τῆς τοῦ Δαύνου.

14) τοῦ πολ.) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, etſi bene abeſſe poſſit.

15) ἐφ' ᾧ ὀργ.) Noſtri cum Eudoc. γνοὺς δέ.

16) τὴν δὲ μὴ) Pro μηδὲ Vit. 2. bene cum Eudocia.

17) σπείρῃ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro σπείρει, recte.

18) συγγ. — συμπολ.) Noſtri modo, vt Eudocia, συμπολιτῶν.

19) καὶ μετακιν. — δύνασθαι) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. at Vit. 1. et Ciz. ſic: μὴ δὲ μετακ. τ. στήλ. αὐτ. δύνασθαι.

20) πρὸς τοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τοῦ.

21) λαμβάνειν) Vit. 3. ἁρπάζειν, vt Eudoc. l. l. quae quoque habet αὐτοῦ pro αὐτῶν. In margine vero Vit. 3. λαμβάνειν.

22) οἰκεῖ) Sic quoque Eudoc. ſed noſtri οἰκοῦσι.

23) Διομηδείᾳ) Noſtri cum Eudoc. non habent, nec etiam ſqq. inde ab οἰκοῦσι usque ad ἀλλήλοις, quae poſtea videntur addita.

πόλιν· κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαιροῦσιν ἀλλήλοις.

Κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ τὸν Ἀδρίαν [24])· οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι [25]) περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, περὶ τὴν Ἀπουλίαν [26]) οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη [27]) κατὰ τὸν Δίωνα [28]) Πευκέτιοι [29]), Πεδίκουλοι [30]), καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάναι [31]). Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν [32]) τῶν Δαυνίων. Ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία [33]) ὕστερον Σαλεντία [34]), εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. Ἡ δὲ Ἀρ-

24) Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. Ἀδριάντα: Eudoc. Ἀνδρίαν, vitiofe. Schol. Pindar. ad Nem. X, 12, vbi eadem tradit, etiam Ἀδρίαν.

25) Ἄπουλοι) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἀποῦλοι. Vit. 1. et Ciz. hic et in fqq. Ἀπούλιοι.

26) περὶ τὴν Ἀπουλίαν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

27) Ἀπούλων δὲ ἔθνη) Pro Ἀπ. ἔθνος, quod Eudoc. fervat, Vitt. 2 et 3. recte.

28) Δίωνα) T. I. p. 4. ed. Reimari.

29) πευκέτιοι) Vt Strab. VII, p. 285. et Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. πευκέντιοι: Vit. 3. et Eudoc. πευκετίοι.

30) πεδίκουλοι) Vit. 1. et Ciz. πεδικοῦλοι. Strab. VI, p. 277 et 282. nominat ποιδίκλους, Plinius et Iuftinus Pedulos. Vitt. 2 et 3. cum Eudocia pro Πεδ. legunt Ἀποῦλοι.

31) κάναι) Pro κάνναι Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. καῦνοι, vitiofe, nam κάναι eft oppidulum Locrenfium, Strab. XIII, p. 615. Nat. Com. qui eadem narrat, VII, 5, p. 726. plane omittit.

32) Ἀπουλίαν) Pro Ἄπουλαν Codd. noftri cum Eudoc. et Strab. VI, 282.

33) Μεσσ. — Ἰαπυγία) Noftri cum Eudoc. vt edd. ante Seb. μεσαπύγη καὶ ἰαπύγη. Vit. 3. folus ἰαπυγία, cf. Strab. VI, p. 277, quo auctore legendum μεσσαπ. duplici σσ.

34) Σαλεντ.) Sic noftri cum Strab. VI, p. 277. non vero, vt Seb. Σελεντ. Eudocia mendofe Καλεντία.

γύριππα [35]), πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἀπουλοῖς Ἄρποι [36]).

Ὃ δέ φησιν οὗτος [37]) ὁ Λυκόφρων ἔμπροσθεν, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας [38]) τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντας ζῶντας εἰς γῆν [39]), ἐποίησαν καρπεύειν τὴν γῆν· λῆρός ἐστιν. Ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερουκώσσου [40]), ἤτοι ἀκροχορδονώδους [41]), οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν [42]) ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος, Ἕλληνα καὶ Γαλάτην [43]) καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

35) Ἀργύριππα) Vit. 2. cum Eudoc. Ἀργυρίππου, vt supra ad v. 592. Vit. 3. vno verbo Ἀργυριπούπολις, fere vt Καισαραύγουστα, quae etiam Καισάρεια Αὐγούστα nominatur. Strab. VI, p. 283. Ἀργυρίππη.

36) Ἀπ. Ἄρποι) Sic restituit Seb. quod iam Cluuer. exhibuit: Codd. nostri cum Eudoc. tuentur lectionem vet. Ἄπουλις Ἄρπους, Nat. Com. l. l. Apulis.

37) οὗτος) Inserunt Vit. 1. et Ciz. bene.

38) συμπολίτας) Vit. 2. συμπολίται: Vit. 3. συμπολίτην.

39) βαλ. — εἰς γῆν) Vitt. 1. 2. et Ciz. βάλλοντες εἰς τὴν γῆν. Deinde Vitt. 2 et 3. pro ζῶντας legunt ζῶντα ἄνθρωπον, forte ἀνδρόγυνον, cf. ad v. 1056. quae huic lectioni repugnant: cf. Dio Caff. p. 6. ed. Reimar. Plutarch. in Marcell. 1. Liv. XXII. 57. Minuc. Fel. Octau. c. 30. et Zonar. T. I, p. 413. ed. Du Fresne.

40) βερουκώσσου) Recte, cf. Plut. Fab. Max. c. 1. Vit. 1. et Ciz. βερεκόσσου: Vit. 2. βεροκήσσου: Vit. 3. βηροκίσσου, mendose. *Valesius hoc, Zonarae, credo, auctoritate nixus, tanquam Dionis Cocceiani fragmentum profert, licet auctor neque hic, neque ad v. 1056. vbi de hac re iterum, laudetur a Tzetza.* Sebast.

41) ἀκροχ.) *verrucosi.* Vit. 1. et Ciz. ἀκροχορνώδους: Vit. 2. ἀκροχοδονώδους: Vit. 3. ἀκροχορδονάδους, vitiose omnes, infra v. 1056. recte.

42) γαλατικ.) Vitt. 2 et 3. γαλάτηνον. Vit. 1. et Ciz. γαλακτικὸν, perperam.

43) λέγοντος — γαλάτην) Vitt. 2 et 3. λέγοντες ἕλληνες καὶ γαλάτιοι.

Ex 607. Καὶ κρίμνα [1]) χειρῶν] Κρίμνον, εἶδος κριθῆς· νῦν δὲ τὸ ἀπόσταγμα [2]) τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος [3])·

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντος ἔραζε.

Ex 608. Κνυζούμενοι [4])] Ὀδυνηρὰν φωνὴν ἀφέντες, ἀσήμως φθεγγόμενοι. Κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ἡ λέξις.

610 — 14. Τροιζηνίας δὲ τραῦμα] Ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα [5]) ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ τοῦ Ἱππολύτου ἔρωτι, ὡς [6]) Εὐριπίδης φησίν·

. . . . Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι [7]) θεάν.

Τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη· ὡς Μίμνερμος λέγει, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη, παρεσκεύασε τὴν

1) καὶ κρίμνα — ἔραζε) Deest hoc schol. in Vitt. 2 et 3.

2) ἀπόσταγμα) Pro ἀπόστομα a Seb. praeeunte Bentleio emendatum firmant Vit. 1. et Ciz. Reinesius iam coniecerat sic legendum esse.

3) καλλίμ.) In Fragm. Spanh. n. 56, et ed. Ernest. 205, p. 516.

4) κνυζούμ.) Hoc schol. a Seb. prolatum a nostris abest.

5) Φαίδρα) Sic nostri pro Φαῖδρα, recte.

6) ὡς) A Seb. suppletum comprobant Vitt. 2 et 3. cf. Hippol. v. 32 et 33. Alienos esse hos verss. Euripidis ab hac re docet Valken. p. 166. In Ciz. et Vit. 1. desunt hi verss. sed eorum vicem supplent verba: τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη, et deinde legitur: ὡς Μίμνερμος λέγει, τρωθεῖσα ὑπὸ Διομήδους ἡ Ἀφροδίτη, pro: Ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομ. τρωθεῖσα. Sic quoque hunc locum refingere non dubitauimus. Haec autem omnia usque ad ἡ δὲ σύνταξις — desunt in Vitt. 2 et 2. Infra ad v. 1329. Tzetzes eadem diligentius et vberius tradit. De Mimnermo vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 733. ed. Harl.

7) ἱδρύσθαι) Vitt. 2 et 3. ἱδρύσασθαι, non apte.

Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι 8)· συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἱππολύτῳ 9)), καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται παρ' αὐτῆς 10) Τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν ναὸν 11) τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα 12), ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν 13).

Ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη 14)· Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἔσται αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων ὅταν ἡ θρασεῖα, ἡ θουρὰς 15) καὶ ὁρμητικὴ κύων, ἤγουν ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια 16), οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸ τὰ λέκτρα καὶ τὰς μίξεις. Ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἡτοιμασμένον ταῖς σφαγαῖς 17).

8) μοιχευθ.) Vit. 1. et Ciz. συγκοιμηθῆναι, quod voc. συγκ. mox repetunt.

9) καὶ τῷ ἱππολύτῳ) Sic Ciz. et Vit. 1. pro καὶ ἱππολίτῃ. Verum ne ſic quidem difficultas, quae premit hunc locum, tollitur, nam nemo Mythographorum narrat, Aegialiam rem habuiſſe cum Hippolyto. Haud dubie vel delendum eſt καὶ τῷ ἱππολ. vel τῷ ἱππολ. praemittendum Φαίδραν, de qua antea ſermo erat, et τῷ κομήτῃ voc. αἰγιάλειαν. Vncis incluſimus καὶ τῷ ἱππολ.

10) παρ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτοῦ, ſcl. Comete.

11) ναὸν) Noſtri pro βωμὸν, melius.

12) εἰς Ἰταλ. — βασιλέα) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, modo πρὸς Δαῦνον ſeruant.

13) δόλῳ ἀνεῖλ.) Vit. 1. et Ciz. δολοφονήσας ἀνεῖλεν.

14) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη, ſed antea eſt lacuna trium fere litterarum, ſcl. τοι.

15) ἡ θουρὰς) Art. ἡ a Seb. additum noſtri neque voc. huic, neque τῷ· ὁρμητικὴ addunt.

16) Αἰγιάλεια) Vitt. 2 et 3. non habent.

17) ταῖς σφαγαῖς) Vit. 1. et Ciz. εἰς σφαγάς, et ἡτοιμασμένον Vitt. 2 et 3. pro ἑτοιμασθέντα, apte.

Ex 613 [1]). Τύμβος] Τύμβον [2]) καλεῖ τὸν βωμὸν, ὥς τό·

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς.

Καὶ Δοῦρίς φησιν [3]) ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων [4]), τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

Ex 614. Ὁπλοσμίας] Ὁπλοσμία, ἡ Ἥρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ [5]) τιμωμένη.

615 — 18. Κολοσσοβάμων] Ἁλούσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ βάρους λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἐνέβαλε [6]). Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. Εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα [7]) τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε [8]), τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· νομίσαντος τοῦ δράκοντος [9]), τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τοῦ κριοῦ [10]). Τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνέβαλε [11]) τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖσε πεδίον. Ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος

1) V. 613 et 614. desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed eo ordine, quo in edd. ante Seb. comparebant.

2) τύμβον — δαμείς) Etiam in Vitt. 2 et 3. desunt. Versus est Lycophronis 335.

3) καὶ Δ. φησιν) Vitt. 2 et 3. φησὶν ὁ Δοῦρις.

4) περὶ Ἀγ.) Huius libri neque Voss. de Hist. Gr. neque Fabric. in Bibl. Gr. mentionem fecit. Citat vero Phot. in Lex. ad σελίνου στέφανος p. 374. Huc forte etiam redit p. 12. Ἀγὼν, ὄνομα κύριον, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ.

5) ἐν τῇ Πελ.) Phauor. ad ὁπλοσμία habet ἐν Ἤλιδι Πελοποννήσου, vt ad v. 858.

6) ἐνέβαλε) Pro ἔβαλε Vit. 3. bene.

7) τηνικ.) Vit. 1. et Ciz. τὸ τηνικ.

8) ἔκτεινε) Vitt. 2 et 3. ἀπέκτεινε.

9) νομίσ. — δράκ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐνόμισε γὰρ ὁ δράκων.

10) τοῦ κριοῦ) Nostri omittunt.

11) ἐνέβαλε) Pro ἐνεβάλε-

αὐτὸν [12]) ἔῤῥιψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτοι δὲ ἀνεχόμενοι μόνοι τὰ κύματα [13]), πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. Ἱστορεῖ δὲ τοῦτο [14]) Τίμαιος ὁ Σικελὸς [15]), καὶ Λύκος ἐν τῷ τρίτῳ [16]). Καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [17])·

Κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντογλύφος. Κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. Σταθεὶς δὲ ποῦ [18]); ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι [19]), καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, ἤτοι γλυφήσεται, ὡς ἀνδριὰς, ἐπὶ τῶν [20]) χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γαπέδων [21]) καὶ θεμελίων τοῦ Ποσει-

το Vitt. 1. 2. et Ciz. Vit. 3. ἔβαλε. Ortum videtur ἐνεβάλετο ex ſq. τότε.

12) αὐτὸν) Non hic, ſed poſt ἔῤῥιψε ponunt Vit. 1. et Ciz. non apte, niſi, vt in edd. ante Pott. bis ponatur ſic: αὐτὸν, ἔῤῥιψε αὐτὸν καί. Sic Nat. Com. VII, c. 5. p. 727. *quae ſtatuae vna cum ipſo Diomede caeſo in mare a Dauno deiectae.*

13) ἀνεχ. — κύματα) Pro ἀνερχόμενοι — ὑπὸ τῶν κυμάτων Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; aegre enim dici poteſt ὑπὸ τῶν κυμ. ἀνέρχεσθαι. Vit. 3. ἀνεχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, aeque bene. Iam Potterus in edit. 2. receperat ἀνεχόμενοι, ſed a Seb. iterum, temere vero reuocatum ἀνερχόμενοι.

14) τοῦτο) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

15) τίμ. ὁ σικελὸς) Vit. 1. et Ciz. τίμ. ὁ σικελικὸς, infra vero v. 732. quoque σικελός. Scripſit ἰταλικὰ καὶ σικελικά, et ἑλληνικὰ καὶ σικελικά, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 67.

16) λύκος ἐν τῷ τρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt art. τῷ. De Lyco vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 60. Meminit eius etiam Phot. in Lex. p. 152. ad λαρινοὶ βόες.

17) οὕτον (οὕτως) ἔχει) Abeſt ἔχει a Ciz. et Vit. 1.

18) σταθεὶς δὲ ποῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Ponunt autem σταθεὶς ſtatim poſt ἀνδριαντογλύφος.

19) καὶ περικλ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

20) ἐπὶ τῶν) Noſtri Codd. vt edd. omnes, pro ἀπὸ τῶν.

21) γαπέδων) Male Seb. mutauit in δαπέδων, cum ſit voc. ipſius Lycophronis, ſed θεμελίων ab eo receptum comprobant Vitt. 1. 2. et Ciz. θεμελικῶν Vit. 3.

δῶνος, ὃν Ἀμοιβέα [22]) καλεῖ· αὐτὸς γὰρ [23]) σὺν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν [24]) Τροίαν ἐπύργωσε. Πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ὁ Διομήδης; ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου, αὐτοῦ δηλονότι, τὸν πέτρον καὶ τὸν λίθον, τὸν [25]) ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου· ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθους, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. Ἄλλως· Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον.

Αὔσονας δὲ κακῶς [26]) εἶπεν οὗτος [27]) ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους· Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην [28]), οἱ Αὐροῦγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων κείμενοι [29]). Ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου [30]) Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν Αὐσονίαν κληθῆναί [31]) φασιν. Ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων, οὐκ οἶδα,

22) Ἀμοιβ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμειβέα.

23) αὐτὸς γὰρ usque ad ἐκβαλὼν πέτρον desunt in Vit. 1. et Ciz. haud dubie postea demum addita. In Vitt. 2 et 3. comparent usque ad κουφότητι πλέοιεν: reliqua quoque absunt ab iis.

24) καὶ τὴν) Vitt. 2 et 3. καὶ addunt.

25) τὸν) A Seb. suppletum Vitt. 2 et 3. quoque supplent.

26) κακῶς) Vitt. 2 et 3. καλῶς, non bene, nam reprehendit Lycophronem.

27) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Λυκόφρων ponunt post Δαυνίους.

28) ὥσπερ — ἔφην) Ad v. 44. cf. etiam Io. Tzetz. in Chil. V, 16. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz.

29) κείμενοι) Ciz. et Vit. 1. non habent.

30) Λατίου) Deest in Ciz. et Vit. 1. lacuna tamen relicta.

31) Αὐσον. κληθ.) A Seb. addita desunt in nostris, vt supra v. 44. Io. Tzetz. in Chil. V, v. 582. quoque omittit Valesius e coniectura addidit: *non sunt Tzetzarum.*

ποίᾳ ἀδείᾳ [32]) τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. Τὰ δὲ [33]) τῶν πάνυ νεωτέρων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς, τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας, Αὔσονας λέγουσιν.

Ex 617. Τειχοποιοῦ] Τειχοποιὸς ὁ Ποσειδῶν εἴπομεν [1]) διατί λέγεται, ὅτι [2]) τὴν Τροίαν ὁ αὐτὸς σὺν Ἀπόλλωνι ἐπύργωσε [3]). Περαιτέρω [4]) δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι' ἐπῶν, ἢ διὰ τῶν [5]) καταλογάδην ῥητῶν, καίπερ μυρία λέγειν εἰδότα, περιττόν ἐστιν.

Ἀμοιβέως [6])] Ἀμοιβέα τὸν Ποσειδῶνα λέγει· οὕτω γὰρ ἐν Δελφοῖς [7]) τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαβρίαν [8]), ὁ δὲ Ἀπόλλων Δελφοὺς [9]), ὡς φησὶ Καλλίμαχος.

32) ὁ δὲ σοφὸς — ἀδείᾳ) Vit 1. et Ciz. ſic: οὗτος δὲ λυκόφρ. οὐκ οἶδ', ὅθεν, nam hi ſemper abſtinent a contumeliis acerbis.

33) τὰ δὲ — λέγουσιν) A Vit. 1. et Ciz. abſunt. Vitt. 2 et 3. legunt ita: τὰ γὰρ — λέγει, vt referatur ad Lycophronem.

1) εἴπομεν, δ. λέγεται) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. putat eſſe legendum: Ποσειδῶν. Εἴπομεν· διατί λέγεται, non male. Intelligi locus ſic poteſt: *iam diximus, quare* Ποσειδῶν *nominetur* τειχοποιος.

2) ὅτι) Vit. 1. et Ciz. διότι: deinde poſt Τροίαν inſerunt bene ὁ αὐτός.

3) ἐπύργωσε) Pro ἐπυργώσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

4) περαιτέρω — περιττόν ἐστιν) Pro his Vit. 1. et Ciz. modo: ὁ αὐτὸς καὶ Ἀμοιβεύς.

5) διὰ τῶν) Supplet cum Seb. Vit. 2.

6) Ἀμοιβέως ſqq.) Hoc ſchol. a Vit. 1. et Ciz. h. l. abeſt, ſed ſupra iam poſt verba ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ poſitum eſt.

7) οὕτω γὰρ — Δελφοῖς) Sic noſtri Codd. pro ὅτι ἐν Δελφ. οὕτω.

8) καλαβρίαν) Vitt. 2 et 3. καλαβρούς.

9) Δελφοὺς) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. ὡς φησὶ καλλίμαχος. quod quoque ſuppleuimus, ſed quemnam locum innuant, non conſtat.

619. Κρίσει δ' Ἀλαίνου] Ἐῤῥέθη [10]), ὅτι ὁ Ἄλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν [11]) Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδη [12]) ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν.

621. Δηοῦς [1]) ἀνεῖναι] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι.

Ὄμπνιον στάχυν] Ὄμπνη [2]) κυρίως πυρὸς μέλιτι βεβρεγμένος· νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπεν. Ἢ ὄμπνιος [3]) στάχυς, ὁ πνοὴν ὀνίαν [4]), ἤτοι ὠφέλιμον, διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις· ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων [5]) πνεόμενος, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος.

622. Γυίας] Τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει [6]).

Τιθαιβώσσοντος [7])] Ἐπιμελείας ἀξιώσαντος [8]).

10) ἐῤῥέθη) Ad v. 603.

11) ὃς ἐρῶν — τὴν γῆν) Pro his Vitt. 2 et 3. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἱστορίας.

12) Διομήδη) Vit. 1. et Ciz. Διομήδην.

1) Δηοῦς —) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

2) ὄμπνη — πυρὸς — βεβρ.) Noſtri, vt edd. pr. ὄμπναι (Vit. 1. ὀμπνοὶ) πυροὶ — βεβρεγμένοι. Phauor. qui hoc ſchol laudato ipſo Lycophrone habet, δεδευμένοι legit pro βεβρεγ.

3) ἢ ὄμπνιος — αὐξανόμενος) Non agnoſcunt Vitt. 2 et 3. *De voc. ὄμπνιος vid. ſchol. Anthologiae p. 512. Thryllit.*

4) ὀνίαν, quod Seb. in quinque libris inuenit, Ciz. et Vit. 1. non probant, immo vulg. ὀνόαν ſeruant. Suid. ὄνιον· ὠφέλιμον.

5) ὑπὸ τ. ἀνέμων) Pro ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Vit. 1. et Ciz. bene: deinde vero, vt edd. pr. πνεομένου et αὐξανομένου, perperam.

6) λέγει) Noſtri praetermittunt.

7) τιθαιβώσσ. — μέλισσαι) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3. Sunt verba Etymol. M. nominato Lycophrone.

8) ἐπιμ. ἀξ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπιμέλειαν ἀξιώσοντος: Etymol. M. ἀξιοῦντος, aptius τῷ· τιθαιβώσσοντος.

Κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν [9]), καὶ Ὅμηρος [10])·

. . . . . ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

625. Ἀκινήτοισιν] Ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδίον [11]), διὰ τὸ, ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν.

627. Ἀπτέρως [12])] Ὁμοπτέρως, ταχέως.

629. Ἄνδηρα] Κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν [13])· νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

Ἀπέζοις [14]) ἴχνεσι] Τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ἤτοι πόδας· μαρμάρινοι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι.

Δατούμεναι [15])] Ἀντὶ τοῦ κόπτουσαι καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα.

9) βόσιν) Pro βῶσιν Vit. 1. et Ciz. conſentientibus Etymolog. M. Apollon. Lex. Hom. Zonara et Phauorino, nam βόσις eſt τροφή.

10) Ὅμηρος) Odyſſ. ν, 106. Vit. 1. et Ciz. delent καὶ Ὅμηρος. *Sic ſaepe ſcholiaſtis Homerus laudatur non nominatus.* Thryllit.

11) ἃς — πεδίον) Noſtri non exhibent, nec ſqq. ἀποθαν. — Διομήδους — ὥστε καταποντισθῆναι — καὶ εὑρίσκ. — ἔστησαν.

12) Schol. v. 627 et 628. in Vit. 1. et Ciz. non extant.

13) τῶν ποτ.) Vit. 3. τοῦ ποταμοῦ.

14) ἀπέζοις —) Seb. ordinem horum duorum ſchol. ſine cauſa immutauit, nam ſcholiaſtae non ſemper ordinem auctoris conſtanter ſequuntur. In omnibus codd. et edd. δατούμεναι primo, et ἀπέζοις ſecundo loco reperitur.

15) δατούμ.) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. ſic: δατ. ἤτοι κατακόπτουσαι τὰ κύματα, καὶ τρέχουσαι, et hinc adnectit ſtatim τοῖς ἀπέζοις ἴχνεσι — vt in edd. ante Seb. vnde patet, ordinem non eſſe turbandum.

630 — 32. Θεὸς δὲ πολλοῖς] Οἱ Φαίακες αἰνέσουσι [1]) καὶ σεβάσονται τὸν Διομήδην, οἵτινές [2]) εἰσι περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν, ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως[3]). Τινὲς δὲ λῃστήν [4]) φασιν εἶναι τὸν δράκοντα. Ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστὶν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη [5]). Φησὶ γὰρ [6]) Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ [7])·

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κληθήσεται [8]),
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

Πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰώ· αὕτη [9]) γὰρ ἐκ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν· ἐν δὲ Κανώβῳ [10]) ἔμφρων ἐγένετο, ἔνθα ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἐπαφῆς, Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. Καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος καὶ ἄλλοι [11]) φασὶν, ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ [12]) τὸ γέ-

1) *αἰνέσουσι*) Sic Vitt. 2 et 3. omiſſis tamen *καὶ σεβάσονται*: Vit. 1. et Giz. modo *σέβουσι*.

2) *οἵτινές — πέλαγος*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti poſt haec: *πρὸς ζήτησιν — δέρως*.

3) *δέρως*) Vit. 1. et Giz. *δέρους*.

4) *λῃστήν*) Mire Vit. 2. *στήλην*: Vit. 3. *στύλον*, vtrumque mendoſe.

5) *ἐκλήθη*) *Cf. Euſtath. ad Dionyſ. v. 92. Steph. Byz. ad ἰόνιον πέλαγος, et Pind. ſchol. ad Pyth.* III, 120. Thryllit.

6) *φησὶ γὰρ* — usque ad *Ἰόνιον κληθῆναι* in Vit. 1. et Giz. deſunt, nam poſt *ἐκλήθη* ſtatim ſic pergunt: *ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου* etc. Videntur ab alio gloſſatore adiecta, quia Tzetz. iam ante commemorauit Aeſchylum.

7) *προμηθεῖ*) v. 838.

8) *κληθήσεται*) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro *κεκλήσεται*.

9) *ἀπὸ τῆς — αὕτη*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

10) *κανώβ.*) Vitt. 2 et 3. vitioſe *κανάβῳ*.

11) *ἄλλοι*) Sic noſtri, omiſſo *πολλοὶ*, vti etiam *αὐτόθεπος δὲ*, quae lectio ſane eſt corrupta, nec ta-

νος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, του περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν, τὴν λ γομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν 13) ἕτεροί φασιν ὑπὸ Διονυσίου, τοῦ προτέρου 14) τυράννου Σικελίας, κτισθῆναι. Τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύστους] Ἕτεροι δὲ, ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας 1), διάξουσι 2) γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι 3), τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην 4) τοὺς νηπίους παῖδας 5) διδάσκουσιν· οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖσε γεύεται 6) ἄρτου, εἰ μὴ κατα-

men plane tollenda, vt Seb. eam ſuſtulit. Thryllit. enim optime e coniectura legit: Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος δὲ, καὶ ἄλλοι, confirmatque ſchol. Pindari Pyth. III, 120, vbi legitur: τὸ Ἰόνιον πέλαγος τὸ περὶ Σικελίαν τὸ ὄνομα ἔλαβεν, ὡς μὲν ἔνιοι, ἀπὸ Ἰοῦς· Θεόπομπος δὲ ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ. Vnde patet, Αὐτόθεπος adhuc in indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum eſſe delendum, et Θεόπομπος recipiendum.

12) ἰλλυριοῦ) Sic quoque Pindari ſcholiaſt. quem Tzetzes ſecutus videtur: noſtri ἰλλυρικοῦ, qui vero etiam non agnoſcunt ſeqq. τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, a ſchol. Pindari quoque aliena. Videntur ab alio illata, nam contextum turbant.

13) ἣν Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. delent Ἀδρίαν, ſicut Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι.

14) προτέρου) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſeruant lect. vet. πρότερον.

1) γυμνησ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. γυμνασίας; poſthaec vero γυμνησ.

2) διάξουσι) Vit. 1. et Ciz. male διάρουσι.

3) ἀνυπόδετοι) Ciz. et Vit. 1. ἀνυπόδητοι. Strab. III p. 168. ἄζωστοι, quem Tzetzes hic ante oculos habuit.

4) σφενδόνην) Pro σφενδονητικὴν Vitt. 2 et 3. bene. Sic quoque Strabo l. l. ἤσκουντο ἐκ παίδων ταῖς σφενδόναις.

5) τοὺς — παῖδας) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius quam τοῖς νηπίοις παισὶ, quod barbarum eſt.

6) γεύεται) Sic Vitt. 2 et 3. pro γεύσεται, recte.

βάλῃ αὐτὸν εὐστόχῳ βολῇ σφενδόνης 7), ἀντὶ σκοποῦ κείμενον ὑπὲρ σανίδος.

Αἱ δὲ Γυμνησίαι 8) αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος 9). Τίμαιος 10) δέ φησιν, εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς Χοιράδας 11) εἶπε. Φιλτέας [Φιλητᾶς 12)] δὲ ἐν τρίτῃ 13) Ναξιακῶν Βαλιαρίδας 14) φη-

7) καταβάλῃ — σφενδόνης) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. καταλάβῃ αἰτ. εὐστοχίᾳ σφενδονητικῇ: Vitt. 2 et 3. καταλάβῃ — εὐστοχίᾳ σφενδονικῆς. Strab. l. l. ἄνευ τοῦ τῇ σφενδόνῃ τυχεῖν. καταβάλῃ autem, non vero καταλάβῃ esse veram lectionem, docent Strabonis l. l. τυχεῖν, et postea ipsa scholia, vbi Codd. nostri omnes exhibent καταβάλλειν ἄρτον.

8) γυμνησίαι) Nostri γυμνήσιαι.

9) Ἀρτεμίδ.) Ephesius et Geographus, cff. Voss. de Hist. Gr. p. 113. Meurs. Bibl. Gr. L. 1. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 615 ed. Harl. Eius Fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani Hudson. T. 1. Geograph. Gr. min.

10) τίμαιος) Siculus. Hunc quoque citat in eadem re Strab. XIV, p. 654. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 67.

11) ἃς χοιρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. deleto voc. νήσους, bene.

12) φιλήτας seu potius φιλητᾶς legendum pro corrupto φιλτέας, nam ille laudatur quoque a Strab. III, p. 168, vbi de his insulis agit. Eius quoque meminerunt Eustath. ad Odyss. υ, p. 1880. edit. Rom. Athen. locis variis, cf. Schweigh. ad L. XIII, 598. f. Eudoc. p. 424. quae quoque eius Ναξιακὰ laudat, et Zonaras ad πρόκας p. 579. In Prolegg. Tzetzae φιλητᾶς est ἐλεγειογράφος, qui idem est, vt docet Eudoc. l. l. et Schweighäus. l. l. Vnde patet, h. l. quoque esse legendum φιλητᾶς pro φιλτέας. Codd. Mss. conspirant in φιλτέας: Vitt. 2 et 3. φιλταίας. vid. Voss. de Hist. Gr. p. 316, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 513. Vol. II, p. 874. Vol. IV, p. 409. et Vol. VI, p. 316. ed. Harl. Eius fragmenta collegit et edidit Car. Philipp. Kayser, Göttingae, 1793.

13) ἐν τρίτῃ.) Scl. βίβλῳ. Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ἐν τρίτῳ.

14) Βαλιαρίδ.) Sic quoque Codd. nostri: alii Βαλιαρίδ. vt Strab. XIV, p.

σὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι στρατιῶται, ἤτοι [15]) σφενδονῆται. Αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν [16]) τὸν ἄρτον. Ταῦτα μὲν οὖν [17]) οὗτοι περὶ τῶν προειρημένων [18]) Γυμνησίων [19]) νήσων. Δίων [20]) δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ [21]), πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλείων [22]) στηλῶν ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν· Ἴβηρες δὲ Βαλερίας [23]), ἤτοι ὑγιεινάς. Ἕτεροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε γυμνοὶ

654. De scriptura per ι cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. 2. p. 603.

15) στρατ. ἤτοι) Inserunt Vit. 1. et Ciz.

16) καταβαλεῖν) Pro καταλαβεῖν nostri cum edd. prior.

17) μὲν οὖν) Nostri delent οὖν.

18) τῶν προειρ.) A Seb. additum nostri non addunt.

19) γυμνησ.) Vitt. 2 et 3. γυμνασ. hic et postea.

20) Δίων) Tom. I, p. 5. ed. Reimar.

21) Ἴβηρ. τ. ποτ.) Sic Vit. 3. bene, pro τοῦ Ἴβ. ποτ.

22) Ἡρακλείων) Nostri pro Ἡρακλειῶν, comprobante hanc lectionem Thryllitzschio. Is Pottero, in Genitiuis Plural. primae et secundae Declinat. vltimam circumflectendam esse contendenti, reponit, verum quidem esse de Substantiuis, quamquam etiam non omnibus, non autem de Adiectiuis femin. paroxytonis, deriuatis a Nominibus in ος secundae. Sic μεγάλων, ἄλλων Femin. quoque dici, non μεγαλῶν, ἀλλῶν. Praeterea citat Herodot. IV, 185, dicentem μέχρις Ἡρακληΐων στηλέων. cff. Fisch. in Animaduu. ad Welleri Gram. gr. Spec. I, p. 293. et Buttmanni Gram. Gr. ed. 5, p. 66.

23) βαλερίας) Sic pro βαληρίας legendum. Vit. 1. et Ciz. vt Strab. XIV, p. 654. et antea βαλεαρίδας: Vitt. 2 et 3. φαλερίας. Βαλερίας s. φαλερίας videtur esse lectio vera, nam, vt Thryllit. putat, a *valendo* ob ὑγιεινὰς nominarunt, sed perperam, cf Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. 2, p. 884.

ἐξήχθησαν [24]), καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ [25]) τὰς νήσους ἐκάλεσαν

634. Σισυρνοδῦται [1]] Διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. Σίσυς μὲν γὰρ [2]) λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν [3]), ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον· σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον· τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες [4]).

Καρκῖνοι [5])] Καρκίνους δὲ αὐτοὺς λέγει [6]) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι ὑπὸ τῆς θαλάσσης αὐτῶν τὰς σάρκας, ἢ διὰ [7]) τὸ ναυαγήσαντας δέρματα σκέπεσθαι, ἢ δίκην καρκίνων πλεῦσαι.

635. Ἀμπρεύσουσι] Ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσιν· ἄμπρος γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον, τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον. τὸ ἐπικείμενον [8]) τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

640.Ναστὸν] Ναστὸς κυρίως ἄρτος ζυμωθεὶς [9]) μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἄλλων [10]) εἰδῶν· νῦν δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπεν.

24) ἐξήχθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. ἐξηνέχθησαν.

25) καὶ τ. παῖδας καὶ) Abſunt a noſtris.

1) σισυρνοδ.) Vitt. 2 et 3. σισυρνοδῦται.

2) γὰρ) Delent noſtri.

3) ὅπερ — καλ.) Noſtri non agnoſcunt.

4) τοιούτοις — οἰκοῦντες) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

5) καρκῖνοι) Vitt. 2 et 3. καρκίνοι.

6) καρκίνους — λέγει) Addunt Vit. 1. et Ciz. ab aliis omiſſa. Seb. cum Vit. 2. ad extr. ſubiicit: οὕτως αὐτοὺς ἐκάλεσαν, quae delenda ſunt ob praemiſſa a Vit. 1. et Ciz.

7) ἢ διὰ — πλεῦσαι) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſed a Vit. 1. et Ciz. modo ἢ διὰ — σκέπεσθαι. πλεῦσαι recte a Seb. receptum pro πλεύσαντες, quod Ciz. et Vit. 1. ſeruant

8) ἐπικείμ.) Vit. 3. ὑποκείμ.

9) ζυμωθεὶς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συζυμωθεὶς, quod eſt verbum ignotum Vit. 3. ζημωτὸς: Vit. 2. ζημωτικὸς, minus bene.

10) καὶ ἄλλων) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ἑτέρων.

641. Τράφηκος] Τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλατυς[11]) σανὶς. ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβάνους ἀπαγουσι[12]). νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. Τράφηξ καλεῖται[13]) καὶ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ[14]) τίθενται. Τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων[15]).

642. Λεπρὰς] Θαλάσσῃ βεβρωμένας[1]).

643. Ἰβηροβόσκους] Ἰβηρικούς. Ἡ δὲ Ἰβηρία νῦν Σπανία[2]) καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Αἱ γὰρ Γυμνησίαι[3]) πλησίον Ἰβήρων.

Ταρτησσοῦ πύλης] Ταρτησσὸς[4]) νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος[5]) ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ΄, ἀφ' ὧν ἐβασίλευε π΄, ὥς φησιν ὁ Ἡρόδοτος[6]). Κεῖται δὲ

11) ὑπόπλατυς) Vit. 1. et Ciz. ὑπόπλακος, vt Etymol. M. Infra ad v. 1001. ἡ πλατεῖα σανὶς firmat lectionem ὑπόπλατυς. cf. Tittman. ad Zonar. Lex.

12) ἀπάγ.) Vit. 3. ὑπάγ.

13) καλεῖται) Abest a Vit. 1. et Ciz.

14) σκαλμοὶ) Vitt. 2 et 3. σκαρθμοὶ, perperam.

15) τράφηξ — φέρων) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) λεπρ. — βεβρωμ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

2) νῦν Σπανία) Sic nostri pro καὶ Ἱσπανία, *recte*, Thryll. inquit, *si tempora respicio, quibus vixit Tzetzes*, et citat Iac. Gothofred. ad Geograph. Anonym. p. 44. Sic quoque Σπανία in N. T. Rom. XV, 24 et 28. cf. ibi Koppe. Cf. omnino Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 497.

3) αἱ γὰρ γυμνησ. (ita Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. γυμνασίαι) — Ἰβήρων) Huc transtulimus auctoritate Vit. 1. et Ciz. In vulg. primo loco ponitur.

4) ταρτησσὸς) Nostri, vt edd. ante Seb. τάρτησσος δὲ, omissis ταρτησσοῦ πύλης. Tartessida fuisse insulam, et in ea vrbem Tartessum, tradit Strab. III, p. 96.

5) Ἀργανθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. Ἀγαθόνης, forte Ἀγαθώνιος, vt Suid. vbi vero Küster monet legendum esse Ἀργανθώνιος praeeuntibus Herodoto I, 163. Cic. Cat. 19. Plin. H. N. VII, 48. et Val. Max. VIII, 13.

6) ἀφ' ὧν — Ἡρόδ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

αὕτη ἡ Ταρτησσὸς πλησίον 7) τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα, δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

644. Ἄρνης] Ἄρνη πόλις ἐστὶ 8) Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ 9), ἥτις 10) Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη Ἄρνη 11), πρότερον Σινόεσσα 12) λεγομένη, ὥς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθιακῶν 13). Κρίτων 14) δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν

7) πλησίον) Seb. ſuſtulit praemiſſum ἔξω, bene, conſenſu noſtrorum Codd. qui h. l. iterum Ἡρακλείων pro Ἡρακλειῶν recte exhibent, vid. ad v. 633.

8) ἐστὶ) Addunt ſoli Vit. 1. et Ciz.

9) τροφοῦ — ποσειδῶνα) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) ἥτις) Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. vulg. ὅτι tuentur.

11) Ἄρνη) A Seb. additum noſtri non addunt.

12) σινόεσσα) Recte. Vit. 1. et Ciz. σινόρσσα, male, permutatis litteris ρ et ε. Vitt. 2 et 3. σινήεσσα, vitioſe: hi quoque καλουμένη pro λεγομένη. Etymol. M. et Phauor. ad Ἄρνη non vrbem, ſed nympham narrant primo dictam fuiſſe Sinoeſſam. Phauorinus omnia melius ac diligentius tradit. Tzetzes videtur hic multa turbaſſe.

13) ἐν τρίτῃ κορ.) Sic omnino legendum pro κορινθίων, praeeuntibus Etymolog. ἐν κορινθιακῶν τρίτῳ, et Suid. in Θησεύς. Natal. Com. V, 4, vero: *Theſeus in rebus Corinthiis.* E codd. noſtris, nil eſt, quod erui poſſit, quum dent voc. compendio ſcriptum κορινθ. praeter Vit. 3. qui habet, vt vulg. κορινθίων. De Theſeo hiſtorico vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 335. Eudoc. p. 233. quae quoque κορινθιακὰ ἐν βιβλίοις τρισὶ ſcripſiſſe tradit, Suid. et Etymol. ad Ἄρνη.

14) κρίτων) Seb. reſtituit e duobus libris pro κράτων, quod ſeruant Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. haec usque ad κῶν deſunt. Etymol. ad Ἄρνη habet κράτης. Steph. Byz. ad Βοιωτία: Νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς, ſcl. Βοιωτός. Dubii haeremus, quem ſequamur, cum Tzetzes nullum huius auctoris librum

Κῶν [15]) ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Καρῶν· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρές φασιν.

Τεμμίκων [16])] Τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου.

645 — 46. Γραῖαν] Τὴν νῦν Τάναγραν, πόλιν [1]) Βοιωτίας.

Λεοντάρνης] Λεοντάρνη [2]) πόλις Βοιωτίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν [3]), ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

nominet, nec fons pateat, vnde haec hauſerit. Κράτων ſane eſt nomen obſcurum; fuiſſe tamen nomen proprium, docet Etymolog. ad γίκων, ſed quis ſcit, an is huc pertineat? Accidere tamen potuit, vt vel iam ipſe Tzetzes l. librarius poſtea confunderet nomina κράτης et κράτων, vnde deinde refictum κρίτων. Quum autem Lycophron et Tzetzes Hom. Il. β. 494 ſqq. ante oculos habuerint, vt e verſu inde poſtea allato patet, et Etymol. M. laudaverit Cratetem, qui Suidae dicitur Homericus et criticus, et a quo correctionem Iliados et Odyſſeae ſcriptam fuiſſe tradit, Thryllit. non temere putat, Tzetzam ea h. l. ſecutum eſſe, quae Crates ad Homeri locum expoſuerit. Intelligi tamen etiam poteſt κρίτων hiſtoricus, ab Eudocia p. 267, Suida, Stephano ad γετία et Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 269. laudatus: κράτης tamen, vt verum fateor, magis placet, forte compendio ſcripturae κράτ' cum κράτων confuſus.

15) κῶν) Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. bis hic σκῶλον pro κῶν habent.

16) τεμμίκ.) Vit. 2. τεκμίκ. vt mox τεκμίκου, male.

1) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. praeponunt καὶ a Pottero eiectum, Vitt. 2 et 3. ἢ, ſcl. ne filia Aeoli Tanagra, ſed vrbs ab ea dicta intelligatur. Vid. de hac vrbe Steph. Byz. Pauſan. IX, 20, et Heyne ad Hom. Il. β, 498.

2) λεοντ. — διότι) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. exceptis ἐκλήθη — διότι, ideo omnes γὰρ ponunt poſt Ἀδράστου.

3) ἐλθὼν) Noſtri non agnoſcunt, nec ſeqq. τὸν τεθυσ. ἄρνα, quae quoque omnia ſine damno contextus abeſſe poſſunt.

Σκῶλον δὲ, καὶ Τέγγυραν] Σκῶλος καὶ Τέγγυρα 4) δὲ ὁμοίως 5) πόλεις Βοιωτίας.

Ὀγχήστου] Ὄγχηστος 6) ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος·

Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον 7), ἀγλαὸν ἄλσος.

647. Θερμώδοντος] Θερμώδων ἐστὶ μὲν ἕτερος 8) ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπην, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες· ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὕφαρος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοὶ, ὡς Καλλίμαχος 9)·

Ἀψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον . . .

648. Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν] Τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει· περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες, ἐπλανῶντο. Δύο δέ εἰσι Σύρτεις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρά. Σύρτις καὶ ἡ Χάρυβδις. Ἔστι δὲ ὄνομα 10) τόπου θα-

4) τέγγυρα) Nostri τέγυρα, vt Steph. Byz. De Scolo cf. Heyne in Obseruu. ad Hom. Il. β, 497.

5) ὁμοίως) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, praemissa tamen etiam cum Vit. 1. et Ciz. part. δέ.

6) ὄρχηστος) Cf. Heyne ad Hom. Il. β, 506. Schol. Apollon. III, 1242, p. 217 sqq. ὀγχηστὸς πόλις τῆς βοιωτίας ἱερὰ Ποσειδῶνος, laudato etiam Homeri versu.

7) ποσιδήϊον) Vitt. 2 et 3. ποσειδώνιον, forte ποσιδώνιον.

8) ἕτερος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Phauor.

9) ὡς καλλίμ. — ὁδεύετον) Nostri non praebent. Reperitur in Fragm. 270. p. 402. ed. Spanh. et p. 535. ed. Ernesti.

10) ἔστι δὲ ὄνομα usque ad Ἰόνιον κόλπον cum verbis praemissis Σύρτις, ἡ καὶ Χάρυβδις, sic Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 3. σύρτ. καὶ χάρ. a Seb. hinc perperam eiecta, cum bene conueniant seqq. ἔστι δὲ — et a nobis in locum suum reuocata, in Vit. 1. et Ciz. ponuntur ad v. 649. post γηρυόνου βοῦς, ἀνηρέθη: in Vit. 3. ad extr. post καὶ τρίτος Ἕλλην. Vit. 2. plane ignorat. Videntur multa in his scholiis a librariis, vel potius glossatoribus, qui ea subinde augerent, turbata. Caeterum h. l. Sebast. obseruat contra Cluuerium Sic. Antiq. I, p. 73.

λάσσης περὶ Μεσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς Ἀδρίᾳ συμβαλὼν [11]), δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀδρίας [12] δὲ καὶ Σένων [13]) ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον.

Λιβυστικας] Γράφεται καὶ Λιγυστικάς· οἰκοῦσι γὰρ [14]) οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν.

649. Στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν] Οὕτω λέγει [1]), ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσο κεῖται τοῦ τε Ἀδριατικοῦ [2] καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος [3]). Τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσήνης κεῖται. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύη, καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδόχος [4]) Αἴδης κατάσχη.

Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται [5] ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος [6]) ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ

Lycophronem, quum cecinisset, Vlyssem cum sociis fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasin dixisse: *circa Syrtin et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum vagasse* (heu!), per syrtin vero Pelorum intelligendum ac per Libyca aequora freti Mamertini meridianum ostium.

11) συμβαλὼν) Pro συμβάλλων Giz. et Vit. 3. bene.

12) Ἀδρίας (non vero Ἀδριὰς)) Pro Ἀνδρίας a Seb. emendatum nostri comprobant.

13) Σένων) Vit. 3. σίνων, et mox quoque κόλπον omittit.

14) οἰκ. γὰρ). Nostri, vt edd. pr. οἰκ. δέ.

1) οὕτω λέγει) Nostri, vt edd. pr. modo λέγει.

2) τοῦ τε Ἀδριατ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui omittunt τε. Vit. 3. Ἀδριανικοῦ pro Ἀδριατικοῦ, forte Ἀδριανοῦ, cf. Steph. Byz. ad Ἀδρία.

3) ἀρχόμ.) Vitt. 2 et 3. ἀρχομένου, non bene.

4) πανδόχος) Sic nostri, non πάνδοχος, recte.

5) λέγεται) Deest in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἀλεβ.) Ita nostri cum

τὰς Γηρυόνου 7) βοῦς, ἀνῃρέθη. Εὐρώπης 8) δὲ καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς 9) σταδίων ἑπτά, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡράκλειοι 10) δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀβύλη καὶ Κάλπη 11) λεγόμεναι. Ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα 12) ἐλέγετο. Ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτις 13), ἔνθα ἡ ἡμέρα 14) ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτει 15), δίκην ἀστραπῆς. Καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς 16) Εὐρώπης κεῖται τέρμα.

Seb. pro Ἀλεξίωνος, recte, vt infra ad v. 1512, et ap. Io. Tzetz. in Chil. II, 341. et Apollod. II, 5, 10. In Obferuu. ad h. l. Heyne putat legendum effe Ἀλβίωνα, vt Pomp. Mel. II, 5, 33. et pro λίγυος, quod noftri hic et infra tuentur, δερκίνου, quod etiam comprobant Io. Tzetz. in Chil. l. l. et Natal. Com. VII, 1, p. 689. qui vero Dercytus, male, pro Dercinus.

7) γηρυόνου) Noftri γηριόνου, non bene. A fchol. Apoll. Rh. p. 124. a. citatur quoque Stefichorus ἐν γηριονίδι, vbi vero Thryll. ἐν γηρυονίδι legendum arbitratur.

8) Εὐρώπης usque ad τρίτος Ἕλλην defiderantur in Vit. 1. et Ciz. Seb. hic addit: *En! quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat, dicens Europae et Libyae promontoria fretum efficere feptem ftadiorum.*

9) ἄκραι, πορθ.) Vitt. 2 et 3. ἄκρους πορθμός.

10) Ἡράκλ.) Pro Ἡρακλέος habent quoque Vitt. 2 et 3. Dionyf. Perieg. tamen v 64. στῆλαι Ἡρακλῆος, et Pind Ol. III, 89. Ἡρακλέος στῆλαι. cf. ibi Schol. rec.

11) Ἀβύλη καὶ Κάλπη) Sic Seb. Vitt. 2 et 3. vero fervant Ἄβηνα καὶ Ἀλύβη. Io. Tzetz. in Chil. II, 339. Ἀλύβην καὶ τὴν Ἄβιναν στήλας ἵσταται δύο, cf. Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1. p. 132.

12) Κοτίνουσα) Idem Io. Tzetz. in Chil. II, 331. et VIII, 688. et Dionyf. Perieg. v. 455.

13) Βαίτις) Sic legendum, non Βαίτης, vnde βαιτικός, vt legunt Strab. III, p. 139. Io. Tzetz. in Chil. VIII, 209, et Steph. Byz.

14) ἡ ἡμέρα) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αἱ ἡμέραι, qui vero ἀθρόον pro ἀθρόως habent.

15) ἐκπίπτει) Vitt. 2 et 3. pro ἐμπίπτει.

16) τὸ τῆς) A Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt.

Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ [17]) τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος [18]) δ' τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας [19]) τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέος εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερος [20]) Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος Ἕλλην [21]).

650. Μιξόθηρος] Τῆς Σκύλλης [1]), ἥτις κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ Μεγαρέως. Τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν [2]) ἐργασαμένη (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψὼν) ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προὔδωκε [3]) τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρώρας [4]) τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος τοῦ πελάγους, οἶμαι [5]), ἐκλήθη. Ἄλλοι δέ φασι, γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ [6]), ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει [7]) ἡ Σκύλλα

17) λιβυκῷ) Vitt. 2 et 3. λιβυστικῷ, non bene.

18) κλέαρχος) In περὶ Θινῶν, h. e. arenoſis deſertis, Athen. VIII, 345, d. vt Seb. bene coniicit; ſed Reineſ. in nott. marginalibus vult legere κλείταρχος. Saepius ſunt confuſa haec nomina; verum quum Codd. omnes conſpirent in lect. vulg. temere ab ea diſcedendum non arbitror. cf. de Clearcho Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 41.

19) στήλας) Vit. 3. πόλεις, perperam.

20) δεύτερος) Pro δεύτερον Vit. 3. bene ob ſeq. τρίτος.

21) Ἕλλην) Delent noſtri art. ὁ, bene.

1) τῆς σκύλλ.) Vit. 1. et Ciz. τὰς σκ. et hinc κατ' ἐμοῦ pro κατ' ἐμὲ, vitioſe.

2) αὐτὸν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

3) προύδωκε) Vit. 1. et Ciz. recte pro προὔδωκε, Thryllit.

4) τῆς πρ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

5) τοῦ πελ. οἶμαι) Pro οἶμαι, τοῦ πελ. noſtri. Pro τοῦ πελάγ. Vitt. 2 et 3. τῆς θαλάσσης, cf. Apollod. III, 15, 8. qui paullo aliter.

6) εὐπρεπῆ) Vitt. 2 et 3. ἀπρεπῆ, quaſi meretricem, vt nominat Fulgent. II, 12, ſed ſupra ad v. 45. omnes εὐπρεπής.

7) ἐφ' ἧς εἰώθ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἧς, male, ſed εἴωθεν

λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον [8]), ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, Γοργόνος [9]), φαλαίνης, καὶ [10]) ἀνθρώπου, δώδεκα δὲ πόδας [11]). Καὶ ταῦτα μὲν λῆρα καὶ μυθικά· ὄπισθεν δὲ αὐτὸς ἠλληγόρησα [12]).

Σκοπὰς] Οὕτω λέγει τοὺς σκοπέλους. Καὶ Ὅμηρος [13])·

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλεν. Ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυν [14]), καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησεν.

651 — 52. Μηκιστέως τοῦ στερφοπέπλου [1])] Μηκιστεὺς ὁ Ἡρακλῆς τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στερφόπεπλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὁ τὴν λεοντὴν ἐνδεδυμένος· στέρφος γὰρ τὸ τοῦ λέοντος δέρμα· ἐκέχρητο [2]) δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου.

cum Seb. pro εἰώθει, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant, quodque omnino ſeruandum eſt. Senſ. *in quo ſe lauare conſueuerat.*

8) ἀπεθηρ. — θηρίον) Vit. 1. et Ciz. ἀπελίθωσεν αὐτὴν, ideo ſtatim ἔχουσαν pro ἔχον, quia non habent θηρίον. Supra ad v. 45. vbi eadem narrantur, omnes ἀπεθηριώθη.

9) γοργόνος) Vit. 3. γοργόνης.

10) καὶ) A Seb. additum, Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

11) δώδεκα — πόδ.) Noſtri ignorant. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt reliqua omnia hinc ſcholio ſubiecta usque ad ἀνέστησεν: Vitt. 2 et 3. vero inde a σκοπὰς usque ad extr.

12) ἠλληγ.) Vit. 2. ἠλληγόρηκα.

13) ὅμηρ.) Odyſſ. μ, 95.

14) φόρκυν) Eudoc. p. 377. Φόρκυς, vbi eadem narrat.

1) τοῦ στερφοπ.) Noſtri non hic, ſed poſtea ſeparatim cum edd. pr. ponunt: τοῦ στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λ. ἐνδεδυμένου.

2) ἐκέχρ. — περιβ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

Σκαπανεὺς] Σκαπανεὺς [3]), ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχισμα [4]) τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας [5]) ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμοὺς δύο, τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει [6]) βραχείᾳ ῥοπῇ [7]), ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους.

Βοαγίδα] Ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς [8])·

> Ὁππότ' [9]) ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
> Καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν . . . .

Καὶ Ἡσίοδος [10]), οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ·

> . . . . . . διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
> Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
> Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν παρὰ [11]) τὸν ποταμὸν Ἀν-

3) Σκαπανεὺς) Addunt Ciz. et Vit. 1. non male, vt ante: Μηκιστέως] Μηκιστεύς.

4) περιτείχ.) Pro περιτείχιον, quod tuentur Vitt. 1. 2. et Ciz., habet Vit. 3. cum Seb. Heyne ad Apollod. II, 5, 5, p. 174. explicat περιτείχ. de fepto vel muro circa ftabulum ducto.

5) τρέψας) Vitt. 2 et 3. πέμψας, fed τρέψας quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 282. Diod. Sic. IV, 13, p. 259. T. 1. ed. Weffel. ἐπαγαγών.

6) καθαίρει) Vit. 1. et Ciz. καθαίρων.

7) βραχ. ῥοπ.) Abfunt a Vitt. 2 et 3. vti poftea τοῦτο a Vit. 1. et Ciz.

8) τοῖς κυνηγ.) Vitt. 2 et 3. κυνηγετικῷ. L. II, v. 111 et 112.

9) ὁππότ' usque ad ὠκεανοῖο defiderantur in Vit. 1. et Ciz. fed pro ὁππότ' Vitt. 2 et 3. feruant vulg. αὐτῷ δὲ, et omittunt verfum alterum a Seb. additum.

10) Ἡσίοδ.) Theog. v. 292 fqq. fed vv. 292 et 294. Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. omittunt.

11) παρὰ) Vt Apollod. II, 5, 10. Noftri, vt edd. pr. περί.

θεμοῦντα [12]). Ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος [13]) παῖς, καὶ Καλλιρόης [14]) θυγατρὸς Ὠκεανοῦ. Δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου [15]) ἑστῶτα καταλείβεται αἵματος [16]). Ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος [17]) ὁ Γηρυόνης.

653. Ἁρπυιογούνων] Ἀπὸ μέρους [1]), ὀρνιθογόνων. Λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης [2]), καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας [3]), τῆς καὶ Ἀμβρακίας [4])· νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ὀκταούϊον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον [5]). Ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ Ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογούνους [6]) οὖν εἶπε ἤγουν ὀρνιθογόνους τὰς Σειρῆνας·

12) Ἀνθεμοῦντα) Cf. Apollod. II, 5, 10.

13) χρυσάορος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. χρυσαόρου.

14) καὶ καλλ. θυγ. ὠκ.) Pro θυγ. ὠκ. καλλ. Vit. 1. et Ciz.

15) τάφ. ἐκείνου) Vit. 1. et Ciz. ποταμὸν ἐκεῖνον, mire, nec tamen inepte.

16) αἵματος) Pro αἵματι quod retinent Ciz. et Vit. 1, Seb. cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

17) καὶ τρίσωμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ σῶμα cum Eudoc. Io. Tzetz. Chil. II, 322. dic. quoque τρίσωμος, cf. Apollod. II, 5, 10.

1) ἀπὸ μέρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ μέρ.

2) Μούσ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

3) Ἀκαρν.) Vit. 3. cum Phauor. et Eudoc. p. 373. ὑρκανίας, mendose, nam nemo tradit, Acheloum fuisse fluvium Hyrcaniae. Infra ad v. 671. vbi eadem Tzetz. tradit, recte Ἀκαρν. exhibet. cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 330 sq.

4) Ἀμβρακ.) Vit. 1. et Ciz. hic et infra ad v. 671. Ἀβρακίας, non bene. *Ambraciam vero non esse Nicopolin, vt etiam Servius ad Virg. Aen.* III, 274. *opinatur, docet Mattius in: Opiniones L.* 1. *c.* 7. Thryll. cf. etiam Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 334 et 337.

5) ἀπὸ — Ἀντώνιον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἁρπυιογούνους) Sic, vt antea et ipse Lycophr. Vit. 1. et Ciz. sed vulg. cum

πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ μὲν κάτω 7) μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων 8), ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ 9), τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἐστεφανώθησαν· ὅθεν καὶ 10) ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ἐκείνη γὰρ οὐκ εἶχε πτερὰ, καὶ 11) ὅτι μήτηρ ἦν 12) Σειρήνων. Περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπτέρα 13) τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας.

Ἦσαν δὲ, ὡς ἔφαμεν, αἱ Σειρῆνες τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. Ὡ, ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ὡς εἴπομεν 14), τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου 15), περὶ τὸ 16) Ῥήγιον

Vitt. 2 et 3. ἁρπυιογόνους; deinde Vit. 1. et Ciz. Ἁρπ. οὖν εἶπεν ἤγουν ὀρνιθ. pro ἁρπ. δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον, quod perplacet.

7) τὰ μὲν κάτω) Pro καὶ τ. κατ. Vit. 1. et Ciz. recte.

8) τὰ δὲ — ἀνθρώπ.) Absunt a Vit. 3. oscitantia librarii.

9) μελῳδ.) Vit. 1. et Ciz. μελῳδίας, *quod non damno, deest* κατά. Thryll.

10) ὅθεν καὶ) Pro ὅθεν ὡς Vit. 1. et Ciz. bene: a Vitt. 2 et 3. absunt haec usque ad πτερά.

11) ἐκείνη — πτερὰ, καὶ) Soli Vit. 1. et Ciz. adduut.

12) ἦν) Delent Vit. 1. et Ciz.

13) Ἀπτέρα) *Eadem tradunt Etymolog. et Steph. Byz. cf. Holsten. ad extr. p. 44, b.* Thryllit.

14) εἶχ. ὡς εἴπομ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

15) ἄνω ἀνθρ.) Vit. 1. et Ciz. non bene κάτω ἀνθρώπων.

16) περὶ τὸ) Vit. et Ciz. παρὰ τό. De earum sede vid. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 843. Sed quis est, qui cum Tzetza credat, Ῥήγιον esse τῆς Σικελίας? nam legitur in vulgat. Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. Equidem vix putem, Tzetzam fuisse Geographiae tam imperitum. Haud dubie excidit καταντικρὺ, vt vere habet Eudocia p. 376 et 431. περὶ τὸ Ῥήγιον καταντικρὺ Σικελίας: atque hoc, sensu postulante, inuitis etsi Codd. MSS. omnibus, Tzetzae reddere non dubitauimus.

οὖσα ἀντικρὺ τῆς Σικελίας, ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις περὶ Μεσήνην. Ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησῷ τῆς Ἰβηρίας (κἄν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας εἶναι [17]) λέγωσι) πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. Ὡς [18]) αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν [19]) ἔχουσαι [20]). Καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν, στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. Ὡς καὶ Ὄρθος, ὁ Γηρυόνου κύων, ἐν Ἐρυθείᾳ [21]), δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. Καὶ Ἀστέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων [22]) πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο [23]) σῶμα ἀνδρός. Ταῦτα [24]) παρεκβατικώτερον [25]) εἰρήκαμεν περὶ τερατομόρφων [26]) ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα [27]), τερατώδεις ἦσαν. Αἱ δὲ Σειρῆνες ἀλληγορικῶς [28]) εἰσιν αἱ ἡδοναί. Ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος [29]) ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατεχούσας [30]) αἱμυ-

17) ταύτ. εἶναι) Vit. 1. et Ciz. αὐτὰς: deest εἶναι in his et reliquis Codd.

18) ὡς) Abest a Vit. 1. et Ciz.

19) κορῶν) Vitt. 2 et 3. κιρκῶν, male, nam hoc iam exprimit γυπῶν et repugnat Virgil. Aen. III, 216. *virginei volucrum vultus.*

20) ἔχουσαι) Hic abest a Ciz. et Vit. 1. non male, nam ad superius ἔχουσαι refertur.

21) Ἐρυθείᾳ) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυθοῖ. Varie corrumpi hoc verbum ostendit Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 156.

22) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. εἶχε, non male.

23) τὸ δ' ἄλλο) Ciz. et Vit. 1. τὸ δ' ὅλον. Apollodori III, 1, 4. τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς magis conuenit vulgatae.

24) ταῦτα — τερατ. ἦσαν) In Ciz. et Vit. 1. non extant.

25) παρεκβ.) Vit. 3. παρεμβατικῶς, et hinc Vit. 2. εἰρήκειμεν pro εἰρήκαμεν.

26) τερατομ.) Nostri vulg. τετραμόρφων tuentur.

27) ὑπεθέμ.) Vit. 2. ὑπερεθέμεθα.

28) Αἱ δὲ — ἀλληγορ.) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρ.

29) πλούταρχ.) Idem dicit Io. Tzetz. in Chil. I, v. 343. πλούτ. δ' ὁ νεώτερος πόρνας ἐκείνας λέγει. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 170. Ruald. in

λίαις τοὺς παραπλέοντας. Εἰσὶ δὲ Σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρὰ, μελίσσαις παρόμοια [31]).

Κλώμακας] Τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια.

Ἀηδόνων] Τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν.

654. Ὠμόσιτα δαιταλωμένους] Ὠμὰ ἐσθίοντας. Ληρεῖ δέ· τοῦτο γάρ φησι περὶ τοῦ, ὅταν ἐν τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ γενόμενοι ἡλίευον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις [1]), καὶ οὕτω διέζων· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμοὺς, ὦ Λύκοφρον, τούτους [2]) ἤσθιον. Ἢ δαιταλωμένους [3]), ὡς τρωγομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

658. Δελφινόσημον] Στησίχορός [4]) φησιν, Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον. Καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται [5]).

Κλῶπα] Τὸν Ὀδυσσέα φησὶν [6]), ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος· Θεανὼ γὰρ, ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια.

Plutarch. Vita, c. 1. et Ionsius III, 6.

30) κατεχ.) Vit. 1. et Ciz. καταγούσας, *seducentes*, non inepte.

31) παρόμ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. παρόμοιαι, non bene, nisi referas ad σειρῆνες.

1) ἀγκίστ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγκίστρῳ.

2) ὦ Λύκοφρ. τούτους) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vt vbique omnia, quae detrahunt de dignitate Lycophronis. Pro ἤσθιον legunt διήσθιον.

3) ἢ δαιταλ. — λαίστρυγ.) In nostris non comparent.

4) Στησίχ.) *In Ilii excidio, quod opus ad Homeri imitationem compositum fuisse existimat Dio Chrysost. orat. 2. de regno: meminerunt et Pausan. in Phoc. c. 26, 1, et Harpocrat. in* καθελών. *Seb.* Vid. Stesichori Fragm. ed. Suchfort p. 22 sq.

5) τούτ. συμφθ.) Absunt a Vit. 2.

6) φησὶν) Vit. 1. et Ciz. λέγει, ac deinde pro ὅτι τὸ παλλάδ. — ἔκλεψε legunt: διὰ τὸ κλέψαι τὸ παλλ. τ. Ἀθ. εἰσελθ. ἐν τ. τρ. μετὰ Διομήδ. cf. Conon Narrat. 34. ibique Kanne.

Ἔκλεψε 7) δὲ τὸ Παλλάδιον ὁ Ὀδυσσεὺς διὰ τοιαύτην τινὰ αἰτίαν· χρησμὸς 8) ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον κλαπῇ.

Φοινίκης 9)] Φοινίκη ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται.

659 — 61 10). Ὅς ὄψεται μὲν] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον, υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ· ἓξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς, λέγων·

Κύκλωψ 11), τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη.

Μεθυθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῃ αὐτὸν τυφλοῖ. Ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεθέντες ἐν λύγοις ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν προβάτων.

Μονογλήνου] Τοῦ Κύκλωπος.

662 — 63. Λείψανον τοξευμάτων] Τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει· τούτους γὰρ ὁ Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου, ἐπιχειροῦντας 1) αὐτῷ πολεμεῖν. Λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες 2) δέ εἰσιν οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι.

7) ἔκλεψε — αἰτίαν) A. Seb. addita nostri non addunt.

8) χρησμὸς — κλαπῇ) Nostri non agnoscunt.

9) φοινίκης — τιμᾶται) In Vit. 1. et Ciz. non hic, sed antea post τούτῳ συμφθ. ponuntur.

10) 659 — 61.) Hoc totum schol. usque ad μονογλήνου in nostris desideratur.

11) κύκλωψ) Hom. Odyss. ι, 347 sqq.

1) ἐπιχειροῦντας) Recte. Vit. 3. ἐπιχειροῦντος, quod vix referri potest ad Geryonem.

Κηραμύντου] Κηραμύντης 3) ὁ Ἡρακλῆς 4), ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ.

Παλαίμονος] Παλαίμων ὁ αὐτὸς διὰ τὸ καταπαλαῖσαι 5) Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ποταμῷ 6) ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης 7) δέ φησι, μετὰ τὸ καταπαλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, υἱὸν Ποσειδῶνος 8), ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ κατεάξαι 9), (οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη 10), ὡς μὴ ἀπιστοῖτο) ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ 11), καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. Τεσσάρων 12) δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνὸς, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδωρος 13) ἱστορεῖ. Μενεκράτης 14) δὲ, ὁ περὶ Νικαίας

2) λαιστρ. — λεοντῖνοι) Vit. 1. et Ciz. ſic: φασὶ δὲ τοὺς νῦν ἐν σικελίᾳ λεοντίνους.

3) κηραμ.) A κῆρα et ἀμῦναι, cf. Euſtath. ad Hom. Il. ed. Polit. Tom. III, p. 965.

4) ὁ Ἡρακλ.) Iactitat Seb. ex laud. exempl. addidiſſe, quum et Codd. noſtri et edd. vett. excepta Pott. 2. quam ſolam eſt ſecutus, exhibeant omnes.

5) καταπαλαῖσαι) Vit. 1. et Ciz. bene pro παλαῖσαι: omittunt quoque cum Vitt. 2 et 3. ſeq. art. τῷ.

6) Ἀχελ. ποταμῷ) Sic pro Ἀχελώῳ Vit. 1. et Ciz. bene. Abſurdum vero eſt, quod h. l. dant Vitt. 2 et 3. Ἀχιλεῖ ἐν Πύλῳ pro Ἀχελ. ἐν Αἰτωλ. et ſane mirum eſt, Mich. Apoſtolium, hominem non indoctum, qui eſt auctor Cod. Vit. 3. hanc lectionem ineptam recepiſſe.

7) Φερεκύδ.) p. 146. ed. Sturz.

8) υἱὸν ποσειδ.) Vitt. 2 et 3. reſecant, ſed Vit. 1. et Ciz. τὸν ποσειδ.

9) καὶ κατεάξαι) A Seb. poſt parentheſin collocata huc retraximus auctoritate Codd. noſtrorum et edd. omnium, nam ſqq. οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ — id flagitant.

10) ἠνέχθη) Vit. 1. et Ciz. ἐξηνέχθη.

11) ἰφινόῃ) Vitt. 2 et 3. ἰφιόνῃ. Apollod. II, 7, 8. dic. Αὐτονόη.

12) τεσσάρ. —) Cf. ad h. l. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 136.

13) Ἡρόδωρος) Male noſtri cum edd. ante Potter. Ἡρόδοτος, quem errorem quoque repetiit Salmaſ. in Plin. Exercitatt. pag. 31.

συγγεγραφὼς, Ἀλκαῖον [15]) φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγεννημέ-

Haec autem nomina saepissime esse confusa, docuerunt Ruhnken. in Praefat. Vol. II. Hesychii, Villoison ad Apollon. Lex. Hom. T. II, p. 835 Creuzer in Fragm. Histor. gr. antiq. p. 115. et Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 76. et 135 sq. Eadem confusio occurrit in schol. Io. Tzetz. ad Antehom. v. 238, vbi vid. Iacobs. Infra quoque ad v. 1332. Sed Io. Tzetzes Chil. II, 210 et 366, vbi eadem iisdemque verbis narrat, Ἡρόδωρος exhibet. Collegit autem Herodorus τὰ καθ' Ἡρακλέα, cff. Athen. IX, 410, f. Stephan. in γλῆτες et κυνητικὸν, Apollon. Schol. II, 817. et Voss. de Hist. gr. p. 292. Schol. Pind. Isthm. IV, 87. idem habet: Ἡρόδωρος ἐν Οἰδίποδί φησι τῶν ἄλλων περιττεύειν, ὥστε τὸ ὅλον σῶμα πηχῶν εἶναι τεσσάρων καὶ ποδός. Nat. Com. VII, 1, p. 680. *Heraclidem Ponticum*, inquit, *quatuor cubitorum et vnius pedis longitudinis fecisse Herculem.* Haud dubie corruptum nomen Heraclidis Pontici. cf. quoque Gell. N. A. I, 1. p. 41. ed. Conradi. Diligentissime egit de Herodoro Groddeck in: *Bibliothek der alten Litt. St. 2. p. 72.*

14) Μενεκράτης) Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 108. Citatur quoque a Io. Tzetza in schol. ad Antehom. v. 238. ita: Μενεκρ. ὁ περὶ Νικαίας ἱστορήσας τῆς πόλεως, et in Plutarch. Thes. c. 26, qui addit πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, vnde Iacobs sua hausisse Tzetzam putat. Reines. coniicit ad h. l., legendum esse νισαίας pro νικαίας e Strab. IX, p. 391. vbi Nisaea dicitur fuisse nauale Megarensium, non inepte, nisi Plutarchus addidisset πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, quae ipsa vere est, Strab. XII, p. 565. Confirmare adeo videtur Reinesii coniecturam Pausan. II, 34, 7. vbi tradit: Σκύλλαν ἀπὸ τῆς Νίσου θυγατρὸς dictam, et Minoem cepisse Megaram et Nisam. Verum inuitis Codd. et repugnante Plutarcho nil mutandum, nisi extet aliquis, qui fidem Plutarchi suspectam esse contendat. Reinesius videtur Scyllam, Nisi filiam, confudisse cum Scylla freti Siculi.

15) Ἀλκαῖον) Sic quoque Diod. Sic. IV, 10, T. I, p. 255, ed. Wessel. et Pausan. IX, 9. sed Vit. 3. Ἀναγκαῖον. *Anancaeum dictum esse Herculem, nescio nunc, an alii dicant. Videant eruditi,*

νους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος [16]·

. . . . . . χαλκοαρᾶν [17]) ὀκτὼ θανόντων·
Τοὺς [18]) Μέγαρα τέκεν οἱ Κρεοντὶς υἱούς.

Ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. Ὁ δὲ χρησμὸς [19]) οὕτω πως ἔχει·

Ἡρακλείην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·
Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

an Anancaeum Plauti Rud. II, 3, 33, lucem hinc ſibi lucrari poſſit. Sane de Herculis temulentia clarum eſt ex Antholog. IV, 8. aliisque ſcriptoribus. Nos nunc illud non agimus. Thryll. Schol. Pind. Iſthm. IV, 108. fauet lectioni vulgatae, qui habet: Ἡρόδωρος δὲ καὶ δίς φησι μανῆναι τὸν Ἡρακλέα· ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὥς φησι Μενεκράτης, λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς εἶναι ὀκτὼ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας, οὐδέπω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλ᾽ Ἀλκαΐδας, ergo filios Alcaei. Idem ſchol. ad Olymp. VI, 111. nominat Herculem τὸ τῶν Ἀλκαϊδῶν βλάστημα, et ad v. 105. τὸ βλάστημα τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, et ad v. 115. ἔνιοι τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλονται, μετωνυμάσθαι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμῳδήσαντος. Vnde patet, lect. Vit. 3. Ἀναγκαῖον eſſe corruptam.

16) καὶ πίνδ.) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, et verſſ. Pindari Iſthm. IV, 108.

17) χαλκοαρᾶν) Vitt. 2 et 3. χαλκηορᾶν. vid. Heyne et ſchol.

18) τοὺς — υἱούς) Vitt. 2 et 3. μέγαρά οἱ τέκε κρεοντιὰς, vt ante Potterum.

19) χρησμὸς) De hoc oraculo cf. omnino Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 141. quod, vti iam editum eſt, Seb. e tribus Codd. Suida, Etymol. Phauorino et Euſtathio compoſuit. Noſtri ſic exhibent: Vit. 1. et Ciz. v. 1. οὐκέτι παλαίμων κληθήσῃ, ſic quoque edd. ante Seb. et Vitt. 2 et 3. omiſſis Potteri additamentis: αὐτὰρ Ἀπόλλων, quae ſane ſunt inepta, nam mox ſequitur Φοῖβος δέ. — V. 2. Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμος ἐξονομάζει. Vitt. 2 et 3. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ. — V. 3. Vit. 1. et Ciz. Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις, vt Seb. ſed

Τὸν δὲ χρησμὸν 20) τοῦτον, ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος 21) πάλιν ἱστορικὸς λέγει.

Πευκέως] Πευκεὺς ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐν Αὐδήροις (lege Ἀβδήροις) τιμᾶται.

Vitt. 2 et 3. ἢ ἐκ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων ἐφάνης.

Hoc oraculum, auctore Thryllitzſchio, citat Scalig. ad Euſeb. num. DCCLXIIX ſic:

οὔτε γὰρ Ἀλκαῖος κεκλήσεαι, οὔτε Παλαίμων.

(Thryll. putat potius legendum ab initio ex Etymol. M. οὐκέτι Ἀλκείδης. Melius κεκλήσεαι, vti etiam Pott. habet, quam κληθήσῃ: melius quoque Παλαίμων h. l. poſitum, quia prima ſyllaba corripitur, quam in Codd. Mſſ. noſtris poſt οὐκέτι.)

Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει,
Ἥρᾳ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

Cuius emendationem confirmari putat Thryll. ſchol. Pind. Iſthm. VI, 115. ἔνιοι — χρησμῳδήσαντος antea n. 15. allato. Sebaſt. hic addit: *Reſpuit merito hanc etymologiam Euſtath. in Iliad.* ε, *v.* 392, *ob Herculei nominis adſpirationem, quod alias* προσφυῶς ἐξ Ἥρας ἐτυμολογούμενον *cenſet, quaſi Hercules* διὰ τῆς τοιαύτης Ἥρας κλέος εὑρὼν ὡς φιλόσοφος. *Sed Georgius Grammaticus vtrumque reiicit, vid. Suid. in Prou.* Ἡρακλῆς ξενίζεται, *Etymolog. M. et Phauor. in voce, Henr. Stephan. T.* 3. *Theſ. p.* 1014. *d. et Nat. Com. Mythol.* VII, 1. *p.* 463. *ed. Venet.* 1631. Cf. quoque ſchol. Villoiſ. ad Il. ε, 392. et inſtar omnium Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 140 ſqq. Apollod. II, 4, 12, rem ſic tradit: Ἡ δὲ πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε, τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. *Ergo,* inquit Thryllit., *in oraculo* Ἀλκείδης *potius legerim; et ſane prima in* παλαίμων *correpta eſt. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. m.* CCXI. λυγκεὺς ἦν βασιλεὺς τοῦ ἄργους, ἀπὸ λυγκέως γὰρ ἄβας, οὗ ἀκρίσιος, οὗ δανάη, ἧς περσεὺς, οὗ ἀλκαῖος ὁ τοῦ ἀλεκτρύωνος καὶ ἀμφιτρύωνος, τοῦ δὲ ἀλκαίου ἡρακλῆς καὶ ἴφικλος, ἰφίκλου δὲ ἰόλαος, *quae ſane mira eſt genealogia.*

20) τὸν δὲ χρησμὸν — λέγει) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. verſibus vero adiiciunt ſchol. quod nullus alius habet: πευκέως — τιμᾶται, quod reſtituimus Tzetzae.

21) ἕτερος — λέγει) Pro ἕτεροι παλ. ἱστορικοὶ λέγουσιν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

664 — 65. Οἱ πάντα θρανύξαντες] Οἵτινες [1]) Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως [2]) θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ [3]) καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι. Ἢ κατὰ τοὺς [4])] μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων [5]) (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν [6]) τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. Γομφαρίοις [7]) δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνῃρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες ἐν σχοίνῳ [8]), πιπράσκουσι, καὶ ὠνοῦνται [9]) καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. Σχοῖνος δὲ, εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὸ βροῦλον [10]), μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικόν [11])·

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες [12]), ἀτερπέα δαῖτα φέροντο [13]).

1) οἵτινες — θρανύξαντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

2) τοῦ Ὀδυσσ.) Vit. 1. et Ciz. ponunt inter πάντα et τά.

3) εὐτόρνῳ) In edd. super. sequebatur καὶ περιφερεῖ, quod a Seb. auctoritate Codd. suorum omnium sublatum nostri seruant: verum pro καὶ στρογ. λείπ. λιμ. Vitt. 2 et 3. legunt σκάφει καὶ λιμένι.

4) κατὰ τοὺς — συντρίψαντες) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt, et omittunt etiam seq. εὐτόρνῳ καί.

5) τῶν λαιστρ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ἄγραν) Vit. 1. et Ciz. ἄγκυραν, non bene.

7) γομφαρ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. γόμφοις.

8) ἐν σχ.) Sic nostri, vt antea. Seb. omittit ἐν.

9) καὶ ὠνοῦνται — βουλ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

10) ἤτοι τὸ βροῦλ.) A nostris et Phauor. abest. Glossam redolet. *Est verbum vulgare, vid. Glossar. du Fresne p. 228, T. 1. et p. 44. in Append.* Seb. Ante Seb. legebatur ἤτ. τὰ βροῦλα.

11) τὸ ὁμηρ.) Vit. 3. τὸν ὁμηρ. scl. στίχον, Odyss. κ, 124.

12) δ' ὡς πειρ.) Vit. 1. et Ciz. δ' ὥς πείραντες, cum tono.

13) φέροντο) Nostri, vt ante Seb. πένοντο.

666 — 67. Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλκῳ] Ἡ δ' ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἔσται [1]).

668. Χάρυβδις] Τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις.

669. Μιξοπάρθενος κύων] Ἡ Σκύλλα· ὅτι [2]) ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα, περὶ ἧς πολλάκις εἴπομεν.

670. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα] Ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτων εἴπομεν. Στείρας δὲ [3]) αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι· ἐγὼ δὲ [4]), ὅτι καὶ οἱ κατακούσαντες [5]) αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες [6]) ἐγένοντο· ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως [7])· Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας, διὰ τὸ θελκτικόν· στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὅτι ὁ ἱστάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων.

1) ἔσται) Noſtri delent, et Vit. 2. antea pro αὐτοῖς legit αὐτῷ.

2) ὅτι — ἡ σκύλλα) Noſtri non agnoſcunt, ſed περὶ — εἴπομεν a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt. In Vit. 1. et Ciz. haec omnia usque ad στείρας αὐτὰς λέγει deſiderantur.

3) στείρας δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ ignorant.

4) ἐγὼ — ὅτι καὶ) Pro καὶ ὅτι Vit. 3. bene: Vit. 1. et Ciz. modo ἢ ὅτι, omiſſis ἐγὼ δὲ καὶ, quod modeſtiae Iſ. Tzetzae eſt aptius, nam ἐγὼ — magniloquentiae Io. Tzetzae eſt, qui forte correxit fratrem. Verum non tua, o iactator Tzetza, eſt haec interpretatio, ſed Homeri Odyſſ. μ, 41 — 43. quem tu peſſime interpretaris! Etenim is his verſſ. dicit, eos, qui cantu Sirenum allecti ibi remanſerint, nunquam ad coniugem et filios rediiſſe, aſt tu pro ſapientia tua, eos futuros eſſe στείρους ἢ ἀγόνους!

5) κατακούσ.) Vitt. 2 et 3. perperam κατασκευάσαντες, cf. Hom. l. l. qui φθόγγον ἀκούσῃ σειρήνων habet, et Pauſ. X, 63. οἱ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν ἀκούοντες.

6) ἄπαιδες) Vitt. 2 et 3. ἄγονοι; deinde noſtri ἐγένοντο pro ἐγίνοντο.

7) ἄλλως — τίκτων) Abſunt a noſtris Codd. atque ſane abeſſe poſſunt, nam fere eadem repetunt, quae antea erant dicta.

Κενταυροκτόνος] Ἐπειδὴ 8) οἱ Κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὴν 9) τῶν Σειρήνων νῆσον παρεγένοντο 10), καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη 11) Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος οἶνον ἐκίρνα 12) αὐτῷ κάλλιστον, τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων πίθον ἀνοίξας. Ἐπελθόντες δὲ οἱ Κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν, οἶμαι 13), περὶ τὸ γόνυ· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἳ φυγόντες, ὡς ἔφημεν 14), περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις] Τερψιχόρης τῆς Μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν 1) τὰς Σειρῆνας. Ὁ δὲ Ἀχελῷος, ὁ γλυκύτατος

8) ἐπειδὴ) Sine καὶ nostri, recte.

9) εἰς τὴν — νῆσον) Vit. 1. et Ciz. recte pro εἰς τὰς — νήσους, vti hic et postea Vitt. 2 et 3. legunt, nam sic infra quoque exhibet ipse Seb. Deinde omnes, qui hoc narrant, non plures insulas, sed modo vnam commemorant, e. g. Pauſ. X, 6, 3. ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος, quam Eustath. ad Odyſſ. μ, 39. Ἀνθεμοῦσαν, Apoll. Rh. IV, 892. νῆσον ἀνθεμόεσσαν, Hom. Odyſſ. μ, 159. λειμῶνα ἀνθεμόεντα, Strabo autem I, p. 23. auctore Eratosthene Ortygiam nominat. Cf. Voſſ. *Mythol. Briefe* P. II. p. 40. Infra ad v. 712. ἐν πελωρίδι, et ἐν ταῖς σειρηνούσαις, αἳ εἰσὶ τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας, habitaſſe dicuntur Sirenes.

10) παρεγέν.) Vit. 1. et Ciz. ἦλθον.

11) ἐπεξ.) Ciz. ἐξενώθη, reliqui cum Apollod. II, 5, 4. vulg. tuentur.

12) ἐκίρνα.) Ponunt nostri ante αὐτῷ, vulg. post κάλλιστον.

13) οἶμαι) Delent Vit. 1. et Ciz. et pro περὶ legunt παρά.

14) ὡς ἔφ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἔφημεν) Reuocauimus e Codd. nostris pro λέγουσι, quod Seb. dedit, nam haec lectio eſt praeferenda, quia Tzetz. antea ad v. 653. fere eadem tradiderat. Vitt. 2 et 3. tamen ἔφαμεν pro ἔφημεν, male.

τῶν ἀπανταχοῦ [2]) ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος [3]), τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας [4]), νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει [5])· ὅθεν [6]) οὗτος εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῶος. Φασὶ δέ [7]) τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρῶτον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῶος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πνιγέντος ἐν αὐτῷ [8]), ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῶος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

673. Θηρόπλαστον] Τὴν Κίρκην λέγει [1]), τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους τοῦ [2]) Ὀδυσσέως. Ἀλληγορικῶς [3]) δὲ καὶ Φιλάλιος [4]) ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα. Ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν μυθικὴν Λυκοφρό-

2) ἀπανταχ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Supra ad v. 653. aberat ab omnibus.

3) καὶ κουρήτ.) Vit. 2. κουριδίτος, non bene.

4) Ἀμβρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ad v. 653. Ἀβρακίας.

5) ῥέει) Vit. 1. et Ciz. ῥεῖ.

6) ὅθεν — ὁ Ἀχελῶος) Ignorant Vit. 1. et Ciz. οὕτως Vitt. 2 et 3. pro οὗτος.

7) Φασὶ δὲ — ἄχη διαλύων) Deſiderantur in Vit. 3. in Vit. 2. vero inde ab Ἀχελ. δὲ καλεῖται.

8) ἐν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. ſine ἐν: *an αὐτόθι vel αὐτοῦ legendum?* Thryll.

1) λέγει) Additum a Vit. 1. et Ciz.

2) τοῦ) Codd. noſtri praemittunt.

3) ἀλληγορικῶς usque ad ἀλληγορ. ἐροῦμεν deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique allegoricis interpretationibus in Lycophrone, et inprimis in Heſiodo explicando delectatur. Ἐπιστάμεθα quoque eius magniloquentiae eſt aptiſſimum.

4) φιλάλ.) Vit. 2. φιλάληος: Vit. 3. φιλαλήθως, mendoſe. Haud dubie nomen eſt corruptum, nam nemo eſt, qui mentionem faciat huius ſcriptoris. Supra ad v. 177. legitur φικούλης ὁ κορίνθιος: an eſt idem? Forte φιλόλαος, qui fuit Corinthius, Ariſtotel. Pol. II, c. vlt. ſed quis ſcit, an tale quid ſcripſerit is, quem Fabr. B. Gr. Vol. II, p. 37. ed. Harl. adnumerat legislatoribus.

νειον [5]) σάκκον ἀλληγοριῶν μὴ λύσης [6])· ἀρκεῖ γὰρ [7]) καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τὶς πάντας [8]) ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς [9]). Καὶ λοιπὸν, μεῖζόν μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν [10]) ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς [11]) ἑτέρας ἱστορίας· ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν, ἐροῦμεν [12]).

Θηρόπλαστον] Τὴν θηροπλαστοῦσαν καὶ θῆρας [13]) ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

674. Δράκαιναν] Διὰ τὸ ἄγριον τὴν [1]) Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον.

Ἐγκυκῶσαν [2])] Ἀντὶ τοῦ συνταράττουσαν· ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κυκεῶνα πλήσασα τυρῶν, ἀλφίτου, μέλιτος καὶ οἴνου [3]) συνετάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον [4]), καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς [5]) μετεμόρφωσεν.

5) λυκοφρ.) Vitt. 2 et 3. λυκοφρόνιον.

6) μὴ λύσ.) Vit. 2. μὴ λύῃς: Vit. 3. μύσας, quod plane contrarium eſt; ideo quoque μὴ puncto notatum.

7) γὰρ) Delent Vitt. 2 et 3.

8) πάντως) Abeſt a Vit. 3.

9) τὰς λοιπ.) Vitt. 2 et 3. τὰ λοιπά.

10) πᾶσαν Ὀδυσ.) Vit. 2. περὶ τὴν Ὀδ. Vit. 3. περὶ Ὀδυσ.

11) λοιπὰς) Vit. 2. τὰς λοιπ. bene.

12) ἐροῦμεν) Vitt. 2 et 3. ἐρῶ.

13) θῆρας) Noſtri recte pro θῆρας. *Neque enim Circe venata eſt, vt* θῆρας *faceret, ſcilicet.* Thryll.

1) τὴν κιρ. λέγει) Hic omittunt Ciz. et Vit. 1. quia iam ſupra addita erant.

2) ἐγκυκῶσ.) Noſtri ordinem edd. vett. tuentur, quem Seb. temere turbauit.

3) κυκεῶνα — καὶ οἴνου) Sic legunt ſoli Vit. 1. et Ciz. optime pro τυρὸν, ἄλφιτα, μέλι καὶ οἶνον.

4) τὸ — φάρμακον) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) αὐτοὺς) Non bene abeſt a Vit. 1. et Ciz.

Ἀλφίτῳ] Ἄλευρον 6) κυρίως τὸ ἐκ σίτου· ἄλφιτον δὲ, τὸ ἐκ κριθῶν ἄλευρον. Νῦν δὲ ἄλφιτον, τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει.

Θρόνα] Φάρμακα μαγικά.

675 — 76. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον] Θηριόμορφον 7), ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαν· κνῶπες γὰρ 8) τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος 9)·

. . . . . ἵνα κνῶπες θαλερὴν 10) βόσκονται ἀν' ὕλην.

Κινώπετα 11) δὲ, καὶ κνώπετα 12), καὶ κνῶπες, τὰ θηρία, τὰ ἐν τῷ πέτῳ 13) καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ καὶ τὰ θαλάσσια, κνώδαλα λέγεται 14), παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλὸς, ἤτοι 15) ἐν τῇ ἁλί. Λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρείτροφα, πα-

6) ἄλευρον — ἄλφιτον) Sic Seb. pro plurali, quem noſtri Codd. cum edd. pr. retinent.

7) θηριόμορφον — κυκῶσαν) Sic noſtri Codd. deleto Sebaſt. additamento: κνωπόμορφον δὲ ἀντὶ τοῦ θηριόμορφον, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus.

8) γὰρ) Pro δὲ noſtri cum Seb.

9) Νίκανδ.) In Theriac. v. 298.

10) θαλερ.) Noſtri tuentur vulg. τραφερὴν, quae haud dubie vetuſtate alteri praeſtat, etſi Nicander, vti iam extat, habeat priorem. Deinde delent noſtri ἀν', vt edd. ante Pott.

11) κινώπετα usque ad δασέσι τόποις in Vit. 1. et Ciz. non comparent.

12) κνώπετα) Vit. 3. cum Phauor. κνώπεα.

13) πέτῳ) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. πέτρῳ, quod, etſi ſenſui, tamen etymologiae non conuenit. πέτον vero etiam ignorant Lexicographi. Forte πετωνίῳ. Phavor. πετώνιον, ὁ τοῦ ὕδατος, h. e. *regio humida.* Interim tamen verbum poſtea poſitum ὀρείτροφα fauere videtur lect. πέτρῳ.

14) λέγεται) Noſtri hic et poſtea λέγονται. *De voc. κνωδάλων vid. ſchol. Pind. Pyth.* X, 56. *ſchol. Nicand. Ther. v.* 760, *et ſchol. Antholog. p.* 571. Thryll. Adde Apollon. Lex. Hom. ibique Villoiſ. et Tittman. ad Zonar. κνώδαλα.

15) δι' ἁλὸς, ἤτοι) Abſunt a noſtris, et deinde ἐν τῷ pro ἐν τῇ habent.

ρὰ τὸ κινεῖσθαι [16]), ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς [17]) καὶ δασέσι τόποις.

677 — 78. Γίγαρτα] Γίγαρτα [1]) τρυγὸς καὶ σταφύλης, καὶ στέμφυλα βρύξουσι καὶ φάγωσι συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ [2]) καὶ τῇ τροφῇ. Γίγαρτα δὲ λέγεται [3]) τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. Τρὺξ [4]) δὲ, ὁ νέος οἶνος. Στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Κακῶς [5]) δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν [6]) γραφὴν λέγει· ἐκεῖσε γὰρ πάρ ῥ' ἄκυλόν [7]) φησιν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τροφὴν [8]) τὴν Κίρκην· οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας, εἶπε.

16) παρὰ — κινεῖσθαι) Nostri non agnoscunt.

17) δαλοῖς) Reines. in nott. marg. *Lege vel ἄλσεσι, vel θαλοῖς, vel θάμνοις, nam θάμνοι sunt δενδρώδεις τόποι, δασεῖς.* Omnia optime, si modo Etymologiae voc. κνώδαλον facerent satis. Phauor. qui hoc schol. ad verbum exscripsit, ὑδαρίοις pro δαλοῖς habet, bene quoque ad sensum, minus vero ad Etymologiam. Seruanda itaque vulg. δαλὸς, cum omnes, qui extant, Codd. tueantur, quod verbum est proprium soli Tzetzae, et significat, vt e sq. δασέσι patet, quod explicationis causa addidit, *densus*. Interim tamen, vt dicam, quod sentio, Tzetzes videtur δαλὸς confudisse cum δαυλὸς vel potius δαῦλος, quod i. q. δασύς. Hesych. δαῦλον· δασύ. Etymol. δαυλός· δασὺς, a δαίω, δαιλὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ δαῦλος, δασύς. cf. quoque Zonar.

1) γίγαρτα — τῇ τροφῇ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) τῷ χιλ.) Vitt. 2 et 3. τῇ χιλ. non bene.

3) λέγεται) Nostri, vt fere semper, λέγονται.

4) τρὺξ — οἶνος) Nostri non agnoscunt.

5) κακῶς usque ad ἀποβλέψας, εἶπε desunt in Vit. 1. et Ciz. vt fere vbique omnia, quae Lycophroni exprobrant imperitiam.

6) ὁμηρικ.) Odyss. κ. v. 242.

7) πάρ — ἄκυλ.) Vitt. 2 et 3. περίκυκλον; in margine tamen Vit. 2. παρ' ἄκυλον, tanquam varia lectio.

8) πρὸς τροφ.) Vitt. 2 et 3. art. τὴν bene delent.

679. Μῶλυ σαώσει] Ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤγουν τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει 9) τὸ μῶλυ, ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα. Καὶ ἄλλος τίς σώσει 10); καὶ ὁ Κτάρος, ἤγουν 11) Ἑρμῆς Φανείς. Ἐπώνυμον δὲ τὸ Κτάρος τοῦ Ἑρμοῦ. Μῶλυ 12) δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἢ παρὰ τὸ μολύνειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν, τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ, ὅτι ἀποσπώμενον τὸ μῶλυ ῥίζα τῷ τέλει, θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀποσπῶντι.

680. Νωνακριάτης] Ὁ Ἀρκάδιος 1)· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα 2) τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς.

Τρικέφαλος 3)] Αὐτὸς ὁ Ἑρμῆς, ὡς 4) οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος 5)· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν· ἢ ὅτι 6) ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας.

Φαιδρὸς] Μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ Λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται· πολεμούμε-

9) καὶ σώσει) Abest a Vit. 1. et Ciz. vti statim ἐφερμηνευτικῶς, pro quo Vitt. 2 et 3. ἑρμηνευτικῶς. καὶ σώσει glossam redolet.

10) τίς σώσει) Abest σώσει a Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. verum sine signo interrogationis. Thryllit. coniicit legendum esse καὶ ἄλλος· τίς; καὶ ὁ κτάρος, ἤγουν, bene, nam σώσει abundat.

11) ἤγουν Ἑρμ.) Pro καὶ ὁ Ἑρμ. deleto tamen φανείς. Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κτάρος] ἑρμῆς φανείς. Videntur esse vnum idemque ἤγουν et καί.

12) Μῶλυ — ἀποσπῶντι) A Seb. addita nostri non addunt.

1) Νωνακρ. ὁ Ἀρκάδ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. perperam.

2) ἔνθα) Vitt. 2 et 3. ὅπου.

3) τρικέφ.) Cf. Harpocrat. περὶ τῶν λέξεων ad h. v.

4) αὐτὸς — ὡς) Vit. 1. et Ciz. ὅτι αὐτὸς: Vitt. 2 et 3. Ἑρμῆς, reliquis demtis.

5) ἐπίγειος) Hinc adiiciunt Vit. 1. et Ciz. καὶ καταχθόνιος. καὶ est, vt alias, *hoc est*, nam alias ei essent quatuor capita.

6) ἢ ὅτι — θυγατέρας) Vitt. 2 et 3. non exhibent: Vit. 1. et Ciz. dant quidem, sed sine ὅτι. Thryllit. mavult: ἢ ἐπεὶ ἐπεισ.

νοι 7) γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν. Ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν 8) πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας, δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης 9) φαρμάκων. Μῶλυ δέ ἐστι, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ ἄγριον πήγανον. Ἀλληγορικῶς 10) δὲ εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν. Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

681. Ἀλίπεδον] Τὸ λεῖον 11) καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλοῦται 12) καὶ περιῤῥεῖται 13).

682. Πέμπελον] Τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς τὸν 1) Αἴδην. Νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν

7) πολεμ. — ἑρμῆν) Desunt in Vitt. 2 et 3. cf. Pauſ. V, 10. de hoc donario.

8) ἀπελθεῖν) Pro ἀνελθεῖν Ciz. et Vit. 1. recte.

9) ἐκείνης) Vit. 1. et Ciz. ἐκείνων: Vitt. 2 et 3. κίρκης, melius.

10) ἀλληγορικῶς — τρόποις) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. Thryllit. haec verſibus includit ſic:

Ἀλληγορικῶς δ' εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν.
Μόλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα,
Ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος,
Ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, ζῶα καὶ λίθοι
Ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

De primo tamen dubitat, an vt verſus ſit legendus. Solet ſane, vt iam alias obſeruauimus, Io. Tzetzes, cuius haec eſſe videntur, eiusmodi verſus inſerere.

11) τὸ λεῖον — παραθαλ.) Vitt. 2 et 3. modo παραθαλ. vt Etymolog. In Vit. 1. et Ciz. lacuna patet, ſed χωρίον habent pro πεδίον, et ὑπὸ pro ἀπὸ, cf. Harpocrat. ad ἀλίπεδον.

12) κυκλ.) Noſtri κυκλεῖται, vt edd. ante Pott. qui vero annotat, κυκλεῖν eſſe στρέφειν, κυκλοῦν vero καταλαμβάνειν. Attamen ap. Eurip. Oreſt. 1379. ὠκεανὸς κυκλεῖ χθόνα, vbi vero etiam in quibusdam Mſſ. κυκλοῖ.

13) περιῤῥ.) Vitt. 2 et 3. καταῤῥεῖται.

1) πρὸς τὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὸν.

λέγει, ἐπειδή Φασιν, αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα [2]· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατωτέρω Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς Φησι [3] καὶ ὁ τῆς Μελαμπωδίας [4] ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν, λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθε μοι ἥσσω μὲν [5] αἰῶνα βίοιο
Ὤφελλες [6] δοῦναι, καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. Νῦν δ' οὐδ' ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας,
Ὅς γε μακρόν μ' ἔθηκας [7] ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
Ἑπτά μ' ἔτη [8] ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν] Φασίν, ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι [1] εὑρὼν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν [2], καὶ γέγονεν αὐτὸς [3] γυνή. εἶτα τὸν ἄῤῥενα [4], καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. Ἕτεροι δέ Φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονεν. Ἐρίζοντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν [5], καὶ λέγοντος, πλείονα

2) ἄλλοι — ἐννέα) Noſtri ignorant.

3) ὥς Φησι — usque ad ἀνθρώπων abſunt a Vit. 1. et Ciz. Haud dubie ſunt addita a Io. Tzetz. qui etiam, Heſiodum ex Melampode quaedam transtuliſſe, ad ἔργ. v. 800. tradit.

4) Μελαμπωδ.) Sic legendum pro Μελαμποδ. De Melampodia cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 115, ed. Harl. et Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 64. Deinde Seb. pro ἡ τ. Μελαμπ. ποίησις legit ὁ τ. Μελ. ποιητής, Vitt. 2 et 3. ὁ τῆς Μελάμπιδος ποιητής.

5) εἴθε — μὲν) Vitt. 2 et 3. εἴθε μοι εἰδ' ἥσσω μ. vt edd. pr.

6) ὤφελλες) Reſtituimus metri cauſa: Vitt. 2 et 3. cum Seb. ὤφελες, minus recte. Thryll. mauult ὤφειλες.

7) ὅς γε μακρ. μ' ἔθηκ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Vit. 2. ὅς με μακρόν γε ἔθηκας, vt ante Potter.

8) ἔτη) Vitt. 2 et 3. ἔτι.

1) κιθαιρ.) Alii in Cyllenio, Apollod. III, 6, 7. ibique Heyne, et Fulgent. Fab. 75.

2) τὴν θήλ.) Vit. 1. et Ciz. τ. θῆλυν.

3) αὐτὸς) A Seb. inſertum noſtri non inſerunt.

4) εἶτα τὸν ἀῤῥ.) Vitt. 2 et 3. εἶτα πάλιν τ. ἀῤῥ.

5) πρὸς Ἥρ.) Vit. 3. πρ. τὴν Ἥρ.

πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ 6) τὰς γυναῖκας, ἤπερ τοὺς ἄνδρας, καὶ κριτοῦ γεγονότος τοῦ Τειρεσίου 7), ὡς ἀνδρὸς 8) καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ Φαμένου, ὅτι δέκα οὐσῶν τῶν ἡδονῶν πασῶν μίαν ἔχειν τὸν ἄνδρα, τὰς δὲ Θ τὰς γυναῖκας 9), ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὸ μαντικὸν 10) ἀσφαλὲς, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Ἅιδῃ 11) τούτῳ χαρίζεται μόνῳ Φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ 12) Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λάγνου 13) κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμπωδίας ποιητὴς 14), ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, Φησίν·

Οἴην 15) μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς 16) δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

684 — 85. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα] Αἷμα χέ-

6) ἐν τῇ συνουσ.) Male absunt a Vit. 1. et Ciz.

7) καὶ κριτοῦ — τοῦ τειρεσ.) Sic hunc locum restituimus ope Codd. nostrorum, deletis praecedd. φασὶ, κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν τειρεσίαν.

8) ἀνδρὸς) Praepositum καὶ delent Vitt. 2 et 3.

9) ὅτι — γυναῖκας) Ita Vit. 1. et Ciz. optime pro ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, cff. Apollod. III, 6, 7, et Heyne Obseruatt. p. 250, Ouid. Metam. III, 370, ibique Gierig, Phlegon Trall. de Mirab. 4. schol. Hom. Odyss. κ, 493. Hyg. f. 75. ibique interptt. Δεκαπλασίως corruptum videtur ex δέκα οὐσῶν πασῶν.

10) τὸ μαντικὸν) Pro τὴν μαντικὴν Vit. 1. et Ciz. recte.

11) ἐν τῷ Ἅιδῃ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti sqq. περὶ δὲ τοῦ — νόημα. Videntur et hic praeeunte Apollodoro e Melampodia a Io. Tzetza illata, cf. ibi Heyne. Praeterea Vit. 1. et Ciz. pro τούτῳ legunt τοῦτο, scl. ζωὴν πολυχρόνιον, omisso φρονεῖν.

12) περὶ) Pro παρὰ Vitt. 2 et 3. bene.

13) λάγνου) Pro λαγνείας Vitt. 2 et 3. recte.

14) ποιητὴς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ποίησις, verum iterum Μελάμπιδος pro Μελαμπωδίας.

15) οἴην) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. l. l. pro οἵην.

16) τὰς — νόημα) Vit. 3. violato metro delet τὰς, et legit νοήματα.

ας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον [1]), καὶ τὸ ξίφος [2]) κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα [3] ἑκάστην, τίς εἴη; ἡ δὲ ἱστορία [4]) τοιαύτη. Ὁ Ὀδυσσεὺς παρα τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς Αἴδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ. Προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν·
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

686. Πεμφίδων] Ψυχῶν [5]), παρὰ τὸ πέμπεσθαι εὐπόρευτοι [6]) γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάστακος ἀποφθέγμασιν] Ἀμυδροῦ [7]) καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς [8]).

688 — 89. Ὅθεν Γιγάντων νῆσος] Ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος [9]) τὴν Δαμασκόν φησι Διὸς τρόπαιον

1) αἷμα — βόθρον) Sic nostri pro χέας γὰρ ὁ Ὀδυσσ. εἰς βόθρ. αἷμα.

2) ξίφος) Vitt. 2 et 3. bene delent additum αὐτοῦ.

3) ἠρώτα) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐρωτᾷ.

4) ἡ δὲ ἱστορ. usque ad πυθέσθαι desunt omnia in Cdd. nostris. Versus sunt Hom. Odyss. κ, 519 sqq.

5) ψυχῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν ψυχ.

6) εὐπόρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπόρευτοι, quam lectionem Potter. quoque idoneam esse arbitratur per antiphrasin, quia animae ob summam leuitatem a quouis venti flatu inhiberi possint.

7) ἀμυδροῦ) Vit. 1. et Ciz. ἀμυδρᾶς, scl. μάστακος, ita vt sq. καὶ sit, *hoc est.*

8) λαλιαῖς) Nostri pro λαλιᾶς, recte, nam explicat ἀποφθέγμασι, quod praeponendum est. Sic quoque schol. min.

9) προκόπιος) *Percurri quidem libros Procopii, qui extant, sed nihil inueni, quod id comprobaret: quare pro fragmento locus iste, si qua fides Tzetzae, habendus est.* Sebast.

κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί [10])·

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς [11]) παιπαλοέσσης
Πληγέντος . . . .

Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους [12]) τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν [13]), αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων [14]) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος [15]). Ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ Γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτοὺς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας [16]), ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε [17]), πιθήκους, ἤτοι μιμοὺς [18]), τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρκοϊζανοὺς [19]) πρὸς

10) φησί) Addunt Vit. 1. et Ciz. omissis tamen versſ. Hesiod. Theog. v. 859 sqq.

11) ἀϊδνῆς) Vitt. 2 et 3. αἴτνης, non male.

12) νήσους τὰς πιθ.) Vitt. 2 et 3. νῆσον τοὺς πιθήκους, et mox οἳ pro αἵ. Νῆσον non male, nam Pomp. Mel. II, 7, 175. quoque Pithecusa, cf. ibi Tzschucke p. 872. sed mire τοὺς πιθήκους.

13) ἤκουσαν) H. e. *intellexerunt*. In edd. vett. legebatur οἰκοῦσιν, Reinesius malebat ᾤκησαν.

14) Αἰσχρίων) Vit. 1. et Ciz. inepte Αἰσχύλος. Aeschrion Samius, vt Athen. VII, 296, e. et VIII, 335, c. vel Mitylenaeus, vt Io. Tzetz. in Chil. VIII, v. 406. Iambographus, et Eudoc. p. 70, Μιτυληναῖος, ἐποποιός.

15) Ἐφεσίδος) Nostri Ἐφέσιδος. An ἐφημερίδων, vt Io. Tzetz. Chil. l. l. Αἰσχρίων ὥσπερ ἔγραψεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Fortasse tamen, quod verisimilius videtur, pars Ἐφημερίδων fuit, quae res tractaret Ephesiacas, nam in hac historia Tzetzes loquitur de Parrhasio pictore ἐξ Ἐφέσου. Eudoc. l. l. nullum Aeschrionis laudat librum.

16) κατ' — ἐπαναστ.) Nostri non agnoscunt.

17) κατῴκισε) Recte. Vitt. 1. 2. et Ciz. perperam κατῴκησε.

18) μιμοὺς) Vit. 3. μίμους.

19) ἀρκοϊζανοὺς) Vit. 1. et Ciz. ἀρκοιζιάνους: Vit. 2. ἀρκοβυζιανοὺς, infra ad v. 1000. ἀρκοβουζιανὸς, quod quoque Du Fresne in Glossar. in scriptt. med. et inf. Graecitatis dicit esse eiusdem notionis: Vit. 3. ἀρκοβιζανοὺς, infra ἀρκοβυζιανός. Reines. in Varr. Lectt. p. 307. intelligit, quas nostri dicunt feles marinas, *Meerkatzen*.

ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν Γιγάντων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [20]). Ἡ θλάσασα [21]) νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ [22]) σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία (κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοὶ [23])) ἥτις φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690 — 92. Δέξεται μονόστολον] Ὑποδέξεται δὲ αὕτη ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι [1]) ἓν πλοῖον ἔχοντα, ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς [2]) τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν Θεῶν, ᾤκισεν. Ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων [3]) ἐστὶ, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ, λέγων·

Ὦ Ζεῦ πάτερ, Θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου [4]), πάλμυ [5]);

Ὤικισε] Τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

Thryllit. addit: *an: argutiani*, vid. ad v. 1000.

20) ἡ δὲ — ἔχει) A Seb. additum nostri non addunt.

21) θλάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. perperam θάλασσα.

22) καὶ τὰ δέμ. καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. verum a Vitt. 2 et 3. καὶ σῶμα, *hoc est*, *corpus*. Alterutrum bene abesse potest.

23) κἂν ληρ. οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) μονόστ. ἤτοι) Vitt. 2 et 3. ignorant.

2) καὶ βασιλεὺς — τοῦ πάλμυς) Absunt a Vitt. 2 et 3.

3) τοῦ πάλ. τῶν Ἰών.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ πάλμ. Ἰώνων, sed quae sequuntur καὶ χρῆται — πάλμυ, in iisdem desunt.

4) χρυσὸν ἀργ.) Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 191. p. 249. χρυσὸν (ἢ) ἄργυρον, non male, sed vnde, non addere ei libuit. Caeterum hunc locum attulit, vt ostendat, verbis: τί μ' οὐκ ἔδωκας, in Hipponacte elidi μοὶ, sed quis scit, an μ' sit lectio integra, et an μ' pro με positum in contextu ad aliud verbum, non vero ad ἔδωκας, referatur.

5) πάλμυ) Vitt. 2 et 3. πάλμυν, quam lectionem Thryllit. praefert, putatque duo diuersos locos ex Hipponacte laudari.

693. Μῶλον] Μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. Πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ [6]) τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται.

Ἐγγόνοις [7]) Κρόνου] Τοῖς παισὶ τοῦ Κρόνου, Διὶ καὶ τοῖς ἑτέροις. Εἶπον δὲ περὶ ἔκγονος καὶ ἔγγονος ἀλλαχοῦ.

694. Βαίου [8]) δ' ἀμείψας] Ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν· ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαΐας, τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαΐου λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν Ἄορνιν [9]).

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα [10])] Οἱ Κιμμέριοι, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν δυτικὸν [11]) Ὠκεανόν. Φησὶ γάρ [12])·

6) αὐτῷ) Abest a nostris, et commode abesse potest.

7) ἐγγόν.) Vitt. 2 et 3. ἐκγόνοις. Vit. 1. et Ciz. cum edd pr. carent hoc scholio.

8) βαίου — βαῖος) Nostri βαιοῦ — βαιὸς, male, vid. Nott. ad Lycophr. et Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 427. de Baio.

9) παρὰ — Ἄορνιν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. spatio tamen in Vit. 1. relicto litterarum fere XII, puta παρὰ τὴν Ἄορνιν. Vitt. 2 et 3. vero sic: πόλις περὶ τὴν — Ἄορνιν, scl. Baiae, non male. Phauor. qui hoc schol. e Tzetza videtur hausisse, post κατ' ἰταλίαν habet ἄορνις καὶ βαιὸς, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους, quae fortasse hic exciderunt.

10) ἔπαυλα) Codd. nostri cum edd. statim subiiciunt ἐπαύλεις — μεταπλασμὸς, quae a Seb. praeter rationem infra sunt posita. In caeteris quoque constanter sequuntur vulgatam.

11) δυκτικὸν (δυτικὸν)) *Duplex erat Cimmerium, vnum Tauricae Chersonesi in ore ipso Bospori trans fretum, quod Periegeta intendit, et Pomp. Mel.* II, 21, *alterum ad lacum Auernum in Campaniae agro, cuius mentio etiam ap. Plin.* III, 5, *et hic in Lycophrone.* Thryllit. cff. quoque Dauis et Goerenz ad Ciz. Academ. II, 19.

12) φησὶ γάρ) Cum versf. a nostris abest. Hom. Odyss. λ, 14, 15. Caeterum ap. Hom. legitur κεκαλυμμένοι pro κεκαλυμμένη, quod quoque emendauimus. cf. ibi Eustath. et ad Dionys. Perieg. v. 167, et Io. Tzetz. in Chil. XII, v. 842 sqq.

"Ενθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι . . . .

Κατὰ δὲ τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον [13]·

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

"Επαυλα] Τὰς ἐπαύλεις. Τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός.

κ' Ἀχερουσίαν] Μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἀΐδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. Καλεῖται δὲ νῦν [14] Σοωναύτης. Οὐκ οἶδα [15] δὲ, ποῦ ὁ Λυκόφρων οὗτος λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα.

697. "Οσσαν τε, καὶ λέοντος] Κύμη καὶ "Οσσα, ὄρη Ἰταλίας μέγιστα [1], ὥς φησι Μητρόδωρος [2]. Καὶ

13) Διονύσ.) Noſtri omittunt, non male.

14) νῦν) Noſtri cum Seb. ſupplent. Quare vero dicatur σοωναύτ. vide ſupra ad v. 411, et ſchol. Apollon. II, 355 et 746, p. 190. Legendum vero σοωναύτ. pro σωοναύτ. praeeunte Apollonio.

15) οὐκ οἶδα — Ἀχέροντα) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt haud dubie Io. Tzetzae, qui, multiſcius alias, immo omniſcius, hic fatetur, ſe neſcire, quem intelligat Acherontem Lycophron. Intelligit eum, qui auctore Strab. VII, p. 324. e lacu Acheruſio influit in portum Glycyn.

1) ὄρη — μέγ.) Vitt. 2 et 3. ὄρος — μέγιστον, ſine dubio rectius, nam Κύμη eſt vrbs, Oſſa vero mons, non autem Italiae, ſed Theſſaliae, cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 174. Errarunt ſane facientes Oſſam montem Italiae, qui ſit fluuius Italiae, cff. nott. ad Lycophr. De vrbe Cyme cf. quoque Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 143. ed. Heinſ. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 180. Aliena plane ſunt, quae Tzetzes huic loco de Oſſa, monte Theſſaliae, aſſuit.

2) Μητρόδωρ.) *Cf. Scalig. ad Cat. p.* 32, *et Gronou. de pecun. vet.* III, 17, *p.* 256. *Poteſt eſſe Lampſacenus.* Thryllit *Scepſius ille, Periegeticus, laudatur a Stephano in ὕπανις, Plin.* III, 16, V, 31, *et* VIII, 14, *et ap. Placidum Lutatium in* 5 *Thebaidos.* Sebaſt. His add. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I,

Ομηρός [3]) φησι περὶ τῶν Ἀλωέως [4]) παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου·

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἄμβατος εἴη.

Λέοντος] Τοῦ Ἡρακλέους [5]), ἢ διὰ τὴν λεοντῆν [6]), ἢ διὰ τὴν ἀλκήν· Ἡρακλῆς γὰρ [7]) τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν καὶ Κύμην [8]) ἐγένετο, εὗρε δὲ πελαγίσαντα τὸν Ὀρόντην [9] ποταμὸν φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγὴν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτῷ [10]) αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἐνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτω διῆλθε σὺν τοῖς βουσίν [11]).

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος] Βριμὼ [1]) καὶ Ὀβρι-

p. 517. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 306. vbi Reineſ. margini adſcripſit: *Iſta Pliniana videntur potius e Metrodoro Byzantio eſſe hauſta, quem rei piſcatoriae peritiſſimum, et Leonidae* (cuius fit mentio poſtea ad v. 753.) *patrem fuiſſe dicit Aelian. de Nat. Anim. extr. l. II.* Deinde: *Metrodorus philoſophus inſpiciendorum locorum et orbis perſcrutandi gratia dicitur vlteriorem Indiam penetraſſe temporibus Conſtantini, Ruffinus l. I. Hiſt. Eccl. Socr. Theod. Sozom. Baron. ad an. 327: etiam Hieronymus in Chron. eius meminit.*

3) καὶ ὅμηρος — usque ad ἄμβατος εἴη noſtri non habent. Sunt in Il. λ, 314.

4) Ἀλωέως) Cf. Apollod. I, 7, 4, et Hom. Il. ε, 386, ibique Obſeruu. Heynii.

5) λέοντος] τοῦ Ἡρ.) Vit. 1. et Ciz. λέοντα δὲ τὸν Ἡρακλέα.

6) λεοντῆν) Contr. pro λεοντέην Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Seb. et Vitt. 2 et 3. λεοντήν.

7) Ἡρακλ. γάρ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ὃς Ἡρακλ. vt edd. pr. cum Vit. 1. et Ciz.

8) κύμην) Vitt. 2 et 3. κύμαν.

9) ὀρόντην) Noſtri cum edd. pr. ὀῤῥόντ. non male, vt diſtinguatur ab Oronte, fluuio Syriae.

10) αὐτῷ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ab ſeq. αὐτὸν interceptum videtur.

11) τοῖς βουσ.) Noſtri pro ταῖς βουσ.

1) Βριμώ) Cf. infra ad v. 1176. *De Brimo vid. Tur-*

μὼ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος [2]) ἐπαύθη τοῦ [3]) ἐγχειρήματος. Ὥςπερ δὲ σταφὶς καὶ ἀσταφὶς, οὕτω Βριμὼ καὶ Ὀβριμὼ εἴρηται. Τινὲς [4]) δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοὺς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.

699 — 702. Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον] Λέγει [5]) τὸν πυρὶ φλεγέθοντα ποταμόν. Οὐκ οἶδα [6]) δὲ, ὅπου αὐτός φησιν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα, ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος [7]) πολιτεία.

neb. *Aduerf.* XI, 16. *Scalig. ad Cat.* 210. *P. Leop. Emend.* XVII, 11. *Cant. Nouantiq. Lectt.* I, 6. *Gronou. ad Stat. c.* XX, *p.* 109. *et Schol. Oppian.* I, 306, *p.* 36. Thryllit. Add. Eudoc. ad h. v. fchol. Apoll. Rh. III, 861, p. 213. et Io. Tzetz. ad Hefiod. ἔργ. p. 48, ed. Heinf.

2) ἐκεῖνος) Ciz. et Vit. 1. ἐκεῖσε.

3) τοῦ) Hunc art. noftri cum Seb. praemittunt.

4) τινὲς — καὶ βαρύ) A noftris abfunt, quorum loco in Vit. 1. et Ciz. leguntur ὥςπερ — εἴρηται a nobis inferta.

5) λέγει — ποταμόν) Haec duo verba e Vit. 1. et Ciz. fuppleuimus.

6) οὐκ οἶδα) Legere poterat Tzetzes, monet Thryllit. Ariftotel. περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. p. 106. (ed. Beckm. c. 108 et 109. p. 217.). Verba eius fic fe habent: περὶ τὴν Κύμην τὴν περὶ Ἰταλίαν λίμνη ἐστὶν — ἤπειρον θερμὸν ὕδωρ πολλαχόθεν ἐκπίπτει, καὶ ὁ τόπος ἅπας καλεῖται πυριφλεγέθων etc. et Strab. V, p. 244. τὸν πυριφλεγέθοντα ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίον τῆς Ἀχερουσίας, fcl. ad lacum Auernum. Caeterum haec usque ad ὅμηρος cum verff. vti femper omnia, quae ludibrio habent Lycophronem, a Vit. 1. et Ciz. funt omiffa, fed a Vitt. 2 et 3. modo οὐκ οἶδα — πυριφλεγ. reliquis feruatis. Sunt fine dubio ab Io. Tzetza addita.

7) πλάτωνος) *Sane Plato eius meminit, quem Ariftotel. refutat, vid. Olympiod. ad L.* II. *Meteor. p.* 31, *a, qui Platonem excufat p.* 32, *a. et b. add. Stob. L.* 1. *Eclog. Phyf. de ftatu animarum poft exitum e Porphyrio* ἐν τοῖς περὶ στυγὸς, *et Nonn. ad β. στηλ. Greg. c.* 30. *p.* 171, *ed. Eton.* Thryllit. Add. Fragm. Apollodori p. 393, ed. Heyn.

Πυριφλεγέθων [8]) ποταμός ἐστιν ἐν τῷ Αἴδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [9])·

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύςβατον, ὃν εἴτις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. Ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ Αἴδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλὰς, καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰςερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. Εἰ δέ τις τολμήσειε τῷ ταχέως αὐτοῦ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον.

Ex 700. Αἴθραν [1])] Τὸν αἰθέρα λέγει [2]), ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπὸ εὐθείας δὲ τῆς, ὁ αἴθρα, τοῦ αἴθρα, τῷ αἴθρα, τὸν αἴθρα, ἐκινήθη.

Πολυδέγμων λόφος] Ὁ λόφος [3]) καὶ ὁ ὑψηλὸς τόπος οὕτω καλούμενον, ἤγουν τὸ ὄρος, ὃ καλεῖται πο-

8) πυριφλεγέθων usque ad καταδαπανᾷ desunt in Vitt. 2 et 3.

9) ὡς καὶ ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. sine ὡς. Odyss. κ, 513. Alterum versum, κωκυτός —, Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

1) Αἴθραν) In edd. pr. posita post πολυδέγμων λόφος nostri cum Seb. hic ponunt.

2) λέγει usque ad τῆς γῆς ignorant Vitt. 2 et 3. sed a Seb. adiecta, quae absunt a Vit. 1. et Ciz. ἀπὸ εὐθείας — quoque adiiciunt, omisso tantum voc. ἐκινήθη, et ὁ αἴθρας pro ὁ αἴθρα.

3) ὁ λόφος — πολυδέγμων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Canter. et Seb. perperam reprehendunt Tzetzam, quasi voc. πολυδέγμων proprium montis nomen accipientem, cum tamen modo dicat, hunc montem, scl. Apenninum, cognominatum esse πολυδέγμονα, h. e. *peraltum, permagnum.* Male in edd. πολυδ. magno Π, quae scriptura fraudi fuit calumniatoribus: in Codd. MSS. π minori recte scribitur. Scholiastes minor Vit. 3. erat reprehendendus, qui habet ὄνομα ὄρους.

λυδέγμων. Ὄρος[4]) ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὑψηλότατον, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμοὺς, ἐπειδὴ, ὥς φησὶ Τρύφων[5]), ὀμφαλός ἐστι τοῦ ᾅδου τὸ ὄρος τοῦτο.

Εx 702. Αὐσονῖτιν χθόνα] Εἶπον[6]) πολλάκις, ὡς Αὔσονες οἱ Αὔρουγκοι μόνοι κυρίως λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων παρὰ θάλασσαν κείμενοι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς[7]) Αὔσονας καλοῦσι· καταχρηστικώτερον[8]) δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας[9]). Αὔσονες δὲ λέγονται, κατά τινας μὲν, ἀπὸ Αὔσονος[10]), τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός· καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευταρίας[11]) υἱοῦ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου[12]) φασίν.

4) ὄρος — ὄρος τοῦτο) Sic hunc locum emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. Vulgata ſic exhibebat: ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐν ἰταλίᾳ (Vitt. 2 et 3. τῆς ἰταλίας) ὑψηλότατον (Vitt. 2 et 3. λίαν ὂν ὑψηλότατον, vt Potr. in ed. 2.) ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς.

5) τρύφων) Forte Grammaticus Tryphon eſt intelligendus, qui laudatur ab Villoiſon. in Prolegg. ad Schol. Marcian. p. XXX, et in ſchol. Il. ι, v. 299 et 289, et γ, 122, vti a Zonar. in Lex. ad ἰῶ, λιμὴς et ὄχεσφι.

6) εἶπον — κείμενοι) Conſentiunt Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. modo habent: Αὔσονες κυρίως, οἱ Αὔρουγκοι μόνοι. cf. Io. Tzetz. Chil. V, 580, vbi eadem tradit. *Livius* VIII, 15 et 16. *Auſones ab Auruncis diſtinxit.* Thryllit.

7) ἰταλοὺς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς Ἰταλ. ſeqq. vero Αὔσονας καλοῦσι demtis, non bene.

8) καταχρηστ.) Vit. 1. et Ciz. καταχρηστικωτέρως.

9) ἑλλήνων — πεφυκ.) Vit. 1. et Ciz. ἕλληνας ὄντας.

10) ἀπὸ αὔσονος — κίρκης παιδός) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Suid. Phauorin. et ſchol. Apoll. Rh. IV, 553. pro κίρκης exhibent καλυψοῦς. Io. Tzetz. in Chil. V, 567 κίρκης, Eudoc. p. 76. γεγονὼς ἐκ τῆς κίρκης, ἤ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἐκ καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ ἄτλαντι.

11) λευταρίας) Ciz. et Vit. 1. λευταρνίας. Plutarch. in Romul. c. 2. λευκαρίας.

12) ἑτέρου) Ap. Io. Tzetz. Chil. l. l. αἰστέρου, corrupte,

703. Ληθαιῶνος] Ληθαιὼν, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας.

Κλέτας] Κλιτὺς, ἀκρωτήριον [1]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω [2]) · Λιπὼν [3]) δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδ' ἐποίησε, θήσει, καὶ τὰ ἑξῆς [4]).

704. Λίμνην τ' Ἄορνον [5])] Ἄορνος ἢ Ἄορνις, λίμνη περὶ Κύμην· περιφερὴς δὲ καὶ [6]) δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένη. Ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὕτη τὸ ὕδωρ κυάνεον [7]). Ἐπεκλήθη δὲ Ἄορνος, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπετάσαι [8]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην [9]). Καὶ ὁ μὲν [10]) Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροί τινες περὶ τὸν Ἠριδανὸν λίμνην θερμὴν λέγουσι ὀξώδη, ἧς οὐδὲν ζῶον δύναται γεύσασθαι [11]) · τελευτᾷ γαρ [12]). Ἐκεῖ δὲ [13]) λέγουσι γενέσθαι τὰ κα-

nam versus caussa ἑτέρου, non vero, vt alii putant, παλαιοτέρου est legendum.

1) ἀκρωτ.) Vitt. 1. 2., et Ciz. vt vulg. ἀκρώρεια: Vit. 3. ἀκρωτήρια, vt referatur ad κλέτας.

2) τὸ — οὕτω) A Seb. addita nostri non addunt.

3) λιπὼν — ἑξῆς) In Vit. 1. et Ciz. non exstant. Eadem posthaec quia repetuntur ad v. 708. hic a Vit. 1. et Ciz. videntur omissa.

4) καὶ τὰ ἑξῆς) Vitt. 2 et 3. vt in edd. pr. αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς.

5) ἄορνον) Nostri ἄορνιν et ἄορνις hic et in seqq. cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 426. Vit. 1. et Ciz. ἡ ἄορνις καὶ ἄορνος ponunt post περιεσφιγμένη.

6) καὶ) A Seb. illatum nostri non agnoscunt.

7) ὕδωρ κυάν.) Vt Diod. Sic. IV, 22.

8) περιπετάσαι) Nostri pro περιτᾶσαι.

9) διὰ τὸ — μεγάλην) Absunt a Vitt. 2 et 3.

10) καὶ ὁ μὲν) Vit. 1. et Ciz. καὶ non praebent.

11) λέγουσι ὀξ. — γεύσασθαι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro καὶ ὀξ. φασὶν, ἧς οὐδὲν ζῶον γεύεται.

12) τελευτ. γάρ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

13) ἐκεῖ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ γὰρ, et Vit. 2. λέγει pro λέγουσι.

τὰ τὸν Φαέθοντα· ἐκεῖ καὶ [14]) αἴγειροι ἵστανται στάζουσαι [15]) ἤλεκτρον. Οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι [16]) πέτραν [17]) φασὶν εἶναι ιέ σταδίων [18]) τὸ ὕψος τὴν Ἄορνον. Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται [19]). Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ταύτην [20]) ἐπόρθησεν.

Ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοσθένης [21]), καὶ Δίων [22]), καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασί [23])· στόμιον δέ τι περὶ

14) ἐκεῖ καὶ) Sine γὰρ bene Ciz. et Vit. 1.

15) στάζουσαι) Pro κατάγουσαι Vit. 1. et Ciz. melius.

16) οἱ — συγγραψ.) *Arrianus de exped. Alex.* IV, *p.* 191. *ed. Gronou. cf. Philostrat.* II, 6. Seb.

17) πέτραν — εἶναι — ἄορνον) Sic Vit. 1. et Ciz. demto voc. ὑψηλὴν, quod ob seq. ὕψος abundat. cff. Suid. ad Ἄορνος, Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 1143, et Beckman. ad Aristot. de Mirab. Auscult. p. 220.

18) σταδίων) Vit. 3. σταδίους.

19) ὄρνεον — ὑπερίπτ.) Ciz. et Vit. 1. ὄρνεα — ὑπερίπτανται: Vit. 3. οὐχὶ περίπταται.

20) ταύτην) Vitt. 2 et 3. bene delent καὶ praemissum.

21) ἀγαθοσθένης) Vit. 1. et Ciz. mendose ἀγασθένης. Iungit Io. Tzetz. in Chil. VII, v. 646. Sotionem et Agathosthenem. Infra v. 1021. iterum Σωτίων καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι. Sotion, *philosophus Peripateticus, in Miscellis* περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. *Ex hoc opere quae hodie extant, edidit cum Aristotelis* θαυμασίοις ἀκούσμασιν *Henr. Stephanus, postea que in sua Aristotelis editione inseruit Fred. Sylburgius.* Seb. Cff. Voss. de Hist. Gr. pag. 153. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 505. ed. Harl. Quod attinet ad Agathosthenem, cf. Voss. de Hist. gr. p. 240, quem dicit a Germanico in Aratea citari in Asiaticis carminibus, forte, obseruat Reines. in nott. adscriptis, in Asii Samii ἔπη commentariis.

22) Δίων) *L.* LVIII. *p.* 1141. *Tom.* II. *ed. Reimar. et in Fragm. T.* I. *p.* 5. Seb.

23) φασί) Abest a Vit. 1. et Ciz. male.

τὴν [24]) Ἀδιαβηνὴν, ὅπερ [25]) στόμιον ὄρνεον ὑπερπετᾶσθαι οὐ δύναται. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἐκεῖθεν [26]) ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. Ἡ δὲ Ἀδιαβηνὴ [27]) χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας, ἐν ᾗ Ἀδιαβηνῇ τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον [28]), καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖτις [29]) λίμνη, ἐξ ἧς Ἀσφαλτίτιδος ἐστὶν [30]) ἄσφαλτος ἡ νάφθα. Περὶ δὲ τῆς [31]) Ἀσφαλτίτιδος λίμνης Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον. Ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα [32]) ἄνω φέρεσθαι [33]), καὶ ἀνθρώπους δὲ ὀπισθάγ-

24) τὴν) Nostri Codd. addunt.

25) ὅπερ — ὑπερπ.) Nostri ὃ — ὑπερπετασθῆναι, vt edd. pr.

26) ἐκεῖθεν) Nostri Codd. ἐκεῖσε, non apte.

27) ἡ δὲ Ἀδιαβ. — ἐν ᾗ) Absunt a Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. verum pro ἐν τῇ, ἐν ᾗ. De Adiabene, regione Euphratem inter et Tigrim, et de Nino, vrbe Assyriorum, cf. Steph. Byz.

28) στόμιον) Nostri στόμα.

29) Ἀσφαλ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσφαλτὶς, et postea ἀσφαλτίδος pro ἀσφαλτίτιδος. cf. Ioseph. de Bell. Iud. IV, 8, 4.

30) ἐξ ἧς — ἀσφαλτ.) Suppleuimus e Vit. 1. et Ciz.

31) περὶ δὲ τῆς — ἄγονον) Vit. 1. et Ciz. non habent.

32) πάντα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

33) φέρεσθαι — νήχεσθαι) Vit. 1. et Ciz. sic: φέρονται, καὶ ἄνθρωποι ὀπισθάγκωνα δεδεμένοι, καὶ ἐν ταύτῃ βαλλόμενοι, καὶ μὴ ἐπιστάμενοι νήχεσθαι, ἀναφέρονται διὰ τὴν ταύτης κουφότητα. Vltima verba διὰ τὴν ταύτ. κουφότητα hic recepimus, sublatis antea post ἄγονον, et loco plane alieno positis τῇ κουφότητι, et ἀνενεχθῆναι scripsimus, praeeuntibus Iosepho et Codd. nostris, pro ἀναχθῆναι. Praeterea restituimus ὀπισθάγκωνα pro ὀπισθάγκωνας ope Codd. nostrorum, nam, vt Du Fresne in Gloss. med. et inf. Graec. exemplis allatis docet, ὀπισθάγκωνα, *reuinctis post tergum manibus*, aduerbialiter dicitur et Plurali additur, vt καταρχὰς et al. Ioseph. l. l. dat: δεθέντας ὀπίσω τὰς χεῖρας. Vulgata itaque lectio eaque corrupta Lexicographis, adeo Schneidero fuit fraudi, vt vocabulum ὀπισθάγκων cude-

κωνα δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀνενεχθῆναι διὰ τὴν ταύτης κουφότητα μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. Καὶ Ξενοφῶν 34) καὶ ἕτεροι μυρίοι περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου 35), καὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν.

705 — 11. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο] Παραπέφρακε 1) τὸ Ὁμηρικόν·

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Ἡ δὲ Στὺξ 2) βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διῒ, ὅτε οἱ λοιποὶ Θεοὶ ἐβουλήθησαν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς Θεούς. Καὶ Ὅμηρος·

Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι Θεοῖσιν.

Ὁ δὲ Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν Αἴδῃ, μυθικῶς. Ἀλληγορικώτερον δὲ Κωκυτὸς, ὁ θρῆνος· καὶ Ἀχέρων, ἡ ῥεῦσις καὶ χύσις 3) τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τε-

rent plane incognitum, auctoritate Tzetzae perperam abusi.

34) καὶ ξενοφῶν — ἱστόρησαν) Vit. 1. et Ciz. ignorant. Innuit forsan schol. Xenoph. Cyrop. VII, 5, 9. ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. Videntur omnino haec omnia aliena. Ideo Thryllit. putat, in ora fuisse lemma περὶ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, et deinde ibidem subscriptum fuisse locum Iosephi, quum haec nihil faciant ad Lycophronem explicandum. Idem ei accidisse arbitratur vir doctus cum ἡ Ἀδιαβηνὴ χώρα — Νῖνον Συρίας. Mihi videntur intrusa a Io. Tzetza, variae doctrinae iactatore.

35) στομίου) Vitt. 2 et 3. στόματος, vt antea num. 28.

1) παραπέφρακε — ἀποῤῥώξ) A Vitt. 2 et 3. plane absunt. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verum ad v. 706. post στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ, cf. Hom. Odyss. κ, 514.

2) ἡ δὲ στὺξ — Θεοῖσιν) Desiderantur in Codd. nostris. Hom. Il. ο, 36, 37.

3) ἡ ῥεῦσις — χύσις) Vit. 1. et Ciz. ἡ χύσις καὶ ἡ ῥεῦσις. Zonar. Lex. ῥέων τὰ ἄχια

θνηκότας. Καὶ Αἰακὸς δὲ, ὁ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἶ αἶ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις [4]), καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ Αἴδου. Καὶ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥᾳδίως μινύθεσθαι καὶ φθείρεσθαι. Ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ [5]).

Ex 706. Στυγὸς κελαινῆς] Καὶ ἡ Στὺξ, λίμνη τοῦ Αἴδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ [6]). Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων [7]).

Τερμιεὺς] Ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρμα πάντων.

Ex 707. Ὁρκωμοτους] Ὅρκον γὰρ τῶν Θεῶν [8]) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, διότι [9]) πρώτη τῶν λοιπῶν [10]) Θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διΐ, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ [11]).

Ex 708. Λοιβάς τε ἀφύσσων] Καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος [12]) χρυσοῖς [13]) ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Λιπὼν [14]) δὲ

καὶ τὰς θλίψεις. Thryll. coniicit, in his latere iambos politicos.

4) κηδ.) Vitt. 2 et 3. mire κομῳδίαις.

5) πάντα — μακρηγορῶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

6) τὰ ἐκεῖ) Non extant in Vitt. 2 et 3.

7) διακόπτ. — κερατίνων) Idem tradunt Pauf. VIII, 18, 2. Plutarch. in Alexandr. 77, et Eudocia p. 379. τῇ ψυχρότ. abest a Vit. 3.

8) τῶν θεῶν) Non praebet Vit. 3.

9) διότι κ. τ. λ.) A Seb. bene huc translata in nostris occupant locum veterem in seq. schol. v. 708.

10) λοιπῶν) Delent Vit. 1. et Ciz.

11) Θεογον.) v. 397.

12) ἀφυσσ.) Vit. 3. ἀρυσσάμενος.

13) χρυσοῖς) Vit. 1. et Ciz. χρυσέοις.

14) λιπὼν — Ὀδυσσεὺς) Absunt h. l. a Vitt. 2 et 3. bene, nam iam supra a Pottero v. 703. addita, vbi vero, vti diximus, a Vit. 1. et Ciz. absunt. Delenda igitur videntur vel hic, vel ad v. 703.

Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα. Τίνι [15]); τῇ Δαείρᾳ καὶ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι [16] τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνευνέτῃ [17], ταύτης Αἴδῃ, μετὰ τὸ ανελθεῖν ἀπὸ τοῦ Αἴδου [18]). Τί δάνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν αὐτῇ [19]) τῇ κόρσῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. Ἱστορεῖται [20]) γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ Αἴδου, ἀνιέρωσε κίονα τῷ Αἴδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ, καὶ Ἶσις, καὶ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα [21]), καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται [22]).

Ex 710. Δαείρᾳ [1]] Δάειρα [2]), ἡ Περσεφόνη, παρὰ τὸ· δᾷδα [3])· δᾳδοῦχος γὰρ ἡ Θεός.

Ex 711. Κορσῃ] Κόρσῃ, ἡ μήνιγξ καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς [4])·

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

15) τίνι) Non agnoſcunt Vit. 1. et Ciz. vti ſqq. καὶ κοπτ. καὶ ἀναιρ.

16) ἤτοι) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

17) συνευνέτ.) Vitt. 2 et 3. συνεύνῳ.

18) μετὰ τὸ — Αἴδου) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Omittunt Ciz. et Vit. 1. modo ἀπό.

19) αὐτῇ) Addit ſolus Ciz. bene.

20) ἱστορεῖται — ἀνέθηκε) Noſtri non agnoſcunt, bene, nam antea iam dicta fuerant. Gloſſam redolent.

21) πανδώρα) Sic, non πάνδωρα legendum cum noſtris.

22) ὀνομάζεται) Noſtri ὀνόματα.

1) Δαείρᾳ) Hoc ſchol. plane abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. collocant, vt edd. ante Seb. ad v. 712. poſt παραπλέοντας.

2) Δάειρα) Vit. 1. et Ciz. Δαείρα. Etymolog. et Heſych. Δάειρα, cf. ibi interptt.

3) παρὰ τὸ· δᾷδα) Ita Vit. 1. et Ciz. recte, pro π. τὴν δ. nam haud dubie, vt Thryllit. coniicit, αἴρειν excidit, nam alias ſenſus non conſtat. Etymol. tamen: Δάειρα ἡ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾷδα· ἐπηδεὶ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾷδα φορεῖ.

4) Ἐμπεδοκλ.) Vid. ſupra ad v. 507. ed. Sturz. p. 602.

712 — 16. Κτενεῖ δὲ κούρας] Τὰς Σειρῆνας 5) λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν. Ἄλλοι 6) δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας, Πεισινόην 7), Ἀγλαόπην 8), Θελξιέπειαν 9). Τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν· ἡ δὲ ᾖδεν· ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ τούτων καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας. Ἦσαν δὲ 10) θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης 11). ὁ δὲ Ἀχελῶος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Αἱ Σειρῆνες δὲ 12), μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ 13) Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. Διέτριβον δὲ αὗται 14), κατὰ μέν τινας, ἐν Πελωρίδι· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας.

Ex 715. Δυπτούσας πτεροῖς] Πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον· τὰ δὲ κάτω, ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι.

5) τὰς Σειρῆν.) *Cf. ad h. l. Eustath. ad Hom. Odyss. μ. p. 470. ed. Bas. vbi dicit, duas modo esse Sirenas, sed Lycophronem laudare tres.* Thryllit. Eudoc. p. 373. Io. Tzetz. Chil. I, 14. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 15. et Voss. *Mytholog. Briefe* Vol. II, p. 38 seqq.

6) ἄλλοι — usque ad παραπλέοντας) Ordinem verborum a Sebast. mutatum nostri Codd. non mutant. Caeterum Vit. 1. et Ciz. haec: τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασὶν, a Seb. praetermissa quoque praetermittunt. Vitt. 2 et 3. tuentur, ita tamen, vt ea, quae sequuntur: ἄλλοι δὲ ἄλλως — παραπλέοντας, omittant.

7) πεισινόην) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. Hygin. in Praef. et schol. Apoll. Rh. IV, 892, p. 235, Eudocia vero l. l. Μόλπην nominat.

8) Ἀγλαόπην) Eustath. l. l. ἀγλαοφήμην, Eudocia cum schol. Apoll. Rh. Ἀγλαόφωνον.

9) Θελξιέπειαν) Schol. Apollon. et Eudoc. Θελξινόην f. Θελξιόπην.

10) ἦσαν — θυγ.) Vit. 1. et Ciz. αἱ θυγ. ἦσαν.

11) Τερψιχ.) Aliis dic. mater earum Melpomene, Sterope et Calliope, cf. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 15.

12) δὲ) Nostri γάρ.

13) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. delent.

14) αὗται) Pro αἱ Σειρῆνες Vit. 1. et Ciz. bene, quia modo nominatae erant.

Ex 716. Ὅπου λινεργὴς κλῶσις [1])] Τὰ λῖνα [2]) τῶν Μοιρῶν, τουτέστι τὸ πεπρωμένον· ὁ πικρὸς λῖνος αὐτὰς ἀποθανεῖν ἐπεκλώσατο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρου] Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιξενιζομένους [3]) πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. Λέγει οὖν [4]), τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος [5]) δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναί φασι [6]). Καὶ ὁ Ὀππιανός φησιν ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς·

. . . . . νέον πέδον Ἡρακλῆος,

αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων [7]). Μέμνηται [8]) τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων·

Τὴν [9]) κείνου Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις] Τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεῦρον [10]) τὴν τειχοποιΐαν.

1) λινεργ. κλῶσις) Sic nostri pro λινεργής. Alias Seb. semper addit verba textus e Codd. suis, quae a scholiasta explicantur, sed h. l. omisit κλῶσις.

2) τὰ λῖνα — ἀποθανεῖν) Ita Vit. 1. et Ciz. rectius, pro: ὅπου ὁ τῶν Μοιρ. λῖνος ὁ πικρὸς, τοῦτ' ἔστι τὸ πεπρ. ἀποθ. αὐτάς. Vitt. 2 et 3. vt vulg. omissis tamen τοῦτ' — πεπρωμ.

3) τοὺς ἐπιξεν. — ἀναιρῶν) Non comparent in nostris.

4) λέγει οὖν) Nostri λέγει δὲ, et Vitt. 2 et 3. mox πεσεῖν pro ἐκπεσεῖν.

5) Διόδωρος) T. II, p. 640, n. 15. edit. Wessel. Ὀππιαν. II, 149.

6) φασι) Nostri cum Seb pro φησί.

7) λέγων) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) μέμνηται — ἀπεπλάσατο) Nostri ignorant. cf. Fragm. Callimachi p. 385. ed. Spanh. p. 513. ed. Ernest. vbi vero φάλαρις pro φάληρος. Nominatur quoque φάλαρις Eudociae p. 412, et schol. Pind. Pyth. I, 185.

9) τὴν) Seb. iactitat se suppleuisse; habet iam Canterus. κείνου, vt in Cod. Oxon. olim ἐκείνου.

10) ἐφεῦρον) Nostri cum Phauor. εὗρον.

718. Γλάνις] Ποταμὸς Ἰταλίας καὶ Κύμης [1]), ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ [2]) ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὗ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνου τοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. Ἕτερος δέ ἐστι καὶ Ἰταλίας ποταμὸς Γλάνις, καὶ ἕτερος Ἰταλίας καταφερόμενος εἰς τὴν Θύμβριν [3]).

719. Δομήσαντες] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [4]) γράφει, τιθεὶς ἄνωθεν αὐτοῦ μακρὰν, καί φησιν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή· τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει [5]), ὁπόταν ὁ μετρικὸς βούλοιτο [6]).

1) *καὶ κύμης*) Vit. 1. et Ciz. ponunt poſt *γίνεται*, omiſſis ſqq. *οὗ ἡ χολὴ — τῷ ποταμῷ*.

2) *αὐτῷ*, et *ὥς φασι*, noſtri omittunt. De piſce, qui nominatur *γλάνις*, vid. Ariſtot. Hiſt. anim. IX, 37. Aelian. de Nat. Animal. XII, 14. et Plin. H. N. IX, 43. *De glani ſ. ſiluro vid. Salmaſ. ad Solin. p.* 1340, *vbi affirmat, quod Plinio γλάνις ſemper ſilurus vertatur, ſed fallit, nam* IX, 43. *ita vertit: Cautius, qui glanis vocatur, auerſos mordet hamos, nec deuorat, ſed eſca ſpoliat.* Thryllit. cf. ibi interprett. et Schneid. ad Aeliani l. l. Fluvius nominatur Strab. V, p. 233. Virg. Georg. II, 224, et Sil. Ital. VIII, 455, *κλάνις, clanis*, iam aetate noſtra *Lagno*.

3) *ἕτερος δέ ἐστι — Θύμβριν*) Sic hunc locum corruptum, qui in vulg. ſic ſe habet: *ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς ἰταλίας γλάνις, καὶ ἄλλος ἰβηρίας,* emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. In Iberia eſſe fluuium huius nominis, nemo Geographorum vett. niſi Stephan. Byz. ad h. v. tradit, cuius vero verba etiam videntur corrupta. E *θύμβριν* l. *τίβεριν*, vt Steph. habet, mihi ortum videtur *Ἰβηρίας, καὶ Ἰωνίας* pro *καὶ Ἰταλίας*. Fuerunt ergo tria huius nominis flumina, vt innuit Tzetzes, docetque Caſaub. ad Strab. l. l. primum, quod antea Liris dicebatur, alterum Campaniae, cuius h. l. Lycophron meminit, et Virgil. l. l. tertium, quod in Tiberin influit, vt Steph. Byz. et Plin. H. N. III, 5. narrant. cf. quoque Cluuer. Ital. Antiq. p. 1098.

4) *ὁ τζέτζης — φησὶν, ὅτι*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie addita a Io. Tzetza, qui amat nomen ſuum vbique venditare.

5) *ἐκτείνει*) Vitt. 2 et 3. ignorant: Vit. 1. et Ciz. *ἐκτείνουσι*, vt antea dictis conueniant.

Εἰ δὲ καὶ μέγα φησί7) τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονε, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναιτίως γραφέτω 8).

720. Παρθενόπην 9)] Ἡ Παρθενόπη μία ἦν τῶν Σειρήνων, πρώτη δὲ ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην δὲ λέγει, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρᾶς 10) φωνὴν, ἢ διὰ τὸ ὁμοιοῦν παρθένῳ μικρᾷ.

721. Οἰωνὸν Θεὰν] Διὰ τὸ ὀρνεομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνοὺς καλεῖ. Θεὰς 11) δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικὴν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν 12) τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους αὐτῶν.

722 — 25 1). Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν] Τὴν προκειμένην 2) εἰς θάλασσαν. Λέγει δὲ τὸ Ποσείδειον 3) ἄκρον.

Ἐνιπέως] Ἐνιπεὺς ὁ Ποσειδῶν παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. Εἰς δὲ τὸ Ποσείδειον τέθαπται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. Λευκωσία δὲ, μία τῶν Σειρήνων,

6) ὁπόταν — βούλοιτο) Recte. Vit. 1. vero et Ciz. ὁπότε — βούλεται.

7) φησί — γράφεσθαι) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed γράφει pro γράφεσθαι.

8) καὶ μὴ — γραφέτω) Non extant in Vit. 1. et Ciz.

9) παρθενόπ.) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque postea ad v. 725. cum vulg. et Vitt. 2 et 3. praebent. Vitt. 2 et 3. vt Eudoc. p. 276, vulgatam dant a Seb. perperam mutatam et transpositam: λευσία, μία τῶν Σειρήνων, ἡ δὲ παρθενόπη πρώτη ἦν ἐν αὐταῖς, etc.

10) μικρᾶς) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. a reliquis omissum, recte, nam sqq. requirunt.

11) θεὰς) Vitt. 2 et 3. θεὰν, forte rectius, quia Lycophr. habet.

12) ἀναιρεῖν) Ciz. et Vit. 1. ἀνελεῖν.

1) V. 722 — 25. Omnia hic a Seb. in ordinem digesta in nostris Codd. vt in edd. pr. exhibentur.

2) τὴν προκ.) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι προκ.

ἤγουν λευκωτέρα, ἢ ἔχουσα [4]) λευκὰ ὠτία, ἢ Λεύκου [5]) τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ Λεύκου ὠτία ἔχουσα [6]).

Πέτραν] Νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη [7]).

Ἶς] Ἶς καὶ Λᾶρις, ποταμοὶ Ἰταλίας.

Ποτὰ] Ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν [8]) τὸ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον.

726. Λίγεια [9])] Λίγεια ἐκλήθη [10]), διὰ τὸ λίγειον, ἤγουν τὴν ἡδύτητα της Τραγῳδίας αὐτῆς.

Τέρειναν] Τέρεινα, πόλις Ἰταλίας.

Ἐκναυσθλώσεται [11])] Ἐκναυσθλοῦν [12]) ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. Νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

727. Χελύσσουσα] Ἐν λάμβδα γράφων ὁ Κέκος [1]), φησὶ, μὴ εἶναι ἐπταισμένον τὸν στίχον· κοινὴν

3) ποσειδ.) Vit. 1. et Ciz. ποσειδώνιον: Vitt. 2 et 3. ποσειδήϊον hic et poſtea.

4) ἤγουν λευκ. ἢ ἔχ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro ἡ λευκ. ἔχουσα.

5) λεύκου) Eudocia λευκοῦ.

6) ἔχουσα) Pro σχοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

7) λευκωσ. — ἐκλήθη) Ciz. et Vit. 1. ὠνόμασται δὲ καὶ σειρὴν λευκωσία. cf. Eudoc. p. 276.

8) ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν) Sic noſtri, recte, pro ποτός ἐστι. Νῦν δέ.

9) λίγεια — τέρειναν) Abſunt haec ſcholia a Vit. 1. et Ciz.

10) ἐκλήθη — ἤγουν) Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. modo διά.

11) ἐκναυσθ.) Hoc ſcholio carent Vitt. 2 et 3.

12) ἐκναυσθ.) Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. ναυσθλώσεσθαι.

1) ὁ κέκος) Vitt. 2 et 3. vt vulg. ὁ τζέτζης. Sebaſt. κέκος e Cod. Vat. 972. recepit, vt refelleretur, quod affeuerare non dubitaſſet cum Gerbelio Potterus, nullnm ex Mſſ. nomen Tzetzae vel ſemel variaſſe. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. hic quoque, vt antea v. 719. et al. loc. omiſiſſe nomen Tzetzae, a Io. Tzetza forte additum, et ſchol. dare, vti forte primum dederat Io. Tzetzes, ſic: χελύσ.] διαπλέουσα καὶ νηχομένη, καὶ ἐν λ. κοινὴ γάρ ἐστι συλλα-

γὰρ λέγει τοῦτο συλλαβὴν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ, ἀμεταβόλου ὄντος, ὥςπερ καὶ πρὶν ἔφην. Καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες, κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. Χελλύσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. Τὸ δὲ θέμα χελύω.

729 — 30. Ὠκινάρου δίναισιν] Ὠκίναρος [2]) ποταμὸς παρὰ [3]) Τέρειναν, Ἄρης δὲ [4]), ἤτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκερως, διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς [5]) ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰςάγουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον καὶ ἠχῶδες, καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων. Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, Ἔρις δὲ καὶ Ἶρις, ὥς τινες γράφουσιν [6])· ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέξαντο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου [7]).

731. Ὀρνιθόπαιδος] Ὀρνιθοφυοῦς [1]). Τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια [2]), διπλῶς νοοῦνται. Ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν

βὴ, ἐκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμεταβόλου λ. καὶ τὰ δασέα δὲ ὁμοίως ἐκτείνουσιν. εἰ δὲ βραχὺ ἔμπροσθεν εὑρεθείη· οἱ δὲ λοιποὶ δύο λλ γράφοντες λέγουσι περισσὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελύσσουσα] τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσα τὸ ὕδωρ, τὸ θέμα χελύω. Vitt. 2 et 3. consentiunt vulgat. ita tamen, vt ὥςπερ — ἔφην rectius pro ὥσπ. — ἔφη legant, et ad extr. τὸ δὲ θέμα κτλ. omittant.

2) ὠκίναρ.) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

3) παρὰ) Nostri hic et posthaec περί.

4) δὲ) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

5) ὅτι τοὺς usque ad ῥευμάτων desunt in Vitt. 2 et 3.

6) καὶ Ἶρις — γράφουσιν) Adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Extat fluvius Ἶρις auctore Steph. Byz. ad χαδισία, sed in Cappadocia, diuersus a nostro.

7) ὅθεν — ὠκινάρου) Nostri ignorant.

1) ὀρνιθοφυοῦς) Delent art. τῆς praepositum Vit. 1. et Ciz.

2) καὶ τὰ ὅμοια) Desunt in Vitt. 2 et 3.

ἀλήθειαν [3]) · ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ [4]) ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν [5]). Καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς [6]). Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου [7]) παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ [8]) νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια.

Ἴσμα] Ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ῥῆμα.

Φοιβάζων] Πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν· ὅθεν φοίβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν.

732 — 37. Πρώτη δὲ καί ποτ' αὖθις] Τίμαιος [9]) ὁ Σικελός [10]) φησι, Διότιμον, τῶν Ἀθηναίων [11]) ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὅνπερ λαμπαδικὸν [12]) ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολίται [13]) ἐτησίως ἐτέλουν.

3) ἡ δὲ ἔννοια — ἀλήθειαν) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, recte, ni fallimur, nam διπλῶς mox ſqq. verbis explicatur, et ad extr. eadem repetuntur.

4) λέγεται καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) νοεῖται νῦν) Vit. 1. et Ciz. νῦν κεῖται.

6) ἡ καλὴ παῖς) Sic quoque ſchol. Eurip. Oreſt. 962. γράφεται δὲ τὸ καὶ καλλίπαις, καὶ καλὴ παῖς. Sed Vit. 1. et Ciz. habent ἡ καλὸν παῖδα τέξασα, aeque bene.

7) ἀνδρείου) Vitt. 2 et 3. ἀνδρὸς, omiſſis ſqq. καὶ ὁ ἀνδρ. παῖς.

8) ἐλέγχει — χρὴ) Vit. 2. ἐλ. δὲ καὶ τὸ, πῶς, deleto τῷ χρή.

9) τίμαιος) *In hiſtoria, quam de Graecanicis ac Siculis rebus conſcripſiſſe teſtantur Antigonus in Mirab. hiſt. 1, et Parthen. Erot. 29.* Sebaſt. vid. ad v. 615.

10) σικελός) In edd. vett. σικελικός, vt Vit. 1. et Ciz. ad v. 615, ſed hic noſtri omnes σικελός.

11) τῶν Ἀθην.) Pro τὸν Ἀθην. Vitt. 2 et 3. niſi malis τὸν τῶν Ἀθην. ſed Vit. 1. et Ciz. male τὸν σικελῶν ναυάρχοντα.

12) ὅνπερ λαμπ.) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

13) Νεαπολίται) Vit. 1. et Ciz. Νεαπολῖται.

Ex 733. Μόψοπος] Μοψοπία [1]) πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος, ἐκεῖσε βασιλεύσαντος [2]). Διότιμος [3]) δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς.

Ex 736. Ἄκλυστον] Πολύκλυστον, ἢ ἀκύμαστον [4]).

Ex 737. Ὅρμων Μισηνοῦ] Μισηνὸς ὅρμος, ἤτοι λιμὴν [5]) Νεαπολιτῶν. Καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν· λιμὴν γὰρ λέγεται [6]) τὸ ὅλον πλάτος καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες· ὅρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ, ὄρος Νεαπολιτῶν.

Στυφλὰ κλίτη] Τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια [7]).

738. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ] Αἴολος, ὁ Ἱππότου [1]), ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς [2]), ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν [3]), μέχρι τοῦδε [4]) Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυ-

1) μοψοπία) Vitt. 2 et 3. μοψοποία. Seq. πάλαι omittunt Vit. 1. et Ciz.

2) ἐκεῖσε βασ.) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) Διότιμος — Σικελοῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam iam antea sunt occupata.

4) ἀκύμ.) Nostri ἀχείμαστον.

5) Μισηνὸς — λιμὴν) Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι λιμένα.

6) λιμὴν γ. λέγεται) Vit. 1. et Ciz. inuerso ordine primum ponunt: ὅρμος γὰρ ἡ στάσις, deinde λιμὴν δὲ λέγεται. Pro στάσις Vitt. 2 et 3. σύστασις, et Μισηνὸς δὲ ὄρ. Νεαπολ. in iis desunt.

7) ἢ ἀκρωτ.) Vitt. 2 et 3. delent.

1) ὁ ἱππότου) Vitt. 2 et 3. non bene ὁ ἱππότης.

2) βασιλεὺς) Delent Vitt. 2 et 3.

3) πλεύσειαν) Vit. 1. et Ciz. πλεύσειε.

4) τοῦδε) Pro τοῦ δὲ nostri cum Seb.

νὸς, τοιόςδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος, καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο, αὐτὸν δεσπότην [5]) εἶναι ἀνέμων. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλείδην [6]), καὶ Πρωτοκλῆ [7]), καὶ Πρωτοκρέοντα [8]), ὥς φησιν Ὀρφεύς [9]). Οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὥς καὶ [10]) δέειν ἀσκοῖς, ὃν ἂν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν ἀναπνεῖν [11]). Οὕτω γοῦν καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον φασὶ [12]) τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ συνδήσαντα [13]) δοῦναι τῷ Ὀδυσσεῖ· Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι πνέειν, ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. Καὶ Ὅμηρος [14]):

> Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
> Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
> Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
> Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.

Ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι· φασὶ γὰρ οἱ μάγοι [15]), καὶ οἱ τὰ ἀῤῥητουργικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνα

5) δεσπότην) Vit. 1. et Ciz. ἐπιστάτην.

6) Ἀμακλ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμακλείδη. Etymol. M. Suidas et Phauor. ad τριπάτορες, Ἀμαλκείδην.

7) πρωτοκλῆ) Suid. πρωτοκλέα: Etymol. male πρωτοκλείαν.

8) πρωτοκρέοντα) Restituimus e nostris et Etymol. pro πρωτοκλέοντα, quod Suidas habet, vnde sumsit Seb.

9) Ὀρφεύς) ἐν τοῖς φυσικοῖς, vt Etymolog. et Clem. Alex. in Stromat. 1. p. 333. vel, vt Suidas, ἐν τῷ φυσικῷ. vid. eius ἀποσπάσματα in edit. Hermanni p. 501. in quae hunc locum a Gesnero omissum recepit Schneiderus.

10) ὡς καί) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὡς, non bene.

11) ἀναπνεῖν) iterum flare, pro πνεῖν, Ciz. et Vit. 1. ἀνὰ absorpsit praeced. ἐᾶν.

12) φασί) Vit. 1. et Ciz. bene locant post Αἴολον, omisso tamen seq. ἄλλους: vulgat. post γοῦν.

13) συνδήσ.) Vit. 1. et Ciz. bene pro καταδήσ.

14) καὶ ὅμηρος) Odyss. κ, 19 sqq. In nostris cum verss. non comparent.

15) μάγοι) Nostri tuentur vulg. μηχανικοί. Potter. coniicit μαγικοί, Thryllit. vero μαθηματικοί. Suidas μάγους interpretatur φιλοσόφους. Intelliguntur haud dubie praestigiatores. Sic Hesych. μάγον, φαρμακευτήν:

ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχων [16]) παρ' ἑαυτῷ, ποιήσει πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. Καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν καὶ μαγικώτατος. Τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ἰόκαστος [17]), ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος [18])·

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

739. Παλινστροβήτοις] Ὁ γὰρ [1]) Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους [2]) ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ [3]) δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ [4]) πατρίδα, καὶ πυρπολοῦντάς τινας [5]) θεασάμενος, κοπιάσας, ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐκαθεύδησεν [6]). Οἱ δὲ τούτου φίλοι [7]) λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. Ἐκχυθέντων [8]) δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνόως ταραξάντων τὸ πέλαγος, εἰς τὴν [9]) Αἰολίδα πάλιν ὑπέστρε-

Ammon. μάγον, φαρμακὸν, forte φαρμακικόν. Nihil ergo mutandum. Vtrumque tamen, μάγοι et μηχανικοὶ, bene ſe habet.

16) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔχει, inepte.

17) Ἰόκαστ.) Euſtath. ad Dionyſ. v. 476. perperam Ἄκαστος.

18) καλλίμ.) Vid. Fragm. 202, ed. Spanh. p. 387. ed. Erneſt. p. 515. vid. ad v. 45.

1) ὁ γὰρ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed ὁ tantum Ciz. et Vit. 1.

2) ἐγκεκλ.) Vit. 1. et Ciz. συγκεκλ. bene.

3) μόνῳ — ζεφύρ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

4) ἑαυτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

5) καὶ πυρπολοῦντάς τινας) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. vti nec ſeqq. ὡς ἀεὶ — ἔχων.

6) ἐκαθεύδ.) Noſtri cum Seb. pro ἐκάθευδεν, quod tamen mihi videtur praeferendum.

7) οἱ δὲ τ. φίλοι) Pro οἱ φίλοι δὲ τούτ. Vit. 1. et Ciz. bene, ſed λύσαντες pro λύουσι minus bene.

8) ἐκχυθ.) Ciz. et Vit. 1. ἐκκεχυθ.

9) εἰς τὴν αἰολίδα — φερόμενος) Noſtri recte, vt e ſqq. patet, pro: πάλιν εἰς τ. Αἰολίαν ὑπέστρεψαν ἄκοντες τ. αν. φερόμενοι. Vitt. 2 et 3.

ψεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις φερόμενος. Ὁ δὲ Αἴολος [10]) δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ἔῤῥ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔῤῥ', ἐπειὴ ῥα [11]) Θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

740. Κεραυνίῃ μάστιγι] Ὀδυσσεὺς [1]) μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρινακίην νῆσον, ὅπου οἱ τοῦ Ἡλίου βόες ἐνέμοντο, πλεῖστον χρόνον μένων ἐκεῖ διετέλει, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδείους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. Οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ λιμῷ συνεχόμενοι, τοῦ Ὀδυσσέως ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν τινὰς, ἀπέκτειναν· πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. Ὁ Ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διῒ ἀπαγγέλλει, λέγων·

Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες Θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ᾗσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς, αὐτοὺς ἐκεραύνωσε. Κακῶς δὲ, καὶ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσέως ἱστορίαν λέγει· οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ

modo αἰολίαν pro αἰολίδα et ἀντέστρεψεν pro ὑπέστρ.

10) ὁ δὲ Αἴολος — ἱκάνεις) Noſtri non agnoſcunt. Hom. Odyſſ. κ, 72 ſqq.

11) ἔῤῥ'. ἐπεὶ ἄρα) Sic in edd. pr. Thryll. mauult: ἔῤῥε, ἐπεὶ ἄρα, quum θεοῖσιν ſit diſſyllabum.

1) Ὀδυσσεὺς — αὐτοὺς ἐκεραύνωσεν) Deſiderantur omnia in Codd. noſtris. Verſus ſunt Hom. Odyſſ. μ, 377 ſqq. Verſſ. 379 — 381. ſuppleuit Seb. temere ex Homero, nam edd pr. et hinc quoque Tzetzes ignorant.

τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη, οὐδὲ αὐτὸς 2) ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ κατὰ 3) τοῦτον Φαινόμενος κεραυνωθεὶς καύηξ 4) καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως. Ἀλλαχοῦ δὲ 5) ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων, ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη συκῆν, μεθ᾽ ὃ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἡλίου κατέφαγον βόας.

741 — 43 Καύηξ] Οὗτος μὲν καύηξ φησὶν, ὁ δὲ Ἱππώναξ καύης, λέγων 6) οὑτωσί·

Κίκων δ᾽ ὁ πανδάλητος 7) ἄμμορος καύης.

Καύης δ᾽ ὁ λάρος κατ᾽ Αἰνιᾶνάς 8) ἐστιν.

Ἐρινοῦ] Ἐρινεοῦ 9), καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. Ἐρινεὸν δὲ οἱ πολλοί φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλ᾽ ἡ ἐρινεὸς εἶδός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς· ἓξ γὰρ πόλεις ἔχει 10) ἡ Δωρὶς, ἧς μία καὶ 11) ἡ Ἐρινεὸς, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ, λεγόμεναι

2) οὐδὲ αὐτὸς — συκῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, ſed ἐκεραυνώθη iungunt cum ſqq. ita: ἀλλὰ μεθ᾽ ὃ οἱ ἑταῖροι. Hinc patet, ea non a librario praetermiſſa, ſed poſtea ab alio, forſ. Io. Tzetza, eſſe inſerta.

3) ὁ κατὰ) A Seb. additum ὁ comprobant Vitt. 2 et 3.

4) καύηξ — καθήμενος) Vitt. 2 et 3. καύ. ὁ λάρος, καθήμ.

5) ἀλλαχοῦ δὲ) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ἀλλὰ τότε.

6) λέγων) Noſtri bene pro λέγει.

7) πανδάλ.) Vit. 1. et Ciz. πανδαύλ. Vitt. 2 et 3. πανδάληκτος, vitioſe: ſupra ad v. 424. recte.

8) Αἰνιᾶνάς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐνιανᾶνας, male: vid. quae dicta ſunt ad v. 424.

9) Ἐρινεοῦ — ἐρινοῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

10) ἓξ — ἔχει) Vt ad v. 980. a Seb. emendatum pro ἑξάπολις — ἐστὶν, vt Vitt. 1. 3. et Ciz. ſed Vit. 2. ἓξ γὰρ πόλεις, omiſſo tamen verbo ἔχει.

11) μία καὶ) Pro μία πόλις Vit. 1. et Ciz. bene.

Ἐρινεοὶ, ὡς Δαμασκηναὶ, Ἀνατολικαὶ καὶ Κυδώνια [12]) μῆλα. Πᾶσαν [13]) δὲ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λῆξαι τῶν τοῦ Λυκόφρονος ῥητῶν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγομένων.

Ex 743. Χάρυβδιν] Χάρυβδις, ἡ τῆς θαλάσσης ἀνοῤῥόφησις. Ἡ δὲ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συσπῶσα [14]) τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει.

744. Βαιὸν δὲ τερφθεὶς] Πῶς φησὶ βαιόν [1]); ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. Ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης. Καὶ γὰρ ἑπτὰ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν αὐτῇ· ἐκείνη γὰρ διόλου ἤθελε συνεῖναι αὐτὸν [2]) αὐτῇ, καὶ

Θήσειν [3]) ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

745. Ἀναυλόχητον] Τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὀχεῖται [4])· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον [5]) πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένων· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς

12) κυδώνια) Pro κυδώνεια Vitt. 2 et 3. cum Steph. Byz.

13) πᾶσαν usque ad λεγομένων Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

14) συσπῶσα — ἀνίει) Sic Vit. 1. et Ciz. rectiſſime: vulgat. συσπάσατο ortum ex συσπῶσα τό. Seb. perperam mutauit vulg. in συσπᾷ τό. Caeterum tota hac ῥήσει carent Vitt. 2 et 3.

1) πῶς φ. βαιόν) Noſtri non agnoſcunt, ſed ſtatim incipiunt: Ὁ μὲν Ὀδυσσ. ἑπτὰ ἔτ. ἐπ. Deinde delent quoque: ῥητέον οὖν, ὅτι, et pergunt: βαιὸν δὲ εἶπε — αὐτῆς pro ἐκείνης. Omittunt etiam ſqq. καὶ γὰρ — αὐτῇ.

2) αὐτὸν) Noſtri ignorant.

3) θήσειν) Hom. Odyſſ. ε, 136. quem verſ. omittunt Vitt. 2 et 3. Exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. non tamen vt in ordinem digeſtus eſt a Sebaſt. Sine dubio Tzetzes eum e memoria, vt multa alia, attulit, nam Ciz. et Vit. 1. ποιήσειν quoque legunt pro θήσειν.

4) οὐκ ὀχεῖται) Vit. 3. bene pro ὠχεῖτο. Vit. 1. et Ciz. οὐκ omittunt.

5) ἤτοι αὐτοσχ. — λοχοῦντας) Deſunt in noſtris.

λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχοῦντας.

Αὐτοκάβδαλον 6)] Αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῇ καὶ ὡςαύτως καὶ αὐτουργὸν 7) γεγονός. Εἴρηται δὲ κυρίως 8) ἡ λέξις ἐπὶ 9) τῶν ἀλφίτων· αὐτοκάβδαλα γὰρ λέγονται τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα.

747. Αὐτουργότευκτον βᾶριν] Αὐτοσχέδιον 10) πλοῖον. Βᾶρις δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει 11). Σημαίνει δὲ καὶ θρόνους καὶ 12) πύργους, αὐλὰς, στοὰς καὶ τείχη 13).

748. Προστεταργανωμένην] Συμπεπλεγμένην. Ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ σπυρίδιον 14), παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται· καὶ τὸ συνειλεῖσθαι, τεταργανῶσθαι 15).

6) αὐτοκάβδ.) Vit. 1. et Ciz. αὐτοκάνδαυλον, Vitt. 2 et 3. αὐτοκαύβδαλον, vitiose: vid. Nott. ad Lycophr.

7) ὡσαύτως κ. αὐτ.) Pro ὡς ἔτυχε Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. M. ad αὐτοκάβδαλον, bene. Postea habent ὡς ἔτυχε.

8) κυρίως) H. l. ponunt Vit. 1. et Ciz. cum Etymol. et in sqq. omittunt, bene. Omnia autem haec absunt a Vitt. 2 et 3.

9) ἐπὶ τῶν) Pro ἀπὸ τ. Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. et Zonar. in Lex.

10) αὐτοσχέδ. — θρόνους) Oscitantia librarii in Ciz. praetermissa: reliqui habent, adeo Vit. 1. qui alias semper Ciz. consentit.

11) σημαίνει) Vit. 1. hic non male omittit: ortum videtur e sq. σημαίνει.

12) καὶ πύργ.) Nostri καὶ addunt omnes.

13) τείχη) Sic nostri cum Etymol. ad βᾶρις pro τοίχους. Phauor. πόλιν, forte κλίνην, vt Etymol.

14) σπυρίδ.) Pro πυρίδ. a Seb. reuocatum comprobant Vit. 1. et Ciz. sed a Vitt. 2 et 3. plane abest.

15) καὶ τὸ — τεταργ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. Pro συνειλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. συνειλῆφθαι, cff. tamen Etymolog. Hesych. et Zonar. ad τεταργανωμένην, qui omnes videntur ante oculos habuisse locum Lycophronis, ab Etymolog. adeo laudati. Lycophr. vero non τεταργ. sed προστεταργ. Forte legerunt πρὸς τεταργ. verbis disiunctis. Editor Lexici Zonarae ideo τὸ

749. Ἀμφίβαιος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις.

750 — 53. Κηρύλου δάμαρτος] Κήρυλος, ὁ ἄῤῥην ἀλκυών [1]). Δάμαρ δὲ ἡ τούτου γυνὴ [2]), ἡ θήλεια αὐτοῦ.

Ἀπτῆνα σπόρον] Ἀπτῆνα [3]) νῦν τὸν σπόρον, τὸν ἄπτερον νεοσσὸν λέγει· εἴωθε δὲ [4]) ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν· διό φασιν ἑπτὰ ἡμέρας [5]) γαληνιᾷν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ὠοτοκοῦσι· διὸ καὶ [6]) καλοῦνται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀλκυονίδες [7]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀφ' ἧστινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα, οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον, ἤγουν μικρὸν καὶ [8]) ἄπτερον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θηλείας τοῦ κηρύλου καὶ ἄῤῥενος ἀλκυόνος βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἤτοι αὐτὸν [9]) τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα, ἐμπεπλεγμένον κάλοις· βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς ἰκρίοις. Ἢ οὕτως [10])· Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοττοὺς ἐκταράτ-

τιταργανωμένην ap. Lycophr. non legi recte monet.

1) ὁ ἄῤῥην ἀλκυών) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἄρσην ἀλκύων, recte, cf. Aelian. H. A. I, 36. V, 48. et IX, 17.

2) ἡ τούτου γυνή) Pro τούτου bene Ciz. et Vit. 1.

3) Ἀπτῆνα — λέγει) Noſtri, vt edd. ante Seb. ἀπτὴν δὲ νῦν ὁ σπόρος, ὁ ἄπτερος νεοσσός, ergo ſaltem τὸν praeponendum v. c. σπόρον.

4) δὲ) Noſtri pro γάρ.

5) ἡμέρας) Noſtri melius quam vulg. ἡμέραις.

6) καί) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. et deinde ἐκεῖναι legunt pro αὗται. Vitt. 2 et 3. neque αὗται neque ἐκεῖναι exhibent.

7) ἀλκυονίδ.) Sic quoque Vit. 2. et Plin. H. N. X, 32, *dies halcyonides*. Ariſtoteli dicc. ἡμέραι ἀλκυόνειοι: neque vero lectio altera ἀλκυονίτιδες, quae eſt in Vitt. 1. 3. et Ciz. videtur ſpernenda.

8) ἤγουν μικρ. καί) Pro ἤτοι μικρ. Vit. 1. et Ciz.

9) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3.

10) Ἢ οὕτως — Ὀδυσσέα) Abſunt a noſtris: abeſſe quoque poſſunt, non antea iam dicta fuerant.

τειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. Μεσόδμαι δὲ [11]) λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου [12]). Ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ καταστρώματα [13]).

754 — 56. Ἀστῷ σύνοικος] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος [1]) ἦν ἁλιεύς. Ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. Ἰχθὺν γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν [2]), εἶδε [3]) προσεγγίσαντα [4]) βοτάνῃ, καὶ ἀναζήσαντα. Φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο [5]), ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. Μαντεύεται δὲ ὡς καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ [6]) Πρωτεὺς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ [7]) Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις. Τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες, ἀείζωον εἶναι.

Ἀνθηδόνος] Ἡ Ἀνθηδὼν πόλις ἐστὶ [8]) Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν [9]) Θρᾶκες. Ὁ δὲ Ἰώσηπος [10]) καὶ τὴν νῦν

11) δὲ) A Seb. inſertum noſtri etiam inſerunt.

12) καὶ τοῦ πλ.) *hoc eſt, nauis.* Conſentiunt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ſed Ciz. et Vit. 1. tuentur vulg. τῶν πλοίων: quae lectio quoque placet, ſi πλοίων ad naues reliquas, σχεδίας vero ad nauem Vlyſſis referatur.

13) καταστρ.) Vit. 1. et Ciz. καταστρωμένα.

1) Ἀνθηδόν.) Vit. 3. cum Eudoc. p. 97. Ἀθηναῖος, corrupte.

2) νεκρ. εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, bene, ſi modo addas νεκρὸν, quod non habent: cf. de Glauco ſchol. Apoll. Rh. I, 1310. p. 163, b.

3) εἶδε) Vit. 3. cum Eudoc. ἴδε.

4) προσεγγ.) Vit. 2. προσεγγίζοντα, non apte ob ἀναζήσαντα.

5) καὶ ἥλατο — θάλασσαν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed caeteri cum Eudoc. habent, omiſſis modo ὥσπερ ἔφην.

6) ὁμήρῳ) Odyſſ. δ, 470 ſqq.

7) πινδάρῳ) Pyth. IV, 49 ſqq.

8) ἐστὶ) A Seb. additum noſtri non addunt: cff. de hac vrbe Strab. IX, p. 405. et Pauſ. IX, 22, 5 et 6.

9) ᾤκησαν) Forte cum Steph. Byz. qui habet συνῴκισαν, et ſi vera eſt lectio, legendum ᾤκισαν, *quam condiderunt Thraces.* Codd. vero Mſſ. omnes ᾤκησαν, et Phauor. ad v. συνῴκησαν.

10) Ἰώσηπος) De Bell. Iud. I, 4, 2. et Ant. Iud.

λεγομένην Ἀγριππιάδα Ἀνθηδόνα πρότερον κεκλῆσθαι [11]) φησί. Σύνοικον δὲ τῷ Γλαύκῳ γενέσθαι λέγει [12]) τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥιφῆναι τῆς σχεδίας [13]) εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τῆς βοτάνης [14]).

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον] Λεωνίδης [15]) ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν, ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις· ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς

XIII, 13. Erraſſe autem Tzetzam, cum Agrippiada tradat a Ioſepho dictam eſſe, et miſcere cum vrbe Palaeſtinae maritima cognomini, opinantur Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 271. et Berkel. ad Steph. Byz. p. 35, b. qui ſtupiditatem Tzetzae exprobrat in Geographicis. Verum Thryllit. vt excuſet Tzetzam, addit: *Stupidus ſit, qui haec Berkelio accredat. Tzetzes enim, vt fuit ſtupendae lectionis, ita cum mentio Anthedonis incidiſſet, notat e Ioſepho, Anthedona quoque (illud eſt ὁ δὲ Ἰώσηπος καὶ) olim vocatam, quae Agrippias poſtea dicta. Lege et relege locum, neque tamen illud e Tzetza exſculpes, quod obiter, vt ſolet, Tzetza inſpecto, neſcio quibus fidiculis exprimere inde conatur bonus ille Berkelius, tum quidem dormitans.* Recte; Tzetzes quidem non miſcuit Anthedona, quam vrbem dicit Boeotiae, cum vrbe Palaeſtinae; veruntamen non negandum eſt, eum, vt notitiam Geographiae oſtentaret ſuam, aliena ab hoc loco, et nihil ad Lycophronem explicandum facientia attuliſſe.

11) κεκλῆσθαι) Pro καλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. recte.

12) λέγει) Pro λέγουσι Vitt. 2 et 3. cum Seb. φησὶ habent Vit. 1. et Ciz.

13) τῆς σχεδ.) Sine ἀπὸ, quod Vit. 1. et Ciz. cum vulg. addunt, Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Seq. autem ἀπὸ τῆς γῆς fauet ἀπὸ τῆς σχεδ.

14) τῆς βοταν.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. τὴν βοτάνην.

15) λεωνίδης) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 565, ed. Harl. Locis ibi a Fabric. laudatis de Leonid. Byzant. addatur Aelian. de Nat. Anim. II, 6 et 50. III, 18. et alius Leonides Eleus, qui fuit Grammaticus, Athen. III, p. 96. cf. Schweigh. in Animadu. Vol. II, p. 149.

φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἁλιεῖς [16]). Περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φυλίαν [17]), τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Παρ᾽ ἄλλου δ᾽ [18]) ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. Τὸ δὲ σχῆμά [19]) ἐστιν ἐφερμηνευτικόν.

757 — 61. Μόλις δὲ Βύνης [1])] Τὸ ἑξῆς· Βύνης καὶ τῆς Ἰνοῦς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σαώσει. Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ᾽, ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βύνης] Ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψώ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ, ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν

16) οἱ ἁλιεῖς) Noſtri ignorant, vti etiam φελλεῖς, quod ante Pott. edd. exhibebant.

17) φυλίαν) Pro φυλλίαν Vitt. 1 et 2. recte: Vit. 3. et Ciz. φιλίαν, mendoſe. φυλλίαν ignorat Homerus, quem citat Tzetzes, ſed φυλίας meminit Odyſſ. ε, 477. quod vero eſt, auctore ſcholiaſte, εἶδος ἐλαίας τῆς καλουμένης φυλίας, quem locum Tzetzes, ni fallor, innuit.

18) παρ᾽ ἄλλου δ᾽) Vit. 1. et Ciz. παρὰ δὲ ἄλλου.

19) σχῆμά) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

1) Μόλις — Βύνης) Vit. 1. et Ciz. modo habent haec: τὸ ἑξῆς· μόλις σώσει αὐτὸν καὶ ῥύσεται τοῦ κινδύνου ἡ ἄμπυξ καὶ τὸ κρήδεμνον ἤτοι τὸ κεφαλοδέσμιον τῆς βύνης καὶ τῆς ἰνοῦς, καὶ τῆς λευκοθέας: caetera omnia deſunt, quae poſthaec aucta et addita videntur. Vitt. 2 et 3. ab initio eadem, quae Seb. exhibent, verum inde a μόλης δὲ βύνης — usque ad αὐτὸν ἱ διεσώσατο omnia ab iis abſunt. Repetita verba μόλις δὲ βύνης ſatis indicant, eſſe interpretationem non vnius, ſed duorum auctorum.

2) ὅμηρ.) Il. χ. 469.

ἐκπέμπει μετὰ ἐσθήτων, καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων· ἑπτακαίδεκα μὲν ἤματα πλέων, τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ. Ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγαγε. Διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε καὶ ἀπέῤῥιψε, κατεάξας αὐτήν. Ἡ δὲ Λευκοθέα, δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο.

Ex 758. Δεδρυφαγμένον] Νῦν [3]) ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον.

Ex 759. Κρεαγράπτους] Τὰς κρεαγραπτούσας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ [4]) εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὕτη δὲ [5]) τὰ παθητικὰ ἐνεργητικὰ [6]) λέγει, καὶ τὰ ἐνεργητικὰ παθητικά [7]). Καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ κρεάγραπτος [8]).

Ex 761. Στόρθυγξι] Ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι· πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον στόρθυγξ καλεῖται.

762. Ἄρπην περάσας] Τὴν Φαιακίαν [9]) νῆσον, τὴν Κέρκυραν λεγομένην [10]), ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ [11]) ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. Ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο [12]) τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ἀπέτεμε Κρόνου τὰ παιδογόνα [13]), ὃ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν

3) νῦν) A Seb. adiectum noſtri quoque adiiciunt.

4) ἀντὶ ἐνεργητ.) Noſtri ἐνεργητικῶς.

5) αὕτη δὲ) Pro αὕτη γὰρ Vit. 2. bene.

6) ἐνεργητικὰ) Vit. 1. et Ciz. iterum ἐνεργητικῶς, vt edd. pr.

7) καὶ τὰ — παθητικά) A Seb. ſuppleta Vitt. 2 et 3. quoque ſupplent.

8) καὶ ἔστιν — κρεάγρ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. vt etiam ſchol. v. 761.

9) Φαικκίαν) Cff. Hellanic. p. 79. ed. Sturz. Eudoc. p. 411. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 732.

10) λεγομένην) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant: Vit. 1. et Ciz. λέγει habent.

11) ἐν ᾧ) Eudocia modo ᾧ.

12) ἔκειτο) Abeſt a Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii ob praeced. ἐκεῖ.

13) μεθ' οὗ — παιδογόνα) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

τοὺς στάχυς [14]). Καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα Ἅρπη, ἤτοι [15]) Δρέπανον, λέγεται. Ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον, Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, ὅπερ εἴπομεν [16]).

763. Κόπις [1])] Ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις.

764. Τὸν μυθοπλάστην [2])] Τὴν μυθικὴν αὐτοῦ [3]) συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν [4]) Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων, βασιλέα.

765. Ἀρὰς τετικὼς] Ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρίου. Λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος· ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ [5]) τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, οὕτω τιμωρηθῆναι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Συντακτέον [7]) δὲ οὕτως· Αἷς κρεαγρέπτους πέτρας [8]) μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς τετικὼς καὶ ἀποδοὺς [9]) τοῦ τυφλωθέντος δάκους. Εἶτα καὶ [10]) τὰ λοιπά. Νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην [11]) τοιόσδε καὶ

14) τοὺς στάχ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τούς.

15) Ἅρπη, ἤτοι) A Seb. illatum noſtri non agnoſcunt.

16) ὅπερ εἴπομεν) Addunt Vit. 1. et Ciz. reliquis, quae ante habuerant, omiſſis: μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα, quae nos quoque hic ſuſtulimus.

1) κόπις) Totum hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3. De voc. κόπις cff. Etymolog. et ſchol. Eurip. Hecub. 134.

2) τὸν μυθοπλ. — βασιλέα) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

3) αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῖς, inepte.

4) τὸν τῶν) Bene, ſed τὸν delent Vitt. 2 et 3.

5) ὁ κύκλ.) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

6) οὕτω — Ὀδυσσέα) Noſtri ſeruant vulg. ἵνα οὕτω τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς.

7) συντακτέον usque ad γόον deſiderantur in Vit. 1. et Ciz.

8) κρεαγρ. πέτρας) Vitt. 2 et 3. καταγρέπτοις πέτραις.

9) ἀποδοὺς) Vit. 3. ἀποδιδούς.

10) καὶ) Inſerunt Vitt. 2 et 3.

11) νῆσον — στυγ.) Vit. 2. νήσῳ — στυγουμένῃ, non bene.

τοιόςδε περάσας [12]), τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον.

766 — 67. Οὔπω μάλ', οὔπω] Οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται, δηλονότι [1]) ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ τοσόςδε καὶ τοσοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσεως λάβῃ [2]) τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως [3]). Μέλανθος δὲ, ὁ Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις. Ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις. Εἶπον δὲ ὄπισθεν, ὅτι μιγεὶς τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας, ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὃς καὶ Σκυρωνίτης λέγεται [4]).

768 — 69. Ναύλοχον σκέπας] Τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς Ῥεῖθρος [5]) καλεῖται. Ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς τοὺς πρηῶνας [6]) καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου. Τὸ δὲ Νήριτον ὄρος Ἰθάκης.

12) περάσας) A Pottero in ed. 2. insertum nostri non inserunt.

1) δηλονότι) A Seb. illatum nostri agnoscunt omnes.

2) λάβῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. λάβοι.

3) τοῦ Ὀδυσσ.) Nostri delent, vti etiam εἶπον καὶ ὄπισθεν, quae hic post Ὀδυσσ. in edd. ante Seb. legebantur. Sed Vitt. 2 et 3. his post Δηλίοις positis sic, vti dedimus, totum constituunt locum. Eadem iam Tzetz. ad v. 153. narrauerat, ad quem referuntur εἶπον καὶ ὄπισθ. quaeque seqq. ἄλλοι δέ φασιν postulare videntur. cf. Apollodor. III, 6, 8.

4) ὃς — λέγεται) Nostri, vt edd. pr. ὁ λεγόμενος. Vitt. 2 et 3. σκειρων. pro σκυρωνίτης.

5) ὃς Ῥεῖθρ.) Nostri omittunt καί.

6) πρηῶνας) Vit. 1. et Ciz. πρῶνας.

771. Μύκλοις γυναικόκλωψι] Μύκλοις καλεῖται κυρίως 7) ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ βοῶν 8) ὑποδίπλωσις· νῦν δὲ μύκλους λέγει 9) τοὺς μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδδηφάγον 10) καὶ κατωφερὲς εἰς λαγνείαν 11), ὡς καὶ Καλλίμαχος 12)·

Ἔστι μοι Μάγνης 13) ἐννεάμυκλος ὄνος.

Οἱ δὲ μύκλους 14) φασὶ τοὺς κατωφερεῖς πρὸς γυναῖκας. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς (fort. τινὸς) Μύκλου αὐλητοῦ κατω-

7) κυρίως) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

8) βοῶν) Noſtri delent praepoſitum τῶν, bene.

9) νῦν δὲ μύκλ. λέγ.) Sic ordinant verba Vit. 1. et Ciz. pro μύκλ. δὲ νῦν τ. μνηστ. λέγει.

10) ἀδδηφ.) Vit. 3. ἀδδιφαγές.

11) εἰς λαγν.) Deeſt a noſtris, vt etiam ab Etymolog. vnde haec ſunt ſumta. In aliis locis quoque modo κατωφερὲς dicitur.

12) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 382. ed. Spanh. et p. 384 et 509. ed. Erneſti, quem conferas velim.

13) μάγνης) Vitt. 2 et 3. μάνης, vt Barocc. Vit. 1. et Ciz. κάγμης, vtrumque vitioſe, nam Etymolog. μάγνης. Pro ἔστιν Vit. 1. et Ciz. legunt ἔστι, quod Thryll. rectum putat. Sic legit quoque Etymolog. in: Μύκλος.

14) οἱ δὲ μύκλους — Ἀρχιλόχου) Sic reſtituimus hunc locum e Vit. 1. et Ciz. vti etiam exhibetur in Etymolog. ſi excipias Ἀρχιλόχου, quod a Tzetza additum videtur. In omnibus edd. truncatus adhuc et corruptus ſic edebatur: καὶ Μίκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, κατωφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι (Vit. 3. μαχλότητος) ὑπ' (Vit. 2. et Zonar. quem conferas, παρ') Ἀρχιλόχου. εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου. De Archilocho vid. Voſſ. de Poetis gr. p. 14. et de Hiſt. gr. p. 5. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 107. ed. Harl. quibus add. Villoiſon in Anecdot. Gr. T. II, p. 93. vbi fragmentum eius ex Herodiano grammatico περὶ σχημάτων affertur, et p. 185. Laudatur in ſchol. Homericis Marcianis, Lexic. Phot. ad: κύψαι p. 142. λεωκόρητος p. 159. μυδαλέον pag. 204. ὀτρυγηφάγον p. 259. et παλίνσκιον p. 273. Lex. Zonar. ad προΐκτης p. 1573.

φέρους εἰς γυναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.

Κασσώρα] Καὶ βασσάρα [15]) ὁ βολβὸς [16]), καὶ τὸ ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. Νῦν δὲ [17]) ἡ πόρνη, ἡ βασσάρα. Λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην.

772. Κασωρεύουσα [1])] Ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις [2]) γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ [3]) περὶ Ἀγαθοκλέους φησὶ [4]), τὴν Πενελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τραγοσκελῆ Πᾶνα [5]). Φλυαρεῖ [6]) δὲ περὶ τοῦ Πανός. Ὁ Πὰν [7]) γὰρ Ἑρμοῦ [8]) καὶ Πηνελό-

15) κασσ.] καὶ βασσ.) Vitt. 2 et 3. modo βασσάρα.

16) ὁ βολβὸς) Vit. 1. et Ciz. pro λαὸς, quod nihili eſt: Zonar. βολβὸς, τὸ ὕδνον, quod Tzetz. vt Synon. addit: noſtri vero οἴδιον, quod idem eſt, cf. Suid. in βάσσαρος.

17) νῦν δὲ — πηνελόπην) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ βασσάραν λέγει τὴν πηνελόπην.

1) κασωρ.) Noſtri κασσωρ. quod metro aduerſatur.

2) Δοῦρις) *Hanc Agathoclis Syracuſani hiſtoriam, qui anno vno deceſſit, antequam Ptol. Philadelphus imperaret, non vnico libro Duridem Samium complexum fuiſſe, ſed in plures diſtribuiſſe, conſtat ex Athenaeo, qui* XII, 10, *decimum ex ea librum, et* XIV, 2. *ſecundum citat.* Sebaſt.

3) ἐν τῷ) Vitt. 2 et 3. ἐν τῇ.

4) φησὶ, τὴν πηνελόπ.) Noſtri φησὶν αὐτὴν, non male, nam πηνελόπην mox praeceſſerat.

5) τραγοσκελῆ πᾶνα) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν πᾶνα. Hom. in Hymn. XVIII. αἰγοπόδην, alii τραγοπόδην, lat. *hircipedem, capripedem* nominant. cff. ſchol. Theocrit. I, 3 et 123. VII, 109, et Heyn. Obſeruu. ad Apollod. p. 18.

6) φλυαρεῖ — πανὸς) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ οὐκ ἀληθεύει, modeſte Iſaac. Tzetz. ſed Io. Tzetz. immodeſte φλυαρεῖ —, qui haud dubie haec correxit.

7) ὁ πὰν) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea recte pro πᾶν.

8) Ἑρμοῦ) Vt quoque tradunt Herodot. II, 145, et Eudoc. p. 323, verum non addunt ἄλλης. Alii tamen Penelopen, Vlyſſis vxorem, intelligunt. Sic, quod debemus Reineſio, Greg. Nazianz. in orat. III. T. I, p.

πης ἄλλης υἱὸς γέγονε 9)· καὶ ἕτερος δὲ Πὰν, Διὸς καὶ Ὕβρεως 10).

774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς] Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη 11) περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ἀπ' Ὀδυσσέως 12) φησίν·

. . . . . ὅτε μοι πλεῖστοι 13) χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ 14) Πηλείωνι θανόντι.

775 — 76. Μολοβρὸς] Ὁ ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι 1) πρὸς 2) βορὰν καὶ τροφήν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν 3) εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πέ-

8. ed. Parif. 1609. dicit: τὸν τραγόπουν καὶ τὸν σεμνὸν πᾶνα, τὸν ἐκ πάντων μνηστήρων ἕνα θεὸν, καὶ λαβόντα τὴν ὕβριν, ὥσπερ ἦν ἄξιον. cff. Comment. Eliae Cretenf. T. II, p. 337, et Nat. Com. V, 6, p. 452. et Munk. ad Hyg. f. 224.

9) υἱὸς γέγ.) A Seb. allatum noftri non agnofcunt.

10) ὕβρεως) Confenfu Codd. Mff. omnium et Seb. et noftrorum legitur, quamquam auctoribus Apollod. I, 4, 1. et fchol. Pind. ad argument. Pyth. p. 483. Vol. II, ed. Heyn. θύμβρεως vera videtur effe lectio. Sine dubio, quum omnes Codd. confpirent in lect. ὕβρεως, errauit Tzetzes ipfe, eumque fecutus Natal. Com. V, 6. quorum error deinde ad alios eft translatus. Abfit ergo a nobis emendare, et reducere in rectam viam Tzetzam: fatis fit, indicaffe errorem. cf. omnino Heyne ad Apollod. I, 4, 1.

11) συνέστη) Vitt. 2 et 3. περιέστη, non male.

12) ὡς καὶ ὁμ. ἀπ' ὀδυσσ.) Pro ὡς καὶ ὁμ. ὡς ἀπὸ ὀδ. Vit. 1. et Ciz. cf. Odyff. ε, 309 fq.

13) ὅτε — πλεῖστοι) Noftri cum edd. pr. ὁππότε — πλεῖστα. Credibile eft, Tzetzam fic legiffe, quia omnes Codd. fic praebent. Iniuriam igitur ei infert emendatio Sebaft. ad textum Homeri, qui nunc exftat, refícta.

14) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παρά.

1) παραγίν.) Vitt. 2 et 3. παραγενέσθαι.

2) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

3) ἐπελθ.) Vit. 1. et Ciz. ἀπελθών.

νητα 4), ὅπως μὴ γνωσθεὶς 5) δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος γὰρ, ὁ τότε 6) οἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ 7) τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον 8)·

Πῆ 9) δὴ τόνδε 10) μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν δαιταῖν ἀπολυμαντῆρα;

Καὶ ἅμα κολαφίζει καὶ τραχηλίζει αὐτόν. Γελοῖον δὲ 11) τοῦτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τό·

Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν.

Καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ· δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλή. Οὗτος δὲ εὔλοφόν πως 12) φησὶ τὴν ῥάχιν. Τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι ἐν τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολασθεὶς] Λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθείς. Διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππόν φησιν, οἵτινες ὕβρισαν αὐτόν 13).

4) πένητα) Ciz. et Vit. πένητι, non bene.

5) γνωσθ.) Vit. 2. γνωρισθείς.

6) γὰρ, ὁ τότε) Vit. 1. et Ciz. bene, pro δὲ, ὁ τούτου.

7) συνεπ.) Vit. 1. et Ciz. συνεπόμενος.

8) τὸν Εὔμ.) Delent τὸν Vitt. 2 et 3.

9) πῆ) Odyſſ. ρ, 219 ſq.

10) τόνδε) Noſtri τὸν, male, qui quoque alterum verſ. a Seb. additum non addunt.

11) γελοῖον — καὶ τῇ πυγῇ) Deſiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. vt fere vbique, vbi ſchol. calumniatur Lycophronem: vid. Nott. ad Lycophr.

12) εὔλοφόν πως) Vit. 3. bene pro εὔλ. πῶς, nam interrogatio turbat ſenſum verborum.

13) οἵτινες — αὐτόν) E correctione Seb. quae textum nil iuuat. Noſtri tuentur vet. lect. ὑβρίσαντας αὐτοὺς αὐτόν. Vit. 1. et Ciz. ſoli inſerunt αὐτοὺς a Pottero damnatum.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων] Παρ' Αἰσχύλῳ [1]) φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ· παρ' Ὁμήρῳ γὰρ φαίνεται ὁ Ὀδυσσεὺς [2]) βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου· ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντίνου, ἢ Ἀντινόου, ὡς βούλει, γράφε [3]).

780. Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος] Ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰςελθεῖν εἰς τὴν [4]) Ἴλιον, καὶ φοβηθεὶς, μήπως διανοηθεὶς [5]) ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος [6]), μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀναγνώριστον [7]), ὡς καὶ Ὅμηρός [8]) φησιν·

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις καὶ ξέναι [9]) τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ αἱ πληγαί· ἔτι γὰρ [10]) τὸ ἐγχάραγμα τῶν ἐγγεγονυιῶν [11]) αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμενεῖ, καὶ ἔσται ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς δαψιλὴς [12])

1) Αἰσχύλῳ) *In fragm. quod in collectione Stanleiana desideratur.* Sebaſt.

2) ὁ Ὀδυσσ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ὑπ' Ἀντ. — γράφε) Ita Vit. 1. et Ciz pro ὑπ' Ἀντινόου.

4) εἰς τὴν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τόν.

5) φοβηθ. — διανοηθεὶς) Debemus Vit. 1. et Ciz. pro φοβούμενος, μὴ νοηθείς. Vit. 2. mire βουλόμενος pro φοβούμενος, quod Vit. 3. omittit.

6) τὸν — Ἀνδρ.) Abſunt a noſtris.

7) πρὸς — ἀναγνώρ.) Soli Codd. Vit. 1. et Ciz. addunt, ſed quae ſequuntur: ὡς καὶ — δαμάσσας, non habent, vti plura, vbi Homerus laudatur. Sunt ſine dubio adiecta a Io. Tzetza.

8) Ὅμηρ.) Odyſſ. δ, 244.

9) καὶ ξέναι) Prae omnibus exhibent Vit. 1. et Ciz.

10) ἔτι γὰρ) Pro ἔτι δὲ noſtri Codd. bene.

11) ἐγγεγ.) Pro γεγον. Ciz. et Vit. 1.

12) δαψλὴς (δαψιλὴς)) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

σφραγὶς, λύγοις [13]) καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα [14]).

781. Ὁ λυμεὼν [1])] Ὁ Ὀδυσσεύς. Τῶν Τρώων δὲ λυμεών.

783. Δομῇ] Τῷ σώματι. Τὸ δὲ σχῆμα, μεταπλασμὸς ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου εἰς τὸ θηλυκόν [2])· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. Φησὶν [3]) ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος, ὅτι εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο δυςμενεῖς.

784. Παλεύσῃ] Ἀπατήσῃ [4]) τοὺς δυςμενεῖς [5]), ἤτοι τοὺς Τρῶας, ταῖς κατασκοπεύσεσι. Παλεύτριαι [6]) δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδιστήριαι περιστεραί.

785. Φηλώσας] Ἀπατήσας· ἠπάτησε γὰρ [7]) τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. Τὸ φηλώσας ἀπὸ τοῦ φηλόω [8]), φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ὃ ἀπὸ τῶν φηλήκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη, ἅτινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα [9]) ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

13) λύγοις) Vitt. 2 et 3. λύγοισι.

14) ἐγκολ.) Vit. 2. ἐγκολαφεῖσα.

1) ὁ λυμεὼν) Hoc ſchol. non extat in Vit. 1. et Ciz.

2) ἀπὸ τοῦ — τὸ θηλ.) Articc. τοῦ et τὸ adduntur a Ciz. et Vit. 1.

3) φησὶν — δυσμενεῖς) His carent noſtri. Gloſſam ſapiunt.

4) ἀπατήσῃ) Pro ἀπατήσει noſtri recte, nam reſpondet παλεύσῃ.

5) τοὺς δυσμ. — κατασκοπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. et ſeqq. παλεύτρ. — περιστεραί ſchol. ſeq. ſunt inſerta. Multa hic turbata.

6) παλεύτρ.) Vitt. 2 et 3. παλαίτριαι, et mox οἱ πλάνοι pro αἱ πλάναι.

7) ἠπάτησε γὰρ) Addunt Ciz. et Vit. 1. optime. Verba autem τὸν βασιλέα — πληγὰς abſunt a Vitt. 2 et 3.

8) ἀπὸ τοῦ φηλόω) Vit. 1. et Ciz. θέμα, φηλόω.

9) ἄχρηστα) Peſſime Sebaſt. ἄγχηστα.

786 — 88. Βομβυλίας] Τῆς Ἀθηνᾶς [1]). Βομβυλιός [2]) ἐστι ζωΰφιον [3]) ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροίᾳ [4]), ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν. Λέγεται δὲ βομβυλιὸς παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥςπερ καὶ τὸ πινόμενον κουτρούβιον [5]), καὶ ῥόμβα, ἡ στρόμβα [6]), βομβυλιὸς καὶ βέμβιξ [7]) καλεῖται. Βομβυλία δὲ [8]) καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅςπερ νῦν λέγεται [9]). Γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν, τότε διὰ διφθόγγου γράφεται [10]). Βομβυλίας [11]) δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, (οἷον) ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα. Ἡ Βομβυλεία δὲ, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγος. Τιμᾶται

1) τῆς Ἀθηνᾶς) Soli Vit. 1. et Ciz. exhibent.

2) βομβυλιός) Pro βομβύλιος Vit. 1. et Ciz. hic et postea.

3) ζωΰφ.) Vit. 1. et Ciz. ζῶον, vt Harpocrat. ad h. v.

4) μέλαν — χροίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. χροιᾷ pro χροίᾳ Vitt. 2 et 3. bene.

5) κουτρούβ.) Vit. 1. et Ciz. κουτρούκιον, cf. Du Fresne Glossar.

6) ῥόμβα, ἡ στρόμβα) Hanc lectionem vet. a Seb. perperam mutatam in ῥόμβος καὶ ὁ στρόμβος, reuocauimus e Codd. nostris, nam sunt vocabula mediae Graecitatis, ideoque aetati Tzetzarum magis apta. cf. Glossar. Du Fresne: ῥόμβα, στρόμβα, στρόβα.

7) βέμβιξ) Recte. Vit. 2. βέμβρυξ: Vit. 3. cum Phavor. βέβρηξ, qui vero ad στρόμβος habet βέμβιξ.

8) δὲ) Inserunt cum Seb. Vitt. 2 et 3.

9) ὅςπερ — λέγεται) Vitt. 2 et 3. ὅπερ — λέγει, scl. Lycophron. Potterus existimat hic vocabulum aliquod deesse; sane, si legitur ὅςπ. — λέγεται. Legendum esse putem vel ὥςπερ — λέγεται, vel cum Vitt. 2 et 3. ὅπερ, scl. βομβύλιον, — λέγει.

10) διὰ διφθ. γράφεται) Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. recte, pro διὰ δ. γραφήσεται: Vitt. 2 et 3. δίφθογγος γραφήσεται.

11) βομβυλίας δὲ — γράφ.) Legas iterum γράφεται pro γραφήσεται. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. sic: βομβ. δὲ καὶ ι, καὶ δίφθογγος γραφήσεται. Hinc subiicit Phauor. οἷον, bene; forsan excidit e nostris. Vncis inclusum adiecimus.

δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. Καὶ ἡ Τεμμικία δὲ ὁμοίως [12]) ὄρος ἐστὶ Βοιωτίας. Λέγει οὖν, "Οντινα [13]), ἤγουν Ὀδυσσέα, ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψεν· ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ [14]) φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν, τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα [15]), γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. Σειληνὸς [16]) δ' ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ [17]) μυθικῶν ἱστοριῶν (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησὶν, Ἀντίκλειαν εἶναι [18]) τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον, τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως τοῦ [19]) Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ [20]) παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον λέγοντα, τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα·

Πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν.

12) ὁμοίως) Omittunt Vitt. 1. 3. et Ciz.

13) ὅντινα) Noſtri, vt ante Pott. ὅτι, et pro ἤγουν Ὀδυσσέα a Sebaſt. illatum ad extr. λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα.

14) ἐν γ. Βοιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν γὰρ τῇ Βοιωτ.

15) τὴν — θυγατέρα) Noſtri Codd. non habent.

16) Σειληνὸς usque ad πολυπραγμονείτω omnia in Vit. 1. et Ciz. deſunt. Eudocia p. 312 et 394, vbi eadem auctore Sileno, ſed Tzetza longe diligentius tradit, legit Σιληνὸς, vt Athen. XI, p. 783. pro Σειληνός. cf. de eo Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 328. Eius quoque meminit Nat. Com. I, 6. Forte idem eſt, cuius mentionem faciunt Laert. in Anaxagora, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν: quem Strabo III, p. 172. Σιλανὸν vocat, Cic. Diuin. I, 24, et Liuius XXVI, 49.

17) ἐν δευτ.) Vit. 3. ἐν δευτέρᾳ. Poterat autem ita ſcribere, quia verba vncis incluſa δύο δὲ — βιβλία cum Vit. 2. non affert, quae Eudocia quoque ignorat.

18) εἶναι) Inſerunt bene Vitt. 2 et 3.

19) τοῦ) Addunt bene Vitt. 2 et 3.

20) Ὀδυσσείᾳ) τ, v. 407 ſq. Verſus vero a Seb. adiectos noſtri non adiiciunt.

Ἤγουν πολλοί 21) μοι ὠδύσαντο, ἤτοι ὠ[illegible]γίσθησαν. Περὶ δὲ τοῦ, εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ, κατὰ τὸν Λυκόφρονα εγεννήθη, εἴτε, κατὰ τὸν Σειληνὸν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος 22) λέγει·

Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω.

Ex 788. Μόνος πρὸς οἴκους] Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐφεπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναστρεφόμενος 1) ἐσώθη.

789 — 94. Λοῖσθον δὲ, καύηξ ὥστε] Ὕστερον δὲ 2), ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε 3) περιτριβεὶς πάντοθεν τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσίν τε καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυστίαν καὶ 4) ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακαίνης καὶ 5) Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας 6) δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἤτοι πολεμῶν, πέλας τοῦ Νηρίτου, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών.

Ex 791. Θοίναις Πρωνίων] Θουκυδίδης 7) εἰς τέτταρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν 8), Πρωνίους,

21) ἤγουν πολ.) Noſtri, vt edd. pr. πολλοὶ γάρ: Vitt. 2 et 3. ὠδύσσαντο pro ὠδύσαντο.

22) ὅμηρ.) Il. γ, 201. Vltima vero verſ. verba κραναῆς — ἐούσης nil ad rem facientia noſtri Codd. omittunt.

1) ἀναστρεφ.) Vitt. 2 et 3. ἀναστρέφων: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑποστρέφων.

2) ὕστερον δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὕστ. καί.

3) κόγχος τε) Vitt. 2 et 3. κογχ. δέ.

4) καὶ) Abeſt a Vit. 3.

5) λακαίνης καὶ) A Seb. inſertum noſtri non inſerunt.

6) ἔρωτας) Vit. 3. ἔρωτα.

7) Θουκυδ.) L. II, c. 30. ed. Lipſ. Vol. I, p. 292.

8) κεφαλλην.) Noſtri, vt Thucyd. pro κεφαλην. ſimplici λ. cff. Varr. Lectt. ad

Σαμαίους 9), Παλλεῖς καὶ Κρανίους. Πρωνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους 10).

Ex 792. Πρὸς τῆς Λακαίνης] Τῆς Πηνελόπης. Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος 11), ἀδελφοὶ, οὗτινος Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας 12) ἡ ῥηθεῖσα Πηνελόπη, Ἀρναία πρότερον λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη κληθεῖσα 13), ὅτι ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν 14), ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, ὑπὸ τῶν ἰδίων δὲ 15) γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο.

Ex 793. Σύφαρ] Καὶ λεβηρὶς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα. Νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος. Γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰσελθὼν 1), ἀποδύεται τὸ δέρμα.

Πόντιον φυγὼν σκέπας] Πόντιον σκέπας τὴν Ἰθάκην νῆσον εἶπεν 2), ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. Ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Thucyd. In Reinef. Syntag. Inscriptt. Cl. III, n. 85. simplici λ scribitur. Pausan. I, 27, 4. κεφαλληνίαν a Cephalo nomen accepisse tradit.

9) Σαμαίους) Vitt. 2 et 3. recte pro Σαμίους. cf. Thucyd. Varr. Lectt. et schol. Sic quoque iidem Codd. παλλεῖς pro παλεῖς, et κρανίους pro κρανείους cum Thucydide.

10) πρωνίων — ἔθνους) Desunt in Vitt. 2 et 3.

11) ἰκάριος) Recte, sed Vit. 1. et Ciz. vt supra ad v. 546. perperam ἴκαρος, nam omnes nominant ἰκάριον l. ἰκαρίωνα, Apollod. I, 9, 5, et III, 10, 4. Eudoc. p. 239, et Nat. Com. VIII, 24.

12) περιβοίας) Sic quoque Apollod. III, 10, 6. sed Eudoc. p. 239. nominat matrem πολυκάστην. Pro οὗτινος nostri tuentur lect. vet. οὗ.

13) κληθεῖσα) Pro ἐκλήθη nostri cum Seb.

14) εἰς θάλασσαν — γονέων πάλιν) Non bene desunt in Vitt. 2 et 3.

15) ὑπὸ τ. ἰδίων δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene, pro καὶ ὑπὸ τ. ἰδ.

1) εἰσελθ.) Vitt. 2 et 3. ἐλθών.

2) πόντιον — εἶπεν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. demtis modo πόντιον σκέπας. Vit. 1. vero et Ciz. vt edd. vett. τὴν ἰθάκην εἶπε πόντ. σκέπ. ὅτι νῆσος ἐστὶν, etiam bene.

Ex 794. Κόραξ σὺν ὅπλοις] Κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. Ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον 3), ὁ κόραξ. Ὑπέργηρως δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. Μέμνηται 4) δὲ τούτου 5) καὶ ὁ Ὀππιανὸς 6) εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὑτωσί πως·

Κεῖνό 7) ποτ' αἰγανέῃ δολιχήρεϊ κωπηέσσῃ
Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὤπασε μήτηρ,
Αἰχμάζειν δηΐοις ἅλιον μόρον. Αὐτὰρ ὁ νήσῳ
Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ 8) μάθε, πῶεα πέρθων
Πατρὸς ἑοῦ 9)· γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
Αὐτῷ 10), τὸν μάστευε, κακὴν ἀνεμάξατο κῆρα.

Ἀπελθὼν γοῦν ὁ Τηλέγονος κλέψαι τὰ πρόβατα Ὀδυσσέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν πολεμήσαντα.

Νηρίτων δρυμῶν πέλας] Τῶν τοῦ Νηρίτου δρυμῶν ἐγγύς.

795. Λοίγιος στόνυξ 11)] Στόνυξ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον· νῦν δὲ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀκάνθης δηλοῖ τῆς τρυγόνος.

3) Ἡσίοδ.) Cf. Fragm. p. 450. ed. Lipſ. quam Seb. non conſuluit, nam nusquam hoc effatum ap. Heſiodum occurrere dicit.

4) μέμνηται usque ad πολεμήσαντα abſunt a Vit. 1. et Ciz. Vltima quoque ἀπελθὼν — πολεμήσαντα a Seb. ſubiecta a Vitt. 2 et 3.

5) τούτου) Vitt. 2 et 3. non habent, ſed ὁ cum Seb. praeponunt voc. Ὀππιανός. Pro εἰς τὰ Vit. 3. εἰς τό.

6) Ὀππιαν.) *De Piſcat.* II, 497 *ſq.* *Teſtatur etiam Nicand. Ther.* 835 *et* 836. Seb.

7) κεῖνο usque ad προσέκελσε, a Seb. temere recepta, Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. ignorant.

8) καὶ οὐ) Vitt. 2 et 3. ὅδ' οὐ.

9) ἑοῦ) Vitt. 2 et 3. ἑοῖο, non apte.

10) αὐτῷ, τὸν) Vitt. 2 et 3. αὐτὸν, mendoſe, et κακὸν προσεμάξ. pro κακὴν ἀνεμάξ.

11) λοίγιος στ.) Hoc ſchol. quod Sebaſt. debet Cod. Vat. noſtri non exhibent.

796. Δυσαλθὴς] Δυσίατος· ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος.

Ἕλλοπος [1])] Ἕλλοψ, πᾶς ἰχθὺς, παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς.

Σαρδονικῆς] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [2]) γράφει, καὶ λέγει, μακρὸν εἶναι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου, ἢ Σαρδανικῆς [3]) λέγει γράφεσθαι· μέγα γὰρ οὐδ' ὅλας [4]) τοῦτο δέχεται· οὐδὲ τοὺς Ἀττικούς φησι [5]) τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ οτης [6]), οἷον οἰνοπότης, οἰνοπώτης, αἱματοπότης, αἱματοπώτης [7]), καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων [8]), οἷον δύο δύω, ἄπο ἄπω, δεῦρο δεύρω [9]), καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν.

1) *Ἕλλοπος — φωνῆς*) Non exſtat in Vit. 1. et Ciz. Aelian. H. An. VIII, 28. *ἔλλοπα* piſcem eſſe Pamphyliae vel Lydiae commemorat.

2) *ὁ τζέτζης* et *γράφει — εἶναι* abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Scholiaſt. nomen ſuum venditat.

3) *σαρδανικῆς*) Sic Hom. Odyſſ. υ, 301:

μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον —

cff. ibi interptt. in ed. Erneſti. Noſtri Codd. legunt *σαρδονικ.* pro *σαρδανικ.* non apte. Ciz. et Vit. 1. vero, quia antea nominis Tzetzae non facta erat mentio, habent *σαρδονικὴ γράφεται* pro *γράφεσθαι.* Vitt. 2 et 3. *γράφειν.* Legi quoque poteſt *σαρδωνικῆς* pro *σαρδανικῆς.*

4) *οὐδ' ὅλως*) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro *οὐδόλως.*

5) *φησι*) Noſtri cum Pott. 1. recte pro *φασὶ*, ſcil. Tzetzes. Pott. 2. *φασὶ* ſine dubio lapſu typographorum, qui fraudi fuit Sebaſt.

6) *τὰ διὰ — οτης*) Ita quoque Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. *τὰ ᾽ώτης.* Thryll. addit: *lege τὰ εἰς ωτης* (o), ſuper ω ſcripto *o.* atque mox tantum *οἰνοπώτης*, ſuperſcripto *o* ſuper ω, ſine *οἰνοπότης* a Seb. addito. Vit. 3. vero modo *οἰνοπότης.*

7) *αἱματ. αἱματ.*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Vit. 1. vero et Ciz. *τοξώτης* cum *o* ſuperſcripto, et omiſſis *καὶ τὰ ὅμοια*, quae ſunt in Vitt. 2 et 3.

8) *τῶν λόγων*) Vit. 1. et Ciz. *τοῦ λόγου.*

9) *δύο — δεύρω*) Noſtri *δύο, ἄπο, δεῦρο* (ω ω ω superscripto).

Ἡ δὲ Σαρδὼ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας. Ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ [10]) βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ συγκατεχόμενοι [11]), ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. Τίμαιος [12]) δέ φησιν, ὡς [13]) ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ξύλοις [14]), καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς κατωθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη [15]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ [16]) οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν ὑπὸ [17]) τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. Ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου, τῆς Σαρδοῦς, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις περιέθετο κέντρον [18]) τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

797. Ἄρταμος] Σφαγεὺς, ἀόρταμός τις ὢν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων. Ἡ ἄρταμος [1]), ὁ μάγειρος,

10) σαρδοῖ) Vit. 1. et Ciz. σαρδῶ. *Puto σαρδῶα legendum, vt etiam fecit Erasmus in Prou. Sardonius risus.* Thryllit.

11) συγκατεχ.) Vit. 1. et Ciz. κατεχ. Vitt. 2 et 3. συνεχ.

12) τίμαιος) In hist. Sicula. *Suid. in σαρδώνιος γέλως alia verba Timaei refert.* Thryllit.

13) ὡς) A nostris abest, vt in edd. ante Pott.

14) ξύλοις) Artic. praemissum τοῖς Vit. 1. et Ciz. delent. Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 26, ed. Heinf. vbi eadem versibus includit, ἐν ῥοπάλοις.

15) ὅθεν — ἐλέχθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam posthaec repetuntur, vbi a Vitt. 2 et 3. praetermittuntur. Vit. 3. σάρδιος pro σαρδώνιος.

16) ὅτι ἐκεῖ) Pro ὅτι ἐκεῖνοι Vitt. 2 et 3. recte, nam ἐκεῖνοι ortum ex ἐκεῖ et seq. οἱ.

17) ὑπὸ) Pro ἀπὸ, olim παρὰ, nostri cum Seb. exhibent. Vit. 1. tamen et Ciz. omittunt sqq. αὐτῶν ἀφορῶντες.

18) κέντρον) Vit. 1. et Ciz. κέντρων, non apte.

1) ἡ ἄρταμος — παρθένος) Non comparent in Vitt. 2 et 3. Verba ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος, quae in Vit. 1. et

καὶ ἀρτεμής· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλέως δάμαρτος] Πρῶτον τοῦτο [2]) δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ Τζέτζης [3]) τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γὰρ, ὅτι ἢ [4]) ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν [5]) τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χείλεος [6]) ἄμοιρος εἶναι. Ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. Καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ γράφεται [7]). Εἰ δέ τις διὰ δύο λλ τοῦτο γράφει [8]), κελεύει τοῦτον, μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπιστήμης καὶ εἰδήσεως· λέγειν δὲ τοῦτο [9]), ὅτι Αἰολικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεύς [10]).

Ciz. et edd. ſuper. hic leguntur, ad ſchol. ſeq. ad quod pertinent, a Seb. ſunt translata.

2) πρῶτον τοῦτο) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. vero et Ciz. τοῦτο, ſed πρῶτον non habent.

3) ὁ τζέτζης) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vt ſupra ad v. 796. vbi vid. quae ſunt dicta: deinde γράφεται pro γράφει. Quae ſequuntur φησὶ γὰρ — γράφεται a Vit. 1. et Ciz. omnia ſunt omiſſa. Forſan Io. Tzetzes addidit.

4) ὅτι ἢ) Vitt. 2 et 3. ignorant ὅτι.

5) ἐμποιεῖν) Vit. 2. ἐμποιῆσαι.

6) χείλεος) Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. χίλου.

7) γράφεται) Vitt. 2 et 3. retinent γράφειν τοῦτο κελεύει, quae oſtentationi Io. Tzetzae ſunt aptiora.

8) εἰ δέ τις — γράφει) Vit. 1. et Ciz. vt ſuperioribus δι' ἑνὸς λ γράφει conueniant, εἰ δὲ — γράφεται.

9) κελεύει — λέγειν δὲ τοῦτο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nam dubio caret, ea eſſe Io. Tzetzae, qui amat dicere κτηνωδῶς λέγειν, vt in Chil. V, 569, et al. loc. τοῦτο recte Vitt. 2 et 3. Seb. male cum vulg. τότε.

10) καὶ ταῦτα — Ἀχιλεύς) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. hic adiunxit ſqq.: *De hoc ita Iſaacius Caecus* (*verba ſunt Aldi Romani in orthographia Statiana voc. Achilles p.* 261.) *in totius Iliados compendium a ſe editum:* Ἀχιλῆος δι' ἑνὸς λ ὀφείλει γράφειν, ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς ἰλιεῦσιν, ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἢ παρὰ τὸ ἄγειν

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος, ἤτοι γυναικὸς [11]), ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη [12]). Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληροῦσιν [13]), ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα [14]). Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [15]), τῆς Ὠκεανοῦ. Καὶ Αἰήτου μὲν [16]) παῖδες, καὶ Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ [17]) καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη [18]). Πασιφάης [19]) δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαῖδρα, καὶ Γλαῦκος, ὃν οὗτος Γλαύκωνά [20]) φησιν· ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδειά εἰσιν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους.

τὸν λαὸν, ἀγιλεὺς καὶ ἀχιλεὺς, ἡγεμὼν γὰρ ἦν, ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι, ὥς φησιν Εὐφορίων·

εἰς φθίην χιλοῖο κατήιε πάμπαν ἄπαστος·
τοὔνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

καὶ συστέλλεται μὲν ὡς δίχρονον, ἐκτείνεται δὲ ὡς κοινὸν ὑπὸ τοῦ λ. αἰολεῖς δὲ μόνοι ἀχιλλεὺς γράφουσι, διπλασιαστικὸν γάρ. *Huc usque Caecus ille, quem Tzetzam noſtrum eſſe ne dubita. Eadem vid. in Etymol. in* Ἀχιλεὺς, *et in Euſtath. ad Il.* α, *p.* 15. Dignus ſane hic locus a nobis exſcriptus, qui cum noſtro conferatur. Saepius Iſaac. et Io. Tzetzes permutantur. Sine dubio hic intelligendus Io. Tzetzes, qui varia in Homerum compoſuit, inpr. Antehomerica, Homerica, et Poſthomerica, quod Aldus h. l. nominat totius Iliados compendium, cum ſcholiis, vnde haec ab Aldo prolata videntur.

11) ἤτοι γυναικὸς) Abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz.

12) τοιαύτη) Vitt. 2 et 3. τοιάδε.

13) ὡς ληροῦσ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 85, quae eadem tradit, ὡς ληρ.

14) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα, vt Eudocia.

15) πέρσης) Sic quoque noſtri cum Eudoc. Alii περσηΐδος. cf. Heyn. Obſeruu. ad Apollod. p. 55.

16) μὲν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

17) κίρκης δὲ) Vitt. 2 et 3. κίρκ. τε.

18) κασσιφόνη) Vit. 2. κασιφόνη: Vit. 3. vitioſe πασιφάη.

19) πασιφ.) Noſtri cum Seb. pro πασσιφ.

20) γλαύκ. φησιν) Sol. Lycophr. v. 811.

799. Μάντιν δὲ νεκρὸν] Ἀριστοτέλης [1]) φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας [2]) ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρός φησιν ἐν Αἰτωλικοῖς [4]).

Εὐρυτὰν] Ὡς τὸ παιάν [5]).

800 Τραμπυίας] Τράμπυια, πόλις Ἠπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσεὺς [6]) ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει [7])·

Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἵτ' οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες [8]), οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπυίῃ [9]) καὶ ὁ Ὀδυσσεύς.

801 — 04. Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις] Ἐν ἥτινι [10]) Τραμπυίᾳ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δὴ (οὐ γὰρ καὶ [11])

1) Ἀριστοτ. — ἐν ἰθακ. πολ.) Qui liber fuit pars Rerumpublicarum CLVIII, cff. Fabr. Bibl. Gr. Vol. III, p. 401. ed. Harl. et Voss. de Hist. Gr. p. 376. Casaub. et Menag. in Laert. V, segm. 17.

2) εὐρυτᾶνας) Vit. 1. et Ciz. mendose εὐρυταίας: Vit. 2. εὐρυτὰν: Vit. 3. omittit. cff. Steph. Byz. qui perperam ἔθνος ἰταλικὸν, laudato Lycophronis loco, nominat, et Thucyd. L. 1. ad extr.

4) Νίκ. — ἐν Αἰτωλ.) Codd. nostri omittunt φησίν. vid. Voss. de Hist. Gr. p. 390. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 348. ed. Harl. Laudant hunc libr. schol. Apoll. Rh. I, 419. p. 129. ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, et IV, 57. ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν. Athen. VII, p. 296. Macrob. Saturn. V, 20. et Phot. Lex. p. 434. ad τιτανίδα γῆν, ἐν α Αἰτωλικῶν.

5) εὐρυτὰν — παιάν) Absunt a Vitt. 2 et 3. Steph. Byz. ὡς τὸ Αἰνιάν.

6) ὀδυσσ.) Non habent Ciz. et Vit. 1.

7) ὅμ. γράφει) Vitt. 2 et 3. ὅμ. φησίν. Odyss. λ. 121.

8) ἀνέρες) Hic vers. a Seb. additus a nostris non additur.

9) ἐν τῇ τρ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τῇ, et legunt τραμπυίᾳ pro τραμπυίῃ, deinde cum Vitt. 2 et 3. addunt καὶ, bene.

10) ἐν ἥτινι) Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ.

11) καὶ) Inserunt nostri.

ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) φθίσει καὶ φθερεῖ [12]) ἐν θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ [13]) ὁ πρόμαχος τῶν Αἰθίκων [14]) καὶ Ἠπειρωτῶν. Τίνα φθίσει; τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημενοῦ. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Βαρσίνης [15]) τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ [16]).

Δράκων [17])] Ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων, ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών [18]).

Ἡρακλῆ] Δίχα τοῦ ν γραπτέον, ὅτι ἡ ἔμπροσθεν συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τοῦ φ.

Ex 802. Τυμφαῖος] Τυμφαῖοι [1]), Ἠπειρω-

12) φθερεῖ) Nostri retinent vulg. φθείρει.

13) ὁ πρόμος καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

14) τῶν Αἰθίκων) *Plutarch. duobus locis eorum meminit, in Quaest. Gr. p. 293 et 297. adde Hesych. Steph. et Strab. VII. qui cum Tymphaeis componunt.* Thryllit.

15) Βαρσίνης) In Codd. et edd. ante Pott. μαρσίνης, male, nam Alexander, vti constat, ex Barsine, muliere Persica, genuit Herculem. Confusae sunt litterae μ et β.

16) χαρίζ. κασσ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

17) δράκων —) A Seb. huc posita in nostris Codd. vt in edd. pr. ad extr. scholii inseq. extant.

18) ὡς φαρμ. — ἀνελών) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Vitt. 2. vero et 3. praebent, et addunt Ἡρακλῆ — σπορᾶς a nobis quoque inserta. Thryllit. obseruat, Tzetzam voluisse, Ἡρακλῆ, non Ἡρακλῆν esse scribendum.

1) τυμφαῖοι — ὁμοίως) Vit. 1. et Ciz. τυμφ. καὶ αἴθικες, ἠπειρ. ἔθνος, bene: Vitt. 2 et 3. vt vulg. sed ἠπειρῶται pro ἠπειρωτικὸν, cf. Eustath. ad Il. p. 252. Bas.

τικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος [2]) μέμνηται, λέγων·

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου [3]) ὦσε [4]), καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε.

Ex 803. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς] Τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι [5]) τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν τὸν πατέρα [6]), εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Ex 804. Τημενείων] Ὁ Τημενὸς οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέος [7]). Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος [8]), Λίχας, καὶ Κῆυξ [9]). Κλεοδότου δὲ καὶ Περιδέας ὁ Τημενὸς οὗτος καὶ ἕτεροι.

Ἄποθεν [10])] Τὸ πο μακρὸν, διότι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ δασέος, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. Ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν Ἀττικῶς μεγάλα γράφονται.

2) ὅμηρ.) Il. β. 744.

3) ἐκ πηλίου) Sic omnes Cdd. Perperam ergo Heyn. in Obseruu. ad h. l. Vol. IV, p. 388. Tzetzam cum Cod. Vrat. peccasse et πυλίου legisse opinatur.

4) ὦσε) Vit. 3. ὦθε.

5) κατάγ.) Vit. 3. κατάρχεσθαι: Vit. 2. κατέρχεσθαί, male.

6) τὸν πατ.) Vit. 1. et Ciz. sine art. τὸν, vt mox μητέρα sine τήν.

7) ἦν Ἡρακλέος) Vit. 1. et Ciz. ἐγένετο Ἡρακλέους.

8) κλεόδοτος) Nisi omnes omnino Codd. conspirarent in hanc lect. et nisi ipse Tzetzes in hoc nomine peccasse videretur, mutaremus id in κλεοδαῖος, vt alii habent, cff. Apollod. II, 8, 2, et Heyne in Obseruatt. p. 205. Herodot. VI, 52, et ibi Valkenar. et Pausan. III, 15. Varie autem hoc nomen corruptum esse docet etiam Facius ad Paus. II, 7, 6.

9) κῆυξ) Vit. 3. κήυξ.

10) ἄποθεν — γράφονται) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti iam ab edd. ante Pott. abfuerant.

805. Πέργη δέ μιν] Πέργη [1]) ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι καέντα ἐν Γορτυναίᾳ [2]). Πῶς δὲ [3]) ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖσθαι συνέβη [4]); Καὶ ὁ μὲν Τζέτζης [5]) κακοπλάστως αὐτόν φησι τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ὡς ἔδειξε πολλάκις [6]), ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ, ὥςπερ [7]) ἐνταυθὶ φησὶ γράψαι, καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι· Ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης, ἀποθάνῃ· καὶ φησὶ γελῶν [8]), πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. Ἓν μὲν, ὅτι θανὼν πρώην ὑπὸ Τηλεγόνου, νῦν πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. Καὶ ἓν μὲν τοῦτό φησιν εἶναι ἐναντίον καὶ ἀνακόλουθον [9]). Δεύτερον δὲ καὶ [10]) ἀνακόλουθον τοῦτο φὴς, ὦ Λύκοφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως, ἢ τεθνηκότος, ἐπιγαμίαν γεγονέναι [11]) Τηλεμάχου τοῦ

1) πέργη) Noſtri praemittunt art. ἡ.

2) γορτυναίᾳ) Pro γορτυνίᾳ Vit. 1. et Ciz. cum Lycophrone.

3) πῶς δὲ) Pro πῶς οὖν noſtri, melius.

4) κεῖσθαι συνέβη) Ciz. et Vit. 1. pro κεῖται, bene; deinde quoque, verum minus apte, legunt Εὐρυτᾶσι, et τυρσενικῶς (τυρσενικοῖς) ſublato ἐν.

5) καὶ ὁ μὲν τζέτζης usque ad alterius ſectionis verba, ὅτι ἴσως μετετέθη, deſiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. haud dubie inſerta a Io. Tzetza, qui vbique nomen et doctrinam ſuam oſtentat.

6) ὡς — πολλάκις) A Seb. recepta Vitt. 2 et 3. firmant, vti quoque mox ſeq. αὐτόν.

7) ὥςπερ ἐνταυθὶ) Vitt. 2 et 3. recte, pro ὥςπ. καὶ ἐνταυθοῖ.

8) γελῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. adiiciunt.

9) καὶ ἓν — ἀνακόλουθον) A Seb. inſertum Vitt. 2 et 3. quoque inſerunt, omiſſis tamen ἐναντίον καί.

10) δὲ) Pro δὲ καὶ noſtri, ſed non φὴς pro φησὶ exhibent, quod φὴς Tzetzae oſtentatori aptiſſimum eſt.

11) ἐπιγαμ. γεγον.) Noſtri cum vulg. ἐπιγαμία γέγονε, quod ſenſum dat bonum, nec opus erat correctione Sebaſt. Codd. auctoritate deſtituti.

Ὀδυσσέως, καὶ Κασσιφόνης [12]) τῆς Κίρκης παιδός. Εἰ μὲν ζῶντος, πάντως [13]) οὐ προανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος, ὡς ἄγνωστον· ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον, ἰδὼν αὐτὸν [14]) ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν πάλιν [15]) ὥςπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται [16]), τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, καὶ τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν;

Ἐμοὶ ταῦτα, ὦ Λύκοφρον, ἀνακόλουθα καὶ γελοιωδέστατα φαίνεται [17])· οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρομένων ἐν τοῖς τοιούτοις [18]) συμμαχεῖν σοι. Φασὶ γάρ τινες ἀσκεπτότεροι καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἡ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχῳ, καὶ μηδ' ἑαυτὴν [19]) ἐγεῖραι δυναμένη. Καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ [20]) πεπλήρωται·

Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων [21]).

Ἢ, ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος, ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου [22]), καὶ

12) κασσιφ.) Vitt. 2 et 3. κασιφ. ſimplici σ, atque ſic etiam poſtea.

13) πάντως) Vit. 3. πάντων.

14) αὐτὸν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

15) θανὼν πάλιν) Vit. 3. θανὼν πάλαι, non inepte.

16) παρεισάγ.) Vit. 3. παράγεται, omiſſis quoque ſqq. τὴν κίρκην.

17) ἐμοὶ — φαίνεται) Ita quoque cum Seb. Vit. 2. pro ἐμοὶ μὲν ἀνακόλ. ταῦτα φαίνεται.

18) ἐν τοῖς τοιούτ.) Noſtri cum Seb. inſerunt.

19) ἑαυτὴν) Vit. 2. αὐτήν.

20) ἐπὶ ταύτῃ) Vit. 2. ἐπ' αὐτῇ: Vit. 3. ἐπ' αὐτήν.

21) βρύων) Vitt. 2 et 3. recte pro βρύεις, nam ſic Plutarch. ter, Vol. VI, p. 264 et 328. et Vol. X, p. 567, ed. Reisk. Seb. laudat Luc. IV, 23. Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν.

22) Σιμωνίδου) Vitt. 2 et 3. male Σιμωνίδης. *Epigramma Simonidis in mortuum, quem repertum humauerat, et a quo per ſomnium monitus naufragium euaſerat, memorant Io. Tzetz. in Chil.* I, 24. *Val. Max.* I, 7, 3. *Libanius* διηγήμασι *c.* 7, *p.* 53.

νῦν [23]) αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. Ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης περὶ τούτων τῶν κακοπλάστων καὶ ἀνακολούθων καὶ [24]) ἐναντίων, τοῦ τε κεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἠπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἔτι πλέον [25]) περὶ τοῦ ὑπὸ Τηλεγόνου θανόντος [26]) αὐτοῦ, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου [27]). Ἄλλοι δέ φασι, περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου, ὅτι ἴσως [28]) μετετέθη ἀπὸ Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. Καὶ τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον [29]) πιθανότητος, οὐ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται, διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τοῦτον εὑρίσκειν, τοιαῦτα πολλὰ μισεῖν [30]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τοῖς τῆς [31]) Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο [32]) Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. Πηνελόπη δ' ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ [33]).

Cic. de Diuin. I, 27. *et schol. Aristidis ap. Vrsin. fragm. p.* 330. Thryllit. Add. Anthol. T. I, p. 137. LX. cf. ibi Iacobs.

23) νῦν) Nostri cum Seb. adiiciunt.

24) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

25) πλέον) A Seb. adiunctum Vitt. 2 et 3. quoque adiungunt.

26) θανόντος) Nostri cum vulg. θανάτου, male.

27) τηλεμ.) Vit. 3. inepte τηλεγόνου.

28) ὅτι ἴσως — usque ad ἐγήματο τηλεγόνῳ) Vit. 1. et Ciz. sic: ὅτι μετετέθη ἀπὸ εὐρυτάνων εἰς πέργην, ἢ ὅτι μῦθος φέρεται, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελεῖν αὐτὸν τὸν τηλέγονον ἡ κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ὁ δὲ τηλέγονος πηνελόπην ἐν μακάρων νήσοις ἐγήματο. Haec videntur esse recensionis primae, sed, quae Seb. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, secundae.

29) ἐχόμενον) Vit. 3. ἐχόμενα.

30) τοιαῦτα — μισεῖν) Vitt. 2 et 3. πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖ, ita vt μισεῖ ad ipsum Tzetzam pertineat.

31) τοῖς τῆς) Vit. 3. bene pro τῆς.

32) καὶ ἐγήματο — τηλεμ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

33) πηνελόπη — τηλεγ.) Nostri omnes πηνελόπην — τηλέγονος, quod idem est.

806. Ἐν Γορτυναίᾳ [1])] Θεόπομπός φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκησε τὴν Γορτυναίαν, ἔνθα καὶ τελευτᾷ ὑπ' αὐτῶν [2]).

808. Παιδός τε καὶ δάμαρτος] Τηλέμαχος [3]) ἔγημε Κασσιφόνην, τὴν [4]) θυγατέρα Κίρκης. Καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα· ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ [5]) γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

811. Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τε αὐτανεψίας] Εἶπον [6]) τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ. Τὸν Γλαῦκον Γλαύκωνα εἶπε. Γλαῦκος γὰρ [7]), καὶ Ἄψυρτος, καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ἤτοι ἐξάδελφοι· ἀδελφῶν [8]) γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. Ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἶπο-

1) γορτυναίᾳ) Noſtri cum Seb. pro γορτυνίᾳ. Quod ad Theopompum attinet, Seb. haec addit: Chius ille, Iſocratis diſcipulus, de quo eiusque ſcriptis praeter Phot. in Bib. Cod. 176. vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. I, 7. niſi malis Athenienſem illum, poetam Comicum, intelligere, in fabula, quam titulo *Vlyſſes* docuiſſe conſtat ex Ariſtoph. ſchol. in Veſp. v. 1337. et Athen. IV, c. 18. conſule Meurſ. B. Attic. L. VI.

2) ὑπ' αὐτῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

3) τηλέμαχ.) Vitt. 1. et 3. τηλέγονος, vitioſe.

4) τὴν) Adponunt recte Vitt. 2 et 3.

5) τῆς αὐτοῦ usque ad ὑπὸ κασσιφόνης deſunt in Vitt. 2 et 3. Eudocia p. 394. habet, quam alias Vitt. 2 et 3., inprimis 3., plerumque ſequuntur.

6) εἶπον — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. non praebent, vid. ad v. 798. et Palaephatum c. 27.

7) γὰρ) Pro δὲ Vit. 1. et Ciz. bene.

8) ἀδελφῶν) Vitt. 2 et 3. ἀδελφοῦ.

μεν [9]), διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πίθον, μέλιτος γέμοντα [10]), ἀπεπνίγη· ἀνεζωώθη δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου [11]), τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ [12]), τοῦ καὶ εἰπόντος, ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον [13]). Ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη [14]) δὲ τούτῳ χρησμὸς, ἐκεῖνον [15]) εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς, ποῦ αὐτὸν εὑρήσει; ἔτι δὲ καὶ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ, τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ τρίχρωμος τοῦ Μίνωος βοῦς, ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι καρπῷ βάτου, καὶ ὁ Μίνως κατέσχεν αὐτὸν εἰπὼν [16]), ποῦ ἐστὶν ὁ Γλαῦκος· ὅδ' ὑπὸ τῆς μαντείας [17]) εἶπεν, αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ [18]) τοῦ μέλιτος εἶναι πεπνιγμένον. Εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συναπεκλείσθη αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι, ὥστε ζωῶσαι αὐτόν. Εἶδε [19]) δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων [20]) ἀγριῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' [21]) αὐτοῦ, βαλὼν [22]) τυχαίως, ἀν-

9) εἴπομεν) Vit. 1. et Ciz. εἶπον.

10) γέμοντα) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

11) πολυείδου) Vit. 1. et Ciz. πολυίδου, vid. Heyne ad Apollod. III, 3, 1.

12) κοιρανοῦ) Sic quoque Vit. 1. et Apollod. l. l. Ciz. male omittit. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. κοιράνου.

13) τοῦ καὶ — πεπνιγ.) In Vitt. 2 et 3. non comparent.

14) ἐδόθη usque ad αὐτοῦ νεκροῦ) Vit. 1. et Ciz. breviſſime ſic: μέλλοντος δὲ αὐτὸν ζωῶσαι τοῦ πολυίδου τοῦ εἰπόντος εἶναι αὐτῷ πίθῳ. Vitt. 2 et 3. autem omnia, vt vulg. habent, haud dubie aucta a Io. Tzetza.

15) ἐκεῖνον) Vit. 3. ἐκείνῳ.

16) εἰπὼν) Pro εἰπεῖν Vitt. 2 et 3. recte.

17) μαντείας) Pro μαντικῆς Vitt. 2 et 3.

18) ἐν — πίθῳ) Vitt. 2 et 3. delent ἐν, nec addunt τοῦ μέλιτος a Seb. additum.

19) εἶδε) Sic Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. l. l. pro ἰδὼν, bene. Vitt. 2 et 3. ἕτερος δὲ ἰδών.

20) θέλων — ὑπ' αὐτοῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Apollodoro.

21) ἀναιρεθῇ ὑπ') Vit. 2. ἀναιρεθῆναι παρ'.

22) βαλὼν) Vit. 1. et Ciz. ὃν βαλ.

εἶλεν αὐτόν. Ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς [23]) τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν. Ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν ὁ Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν [24]). Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτω [25]) τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὸ Ἄργος [26]), ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν· ὃς καὶ [27]) διδάσκει αὐτόν· ἀποπλέων [28]) δὲ, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, τὴν μαντικὴν [29]) ἐπελάθετο.

813. Ἄστρεπτον [1]) Ἀΐδην] Ἐπεὶ [2]) πρῶτον, ὡς [3]) ληροῦσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών. Ἐγὼ δέ φημι [4]), ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Αἴδην διὰ τὸν Τειρεσίαν [5]), καὶ ἀνῆλθε πάλιν [6]), ὃ καὶ [7]) ἀλληγορεῖται, ὅτι λεκανομαντείαν ἐποίησε καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε. Τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἄστρεπτον Αἴδην ὑπεισῆλθε [8]),

23) ἐπιθεὶς) Vit. 1. et Ciz. ἐπιτιθεὶς, Eudoc. ἐπιθέντα.

24) ταύτην — ἤγειρεν αὐτόν) Non bene absunt a Vitt. 2 et 3. nam Apollod. et Eudocia exhibent.

25) οὐδὲ οὕτω) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Apollod. sed Vit. 1. et Ciz. οὐκ.

26) τὸ Ἄργος) Deest in Vit. 1. et Ciz. Apollodor. habet.

27) ὃς καὶ) Pro καὶ ὃς Vit. 1. et Ciz. bene.

28) ἀποπλέων) Nostri pro ἀποδημῶν, recte. Apollod. ἐπεὶ ἀπέπλει.

29) τὴν μαντικὴν) Sic nostri cum Apollodoro pro τῆς μαντικῆς. Vit. 1. et Ciz. etiam praeeunte Apollodoro omittunt πάλιν. Vitt. 2 et 3. ἐλάθετο pro ἐπελάθ. quod est Apollodori.

1) ἄστρεπτ.) Vitt. 2 et 3. hic et in sqq. ἄτρεπτον.

2) ἐπεὶ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

3) ὡς) Abest a Vit. 3.

4) ἐγὼ — φημί) Vit. 1. et Ciz. modestius ἤ: illud videtur esse ex emendatione Io. Tzetzae.

5) κατῆλθεν — τειρεσίαν) Vitt. 2 et 3. κατῆλθε πάλιν εἰς τειρεσ. corrupte.

6) καὶ ἀνῆλθε πάλιν) Vit. 1. et Ciz. hic ignorant: ad extr. habent.

7) ὃ καὶ) Vitt. 2 et 3. delent καί.

8) ὑπεισῆλθε) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑπεισέλθοι.

καὶ οὐ τοιοῦτον, οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν Τειρεσίου 9), καὶ πάλιν ἀνῆλθε.

817. Μεσσαβοῦν 1)] Ἐν σ γράφεται μεσαβοῦν· λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἕτερα ζῶα. Μέσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαὶ, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν 2) δέδενται, ὡς Καλλίμαχος 3)·

. . . . μεσάβους ὑποδύς.

Ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ 4) στιχουργίας, πῆ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πῆ δὲ ἀφαιρεῖται 5) τὰς διπλόας, καὶ, ἁπλῶς εἰπεῖν, παντοίως 6) τὴν ἀλήθειαν συγχέει ἱστοριῶν 7) ψεύδεσι, καὶ βαρβάροις παραφθοραῖς 8) καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυτεὺς χρησάμενος, οὐκ ἂν ἐστενώθη πρὸς 9) στιχουργίαν. Μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν 10), διὰ δύο σσ γράφων 11) τὶς, Αἰολικῆς

9) τειρεσ.) Nostri delent praeposit. τοῦ, et ἀνῆλθε legunt pro ἀνῆλθεν.

1) μεσσαβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. et hinc modo: ἐν σ, sine γράφεται et μεσαβοῦν, quod Seb. cum Vitt. 2 et 3. adiecit.

2) τῶν βοῶν) Vit. 3. ζώων.

3) ὡς καλλίμαχ. — usque ad πρὸς στιχουργίαν Vit. 1. et Ciz. ignorant, sine dubio a Io. Tzetza inserta, vt haberet, quo Lycophronem reprehenderet. Verba vero ὡς καλλ. — ὑποδὺς absunt quoque a Vitt. 2 et 3. vid. Callimach. p. 287. ed. Spanh.

4) ἀδείᾳ) Vitt. 2 et 3. ἀργίᾳ, in ora tamen Vit. 3. ἀδείᾳ.

5) ἀφαιρεῖται) Vit. 2. ἀναιρεῖται: Vit. 3. ἀναιρεῖ.

6) παντοίως) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro παντοίαν.

7) ἱστοριῶν) Vitt. 2 et 3. sine καὶ, quod vulg. praemittit.

8) βαρβ. παραφθ.) Vitt. 2 et 3. βαρβάρων περιφοραῖς, perperam.

9) πρὸς) Vitt. 2 et 3. εἰς.

10) μέσσαβ. — μεσσαβοῦν) Sic Vitt. 2 et 3. sed pro his Vit. 1. et Ciz. reliquis sublatis, iterum pergunt: εἰ δέ.

11) γράφων) Vitt. 1. 2. et Ciz. γράφει.

διαλέκτου [12]) τοῦτο λεγέτω, κἂν ὁ Λυκόφρων οὗτος Χαλκιδεὺς, ἤτοι [13]) Ἀττικός ἐστι.

818. Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς] Φασὶ γὰρ [1]), ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν Ὀδυσσέως παῖδα [2]), λαβὼν, τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον [3]) ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο [4]). Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην [5]), τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, καὶ μετὰ ταῦτα [6]) τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ὀδυσσεὺς ἐξωσθεὶς [7]) ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν

12) αἰολ. διαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰολικῇ διαλέκτῳ.

13) ἤτοι) Pro ἢ noſtri cum editt. pr. Vitt. 2 et 3. quoque delent ἐστί.

1) φασὶ γὰρ) Pro φασὶν Vitt. 2 et 3. bene.

2) ὀδυσσ. παῖδα) Noſtri cum Eudoc. p. 321. ὀδ. υἱὸν, et Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ pro ὀδυσσ.

3) παῖδα, τὸ ἄροτρ.) Vitt. 2 et 3. παῖδα τῷ ἀρότρῳ. Eudoc. l. l. ἐπῆρε τὸ ἄροτρον, μὴ πλήξῃ τὸ παιδίον.

4) ἐμαίνετο) Vit. 1. et Ciz. μαίνεται, cf. ſupra ad v. 384.

5) Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην vsque ad v. 820. omnia in Vit. 1. et Ciz. deſiderantur, quae vero quis credat a librario eſſe omiſſa? Sunt haud dubie poſtea interiecta, cum iam haec ſcholia ab Iſaac. Tzetza eſſent conſcripta et edita. Vitt. 2 et 3. praebent, vti multa alia, quae videntur in altera editione vel recenſione a Io. Tzetza adiecta. Sequitur autem ſcholiaſt. in hac hiſtoria κατὰ πόδα Homeri Odyſſ. ι. κ. λ. μ. et ν. et quaſi in compendium redegit. Caeterum Vitt. 2 et 3. ἀλλ' ὡς — προϋπεσχέθ. habent pro ἄλλως, bene.

6) καὶ μετὰ ταῦτα) Pro εἶθ' οὕτως cum Seb. Vitt. 2 et 3.

7) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. rectius, et poſtea quoque ἐξωσθέντες pro ἐξωθέντες.

Ἴσμαρον, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, πορθεῖ, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν. Οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. Τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὶ [8]) ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο. Περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ΄, ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ς΄. Ιβ΄ γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς. Οὕτω δὲ [9]) ἡττηθέντες, ἀκουσίως ἀπέπλεον. Ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ἡμέρας ὅλας ἔκειντο ἐν τῇ γῇ [10]). Τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι [11]), μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς [12]) τὰς πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέου [13]), ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωσθέντες, θ΄ νυχθήμερα δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. Τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαριναίων προσέπλευσαν [14]). Ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. Δήσας δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλεε, καὶ ἦλθον [15]) νυκτὶ, οὐκ εἰδότες, εἰς νῆσον μικρὰν [16]) τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύριον ρκή θηρεύσαντες, εἱστιῶντο [17]) πανημερίως. Περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν πῦρ [18]) ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς [19])

8) πανσυδὶ) Pro πανσυδὴν recte Vitt. 2 et 3.

9) οὕτω δὲ) Vit. 3. οὕτω γάρ.

10) ἐν τῇ γῇ) Nostri cum Seb. pro πρὸς τὴν γῆν.

11) ἀπαρξ.) Vit. 2. ἐπαρξ.

12) πρὸς) Vit. 3. εἰς.

13) Μαλέου) Vit. 3. μαλίου: aliis dic. μαλία s. μαλεία.

14) προσέπλευσαν) Pro προσεπέλασαν Vitt. 2 et 3. bene.

15) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθε, non apte seq. εἰδότες.

16) μικρὰν — ἔρημον) Nostri μακρὰν ἔρημ. deletis τῶν κυκλώπων, h. e. vt interpretatur Thryllit. *late desertam:* cf. tamen Hom. Odyss. ι, v. 116 sqq. vbi vid. Ernesti. Mox dic. iterum νῆσος μικρά.

17) εἱστ.) Male Seb. ἑστιῶντο.

18) πῦρ) Vit. 3. delet bene praepositum καί.

19) ἀμυδρᾶς) Pro ἀμυδρῶς Vitt. 2 et 3. cum Seb. Hom.

ἤκουον. Τῇ ἐπαύριον δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς ἕνδεκα ναῦς αὐτοῦ [20]) καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ [21]) νήσῳ, μιᾷ νηῒ μόνῃ, τῇ ἑαυτοῦ [22]), ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος. Καὶ περί [23]) τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην [24]) ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ ιβ΄ μόνους λ βῶν τῶν ἑταίρων, καὶ οἴνου Μαρωνείτου ἀσκὸν, καὶ βρ΄ κτα, εἰσῆλθεν εἰς [25]) τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνο περὶ νομὴν τῶν [26]) προβάτων ἠσχολημένου.

Ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτῶν [27]) ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλεῖτο. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι· αὐτὸν δὲ Οὖτιν [28]) καλεῖσθαι. Ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν. Εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυσμένον, ἐπὶ [29]) πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥστε ξηρανθῆναι καὶ [30]) στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ

Odyss. ι, 267. modo αὐτῶν φθογγήν.

20) αὐτοῦ) h. e. *ibi*. Sic Vitt. 2 et 3. pro αὑτοῦ.

21) μικρᾷ) A Seb. restitutum pro μικρῇ nostri comprobant.

22) μιᾷ — ἑαυτοῦ) Nostri retinent vulg. τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ.

23) περί) Pro παρά Vitt. 2 et 3. cum Seb.

24) ταύτην) Vitt. 2 et 3. praeponunt καὶ, non male.

25) εἰς) Vit. 3. πρός. Hom. Od. ι, 216. εἰς.

26) τῶν) Delent Vitt. 2 et 3.

27) αὐτῶν) . Vitt. 2 et 3. cum vulg. αὐτοῦ, vt Hom. Od. ι, v. 279.

28) οὖτιν) vt Homer. nostri vero οὔτιν, et postea etiam οὔτις.

29) ἀπωξυσμ., ἐπὶ) Vit. 2. pro ἀπωξυμέν., ὑπὸ. Vit. 3. ἐπεξυσμένον. cf. Hom. Od. ι, 326.

30) ξηρανθ. καὶ) Pro ξηρανθὲν a Seb. restitutum nostri comprobant.

αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων Φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτὸν, τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. Ἀκουσαντες δὲ αὐτοῦ βοῶντος, Οὖτις μὲ ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαν[illegible]ς αὐτὸν, ἀπεχώρησαν [31]).

[illegible]Ο δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου [32]) καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ [illegible]ήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν [33]), ἀνέλῃ. Οἱ δὲ π[illegible]ελθόντες [34]) ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πο[illegible]ὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. Βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον λαβὼν [35]), εἰς τὴν θάλασσαν ἔῤῥιψεν· ἔστρεψε δὲ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ καὶ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας· καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Εἶτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. Εὗρον δὲ τοὺς ἑταίρους δακρύοντας [36]). Καὶ τότε μὲν [37]) εὐωχηθέντες, κοιμῶνται· τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν [38]), καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον, Ζεφύρου θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντος [39]).

31) ἀπεχώρ.) Nostri cum vulg. ὑπεχώρ. Hom. l. l. v. 413. ἀπιόντες, quod respondet ἀπεχώρ.

32) τοῦ σπηλ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ ποιμνίου.

33) εὑρὼν) Deest in Vit. 3.

34) προδιελθόντες) Nostri bene pro προεξελθόντες.

35) λίθον λαβὼν — ἔῤῥιψεν) Pro λίθον βαλ. εἰς τὴν θάλ. a Seb. emendatum Vitt. 2 et 3. firmant. Hom. l. l. 481.

36) δακρύοντ.) A nostris abest, non bene, nam Hom. l. l. v. 545. ὀδυρόμενοι.

37) καὶ τότε μὲν) Nostri καὶ τότε λοιπόν.

38) Αἰολίαν) vt Hom. Odyss. κ. v. 1. Vit. 2. αἰόλον: Vit. 3. αἰόλους.

39) ζεφύρ. — πνέοντ.) Hom. Od. κ. v. 28.

Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.

Vit. 2. ζεφύρῳ θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι: Vit. 3. eadem,

Τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καὶ καπνὸν ἔβλεπον. Κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομήσαντες χρήματα ἔχειν; καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν στρέφει πρὸς Αἰολίαν 40). Αἴολος δὲ αὐτοὺς καίπερ 41) ἱκετεύοντας ἀποπέμπει, ὡς Θεοῖς ἐχθρούς. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ 42) ἓξ ἤματα πλέοντες τῇ 43) ἑβδόμῃ παρὰ 44) Λαιστρυγονίαν ἦλθον. Κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ιά ναῦς 45) αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. Μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. Κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον 46) εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηριοποίει 47 τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐν ταύτῃ δύο ἡμέρας ὅλας 48) ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες. Τῇ δε τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο μέρη, ἔστησαν ἐν μὲν τῷ μέρει 49) ἑνὶ Ὀδυσσεὺς καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Εὐρύλοχος 50) καὶ ἄλλοι τόσοι 51) ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν σὺν τοῖς 52) μετ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην.

ſed pro πνέοντι habet πλέοντες, quae lectio optime conuenit Homero. Totus locus mihi ita conſtituendus videtur: ἐν (quod iam edd. ante Pott.) ζεφύρῳ θ νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι l. πλέοντες, ſaltem ope Vitt. 2 et 3. ponendum νύκτας καὶ ἡμέρας.

40) αἰολίαν) Vit. 2. αἴολον.

41) καίπερ) Abeſt a noſtris.

42) εἰρεσ.) Vit. 2. ἐρεσσίᾳ.

43) τῇ) Noſtri bene addunt.

44) παρὰ) Noſtri περὶ.

45) ναῦς) Vit. 2. νῆας.

46) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθεν, et tamen πλέοντες.

47) ἐθηριοπ.) Vit. 3. ἐθηροποίει: infra recte ἐθηριοπ.

48) ἡμ. ὅλας) Vitt. 2 et 3. ἡμέραις ὅλαις, et mox ἐπὶ τῆς γῆς pro ἐπὶ γῆς, ſed ἐν ταύτῃ a Seb. additum non addunt.

49) μέρει) Noſtri bene adiiciunt.

50) Εὐρύλ. — ἑταῖροι) Vitt. 2 et 3. Εὐρύλοχον καὶ — ἑταίρους, atque ſic antea Ὀδυσσέα καὶ ἑτέρους pro Ὀδυσσεὺς καὶ ἕτεροι.

51) τόσοι) Noſtri iterum κβ, vt in vulg.

52) σὺν τοῖς) Pro τοὺς noſtri cum Sebaſt.

Ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδεν [53]) ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς [54]) ταῖς οὐραῖς. Εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη. Κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα αὐτοῖς πιεῖν [55]) οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ δάκρυσι καταῤῥεόμενος [56]). Μόλις δέ ποτε [57]) εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· καὶ ὁ [58]) Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι [59]). Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης παντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείαις. Καὶ οὕτω πρὸς Κίρκην [60]) ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. Κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ [61]) διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσέως [62]) τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν [63]), εἰ μὴ κατέλθωσιν εἰς [64]) Ἀΐδην καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς

53) εἶδεν) Nostri bene pro εἶδον.

54) αὐτοὺς) Vit. 3. αὐτῶν: referas ad οὐραῖς: non apte.

55) πιεῖν) Ignorant Vitt. 2 et 3.

56) δάκρ. καταῤῥεόμ.) Nostri, vt edd. pr. δάκρυα καταῤῥέων. Hom. Odyss. κ. 247. ἐν δέ οἱ ὄσσε Δακρυόφιν πίμπλαντο.

57) ποτε) Non agnoscit Vit. 3.

58) ὁ) Nostri addunt.

59) ὑποδ.) Vit. 2. ἀποδ.

60) πρὸς κίρκ.) Nostri πρὸς τὴν κ.

61) παρ. τῇ κίρκ.) Vitt. 2 et 3. περὶ τὴν κίρκην.

62) ὀδυσσ.) Nostri praemittunt art. τοῦ.

63) ἀποπλ.) Vit. 3. ἀπελθεῖν.

64) εἰς) Pro πρὸς Vit. 2. cum Hom. Od. κ, 491.

τοῦ [65]) Τειρεσίου ψυχῆς. Καὶ δὴ [66]) δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄϊν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς [67]), καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν, ἅπερ βούλοιτο [68]). Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντικλείας, τῆς μητρὸς [69]) Ὀδυσσέως· εἶτα ἡ Τειρεσίου [70]), ἣ [71]) πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες [72]) οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγουσαι αὐτῷ ἡ μία [73]) ἑκάστη, τίς εἴη, καὶ ὅσα ἐπεπόνθει [74]). Εἶτα φοβηθέντες, μὴ καὶ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν [75]) ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, πρὸς αὐγὰς [76]) κειμένην, ἀπέπλευσαν. Καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, καὶ παρὰ τῆς Κίρκης [77]) τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ τοῦ Τειρεσίου, τὰς

65) *τῆς τοῦ*) Pro *τῆς* bene Vitt. 2 et 3.

66) *δὴ*) Abeſt a noſtris.

67) *τοῖς νεκροῖς*) vt Hom. Od. κ, 518, et λ, 26, *νεκύεσσι.* Vitt. 2 et 3. *τοῖς θεοῖς.*

68) *βούλοιτο*) Vitt. 2 et 3. *ἐβούλοντο*, perperam, nam Hom. Od. λ, 50. *πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.*

69) *Ἀντικλείας, τῆς μητρ.*) Noſtri cum Seb. pro *Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ.*

70) *ἡ Τειρεσίου*) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 3. *Τειρεσία*, vt *τοῦ Ἀννίβα.*

71) *ἣ*) Sic Vit. 2. cum Seb. verum Vit. 3. cum edd. pr. *ὃς.*

72) *ταῦτα πάντες*) Noſtri *ταῦτα πάντα.*

73) *λέγουσαι αὐτῷ — ἑκάστη*) Sic noſtri, bene, pro: *αὐτῶν λέγουσα ἑκάστη ψυχή.*

74) *ἐπεπόνθει*) Pro *πέπονθε* noſtri cum Seb.

75) *εἰς — αὐτῶν*) Vitt. 2 et 3. *εἰς τὴν ἰδίαν.*

76) *αὐγὰς*) Noſtri *αὐγήν.*

77) *καὶ παρ. τῆς κίρκ.*) Sic noſtri: omittunt quoque hic *ἀποπλέουσι*, et poſt *ἁπλῶς* melius ponunt *ἔπλεον.*

Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς, ἔπλεον. Κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας 78) τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει, αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὢν, καὶ ἀκάλυπτα 79) ἔχων τὰ ὦτα. Παρελάσαντες γοῦν τὸν λιμένα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ᾽ ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. Εἶτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, (αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ᾽ Ὅμηρον 80) καί τινας ἑτέρους) ἦλθον διὰ Χαρύβδεως, καὶ Σκύλλας 81) πλησίον μᾶλλον. Ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῶν 82) τῆς νεὼς ἀνδρῶν ϛ', οἱ λοιποὶ συντονώτερον 83) τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφευγον 84).

Περὶ δὲ νύκτα τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν 85) ἐκέλευεν. Οἱ δὲ μὴ πεισθέντες, ἐξῆλθον καὶ πρῶτον 86) μὲν θηρεύσει καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων· ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον 87) τῆς νήσου εὔξασθαι, κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ᾽ Εὐρυλόχου βόας Ἡλίου 88) θ', καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις. Τῇ ζ' δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συν-

78) ἀλείψας) Vit. 3. βύσας. Hom. Od. μ, 47. ἀλεῖψαι, et 177. ἄλειψα.

79) ἀκάλ.) Vit. 3. mendoſe ἀκατάληπτα.

80) ὅμηρ.) Odyſſ. μ, 61, et ψ, 337.

81) σκύλλας) Noſtri σκύλλης.

82) ἐκ τῶν) Noſtri bene addunt τῶν.

83) συντον.) Noſtri συντονωτέρως.

84) ἔφευγ.) Vit. 3. ἔφυγον.

85) αὐτὴν) Noſtri αὐτοὺς, forte melius ob ſeq. οἱ δὲ μὴ πεισθ.

86) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea πρῶτα.

87) ἐνδότ.) Vit. 3. perperam ἐνδοτικόν.

88) ἡλίου) Noſtri cum Seb. addunt, omiſſo tamen θ'.

θραύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος 89) τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο. Ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ 90) ἡλίου, μόνος 91) φερόμενος, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὀψὲ δέ ποτε ἀναδυνέντων αὐτῶν 92), καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. Καὶ θ' μὲν οὕτως ἡμέρας 93) ἐνήχετο. Τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε. Τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. Καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ' ἡμέρας ἔπλεεν· τῇ δὲ 94) ιη' τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν. Ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία 95). Δύο δὲ ὅλας ἡμέρας 96) ἐνήχετο· τῇ τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκεν αὐτῷ 97) τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδεν.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν 98) πρὸς ἀλλήλας βοῆς γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν. Ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵματα 99) δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν

89) μόνος) Vit. 3. μόνον.

90) τοῦ) Nostri praeponunt, bene.

91) μόνος) Pro νότῳ μόνῳ nostri, bene, nam notus iam desierat flare.

92) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αὐτῷ, sed ποτε non habent.

93) ἡμέρας) Nostri pro ἡμέραις.

94) τῇ δὲ ιη') Vitt. 2 et 3. pro ιη' δὲ, bene.

95) κατεάχθη ἡ σχεδ.) Nostri κατεσχέθη, omisso τῷ· ἡ σχεδία.

96) ὅλας ἡμέρ.) Pro ὅλαις ἡμέραις Vitt. 2 et 3.

97) αὐτῷ) A Seb. suppletum nostri ignorant.

98) σφαιριζ.) Vitt. 2 et 3. σφετεριζουσῶν, perperam, nam Hom. Od. ζ, v. 100. σφαίρῃ ἔπαιζον.

99) εἵματα) Vit. 3. εἷμα.

πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι [100]) οὗπερ καὶ βούλοιτο. Ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται [101]) παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν, ἥν ἔφημεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρᾳ μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς [102]) ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παρoινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται καὶ [103]) τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο. Τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι πρὸς τὸν ἀγρόν. Οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες [104]). Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιωθέντες [105]), τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας, ἔθνος Ἠπείρου, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν Ὀδυσσέα οὕτως ἔχει [106]).

820 — 21. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον] Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ συνέτης καὶ ἀνὴρ [1]), ματεύων [2]) καὶ ψηλαφῶν τὴν

100) τύχοι) Nostri τύχῃ.

101) ἐκεῖσε — ἐρωτᾶτ.) Vitt. 2 et 3. perperam ἐκεῖνος — ἐρωτηματικῶς, et hinc περὶ pro παρά.

102) πεφθ. ἐκεῖσε) Nostri ἐφθακὼς ἐκεῖ, quae forma vsitatior est.

103) καὶ) Nostri inserunt, bene.

104) πολεμήσ.) Vit. 3. πολεμοῦντες, at in ora πολεμήσοντες.

105) φιλιωθέντες) Nostri, vt edd. pr. φιλιοῦνται καί.

106) καὶ τὰ — ἔχει) Vitt. 2 et 3. καὶ ταῦτα — ἔχουσιν.

1) ὁ συνέτ. — ἀνὴρ) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

2) ματεύων) Vit. 3. μαστεύων: sed seqq. καὶ ψηλαφ.

ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. Ματεύων [3]) δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθών· ποθῶν δὲ τὸ φάσμα τὸ πτηνὸν, τὸ φυγὸν [4]) εἰς αἶθραν καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;

Ὁ Λυκόφρων [5]) ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ [6]), τὴν Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροιαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου. Πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείτης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Ἁρπαγεῖσαν [7])] Γινώσκεις, ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρου.

822 — 24. Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν [8])] Τινές φασιν [9]), ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς [10]). Ἐγὼ δέ φημι, οὐ καλῶς αὐτοὺς [11]) λέγειν· οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα· ἀλλὰ

— ἁρπαγεῖσ. absunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ματεύων usque ad αἰθέρα in Vit. 1. et Ciz. desunt. Eadem fere repetuntur ad v. 822. Vitt. 2 et 3. ματ. καὶ αὐτὸς pro ματ. δὲ αὐτήν.

4) φυγὸν) Vitt. 2 et 3. φανέν.

5) ὁ λυκόφρων — γυναῖκα αὐτοῦ) Abſunt a noſtris.

6) Ἡροδότ.) II, 115 ſqq.

7) ἀπαργεῖσαν —) Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent: Vit. 3. vero ἀνηρπάγη pro ἡρπάγη.

8) πτηνὸν) Codd. noſtri addunt, bene.

9) φασιν — λέγειν) Pro his duobus verbis Vit. 1. et Ciz λέγουσι. Vitt. 2 et 3. modo φασίν.

10) τῷ Ἀλ. — αὐτῆς) Omittunt Vit. 1 et Ciz.

11) καλῶς αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. περὶ ἐκείνου, omiſſis quoque ſeqq. οὐ γὰρ — αἰθέρα, haud dubie poſtea inſerta.

περὶ τούτου φησὶ [12]) τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ [13]) διδάσκει. Κρατηθεῖσαν [14]) γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων ἀνάγει τῷ Διῒ [15]), καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ [16]), εἰδωλικῶς [17]) δεικνύων αὐτήν. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη [18])· Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ τόδε [19]) καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς τὸν οὐρανὸν [20]) ὑπὸ τοῦ [21]) Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ὁ Λυκόφρων [22]) ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς πρώτοις μιγνὺς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις.

825. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα] Θεάσεται πρῶτον [1]) τὰ Ἄριμα [2]), ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος [3])

12) ἀλλὰ περὶ τούτου φησὶ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἀλλ. περ. τοῦ. Vit. 1. et Ciz. φησὶ non habent, nam haec referunt ad ſuperius φημί.

13) Ὀρέστῃ) v. 1629 ſqq. *Vid. etiam Ael. Ariſtidem in orat. Panathenaica.* Sebaſt.

14) κρατηθεῖσαν — σφαγιασθῆναι) Noſtri Codd. ſic: μέλλουσαν γὰρ σφαγ. ὑπὸ Πυλ. καὶ Ὀρ. reliquis ſublatis cum ſqq. διὰ τὸ — ἀτυχίᾳ.

15) τῷ Διῒ) Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ τ. Δ. Vit. 2. περὶ, quod a Seb. deletum eſt. παρὰ ferri poteſt.

16) Μενελ. — Ὀρέστ.) Vitt. 2 et 3. καὶ Μενέλαος, καὶ Ὀρέστης.

17) εἰδωλικῶς) Lectio vnice vera, nam vulg. εἰδωλοδῶς nullius eſt auctoritatis.

18) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. bene pro οὕτως.

19) ὁ τόδε) Sic noſtri pro τόδε.

20) εἰς τὸν οὐρ.) Vit. 1. et Ciz. εἰς τοὺς οὐρανούς.

21) ὑπὸ τοῦ) Noſtri, vt edd. pr. ὑπ'.

22) ὁ Λυκόφρ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. non dant.

2) τὰ Ἄριμα — Κιλικίας) Vitt. 2 et 3. mendoſe τὰ ἄριστα ὄρη τῆς Σικελίας, quam quidem lectionem hiſtoria fabularis, non vero contextus cum verſſ. Homeri tueri poteſt, cf. Apollod. I, 6, et infra ad v. 1354.

3) πίνδαρ.) Pyth. I, 32, cf. ibi ſchol. coll. Olymp. IV, 10.

καὶ Ὅμηρός [4]) φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα. Ὅμηρος δὲ οὕτω φησί·

Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὡς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις [5]), ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

826. Καὶ πέμπελον γραῦν] Καὶ τὴν πάγγηρων γραῦν, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν [6]). Ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περιεχομένου [7]) τὴν Κύπρον ἐσήμανε· φέρεται [8]) γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς Θεοῖς (τινές φασι διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρει συνευναζομένην [9])), ὑπεχώρησε περὶ τὴν Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος [10]). Οἱ δὲ Θεοὶ ἐρευνῶντες [11]) ἐκεῖσε εὗρον αὐτὴν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον [12]), ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν Θεῶν, εἰ οἶδε, ποῦ ἐστὶν Ἀφροδίτη. Ἣν ἡ Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε.

827. Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν] Ἑλλανικός [1]) φησι, τοὺς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. Γένος

4) ὅμηρός (Il. β, 781 sqq.) φασιν — εὐνάς) Absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. extant quidem, sed, vt edd. ante Seb. vnum tantum Homeri vers. quem qaoque laudat schol. Pindari l. l. exhibent: reliqui temere a Seb. adpositi.

5) εἰν Ἀρίμοις) Vit. 3. vitiose εἰν ἀρίθμοις.

6) καὶ τὴν — ἀπολιθ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν γραῦν τὴν πέμπελον, τὴν γραῦν ἀπολιθ.

7) καὶ — περιεχ.) Vitt. 2 et 3. τὸ περιεχόμενον, non male.

8) φέρεται) Inepte Ciz. φαίνεται.

9) τινές — συνευναζ.) Desunt in Vitt. 1. 5. et Ciz.

10) περὶ — ὄρος) Nostri non agnoscunt.

11) ἐρευνῶντ.) Nostri adpos. αὐτὴν delent, recte, nam mox iterum ponitur.

12) τὸν τόπον — Ἀφροδ.) Nostri modo αὐτὴν, reliquis demtis.

1) Ἑλλαἰκ.) P. 108. ed. Sturz. *Quum duo fuissent Hellanici nomine scriptores, et quidem ambo antiqui historici;*

δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει [2]). Ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι εν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσι.

829 — 30. Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ] Τὴν Βύβλον[3]) λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης. Μύῤῥα [4]) δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. Αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰσθομένου τοῦτο τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς Θεοῖς, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤγουν [5]) μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων· ὅθεν και [6]) εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον [7]), τὸ απ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν,

Mitylenaeus, et Milesius: certo definire non possumus, vtrum nunc Tzetzes sibi velit. At enim, quamuis ex Suida constet, Milesii esse τὴν περιήγησιν, tamen illum potius in Aegyptiacis, cuius operis Athen. II, 6, *et* XV, 7. *Arrianus L.* 2. *dissert. Epicteti, ex eoque Gell. N. A.* I, 2. *meminerunt, illum, inquam, hic designari arbitramur.* Sebast.

2) ὧν — γράφει) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Diod. Sic. III, 15, p. 184. ed. Amstel. Vit. 2. ἰσιόδωρος: Vit. 3. ὀδιόδωρος, corrupte. Vide de Erembis Etymol. M. Steph. Byz. Pseudodidym. ad Hom. Odyss. δ, 83. ibique Eustath. idemque ad Dionys. Perieg. v. 180.

3) βύβλον) Sic pro βίβλον, etsi inuitis Codd. Mss. cf. Steph. Byz. ad h. v. Dionys. Perieg. 912. Strab. XVI, p. 755, et Lucian. de Syr. Dea c. 6.

4) Μύῤῥα) *Vid. omnino schol. Theocrit.* α, *v.* 109, *vbi eadem fere, aliis tamen verbis. Ibi quoque male* Μοῖρα *pro* Μύῤῥα. Thryllit. Add. Ouid. Metam. X, 298 sqq. Apollod III, 14, 4. Hygin. fab. 58, et Anton. Liberal. c. 34. ibique interptt. inpr. p. 232. Verheyk, qui quoque locum nostrum in notis tractauit.

5) ἤγουν μήτε — τεθνεώτων) Absunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Eudocia p. 298. quam hi ad verbum sequuntur.

6) ὅθεν καὶ) Sic Vit. 3. cum Eudocia: Vit. 2. et Seb. καὶ ignorant.

7) μετέβαλον) Vit. 3. et Eudoc. μετέβαλλον.

ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται [8]· μὴ γὰρ ὡς [9]) οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν Μύῤῥαν, μυῤῥίνην [10]), ἤτοι μυρσίνην, νοήσῃς. Οὕτω δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, καὶ ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη, ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος [11]), ἐραστὴν ἔσχηκε.

831. Γαύαντος [1])] Ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ

8) ὅθεν — καλεῖται) Neque Vitt. 2 et 3. neque Eudoc. praebent.

9) ὡς) Eudoc. non agnoſcit, ſed Vitt. 2 et 3. habent.

10) μυῤῥ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. μυρίνην, ſimplici ρ.

11) ἀνδρωθέντος) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte pro ἀνδρωθέντα. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. plane hic diſcedere a vulgata, duabus de hac fabula prolatis ſententiis, quibus et alii accedunt, ſine dubio ab Iſaac. Tzetza in prima recenſione, quas deinde Io. Tzetzes, duce Eudocia, certe eodem auctore, in vnam videtur redegiſſe, omniaque in breuius coegiſſe, quibusdam tamen retentis, quae in edit. Iſaac. fratris inuenerit, a Vitt. 2 et 3. et Eudocia omiſſa. Sic autem poſt verba ἔγκυος γενομένη ſe habent: ηὔξατο τῇ Ἀφροδίτῃ, μήτε εἰς ζῶντας εἶναι, μήτε εἰς ἀποθανόντας· ὅθεν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς δένδρον, τὸ καλούμενον μυρσίνην. Ἐφεστῶτος δὲ τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος, ἐραστὴν ἔσχηκεν. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ηὔξατο, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταβληθῆναι, καὶ μετεβλήθη εἰς δένδρον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν, ὅθεν καὶ τὸ μύρον πιστὸν εἰρῆσθαι, καὶ πιθανὸν σμύρναν καὶ σμύρνην. καὶ μὴ νομίσας (lege νομίσῃς, vt in edd. pr.) ὅτι τὴν μύῤῥαν, μυῤῥίνην ἤτοι μυρσίνην. cf. Apollod. III, 14, 4, et Heyne ibi, et in Obſeruatt. p. 325 ſqq. Plutarch. in Parallel. Vol. VII, p. 235. edit. Reisk. et Fulgent. f. 58. a Venere, Anton. Liberal. a Ioue, Ouidius cum aliis a Diis in genere Myrrham mutatam eſſe in arborem commemorant.

1) γαύαντος — τοῦτον γεννῆσαι) Hoc ſchol. a Seb. temere ac ſine vlla Codd. Mſſ. auctoritate, vt modo ordinem verborum contex-

Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις [2]) ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου [3]) παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος, ἐξ οὗ ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον [4]) δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον. Ἡ γὰρ Ἥρα [5]) ἐγκύου οὔσης αὐτῆς [6]) μεμαγευμένη χειρὶ ἁψαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι.

Καὶ τὸν Θεᾷ κλαυσθέντα [7])] Μουσόφθαρτον δὲ εἶπεν, ὅτι αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ [8]) φερόμεναι, διότι [9]) πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτα κινήσασα [10]), ἐποίησεν [11]) ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν (οἷον Καλλιόπην ἐξ

tus ſequeretur, quem ſcholiaſtae aliique interpretes ſaepe non obſeruant, poſtpoſitum in ſedem veterem reuocauimus. Etenim omnia ſic melius ſibi conueniunt, atque ipſa Eudocia p. 24. vnde haec videntur hauſta, eundem ſeruat verborum ordinem, interpoſitis adeo Lycophronis verbis, quod cenſor Anecdott. Villoiſon. in Bibl. Crit. Vol. II, P. III, non animaduertit. Inde tamen, quod Eudocia laudat Lycophronis verba, patere videtur, eam hauſiſſe forte ſua e vett. interpretibus Lycophronis.

2) Ἄδωνις — τοῦτον γεννῆσαι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

3) κινύρου) Sic noſtri cum Eudoc. et edd. ante Seb. qui κυνάρου male obtruſit Tzetzae, nam Apollod. III, 14, 3. quoque dat κινύραν. cf. Obſeruu. Heyn. p. 325. et Baſt. in Ep. Crit. ed. lat. p. 49.

4) πρίαπον) Sic etiam Eudoc. verum Vitt. 2 et 3. vitioſe πρίαμον.

5) Ἡ γὰρ Ἥρα) Sic noſtri cum Eudoc. pro καὶ γὰρ Ἥρα.

6) ἐγκύου — αὐτῆς) Sic noſtri cum Eudoc. recte pro: ἔγκυον οὖσαν αὐτήν.

7) καὶ τὸν — κλαυσθέντα) Haec Vitt. 2. 3. et Eudoc. cum Seb. praeponunt, ſed Vit. 1. et Ciz. modo μουσόφθαρτον, quod ſeqq. certe poſtulant, atque hinc bene ſic: δὲ εἶπεν, ὅτι, quod reliqui, adeo Eudoc. non habent.

8) ὀργῇ) Vit. 1. et Ciz. male ὀργὴν, vti etiam φερομένη pro φερόμεναι.

9) διότι) Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui cum Eudoc. ὅτι, quia antea non praemiſerant ὅτι.

10) εἰς ἔρ. κινήσασα) A noſtris et Eudocia abſunt.

11) ἐποίησεν) Pro ἔπεισεν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte.

Οἰάγρου τεκεῖν [12]) Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον [13]), Κλειὼ δ' ἐκ Μάγνητος Λῖνον) τὸν ἐρώμενον [14]) αὐτῆς Ἄδωνιν ἀπέκτειναν· μέλος γὰρ [15]) κυνηγεσίας ἦσαν τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα ποιήσασαι χαυνωθῆναι [16]), ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἄρης δὲ ὁ Θεὸς, ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς [17]) χοίρου μορφὴν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα [18]) τὸν Ἄδωνιν αὐτὸς ἐναντίος [19]) ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. Καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεῦσαν τὴν ἀνεμώνην, λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο· περὶ γὰρ [20]) ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν [21]) ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν [22]) ὠλοφύρετο. Ἀκάνθαις δὲ αὐτὴ [23]) ῥοδωνιᾶς ἐμπαγεῖ-

12) τεκεῖν) Omittunt Vit. 1. et Ciz. forſan, quia iam praeceſſerat, atque καλλιόπη et τερψιχόρη pro καλλιόπην et τερψιχόρην non bene legunt; verum Vitt. 2 et 3. atque Eudocia conſentiunt cum vulgato. Io. Tzetz. in Chil. I. v. 306. matrem Orphei nominat Menippen.

13) Ῥῆσον) Apollod. I, 3, 4. dic. Rheſus natus e Strymone et Euterpe, vel Calliope.

14) τὸν ἐρώμ. — ἀπέκτ.) Habent neque noſtri Codd. neque Eudocia. Priora τὸν ἐρώμ. αὐτῆς bene abeſſe poſſunt, non vero ἀπέκτειναν. Seqq. vero μέλος usque ad Ἄρης Eudocia cum Phauorino praetermittit.

15) γὰρ) Noſtri non agnoſcunt.

16) ἀκούσ. — χαυνωθῆναι) A noſtris abſunt.

17) εἰς) Noſtri cum Eudocia πρός.

18) ὁρμήσ.) Male Eudoc. ὁρμήσας.

19) ἐναντίος) Pro ἐναντίως noſtri cum edd. pr. et Eudocia, bene.

20) περὶ γὰρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Ciz. et Vit. 1. πρὸς γάρ.

21) τὸν Ἄδ. πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πεσεῖν τ. Ἄδ. ergo in minimis adeo eam ſequuntur.

22) ἐλεεινὸν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

23) δὲ αὐτὴ) Interpoſ. καὶ ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. bene.

σα [24]) τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

832 — 33. Σχοινίδι, Ἀρέντα, Ξένη] Σχοινὶς, Ἀρέντα, καὶ Ξένη, Ἀφροδίτης ἐπίθετα. Σχοινὶς μὲν λέγεται [1]), ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασσωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει· κινεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰ [2] ἀφροδίσια. Ἀρέντα δὲ [3]), ὅτι δύο ξένους ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. Ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον [4]) (περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν) τὸν κλαυσθέντα [5]) καὶ θρηνηθέντα [6]) τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾶδε καὶ τοιᾶδε, ὅντινά ποτε Ἄδωνιν [7]) ἔκτανεν ὁ πτέλας ἤγουν [8]) κάπρος ἐν κραντῆρι [9]) καὶ ὀδόντι λευκῷ. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, τὸν τόπον [10]) λέγει, ἔνθα κεῖται ὁ Ἄδωνις, ἢ τὴν Βύβλον [11]), ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βύβλῳ [12]) γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος

24) ἐμπαγεῖσα) Pro ἐμπεσοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. melius.

1) σχοινὶς — λέγεται) A Seb. illata noſtri non praebent.

2) τὰ) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

3) Ἀρέντα δὲ) In edd. ſuperior. additur λέγεται, et in Vit. 1. et Ciz. λέγει, a Seb. bene deletum.

4) τὸν μουσόφθ.) Vit. 3. τοῦ μουσοφθάρτου, non male, vt referatur ad γαύαντος.

5) τὸν κλαυσθ. — τοιάδε) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

6) θρηνηθ.) Male Vitt. 2 et 3. γεννηθέντα.

7) ὅντινά — Ἀδών.) Vit. 1. et Ciz. ὅν ποτε, demto voc. Ἄδωνιν.

8) ἤγουν κάπρ.) Vit. 3. pro καὶ ὁ κάπρ. vnde patet καὶ idem eſſe ac ἤγουν.

9) κραντ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. κρατῆρι. cf. Bern. Martini Varr. Lectt. IV, p. 99, b.

10) τὸν τόπον — Ἄδωνις) A Seb. addita noſtri firmant, ita tamen, vt praemittant ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, quod quoque praemiſimus.

11) βύβλ.) Pro βίβλ. leg. vid. ad v. 829.

12) καὶ ἐν τῇ βύβλῳ usque ad εἴπομεν, κύπριον deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe alius gloſſatoris,

Ἄδωνις, ὁ Κινύρου· ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους πως [13]), οἱ μὴ γινώσκοντες, τὸν Μύῤῥας Ἄδωνιν Βύβλιον εἶναι, τὸν δ', ὃν εἴπομεν [14]), Κύπριοι, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασίν [15]. Ἔστι δὲ [16]) καὶ τοῦτο κακόπλαστον, τὸν τάφον μουσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη.

834. Ἐπόψεται [1]) δὲ] Βλέψει δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα, τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε, ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ (ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο καὶ ἐφονεύθη) ἡ φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤγουν τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον.

Ἐπόψεται δὲ] Θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· τύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις [2]) λέγει τοῦ Κηφέως. Ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ανδρομέδης [3]) πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων· καὶ ἐκ τούτου Κηφηΐ-

vel Io. Tzetzae, nam his ſublatis omnia bene cohaerent.

13) πως) A Seb. allatum: noſtri cum vulg. τέως: forſan ὡς.

14) εἴπομεν) Vit. 3. εἶπον.

15) φασίν) Vit. 1. et Ciz. φησί.

16) ἔστι δὲ — ἐφθάρη) Deſunt in Codd. noſtris et edd. ante Pott. Gloſſam redolent.

1) ἐπόψεται —) Primum ſchol. a Seb. e Cod. Vat. prolatum noſtri ignorant. Patere autem inde videtur, quum duo ſchol. in: ἐπόψεται extent, ea quoque eſſe duorum auctorum.

2) τὰ τείχη — πόλεις) Vit. 1. et Ciz. τὴν πόλιν, bene. Sed λέγει pro λέγουσι noſtri cum Seb.

3) Ἀνδρομ.) Vitt. 2 et 3. male Ἀνδρομέδου: Eudoc. p. 260. Ἀνδρομέδας, bene.

δας τοὺς Αἰθίοπας λέγουσι 4). Πρόσχες δὲ 5), μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροὶ λέγοντες 6), Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι. Ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις 7), ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως 8) Κηφεΐδες 9), καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδες, ὡς Χρυσηΐδες. Ἡρόδοτος 10) Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους 11) ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων.

835. Καὶ Λαφρίου] Λάφριος, ὁ φιλόξενος. Λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ 1), διψήσας, ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Ἑρμοῦ Πτέρνα καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός 2).

Ἑρμέου 3)] Οἱ μὲν πάντες, Ἑρμαίου, διφθόγγῳ 4) γράφουσιν, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν· ἐγὼ

4) καὶ ἐκ — λέγουσι) A Seb. adiectum noſtri non adiiciunt.

5) πρόσχες δὲ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed habent modo: μὴ γράψῃς δέ.

6) ὡς οἱ — λέγοντες) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. modo λέγων, modeſte, vt ſolet Iſaac. Tzetz. illud vero videtur eſſe Io. Tzetzae.

7) τύρσεις) Pro τύρσις Vit. 1. τύρσις tamen Grammatica etiam admittit.

8) κηφέως) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

9) κηφεΐδες — χρυσηΐδες) Sic noſtri in plurali melius quam vulg. κηφεΐδης — χρυσηΐδης. Caeterum Vit. 1. et Ciz. omittunt καὶ ἐκτάσει κηφ.

10) Ἡρόδοτ. — Αἰθιόπων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Herod. VII, 61. *qui vero Perſas tradit a Graecis Cephenas, a ſemetipſis vero et ab accolis Artaeos eſſe vocatos.* Seb.

11) Ἀρταίους) Vitt. 2 et 3. ἄρτια ἔθνη, corrupte. cf. Hellanici Fragm. ed. Sturz. p. 94.

1) βλαβῇ) Vit. 1. et Ciz. βληθῇ, non inepte.

2) ὡς πηγ. — ποταμός) Non comparent in Vit. 1. et Ciz.

3) ἑρμέου — usque ad διφθ. γράφω Vit. 1. et Ciz. ſic: ἑρμέου, τὸ με ψιλὸν, ἕρμαιον δὲ τὸ εὕρημα, καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἕρμα, δίφθογγον. Quae cum modeſtiam prae ſe ferant, ſine dubio ſunt Iſaaci, ſed ἐγὼ δὲ Io. Tzetzae.

4) ἑρμαίου, διφθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. δίφθογγον τὸ μαι.

δὲ, ἕρμα, ἕρμαιον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ, ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, διὰ διφθόγγου γράφω. Ἑρμέου δὲ ποδὸς, τοῦ Ἑρμειακοῦ, διὰ ψιλοῦ ε 5), ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν.

836. Δισσάς τε πέτρας] Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως 6), καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα. Ἐριζούσης 7) δὲ τῆς Κασσιεπείας πρὸς κάλλος τῇ Ἥρᾳ, ἤ, καθ' ἑτέρους, ταῖς Νηρηΐσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει 8) ἔπεμψε κῆτος 9), καὶ τὴν 10) Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα 11), τὴν Ἀνδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τῷ κήτει, καὶ παρὰ πόλιν Αἰθιοπίας 12), Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν 13) περί τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε 14) καρατομήσας τὴν Γοργόνα 15), περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λογχοδρέπανον 16), ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον· ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κό-

5) διὰ ψιλοῦ ε) Noſtri ψιλὸν modo cum edd. pr.

6) Αἰθιόπ. βασιλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ Αἰθίοπος, bene, ſed male κισσέως pro κηφέως.

7) ἐριζούσης) Cf. Apollod. II, 4, 3.

8) παρακλ.) Vit. 1. et Ciz. παρακλήσεσιν.

9) κῆτος) Vitt. 2 et 3. τὸ κῆτος.

10) καὶ τὴν) Pro ὁ τὴν Vit. 1. et Ciz. quod, quum ad Neptunum ipſum referatur, verbis Apollodori l. l. πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε, καὶ κῆτος, optime conuenit.

11) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα.

12) παρὰ πόλ. Αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Αἰθιοπίας Ἰόππην: Vit. 3. παρὰ Αἰθιόπων Ἰόππην, ſublato voc. πόλιν.

13) αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν.

14) τῷ τότε) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

15) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. γοργόνην, et poſtea quoque γοργόνης pro γοργόνος, non bene.

16) λογχοδρ.) Sic quoque Suid. in περσεύς, h. e. *haſtam falcatam*, interprete Pottero, vt ξιφοδρέπανον, δορυδρέπανον. Vit. 1. et Ciz. perperam χολοδρέπανον.

ρην ῥυσάμενος [17]) ἔγημεν. Ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην [18]) τὰ κατ' Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει [19]), Ἀριστείδης [20]) τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος [21]), καὶ Προκόπιος [22]), καὶ Ἰώσηπος [23]) · καί τις ἀπ' αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει· „Πόλις Ἰόπη, τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτήριον." Ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ? ἐκεῖ ἡ Ἰὼ, τὸν Ἄργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονε.

Κέπφος [24]] Ὁ κέπφος ζῶόν ἐστι θαλάσσιον, πτερωτὸν, ἀφρῷ [25]) ἀγρευόμενον. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κῆτος λέγεται [26]).

838. Τὸν χρυσόπατρον] Τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη [1]). Ἀκρισίου, τοῦ [2]) Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτα [3]) θυγατρὸς, γίνεται

17) ῥυσάμενος) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

18) ὅτι δὲ παρὰ — ἄνθρωπος γέγονε) Desiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. Sunt forte Io. Tzetzae.

19) ἐγεγόνει) Pro γέγονεν Vitt. 2 et 3. bene.

20) Ἀριστείδης) *Milesius forsitan ille historicus, nec vulgarium operum auctor. Nam apud Adrianensem Sophistam, in cuius orationibus eiusmodi sexcenta alioquin occurrunt, non inuenio locum, in quo de hac Andromedes fabula fiat mentio,* Sebast.

21) Λιβάνιος) In Διηγήμασι περὶ Κηφέως καὶ Περσέως, T. IV, p. 1109, edit. Reisk. Sed de Ioppe ibi nihil dicitur.

22) Προκόπ.) Seb. putat nihil occurrere de hac re in scriptis Procopii, quae iam exstent.

23) Ἰώσηπος) *De Bell. Iud.* III, 9. ἔνθα καὶ τῶν Ἀνδρομέδας δεσμῶν ἔτι δεικνύμενοι τύποι πιστοῦνται τὴν ἀρχαιότητα τοῦ μύθου. Sebast.

24) κέπφος) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent, vt edd. ante Pott.

25) ἀφρῷ) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. ἀφρόν.

26) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγει.

1) τὸν περσέα — τοιαύτη) In Vit. 1. et Ciz. non repeiuntur.

2) τοῦ) Vit. 3. τῶν, forte τῶν τοῦ.

3) τῆς Εὐρώτα) Vit. 1. et Ciz. recte pro Εὐρωτέως: hoc iam vidit Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 110. coll. Apollod. II, 2, 1, et III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 103. male Εὐρώπης. Apollod. l. l. et schol.

θυγάτηρ Δανάη, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς 4), σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον 5), ἐνέκλεισεν τούτῳ 6), ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος 7). Ζεὺς δὲ, ὡς ληροῦσιν 8), εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, καὶ χυθεὶς 9) διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ· [illegible] ἐν γαστρὶ ἔσχε 10) τὸν Περσέα. Ὅπερ γνοὺς [illegible] αὐτῆς πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν· τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν 11) λάρνακι ξυλίνῃ 12), εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον 13) νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε 14)

Apoll. Rh. IV, 1091, auctore Pherecyde p. 77. ed. Sturz. Eurydicen faciunt filiam Lacedaemonis.

4) Ἀκρίσ. ὁ πατὴρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. ὁ πατὴρ αὐτῆς. Addendum videtur αὐτῆς.

5) θάλαμον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

6) ἐνέκλ. τούτῳ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudoc. τούτῳ omittunt. Contra vero Ciz. et Vit. 1. verba ſqq. τούτῳ τῷ τρόπῳ, quod vulg. cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. dat, non habent. Eudoc. vero p. 334. vbi eadem repetit, τοῦτον τὸν τρόπον exhibet.

7) γεννηθ.) Vitt. 2 et 3. γεγεννηκότος, non apte.

8) ὡς ληρ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) μεταστρ. αὐτ. κ. χυθεὶς) Vit. 1. et Ciz. μεταβληθεὶς καὶ χυθ., bene. Apollod. II, 4, 1. μεταμορφωθεὶς. καὶ recepimus, ſed Vitt. 2 et 3. σχεθεὶς pro χυθεὶς διὰ τ. ὀπῆς. Eudoc. ἀχθεὶς διὰ τοῦ ὀρόφου. Apollod. II, 4, 1. εἰσρυεὶς διὰ τῆς ὀροφῆς, forte inde natum ὀπῆς, cf. ibi Heyne.

10) ἔσχε) Vitt. 2 et 3. ἔχουσα.

11) ἐμβαλὼν) Noſtri non addunt αὐτὴν, bene.

12) λάρν. ξυλ.) Eudoc. εἰς λάρνακα ξυλίνην, bene, ſaltem legendum ξυλίνῃ pro ξυλίνῳ.

13) πρὸς Σέριφ.) Vitt. 2 et 3. περὶ Σέριφ. non bene. Eudoc. cum Pherecyd. ap. Apoll. Rh. ſchol. l. l. φερόμενοι (ſcl. filius cum matre) ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφ. Apollod. vero προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, quod Tzetzae conuenit.

14) ἐβασίλευε) Sic etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Vit. 1. vero et Ciz. ἐβασίλευσε.

Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας [15]), ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν· ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. Ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. Μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττει, ὡς ἔδναν [16]) χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. Καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ [17]). Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ [18]) ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. Τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο [19]), ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς [20]) τῇ Δανάῃ συγγένοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος [21]). Πολυδέ-

15) υἱὸς — κηρεβίας) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed cum Eudocia, quae male υἱωνὸς pro υἱὸς legit, κηρεμίας pro κηρεβίας. Vtrumque nomen est obscurum; attamen Natal. Com. VII, 18, p. 814. Cerebiae, qui quoque plura nostris de genere Polydectis addit, quae modo Eudocia praebet. Apollod. I, 9, 6. Polydecten nominat filium Magnetis et nymphae Naidis.

16) ἔδνων) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔδνην l. ἕδνην, quod est verbum graecitatis mediae, et ideo Tzetzae aptum.

17) ἄλλον — αἰτεῖ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἄλλον ἄλλῃ τὸν φίλον αἰτεῖ. Apollod. l. l. συνεκάλει τοὺς φίλους. Vit. 1. et Ciz. ἄλλο ἄλλῳ τ. φίλων αἰτεῖ.

18) αὐτῷ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Nat. Com. *ad se*, sed Vit. 1. et Ciz. αὐτῆς.

19) ἐπραγματεύετο) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. pro ἐπραγματεύσατο.

20) ἀδεῶς — συγγέν.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ἀναιδῶς συγγίνηται.

21) ταῦτα δὲ λῆρος — οὕτως ἔχει) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Tuentur vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed fere ita, vt in edd. ante Seb. Sic autem se habent: ταῦτα — ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορ. δὲ (quod nescit Eudocia) — κατ' ἀρχὰς, et hinc cum Vit. 1. et Ciz. ὅτι μὲν ἐβίαζε (Eudoc. a male ἐβιάζετο pro ἐβίαζε ὁ) — περσεὺς, quae a Seb. temere eiecta reuocauimus.

κτης γὰρ τρεῖς ἦν γενεὰς πρότερον Ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορικώτερον δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς· ὅτι μὲν ἐβίαζε ὁ Πολυδέκτης τὴν Δανάην, ᾔδει και Περσεύς.

Ἐπει δε [22]) ἡ Μέδουσα, θυγάτηρ οὖσα Πεισίδου [23]), τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς το [24]) κάλλος ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ [25]) τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ [26]) ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνα [27]) περὶ πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτήριον κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι [28]) ταύτην αὐτῷ ἐκεῖ. Ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας πρῶτον, τήν τε Πεφριδὼ [29]) καὶ τὴν Ἐνυὼ καὶ τὴν Δεινὼ [30]), τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ

22) ἐκεὶ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

23) θυγάτηρ — πεισίδου) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr, γυνὴ — πισίδου. Eudoc. quoque cum Vitt. 2 et 3. γυνὴ, ſed rectius πεισίδου pro πισίδου.

24) τὸ) Praeponunt Vitt. 1. et 3.

25) Ἀθηνᾶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. addunt δὲ, non bene.

26) τούτῳ) Vit. 1. et Ciz. αὐτῷ.

27) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt ſupra γοργόνην, non bene.

28) ἀπὸ τοῦ ὑποδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπὸ τοῦ ὑποδεχθῆναι, perperam. Deinde quoque hi ſeruant vulg ταῦτα pro ταύτην, quod Vit 1. et Ciz. cum Seb. praebent; ſed ἐκεῖ a Seb. additum noſtri cum Eudoc, ignorant.

29) πεφριδὼ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et ſchol. Aeſchyli Prometh. v. 792, recte, vt iam coniecit Heyne ad Apollod. II, 4, 2. *ἀπὸ τοῦ φρίσσειν, quam horreſcunt, qui eam adſpiciunt*. Minus bene Ciz. et Vit. 1. πεφρηδὼ, vt Apollod. l. l. et Heſiod. Theog. 273. cf. ibi Clericus: peſſime vero vulg. πεφροδώ.

30) καὶ τὴν Δεινὼ) Haec addunt Vit. 1. et Ciz. ſecuti Apollod. l. l. et Schol. Aeſchyli l. l. reliqui cum Eudocia omittunt. Schol. Apollon. IV, 1515, p. 244, b, nominat tres Phorcidas πεμφρηδὼ, καὶ ἐντὼ (vt ante Heyne Apollod.) καὶ ἰαινὼ, vitioſe. Nonnus Dionyſ. XXXI, 12. vnius tantum facit mentionem.

τῶν Γοργόνων, ἔλαθε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν [31]), καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβὴν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς [32]) Νύμφας. Καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα [33]), καὶ τὴν κίβισιν [34]), ἤτοι πήραν καὶ [35]) κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέαν [36]) τοῦ Αἴδου, καὶ παρ' Ἑρμοῦ [37]) ἀδαμαντίνην [38]) ἅρπην, ἔχων [39]) καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας [40]), ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας, περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Γαρτησὸν [41]), αἵτινες δρακοντοφόλιδας [42]) εἶχον κε-

31) αὐτῶν) Eudoc. non male delet, quia mox praecedit; ſed p. 105. vbi eadem narrat, ſeruat.

32) πρὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. εἰς.

33) πέδιλα) Vit. 3. cum Eudoc. p. 105. male πέδηλα; verum Eudoc. p. 288. vbi repetit eadem, recte πέδιλα.

34) τὴν κίβισιν) Noſtri omnes cum Eudoc. praemittunt καί. Vit. 2. vero cum ſchol. Apollon. l. l. κίβησιν, Eudoc. p. 105. cum Vit. 3. κίσηβιν, vitioſe, ſed. p. 288. habet Eudoc. κισσύβιον. Genuina tamen eſt lectio κίβισιν. cff. Apollod. II, 4, 2. Heſiod. Scut. Hercul. 224, et ibi Clericus, Graevius, et inprimis Heinrich. Du Freſne in Gloſſ. κιβίσσιον, τὸ φλασκίον.

35) καὶ) Pro ἢ noſtri omnes cum Eudocia.

36) κυνέαν) Pro κυνέην recte Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105 et 288: ita quoque Eurip. Suppl. 717. Homer. quidem Il. X, 257, ſed Ionice κυνέη, vnde hoc voc. eadem forma translatum eſt in Lexica. Apollod. I, 2, 4. κυνῆν.

37) παρ' ἑρμοῦ) Pro παρὰ ἑρμοῦ noſtri omnes cum Eudocia.

38) ἀδαμ.) Vit. 3. ἀδαμαντίνου, inepte.

39) ἔχων) Refert Eudoc. recte ad ſqq. καὶ παρὰ τῆς Ἀθ. commate ante ἔχων poſito.

40) ἐπ' αὐτὰς — γοργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ἐπὶ γοργ. αὐτὰς, ſed Eudoc. p. 288. ἐπὶ τὰς γοργ.

41) ταρτησὸν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 288. ταρτησσὸν, vt Steph. Byz. et Pomp. Mel. II, 6, 9. Tarteſſos. vid. ibi Tzſch.

42) δρακοντοφ.) Vno verbo, ſed Eudoc. duobus, δράκοντος φολίδας, vt Apollod.

φαλὰς, συῶν μεγάλους [43]) ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς [44]), αἷς ἐπέτοντο. Οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς [45]) ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν. Ἦ γὰρ ἂν [46]) ἀπελιθώθη, ταύτην ἰδών. Αἱ δὲ λοιπαὶ [47]) αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκώκυον [48]),

II, 4, 2. *περιεσπειραμένους φολίσι δρακόντων*, forte rectius, quia voc. *δρακοντοφολὶς* nuspiam reperitur: attamen Eudoc. p. 288. etiam *δρακοντοφολίδας*, haud dubie diuerſos auctores ſecuta. Aeſchyl. Prometh. 805. *δρακοντόμαλλοι*, ad quod voc. videtur cuſum *δρακοντοφολίς*. Supra ad v. 63. de Gigantibus *δρακοντόποδας*.

43) *μεγάλους*) Pro *μεγάλων* Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vtroque loco, recte, vt Apollod. l. l. *ὀδόντας μεγάλους ὡς συῶν*. Vit. 1. et Ciz. *μεγάλων*, vt Natal. Com. VII, 11, p. 749, *dentes, quanti ſunt magnorum aprorum*.

44) *χρυσᾶς*) Addunt Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. l. l. vbi vero Heyne non bene putat delendum *χρυσᾶς*, quum Codd. noſtri antiquiſſimi tueantur, reliquisque ſubſtantiuis adiunctum ſit adiectiuum. Reliqui cum Eudoc. non agnoſcunt. cf. Voſſ. in: *Mytholog. Brief.* Vol. I, p. 207. Aeſchyl. Prometh. 804. modo habet *κατάπτεροι*. Schol. Apollon. II, 1033. *σιδηροπτέρυγες*.

45) *ἐπ' αὐτὰς*) Vit. 1. et Ciz. *πρὸς αὐτ.*

46) *ἦ γὰρ ἂν*) Noſtri omnes cum Eudoc. absque *ἂν*, non apte.

47) *αἱ δὲ λοιπαὶ* usque ad *εὗρε νόμον* abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Natal. Com. et Apollodoro, quem Tzetzes alias ſemper ſequitur. Vitt. 2 et 3 autem cum Eudoc. ea ſeruant. Io. Tzetzes, niſi fallor, ea poſtea ex Eudocia, vt multa alia, quae a Ciz. et Vit. 1. abſunt, recenſioni ſecundae inſeruit. Ponunt vero Vit. 1. et Ciz. et Nat. Com. p. 749, vt Apollod. haec verba, quae quoque hic omnino videntur collocanda, *καὶ καρατομηθείσης — ἵππος δὲ ὁ πήγασος*, omiſſis tamen verbis vltimis, *ὅπερ — εἰπεῖν*, quae vulg. cum Vitt. 2 et 3. ad v. 842. poſuit, quem ordinem verborum haud dubie quoque conſtituit Io. Tzetzes.

48) *ἐκώκυον*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. male *ἐκώλυον*.

ἐκ τῶν πολλῶν 49) ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν 50), ἐξ ὧνπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον 51), τὸν αὐλητικὸν 52) καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς 53), καὶ κατὰ νώτων 54) φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο. Ἐλθὼν δὲ καὶ 55) εἰς 56) Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐῤῥύσατο, καὶ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς 57) ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. Τὸν δὲ Κηφέως 58) ἀδελφὸν Φινέα, προμνηστευσάμενον 59) Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα 60), ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. Αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον ἦλθεν 61)· εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος

49) πολλῶν) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. comprobant.

50) συριγμὸν) Pro συρισμὸν Vitt. 2 et 3. cum Eudocia.

51) πίνδαρ.) Pyth. XII, 41.

52) αὐλητικ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. quae vero pag. 105. corrupte αὐδητικόν.

53) περσεὺς δὲ — θεὶς) Vit. 1. et Ciz. vt adnectant superioribus: καὶ θεὶς τ. κεφ. τ. πήρᾳ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τότε.

54) κατὰ νώτων) Pro κ. νώτου melius Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

55) ἐλθὼν δὲ καὶ) Sic nostri cum Eudoc. et edd. pr. sed Seb. καὶ neglexit.

56) εἰς) Nostri omnes cum Eud. et edd. vett. πρὸς, Apollod. tamen III, 4, 3. εἰς.

57) ἐξ αὐτῆς — πέρσην) Pro ἔσχε — ἐξ αὐτῆς nostri cum Eudocia.

58) τὸν δὲ κηφέως usque ad τὴν γοργόνα desunt in Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Apollodoro exhibent.

59) προμνηστ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. προμνηστευόμενον. Apollod. II, 4, 3. ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν.

60) αὐτῷ ἐπιβουλ.) Vt Apollod. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ ἐπιβ. vitiose. Vide, quomodo iterum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. peccent!

61) ἦλθεν) Sic Codd. nostri pro παραγέγονεν, quae lectio sane bona a glossatore ex Apollod. videtur mutata, qui habet παραγενόμενος εἰς Σέριφον.

προσπεφευγυῖαν τῷ ναῷ [62]) διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν παρὰ τὴν οἰκίαν [63]) τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφευρών, δείξας τὴν Γοργόνος κεφαλὴν [64]), πάντας ἀπελίθωσε [65]), καὶ τὴν βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσι [66]). Τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ τὴν Ἄϊδου κυνῆν Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τοῖς οἰκείοις [67]) δεσπόταις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς [68]) Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας [69]) ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. Ἄλλοι [70]) δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου,

62) τῷ ναῷ) Sic Vit. 1. et Ciz. ſine ἐν, rectius, vt Apollod. προσπεφ. τοῖς βωμοῖς: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ſua ἐν τῷ ναῷ. Videtur ἐν ortum ex vltima ſyllaba voc. praeced.

63) παρὰ τ. οἰκ.) Sic noſtri cum Eudoc. rectius, quam περὶ τ. οἰκ. Heyne ad Apollod. II, 4, 3. p. 143. pro vulg. περὶ mauult ἐπὶ, cui coniecturae noſtrorum παρὰ videtur praeferendum. Eudociae, vti eam edidit Villoiſon, deſunt p. 105. verba τὴν οἰκίαν — ἐφευρὼν, δείξας, quae vel ab editore, vel a librario in Cod. quo vſus eſt, male ſunt omiſſa, nam contextus ea flagitat, nec Vitt. 2 et 3. ſi ab exemplo, quo vſi ſunt, abfuiſſent, exhibituros ea fuiſſe credibile videtur.

64) τὴν γοργ. κεφαλὴν) Pro τὴν γοργόνα Ciz. et Vit. 1. vt Apollod. II, 4, 3. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. τὴν γοργόνα.

65) ἀπελίθ.) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. ſed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. ἐλίθωσε.

66) δίδωσι) Pro hoc δέδωκε Vit. 1. et Ciz. forte ἔδωκε, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. δίδωσι. Praeterea Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν bene ob ſeq. τὰ δὲ pro τὴν δὲ, quod Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et vulg. habent.

67) οἰκείοις) Pro ἰδίοις Vit. 1. et Ciz. bene: quae haud dubie fuit lectio primae recenſionis.

68) τῆς) Delent Vit. 1. et Ciz.

69) ἰδίας) Non habent Vit. 1. et Ciz. cum Apollodoro, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia tuentur.

70) ἄλλοι — usque ad ἐκλήθη Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt. Eudoc. p. 105. modo exhibet verba vltima, ὅθεν ἀπὸ — ἐκλήθη, prioribus omiſſis, et a Villoiſ. infra poſitis. In Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. omnia

οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν καὶ [71]) ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος [72]) τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος Γοργόνιον ἐκλήθη.

Περσεὺς δὲ [73]) σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευδεν εἰς Ἄργος [74]) ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ, τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν [75]) ἐχώρησε [76]). Τευταμίδου δὲ, τοῦ Λαρισσαίων [77]) βασιλέως, πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς [78]) τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας, ἔθαψεν [79]) ἔξω τῆς πόλεως. Πρὸς δὲ Μεγαπένθην, τὸν Προίτου [80]), ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν [81]) ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ Ἄργους [82]) ἀρχήν· αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατ-

reperiuntur. cf. Apollod. II, 4, 8. φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους etc. et schol. Pind. Nem. X, 6.

71) καὶ) Vit. 2. addit, bene.

72) ἐκεῖνος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐκεῖ, vitiose.

73) περσεὺς δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ περσ.

74) εἰς Ἄργ.) Ciz. et Vit. 1. πρὸς τὸ Ἄργ.

75) πελασγ.) Sic quoque Eudoc. Apollod. πελασγιῶτιν γῆν, sed nostri omnes corrupte πελαγίαν.

76) ἐχώρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνεχώρησε.

77) λαρισσαίων) A Seb. pro λαρισσείων restitutum nostri comprobant cum Apollod. Vitt. 2 et 3. tamen cum Eudoc. τοῦ βασιλέως λαρ. pro τῶν λαρ. βασ. forte τοῦ τῶν λ. β.

78) πατρὸς) Consensu nostrorum, sed Eudoc. male μητρός.

79) ἔθαψεν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. αὐτὸν addunt.

80) πρὸς — προίτου) Ita quoque Vit. 1. et Ciz. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. perperam πρὸς δὲ μέγα πένθος τὸν προῖτον. Io. Tzetz. videtur hausisse temere hanc lectionem truncatam ex Eudocia, vt antea n. 72. ἐκεῖ. cf. Paus. II, 16, 3.

81) τὴν) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. bene adiiciunt.

82) τοῦ Ἄργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τοῦ, non bene.

ἔσχε, τὴν ἐκείνου [83]) βασιλείαν. Προσέκτισε [84]) δὲ Μίδειαν [85]) καὶ Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλειον [86]), Μήστωρα, Ἠλεκτρύονα [87]), καὶ Γοργοφόνην [88]), τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ.

Τὸν χρυσόπατρον] Εἶπον τὴν ἱστορίαν [89]).

Ἁρπάσας [90]) γνάθοις] Ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων, τί γράφει, ὡς καὶ τὸ Ἠπατουργόν· οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα. Ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δωρημάτων, τὴν Ἡρακλέους ἱστορίαν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν.

839. Ἄρσενα [1])] Γενναῖον.

Ἀρβυλόπτερον [2])] Ἐῤῥέθη, ὅτι πτερωτὰ [3]) ὑπο-

83) τὴν ἐκείνου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. καὶ τὴν ἐκ.

84) προσέκτισε usque ad extr. τὴν ἱστορίαν in Vit. 1. et Giz. non comparent.

85) Μίδειαν) Vt Pauſ. II, 16, 2. Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. Μήδειαν, male. Apollod. II, 4, 5. Μίδεαν, cf. Heyne ibi, et II, 4, 6, §. 5.

86) Ἕλειον) Pro ἕλληνα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte, cf. Heyne ad Apollod. II, 4, 5, p. 146. Thryll. coniicit Ἠλεῖον.

87) Ἠλεκτρ.) Sic legendum conſentientibus Apollod. II, 5, 6. Eudocia et Vitt. 2 et 3. non vero Ἠλεκτρυῶνα.

88) γοργοφόνην) Sic legas, vt ad v. 511, pro γοργοφόντην, quod Eudoc. Vitt. 2 et 3. cum vulg. exhibent. cf. Apollod. I, 9, 5. et II, 4, 5, ibique Heyne.

89) τὸν χρυσόπατρον] εἶπ. — ἱστορ.) Sic Vitt. 2 et 3. non vero, vt Seb. εἶπον χρυσοπάτρου τὴν ἱστορίαν.

90) ἁρπάσας usque ad extr. μετήνεγκεν deſunt in Vit. 1. et Giz. vt omnia, vbi Lycophron reprehenditur.

1) ἄρσενα] γεν.) Abſunt a Vit. 1. et Giz. ſed Vitt. 2 et 3. habent.

2) Ἀρβυλόπτερον) Totum hoc ſchol. Vit. 1. et Giz. ignorant.

3) πτερωτὰ) Vit. 2. πτερά.

δήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν. Ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς [4]) κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος· Ἄβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, Ἀκρισίου Δανάη, Δανάης καὶ Διὸς Περσεὺς, Περσέως Ἀλκαῖος καὶ οἱ λοιποὶ, Ἀλκαίου, Ἀμφιτρύων, Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη, Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

840. Θεριστῆρος ξυρῷ] Ἐῤῥέθη [5]).

842. Ἱπποβρότους ὠδῖνας] Καρατομηθείσης γὰρ [6]) τῆς Γοργόνος, ἤτοι Μεδούσης [7]), ὑπὸ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [8]) ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν [9]) ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος· ὅπερ [10]) οὐκ ἐπελαθόμην εν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰπεῖν.

843 — 46. Δειρόπαιδος γαλῆς] Τῆς γαλῆς [1]) τῆς παιδούσης καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου· ἡ γὰρ θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [2]) γεννᾷ. Νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε [3]) Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάο-

4) περσεὺς — ἐξ οὗ ἰόλαος) Haec quoque a Vitt. 2 et 3. absunt. *Eadem genealogia est ap. Schol. Eurip. Hec. v. 886, nisi quod ibi ἴφικλος pro ἰφικλῆς legitur.* Thryllit. Ἰφικλῆς Apollod. II, 4, 8, cf. Heyne.

5) θεριστ. — ἐῤῥέθη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

6) γὰρ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) ἤτοι Μεδούσης) Modo Vit. 1. et Ciz. subiiciunt.

8) ἐκ τ. τραχ. αὐτῆς) Apollod. II, 4, 2. modo ἐκ τῆς γοργόνος, forte ibi legendum ἐκ τραχήλου τῆς γοργόνος. Heyne nil obseruat.

9) ἄνθρωπ. μὲν) Vit. 3. delet μὲν, et seq. δὲ, non male.

10) ὅπερ — εἰπεῖν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. recte, nam haec verba iam supra, vt annotatum est, in hoc scholio exhibita fuerant. Οὐκ a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. vid. ad v. 17.

1) τῆς γαλῆς — τραχήλου) Vit. 1. et Ciz. non habent.

2) αὐτῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene, vt antea v. 842.

3) εἶπε) Ciz. et Vit. 1. λέγει. Ea, quae sequuntur: γοργόνα — πήγασον, non agnoscunt.

ϱα, καὶ τὸν Πήγασον. Μαϱμαϱώπιδα 4) δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁϱῶντας αὐτήν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωϱίον ἀνοήτως ἔγϱαψεν ὁ Λυκόφϱων, εἰ μή τι μικϱὸν ἡμεῖς αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληϱώσαιμεν.

Σκοπείτω δὲ 5) πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει κακῶς ἡ γϱαφή· Φησὶ γὰϱ 6) πεϱὶ Μενελάου, ὅτι ἐπόψεται τύϱσιας Κηφηΐδας, καὶ τὰ τοῦ Ἑϱμοῦ 7) λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτϱας, ὅπου ὁ θαλάσσιος 8) κύων ἐξῆλθε, χϱήζων φαγεῖν Ἀνδϱομέδαν. Ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδϱομέδας ὑπεχώϱησε λαβὼν τὸν Πεϱσέα, τὸν ἡπατουϱγὸν, τὸν ἀϱβυλόπτεϱον. Καὶ μέχϱι τοῦδε καλῶς πᾶς 9) ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κᾂν καὶ ἐνταυθοῖ ψεύδηται 10) παϱαφθείϱας τὴν ἱστοϱίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ πεφήσεται, μέχϱι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος·

Ἐπόψεται δὲ τὰς 11) θεϱειπότους γύας 12),

πάντως 13) πεϱισσὴ καὶ ἀνόητός ἐστιν ἡ γϱαφὴ, καὶ πϱόσχες· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου

4) Μαϱμ.) Vit. 1. et Ciz. μαϱμαϱώπιδες, vt in Lycophrone, omiſſis tamen omnibus, quae iam ſupra ſunt occupata, usque ad v. 846. nam habent, quae accuſent Lycophronem. Haud dubie ſunt Io. Tzetzae, calumniatoris Lycophronis.

5) σκοπ. δὲ) Addunt Vitt. 2 et 3. δὲ et hinc omittunt ἐνταῦθα, bene.

6) γὰϱ) Noſtri cum Seb. addunt, ſed ſeq. ὅτι a Seb. adiectum non agnoſcunt, et τυϱσηΐδας pro τύϱσιας legunt.

7) τὰ τοῦ ἑϱμ.) Pro τοῦ ἑϱμ. τὰ Vit. 3.

8) θαλάσσ.) Vit. 3. θαλάσσης.

9) πᾶς) Vitt. 2 et 3. πῶς, forte πως.

10) ψεύδηται) Noſtri recte pro ψεύδεται.

11) τὰς) Pro καὶ cum Seb. Codd. noſtri.

12) γύας) Sic Vit. 2. recte pro γυίας.

13) πάντως) Pro πάντῃ noſtri cum Seb. vti mox quoque τόδε καὶ τόδε pro τάδε, ſed ad v. 834. et infra τάδε καὶ τάδε.

τόδε καὶ τόδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαν [14]) τὸ κῆτος, ἔβη τότε· πεφήσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως. Καὶ παρακατιόν [15]). Ὅς ζωοπλαστῶν ἄνδρας. Ὁρᾶτε [16]), πῶς ἔχει τὸ ἐναντίον [17]). Φέρε δὲ καὶ [18]) ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν, ἀνακαθάρωμεν τὴν βατίαν [19]) τῆς γραφῆς κακὴν, καὶ ἄχερδον ὡς οἷόν τε [20]) ἐξομαλίσωμεν· καὶ οὕτω τις τοῦτο συναπτέτω [21]). Ἐπόψεται δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε [22]) ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο [23]) καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ

14) ἁρπάσαν) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσας, vt ad v. 834. ſed ibi ad κέπφος refertur.

15) παρακατιόν) Vitt. 2 et 3. παραλακτικόν. Vtrumque voc. incognitum; ideo Seb. in interpretatione lat. callide neglexit. Forte alterum παραλακτ. cum contemtu reſpicit v. 835. λακτίσματα ἑρμείου et ſignificat id, quod his λακτίσμασι non ſit accommodatum, atque ideo dignum, quod reiiciatur. Forte etiam Tzetzes finxit ſibi verbum παρακάτειμι, vnde Particip. παρακατιόν, h. e. *quod infra adhuc accedit.*

16) ὁρᾶτε) Pro ὁρᾷς cum Seb. Vitt. 2 et 3.

17) ἐναντίον) Pro ἀνόητον Vitt. 2 et 3. cum Seb. omiſſo tamen altero, quod bene omitti poteſt ac debet. Ἀνόητον tamen etiam admitti poteſt.

18) καί) Addit bene Vit. 3.

19) βατίαν) Vit. 2. pro βαθεῖαν, vt Cod. Seld. recte ob ſeq. ἄχερδον, nam vix dicere licet βαθεῖαν τ. γραφῆς κακίαν ἀνακαθαίρειν: qua vero lectione probata legendum quoque videtur κακὴν vel κακῆς pro κακίαν.

20) οἷόν τε) *Vit. 3. recte pro* οἷον. Thryllit.

21) καὶ οὕτω — συναπτέτω) Vitt. 2. et 3. pro οὕτω γοῦν ταῦτά τις συντακτέτω, apte.

22) τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε) Seb. conſentientibus Vitt. 2 et 3. pro τὸν τοιόνδε: alterum τοιόνδε iam recepit Pott. in ed. 2.

23) ἐπεφήσατο) Vitt. 2 et 3. vt ad v. 834, pro πεφήσατο, recte, ſic quoque φάλαινα pro φάλλαινα.

ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους [24]) ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα [25]), καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ ὅστις Περσεὺς, ὁ λαμπτηροκλέπτης καὶ ὀφθαλμοκλέπτης [26]) τῆς τριπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἠγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν.

Ex 846. Λαμπτηροκλέπτης] Ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ [1]) τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. Λέγει δὲ [2]), ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. Ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀπίσω, ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· ἐγὼ δέ φημι [3]) τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων.

Τριπλανοῦς ποδηγίας] Πεπλανημέναι [4]) γὰρ αἱ τρεῖς, ἐποδήγουν ἀλλήλαις ἐναλλὰξ, ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ἢ ὅτι μία παρ᾽ ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.

847. Θερειπότους γυίας] Ἀρσενικῶς [5]) καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γυίας καὶ τὰς γυίας. Καὶ μετὰ

24) ἱπποβρώτ.) Sic leg. pro ἱπποβρότους, vt ad v. 834.

25) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. γοργόνην, vti fere ſemper, non bene.

26) καὶ ὀφθ.) Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

1) φησὶ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) λέγει δὲ usque ad κεφαλ. τῆς γοργ. ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ἐγὼ δὲ φημι τῶν φ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐγ. δ. εἶπον, ὅτι τῶν φορ. bene, nam refertur ad ἔκοψε.

4) πεπλαν. — ὀφθ.) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur: haud dubie a Io. Tzetza vel alio gloſſatore addita ad marginem, deinde vero in textum illata alieno loco, quo extant in Vitt. 2 et 3. a Seb. autem ſuo loco poſita.

5) ἀρσενικῶς — γυίας) A

προσγεγραμμένης ἄπταιστόν ἐστι τὸ μέτρον· κοινὴ γὰρ 6) συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. Καὶ χωλίαμβος δὲ εἰ 7) ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ μέτρῳ 8). Γυίας δὲ καὶ χώρας θερειπότους λέγει τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ, ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. Οὗτος διΐστησι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. Τινὲς δέ φασιν, ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις 9)· ἀλλ' οὐκ ἐστι τοῦτο ἀληθές 10).

848 — 49. Ἀτβύσταο] Ἀσβύσται, ἔθνος Λιβυκὸν, ὡς λέγει 1) Διονύσιος ἐν τῇ Περιηγήσει.

Καὶ χαμευνάδας 2) εὐνὰς δυσόδμους] Ἢ δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Μενέλαος ἐξωσθεὶς 3) περὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων 4), ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ελεύσεως. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν 5) Εἰδοθέα, ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτόν· „Μενέλαε, εἴπερ „βούλει 6) μαθεῖν τὸ περί σε πᾶν, ἔστι μοι πατὴρ ὁ θα-

nostris absunt omnibus; deinde a Vit. 1. et Ciz. ea, quae sequuntur, usque ad λέγει τὴν Αἴγυπτ.

6) κοινὴ γὰρ) Vitt. 2 et 3. γὰρ delent.

7) εἰ) Ignorant Vitt. 2 et 3.

8) μέτρῳ) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Seb.

9) Δοῦρις) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt φησί, quod contextus respuit. *Duris in hist. Libyca, cuius alterum librum Suidas in* λαμία, *et Schol. Aristoph. in Vesp.* 989. *commemorat.* Sebast. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 79 et 438.

10) ἀλλ' — ἀληθές) Abest a nostris. Iam inter omnes constat, Nilum oriri in Nubia.

1) ὡς — περιηγήσει) Vitt. 2 et 3. non addunt, sed λιβυκὸν pro λιβυστικὸν cum Seb. legunt. cf. Dionys. v. 211. ibique Eustath. et Steph. Byz. ibique Holsten.

2) χαμευνάδ.) Vit. 1. et Ciz. χαμευνίδας, sed sqq. usque ad Μενέλαος non habent.

3) ἐξωσθεὶς) Vitt. 2 et 3. vt supra, pro ἐξωθείς.

4) διατρίβων) Nostri διέτριβεν, omissis tamen sqq. ἠδημόνει — ἐλεύσεως.

5) ἰδοῦσα — αὐτὸν) Pro ὃν ἰδοῦσα nostrorum consensu Seb.

6) βούλει) Vit. 1. et Ciz. μέλλεις.

„λάσσιος [7]) Πρωτεύς. Ἐκβαίνων [8]) οὗτος περὶ δείλην ἐκ „τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται [9]) ταῖς Φώκαις. Λα„βὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα Φωκῶν νεοδάρτων, „ὑπόδυσαι [10]) σὺ, καὶ οἱ γενναιότεροι [11]) τῶν σῶν ἑταί„ρων, καὶ συγκαταλέχθητι ταῖς λοιπαῖς Φώκαις. Ἐλ„θόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδεὶς πτοηθή„τω [12]), πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες [13]) μετατρεπόμε„νον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα [14])· ἀλλὰ „κατέχοντες, ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων [15]) „σαφέστατα.“ Συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς Φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον [16]) παρὰ τοῦ Πρωτέως περί τε ἀπόπλου, καὶ περὶ [17]) πάντων, ὧν ἔχρῃζον. Διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς Φώκης οὗτος [18]) εἶπε τὸ εὐνὰς δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις θηρσί [19]).

850. Τλήσεθ' εἵνεκα] Καὶ τλήσετ' [1]) εἵνεκα.

7) ὁ θαλάσσ.) Delent art. ὁ Vit. 1. et Ciz. Vitt. 2 et 3. ἀθάμας male pro ὁ θαλάσσ.

8) ἐκβαίνων — δείλην) Hunc ordinem verborum noſtri conſtituunt: vulg. ἐκβ. vltimo loco ponit.

9) συγκ.) Vit. 3. συγκοιμάζεται.

10) ὑπόδυσαι) Pro ὑπόδησαι καὶ Vitt. 2 et 3. Vit. 1. et Ciz. ὑπόδυσον.

11) γενναιότ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. νεώτεροι, h. e. *ſtrenui*, *validi*. γενναιότ. eſt haud dubie correctio recenſionis ſecundae, et rem nil iuuat, nam, quum νέος et νεότης dicatur de re omni, quae cadit in iuuentutem, νέοι iidem ſunt, qui γενναῖοι.

12) μηδεὶς πτοηθ.) Pro καὶ μηδὲν πτοηθέντες noſtri quoque cum Seb.

13) ὁρῶντες) Pro ὁρῶν noſtri cum edd. pr. bene. Vit. 1. et Ciz. τοῦτον omittunt.

14) παντοῖα) Vit. 1. et Ciz. πάντα.

15) περὶ πάντων) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

16) ἔμαθον) Vit. 1. et Ciz. ἔγνωσαν.

17) περὶ) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

18) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

19) θηρσί) Noſtri pro θηρσίν, recte.

1) καὶ τλήσετ' usque ad φιλοῦται in noſtris deſunt.

Τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν· δανύσεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς· τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, ψιλοῦται Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς [2]) διὰ τοῦ τ· ἐκεῖνοι γὰρ, οἵ τε Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς [3]), πάντα [4]) ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν τε καὶ Ἀττικοῖς [5]) δασέως ἐκφέρεται [6]), Λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. Ἐδασύνθη [7]) γοῦν Ἀττικῶς καὶ τὸ εἵνεκα.

851. Τῆς θηλύπαιδος] Τῆς Ἑλένης, φησὶν, ὅτι οὐδένα ἄρσενα ἐγέννησεν [8]), ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην· κατὰ δὲ Δοῦριν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι [9]) δέ φασι, καὶ Νικόστρατον, καὶ Ἑρμιόνην [10]) τε-

2) καὶ αἰολικῶς) Vit. 1. et Ciz. addunt διὰ τοῦ τ, bene, quia omiſerant ſuperiora.

3) οἵ τε — Αἰολεῖς) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

4) πάντα) Vitt. 2 et 3. πάντες, non bene.

5) τε καὶ Ἀττικοῖς) A Seb. inſerta noſtri non inſerunt, ſed Vitt. 2 et 3. verbis λεύχ. καὶ ἀφηλ. (noſtri ἀπηλιώτης) ſubiiciunt οἱ δὲ Ἀττικοὶ δασύνουσι.

6) ἐκφέρεται) Noſtri ἐκφέρονται.

7) ἐδασύν. — εἵνεκα) A Seb. adiecta Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt, ſed pro γοῦν legunt γάρ. Vit. 1. et Ciz. vero poſt ὅμοια habent: Ἀττικῶς δὲ καὶ κοινῶς δασύνονται, καὶ διὰ δασέων ἐκφέρονται λεύχ. καὶ ἀπηλ. reliquis demtis.

8) φησὶν, ὅτι — ἐγέννησεν) Pro ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, omiſſo nomine Homeri, quae lectio, ni fallor, primae recenſionis, alteri ſane videtur praeferenda, nam Hom. Odyſſ. δ, 13, coll. Il. γ. 175. non dicit, filium ei non eſſe natum, ſed in vniverſum tradit, Deos ei non dediſſe prolem praeter Hermionen. Scholiaſt. ibi modo Nicoſtrati filii mentionem facit. Ergo φησὶ Tzetza refert ad Lycophronem ipſum. Mutatio lectionis videtur eſſe Io. Tzetzae vbique Homeri auctoritatem afferentis.

9) ἄλλοι) Vt Apollod. III, 11, 1, ibique Heyne in Obſeruu. et Schol. Sophocl. Electr. 541. Pauſan. vero II, 18, 5. Nicoſtratum tradit Menelao natum e ſerua.

10) καὶ Ἑρμιόνην) Pro αἰθιόλαν Vit. 1. et Ciz. recte, edd. vett. ἐφώλαν, quae nomina ſunt corrupta nulli-

κεῖν ἐκ Μενελάου [11])· ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείους [12]) φασὶ τέσσαρας τετοκέναι, Βούνικον [13]), Κόρυθον [14]), Ἄγανον [15]) καὶ Ἰδαῖον.

Τριάνορος] Πολυάνδρου [16]), ὡς καὶ ὄπισθεν [17]) πεντάλεκτρον αὐτὴν εἶπεν.

Κόρης] Κόρη, κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ [18]) παρθένος· κατὰ δὲ Μολοσσοὺς, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ· οὐ γὰρ [19]) θηλύπαιδα καὶ πολυανδρον λέγει, ἀλλὰ καὶ εὔμορφον αὐτὴν δηλοῖ [20]).

que cognita. Verum eſt Ἑρμιόν. quod conuenit Apollod. III, 11, 1. Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατά τινας Νικόστρατον.

11) ἐκ Μεν.) Noſtri cum Seb. recte, vt ad v. 103. pro καὶ Μενέλαον.

12) πλείους) Noſtri pro πλείονες: φασὶ tamen omittunt Vitt. 2 et 3.

13) βούνικ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Ciz. et Io. Tzetz. in Homer. 441. ſed Vit. 1. βούνιτον, corrupte. Dict. Cret. V, 5. Bunomum, et Ptol. Heph. IV, p. m. 319, βούνοχον eum nominant.

14) κόρυθον) Vitt. 2 et 3. κόριθον, conſentientibus Io. Tzetz. in Homer. 441, et Dict. Cret. l. l. cf. tamen Heyne ad Apollod. III, 9, 1. p. 306. Supra ad v. 57. κόρυθος quoque dicitur, vti quoque a Parthen. Erot. 34. et Conon. 21. verum filius Paridis non ex Helena, ſed ex Oenone. κόριθον in Vitt. 2 et 3. eſt ex correctione Io. Tzetz. qui in Hom. ſuis quoque ſic legit.

15) Ἄγανον) Sic noſtri Codd. cum Io. Tzetza in Hom. l. l. et edd. ante Seb. pro Ἄγαυον. Solus errat Seb.

16) πολυάνδρ.) Vit. 1. et Ciz. bene delent praemiſſ. τῆς, vt mox ſeq. καὶ cum Vit. 3. quod tamen tuetur Vit. 2.

17) ὄπισθεν) v. 143.

18) καθαρὰ καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

19) οὐ γὰρ τὴν — καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, ſed Vitt. 2 et 3. bene ita: οὐ γὰρ — λέγει, vti dedimus pro οὐ γὰρ τὴν θηλ. καὶ πολ. παρθένον λέγει.

20) ἀλλὰ καὶ — δηλοῖ) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἀλλ' εὔμορφ. αὐτὴν καλεῖ, recte. cff. nott. ad Lycophr.

852. Ἥξει δ' ἀλήτης] Παραγενήσεται [1]) δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν· ἡ γὰρ Μεσσαπία [2]), καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα [3]) Καλαβρία ἐκλήθη, καθά [4]) φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων [5]), ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συγγράψας [6]). Κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, τὸν καὶ Ἀδρίαν [7]).

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει] Καὶ τῇ [8]) Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ σκυλητρίᾳ ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ [9]) καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ [10]) καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν ἀπὸ Τεμέσης [11]), πόλε-

1) παραγεν. — καλαβρῶν) Pro his Vit. 1. et Ciz. tantum: Ἰάπυγες] λέγονται οἱ καλαβροί.

2) Μεσσαπία) Sic quoque Strab. VI, p. 277. noſtri Codd. vero cum edd. pr. μεσαπυγία. Caſaub. ad Strab. l. l. *Iapygiam ſunt, qui compoſita voce Meſapygiam vocent:* atque forte lectio vetus eſt verior, ſi ſeq. καὶ interpreteris, ἤτοι, *hoc eſt.*

3) εἶτα) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι.

4) καθά) Vit. 1. et Ciz. καθώς.

5) Δίων) In Fragm. T. I. p. 5, n. 9. ed. Reim.

6) συγγράψ.) Vit. 1. et Ciz. pro συντάξας.

7) τὸν καὶ Ἀδρ.) *Vit. 1. et Ciz. pro* καὶ τὸν Ἀδ. *recte.* Thryllit.

8) καὶ τῇ — καλαβρίδι) Abſunt a Vit. 3. τῇ καλαβρίᾳ, ἤτοι καλαβρίδι Vit. 2. quae lectio omnino probabilis: ἰαπυγίᾳ ἤτοι καλαβρίᾳ Vit. 1. et Ciz. minus bene.

9) ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ) Addit optime Vit. 3. nam ſic explicatur voc. Lycophronis σκυλητρίᾳ. Vitt. 1. 2. et Ciz. quoque σκυλευτικῇ, ſed pro σκυλητρία Sebaſtiani, et σκυλατικὴ edd. veterum, bene, a σκυλεύω, σκυλευτής. Lexica hoc voc. ignorant: haud dubie analogiae aptius eſt, quam σκυλατικὸς, quod Lexica exhibent, forte ex hoc loco Tzetzae, nam etiam hoc Stephan. in Theſ. non habet.

10) δώσει, καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

11) τεμέσης) Vit. 2. male τῆς μέσης: vett. edd. ante Pott. τέ μέσης, corrupte, nam reliqui τεμέσης, quae erat vrbs Italiae aeris fodinis nobilis, cf. Steph. Byz.

ως Καλαβρίδος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ [12]) θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης εὐϋπόδητα πέδιλα [13]).

854. Ταμάσιον] Τέμεσα [1]), πόλις Καλαβρίας ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος [2])·

Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους [3]),
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν [4])· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ἔνθα ἄριστος γίνεται χαλκὸς, ἣν καὶ τέμψαν ἄχρι τοῦ νῦν οἱ Καλαβροὶ λέγουσι καὶ οἱ βάρβαροι [5]), ὥσπερ αἰδούμενοι [6]) μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν. Ὁ δὲ Λυκόφρων [7]) οὑτοσὶ, οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνου φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανεὶς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα διδοὺς, Τάμασαν τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσε.

12) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτῆς, non bene.

13) εὐϋπόδητα πέδιλα) Sic noſtri, optime, pro εὐπόδητα ὑποδήματα, nam εὐπόδητος eſt voc. dubium ipſo Schneidero auctore in Lex. ſuo, ſed εὐϋπόδητος, quamquam non obvium in Lexicis, tamen analogiae aptum.

1) τέμεσα) Pro τάμεσα noſtri cum Seb. Vit. 1. et Ciz. modo duplici σσ, τέμεσσα, vt infra v. 1067. metri cauſa. In Pauſ. VI, 6, 3. tamen etiam τέμεσσα. cf. Tzſchuck. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 413.

2) ὅμηρος) Odyſſ. α, 183. ſeq.

3) πλέων — ἀνθρ.) Hunc verſ. a Seb. temere additum noſtri non agnoſcunt, nec omnino videtur a Tzetza additus.

4) τεμέσην — χαλκόν) Vit. 1. et Ciz. τεμέσσην (male) διὰ χαλκ. demtis vero ſqq. ἄγω — σίδηρον.

5) Ἔνθα ἄριστος — βάρβαροι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: ταύτην δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, καλαβροί τε καὶ ἕτεροι, τέμψαν ἔτι καλοῦσιν.

6) ὥσπερ αἰδ. — ἐκάλεσε) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia in opprobrium Lycophronis dicta.

7) ὁ δὲ λυκόφ. — φωνὴν) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 3. his omiſſis pergit: οὐ (quod quoque Vit. 1. non οὐδὲ) τὴν περὶ — λογισάμενοι, pro λογισάμενος, quod vide-

Βοάγριον] Ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

855. Ἀσκέρας εὐμαρίδας] Οὗτος [1]) ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ [2]) τοὺς πόδας. Ἀσκέραι δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὀρτάρια [3]), λέγονται [4])· καὶ χλαῖναν, τὸ σφικτούριον, καὶ κυπασσίκιον τὸ ἐπιλώρικον. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων, καίπερ ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτων λέξεις τινὰς [5]), ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον, ἢ ἐπιλήσμων [6]) ὢν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας, ἄλλην ἄλλως ἐκτίθει [7]). Ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο [8]) ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν.

Οὐκ οἶσθα, ὦ Λύκοφρον, ὅτι, ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες [9]) βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, καὶ τὸ ἀσκέρας

tur referre ad βάρβαροι. Ad extr. etiam ignorat τάμασαν — ἐκάλεσε.

1) οὗτος — εὐμαρίδας δὲ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. forte a Io. Tzetza calumniatore Lycophronis addita.

2) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παρὰ, non apte.

3) ὀρτάρια) Noſtri art. praemiſſ. τὰ recte delent. Ὀρτάριον eſt voc. graecitatis mediae, cf. Du Freſne Gloſſar. Suid. habet ἀρτάρια, cf. Salmaſ. ad Scriptt. Hiſt. Aug. T. I, p. 973 et p. 978, vbi docet dici ὀρτάρια et ἀρτάρια *faſcias pedales*: vid. quoque Hemſterhuſ. ad Pollûc. p. 1204, et Heinſ. ad Heſych. ἀσκέρα.

4) λέγονται) Noſtri pro λέγεται. His addunt καὶ χλαῖναν — ἐπιλώρικον, quae quoque curauimus addenda. Reliqua vero, quae ſequuntur vsque ad v. 856, ſine dubio a Io. Tzetza reprehendendi Lycophronis cauſa adiecta, Vit. 1. et Ciz. ignorant.

5) οὗτος — τινὰς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro γίνωσκε, ὦ Λύκοφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχ. κλέπτεις.

6) ἢ ἐπιλ.) Pro ἐπιλ. δὲ noſtri quoque cum Seb.

7) ἐκτίθει) Pro ἐτίθει, bene, quaſi oſtentationis cauſa afferebat.

8) τοῦτο) Pro τοῦτον noſtri cum edd. pr.

9) κατεῖχες) Vit. 3. κατέσχες, non apte.

δὲ ἐκεῖ εὕρηκας, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ προσχὼν, μηδ' 10) εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά. Ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππῶναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, εἰσίν·

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὰν 11) χλαῖναν
Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς 12),
Οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
Ἔκρυψας, ὥς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται 13).

Ἔγνως, ὅτι διὰ τὸ 14) εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάριά φησιν; ἢ 15) χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον·

Ὦ φίλ' 16) Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε.

Καὶ μετά τινά φησι·

Δὸς χλαῖναν 17) Ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον,
Καὶ σαμβάλισκα, κἀσκέρισκα, καὶ χρυσοῦ
Στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

10) μηδ') Vitt. 2 et 3. μὴ δ'.

11) τὰν) Vitt. 2 et 3. non bene omittunt.

12) ῥίγευς) Seb. cum Vitt. 2 et 3. ῥίγους, ſed ῥίγευς, quae eſt forma Genitiui Dorica vel epica, Hipponacti reddenda.

13) ῥήγνυται) Pro ῥίγν. Vit. 3.

14) διὰ τὸ) Pro διὰ τοῦ Vit. 3. recte.

15) ἢ) Pro εἰ δὲ Vitt. 2 et 3. ſed ſeq. ἄκουσον abeſt ab eis.

16) ὦ φίλ') Vit. 3. ὦ φίλε. Ioſ. Scaliger, vti h. l. Thryll. obſeruat, de re numaria, opuſculo poſthumo p. 27. ſq. Hipponactis verſus ſic legit:

ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε πω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσι
ἔκρυψας, ὥς μή μοι χίμετλα γίγνηται.

* * *

ὦ φίλ' ἑρμῆ, μαιαδεὺς ὁ κυλλήνης

* * *

δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ,
καὶ βαμβακίζω.

* * *

δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον (forte κυπασσίσκον)
καὶ σαμβάλικα, κἀσκέρικα, καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα, θοὐτέρου τοίχου.

Explicat ibi quoque στατῆρας τοῦ ἑτέρου τοίχου.

Ἔγνως [18]) πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα [19]) τὰ ὀρτάρια λέγονται [20]): ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ, περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

856. Ἥξει δὲ Σῖριν] Σῖρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις [21]). Ἡ δὲ πόλις Σῖρις, νῦν Πολίειον [22]) λέγεται, ἀπὸ Πόλιδος [23]) κασσέως ἐμπόρου.

Λακινίου μυχοὺς] Τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ [24]) φησὶ καὶ Θεόκριτος [25]):

Καὶ τὸ ποταῶον [26]) τὸ Λακίνιον, ᾧπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα [27]) μόνος κατεδαίσατο μάσδας [28]).

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίου [29]) Κροτωνιάτου.

17) Δὸς χλαῖναν —) Hi verſſ. ope Vitt. 2 et 3. ſic, vti dedimus, ſunt conſtituendi, *ſicut eos iam Scaliger conſtituit, cum gloſſis interlinearibus, quas Potterus male in textum recepit, verſus nulla metri habita ratione confudit, et e tribus quatuor fere fecit. Etiam metrum bene ſe habet, ſed illud μοι, et ſuppoſitum σοι, quod Vitt. 2 et 3. ponunt poſt χρυσοῦ, eliminandum, nec eſt olim in vulgatis.* Thryllit. Quod ad gloſſas interlin. in Vit. 2. adpoſitas attinet, ſuper χλαῖναν ſcriptum eſt σφικτούριον, ſuper κυπασίσκον, ἐπιλώρικον, ſuper σαμβαλίσκα, ὑποδήματα, ſuper τοὐτέρου, ἰωνικῶς, ſuper κἀσκέρισκα, ὀρτάρια, et ſuper τοίχου, μέρους. Vit. 3. gloſſas non exhibet. Pro τοὐτέρου l. θοὐτέρου malim θατέρου vel δευτέρου.

18) ἔγνως) Vit. 3. ἔγνω et poſtea ἰδὼν pro ἰδοῦ.

19) ἀσκέρικα) Vitt. 2 et 3. ἀσκέρα.

20) λέγονται) Pro πάντως λέγεται, bene, nam πάντως perperam iteratur.

21) ἰταλ. καὶ πόλ.) Vit. 1. et Ciz. σικελίας καὶ πόλ. ἐξ οὗ καὶ σιρία ἐκλήθη, ſeqq. ſublatis. Nemo eſt Geographorum vett. qui concinat his Codicibus.

22) πολίειον) Cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

23) πόλιδος) Pro πόλεως Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed κασέως pro κασσέως. Alias dic. κασσία vel κασία.

24) περὶ οὗ — μάσδας) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

25) Θεόκριτ.) Idyll. IV, 33. 34.

26) ποταῶον) Vitt. 2 et 3. ποτ' ἀῶον, quod etiam reperitur in quibusdam edd. vett.

857. Ἐν οἷσι πόρτις] Ἐν οἷστισι [30]) τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει [31]). Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ [32]) ἐγχώριοι, ἐκ νόμου ἀεὶ [33]) ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι [34]), καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι, οὗτινος ἕνεκα ἡ Θεὸς [35]) ἡ Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται, καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στέρθυγγα τῆς χέρσου ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον.

Ὄρχατον] Στίχον, τάξιν [36]). Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς, ὄρχατον τὸν κῆπον λέγει [37]).

858. Ὁπλοσμίᾳ] Ὁπλοσμία, ἐπίθετον Ἥρας [1]), τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τριφύλου [2]).

859. Τεθμὸς] Ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται [3]), τεθμός.

27) ὀγδώκ.) Vit. 3. ὀγδοήκοντα, male.

28) κατεδ. μάσδας) Vit. 2. κατεδίεσσατ᾽ ἁμάξας: Vit. 3. κατεδύσσατ᾽ ἀμάξας.

29) λακινίου) Schol. in Theocrit. ἀπὸ τινὸς λακίνου (leg. λακινίου, cf. Steph. Byz.) κερκυραίου.

30) ἐν οἷστισι) Vitt. 2 et 3. ἐν οἷς.

31) ἀναθ.) Vitt. 2 et 3. ἀνθήσει, male.

32) αἱ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ante Pott. legebatur καί.

33) ἀεὶ) Abeſt a Vit. 3.

34) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελάνηφόροι.

35) ἡ Θεὸς) Vit. 1. et Ciz. ἡ Θεὰ, deinde Vit. 3. ἡ Θέτις pro Θέτις.

36) στίχον, τάξιν) Vit. 3. non male στίχου τάξιν.

37) λέγει) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. δηλοῖ.

1) ἐπίθ. Ἥρας) Sic Vitt. 2 et 3. pro Ἡρ. ἐπίθ. bene ob ſeqq.

2) τριφύλου) Forte τριφυλίας. Strab. VIII, p. 337. Pauſ. V, 5, 3. et Steph. Byz. Τριφυλία, ἡ Ἦλις. Τριφύλου videtur ortum compendio ſcripturae τριφυλ᾽, vt in noſtris Codd. exhibetur.

3) τέθειται) Non extat in Vit. 1. et Ciz. vt ante Potter. Deinde Vit. 2. τεσμὸς pro τεθμός.

860 — 61. Εἰνάπηχυν [4])] Ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα [5]).

Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος] Τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ [6]) τρίτον καὶ Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεὺς, Πηλέως δὲ [7]) καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. Καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ [8]) καὶ Πηλέως Ἀχιλλεύς.

Πρηστῆρα μάχης] Τὸν σφοδρὸν καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸν μάχιμον [9]).

862. Ῥέθη] Ῥέθος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἔθη [10]) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν [11]).

863. Ἁβροπήνους [12])] Τρυφεροστήμονας, πλουσιοϋφεῖς [13]), σηρικούς.

864. Κάλχῃ φορυκτοὺς] Πορφυροβεβαμμένοις [14]) κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν [15]) βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμα-

4) εἰνάπ.) Vit. 2. ἐννάπ. Vit. 3. εἰννάπ.

5) τὸν Ἀχιλ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) τοῦ Αἰακοῦ) Sic noſtri omnes: τρίτον omittunt Vitt. 2 et 3.

7) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inſerunt.

8) Θέτιδ. δὲ) Noſtri δὲ recte addunt.

9) λέγει — μάχιμον) A Seb. adiunctum noſtri ignorant.

10) ἔθη) Vitt. 2 et 3. vt ſupra ad v. 173. ἤθη. cf. Zonar. Lex. ibique Tittman. ἔθη rectius h. l. ob ῥέθος.

11) εἶπεν) Non male delent Vitt. 2 et 3.

12) ἁβροπ.) Vit. 3. ἁβροπήμονας.

13) πλουσιοϋφεῖς) Pro πλουσίους Vit. 1. et Ciz. bene, ſcl. veſtes auro et argento intextas. Abeſt hoc voc. a Lexicis noſtris.

14) πορφυροβεβαμ.) Vitt. 2 et 3. vno verbo pro πορφύρᾳ βεβαμ. Adiectiuum πορφυρόβαπτος exhibent Lexica, ſed verbum πορφυροβάπτειν adhuc ignorant.

15) διὰ πολλ. — πεποικιλ.) Abſunt a noſtris.

ρικοὺς [16]) λέγει. Κάλχη δὲ, ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη [17]).

865. Στόρθυγγα] Ὀξύτητα [18]), ἀκρωτήριον τοῦ Κρότωνος. Λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ἥξει δὲ ταύρου] Παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ εἰς την [1]) Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος, τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη· παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος, καὶ πενταθλήσας [2]) αυτὸν, ᾄρας μετέωρον κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλε [3]), καὶ οὕτως Ἔρυξ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον [4]) δὲ τὸν Ἔρυκά φησι, διὰ τὸ θυμικὸν [5]) καὶ γενναῖον.

867. Κωλῶτις] Ἡ Ἀφροδίτη, καὶ τιμᾶται [6]) ἐν Κύπρῳ. Κωλῶτις [7]) δὲ ἐκλήθη, ὅτι τὶς νεανίας ὑπὸ ληστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου [8]) κατασχεθεὶς, ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι

16) *πλουμαρικ.*) Vit. 1. et Ciz. *πλουμαρκοὺς*, vitiose. Vopisc. in Carino c. 20. *vestes plumandi difficultate pernobiles*, cf. ibi Salmas. pag. 849 sqq.

17) *κάλχη — εὑρέθη*) In nostris non comparent.

18) *ὀξύτ.*) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt in edd. ante Pott.

1) *εἰς τὴν*) Nostri *περὶ τήν*.

2) *πενταθλ.*) Vit. 1. et Ciz. *διαπενταθλήσας*: verbum Lexicis adhuc incognitum.

3) *καὶ ἀνεῖλε*) Abest a nostris: glossa videtur esse τοῦ· *κατεκρήμνισε*. Reliqua, vt Seb. habent.

4) *ταῦρον — γενναῖον*) Haec verba Vit. 1. et Ciz. primo loco scholii ponunt.

5) *θυμικὸν*) Ciz. *θυμιτικὸν*: Vitt. 2 et 3. *μυθικὸν*, perperam.

6) *καὶ τιμᾶται*) Addunt Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. vt Pott. *ἐν κύπρῳ*.

7) *κωλῶτις*) Aliis dicitur *κωλιὰς*, cff. Aristoph. Nub. v. 52. ibique schol. qui consentit Tzetzae, et Lysistr. v. 2. Lucian. Amor. 42, et Pauf. I, 1, 4. et ibi Facius. Vid. etiam Manso *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythol.* p. 181.

8) *τυράν.*) Art. τοῦ nostri omittunt, bene.

τῶν 9) ἄκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. Ἡ δὲ θυγάτηρ, ἢ τοῦ ἀρχιληστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, καὶ μιγεῖσα τούτῳ ἀπέλυσεν αὐτόν 10). Ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι 11) δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐῤῥύσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορνις γῆ 12).

868. Ἀλεντία] Ἡ ἐν Ἄλεντι, ποταμῷ Κολοφῶνος, τιμωμένη· ἐκεῖσε 13) γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.

Λογγύρου] Λόγγυρος, λίμνη Σικελίας 14).

869. Ἅρπης] Ἅρπη, ἡ Δρεπάνη 1), καὶ ἡ Φαιακία, ἢ Κέρκυρα 2), καὶ χωρίον ἐν Σικελίᾳ 3). Καὶ ἡ μὲν Κέρκυρα λέγεται Δρέπανον 4), ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν 5), ἢ τὸ

9) τῶν) Noſtri recte delent additum ἐκ. Vitt. 1. 2. et Ciz. tuentur vulg. ἀκρομηρίων, pro quo Vit. 3. cum Eudoc. p. 266. ἀκρωτηρίων, corrupte, forte leg. ἀκροναρίων, quod, vt e Gloſſar. patet, eſt verbum mediae graecitatis, et extremam membri partem ſignificat.

10) καὶ μιγ. — αὐτόν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἀπέλυσεν αὐτὸν, μιγεῖσα τούτῳ.

11) ὅτι — ἐῤῥύσατο) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι ἐλυτρώσατο αὐτόν.

12) κωλὶς — γῆ) Phauor. idem habet, verum addit quoque ſchol. ſeq. quod ad voc. κωλῶτις nil facit. Saepius exſcripſit feſtinanter, et aliena adleuit.

13) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ. cf. de Alentia Manſo l. antea l. p. 173.

14) λόγγ. — σικελ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἡ Δρεπάνη) Pro ἤτοι δρέπανον Vit. 1. et Ciz. recte, cf. Steph. δρεπάνη, ἡ φαιακία.

2) ἢ κέρκ.) Noſtri neque ἡ, vt Pott. neque ἢ habent. Seruandum tamen eſt ἢ, nam Phaeacia quoque nominabatur Corcyra, Plin. H. N. IV, 12.

3) χωρ. ἐν Σικ.) Noſtri, vt ante Seb. ἡ Σικελία. Steph. ad δρεπάνη vrbem Siciliae fuiſſe tradit δρέπανον. Phauor. ad ἅρπη· ἐστὶ δὲ καὶ σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον.

4) καὶ ἡ μὲν — λέγεται δρέπ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro: λέγεται. Ἡ μὲν κέρκυρα.

5) ἐξέτεμεν) Pro ἐξέτεμνεν noſtri cum edd. ante Seb.

δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ 6) ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυας 7)· τὸ δ' ἐν Σικελίᾳ 8), ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, κᾄνπερ 9) ὁ Λυκόφρων φαίνηται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον 10) παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον 11) καλεῖται. Μέμνηται 12) δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

870. Γονοῦσαν] Ἔστι μὲν πόλις 13) Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος 14).

871. Καὶ Θηροχλαίνου σηκὸν] Θηρόχλαινον λέγει τὸν Ἡρακλῆ 1). Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤτοι παρελθὼν, ὁ Μενέλαος καὶ τὸν σηκὸν 2) καὶ ναὸν τοῦ Θηρο-

6) Δημήτ.) Vitt. 2 et 3. Δήμητρα.

7) στάχυας) Noſtri pro στάχυς.

8) τὸ δ' ἐν Σικ.) Noſtri, vt edd. pr. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία.

9) κᾄνπερ — λέγειν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. niſi quod Vit. 2. recte φαίνηται pro φαίνεται: atque haec videntur eſſe e recenſione Io. Tzetzae, nam Iſ. Tzetz. ſine dubio dedit, quod exhibent Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν ὁ Ζεὺς τὸ κρονοτόμον δρέπανον.

10) τὸ δὲ δρέπ. — Αἰτίων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Callimach. ed. Erneſt. p. 424 et 506.

11) ζάγκλον) *Cff. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. μ, p. 484. Baſ. et Scaliger ad Varr. de L. L. IV, c. 31.* Thryllit.

12) μέμνηται — αἰτίων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Sebaſt. cum editoribus pr. male αἰτιῶν, nam dicc. Αἴτια. In ſcholl. Hom. Villoiſ. Marcianis Il. ι v. 193. ἐν δευτέρῳ — Αἰτίων: β, 145, ἐν Αἰτίοις, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 815. ed. Harl. vbi ſchol. Aeſchyli Eumenid. citatur, omiſſo autem verſiculo et verbis ſcholii, quae ſe ita habent: ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β.

13) μὲν πόλις) Vit. 3. delent recte καὶ interiectum.

14) ἐν ᾗ — Μενέλ.) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Θηρόχλ. — Ἡρακλῆ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. omiſſo tamen poſtea voc. Ἡρακλέος, bene.

2) ὁ Μενέλ. — σηκὸν) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

χλαίνου, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν [3]· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης [4]) Ἰάσων ἐδείματο [5], καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε· εἰς γὰρ τὴν Συρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ψαμμαθώδη [6]) καὶ ἀβαθῆ την θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, ἄραντες επ' ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα [7]) ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος· τῇ δὲ δωδεκάτῃ [8]) πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ὃν εἴπομεν [9]), ναὸν ἔκτισαν τῷ Ἡρακλεῖ· ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυνθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις [10]) μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος [11]).

872 — 73. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμίσας] Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος [1]) ἔδειμε καὶ ἔκτισε [2]) σὺν

3) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr.

4) τῆς Λιβύης — usque ad εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν incuria librarii in Vitt. 2 et 3. excidisse videntur.

5) ἐδείματο) Reduximus hoc voc. rarius a Seb. perperam mutatum in ἀνήγειρε, quod e glossa est, nam δέμω est i. q. οἰκοδομέω, cf. Etymol. M. δειμάμενος, Phauor. et Zonar. δειμάμενα. Ad v. 872. iterum occurrit ἔδειμε.

6) ψαμμαθώδη καὶ) A Seb. additum nostri non addunt, neque omnino videtur addendum, si ἀβαθῆ, vt nostri, pro ἄβατον s. ἀδιάβατον legas, quae lectio nostrorum aptissima simul tollit tautologiam: μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, nam sic quoque nostri pro αὐτήν.

7) δώδεκα) Reuocauimus e Codd. nostris et Pind. Pyth. IV, 45, quem laudat Tzetzes. Seb temere ἕνδεκα ob seq. δωδεκάτῃ δὲ — nam ipso die duodecimo quum peruenissent ad aliud mare, nauem eo usque portatam deposuerunt.

8) τῇ δὲ δωδ.) Sic nostri pro τῇ δωδ. δέ.

9) εἴπομεν) Pro εἶπον Vitt. 2 et 3. bene.

10) ταῖς ψάμ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ἄμμοις.

11) καθαιρ.) Vit. 1. et Ciz. καθαιρούμενος.

1) τοῦ Ἡρακλ.) Delent Vit. 1. et Ciz. nec contextus eo indiget.

τοῖς πεντήκοντα Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε δηλονότι 3) τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. Ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων οὕτω 4)· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ Τυρώ. Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας 5) καὶ Νηλεύς. Τῆς αὐτῆς δὲ Τυροῦς 6) καὶ Κρηθέως Αἴσων, Ἀμυθάων 7), Φέρης. Αἴσονος καὶ Πολυμήδης 8), τῆς Αὐτολύκου, ἢ, κατά τινας, Ἄρνης, ἢ Σκάρφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυστων ἱστορίαν πλατέως λίαν ἐν τῇ ἀρχῇ 9) εἶπον.

874 — 76. Κρόκαι] Οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ 10) κρύος κύειν· ψυχροὶ γάρ· ἤπερ ὁ βυθός.

Κρόκαι 11) δὲ Μινυῶν] Οὕτω 12) συντάσσεται· Ὅντινα ναὸν σὺν τοῖς πεντήκοντα ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ

2) καὶ ἔκτισε — ἄμναμος καὶ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

3) δηλονότι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vti quoque ſeq. τὴν ναῦν.

4) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. οὗτος.

5) πελίας) Vitt. 2 et 3. perperam πηλεὺς, cf. Apollod. I, 9, 8.

6) τῆς αὐτῆς — τυροῦς) Pro τυρ. δὲ τῆς αὐτῆς Vit. 1. et Ciz. bene, cf. ad v. 175, vbi eadem narrantur.

7) Ἀμυθάων — εἶπον) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. modo habent: ἀφ᾽ οὗ ὁ Ἰάσων. Sed Ἀμυθάων pro Ἀμαθάων, vt ad v. 175, cum Seb. Vitt. 2 et 3.

8) πολυμήδης) Sic quoque Apollod. I, 9, 16. ſed Eudoc. p. 221. Ἀλκιμέδης, τῆς Κλυμένης τῆς Μινυηΐδος, cui conſentit ſchol. Apoll. Rh. II, 229, p. 125.

9) ἐν τῇ ἀρχῇ) ſcl. ad v. 175. Sic Vitt. 2 et 3. pro ὄπισθεν. Caeterum in edd. pr. addita: Λόγχουρος] λίμνη Σικελίας. Γονοῦσα δὲ ἐστὶ μὲν καὶ πόλις Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, a Seb. eiecta noſtri quoque non agnoſcunt.

10) παρὰ τὸ) Vit. 2. ἀπὸ τοῦ; ſed κρύος κύειν noſtri cum vulgato. Equidem cum Etymolog. κρούω, κρούειν l. κρύος, κρύειν legendum putem, niſi ſequeretur ψυχροί. Hariolatur hic ſcholiaſtes; ſupra ad v. 107. meliora dat.

11) κρόκαι — πολὺν χρόνον) Omnia abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) οὕτω) Pro οὕτως noſtri.

καὶ αἱ ψάμμοι καὶ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖσε, τηροῦσι καὶ φυλάττουσι τὰ εὔλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα [13]) καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρία σταγὼν, σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ πόλυν χρόνον [14]).

Μινυῶν] Τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους [15]) αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου [16]) ἦσαν. Δύο [17]) δὲ Ὀρχομενοί εἰσιν, ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος [18]), ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως [19]) ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιῤῥόης [20]), τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗπερ Μινύου καὶ Τριγονείας [21]), τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένειοι· Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν· Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν.

Εὐλιπῆ στελγίσματα] Οἱ ῥυπαροὶ [22]) ἱδρῶτες,

13) στελγ.) Vit. 2. στελεγίσματα: Vit. 3. στλεγίσματα hic et poftea.

14) πολ. χρόνον) Vitt. 2 et 3. πολυχρονίως.

15) οἱ πλείους) Idem tradit fchol. Pind. Pyth. IV, 120. Cod. Ciz. poft οἱ πλείους αὐτῶν, reliquis demtis, pergit: ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Ποσειδῶνος etc.

16) Μινυείου) Sic quoque Vit. 2. fed Vitt. 1. 3. et Ciz. Μινυοῦ. Schol. Pind. et Apollon. l. l. μινύου.

17) δύο — Ἀρκαδίᾳ) Abfunt a Vit. 1. et Ciz.

18) πολύμηλος) Pro πολύμαλλος Vitt. 2 et 3. recte, cf. Hom. Il. II, 605. ibique Euftath. et Il. II, 511. Statius Theb. IV, 295. et Tzfch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 247. Sic quoque Gerbel. et Pott. legendum putarunt.

19) οὕτως) Pro οὗτος noftri cum Seb.

20) καλλιῤῥόης) Pro καλλιρόης noftri; recte, cf. Apollod. II, 5, 10.

21) τριγονείας) Ita quoque Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. et fchol. Pind. Pyth. IV, 120. τριτογενείας.

22) ῥυπαροὶ) Pro λιπαροὶ Vit. 1. et Ciz. recte ob feq.

ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στελγίδες [23]) γὰρ, τὰ τριπτήρια [24]), οἷς οἱ [25]) ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν ῥύπον ἐκξέουσι [26]).

Πολλὰ εἰπὼν περὶ Μενελάου ὁ Λυκόφρων, περὶ τῶν τοῦ Ἀντήνορος [27]) υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου [28]), οἱ μετὰ Μενελάου [29]) πλέοντες, ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ Κυρήνην τῆς Κρήτης [30]), καὶ οὐκ ἔτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κυρήνῃ Κρήτης τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. Λυσίμαχος [31]) δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως [32]) λέγει· „Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορί-„δαι, παρ' Ἀκαμνάκει [33]), βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, „μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἱ

ῥύπος. Verba autem haec usque ad ἀποξύσματα Vitt. 2 et 3. non habent.

23) στελγίδ.) Vit. 3. στλεγίδες.

24) τριπτήρ.) Vit. 1. τρίπτρα: Ciz. ῥίπτα: Vit. 2. vt edd. pr. τρίπτα: Vit. 3. τρίπλευρα, corrupte omnes.

25) οἷς οἱ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui ignorant οἱ.

26) ἐκξέουσι) Vit. 1. et Ciz. pro ἐκξέομεν, quod tuentur cum vulgat. Vitt. 2 et 3. Phauor. ἀποξύουσι.

27) Ἀντήνορ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀγήνορος, qui Hom. Il. λ, 59, filius Antenoris dicitur.

28) Ἐρυμ.) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυμανθείας, corrupte.

29) μετὰ Μεν.) Nostri omnes sine art. τοῦ.

30) περὶ — κρήτης) Pro περὶ τὴν κρήτην Vit. 1. et Ciz. vti in seqq. quoque ἐν κυρήνῃ κρήτης pro ἐν κρήτῃ, bene.

31) λυσίμαχος — ᾤκησαν) Desunt in Vit. 1. et Ciz. λυσίμαχος Vitt. 2 et 3. quoque exhibent, olim male in edd. vett. σύμμαχος. Cff. de Lysimacho Voss. de Hist. gr. p. 301. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 129, ed. Harl. Add. Phot. Lex. p. 369. ad Σαμίων: ὡς Λυσίμαχος ἐν β Νοστῶν (lege Νόστων), Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 223. et ad Virgil. T. II, p. 241. In Io. Tzetz. Chil. VI, v. 921. λυσίμ. dic. κυρηναῖος.

32) οὕτω πως) Sic legendum, vt infra ad v. 918. pro οὕτω πῶς. Vitt. 2 et 3. οὕτω πού.

33) Ἀκαμνάκει) Vitt. 2 et 3. pro Ἀμνάκει.

„μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης [34]) καὶ θαλάσ-„σης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ᾤκησαν" [35]).

877 — 80. Ἄλλους δὲ θῖνες] Περὶ τῶν Θεσσαλῶν φησὶ Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους αἰάξουσι [1]) καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ αἰγιαλοὶ [2]), οἵ τε μύρμηκες καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς [3]) Λιβύης. Θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς [4]), τί παθόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. Ἐκριφέντας δὲ, ποταποὺς, προσεστηρότας [5]) καὶ διεσχισμένους δέρτροισι [6]) καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, θρυλλίγμασι καὶ συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντιστρόφως εἶπε.

Τειχείρων] Τῆς Κυρήνης πόλεις, Ἀπολλωνία καὶ Τεύχειρα [7]). Ἡ δὲ Κυρήνη χωρίον τῆς Λιβύης ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ Φάρος.

Ex 879. Ἄτλαντος οἰκητήριον] Τὴν Λιβύην λέγει· Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνὴρ [8]), ὃς εἰς

34) κυρήν.) Recte: Vitt. 2 et 3. vitiose κρήνης.

35) ἔκτισ. — ᾤκησ.) Vitt. 2 et 3. ᾤκησ. καὶ ἔκτ.

1) αἰάξ.) Recte, nostri tuentur vulg. αἰάζουσι, sed Vit. 3. praetermittit καὶ θρηνήσουσιν.

2) αἰγιαλ.) Bene omittunt art. οἱ Vitt. 2 et 3.

3) τῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

4) αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοί.

5) προσεστηρ.) Vitt. 2 et 3. προσερηρότας, vid. nott. ad Lycophr.

6) δέρτρ.) Vitt. 2 et 3. δέντροισι, et postea δέντρων pro δέρτρων, male.

7) Ἀπολλ. καὶ Τεύχ.) Idem tradit schol. Pind. Pyth. IV, 26. Inde a Τευχείρων usque ad verba v. 881: Μόψον τιταιρώνιον] ὁ Μόψος οὗτος, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. In Vit. 2. tota pagina deest usque ad verba v. 886. εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. In Vit. 3. reperiuntur quidem, sed ad extr. schol. v. 881. sunt, ni fallor, Io. Tzetzae.

8) μαθηματ. — ἀνὴρ) Idem Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 92. ed. Heins.

ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καί ποτε παρασφαλεὶς [9]), κατέπεσεν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τό, τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθησαν. Πολύϊδος [10]) δὲ, ὁ Διθυραμβοποιὸς, τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησὶν, οὐ μαθηματικόν· ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα [11]), διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ᾽ ἐρωτᾶν αὐτὸν, τίς εἴη. Τούτου καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς ἦν [12]) ὁ Ἕσπερος [13]) κατὰ τοὺς λοιποὺς, οὐ κατὰ τὸν Πολύϊδον. Ἔρημον δὲ τὸ Ἄτλαντος οἰκητήριόν φησιν [14]), ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη.

881 — 96. Μόψον Τιταιρώνειον] Ἔνθα ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον [1]), τὸν ἀπὸ Τιταρῶνος [2]) πόλεως, ταρχύσαντες [3]) οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεστήλωσάν τε καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπῖδα καὶ βάσιν [4]), καὶ σημεῖον ἀπὸ τοῦ Ἀργώου δορὸς καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου, πέτευρον [5]) καὶ σανίδα κλασθὲν, ἤτοι κώπην τεθλασμένην [6])· ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτὸ κειμήλιον καὶ δώρημα

9) παρασφ.) Vit. 3. κατασφαλεὶς, quod voc. Lexica ignorant.

10) πολύϊδος) Pro πολύειδος Vit. 3. hic et poſtea, recte, cf. Etymol. Mag. ad Ἄτλας, et Heyne ad Apollod. III, 3, 1. In Prolegg. non occurrit inter Dithyrambicos, forte h. l. additus a Io. Tzetza. vid. Voſſ. de Poet. gr. p. 47. *Polyides Sophiſta inter Tragicos locum inuenit ap. Ariſtot. de Poet. c. 13 ſq.* Thryllit.

11) γοργόνα) Vit. 3. vti alias, γοργόνην.

12) ἦν) Exhibet Vit. 3. cum Seb.

13) Ἕσπερ.) Vit. 3. Ἑσπέριος.

14) φησιν) Addit Vit. 3. cum Seb.

1) τὸν Μόψ.) Abeſt a Vit. 3.

2) τιταρῶνος) Vit. 3. pro τιταιρῶνος, recte, cf. Steph. Byz. ad h. v.

3) ταρχύσ.) Vit. 3. ταρχύσαντο, vt ap. Lycophr.

4) καὶ βάσιν — τοῦ τῆς) Abſunt a Vit. 3.

5) πέτευρον) Vit. 3. πέταυρον, vid. nott. ad Lycophr.

6) τεθλασμ.) Pro τεθραυσμένην Vit. 3. bene.

νεκρῶν. Ποῦ δ' ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὐσίγδα, πόλιν Λιβύης 7), ἥντινα Αὐσίγδα παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω συντάσσεται 8)· Ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν. Ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως γόνῳ, ἤγουν 9) υἱῷ, Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. Τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, ἢ 10) καὶ ὅπου διὰ τῶν στενῶν 11) πετρῶν ὁ Τίφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. Τουτάκις δὲ καὶ τότε αὐδάξει καὶ εἴπῃ θαλασσόπαις 12) δίμορφος θεὸς, ἤγουν ὁ Τρίτων, τοὺς Ἕλληνας τὰ κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ὁ ἀγρότης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλληνι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης. Τὰς δὲ εὐχὰς, ἤτοι τοὺς λόγους 13), τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς, ἄφαντον.

Μόψον Τιταιρώνειον] Ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ. Ὁ δὲ Ἄμπυκος υἱὸς ἦν 14) Τιταιρῶνος 15), ἀφ' οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος 16)·

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην 17), Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος.

7) πόλιν λιβ.) Desunt in Vit. 3. deinde pro ἥντινα Αὐσ. legit ὅπου. Infra ad v. 885. fere eadem repetuntur.

8) τὸ δὲ — συντάσσ.) Vit. 3. cum vulg. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτω σύνταξον.

9) γόνῳ, ἤγουν) A Seb. additum Vit. 3. non addit.

10) ἢ) A Seb. adiectum consentiente Vit. 3. cf. ad v. 889.

11) διὰ τ. στενῶν) Sic Vit. 3. comprobante Pottero. Seb. στενῶν male omisit.

12) θαλασσόπ.) Vit. 3. delet art. ὁ, bene, cf. Lycophr. v. 892.

13) λόγους) Vit. 3. λόγχους.

14) ἦν) Cum Seb. Vit. 3.

15) τιταιρῶνος) Forte τιτάρωνος, vti vrbs dic. τιταρών, et schol. Apollon. I, 65,

Οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως εν Λιβύῃ, ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ [18]), ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα [19]), ἐκ τῆς Ἀργοῦς. Καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν· ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. Τινές δέ φασιν ἐν Κιλικίᾳ.

Ex 883. Ἀργώου δορὸς] Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος [1]) ναῦς, ἢ ὅτι [2]), κατὰ Ἀπολλώνιον [3]), Ἄργος ὁ Ἀρέστορος [4]), ἢ Ἀλέκτορος, υἱὸς αὐτὴν ἐναυπήγησεν· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος [5]) ὁ Σαλαμίνιος.

p. 119. Μόψος τοῦ Τιτάρωνος; nostri Codd. vero cum Eudoc. p. 220. τιταιρῶνος.

16) Ἡσίοδ.) Scut. Herc. 181, cf. ibi Heinrich.

17) Ἀμπυκ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀμπυκίδα, non bene.

18) οἱ ἑταῖρ. αὐτ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

19) ἢ σαν.) Vit. 3. καὶ σαν. *hoc est.*

1) Ἰάσονος) Nostri recte pro Ἰάσωνος.

2) ἢ ὅτι — ἐναυπήγησεν) Desunt in Vit. 3. non bene, ob seq. ἢ ὅτι — Σαλαμ. quod habet. Alia tamen manus ad extr. addidit ἢ ὑπὸ Ἄργου. Eudocia quoque addit p. 79. ὑπὸ Ἄργου, omissa tamen part. ἤ.

3) κατὰ Ἀπολλών.) I, 110.

4) Ἀρέστορος) Reduxit bene Sebast. vti iam Sturz. legit ad Pherecyd. p. 174. quem consulas, pro ἴστορος. Vit. 1. et Ciz. θέστορος, aeque male. Apoll. Rh. I, 112. Ἄργος τεῦξεν Ἀρεστορίδης, et Apollod. II, 1, 3. ὃν Ἀσκληπιάδης Ἀρέστορος λέγει υἱὸν, cf. ibi Heyne.

5) Ἡγήσανδρ.) *Nisi Delphicus pro Salaminius licet rescribere, (Hegesander enim ὁ Δελφὸς commentaria quoque scripsit* περὶ ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, *teste Athen.* V, 13. *atque in illis fortasse id tangere potuit) nisi igitur Delphicum illum, de quo vid. Voss. de H. Gr. L.* III, *p.* 288. *malumus intelligere, ignoro alterum, qui ipsum commemoret.* Sebast. Pro ὥς φησιν — σαλαμ. quod quoque Vit. 3. et Eudoc. additis modo ὑπὸ Ἄργου, habent: Vit. 1. et Ciz. παρ᾽ Ἡγησάνδρου σαλαμινίου.

Ex 885. Αὐσίγδα] Αὐσίγδα πόλις Λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Φασὶ 6), ὅτι κατὰ τὴν ανακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ενέπεσεν. Ἀπορουσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ του ἔκπλου Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτούς. Ὧι ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφυρων.

Ex 886. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι] Ἀκέσανδρός 7) φησιν, Εὐρυπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος, γήμας Στερόπην 8), τὴν τοῦ Ἡλίου 9), Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λυκάονα 10) καὶ Λεύκιππον, ὃς Εὐρύπυλος βασιλεὺς 11) ἦν Κυρήνης. Ὁ δὲ Τριτων τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων 12), καὶ τὰ λοιπά· τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω δελφὶς, ἔχων δύο μόνους εμπροσθίους 13) πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης δὲ 14) καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς, κατ' ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς 15).

6) φασὶ — usque ad πατρὸς λαφύρων nostri ignorant.

7) Ἀκέσανδρός) Locum *Acesandri habent scholia Pindari Pyth.* IV, 57. *add. schol. Apollon.* IV, 1662, *p. m.* 245, *b.* Thryllit. Add. Voss. de Hist. Gr. p. 238, Plutarch. Sympos. L. V, p. 685, Vol. VIII. edit. Reisk. Ἀκέσανδρος ἐν τῷ περὶ Λιβύης, schol. Apoll. Rh. IV, 1750. schol. Pind. Pyth. IV, 1, p. 543. Vol. III. ed. Heyn. et Pyth. IX, 26, p. 626.

8) Στερόπην) Pro Στερόπην Vit. 1. et Ciz. *quod rectum, quia κύριον.* Thryllit. Sic quoque schol. Pind. l. l.

9) τὴν τ. Ἡλίου) Sic Codd. nostri cum schol. Pind. abiecto voc. θυγατέρα, temere a Pottero intruso.

10) λυκάονα) A Seb. restitutum pro λύκωνα comprobant nostri cum Schol. Pindari, qui tamen λεύκιππον etiam pro λεύχιππον recte legunt.

11) βασιλεὺς) Nostri delent bene praemiss. καί.

12) τε ἔχων) Abest a Vit. 1. et Ciz. Forte intelligitur κατὰ, vel refertur ad seq. ἔχων.

13) ἐμπρ.) Vit. 1. et Ciz. mendose ἐμπράκτους.

14) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inserunt.

Ἔστι δὲ Τρίτων καὶ [16]) ποταμὸς Λιβύης. Οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος [17]) ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε [18]) τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος, ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς, ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης [19]), ἢ Δώριδος [20]) τῆς Εὐρώτα [21]) θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ [22]) θυγατρί· ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης [23]) φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνος [24]), τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι. Ὡς γοῦν [25]) ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω [26]) θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ

15) ὧν παῖς — λοιπούς) Ciz. et Vit. 1. modo παῖς ἦν. Reliqua a Io. Tzetza, qui vbique venditat ſuum κατ' ἐμέ, videntur allita. λοιποὺς, vt Apollod. I, 4, 5. et Heſiod. Theog. v. 930.

16) τρίτων καὶ) Vit. 1. et Ciz. aptius, quam vulg. καὶ τρίτων, cf. Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

17) Πίνδαρ.) Pyth. IV, 37. cf. ibi ſchol. et ad v. 49. Μενεκλῆς, Pind. Pyth. IV, 10, p. 545. cf. Voſſ. de H. Gr. p. 304. Laudatur quoque in Phot. Lex. p. 17. ad Ἑρμαῖ.

18) ἔδωκε) Vit. 3. ἔδειξε, non apte.

19) Μηκιονίκ.) Vit. 3. μηκιόνης, vitioſe. Schol. Pind. Pyth. IV, 15, et 35. vulg. ſeruant.

20) Δώριδ.) Pro ὤριδος reſtituit Seb. conſentiente Vit. 3.

21) Εὐρώτα) Sic omnino legendum pro Εὐρώτου. Vit. 3. et ſchol. Apollon. p. 245, b, habent Εὐρώπης, vbi Εὔφημος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ filius dicitur, ſed vulg. tenenda, quia ſchol. Pindari Pyth. IV, 15 et 76. τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς habet.

22) Λαονόμῃ) Vit. 3. λαομένι, vitioſe.

23) Ἀσκληπιάδ.) Vid. ad v. 315. Phot. Lex. p. 452. ὕδωρ δὲ πίνων —. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 409.

24) Ποσειδῶνος) Pro Ποσειδῶνι cum Seb. Codd. noſtri et ſchol. Pind. Pyth. IV, 64.

25) ὡς γοῦν usque ad οὕτω μὲν Πίνδαρος deſunt omnia in Vit. 1. et Ciz. Pleraque hauſta e ſchol. Pind. Pyth. IV, 44.

26) τῆς ἔξω) Vit. 3. τὸ ἔξωθεν.

εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον, δώδεκα πρότερον ἡμέρας ἔξω τοῦ [27]) Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης· ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. Ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ τὴν Θήραν [28]), βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ. Μαντεύεται δὲ ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοὺς ἀπ' Εὐφήμου [29]) ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας· (ἡ δὲ Θήρα [30]) Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο)· ὃ καὶ γέγονεν. Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχῃ [31]) μιγεὶς, Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ Βάττος, ὁ κτίστωρ [32]) Κυρήνης, ὁ διὰ στάσιν [33]) ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λι-

27) ἔξω τοῦ) Sic quoque ſchol. Pind. l. l. verum Vit. 3. ἐξ αὐτοῦ.

28) Θήραν) Ita etiam ſchol. Pind. Pyth. IV, 15. Vit. 3. κύθηρα hic et poſtea, male.

29) ἀπ' εὐφ.) Pro ἐπ' εὐφ. Vit. 3. cum Seb. et ſchol. Pind. Pyth. IV, 15.

30) ἡ δὲ Θήρα — ἐλέγ.) Non comparent in Vit. 3. Habet ſchol. Pind. Pyth. IV, 15.

31) λαμάχῃ) Vit. 3. vt Cod. Bar. λαγκάχῃ, et mox quoque λευκομάχην, vt C. Bar. pro λευκοφάνη.

32) Βάττος, ὁ κτίστωρ) Vit. 3. B. ὁ κτήτωρ, vt edd. ante Potter. cui placet κτίστωρ, quia a Batto conditam fuiſſe Cyrenen narret Strab. XVIII, p. 837. Eudoc. quoque p. 92. οὗτος ἔκτισεν Κυρήνην, et ſchol. Pind. Pyth. IV, 6. ὁ Βάττος κτίσῃ τὴν πόλιν. et V, 117. ὁ κτίσας τὴν Κυρήνην. Pauſan. X, 15, 4. ἐπεὶ ᾤκισε Βάττος τὴν Κυρήνην, collat. L. III, 14, 3. Veruntamen lectio κτήτωρ non omnino videtur contemnenda, quum Herodot. IV, 155, qui ibi plura habet de Batto, εἰδυῖαν (πυθίαν), ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν Λιβύῃ, commemoret, et ſchol. Pind. Pyth. IV, 89. Battum nominet τὸν τῆς Λιβύης πεδίων δεσπότην. Si autem fuit rex et dominus Libyae, fuit quoque Cyrenes. Vtraque ergo lectio videtur recta, et forte vtraque ponenda κτίστωρ καὶ κτήτωρ. Interim tamen κτίστωρ ob ſeq. κτίσας τὴν Κυρήνην praeferendum putem cum Pottero.

33) διὰ στάσιν) Cff. Herodot. c. 156, et ſchol. Pind. Pyth. IV, 10.

βύην μεταστὰς, καὶ οὕτω κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτόν φασι, διὰ τὸ βατταρίζειν 34) καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτέλην (πρότερον) λεγόμενον 35)· ἄλλοι δὲ 36), ὅτι τὸ βάττος Λιβυακῶς βασιλεὺς λέγεται.

Οὕτω μὲν Πίνδαρος 37) καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος 38) υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τοῖς Ἀργοναύταις, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσατο Μήδεια, ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 39) τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει (ἴσως παρὰ τὸ 40) τὴν νῆξιν τὸν αὐτὸν

34) βατταρίζειν) Eudoc. p. 92. βαττολογεῖν. Herodot. l. l. ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός.

35) Ἀριστοτ. καλούμ.) Reuocauimus lectionem veterem a Sebaſt. temere eiectam pro ſubſtituta ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καλεῖται, ope Vit. 3. Sic quoque ſchol. Pind. Pyth. IV, in prooemio, ed. Heyn. p. 543. Ἀριστοτέλην πρότερον λεγόμενον. Forte ap. noſtrum excidit πρότερον, quod vncis incluſimus. Fuit quoque philoſophus Cyrenaeus Ariſtoteles dictus, Aelian. V. H. X, 8. quem Seb. pro ἀβλεψίᾳ ſua inepte obtrudit Tzetzae, et lectione ſua: ὡς καὶ Ἀριστ. καλεῖται, et interpretatione lat.: *quemadmodum et Ariſtoteles vocatur*, riſum mouet. Forte in Codd. quibus eſt vſus, legebatur ὃς pro ὡς — καλεῖται. Sane ſi ſchol. Pindari l. l. immo Pindarum ipſum Pyth. V, 117. τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ibique ſcholiaſt. Ἀριστοτ. ὁ κτίσας τὴν Κυρ., ὁ κληθεὶς Βάττος, conſuluiſſet, in errorem tam infacetum non incidiſſet.

36) ἄλλοι δὲ) Vt Herodot. l. l. λιβυκῇ γλώσσῃ.

37) οὕτω μὲν πίνδ. — ἀποικίαν) Vit. 1. et Ciz. modo: οὕτω μὲν οὗτοι, reliquis ſublatis, quae Io. Tzetzes e ſcholiis Pindari ſaepe laudatis videtur addidiſſe.

38) ποσειδ.) Vit. 3. ποσειδῶνα, non bene, qui vero cum Seb. τοῖς Ἀργ. pro τῶν Ἀργον. recte dat.

39) οὗτος) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. quia in vituperationem Lycophronis dicitur.

40) παρὰ τὸ τὴν — λέγειν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro παρὰ τὴν — λέγων. Vit. 3. neque λέγειν, neque λέγων, quod Seb. cum Vit. 2. habet, neque, vt edd. pr. λέγει.

λέγειν εἶναι τῷ Ποσειδῶνι) καὶ λαβεῖν [41]) παρὰ Μηδείας μᾶλλον [42]) χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν [43]) ἔσχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς λαφύρων, ἀνθ' ὧν ὑπέδειξε [44]) τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. Καὶ τοῦτόν [45]) φησι μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε [46]) δεσπόσουσιν οἱ Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρά τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ· διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι γῆς [47]) κρύψαι τὸν κρατῆρα. Οἱ δέ φασιν [48]) οὕτω, ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν σταθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρῶτον.

Ex 887. Κολχὶς] Ἡ Μήδεια. Οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λάζοι λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν [1]), τῶν καὶ Μασσαγετῶν κα-

41) καὶ λαβεῖν) Vit. 3. κ. λαβών.

42) μᾶλλον) Praemittunt Vitt. 2 et 3. iam a Pottero iugulatum. Forte putat Thryll. μᾶλλον χρυσοῦν καὶ κρατῆρα; verum μᾶλλον ſane locum habere poteſt, ſi interpreteris: *non tam* βῶλον, *quam* χρυσ. κρατ.

43) ὃν — λαφύρων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. habent, addito poſt πατρὸς bene αὐτῆς.

44) ὑπέδειξε) Vitt. 2 et 3. ἀπέδειξε, omiſſis vero ſqq. τοῖς — ἔκπλου.

45) τοῦτόν) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

46) ὅτι τότε) Vit. 1. et Ciz. ὅτε τότε. Vitt. 2 et 3. omittunt τότε, Vit. 3. legit quoque δεσπόζουσιν pro δεσπόσουσιν.

47) ὀρύγ. γῆς) Art. τῆς inſertum noſtri omittunt.

48) οἱ δὲ φασιν — τὸ πρῶτον) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

1) Ἀβασγῶν) Noſtri delent art. τῶν. Dubium eſt voc. Ἀβασγῶν, quia nemo Geographorum facit eorum mentionem. Strab. XI, p. 513. cum Maſſagetis habet Ἀττασίους, vbi Caſaub. praeeunte Stephano vult legi Αὐγάσιοι, nam Steph. dicit: Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασσαγετῶν. Sic ſupra ad v. 174. edd. vett. legunt αὐγῶν, forte αὐγασίων, pro ἀβασγῶν. Verum Tzſchucke tuetur Ἀτ-

λουμένων. Λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι Ἀσιανοὶ, καὶ Λευκόσυροι· οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν 2). Ἡ δὲ Εὐρωπαία 3) Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν 4). Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν Μαιῶτιν τὴν αὐτὴν 5) καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον καὶ Κασπίων, ἣν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησεν.

Ὤπασε] Τὸ σε μακρόν· κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή 6).

Ex 890. Τῖφυς 7) ἄθραυστον σκάφος] Καλῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς 8) τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς Ἀγνίου 9)· τότε γὰρ τελευτήσας ὁ Τῖφυς. Μετὰ

τάσιοι, quos Plin. VI, 18. *Atasinos* nominat. Forsan Codd. Vitt. 2 et 3. hanc inter auctores pendentem litem dirimunt, qui exhibent Ἀβασινῶν, quos vero Abasinos Stephanus nominat populos Arabiae, hic vero plane alienos. Ergo videtur legendum vel cum Strabone Ἀττάσιοι s. Αὐγάσιοι, vel cum Vitt. 2 et 3. Ἀβάσινοι s. potius Ἀττάσιοι cum Plinio, nam Ἀβάσινοι librarii socordia videtur corruptum. Nulla vero Massagetarum mentione facta Vitt. 2 et 3. sic habent: Ἀβασγῶν, τινῶν καὶ Ἀβασινῶν. Supra ad v. 174 recte exhibebant.

2) περὶ — ποταμόν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Φᾶσιν Vitt. 2 et 3. recte pro φάσιν.

3) Εὐρωπ.) Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπη (lege Εὐρώπης), Vit. 3. Εὐρωπία.

4) τάναϊν) His adnectunt Vit. 1. et Ciz. κατὰ τὴν — καὶ κασπίων, quae in vulgat. Iosepho de B. Iud. VII, 7, 4. tribuuntur, a quo autem sunt aliena; attamen ob seq. ἣν, quod ad πάροδον pertinet, non huc transferenda. Maneant, vbi sunt collocata.

5) Μαιῶτ. τὴν αὐτ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν αὐτ. Μαιῶτ.

6) ὤπασε — συλλαβή) Hoc schol. quo omnes edd. carent, e Codd. nostris adiecimus.

7) τῖφυς — τῖφυν) Sic scribendum pro τίφυς, τίφυν. cff. nott. ad Lycophr.

8) τῆς Ἀργοῦς) Vit. 1. et Ciz. τῆς νεώς.

9) Ἀγνίου) Sic Vit. 1. recte: reliqui Ἀγρίου, sed

δὲ θάνατον αὐτοῦ [10]) Ἀγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργὼ, ὃν ἔδει εἰπεῖν. Ἦν δὲ ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ, κατά τινας, Ποσειδῶνος, ὥς φησιν [11]) Ἀπολλώνιος [12]) ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος [13]) ὁ Ἀθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος [14]) δὲ, πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὴν βῶλον. Εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. Τέως οὕτω πως φησὶ Πίνδαρος· Εὔφημος, πρώραθε καταβὰς, δέξατο βώλακα δαιμονίην [15]).

Ex 892. Θαλασσόπαις δίμορφος] Ὁ Τρίτων. Δίμορφος δὲ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

Ex 894. Λίβυς] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται [1]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρὸς, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν. Ἄνδρων [2]) δὲ ὁ Ἁλι-

Apollon. I, 105. et IV, 854. Orphei Argon. 123. Eudoc p. 220. et Apollod. I, 9, 16. Τῖφυς Ἀγνιάδης vel Ἀγνίου. In Cod. tamen Palat. ap. Apollod. olim quoque Ἀγρίου, corrupte, vid. ibi Heyne, et Eschenb. ad Orph. Arg. 123.

10) μετὰ — αὐτοῦ) Omittunt noſtri, qui hinc ſic pergunt: ἐκυβέρνα δὲ ὁ Ἀγκαῖος (Vit. 1. et Ciz. male Ἀνταῖος) τοῦ Λυκούργου, reliquis demtis, cf. ad h. l. Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 81.

11) ὥς φησιν — usque ad δαιμονίην in Vit. 1. et Ciz. omnia deſiderantur.

12) Ἀπολλών.) I, 188. ibique ſchol. qui Ancaeum filium Neptuni et Aſtypalaeae nominat.

13) Ἀπολλόδ.) I, 8, 2. et I, 9, 16.

14) Πίνδ.) Pyth. IV, 35 — 40.

15) δαιμον.) Vitt. 2 et 3. δαιμονίαν, quod verbum, vti etiam βώλακα, Tzetzes addidit, vt integer fieret ſenſus, nam Pindarus ignorat.

1) λέγεται — Ἁλικαρνασ.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. qui hic pergunt ſic: φασὶ δὲ τὸν ὠκεαν.

2) Ἄνδρων) Idem infra ad v. 1283, et Eudoc. p. 439. De Androne cff. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 243. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 585, ibique Harl. Aeſchyl. ſchol. ad

καρνασσεὺς Ὠκεανόν φησι γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην [3]) καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τῆς μὲν [4]) Ἀσίαν καὶ Λιβύην· θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγει καὶ [5]) κληθῆναι τὰς χώρας.

Ex 895. Ἀσβύσται] Ἔθνος εἰσὶ [6]) Λιβυκόν.

897 — 98. Ἐν ᾗ Κυφαίων] Ἐν ἥτινι [7]) γῇ Λιβυκῇ Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον ὁ βοῤῥᾶς πνέων ἐκβράσει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Κύφος δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεὺς, ὡς καὶ Ὅμηρος [8])·

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

Perſ. 185. ſchol. Apollon. I, 45. II, 354. Strab. IX, p. 392. X, p. 456 et 475.

3) πομφολ.) Seb. pro ὁμολίδην, noſtris conſentientibus cum Eudoc. et ſchol. Aeſchyl. ad Perſ. 183.

4) τῆς μὲν — Θρᾴκην) Vit. 1. et Ciz. ſic: Ἀσίαν, Λιβύην, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην: Viti. 2 et 3. ſeruant, male tamen θυγατέρας pro θατέρας: rectius Eudocia τῆς δὲ pro θατέρας, quod Thryllit. pro τῆς ἑτέρας σόλοικον putat, etſi etiam Syneſius de prouidentia vſurpet. Vid. Thom. Mag. p. 120.

5) λέγει καὶ) Pro λέγεται noſtri cum Eudoc. vt ad Andr. referatur. *Huc pertinet veterum doctrina de partibus mundi. Videmus ex his quatuor vetuſtiſſimos ſtatuiſſe. Alii, qui etiam* παλαιοὶ *vocantur, duas ſtatuerunt, Ariſtoteles et alii tres. vid. Olympiod. ad Meteor. Ariſtot. p. 23, a. b. Salluſtius in B. Iugurth. etiam meminit.* Thryllit. Cf. omnino Schaefer in Meletem. critt. p. 36.

6) εἰσὶ) Vit. 3. ἐστί.

7) ἐν ἥτινι — ναύταις) Noſtri ſupra cum vulg. habent ad v. 881. A Seb. ſunt huc translata.

8) ὡς καὶ ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. non praebent, cf. Il. β', 748. ibique Heyne, quem vero verſum quoad ſenſum ſic exhibent, metri ratione non habita: γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦλθεν ἄγων δύο καὶ εἴκοσι ναῦς. Ἦλθεν ἄγων eſt interpretatio τοῦ· ἦγε, quam etiam alias Tzetzes addere conſueuit.

899. Παλαύθρων 9)] Παλαύθρα, πόλις Θετταλική.

Ἔγγονον Τενθρηδόνος] Ἔκγονον 10), τὸν υἱὸν, διὰ 11) κ πάντες γράφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν 12), διὰ τοῦ γ. Ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν, ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ κ 13) ἐκφέρω. Ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὸν γονὴν ἔχοντα· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα ἔχοντα 14), ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυνάμενην γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω 15). Ἔγγονον δὲ, ἤτοι τὸν 16) υἱὸν, Τενθρηδόνος 17), τὸν Πρόθοον λέγει, ὡς καὶ Ὅμηρος 18)·

Μαγνήτων 19) δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.

Μετὰ γὰρ 20) τὴν τῆς Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς, καὶ Πρόθοος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην 21) ἦλθον πλανώμενοι, κἀκεῖ πολλοὺς χρόνους ᾤκησαν, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς.

9) παλαύθρ.) Hoc ſchol. primum a Pott. in ed. 2. additum noſtri Codd. quoque addunt.

10) ἔκγονον usque ad μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae, vt patet ex: ἐγὼ δὲ λέγω.

11) διὰ) A Seb. praepoſ. Vitt. 2 et 3. non praeponunt, neque poſtea habent διὰ τοῦ a Seb. additum.

12) τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν) Pro τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν Vit. 3. Forte τὸν τοῦ υἱοῦ υἱόν.

13) διὰ τοῦ κ) Vitt. 2 et 3. διὰ κ, omiſſo art. τοῦ.

14) καὶ γυναῖκα — ἔχοντα) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

15) ἔγγονον — ἐκφέρω) Vitt. 2 et 3. ἔκγονον μετὰ τοῦ κ γράφεται.

16) τὸν) Praeponunt Vit. 1. et Ciz.

17) τενθρηδ.) Vitt. 2 et 3. ſemper τερθρηδόνος, vt Codd. quidam Homeri, perperam, cf. Heyne Obſeruu. ad Hom. Il. β, 756.

18) ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt λέγει.

19) Μαγνήτων) Vit. 2. Μαγνήτης, non bene.

20) μετὰ γὰρ — αὐτοῖς) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

21) εἰς λιβ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν λιβύῃ, et hinc addunt a nobis reſtituta πλανώμ. — ᾤκησαν, omiſſis tamen καὶ ἄλλοι — αὐτοῖς.

900. Ἀμφρυσίων [1])] Μαγνήτων. Ἀμφρυσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας.

Εὐρυαμπίων] Τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπου [2]) λεγομένης.

901. Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου] Τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε [3]) τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπου ἐστὶ πεδίον λύκου [4]) καλούμενον [5]), τὸ νῦν λεγόμενον Λυκοστόμιον. Ἐκλήθη δὲ λύκου πεδίον οὕτω· Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ἄκτορα, τὸν τοῦ [6]) Ἀκάστου υἱόν. Ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν, ὃν ἡ Θέτις [7]) ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς [8]) εἶπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν [9]) ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηΐδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. Ἡ γοῦν Ψαμάθη ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. Θέτιδος δὲ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν [10]) ἡ Ψαμάθη, περὶ οὓς εἴπομεν τόπους [11]). Ζήτει δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως [12]).

1) Ἀμφρυσ.) Noſtri Ἀφρυσίων, et Ἀφρυσὸς pro Ἀμφρυσὸς, non accurate: cff. Steph. Byz. ad Ἀμφρυσὸς, qui affert quoque verſ. Lycophronis, et Tzſchuck. ad Strab. IX, p. 433.

2) εὐρυάμπου) Ciz. et Vit. 1. εὐρυάμπης, quae forma eſt ignota, nam Stephano dic. vrbs Εὐρύαμπος, non vero Εὐρυάμπη.

3) ἐβαλίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐβασίλευε.

4) λύκου) Noſtri λυκίας.

5) καλούμ.) Vit. 1. et Ciz. λεγόμενον.

6) τοῦ) Noſtri cum Eudoc. p. 338. omittunt.

7) θέτις) Pro θέμις cum Seb. noſtri et Eudoc.

8) κατ' ἀρχ.) Vid. ad v. 175. καὶ praepoſitum noſtri non agnoſcunt.

9) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. αὐτοῦ, non bene.

10) πάλιν) Ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. ignorant.

11) περὶ — τόπους) Recte hic a Seb. cum noſtris ſunt poſita; ſed ne perperam eadem repetantur, antea

902. Ἀποινοδόρπου] Τοῦ λύκου [1]), κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν· ἢ τοῦ [2]) διδόντος τὰ ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν· Ἀπολλόδωρος [3]) δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί· „Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐλθὼν [4]) ἐπὶ „Κίνυφα ποταμὸν, κατοικεῖ (ὡς καὶ οὗτός φησι). Μάγνης [5]) δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν „πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρεται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ „ἑπτὰ [6]) ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ „Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προ„θόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντες, οἱ σὺν αὐτῷ „Μάγνητες [7]) εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν."

Τυμφρηστίων] Τυμφρηστὸς [8]), ὄρος Μηλιέων.

post ψαμάθῃ in vulgat. περὶ οὓς ἔφαμεν τόπους, a Seb. non ſublata, ope noſtrorum ſunt tollenda.

12) ζήτει — πλατυτέρως) Vit. 1. et Ciz. modo: εἰς τὴν ἀρχὴν (quod etiam Vitt. 2 et 3. pro ἐν τῇ ἀρχῇ) δὲ εὑρήσ. πλατ.

1) τοῦ λύκου usque ad ᾤκησαν Vit. 1. et Ciz. tantum haec: τοῦ λύκ. τοῦ φαγ. τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως (Vit. 1. male Ἀχιλλέως), reliquis ſublatis, quae vero, quum fere eadem contineant, antea iam dicta, bene abeſſe poſſunt. Sunt forſan a Io. Tzetza addita.

2) ἢ τοῦ — ἀπολιθωθῆναι) Abſunt quoque a Vitt. 2 et 3.

3) Ἀπολλόδ.) Cf. Fragm. ap. Heyn. p. 386.

4) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. hic, vulgatae poſt ποταμὸν ponunt.

5) Μάγνης) Pro Μάγνητες legendum coniicit Heyne l. l. recte, conſenſu Vitt. 2 et 3. etſi habeant Μέγας, quod vero compendio ſcripturae vitiatum eſt a librariis.

6) ἑπτὰ) Vitt. 2 et 3. δύο, a quibus quoque abeſt mox πεζῇ.

7) Μάγνητες) Vitt. 2 et 3. Μαγνῆται.

8) τυμφρηστὸς) Pro τύμφρηστος noſtri cum Strab. IX, p. 433. recte: ſic quoque ſupra ad v. 420.

903. Αἰγώνειαν] Αἰγώνεια, πόλις Μαλιέων[9]).

904 — 05. Οἱ δ' Ἐχῖνον] Ἐχῖνος, καὶ Ἶρος[10]), καὶ Τρᾳχὶν, πόλεις Θεσσαλίας.

Τίταρον] Τίταρος, ὄρος καὶ πόλις Μαλιέων.

906. Γόνον] Γόνος, ἡ λεγομένη Γονοῦσα, ἐστὶ καὶ πόλις Περῤαιβοίας[11]). Οἱ δὲ Περῤαιβοὶ[12]), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Φάλανόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων] Φάλανος καὶ Ὀλοσσὼν, πόλεις Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἡ δὲ Ὀλοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται.

Γυίας] Χώρας, ἀγρούς. Τὸ δὲ γυι καὶ[13]) μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστί[14]).

907. Κασταναίαν] Κασταναία[15]), πόλις Μαγνησίας τῆς Θεσσαλικῆς.

911. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα] Τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται[1]) τὰ ῥεῖ-

9) Μαλιέων) Pro Μηλιέων Reineſ. mauult, laudato Sylb. ad Ortelium in theſauro, recte, nam Strab. IX, p. 433. Tymphreſtus mons ad ſinum Maliacum in Phthiotide collocatur, cf. etiam Heyne ad Apollod. II, 5, 4. p. 170.

10) ἐχῖνος, καὶ ἶρος) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἐχ. κ. ἶρ. πόλεις θεσσ. deinde τρίταρ. — μηλιέων, tum τραχ. πόλ. θεσσ. Vitt. 2 et 3. vero ἐχῖνος, πόλ. θεσσ. deinde τίταρ. — μηλιέων, hinc ἶρος τόπος θεσσ. καὶ τρηχῖνα (ſic) ὁμοίως.

11) πόλις περῤ.) Vit. 3. ἔστι δὲ καὶ πόλ. περεβ. cum Vit. 2. ſimplici ρ, vt Hom. Il. β, 748.

12) περῤαιβοὶ) Steph. Byz. περῤαιβαῖοι. *Quando Tzetzes* παῤῥαβοὺς *vocat* ἔθνος ἠπειρωτ. *confudit, vt Holſten. ad Steph. p. 86, b. vidit,* πρασσαίβους, *Epiri gentem, cum* περῤαιβοῖς *Theſſaliae.* Thryllit. Cf. quoque Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. β, 748. et Siebelis ad Hellenic. p. 87.

13) καὶ) Noſtri delent.

14) ἐστί) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

15) καστ.) Vit. 1. et Ciz. καστανία, cf. Steph. ad κασταναία.

1) δέξονται) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

θρα τοῦ Αἰσάρου, ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισσα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς· μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα [2]) ὑπὸ Μαχάονος ἰατροῦ [3]) ἴαται τῇ Ὀφιήτιδι πέτρῃ· κατὰ δὲ ἑτέρους καὶ Διονύσιον [4]), ὕπνον αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολουσαμένῳ [5]), καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, καὶ ἐπιθεὶς [6]) βοτάνην, ἰάσατο [7]). Ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρώην, δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου [8]), τοῦ καὶ [9]) χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δέ φασιν, ὅτι Χρύση, νύμφη τις [10]), ἐρασθεῖσα ὤφθη αὐτοῦ ἐκεῖσε, καὶ [11]) μὴ πει-

2) Ὀρφέα) λιθικ. v. 339 et 343. cff. ibi interptt. et Io. Tzetz. Posthom. v. 574.

3) ἰατροῦ) A Seb. adiectum comprobant nostri, omisso tamen ἴαται, et πέτρα pro πέτρῃ. Forte leg. ἴαται pro ἴαται, quod hic, vt in N. T. Marc. V, 29. passiue vsurpatur. Io. Tzetz. Posthom. v. 583. πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεῦξε Μαχάων, cf. Iacobs.

4) Διονύσ.) Seb. putat, intelligendum esse vel Dionys. Milesium maiorem, vel Mitylenaeum Scyteum. Equidem intellexerim Dionysium Argiuum, qui quid de Ilii capti tempore prodiderit, Clem. Alex. Στρωμ. I, 139. ed. Pott. T. I, pag. 381. narrat, vid. Voss. de Hist. gr. p. 276. Nil tamen obstat, quominus Milesium quoque a Tzetza credamus innui, nam, vt tradit Eudocia p. 129, τρωϊκῶν βιβλία τρία composuit. Videtur autem haec Tzetzes hausisse ex schol. Pind. Pyth. I, 109. Φησὶ γὰρ Διονύσιος, χρησμοῖς Ἀπόλλωνος ἀπολουσάμενον τὸν Φιλοκτήτην ἀφυπνῶσαι.

5) ἀπολουσαμένῳ) Nostri λουσαμένῳ, Schol. Pind. l. l. ἀπολουσ.

6) ἐπιθεὶς) Pro θεὶς Vit. 1. et Ciz. cum Seb. demtis vero καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, quae quoque schol. Pind. l. l. habet.

7) ἰάσατο) Vit. 3. ἐποίησε ὑγιῆ.

8) ὕδρου) Vitt. 2 et 3. ὕδρας.

9) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

10) χρύση, νύμφη τὶς) Vit. 1. et Ciz. χρυσῆτις νύμφη, forte χρυσῆ τὶς νύμφη, nam iam antea χρυσῆ pro χρύση.

11) ἐρασθεῖσα — ἐκεῖσε, καὶ) Pro ἠράσθη ἐκεῖσε τ. Φιλοκτήτου Vit. 1. et Ciz. bene.

σθέντος αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἑλένου δὲ, τοῦ Πριάμου παιδὸς, μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου [12]) αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, ὥς φασιν [13]) Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος [14]), ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς [15]), ἐνεδρευθέντος καὶ κατασχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος, μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]), εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τρίτον [17]) τὸν Φιλοκτήτην, ὃ δὴ καὶ ἐποίησαν [18]). Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης, ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας [19]) πρῶτον κατὰ τὴν λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον βαλὼν τους ποδας, ἀνεῖλε.

12) μόνου) Vit. 1. et Ciz. male μόνον. Idem tradit Io. Tzetz. in Posthom. v. 573. ibique in scholiis, cf. Iacobs.

13) ὥς φασιν) Pro καθὰ φησὶ Vit. 1. et Ciz. recte, quia duo nominantur.

14) ὀρφ. — τρυφιόδ.) Hanc lectionem nostri omnes cum edd. pr. tuentur; Sebast. vero pro ὀρφεὺς rescripsit κόϊντος, temere, nam locus e Quint. Smyrn. L. I, v. 346 — 49. ab eo allatus nil habet, quod hoc firmet; deinde Io. Tzetzes in schol. ad Posthom. v. 573. Orpheum, Sophoclem et Tryphiodorum iungit, versibus adeo Tryphiodori 45 et 46, et ipsius Orphei de Lapid. XI, p. 322, et p. 324. laudatis, cf. ibi Iacobs. Accidere potuit, vt quidam in margine adderet κόϊντος, qui fere eadem traderet L. X, 346 sqq. et deinde in textum reciperetur. Citatur quidem a Io. Tzetza κόϊντος in Posthom. 584. τὸν (Μαχάονα) δ' ὁ κόϊντος ἔπεφνεν ὑπ' Εὐρυπύλοιο βολῇσιν, et v. 522. sed haec non ad Philoctetem, verum ad Machaonem pertinent, vid. Iacobs. Forte κόϊντος inde male hic intrusum.

15) Σοφοκλ.) Philoctet. v. 605 — 14. ὥς φησι Σοφ. Vit. 1. et Ciz. καθὰ Σοφ. φησίν.

16) ἴλιον) Vit. 1. et Ciz. τροίαν.

17) τρίτον) Pro τοῦτον Ciz. et Vit. 1. rectissime.

18) ὃ δὴ καὶ ἐπ.) Pro ἤγαγον ἅπαντας Vit. 1. et Ciz. optime.

19) τοξεύσας) A Vit. 1. et Ciz. abest et αὐτὸν, et mox quoque μὲν, bene.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς [20]), Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ Ἐλεφήνωρ [20 b]), καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. Εἶτα Μενεσθεὺς μὲν, εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλοῦ [21]), εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, καὶ τὴν χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φείδιππος δὲ, μετὰ Κώων ἐξωσθεὶς [22]) περὶ τὸν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ [23]). Καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτῃ, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ἐξωσθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. Ἐν δὲ ταῖς Πινδάρου ἱστορίαις [24]) εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα· καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη, μεγάλα δακρύουσα [25]), ἀγῶνας ἐπὶ τῷ

20) Μενεσθεὺς usque ad πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ desunt in Vit. 1. et Ciz. a Io. Tzetza, ni fallor, addita.

20 b) ἐλεφήνωρ) Sic Vitt. 2 et 3. pro οἱ Ἐλεφήνορος, bene.

21) ὁ Θεσσαλοῦ) Vitt. 2 et 3. ὁ Θέσσαλος, non bene, nam Hom. Il. β, 678 et 679: Φείδιππος καὶ Ἄντιφος — Θεσσαλοῦ υἷε δύω.

22) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. recte. Sic quoque postea.

23) Ἠπείρῳ) Vit. 3. κύπρῳ, male. Nulla enim est Cypri Apollonia. cf. Steph.

24) πινδ. ἱστορ.) Nemo est alius, quantum equidem scio, qui historiarum Pindari mentionem faciat, neque adeo Fabric. in B. Gr. Vol. II, p. 78 sqq. qui indicem librorum eius deperditorum dat. Quaedam huc pertinentia reperiuntur in Olymp. VII, 36 — 141, ibique in schol. rec. h. e. Io. Tzetzae. Verbum ἱστορία non premendum, nec omnino peculiaris historiarum liber intelligendus videtur, sed tantum ea huc referenda, quae ibi Pindarus attigit, et quorum ἱστορίαν schol. ibi more suo addidit.

25) δακρύουσα) Pro δακρύσασα Vitt. 2 et 3. bene. Vitt. 2 et 3. quoque φιλοζόη pro φιλοζώη.

τάφῳ τοῦ ἀνδρὸς [26]) ἔθετο, καὶ παῖδες [27]) ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης [28]) φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπεῤῥίφησαν πλησίον πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας [29]) Λευκανοὺς, πλησίον Κρότωνος [30]) καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου [31]) Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθηκεν [32]), ὥς φησιν Εὐφορίων [33]). Οὑτασὶ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται· πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι, ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους [34]), οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φιλοκτήτης, ἀναιρεῖται.

26) τῷ τάφῳ τ. ἀνδρ.) Sic Sebaſt. Noſtri ſeruant vulg. *ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρί. Iſ. Caſaub. ad Polyaen. L. II. in notis ad Menelaum edidit: τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ, et paullo poſt λευκῆς φύλλοις ἐστέφοντο.* Thryll.

27) *καὶ παῖδες*) Schol. Pind. Olymp. VII, 147. *ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες.*

28) *λεύκης*) Vit. 2. *λεύκοις*, perperam: a Vit. 3. plane abeſt *λεύκης*. Schol. Pind. l. l. *τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον λεύκινος στέφανος*, et *ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται.*

29) *πολ. λευκανοὺς*) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

30) *κρότωνος — κρίμισσ.*) Vitt. 2 et 3. *κρότωνος καὶ θωρυκίου κρίμισσον*, Vit. 1. et Ciz. *κρότωνος καὶ κωρυκίου καὶ κριμισσοῦ*, perperam, nam Steph ad *κρίμισσα, πόλις ἰταλίας, πλησίον κρότωνος καὶ θουρίου, λυκόφρων.* cf. Strab. VI, p. 254.

31) *Ἀλαίου*) Recte, cf. Etymol. ad h. v. et infra v. 920. Vit. 3. *ἀλαίου*, vt antea *ἄλης* pro *ἄλης*. Ariſtot. de mirab. Auſcult. c. 115. p. 237, ed. Beckm. *Ἀλίου*, vbi vero Weſſeling. emendat *Ἀλαίου.*

32) *ᾧ — ἀνέθηκεν*) Sic Sebaſt. noſtri vulg. ſeruant; *οὗ καὶ τὸ τόξ. ἀνέθετο* (Vit. 3. *ἐνέθετο*). Etymol. M. *ἐν ᾧ — ἀπέθετο.*

33) *Εὐφορ.*) Seb. adſciuit pro *ὠρίων* Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. *ἀρίων*, corrupte.

34) *μετοίκους*) Vit. 1. et Ciz. *οἰκοῦντας*, non male, ſi legeretur *πελλήνην* pro *ἐκ πελλήνης*. Ariſtot. de Mir. Auſcultt. c. 105. *μάχην συνάψαι πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκείνην τὴν χώραν*, cf. ibi Beckm.

912. Οἰνωτρίας γῆς] Ἔνθα νῦν ἡ Χώνη[1]) ἐστὶ, χωρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία[2]), ὅπου[3]) ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος[4]), καὶ Δίων[5]) ὁ Κοκκειανὸς, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες[6]) ἱστοροῦσι.

Κεγχρίνῃ βεβρωμένον] Τὸν Φιλοκτήτην[7]), τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως ὕδρου· οὐ γὰρ κεγχρίνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. Εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους· καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων καὶ

1) χώνη) Sic omnino legendum, non vero Ῥώμη, omnibus quamquam Codd. consentientibus, neque χώμη, vt perperam Seb. rescripsit. Sic infra v. 983. χωνία. cff. Steph. Byz. ad χώνη, Etymolog. ad χῶνες et Strab. VI, p. 253. quem Tzetzes secutus videtur.

2) πρῶτον — Οἰνωτρία) Vit. 1. et Ciz. πρότερον καλούμενον Οἴνωτρον: Vitt. 2 et 3. πρῶτον λεγ. Οἴνωτρον, forte Οἰνώτριον.

3) ὅπου — πόρθησιν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

4) Διονύσιος) *Desideratur hoc fragmentum in Dionysio. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Antiqtt. Rom. I, p. 10, ed. Oxon. sed altum de eo silentium. Fortasse decepit Tzetzam, qui Ῥώμη legisse videtur, L. II, p. 75, quem locum consulas, vti quoque Gluuer. Ital. Antiq. l. 3. p.* 796. Sebast. Fortasse vero hic, vt supra ad v. 911. n. 4. Dionysium, non Halicarnass. sed alium sic dictum auctorem huius rei affert, et verba καὶ πάντες — γράψαντες non ad Dionysium istum, sed ad Dionem modo sunt referenda.

5) Δίων) Quod fragmentum extat in ed. Reimar. T. I, p. 4. ὁ κοκκειανὸς, a Seb. additum, nostri quoque addunt.

6) τὰ Ῥωμ. γράψ.) Vit. 1. et Ciz. τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες.

7) τὸν Φιλοκτ. — ὕδρου) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti seqq. οὐ γὰρ κεγχ. — ἔβαλεν a Vitt. 2 et 3. quae quidem Vit. 1. et Ciz. tuentur, verum hoc ordine: κεγχρίνη· εἶδος ὄφεως. ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντ' εἴδους· οὐ γὰρ — ἔβαλε, reliquis, quae sequuntur, usque ad v. 913. omissis. Ab

κεγχρίνην ἐκάλεσεν 8). Ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος 9) λέγει·

Ὕδρον μιν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Εβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα,
Καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον,
Δήεις κεγχρίνεω 10) δολιχὸν τέρας, ὄντε 11) λέοντα
Αἰόλον 12) αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.

913. Φιτροῦ μιαιφόνον] Τὸν φονέα 1) τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐῤῥέθη. Φιτρός· ὁ κορμός. Λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914 — 15. Αὐτὴ γὰρ] Αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ ἐν ταῖς χερσὶ 2), κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, αὐτὸ ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ

initio Vitt. 2 et 3. pro ἢ λήμνῳ legunt καὶ λήμνῳ, *hoc est Lemno.*

8) ἐκάλ.) Vitt. 2 et 3. ὠνόμασεν.

9) Νίκανδρ.) Ther. v. 414. et πάλιν v. 463. verum duo priores verſſ. a Seb. temere adiectos cum edd. pr. noſtri ignorant.

10) κεγχρίνεω) Sic legendum cum noſtris et edd. prior. pro κεγχρίναο, metri cauſa.

11) ὄντε) Vit. 3. ὄντα.

12) Αἰόλον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. qui quoque περίστιχον pro περίστικτον.

1) τὸν φονέα — ἐῤῥέθη) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. pro quibus ſubſtituunt φιτρός· ὁ κορμός, quod a Vitt. 2 et 3. et reliquis abeſt. Hinc pergunt: λέγει δὲ τὸν Ἀλ. Pro λέγει a Sebaſt. recepto Vitt. 2 et 3. φησὶ dant. Locum ad Vitt. 2 et 3. ſuppleuimus.

2) ἐν ταῖς χερσὶ) Pro ἐν χεροῖν Vit. 1. et Ciz. ponunt, ſtatim poſt εὐθυνεῖ, bene, nam ipſe Lycophr. χεροῖν iungit cum εὐθυνεῖ. Vitt. 2 et 3. exhibent quidem cum vulg. ἐν χεροῖν, repetunt tamen εὐθυνεῖ ita: εὐθυνεῖ, κατὰ τ. Ἀλ. εὐθυνεῖ, δηλ. et hinc pro ἀποψάλλ. bene habent αὐτὸ ψάλλ. Recepimus αὐτό. Ii-

ἕλκουσα τὸν Μαιώτην [3]) πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης ὁ [4]) Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα [5]), διδάξας αὐτὸν [6]) καὶ τὴν τοξικήν· ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα [7]), ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ [8]) περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

916 — 13. Δύρα παρ' ὄχθαις] Οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης παρὰ [9]) ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα καὶ [10]) Ἡρακλέα [11]), τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην [12]) λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ [13]) ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν· οὐ γὰρ ἠστόχει ποτέ. Ἢ δίχα [14]) τοῦ ν, λυροκτύπῳ, σύντασσε, λέγων· Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ

dem quoque omittunt καὶ ἕλκουσα.

3) Μαιώτην) Vit. 3. Μαιῶτιν, male.

4) ὁ τεύτ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro τεύταρος, bene.

5) κατὰ τ. λυκόφρ.) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam hoc etiam alii docent.

6) αὐτὸν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. αὐτῷ. Videtur eſſe correctio recenſionis ſecundae.

7) Δύρα) Vit. 1. et Ciz. Δύῤῥα hic et poſtea, male, nam Herodot. VII, 198. et Strab. IX, p. 428. quoque ſimplici ρ.

8) τὴν δὲ — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

9) παρὰ) Bene: noſtri περὶ cum edd. pr.

10) λέοντα καὶ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Lycophronis.

11) Ἡρακλέα) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆ.

12) τὸν δίκην) Vitt. 2 et 3. delent τὸν, et mox, ſed male, κτυποῦντος pro κτυποῦντα.

13) αὐτοῦ) Noſtri αὐτοῦ praeter Ciz. a quo abeſt.

14) ἢ δίχα — γομφίων) Vit. 1. et Ciz. non habent. Miratur Thryllit. quum in textu ſit λυροκτύπῳ.

Σκύθη καὶ Σκυθικῷ [15]) δράκοντι τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λεγει [16]) διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου· δράκοντα δὲ διὰ τὸν συριγμὸν [17]) τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων [18]).

Ex 918. Γομφίων] Γομφίοι, κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη λέγει [1]), διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον [2])] Ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ διὰ τὸ μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιεῖν [3]), λυροκτύπον αὐτὸν εἶπε [4]). Τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ [4b]), λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ [5]).

920. Εὐρὰξ] Ἐκ πλαγίου [6])· πλευρὰξ γὰρ,

15) καὶ σκυθικῷ) A Seb. additum comprobant quidem Vitt. 2 et 3. omiſſo tamen, vt antea, σκύθη καί.

16) ῥαιβ. λέγει) Vitt. 2 et 3. ῥαιβ. λέγεται; Vit. 1. et Ciz. ῥαιβῷ λέγει, deleta partic. δὲ perperam a Seb. inſerta.

17) συριγμὸν) Noſtri pro συρισμόν.

18) ἢ διὰ — γεμόντων) Noſtri non agnoſcunt.

1) λέγει) Vit. 1. et Ciz. bene pro φησί. Quae ſequuntur διὰ τὸ δάκ. — τιτρωσκ. abſunt ab iis, et a Vit. 3. In Vit. 2. vero deſideratur tota pagina, inde ab his verbis διὰ τὸ δάκνειν usque ad v. 930. πρεβάτων· τῶν ὑπαρχόντων.

2) λυροκτύπον) Totum hoc ſchol. deeſt in Vit. 3.

3) ἢ διὰ — ἐμποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. ἢ τὸν — ἐμποιοῦντα.

4) λυροκτ. — εἶπε) A Seb. addita Vit. 1. et Ciz. non addunt, nec contextus indiget his verbis.

4b) τὸ δὲ λυρ. — δοτικῇ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικὴ, λυροκτύπῳ: ſic quoque pro αἰτιατικὴ, αἰτιατικῇ.

5) Ἡρακλῆ) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆν.

6) ἐκ πλαγίου) Sic quoque Vit. 3. recte: Vit. 1. autem et Ciz. πλευρὰξ τὸ πλάγιον.

καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἰωνικῶς [7]), ὅθεν νῦν εὐρὰξ Ἀλαίου ἐῤῥέθη [8]).

Παταρέως] Καὶ Πατρέως [9]), τὸ αὐτό ἐστιν· ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. Τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ Αἰολική ἐστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστι γραφόμενον, καὶ οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. Ναύαιθος] Ποταμός ἐστιν Ἰταλίας [1]). Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον [2]) καὶ τοὺς λοιποὺς, ὅτι μετὰ [3]) τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα [4]), Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων [5]) ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας [6]), εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστι-

7) ἰωνικῶς) Abest a nostris.

8) ὅθεν — ἐῤῥέθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Vit. 3. vero tantum Ἀλαίου εἶπον.

9) καὶ πατρέως) Hic discrepant nostri. Vit. 3. verba priora usque ad Αἰολική ἐστι plane omittit: Vit. 1. autem et Ciz. sic: Ἀλαῖος καὶ Παταρεὺς ὁ Ἀπόλλων· ἐκ πλαγίου δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα. γεγράφθω δὲ παταρέως καὶ πατρέως, οὔτε ἡ ἔννοια, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται. Vltima παταρέως — λυμαίνεται Vit. 3. vt Sebast.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Etymol. ad h. v. et Steph. ad ἀσκανία, sed Vit. 1. et Ciz. κρότωνος, cf. Conon Narrat. XIII, ibique Kanne.

2) Ἀπολλόδ.) In Fragm. p. 386, ed. Heyn., quem velim consulas.

3) ὅτι μετὰ — ἅλωσιν) Absunt a nostris. Sane abesse possunt, quia postea dic. ὅθεν ὁ ποταμ. ναυ. ἐκλήθη.

4) Αἴθυλλα) Vit. 1. et Ciz. vt Conon l. l. Αἰθίλλα. Infra ad v. 1075. nostri quoque Αἰθύλλα. Apollod. III, 12, 3. filias Laomedontis nominat Hesionen, Cillam et Astyochen, cf. Heyne in Obseruu. p. 299.

5) αἰχμαλωτίδων) Pro αἰχμαλώτων Vit. 1. et Ciz. cum Conon. l. l.

6) τῆς Ἰταλίας — δουλείαν) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

δες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος [7]) δὲ λέγει, Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων ὁλκάδας. Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος Σήταιαν [8]) εἶναι ταύτην φησίν.

922. Αὔσονες Πελλήνιοι [9])] Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας· ἀπὸ ταύτης ἐγένοντο ἄποικοι τινὲς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν αὐτοὺς, ἔνθα καὶ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥοδίοις· Αὔσονες οὖν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης.

923. Βοηδρομοῦντα [10]) Λινδίων στρατηλάταις] Συμμαχοῦντα Λινδίοις καὶ [11]), ὡς εἶπον, τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰηλυσὸς [12]), καὶ Κάμειρος [13]), πό-

Verba posteriora εὐλαβ. — δουλείαν etiam in Vit. 3. Phavorin. et Zonar. ad ναύαιθος exhibent ea, pluribus adeo additis, quae Etymologiam huius voc. explicant.

7) πλούταρχος — ταύτην φησίν) Non comparent in Vit. 1. et Ciz. cf. Plut. in Romulo ab initio.

8) Σήταιαν) Sic omnino scribendum pro Σιταίαν, vt infra ad v. 1075. cff. Steph. Byz. ad σηταῖον, et Rutgers. Varr. Lectt. p. 79. Canter. male κίταιαν.

9) Αὔσ. Πελλήνιοι) Hic Vit. 1. et Ciz. dant plura vulgata, et repetunt fere eadem, quae ad extr. v. 911. dicta fuerant. Habent autem sic, vti dedimus. Vulgata modo praebet vltima οἱ ἐν Ἰταλίᾳ — ἐκ Πελλ. ὡς εἶπον, quae verba ὡς εἶπον, scl. ad v. 911, absunt a Vit. 1. et Ciz.

10) βοηδρομ. — τοῖς Ῥοδίοις) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

11) Λινδίοις καὶ) A Seb. addita Vit. 3. non addit.

12) Ἰηλυσὸς) Vt Hom. Il. β, 656, cf. ibi Eustath. quem, vti etiam schol. Pind. Olymp. VII, 34. Tzetzes ante oculos habuisse videtur. Forte legendum Ἰάλυσος, vt Strab. XIV, p. 655. et Steph. qui vero perperam Ἰάλησος per η. Male quoque Vit. 1. et Ciz. Ἴλυσσος, et Vit. 3. Ἠλισσός.

13) Κάμειρος) Recte, cf. Hom. et Strab. l. l. Steph. κάμιρος, cf. Heyne in Obseruatt. ad Hom. Vol. IV, p. 353.

λεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐκγόνων [14]) Ἡλίου καὶ Ῥόδης, ἢ Ῥόδης [15]) καὶ Ποσειδῶνος.

924. Θερμύδρου] Θέρμυδρος [16]), λιμὴν Ῥοδίων.

Καρπάθου] Κάρπαθος, πόλις Ῥόδου.

925. Πλάνητας] Οὕτως ἐνταυθοῖ [1]) δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλανήτας [2])· πλανήτας γὰρ τὸ τας μακρόν ἐστι· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μακρὸν ἀντὶ βραχέος [3]), κατὰ κοινὴν συλλαβήν.

Αἴθων Θρακίας [4]) κύων] Ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων [5]), λέγει δὲ τὸν βορρᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὅμηρον [6]), ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θρᾴκης πνεῖ. Φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον.

Ὁ δὲ Περιηγητὴς Διονύσιος [7]) καὶ τὸν τόπον τῆς Θρᾴκης φησὶν, ὅθεν ὁ βορρᾶς πνεῖ, Ἰσμαρικὸν [8]), ἤτοι Μαρώνειον, αὐτὸν [9]) λέγων. Φησὶ γὰρ οὑτωσί·

Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος· ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται [10]).

14) ἐκγόνων) Pro ἐγγόνων Vit. 1. et Ciz. cum schol. Pind. l. l. recte.

15) ἢ Ῥόδης) Abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

16) Θέρμυδρος — Ῥόδου) A Seb. allatum nostri comprobant. cf. Steph. ad Θέρμυδρα.

1) οὕτως ἐνταυθοῖ) Nostri ἐνταῦθα sine οὕτως.

2) καὶ οὐ πλ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ἐνίοτε — βραχέος) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχύ. Vit. 3. modo ὡς βραχύ.

4) Θρακίας) Vit. 1. et Ciz. Θρασκίας, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

5) κύων) Non exhibent Vit. 1. et Ciz. sicut neque verba sqq. ἐπεὶ καθ' — κεῖται.

6) Ὅμηρ.) Il. ι, 5.

7) Διονύσ.) v. 113 et 114.

8) Ἰσμαρικὸν) Vit. 3. τὴν ἴσμαρον, non bene.

9) Μαρ., αὐτὸν) Vit. 3. vt edd. pr. τὴν Μαρώνειαν αὐτήν.

10) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

927. Μακάλλοις] Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας [11]), ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου [12]) ἁγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν γινομένας παρὰ τῶν ἐγχωρίων δεχομένου [13]), ὥσπερ εἰ Θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ δε σύνταξις [14]) οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς Θεὸν ἐν θυσίαις.

930. Ὁ δ' ἱπποτέκτων] Ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον [1]) ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου [2]), ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος· ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τόνδε [3]) τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικόν [4]). Οὗτος [5]) ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρίαν, Ἰταλικὴν [6]) πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ναῷ τῆς Ἰταλικῆς [7]) Ἀθηνᾶς· ἐκεῖνα [8]) τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον,

11) ἰταλίας) Vit. 3. ἰταλικῆ.

12) Φιλοκτήτου) Hinc Vit. 1. et Ciz. addunt modo: καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς ἐκεῖσε, reliquis demtis.

13) δεχομένου) Vit. 3. addit γινομένας παρὰ τ. ἐγχωρίων, praetermiſſo tamen male δεχομένου.

14) ἡ δὲ σύνταξ. — θυσίαις) Delunt in Vit. 3.

1) δούρειον) Noſtri δούριον.

2) τῆς Ἰλίου) Vit. 1. et Ciz. delent art. τῆς.

3) τόνδε) Ciz. et Vit. 1. τοῦτον.

4) μηχανικ.) Ciz. μηχανικὴν, ſcl. κατά.

5) ουτος) Noſtri non praemittunt καὶ a Seb. praemiſſum.

6) ἰταλικὴν) Abeſt a Vit. 3.

7) Ἰταλ. Ἀθηνᾶς) Sic etiam noſtri; ſed Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 116. ἑλληνίας Ἀθ. vel, auctore Weſſeling. ad Anton. Itiner. p. 490. εἰλενίας Ἀθ. quod, quum Pallas Italica ſit nulla, praeferendum videtur, cf. Beckman. ad h. l. et Etymol. M. ad εἰλενία.

8) ἐκεῖνα) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, corrupte.

ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἢ ὁ τρόχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας, τοῦτό φησιν 9). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως·

Ὁ δὲ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, ὃς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖριν 10) καὶ Κυλισταρνου γάνος καὶ ὕδωρ ἔπηλυς καὶ ξένος νάσσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρίας 11), ἤτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας 12), ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. Ποῖα ἐργαλεῖα 13); ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην. Τί ποιήσας; τεύξει βλάβην 14) τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. Ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος 15) τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. Διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; εκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὅντινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι 16) εἰς τὴν Ἀλοι-

9) ἢ κασσάνδρα — φησιν) Non reperiuntur in Ciz. et Vit. 1.

10) κῖριν) Vit. 3. κίριν: Vit. 1. et Ciz. κῦριν, male.

11) λαγγαρίας) Vit. 3. λαγκαρίας. Steph. et Strab. VI, p. 263. λαγαρία.

12) μυνδίας) Recte, cff. Varr. Lectt. ad Lycophr. v. 950. Vit. 1. et Ciz. μηδείας: Vit. 3. μυδίας, vt edd. ante Seb. perperam.

13) ποῖα ἐργαλεῖα) Pro his usque ad extr. τὸ Ἴλιον πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. haec pauca modo exhibent: Πανοπεὺς] ὁ Ἐπειοῦ πατὴρ, συνεστράτευσε τῷ Ἀμφιτρύωνι, τῷ πρὸς Τηλεβοίας πολέμῳ, καὶ ἀπέκρυψε τινὰ τῶν λαφύρων· κρατηθεὶς δὲ ὤμοσε (lacuna) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεως (lacuna). Διὸ καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ πατρὸς φησὶ δῆλον γενέσθαι· ἱπποτέκτονα δὲ τὸν Ἐπειὸν εἶπε διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαι, ὡς καὶ Ὅμηρος (Odyſſ. θ, 493.) τὸν Ἐπειὸν ἐποίησε σὺν Ἀθηνῇ.

14) τεύξει βλάβην) E Vit. 3. addidimus.

15) καὶ φοβ.) Vit. 3. ὁ φοβ.

16) ὁρκωμοτ.) Vit. 3. ὁρκο μωτ. hic et poſtea.

τιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ, τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόνδε καὶ τόνδε· ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. Ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τῷ στρατῷ. Γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπικοίνων τῷ στρατῷ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. Ἔτλη δὲ ὁρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρίσσον ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὁρκωμοτῆσαι οἱ Θεοὶ τὸν σπόρον καὶ υἱὸν [17]) αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φύξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον [18]) ἐσθλόν· πτῶκα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν [19]) τὴν σύνταξιν. Λεκτέον δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν. Ὁ Πανοπέως [20]) υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι [21]), ἢ, κατ' ἐμὲ [22]), εἴκοσι τρεῖς ἄνδρες εἰσελ-

17) τὸν σπ. καὶ υἱὸν) Vit. 3. bene pro σπόρον καὶ τὸν υἱόν.

18) πυγμάχον) Vit. 3. hic et in ſqq. πύγμαχον.

19) γοῦν) Vitt. 2 et 3. δὲ καί.

20) ὁ πανοπέως) Voc. ἱπποτέκτων in edd. pr. praemiſſum et a Seb. eiectum noſtri ſeruant.

21) πεντήκ. ἢ τρισχίλ.) Noſtri πεντήκ. καὶ τρισχ. cum Eudoc. p. 149. et Phauor. ad ἱπποτέκτων. Vix autem erit, qui credat, quempiam fuiſſe tam inſanientem, ſaltem tam ſtupidum, qui vere putaret, hunc equum cepiſſe tria millia et quinquaginta militum. Error latet in numeris ope litterarum, vt in Eudocia γν', conſcriptarum. Legendum videtur litteris transpoſitis νγ', h. e. quinquaginta tres ſ. πεντήκοντα καὶ τρεῖς. De varietate numeri cf. Heyne Excurſ. III. ad Virg. Aen. II.

22) κατ' ἐμὲ — τρεῖς) Vitt. 2 et 3. κατ' ἐμὲ κγ', ergo antea νγ'. Tzetz. Poſthom. v. 642. quoque εἴκοσι τρεῖς, cf. ibi Iacobs. Patet

θέντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. Ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες [23]), τὸ Ἴλιον πορθοῦσι.

Λαγγαρίας] Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας, καὶ Λαγγαρία, τὸ αὐτό [24])· ἀπὸ Λαγγαρίδου νομέως ἐκεῖ νέμοντος [25]).

931. Ἔγχος [26]) πεφρικὼς] Δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος.

932. Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων] Ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. Ἡ δὲ ἱστορία [1]) τοιαύτη· Μήστορος [2]) καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ [3]) Ἱπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῆλε βὰς [4]) τῆς πατρίδος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους [5])

autem inde, hanc ῥῆσιν longam a Vit. 1. et Ciz. omiſſam a Io. Tzetza eſſe adiectam.

23) *τὰς πύλ. ἀνοίξ.*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vt etiam ab Eudocia, quae eadem iisdemque verbis p. 129. narrat, et ab edd. ante Pott.

24) *λαγαρία — τὸ αὐτό*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *λαγγαρία, πόλις ἰταλική*, bene.

25) *ἀπὸ — νέμοντος*) A Seb. allatum noſtri Codd. non hic, ſed infra ad extr. v. 938. cum toto ſcholio adiiciunt.

26) *ἔγχος*) Hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) *ἡ δὲ ἱστορία* usque ad extr. *ἐγέννησεν* deſiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz.

2) *Μήστορος*) Pro *Μήστωρος* Vit. 3. recte, vt Apollod. II, 4, 5, et Eudoc. p. 393.

3) *θυγάτηρ*) Vitt. 2 et 3. *θυγατρὸς*, non bene iungunt cum *πέλοπος*.

4) *τῆλε βὰς*) Vitt. 2 et 3. *τηλεβόας*, perperam. Apollod. II, 4, 5. *ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη*, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 104.

5) *καὶ ταφίους*) Abſunt a Vit. 3. vt ab Apollodoro: Vit. 2. vero habet. Heſiod. Scut. v. 19. *ταφίους ἰδὲ τηλεβόας* dixit.

ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλας [6]), ὃν αἤττητον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἔστ' ἂν ἐν τῇ κεφαλῇ [7]) αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ παραμένῃ [8]), καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο. Τούτου τοῦ Πτερέλου [9]) θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθὼ [10]), καὶ ἄῤῥενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἄμπελος [11]), Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης, Ἠλεκτρύωνος [12]) βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν καὶ [13]) παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, Γοργόφονος [14]), Φυλόνομος [15]), Κελαινεὺς [16]), καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος [17]) νόθος ἀπὸ Μιδέας [18]) Φρυγιακῆς. Ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα [19]) εἰς Μυκήνας Τάφιος, καὶ οἱ Πτερέλου παῖ-

6) πτερέλας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. et Eudoc. p. 393. ſed Apollod. l. l. πτερέλαος.

7) κεφαλῇ) Pro κορυφῇ Vit. 3. et Apollodor.

8) παραμένῃ) Vitt. 2 et 3. πεπαρμένῃ, non male.

9) πτερέλου) Sic hic, vt poſtea, legendum, vt conueniat τῷ· πτερέλας, etſi Vitt. 2 et 3. hic cum vulg. πτερελάου. Eudocia πτερέλα.

10) κομαιθὼ) Vt Apollod. recte. Noſtri hic et infra, et al. locis κυμαιθώ. Io. Tzetz. Chil. II, 542. quoque κομαιθώ.

11) ἄμπελος) Vitt. 2 et 3. ἄμπηλος, non vero ἄμπυλος, vt Heyne ad Apollod. II, 4, 5. p. 148. Apollod. ἀντίοχος.

12) ἠλεκτρύωνος) Pro ἠλεκτρυῶνος Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. cum Eudoc. et Pherecyd. p. 104.

13) καὶ) Bene inſerunt Vitt. 2 et 3.

14) γοργόφονος) Pro γοργόφωνος Vitt. 2 et 3. recte cum Apollod. l. l. vid. Heyne.

15) φυλόνομος) Vit. 2. bene pro φιλώνυμος. Apollodor. φιλόνομος, at Cod. Reg. quoque φυλόνομος, cf. Heyne. Vit. 3. inepte φυλόνοφος.

16) κελαινεὺς) Sic quoque Apollod. ſed noſtri Codd. κελαινεφεύς.

17) λικύμ.) Vt Apollod. II, 4, 5, et II, 8, 2. Noſtri λυκίμνιος.

18) μιδέας) Pro μηδείας legendum auctoritate Apollodori, cf. Heyne. Noſtri Codd. conſentiunt in μηδείας.

19) ἠλεκτρύωνα) Noſtri pro ἠλεκτρυῶνα.

δες, ἀπαιτοῦντες τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ [20]), ἀπήρχοντο. Συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου· ἐκ δὲ τῶν Πτερέλου, Εὐήρης [21]). Οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας [22]) ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ· Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἦγεν [23]) εἰς Μυκήνας.

Ἠλεκτρύων δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶ, παραδοὺς [24]) Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἔμελλε Τηλεβόαις [25])· ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν [26]) ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν αὐτὸν [27]), ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου, καὶ πλήξαντος αὐτόν· ὅθεν καὶ Σθένελος [28]), Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. Καθαρθεὶς δὲ σὺν Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Πανοπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα καὶ σὺν ἑτέροις [29]), τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἑλεῖν οὐκ ἐδύνατο [30]), ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος ἢ Κεφάλου ἢ Πτερέλου θυγάτηρ Κομαιθὼ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς

20) αὐτοῦ) Vit. 3. αὐτῷ.

21) εὐήρης) Pro εὐήρους noſtri, vt antea, recte, nam Seb. ſibi fere nunquam conſtat.

22) τὰς βόας) Vt Apollod. Noſtri τοὺς βόας, ſed poſtea quoque τὰς βοῦς.

23) ἦγεν) Vitt. 2 et 3. ἧκεν. Apollod. ἤγαγεν, ergo vulg. placet.

24) παραδοὺς) Sic Vit. 3. et Apollod. Vit. 2. autem παραδιδούς.

25) τηλεβ.) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας: Apollod. II, 4, 6. ἐπὶ τηλεβόας.

26) ἐπ' αὐτὴν) Vit. 3. ἐπ' αὐτῇ.

27) αὐτὸν) Noſtri cum Seb. recte pro αὐτὴν, cf. Apollod. l. l. p. 151.

28) καὶ Σθένελ.) Noſtri bene pro ὁ Σθέν.

29) σὺν ἑτέροις) Sic noſtri pro vulg. σὺν ἑταίροις: Seb. καὶ ἑτέρους, quod nimis diſcedit a vulgato.

30) ἐδύνατο) Vit. 2. ἠδύνατο: Vit. 3. ἠδυνήθη.

Πτερέλου [31]) χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. Σχὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσιν, ὃς ἐν ταύταις οἰκήσας, Κεφαληνίαν αὐτὰς [32]) ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἱστορικοῖς Λυκόφρων [33]), ὅτι ὤρκωσαν ἅπαντες Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν, μηδὲν ἀποκρύψαι [34]) τῶν λαφύρων. Μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τι τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μήλων [1])] Ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος [2])·

. . . . μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

Ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

934. Κομαιθοῦς] Κομαιθὼ, θυγάτηρ Πτερέλου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. Τοῦτό φησι τὸ Στεργοξυνεύνων οὕνεκα νυμφευμάτων. Ἢ ἐκληπτέον οὕτω περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης· καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης [3]) ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ] Τὰ τρία πάντα [4]) ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ [5]) Ἀρτέμιδος

31) αὐτῆς πτερέλου) Abeſt a Vit. 2. πτερέλου.

32) κεφαλ. αὐτὰς) Vitt. 2 et 3. κεφαλληνίαν αὐτὴν: ſemper quoque κέφαλλος pro κέφαλος ſcribunt: cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 716.

33) ὁ — λυκόφρων) Abeſt a Vit. 2. recte, putat Thryllit.

34) ἀποκρύψαι) Noſtri recte pro ἀποκρύψειν.

1) Ἀμφὶ μήλων) Vitt. 2 et 3. neque hoc neque ſeq. ſchol. exhibent.

2) Ἡσίοδ.) ἔργ. v. 163. cff. ibi ſchol. Io. Tzetz. et Clericus.

3) καὶ γὰρ — Ἀλκμήνης) Deſunt oſcitantia librarii in Ciz. ſed Vit. 1. habet.

4) τὰ τρία πάντα) A Seb. recepta noſtri ignorant.

5) ὡς καὶ) Sic etiam Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ὡς omittunt.

Δίκτυννα [6]) παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ [7]).

937. Κρηστώνης Θεὸν] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης [8]). Θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς [9]) ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

938. Κανδάονα] Κανδάων, ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ καίνειν [10]) καὶ δαίειν.

Μαμερτὸν] Μαμερτὸς [11]) ὁ Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξις [12]) Ῥωμαϊκή. Ὁ δὲ βάρβαρος [13]) οὗτος Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς [14]) τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς Μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ἢ Διόδωρος [15]), ἢ Δίων [16])· οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέμνημαι [17])· γράφων οὕτω πως [18])· „Μεσηνίους κα-

6) Δίκτυννα) Pro Δίκτυνα, vt Seb. et Vitt. 2 et 3. praebent, recte. Sic Pauſ. II, 30, 3. Δίκτυννα ἐν Κρήτῃ.

7) Ἀρκαδ.) A Seb. reſtitutum pro Λακωνικοῦ firmant Vitt. 2 et 3. et ſchol. Pind. Ol. III, 48.

8) ἀπὸ μιᾶς — καλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) τοῖς Θρᾳκ.) Vitt. 2 et 3. Θρᾳκικός.

10) καίνειν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. καίειν, vt Euſtath. ed. Polit. T. III, p. 960.

11) Μαμερτὸς) Vitt. 2 et 3. μαρμεσός. Infra ad v. 1410. μαμερτός. *Forte Μαμερκός, vt pro Μαμερτὸς ſcribunt Dionyſ. Hal. et Plutarch.* Thryll.

12) Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro Ἄρης ἐστίν. Ἡ δὲ λ.

13) ὁ δὲ βάρβαρος usque ad τουτέστι πολεμικοὺς abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, quae carpunt Lycophronem, haud dubie illata a Io. Tzetza, qui ſemper notitiam ſcriptorum multorum prae ſe fert, nam vna eademque res bis dicitur: Μαμερτοὺς καλοῦσι, et Μαμερτὸς παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται.

14) ἀρκεσθεὶς) Vit. 3. καρεσθεὶς, forte melius.

15) Διόδωρ.) *Vid. e lib. XXI. eclog. 13.* Sebaſt.

16) Δίων) Fragm. T. I. p. 6. ed. Reimar.

17) μέμνημαι) Mirum, quum alias ſe omnia ſcire iactitet.

18) γράφων οὕτω πως) Sic

„τακόφαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον „Μεσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι „πολεμικούς." Μαμερτὸς γὰρ ὁ Ἄρης [19]) παρὰ Ῥωμαίοις [20]) καλεῖται. Καὶ Κυρῖνος δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος [21]).

939. Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος] Ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Κρίσσῳ [1])· οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ἀστεροδίας [2]) ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ ὁ Φαρὲς [3]) καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἄβαντος [4]).

941. Τιτοῦς] Τιτὼ λέγεται ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἀρχαιότερον [5]), ὥς φησι [6]) Καλλίμαχος·

Τόφρα δ' ἀνίσχουσι Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Vitt. 2 et 3. bene, pro γράφει γὰρ οὑτωσί πως.

19) ὁ Ἄρης) Vit. 1. et Ciz. πολεμικός.

20) Ῥωμαίοις) *Immo Opicis ſ. Oſcis, teſte Feſto de verb. ſigf. Mamers Mamertis facit, id eſt, lingua Oſca, Mars, Martis. Et mox: in Mamertini — Mamers forte exierat, qui lingua Oſcorum Mars ſignificatur.* Seb.

21) Πλούταρχ.) In Quaeſt. Rom. T. VII, p. 149. ed. Reisk.

1) κρίσσῳ) Vit. 1. et Ciz. κρίσσωνι, non bene, cf. Heyne Obſeruu. in Apollod. p. 309, et infra ad v. 1070. *Steph.* κρίσα, πόλις φωκίδος ἀπὸ κρίσου φωκίου (*leg.* φώκου) et *ſchol. Eurip. Oreſt.* 33. *vbi quoque* φώκου παῖς *dic.* κρίσσος. Thryllit.

2) Ἀστεροδίας) Supra ad v. 53. dic. Aſteria.

3) ὡς Φαρὲς) Sic Vit. 2. deleto καὶ, bene. Vit. 1. et Ciz. Φαρεὺς, perperam, cf. Geneſ. 28, 29. Seb. haec addit: *vt Eſau et Iacob, Geneſ.* 25, 22. *Quis ergo non ſibi perſuadet, Lycophronem ſacros libros percurriſſe imitaſſeque* (heu!). Pro Lycophrone omnino ſcribendum: *Tzetzam*, nam in hunc, non in Lycophr. hoc cadit.

4) οἱ Ἄβαντος) Sic Ciz. ſolus, optime, nam erant filii Abantis, cf. Apollod. II, 2, 2.

5) τιτὼ — ἀρχ.) Sic Vit. 1. et Ciz. optime pro τῆς ἡμέρας.

943. Πόποι] Οἱ Θεοὶ, ὅθεν [7]) καὶ πολλάκις ὦ πόποι τινὲς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ, ὦ Θεοὶ, ἤκουσαν· ἡ δὲ λέξις Δρυόπων [8]).

Ἤνδρωσαν [9])] Οὐ τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν.

946. Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος] Κῖρις [10]) καὶ Κυλίσταρνος ποταμοί εἰσιν [11]) Ἰταλίας.

948. Βρέτας] Τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. Οὗτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν δούρειον ἵππον φησί [12]).

951. Σικανῶν] Σικανούς τινες Σικελοὺς πάντας ὑφ' ἑνὸς ἐδέξαντο [13])· ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν [14]) φασὶ, πόλιν οὖσαν παρὰ Ἀκραγαντίνοις κειμένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων [15]) οἶδε τοῦτο, λέγων·

Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν . . . .

6) ὡς φησι) Absque καὶ nostri. Caeterum vers. Callimachi (in Fragm. p. 388. ed. Spanh. et Ernesti p. 517.) totus abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. Sed Vit. 2. modo exhibet initium τόφρα.

7) ὅθεν — ἤκουσαν) Absunt a nostris. De voc. πόποι cf. Heyne Obseruatt. ad Hom. Il. α, 254.

8) Δρυόπων) Vid. Phauor. in ἱππότα.

9) ἤνδρωσαν) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. praeponunt τὸ δὲ, a Seb. eiectum. Totum schol. Vitt. 2 et 3. ignorant.

10) κῖρις) Vit. 1. et Ciz. κίρις: Vit. 3. κύρις.

11) εἰσιν) Abest a nostris.

12) φησί) Vitt. 2 et 3. εἶπε.

13) σικελοὺς — ὑφ' ἑνὸς ἐδέξ.) Vit. 1. et Ciz. recte, pro τοὺς σικ. ἐδέξ. πάντας.

14) τὴν Σικανίαν usque ad extr. schol. Vit. 1. et Ciz. modo: ἔστι γὰρ παρ' Ἀκραγαντίνοις πόλις Σικελίας Σικανία. Vitt. 2 et 3. vulg. tuentur, ita tamen, vt legant: τὴν Σικανὴν πόλιν — περὶ Ἀκραγαντίνους pro τὴν Σικ. πόλιν, et παρ' Ἀκραγ. Reliqui ab iis, vt a Vit. 1. et Ciz. absunt. Σικανὸς καὶ Αἴτνα παῖδες Βριάρεω, *sic Demetrius Calatianus in schol. Theocrit.* α, 65, *vbi male* καλετιανός. (cf. Toup.

Ἀπαριθμούμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας καὶ τοὺς τόπους, φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινοδάμαντος κόρας] Φοινοδάμας τὶς Τρὼς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς ἔφημεν [1]), συνεβούλευε [2]) τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, τῷ κήτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν [3]), μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι, καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι. Ὁ δὲ Λαομέδων, μηνίων τῷ Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις, ἐκθεῖναι αὐτὰς [4]) ἐν Σικελίᾳ [5]) θηρίοις βοράν. Οὗ γενομένου, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς [6]) ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην [7]), ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέσταν [8]), καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν [9]), ἢ Ἔνστυλ-

animaduerff. in fchol. p. 210.) *Euftath. ad Odyff.* X, p. 74. *Baf.* ἰστέον, ὅτι οἱ Σικελοὶ καὶ Σικανοὶ δοκοῦσι λέγεσθαι· ἐπεὶ καὶ Ἡρόδοτος Σικανίαν ἔοικε τὴν νῦν Σικελίαν λέγειν. Διόδωρος μέντοι διαφορὰν τούτων οἶδεν, ἐν οἷς λέγει Σικανῶν καὶ Σικελῶν. Thryll.

15) λυκόφρ.) Supra v. 870.

1) περὶ — ἔφημεν) Supra ad v. 471. Defunt haec in Vit. 1. et Ciz. quae a Io. Tzetza videntur inferta, cf. Eudoc. p. 416.

2) συνεβούλ.) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

3) τῶν τριῶν) Vit. 1. et Ciz. omittunt, fed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia feruant.

4) ἐκθεῖναι αὐτὰς) Abfunt a Vit. 3. et Eudoc. et edd. ante Pott.

5) ἐν σικελ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. fed Vit. 1. et Ciz. εἰς σικελίαν.

6) ἐν μορφῇ κυνὸς) Pro κυνὶ ὁμοιωθεὶς noftri et Eudoc. cum Sebaft.

7) Αἰγέστην) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Strab. XIII, p. 608. vt ad v. 471: fed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέστην, vt Steph. ad Ἐγέστα, ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωὸς, fed ad v. Αἰγεσταῖοι, ἀπὸ Αἰγέστου στρατηγοῦ.

8) Αἰγέσταν) Pro Αἰγέστην Vit. 1. et Ciz. recte, vt Strab. XIII, p. 608: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέσταν.

9) Ἄτταλλαν) Pro Ἔντελλαν noftri Codd. cum Eudoc. vt ad v. 471, quod quoque Tzetzae reftituimus, vti etiam Ἔνστυλλαν pro Ἐνστύλλαν.

λαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγημε. Στύλλα (Ἔνστυλλα) γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή [10]).

954. Ταῖς κητοδόρποις [11]) συμφοραῖς] Θλίψεσι [12]), ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει· εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὖν ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος.

956. Λαιστρυγόνων] Λαιστρυγόνες, ἔθνος ἀνθρωποφάγον, ὡς ληροῦσιν, οἱ νῦν Λεοντῖνοι ἐν Σικελίᾳ. Λέγουσι δὲ τοῦτο [13]), διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς τοῦ [14]) Ὀδυσσέως ἑταίρους· οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι.

958. Παλαιστοῦ] Ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν [1]), υἱὸς ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος [2]), παλαιστὴς γὰρ [3]) καὶ πένταθλος. Καὶ στρέψας [4]) ὄπισθεν, μάνθανε.

10) Στύλλα — γυνή) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed ab Vitt. 2 et 3. et Eudoc. haec abſunt. Potterus putat, vel omittenda eſſe haec verba, vel legendum Ἔνστυλλα, vel Ἔνταλλα, vel Ἄταλλα, quum non pateat, quomodo vrbs ab Aegeſtae vxore Stylla nominata potuerit dici Entalla, vel Atalla, vel Enſtylla. Recte, cum τὸ ἐν interceptum videatur a praeced. ἔγημεν, vti noſtri habent. Ideo vncis incluſum addidimus Ἔνστυλλα. Stephanus ſcribit Ἔντελλα: habet quoque Ἄτελλα, vnde fabulae Atellanae.

11) ταῖς κητοδόρπ.) Totum hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

12) θλίψ.) Vitt. 2 et 3. bene delent ταῖς.

13) ἔθνος — λέγουσι δὲ τοῦτο) Sic Vit. 1. et Ciz. apte pro οἱ νῦν λεοντῖνοι· εἰσὶ δὲ ἐν σικελίᾳ, ὡς ληροῦσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι. cf. Steph. ad h. v.

14) τοῦ) Bene addunt Vitt. 1. 2. et Ciz.

1) ὡς εἴπομεν) Ad v. 866. ſed a Vit. 1. et Ciz. haec abſunt, vt ſeq. ἦν.

2) Ποσειδῶνος) Steph. ad Ἔρυξ, et ſchol. Theocrit. Idyll. XV, 101. dicunt Βύτου.

3) γὰρ) Bene addunt Ciz. et Vit. 1.

4) καὶ στρέψας — οὕτως) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Hinc vero pro

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος. Ποίου Ἔρυκος [5]); τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους. Ἀφροδίτης. Ποίας [6]) Ἀφροδίτης; τῆς Ζηρυνθίας καὶ Θρᾳκικῆς· ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ Θεῷ, φυγοῦσαι τὸν θάνατον, καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ [7]), ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον· ἢ ἐν ᾗ μονόκοιτοι [8]) καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνήν.

963. Σκύλακα [9]) γενναῖον τεκνοῖ] Τὸν Αἰγέστην γεννᾷ.

964. Τρισσῶν συνοικιστῆρα] Τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἰγέστην, Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν [10]), ὡς πρώην ἔφην.

965. Ὃς δὴ ποδηγῶν] Ὅστις Αἰγέστης, ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου [11]) παῖδα, Ἔλυμον καλούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν.

vulg. haec ſoli dant: Ἔρυκα δὲ ἐκάλεσαν τὸν υἱὸν Ἀφροδίτης διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Παραγενόμενος εἴς τινα πόλιν περιφανῆ πρὸς τὸ ἀγωνίσασθαι ἱσταμένων πάντων· οὐδεὶς ἐτόλμα παλαῖσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ πάντας προσεκαλεῖτο, οὐ μόνον διὰ λόγου, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρῶν ἕλκων. Ἐξελθὼν δὲ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν, τινὰς μεθ᾽ ἑαυτοῦ λαβὼν, κατέστρεψε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀπέκτεινε λέγων· Ἐρυόμενοι οὗτοι πρὸς παλαίστραν οὐκ ἔκιον, καὶ διὰ τοῦτο πάντες φονευέσθωσαν· οἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος Ἀφροδίτης ναὸν ἔκτισαν. Ζηρυνθίας] Θρᾳκικῆς. Vitt. 2 et 3. tuentur quidem vulg. ſed in quibusdam tamen diſcrepant.

5) ποίου Ἔρυκος — ξένους) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

6) ποίας — τὸν θάνατον) Vitt. 2 et 3. modo: ναὸν ἔκτισαν ζηρυνθίας, θρᾳκικῆς, reliquis omiſſis.

7) ἐν ἐρήμῳ) Vitt. 2 et 3. ἐρήμους.

8) μονόκοιτοι) Vit. 3. optime pro μονόκοιτον.

9) σκύλακα — γεννᾷ) Vit. 1. et Ciz. ſic: σκύλακα, λέγει τὸν Αἰγέστην, non male, ſed Vitt. 2 et 3. vt vulg. Ἐγίστην tamen pro Αἰγ. vt antea.

10) Ἄτταλλαν) Vitt. 2 et 3. vt antea, pro Ἔντελλαν.

11) Ἀγχίσου) Vitt. 2 et 3. Ἀγχίστου. Pro παῖδα Vit. 1. et Ciz. υἱόν. Abeſt καλούμενον a Ciz.

966. Τρίδειρον νῆσον] Τὴν Σικελίαν [12]) λέγει, ἣν καὶ Θρινακίαν [13]), καὶ Τρινακρίαν, καὶ Τριακρίαν λέγουσι· τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαιον, Πάχυνον [14]) καὶ Πελωρίδα.

Εἰς Ληκτηρίαν] Ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος [15]) ἡ Σικελία. Αἱ δὲ νῆσοι ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λήγειν δοκοῦσιν ὑπὸ ταύτης [16]) περιεχόμεναι.

968. Αἰγέστα τλήμων] Ἡ Αἰγέστα [1]) πόλις Σικελίας, ἡ, κατά τινας, Ἀκράγας καλουμένη [2]), ἥτις διηνεκῶς τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις ὀδύρεται. Πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἰγέσταν πόλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον.

969. Πάτρας [3])] Δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Τροίας.

970. Πυρὸς ῥιπαῖσιν [4]) ἠθαλωμένης] Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον

12) τὴν Σικελίαν) Verba in vulg. praemiſſa et repetita νῆσον τρίδειρον bene omittunt Vit. 1. et Ciz. vt quoque voc. ἄξει, quod nil facit ad ſchol. Vit. 3. modo delet νῆσον.

13) καὶ Θρινακίαν) Noſtri inſerunt, bene, Hom. Odyſſ. λ, 106. et Vit. 1. et Ciz. λέγουσι pro καλοῦσι. *De priori forma* Θρινακία *vid. ſchol. Apollon. p.* 235, *b. de poſteriori* τρινακρία *ibid. p.* 228, *b. Adde omnino ſcholia Anthologiae ad L.* II, *c.* 40, *p.* 240. Thryll. Cff. quoque Steph. ad τρινακρία, Euſtath. ad Dionyſ. v. 467. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 839.

14) πάχυνον) Sic noſtri omnes cum Pott. vt infra ad v. 1181, recte, pro πάχινον.

15) ὅτι νῆσος — νῆσοι) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι αἱ νῆσοι.

16) ὑπὸ ταύτης) Noſtri pro ὑπ' αὐτῆς.

1) Αἰγέστα) Vitt. 2 et 3. iterum Ἐγέστα.

2) καλουμ.) Vit. 2. λεγομένη.

3) πάτρας) Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. τὸ δὲ πάτρας. Caeterum haec abſunt a Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. exhibent, vt edd. pr. ante verſ. 968.

4) πυρὸς ῥιπαῖσιν etc.) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3. et ſane, vt iam vidit Pott.

ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων· ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεως, πάλιν ᾤκησε τὴν Τροίαν. Ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, πάλιν ἔσκαψαν ταύτην 5).

976. Ἄκουρος] Ἄκουροι γὰρ ἦσαν, καὶ ἐκόμων ἅτε ἐν λύπῃ 6) ὄντες.

977. Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων 7)] Στρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην τῶν παλαιωθησομένων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σίριν] Σίρις 8) καὶ Λευταρνία πόλεις Ἰταλίας 9), ἔνθα οἱ κατάλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων κατῴκησαν 10), καὶ πάντα κατὰ μίμησιν τῆς 11) Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ, ἣ πρῶτα 12) μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον 13), εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σίρις, ἔνθα Κάλχας 14), οὐχ ὁ 15) Θέστορος, ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ, μάντις, ὑφ' Ἡρακλέος 16) ἀνῃ-

aliena sunt, quae tradit, ab hoc loco.

5) ταύτην) Ciz. et Vit. 1. αὐτήν.

6) ἐν λύπῃ) Nostri pro ἐν λύπαις.

7) τημελ. ὀδυρμάτων) Recte addunt Vitt. 2 et 3. nam interpretatio flagitat. Hoc vero schol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

8) Σίρις) Pro Σῖρις Vitt. 2 et 3. recte, cff. Varr. lectt. ad Lycophr. Aristot. de Mirab. Auscultat. c. 104, p. 230. σίγειον, perperam. cf. ibi Beckmann. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

9) ἰταλίας) Vit. 3. σικελίας, male, cf. Steph. ad σίρις.

10) κατῴκησαν) Pro ᾤκησαν Vit. 1. et Ciz. cum Aristot. de Mir. Ausc. l. l.

11) τῆς) Vitt. 2 et 3. praeponunt.

12) πρῶτα) Vitt. 2 et 3. πρώην.

13) πολίειον) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam πολύειλον. Aristotel. l. l. aeque male πλεῖον, cf. Beckm.

14) κάλχας) Nostri delent recte praemiss. τὶς ob seqq.

15) οὐχ ὁ) Nostri οὐχ' ὁ. Sic etiam in schol. seq.

16) Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέους.

ῥέθη. Ἐπὶ μέρους δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται [17]).

980. Κάλχας, ὀλύνθων] Πάλιν [1]) ἀνακόλουθα καὶ ληρώδη [2]) γράφει· οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, ὁ υἱὸς [3]) Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου [4]), οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ παρὰ τῶν Ἀργοναυτῶν θάπτεται [5]). Οὗτος οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντοῦς [6]), ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ, κατά τινας, ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτός φησιν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου [7]) πατρίδος οὐ διαμάχομαι· ὅτι δὲ ἀνακολούθως [8]) καὶ ἐναντίως φησὶν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς [9]) ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφομαι παροινίας· πρὶν μὲν γὰρ [10]) εἶπε τὸν Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ οὕτω [11]) ἀποθανεῖν,

17) *ἐπὶ μέρους — κεῖται*) Absunt a Vit. 1. et Ciz. quia mox subiiciunt: *τοῦ γὰρ Ἡρακλέους τοὺς Γηρυόνου βοῦς* etc. quae in vulg. infra reperiuntur.

1) *πάλιν — γράφει*) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sicut omnia, quae Lycophronem reprehendunt.

2) *καὶ ληρ.*) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Seb. *ληρωδεῖ.*

3) *ὁ υἱὸς*) Vit. 1. et Ciz. *υἱὸς ὤν.*

4) *τειρεσίου*) Vit. 3. addit *θυγατρός.*

5) *παρὰ τῶν Ἀργ. θάπτεται*) Sic nostri pro *θάπτεται ὑπὸ τ. Ἀργ.*

6) *ὁ Ἀπόλλ. — Μαντοῦς*) Non repetunt Vit. 1. et Ciz.

7) *τούτου*) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

8) *ὅτι δὲ ἀνακολ. — παροινίας*) In vituperium Lycophronis dicta absunt a Ciz. et Vit. 1.

9) *αὐτὸς*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, et deinde cum Seb. *παροινίας* pro *παρανοίας* legunt.

10) *πρὶν μὲν γὰρ — θάπτουσιν*) Pro his dant Vit. 1. et Ciz.: *ὁ γὰρ τοῦ μὲν Θέστορος Κάλχας μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν καταντήσας περὶ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἡττηθεὶς μαντικῶς τελευτᾷ.*

11) *οὕτω*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

ὡς πάντες φασί. Μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα [12]), καὶ καταντῶσι περὶ [13]) τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ [14]) τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν· ἐρινεοῦ γὰρ κἀκεῖ [15]) ἑστώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσους [16]) ὀλύνθους ἔχει; ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς, εἶπε, Μυρίους ὀλύνθους ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, συὸς [17]) ἐπὶ τόκου ἑστώσης, ἤρετο, Πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται [18]); Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκριναμένου [19]), αὐτὸς ὁ Μόψος πάλιν [20]) εἶπε, Δέκα χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἷς [21]) ἄῤῥην· τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον. Οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ.

Πολυποίτης [22]) δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. Ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος [23]), ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, κατά τινας, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, πρὸς

12) κιλικ. — κολοφ.) Vitt. 2 et 3. κολοφ. — κιλικ.

13) περὶ) Nostri pro παρά.

14) μαντικῇ) Nostri omnes μαντικῶς.

15) κἀκεῖ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

16) πόσους — εἶπε) Socordia librarii omissa in Ciz. nam Vit. 1. habet.

17) συὸς) Pro ὑαίνης Vit. 1. et Ciz. vt supra ad v. 427. Vitt. 2 et 3. ὑός.

18) τέξεται) Vitt. 2 et 3. τέξει.

19) μὴ ἀποκρ.) Vitt. 2 et 3. οὐκ ἀποκρ.

20) αὐτὸς ὁ Μ. πάλιν) Pro αὐτὸς πάλιν ὁ Μ. Ciz. et Vit. 1.

21) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. ὧν εἷς, vt supra v. 427.

22) πολυποίτης usque ad τὴν ἱστορίαν Vit. 1. et Ciz. breuius sic: Ὃν πολυποίτης καὶ λεοντεὺς θάπτουσι, μεθ' ὧν ἀπῆλθε ἐκεῖσε· τὰ γὰρ πλοῖα αὐτῶν εἴασαν ἐν τῇ τροίᾳ, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς κολοφῶνα, ἔνθα καὶ ἡττηθεὶς κάλχας τελευτᾷ. Haec videntur postea a Io. Tzetza aucta.

23) Ἀλκμαίωνος) Pro Ἀλκμαίονος Vitt. 2 et 3. hic et in sqq. recte, vt Apollod. III, 7, 6.

τοὺς τόπους, οὗ ἦν ὁ Μόψος οὗτος [24]), ἀπεῤῥίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὥς φασι [25]), μονομαχήσαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκατέρου μέρους [26]) τῆς Μεγαρσου πόλεως. Ἔστι δὲ [27]) καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνανίας κατῴκισε [28]). Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι· αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη. Νῦν δὲ φλυαρῶν, ὑφ' Ἡρακλέος φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται τῆς [29]) Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ, τῷ Ἀλκμαίωνος παιδί; ταῦτα πάντα [30]) ἐναντία· πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς. Ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως [31]) τῆς ἀληθείας, ἢ κἂν [32]) τοῦ πιθανοῦ πεφροντικὼς, οὕτω φησὶ τὴν ἱστορίαν·

Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς [33]) ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας [34]), καὶ ἰδόντες τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον [35]), ὑπό τινα ἐρινεὸν [36]) καθήμενον, συν-

24) ὁ Μόψ. οὗτος) Pro οὗτος ὁ Μόψ. Vitt. 2 et 3.

25) ὥς φασι) Vit. 3. recte pro ὥς φησι.

26) ἑκατέρου μέρους) Pro ἑκάτερα μέρη Vitt. 2 et 3.

27) ἔστι δὲ — Σκυθίᾳ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

28) Ἀκαρν. κατῴκισε) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀκαρνάνων κατῴκησε. Strab. VII, p. 236. κτίσαι.

29) τῆς) Vit. 3. bene addit.

30) πάντα) Pro πάντως Vitt. 2 et 3.

31) μηδόλως) Vit. 3. μηδ' ὅλως.

32) κἂν) Inserunt Vitt. 2 et 3. bene.

33) τὰς — βοῦς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς — βοῦς; verum haec, vti iam obseruatum, antea posuerunt.

34) ἐξ Ἐρυθ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

35) ἤτοι τ. Μόψ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. δηλονότι τ. Μόψ. Vitt. 2 et 3.

36) ὑπό — ἐρινεὸν) Vit. 1. et Ciz. ὑπό τινος ἐρινεοῦ.

ἔβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν [37]), Πόσους [38]) ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐρινεός; τὸν δὲ εἰπεῖν [39]), Δέκα [40]) μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ [41]), καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς [42]), πατάξας αὐτὸν κονδύλῳ, ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε [43]) περὶ τὸν ἐρινεόν. Ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς, φαῦλα [44]) σῦκα ἐχούσης· ἡ γὰρ Δωρὶς ἓξ πόλεις ἔχει, Κυτίνιον [45]), Βοιὸν [46]), Λίλαιον, Κάρφαιον [47]), Δρυόπην, καὶ τὴν Ἐρινεὸν, ἀφ' ἧς καὶ [48]) ἡ κλῆσις ταῖς φαύλαις συκαῖς. Περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν [49]) ὀλύνθων, ὄπισθεν εἶπον, κἂν Σχολιογράφοι τινὲς, μὴ εἰδότες, δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς.

37) αὐτὸν) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

38) πόσους) Vit. 1. et Ciz. ὁπόσους.

39) τὸν δὲ εἰπεῖν) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ ἔφη.

40) δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθ.) Vitt. 2 et 3. δέκα καὶ μέδιμνον ἕνα, non apte.

41) τῷ μεδίμνῳ) Abſunt a Ciz. et Vit. 1.

42) ὅθεν — Ἡρακλῆς) Noſtri modo ὅν.

43) ἔθαψε) Vitt. 2 et 3. adiiciunt αὐτόν: deinde Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν ἐριν. pro περὶ τὸν ἐριν.

44) φαῦλα usque ad extr εἶπον αὐτοὺς abſunt a Vit. 1. et Ciz.

45) κυτίνιον) Recte. Vitt. 2 et 3. κύτινον, etſi Ptolemaeus, Plinius et ſchol. Pind. ad Pyth. I, 121. etiam κύτινον cum reliquis vrbibus exhibeant, cff. Strab. X, p. 476 ibique et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 213. Tzſchucke: Thucyd. I, 107. et Steph. ad κύτινα. Infra ad v. 1389. iterum κύτινον.

46) βοιὸν) Sic pro βοῖον Vitt. 2 et 3. vt Thucyd. l. l. et ſchol. Pind. l. l. Strabo vero l. l βοϊον, cf. ibi Tzſchucke. Steph. cum vulg. βοῖον.

47) κάρφαιον) Schol. Pind. κάρφαια: Vitt. 2 et 3. καρφαίοναν, vitioſe.

48) καὶ) Addunt Vitt. 2 et 3. bene.

49) καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν) Vit. 3. modo τῶν φαύλων.

Σισυφεὺς [50])] Ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργέστατος [51]). Διαφορὰν [52]) ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων, ὄπισθεν εἶπον.

981. Μάστιγι [1]) γογγύλῃ] Τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι. Λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὃς [2]) συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται.

937. Τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον [3])] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σίριν [4]). Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων τῶν Τρώων [5]) εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει [6]), βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι κατ' αὐτῶν [7]) κατὰ τῆς [8]) Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς [9]) παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναι-

50) Σισυφεὺς) A Seb. huc traslatum comprobant Vit. 1. et Ciz. In vulg. cum Vitt. 2 et 3. ſupra ad extr. v. 978. occurrunt.

51) πανουργέστ.) Vit. 1. et Ciz. pro πανουργότατος, recte, vt putat Thryll.

52) διαφορὰν — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vid. ſupra ad v. 428.

1) Μάστιγι — λέγει δὲ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Χειρόπληκτος ignorat Lex. Schneideri: Stephanus vero habet. Στρογγύλῃ habent Vit. 1. et Ciz. quod vſitatius eſt, pro γογγύλῃ.

2) ὃς — δίδοται) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ᾧ συνεστρ. τῶν δακτύλων δίδοται.

3) ἔδεθλον) Vit. 3. ἔδεθλ. vid. Nott. ad Lycophr.

4) σίριν) Pro σεῖριν Vitt. 2 et 3. cf. ad v. 978.

5) τῶν τρ.) Pro καὶ τρ. noſtri, bene.

6) οὓς — λέγει) Noſtri non agnoſcunt. Gloſſema ſapiunt, nam v. 989. idem dicitur.

7) μετ' αὐτ.) Noſtri κατ' αὐτῶν.

8) τῆς) Delent Vitt. 2 et 3.

9) τῆς Ἀθηνᾶς) Abeſt a noſtris, vti mox: ὀνόματι Λήταρχον.

κείαν ἐσθῆτα [10]) ἐνδεδυμένον· διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα, ἔμυσεν, ὥστε μὴ βλέπειν [11]).

989 — 90. Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβην λεῦσσον] Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν [12]) κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφυλίους εἶπεν, ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιᾶται ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν [13]). Οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς.

991. Λήταρχος [14])] Ὁ δημόσιος ἱερεύς· λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται. Ἢ ὄνομα κύριον.

993. Τυλλησίους] Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. Λίνου [15])] Λῖνος καὶ Λῖνον διαφέρει. Οὐδέτερον [16]) δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας.

995 — 96. Ἀμαζόνος [1]) σύγκληρον πέδον] Τὴν κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτη ἐκλήθη. Ἡ δὲ Κλήτη, μία τῶν Ἀμαζόνων [2]), τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥτις μαθοῦσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς. Ἐξωσθεῖσα [3]) δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, κἀκεῖ κτίσασα πόλιν,

10) γυναικ. ἐσθῆτα) A Seb. repositum firmant Vitt. 2 et 3.

11) ὥστε — βλέπειν) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt vulg. τοῦ μὴ βλέπειν.

12) πρὶν) Pro πρώην nostri cum edd. pr.

13) ἦσαν. οἱ δὲ — ἀνεῖλον αὐτούς) Desunt in Vitt. 2 et 3.

14) λήταρχος) Hoc schol. ignorant Vitt. 2 et 3.

15) λίνου) Totum schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

16) οὐδέτερον) Cf. tamen Ferrarii Lex. Geogr. ad h. v.

1) Ἀμαζόνος vsque ad Κλήτη ἐκλήθη absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo exciderunt errore scribae Κλήτῃ — Ἀμαζόνι.

2) μία τῶν Ἀμαζ.) Pro ἡ Ἀμαζὼν Vit. 1. et Ciz.

3) ἐξωθεῖσα) Nostri iterum pro ἐξωσθεῖσα.

ἐβασίλευσε τῶν τόπων. Ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη [4]). Μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται [5]), ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην, τὴν ὑστέραν [6]), οὐχὶ τὴν τὴν πόλιν κτίσασαν· καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν.

997 — 98 [7]). Ἣν, χαλκομίτρου Θῆσσαν] Ἥντινα Κλήτην τὴν προτέραν [8]), πλανῆτιν ἄξει κῦτα πρὸς ξένην γῆν, Θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας. Ποίας Πενθεσιλείας [9]); τῆς χαλκομίτρου, καὶ πολεμικῆς· ἧστινος Πενθεσιλείας λοῖσθον καὶ ἔσχατον ἐκπνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦς μορφὴν ἔχοντι. Τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἤτοι πτῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικόν.

Ὀτρηρῆς [10]) κόρης] Θυγατρὸς, ἤτοι Πενθεσιλείας [11]. Ὀτρηρὴν δὲ [12]) λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος καὶ ἄδολον, ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης· δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δί-

4) καὶ — κλήτη) Vitt. 2 et 3. ignorant.

5) κροτωνιᾶται) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. vt supra, pro κροτωνιάται.

6) τὴν ὑστέραν) τὴν ὕστερον, scil. βασιλεύουσαν, Vitt. 2 et 3. qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. omittunt sqq. οὐχὶ — ἠρείπωσαν.

7) Schol. 997 et 998. Ciz. et Vit. 1. breuiter omnia sic: ἣν χαλκομίτραν λέγει γενέσθαι θυγατέρα, ἥντινα κλήτην θῆσσαν ἤτοι δούλην πενθεσιλείας λέγει. Vltima verba τετμημένῳ — δόρυ referunt ad v. 1001, ad quem vere videntur referenda. Sebast. qui alias scholia transponere solet ad numerum versiculorum, hic discessit a libidine sua.

8) τὴν προτέραν) Vit. 3. vt vulg. τὴν πρότερον, vt antea τὴν ὕστερον.

9) ποίας πενθεσιλείας) Vitt. 2 et 3. bene interiiciunt.

10) ὀτρηρῆς) Vit. 2. ὀτρήρης.

11) θυγατρὸς — πενθεσ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

12) ὀτρηρὴν δὲ usque ad extr. ξίφους absunt a Vitt. 2 et 3.

καιον ἄνδρα, πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

999. Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον] Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας [1]). Οἱ μὴ εἰδότες [2]) φασὶν, Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαθὼν [3]) ἐξώρυξεν. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτον μὲν, πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ [4]) δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ· μὴ δὲ [5]) διὰ τὸ ἐξορύξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἀπέῤῥιπτεν [6]), ὡς δῆθεν ἐρῶντα [7]) συγγενέσθαι νεκρῇ τῇ Πενθεσιλείᾳ· ἀντιμαχεσάμενος [8]) γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δέ ποτε [9]) περιγενόμενος, καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκεί-

1) *μετὰ — πενθεσιλ.*) E Vitt. 2 et 3. addidimus.

2) *οἱ μὴ εἰδότες — ἐξώρυξεν*) Vit. 1. et Ciz. ſic: *θυγάτηρ Ὀτρηρῆς, ἡ Πενθεσιλεία, ἡ χαλκόμιτρος, ἧς Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς μετὰ θάνατον αὐτῆς ὁ Θερσίτης λαθὼν ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμούς.* Vitt. 2 et 3. ita: *Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας· οἱ μὴ εἰδότες φασὶν ἐρασθῆναι αὐτῆς Ἀχιλλεὺς (Ἀχιλλέα), ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαβὼν ἐξώρ.* cf. Iacobs ad Io. Tzetzae Poſthom. v. 194, p. 114.

3) λαθὼν) H. e. *clanculum.* Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. rectius, quam λαβὼν, nec audiendus Pott. qui dicit: *Si latuiſſet Therſites, cum effodit Pentheſileae oculum, quomodo iratus ei eſſe potuit Achilles?* Perperam λαθὼν interpretatur.

4) *κατ' ἐμὲ καὶ*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Videtur eſſe additamentum Io. Tzetzae iactatoris.

5) *μὴ δὲ*) Pro *μηδὲ* noſtri, bene: qui quoque *τοὺς ὀφθ.* pro *ὀφθ.* legunt.

6) *ἀπέῤῥιπτ.*) Pro *ἐπέῤῥιπτ.* noſtri, recte. Io. Tzetz. in Poſthom. v. 204. *Θερσίτης — λέγ' αἴσχεα εἵνεκα τῆσδε.*

7) *ἐρῶντα*) Pro *ἐρῶντος* Vitt. 2 et 3. aptius, qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. *νεκρᾷ* pro *νεκρῇ.*

8) *ἀντιμαχ.*) Vit. 3. *ἀντιμαχησάμενος*, Vit. 2. vero *μαχησόμενος*, male.

9) *ποτε*) Pro *τότε* cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1.

νης τὴν ῥώμην ὁμοῦ καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε [10]) καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεάνιδα [11]). Ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ, ἀνεψιάδης [12]) ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς [13]) ἕνεκεν τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔῤῥιψε.

1000. Πιθηκομόρφῳ] Τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ· πίθηκος γὰρ, ἡ μιμὼ [14]), καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοΐζιανός.

1001. Τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ [15])] Τράφηξ, κυρίως ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρ-

cum Ciz. omittit ποτε περιγενόμενος, καί. Praetulerim tamen τότε.

10) ἐδάκρυε) Vitt. 2 et 3. ἐδάκρυσε.

11) νεάνιδα). Nostri pro νεανίδα, recte.

12) ἀνεψιάδης) Pro ἀνεψιαδὸς Vit. 1. et Ciz. recte, nam Agrius, pater Thersitis, et Oeneus, auus Diomedis, erant fratres. Vitt. 2 et 3. ἀνεψιός. Sunt autem Polluce auctore ἀνεψιάδαι, ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φῦντες. In schol. Io. Tzetz. ad Posthom. v. 206. Θερσίτης dic. θεῖος Διομήδους. In Schneideri Lex. voc. ἀνεψιάδης non est illatum.

13) χολωθεὶς) Pro χωλωθ. nostri, recte. Io. Tzetz. Posthom. l. l. Τυδείδης, Θερσίταο χολωθεὶς, Ῥίψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν.

14) μιμὼ) Sic nostri Codd. omnes; in edd. ante Pott. μίμων. Reines. iam in Varr. Lectt. p. 307. coniecit legendum esse μιμὼ, vbi etiam μαρκοιζιανὸς l. μερκοιζιανὸς pro ἀρκοιζιανὸς legit, putatque vocem esse neograecam e lingua germanica *Meerkatze* deductam. cf. supra ad v. 688. Videntur tamen Reinesio repugnare Vitt. 2 et 3. quorum ille ἀρκοβουζανὸς (lege ἀρκοβουζιανὸς), quod Du Fresne in Glossar. eiusdem notionis esse arbitratur; hic vero ἀρκοβυζιανὸς, quod Etymologiae a Du Fresne allatae, *ἄρκος, vrsus, et βύζια, mamillae*, magis respondet.

15) τράφηκι — τετμημένῳ) Hoc schol. a Seb. cum edd. vett. ad v. 997. positum ope Vit. 1. et Ciz. huc eo ordine, quem contextus et

τους τιθέασι· νῦν δὲ τὸ δόρυ [16]). Τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ, ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ φονικῷ, ἢ ἐν τράφηκι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ φόνῳ.

1002. Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ] Εἴπομεν, ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθήσουσι [1]), καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην [2]), τὴν ὑστέραν [3]), ανεῖλον.

1003. Ἀμαζόνος, κόρην] Λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρόσθε] Πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ [4]) πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν, τουτέστιν ἐπὶ πρόσωπον πέσοιεν [5]), ἐκ κείνης [6]) καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες, καὶ ἀναιρεθέντες.

1006 — 07. Οὐδ' ἄτερ πόνων] Οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων [7]) διαῤῥαίσουσι καὶ πορθήσουσι τοὺς πύρ-

Codd. nostri sequuntur, transferendum curauimus.

16) νῦν δὲ τὸ δόρυ) Absunt a Vitt. 2 et 3. Phauor. ad τράφηξ habet. Sic in sqq. desunt in Vitt. 2 et 3. ἢ ἐν τράφηκι — ἐπὶ φόνῳ.

1) πορθήσουσι) Pro πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. cum Potter. 1. recte, nam respondet Lycophr. πέρσουσι.

2) κλήτην) Hinc adnectunt Vit. 1. et Ciz. οὐ τὴν θήσσαν τῆς πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ὑστέραν κατὰ γενεὰς πολλὰς, omisso tamen schol. v. 1003, quod etiam Vitt. 2 et 3. omittunt. In vniuersum tenendum est, totum hunc locum turbatum esse in Codd. Mss.

3) τὴν ὑστ.) Vitt. 2 et 3. vt antea, τὴν ὕστερον.

4) πρόσθε καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Omissa quidem non desiderantur, attamen, quum καὶ sit, *hoc est*, et voc. πρόσθε Lycophronis, locum iis non inuideam.

5) πρόσωπ. πέσοιεν) Vit. 2. τὸ πρόσωπ. πέσειεν, non apte τῷ· δάκοιεν.

6) ἐκ κείνης) Vit. 1. et Ciz. κἀκείνης. Vit. 3. perperam ἐκείνους ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντας, ἤτοι συγκοπέντας καὶ ἀναιρεθέντας.

7) πόνων καὶ (hoc est) κόπων) Vit. 3. bene pro κόπων, nam Tzetz. saepius repetit verbum textus, vt mox antea πρόσθε καὶ πρότερον, et

γους, δηλονότι 8) τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιᾶται. Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρης, θυγατρὸς Λακινίου 9), ἀφ' οὗ Λακίνιον 10), τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. Αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων καὶ 11) Κροτώνη.

1008 — 10. Οἱ δ' αὖ Τέρειναν] Ἕτεροι 12) δὲ τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει 13) καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος 14) ποταμὸς, ἐκβράσσων καὶ ἐκρέων 15) ὕδωρ Φοῖβον καὶ καθαρόν.

1011 — 26. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα] Τὸν δὲ Νιρέα, τοῦ Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας υἱὸν 1), δεύτερον 2) ὄντα πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ τὸν Θόαντα,

ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης, et explicat per καί. Vit. 1. et Ciz. modo πόνων: Vit. 2. cum vulg. κόπων.

8) τοὺς πύργ. δηλ.) Vitt. 2 et 3. δηλον. τὸν πύργον.

9) λακινίου) *De Lacinio vid. Serv. ad Virg. Aen.* III, 552; *de Iunone Lacinia Eustath. ad Dionyſ. v.* 371. Thryllit.

10) ἀφ' οὗ λακ.) Male abeſt a Ciz.

11) κρότων καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. κρότων eſt forma antiqua, ſed κροτώνη noua.

12) ἕτεροι) Vitt. 2 et 3. ὕστερον, non ſatis apte.

13) μυδαίνει) Vit. 1. et Ciz. μυδάνει.

14) ὠκίναρος) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

15) ἐκρέων) Pro ῥέων Vit. 3. ergo i. q. ἐκχέων, vt in Hom. hymn. in Apoll. 380.

1) υἱὸν) Noſtri cum Seb. adiiciunt, ſed pro τὸν χαρ. legunt τοῦ χαρ. forte τὸν τοῦ. Vitt. 2 et 3. χαροποῦ pro χαρόπου, regulis Grammaticorum non conuenienter, nam auctore Heyne in Obſeruatt. ad Hom. Il. β, 672 diligenter inter χαροπὸς adiectiuum, et χάροπος ſubſtantiuum diſtinguunt. Philochorus tamen in Lex. Phot. ad Οἴηθεν, οἰὴν nominat χαροποῦ γυναῖκα, forte leg. χαρόπου.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. delent praemiſſum τὸν, bene; minus bene tamen cum Vitt. 2. et 3. τὸ ante κάλλος.

τοῦ 3) Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν καὶ 4) ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας 5), ὑπάρχοντα, πῇ μὲν ὁ βοῤῥᾶς 6) πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἀπάξει 7)· πῇ δ' 8) ἐκ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους 9) καὶ εἰς τὰ Κεραύνια 10) ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι περὶ τὸ 11) Λακμώνιον 12) ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. Ὁ Κρᾶθις 13) δὲ, ὁ γείτων 14) τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος, ὁ γείτων τοῖς ὅροις καὶ ὁροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους εν ταῖς Πόλαις 15). ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις 16). Καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε. Ποῖος Αἰήτης 17); ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας (Εἰδυία γὰρ ἦν μήτηρ

3) τοῦ) Pro τὸν Vit. 1. et Ciz. vt antea τοῦ χαρόπου.

4) καὶ) Ciz. et Vit. 1. addunt, bene. cf. Strab. X, p. 451. et Steph. ad λυκόρμας.

5) Αἰτωλίας) Vitt. 2 et 3. perperam Ἰταλίας.

6) βοῤῥᾶς) Vit. 1. et Ciz. βορέας.

7) ἀπάξει) Noſtri cum edd. pr ἄξει.

8) πῇ δ') A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

9) Ἀργυρίνους) Pro Ἀργυρίννους noſtri, recte, cf. Steph. ad v. et v. 1017.

10) εἰς τὰ κερ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt εἰς modo praemiſſum.

11) περὶ τὸ) Pro παρὰ τὸ noſtri, bene.

12) λακμώνιον) Recte, vt Lycophr. Vit. 1. et Ciz. λακώνιον: Vitt. 2 et 3. λακίνιον, inepte, nam Αἴας, qui mox nominatur, ex Lacmone defluit, cf. Steph. ad λάκμων.

13) κρᾶθις) Hanc ſcripturam defendit Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 386: noſtri ſine circumflexo κράθις.

14) ὁ γείτων) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι ὁ γ.

15) ἐν ταῖς πόλαις) Ex emendatione Seb. noſtri ſervant ἐν τ. πόλεσι.

16) κτισθείσαις) Vit. 1. et Ciz. κατισθείσαις. Hinc addunt Vitt. 2 et 3. καλουμέναις δὲ πόλεσι, πόλεσι ταῖς κτισθείσαις ὑπὸ κόλχων. ποίων ſine interrogatione, non bene.

17) ποῖος Αἰήτης; ὁ ἀνὴρ) Sic Vit. 1. et Ciz. optime, pro καὶ ὁ ἀνήρ.

Μηδείας) τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ, θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ [18]), ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς Πόλας [19]).

Δευτερεῖα [20]) καλλιστευμάτων] Ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος [21]) λέγει·

> Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν [22]) ἄγε [23]) τρεῖς νῆας ἐΐσας,
> Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς [24]), Χαρόποιό [25]) τ' ἄνακτος·
> Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
> Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
> Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Ex 1014. Λίβυσσαν ψάμμον] Εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης [1]) γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη [2]) θάλπει ἡλίου. Τὸ δὲ ψάμος [3]) καὶ ἄμος δι' ἑνὸς μ γράφεται [4])· Αἰολικῶς μόνον διὰ δύο, ψάμμος καὶ ἄμμος.

18) διζηροῦ) Vit. 3. διζηνοῦ, perperam, vid. Nott. critt. ad Lycophr.

19) πόλας) Noſtri inepte πόλεις.

20) δευτερεῖα vsque ad εἵπετο λαός Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae, qui vbique verſus Homeri infercit, qui quum nil faciant ad ſenſum verborum magis illuſtrandum, quam quod antea dicta iam illuſtrant, bene abeſſe poſſunt.

21) ὅμηρος) Il. β, 671 ſqq.

22) αὖ Σύμηθεν) Vit. 2. αἰσύμηθεν, mendoſe, vt Cod. Vratisl. b. cf. Heyne ad h. l. Macrob. Saturn. V, 15. Αἰσύμνηθεν, quem locum a Thryllit. allatum Heyne non laudat. Vit. 3. ἐκ σύμνηθεν, paene vt Baroc. ἐκ δίμηθεν.

23) ἄγε) Noſtri cum ipſo Homero pro ἄγεν, cf. Heyne.

24) θ' υἱὸς) Vit. 2. delet θ' cum edd. Venet. Villoiſ. et Wolfii.

25) χαρόποιό) Vit. 2. χαροποῖο: Vit. 3. χαροποιοῖο, male.

1) ἀμμώδης) Vitt. 2 et 3. ἀμώδης.

2) ἐκκεκ.) Vit. 1. et Ciz. κεκαυμένη.

3) τὸ δὲ ψάμος — δύο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ideo legunt quoque ἀμώδης.

4) γράφεται) Vitt. 2 et 3. pro γραπτέον, et hinc αἰολ.

Ex 1015. Πεδωτοῖς] Σχοινίοις [5])· τοῖς τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσιν.

Ex 1017. Εἰς Ἀργυρίνους] Ὁ μὲν ποιητὴς [6]) οὗτος καὶ οἱ Σχολιασταὶ σφάλλονται. Ὁ μὲν τοὺς Ἀργυρίννους, Ἀργυρίνους [7]) λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν [8]), οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν [9]), ὅθεν ἦ ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή που οὐδ' αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλοῖτο [10]).

Κεραυνίων [11])] Τὰ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας. Τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας, εἶναι φασί.

Ex 1020. Λακμωνίου [12]) Αἴαντος] Λακμωνία

μόνον pro αἰολ. δέ. Vltima verba ψάμ. καὶ ἄμμος, a Seb. addita, non addunt.

5) τοῖς σχοινίοις) Addit Vit. 3. quod refertur ad λίνοις.

6) ὁ μὲν ποιητὴς vsque ad ὅτι τὸ Ἀργύριον abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae, quia reprehendit Lycophronem.

7) Ἀργυρίννους, Ἀργ) Noſtri inuerſo ordine: Ἀργυρίνους, Ἀργυρίννους, quod idem eſt, ſi interpreteris: Lycophron Ἀργυρίννους vocat, qui proprie dicuntur Ἀργύρινοι.

8) οἱ δὲ Ἠπειρωτ. — λέγ.) Vitt. 2 et 3. οἱ δὲ Ἠπειρ. — καλοῦσι. *Atqui ſic etiam Stephan.:* Ἀργύρινοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. *Videtur autem ſic dixiſſe Tzetzes, quia habet ex Theone, ſcholiaſta Lycophronis, et Timaeo. Suid.* Ἀργύρινοι, ὄνομα ἔθνους. Thryllit.

9) ὅτι τὸ Ἀργ. — ἐστίν) Vit. 1. et Ciz. ſic: τὸ δὲ Ἀργύρινν. πόλις Σικελίας ἐστι, οἱ δὲ Ἠπειρ. ἔθνος. Vit. 3. quoque Ἀργύριον, recte. *Simili modo ap. Diod. Sicul. I. legitur, quam ſcribendi rationem contra Fazellum male reiicit Cluuer. Sicil. Antiq.* II, 6. *vid. Holſt. ad Steph. p. 7, a.* Thryllit.

10) καλοῖτο) Sic Vitt. 2 et 3. In edd. ante Seb. καλεῖτο; hic vero ἐκαλεῖτο, nullius Codicis auctoritatem laudans.

11) κεραυνίων) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

12) λακμωνίου) Etiam hoc ſchol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Ineſt quidem Vit. 1. et Ciz. verum paullo aliter, et

καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα [13]), ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται· ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται [14]).

Ex 1021. Κρᾶθις] Ποταμὸς Ἰταλίας [1]), τῶν λουομένων πυρσαίνων [2]) τὰς χαίτας, καθάπερ [3]) Ἰσίγονος [4]) ὁ ἱστορικός φησι [5]), Σωτίων [6]) τε καὶ Ἀγαθο-

ſchol. v. 1021. adiectum, vt in edd. pr.

13) λακμ. — ἄκρα) Vit. 1. et Ciz. ἡ δὲ τοῦ πίνδ. ὄρ. ἄκρα λακμονία καλεῖται.

14) ὅθεν — κατέρχεται) Vit. 1. et Ciz. pro σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποτ. Αἴας.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Vit. 1. atque Ciz. nam eſt fluuius Thuriorum in magna Graecia. Vitt. 2 et 3. vero σικελίας, perperam. Saepe autem haec vocc. ſunt confuſa.

2) λουομ. πυρσαίνων) Sic noſtri, ſublatis τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, recte, quae gloſſam redolent e margine illatam, nam primo ordinem verborum turbant; deinde quoque, ſi quis ea retinenda putaret, non πυρσαίνων, ſed πυρσαῖνον ob ὕδωρ legendum ei eſſet. Conſentiunt quoque Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 183. ὁ κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθότριχας λουομένους ποιεῖ, et Euripid. in Troad. 227. ab ipſo Tzetza laudatus ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων l. πυρσαίνων, Reineſ. mauult πορσύνων, hoc eſt, *praebens*, *parans*, praeter rationem.

3) καθάπερ) Vit. 3. bene pro καθά τε.

4) Ἰσίγονος) Ita omnino legendum pro Ἡσίγονος, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. omnibus: Vitt. 2 et 3. Ἡσίοδος, mendoſe, nam quum is nominetur hiſtoricus, nec quisquam extet Heſiodus, qui ſit hiſtoricus, haec lectio plane eſt inepta. Thryllit. primum Ἀντίγονος legendum coniecerat, quum Antigonus Caryſt Hiſtor. Mirab. c. 149. tradat: τίμαιον δὲ τῶν ἐν ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν φασὶ ξανθίζειν τὰς τρίχας, re autem diligentius deliberata Ἰσίγονος praefert, idque ideo maxime, quia ſubiiceretur Sotion. Is vero ἐν τοῖς σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμένων παραδοξολογουμένοις minimum duodecies Ἰσιγόνου mentionem facit, qui fuit Nicaeenſis, vt e Plin. XXXI, 2. et Gell. N. Att. IX, 4. recte docuit Voſſ. de Hiſt. gr. L. III, p. 381. et ἄπιστα libris aliquot ſcripſit, inque iis plu-

σθένης οἱ Φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ Τραγικὸς 7), οὕτωσὶ λέγων·

Ἂν ὑγραίνει 8) καλλιστεύων
Ὁ ξανθὰν 9) χαίταν πυρσαίνων 10)
Κρᾶθις 11) . . .

Μυλάκων ὄροις] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν 12), ὥς φασί τινες.

Ex 1022. Κόλχων Πόλαις] Πόλαι 1) πόλις ἐστὶ Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσα 2), τῶν κατα-

ra ex Antigono ad verbum transſcripſit, quod obſeruavit Sylburg. ad Sotionem p. 316 ſqq. De ipſa vero re, quam narrat Iſigonus, vid. Strab. VI, p. 263. Ariſtot. de Mir. Auſcult. c. 183. ibique Beckman. Guil. Philandr. ad Vitruu. VIII, c. 3. Meurſ. ad Antigon. p. 179. Barneſ. et reliquos interptt. ad Euripid. l. l. Gierig. ad Ouid. Metam. XV, 313. ſchol. Theocrit. ε, 16. Euſtath. ad Hom. Il. p. 279. ed. Rom. et ad Dionyſ. v. 373 et 416.

5) φησι) Vit. 1. et Ciz. φασι.

6) Σωτίων) Vid. ad v. 704.

7) τραγικὸς) Vitt. 2 et 3. τραγῳδός.

8) ὑγραίνει) Sic noſtri, ſed a Seb. in ὑδραίνει perperam mutatum, quum haud dubie Tzetzes ſic legerit cum Cod. Florent. Mendoſe vero noſtri ὃν pro ἂν, nam refertur ad γᾶν.

9) ξανθὰν) Vit. 1. et Ciz. ξανθός.

10) πυρσαίνων) Sic noſtri omnes; Euripid. πυρσεύων. cff. interptt. in ed. Lipſ. T. III, p. 487.

11) κρᾶθις) Sic Euripid. Noſtri, vt antea, κράθις.

12) Ἰλλυρικὸν) Vit. 2. ἰλλυρικῶν. Vit. 1. et Ciz. ἰταλίας ρ, h. e. ἰλλυρικόν. Steph. ἠπειρωτικόν.

1) πόλαι) Steph. et Strabo V, p. 215. πόλα. Lat. Pola, Pomp. Mel. II, 13, 18. Vtroque numero efferre hoc voc. Graecos, oſtendit Tzſchucke ad Mel. l. l.

2) πόλις — κτισθεῖσα) Ex emendatione Potteri, conſentientibus Codd. Mſſ Sebaſtiani: noſtri, vt edd. ante Pott. πόλεις — κτισθεῖσαι. Legerim tamen, hac emendatione admiſſa, ἐστὶ quoque pro εἰσί.

διωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα [3]) κατοικησάντων, καὶ κτισάντων πόλιν [4]), ἥτις Κολχίδι [5]) φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς φυγάδα [7]) σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος [8]). Τὸ δὲ ἑξῆς [9]) οὕτως· Ὁ Κρᾶθις δὲ καὶ χῶρις δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς Πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

Ex 1023. Μαστῆρας [10])] Διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω.

Ex 1024. Αἴας Κορίνθου τ᾽ ἀρχὸς] Αἴα, πόλις Κολχίδος· Κόρινθος δὲ, πόλις Πελοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην [11]), ὥσπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν [12]) εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. Καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε· τὴν δὲ Κόρινθον [13]) Αἰήτῃ, ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τὶς ἔλθῃ [14]) ἐν Κορίνθῳ. Ἡ δὲ σύνταξις [15])· Οὕστινας

3) ἐνταῦθα) Vit. 1. et Ciz. ἐνταυθοῖ.

4) κτισάντων πόλιν) Absque τὴν nostri, bene.

5) κολχίδι) Vit. 3. κόλχων.

6) καλεῖται) Vit. 2. καλοῦνται.

7) φυγάδα) Nostri pro φυγάδας.

8) καλλίμαχ.) Fragm. p. 456. ed. Ernest. e Strab. V, p. 215. quem Tzetzes, non vero Callimachum ipsum, videtur esse secutus. cf. Tzschuck. ad l. l.

9) τὸ δὲ ἑξῆς usque ad ὅροις nostri Codd. ignorant.

10) Μαστῆρας) Etiam hoc schol. deest in Vitt. 2 et 3.

11) ἀρχ. λέγ. — Αἰήτην) Vit. 1. et Ciz. ἄρχων Αἰήτης.

12) ὄπισθεν) v. 174 et 480.

13) τὴν δὲ Κόρινθον — ἀρχὴν Βούνῳ) Vitt. 2 et 3. τὴν δὲ Κορίνθου βασιλείαν Βούνῳ, omissis, quae sunt interposita in vulg. Βούνῳ, non vero Βουνῷ, legendum esse, ad v. 174. iam dictum est.

14) ἔλθῃ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔλθοι.

15) ἡ δὲ σύνταξις — διώξαντες) Absunt a Vitt. 2 et 3.

τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας.

Εἰδυίας πόσις] Εἰδυῖα [16]), γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος.

Ex 1025. Νυμφαγωγὸν τρόπιν] Τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα καλεῖται, ὡς στερεώτερον [1]) τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· νῦν δὲ τρόπιν [2]) τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὼ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δ' αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν [3]) σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ἰωλκόν.

Ex 1026. Διζηροῦ πόρῳ] Διζηρὸς, ποταμὸς πλησίον Πολῶν [4]), πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης.

1027. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας] Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας. Ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη, ἥτις προβέβληται τοῦ Παχύνου, ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας. Ἡ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου [5]) πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη.

1030 — 31. Τοῦ Σισυφείου παιδὸς] Τοῦ Ὀδυσσέως. Εἶπον δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σισύφου, οὗ τινες παῖδα γενεαλογοῦσι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Περὶ δὲ τοῦ λεγομένου Ὀδυσσείου ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας λεκτέον· Ἀνθ'

16) Εἰδυῖα — Ἄψυρτος) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Εἰδ. τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὗ Μήδ. καὶ Ἄψ.

1) ὡς στερ.) Vit. 3. cum Phavor. ὡς στερεώτατον.

2) νῦν δὲ τρόπιν) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ τρόπις, ſcl. καλεῖται.

3) τὴν Μήδ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

4) πολῶν) Vit. 3. vt edd. vett. πολλῶν, vitioſe.

5) Ἀδρίου) Vit. 1. et Ciz. addunt πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη, quae haud dubie in vulg. ſunt praetermiſſa. Vitt. 2 et 3. πρὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀδρίου, ſcl. προβέβληται, aeque bene.

6) οὗ τινες — Ὀδυσσέα) Noſtri non agnoſcunt.

ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χεῤῥονήσῳ πρῶτος 7) ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καὶ 8) καθ' ὕπνους ἐδειματοῦτο· ἀνθ' οὗ 9) ἱερὸν Ἑκάτης (ὅτι ἡ Ἑκάτη, φασμάτων 10) αἰτία, φοβερὰ καὶ 11) χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης 12) καὶ τερατώδης) ἱδρύσατο, καὶ κενοτάφιον Ἑκάβης, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον, Ὀδυσσείαν ἄκραν ἐκάλεσε, Κάκραν 13) καλουμένην πρὶν, ὅπερ ἐστὶ 14) πλησίον τοῦ Παχύνου. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Τοῦ Ὀδυσσέως τὴν ἄκραν, τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσείαν.

Γράφων] Ἀντὶ τοῦ περιγράφων καὶ περιορίζων.

1034 — 37. Παπποκτόνος] Ἐλεφήνωρ, ὁ Χαλκώδοντος 1) παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ 2) πάππον, οὗ γυνὴ 3) Ἀγλαΐα, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλε τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων 4), καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη. Ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν 5) στρατείας, ἦλθε, καὶ 6) ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Εὐβοίας, ἤτοι τοῦ Εὐρίπου, στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε 7) τὸν λαόν· οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον

7) πρῶτος) Vitt. 2 et 3. πρῶτον.

8) καὶ) Vit. 1. et Ciz. bene praemittunt.

9) ἀνθ' οὗ) Vitt. 2 et 3. ἀφ' οὗ, scl. χρόνου forte, *ex quo tempore*.

10) φασμάτων) Vit. 1. et Ciz. pro φαντασμάτων.

11) καὶ) A Seb. illatum Vitt. 2 et 3. comprobant.

12) ὀφιώδης) Nostri ὀφεώδης.

13) κάκραν vsque ad v. 1034. desunt in Vitt. 2 et 3.

14) ὅπερ ἐστὶ) Delent Vit. 1. et Ciz. et hinc praeponunt τοῦ voc. παχύνου, omissis seqq. τὸ δὲ ἑξῆς —.

1) χαλκώδ.) Pro χαλκόδ. Vit. 1. et Ciz. recte, cff. Homer. Il. β, 541. et Apollod. III, 10, 9, ibique Heyne.

2) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. αὑτοῦ, fors. αὐτοῦ.

3) οὗ γυνὴ) Vit. 3. οὗ ἡ γυνή.

4) ἀνεῖλε — ἄκων) Vitt. 2 et 3. modo ἀνεῖλε αὐτόν.

5) ἐπὶ τρ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τροίας.

6) ἦλθε, καὶ) Nostri non agnoscunt.

7) συνεκάλεσε) Vit. 3. συνεστράτευσε.

ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν 8), αὐτὸς 9) στρατεύει ἐπὶ Τροίαν, καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν τῇ Τροίᾳ. Μετὰ δὲ 10) τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον 11) κόλπον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν 12) τῆς Ἠπείρου·

Οὗτος δ' ἀνιστᾷ 13) τοὺς τεθνηκότας λόγοις,
Γράφων Ὀθρωνοὺς, καὶ μετοικήσεις πάλιν,
Φόβῳ δρακόντων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν.

ὡς δὲ φησὶν οὗτος 14), μετὰ τὴν τῆς Τροίας 15) ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετενάστευσεν 16) εἰς Ἀβαντίαν 17)· ὄφις γὰρ δρακοντοειδὴς αὐτὸν ἠνάγκασε μεταναστεῦσαι 18) καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. Καὶ ταῦτα μέν φησιν ὁ Λυκόφρων 19). Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ δ' 20) τῆς Ἰλιάδος ἀναιρεθῆναι φησὶ τὸν Ἐλεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ. Οἱ

8) τὸν στρατὸν) Noſtri τὸν λαόν.

9) αὐτὸς — ἐν τῇ Τροίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος. Vitt. 2 et 3. στρατεύει καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγ. ἐν τῇ Τροίᾳ.

10) μετὰ δὲ — vsque ad extr. verſſ. πόλιν deſunt in Vit. 1. et Ciz.

11) τὸν Ἰόν. κόλπ.) Vitt. 2 et 3. τὸ Ἰόνιον, ſcl. πέλαγος, omiſſo κόλπον a Seb. addito.

12) περὶ Ἀπολλ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Ἀπολλωνίας.

13) δ' ἀνιστᾷ) Vitt. 2 et 3. δὲ ἀναστᾷ, et τοῖς λόγοις pro λόγοις.

14) ὡς δὲ φησὶν οὗτος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φησὶ γὰρ, ὅτι. In Vitt. 2 et 3. haec omnia vsque ad v. 1037. deſiderantur.

15) τροίας) Ciz. et Vit. 1. ἰλίου.

16) μετενάστευσεν) Vit. 1. et Ciz. μετανάστης ἐγένετο.

17) Ἀβαντίαν) Pro Ἀμαντίαν Seb. recte, cf. Steph. ad Ἀβαντίς. Vit. 1. et Ciz. male Ἄβαντα.

18) ἠνάγκ. μεταν.) Vit. 1. et Ciz. ἠνάγκαζε μεταστῆναι.

19) καὶ ταῦτα — λυκόφρ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, nec erat, quod exhiberent, quum iam antea οὗτος φησὶ ſcripſiſſent.

20) ἐν τῇ δ') v. 467 ſqq. Vit. 1. et Ciz. pro his vsque ad ἐν Τροίᾳ modo: ὑπὸ Ἀγήνορος φονευθῆναι.

δὲ περὶ τὸν Ἐλεφήνορα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκριφέντες, ὡς ἔφην [21]), ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου.

Ex 1037. Ῥήτρας πολίταις] Λόγους [1]) ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. Λόγους ποταπούς; στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν πρὸς Τροίαν [2]).

1038 — 41. Οὐ γὰρ ἂν φονῆ] Τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν. Οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ [3]) τὸν φονέα ἡ τάῤῥοθος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδικὴ, ἤτοι ἡ Ἐριννὺς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ. Οὐκ ἐάσῃ τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ χρόνον. Ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συνακτέον, ὡς εἶπον πρώην. τοῖς πολίταις [4]) τῆς χέρσου τῆς πατρῴας· καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο καὶ εἰς τὸ· ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας.

Ex 1039. Μέγαν πλειῶνα] Νόμος γὰρ ἦν, τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος.

Ex 1040. Τελφουσία] Τέλφουσσα [5]), πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐριννὺς τιμᾶται.

Ex 1041. Σκύλαξ] Ἡ ταρακτική.

1042 — 43. Ὅθεν, πεφευγὼς] Ὅθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγὼν τοὺς ὄφεις, κατὰ τοῦτον [6]), ὁ πρὶν θανὼν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν, ἦλθεν εἰς

21) ὡς ἔφην) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. pr.

1) λόγους — πρὸς τροίαν) Vit. 1. et Ciz. pro his modo: πολίτας λέγει τοὺς Εὐβοέας. Vitt. 2 et 3. etiam omittunt λόγους — Εὐβοεῦσι; caetera vero habent.

2) πρὸς τροίαν) Vitt. 2 et 3. pro πρ. τὴν τρ.

3) οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ vsque ad extr. πατρῴας abſunt omnia a Ciz. et Vit. 1.

4) τοῖς πολ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ποτέ.

5) τελφοῦσα (τελφοῦσσα)) A Seb. additum noſtri non addunt.

6) κατὰ τοῦτον) Vitt. 2 et 3. κατὰ τοῦτο, non apte ſq. κατ' ἐμέ. Vit. 1. et Ciz.

τὴν Ἀβαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ὅθεν 7) καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ 8) τῶν Ἀβάντων, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου.

1044. Ἀτιντάνων] Ἀτιντάνοι 9), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

1047. Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι] Περὶ Ποδαλειρίου, τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ, φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθέντος κονδύλῳ. Τέθαπται μὲν 10) ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐνταῦθα γοῦν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι. Ψεύδεται δὲ, ὥσπερ καὶ περὶ 11) τοῦ πολυτιμωρήτου τούτου Κάλχαντος, ὃς πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὴν 12) ἐρινεὸν τεθάφθαι· νῦν δέ φησι ψευδοτάφιον εἶναι τὴν ἐρινεὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοὺς

modo κατὰ τοῦτον ἦλθε τὸν τρόπον εἰς Ἀβαντίαν pro κατὰ — τὴν Ἀβαντίαν. Omiſſa videntur eſſe Io. Tzetzae, vbique ſuum κατ' ἐμὲ iactantis.

7) ὅθεν — οἰκοῦντες) Noſtri tantum καὶ, reliquis deletis.

8) ἀντὶ) Vit. 1. et Ciz. ἀπό. Deinde Ἄβαντες pro Ἄμαντες. Steph. ad Ἀβαντὶς dicit: κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει, cff. ibi Interptt. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 677. Tum noſtri his ſtatim bene ſubiiciunt: Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου, pro quibus Seb. ſeparatim: Ἀβαντίαν] Ἀβαντία, πόλις Ἠπειρωτική. Recte autem ſe habere videtur Ἀμαντὶς pro Ἀβαντία, ſi antea legitur Ἄμαντες.

9) Ἀτιντάνοι) Noſtri omnes Ἀντιτᾶνες, forte Ἀτιντᾶνες. cff. Nott. ad Lycophr.

10) μὲν) Noſtri οὖν.

11) ὥσπερ καὶ περὶ vsque ad Ἄργος ἔκτισεν in Vit. 1. et Ciz. omnia deſiderantur, a Io. Tzetza Lycophronem mendaciorum accuſante addita. Stultitiam autem ſuam hic impudenter prodidiſſe Tzetzam, oſtendit Caſaub. ad Strab. VI, p. 284. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ψεύδεται δὲ — ἐρινεὸν τεθάφθαι negligentia librarii repetito voc. τεθάφθαι decepti.

12) τὴν) Pro τὸν Vit. 2. recte.

μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος, ἐάσω. Οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποδαλειρίου, λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. Ὡς δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος [13]) ὁ Ποδαλείριος. Θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος [14]), ἀπὸ τοῦ Μόψου [15]) ἀνῃρημένον, ᾧ προείπομεν τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν [16]). Ἀμφίλοχος δὲ, κατά τινας, συναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας [17]) · κατά τινας δὲ εἰς τὴν [18]) Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἔκτισεν. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς [19]), ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς, ποῦ κατοικήσει [20]) · χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς Χεῤῥονήσου τὸν πέριξ [21]) οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον [22]) ᾤκησε. Φλυαρεῖ δὲ καὶ κατὰ τοῦτο· ἐκεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἢ, κατά τινας, ἐν Κολοφῶνι, κεῖται· ὁ δ' Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ [23]).

13) οὗτος) Delet Vit. 3.

14) τὸν Θέστορος) Sic nostri, nec erat, quod Seb. adiiceret υἱόν.

15) τοῦ Μόψου) Nostri delent praepositum in vulg. τούτου, recte, nam antea nondum facta fuerat mentio Mopsi.

16) διεσώθ.) Vit. 3. ἀνεχώρησαν.

17) μονομαχ.) Vit. 3. μαχήσας.

18) εἰς τὴν) Vit. 2. πρὸς τήν.

19) ὁ δὲ — ὑποστραφεὶς) Vit. 1. et Ciz. quia superiora omiserant, legunt: ὁ γὰρ ποδαλ. — ἐλθών.

20) κατοικήσει) Pro κατοικῆσαι a Seb. receptum nostri comprobant.

21) οὐδὲν δειν. πείσεται — τὸν πέριξ) Hanc lectionem pro οὐδ. δειν. πείσ. τῆς καρ. χεῤῥ. εἰς τὸν πέριξ, Pottero iam probatam, nec tamen receptam, ipse Sebast. si per vnum saltem Cod. licuisset, recipere non dubitasset. Licet igitur eam per Codd. nostros reddere Tzetzae.

22) περικυκλ.) Vitt. 2 et 3. κυκλούμενον.

23) Φλυαρεῖ — ἐν Ἰταλίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

1048 — 49. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος] Τῶν δύο ἀδελφῶν [1]), ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. Ὁ μὲν γὰρ Μαχαων, κατὰ Κόϊντον [2]), ἀνήρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου· ὁ δὲ [3]) παλαιὸς Ὀρφεὺς [4]) καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ἐλθὼν [5]), κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ, τελευτᾷ ἐκεῖσε· κατ' ἐμὲ [6]) δὲ, τὴν Καρικὴν Χεῤῥόνησον ᾤκησε.

1050 — 53. Δοραῖς δὲ μήλων] Εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. Εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ [7]), καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον [8]), καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν

vti semper omnia, quae Lycophronem nugari contendunt. Exhibent ea Vitt. 2 et 3. verum Vit. 3. hic cum Seb. sed Vit. 2. demum ad extr. schol. v. 1048, quod vero schol. totum abest a Vit. 3.

1) ἀδελφῶν) Vitt. 1. 2. et Ciz. ἀδελφῶν ὁ ἕτερος, sed deinde non habent ὁ ἕτερος — τελευτήσει.

2) κατὰ κόϊντον) VI, 399 sqq. Pausan. III, 26, 7. Μαχάονα, inquit, ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

3) ὁ δὲ — τὸν φιλοκτήτην) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Sunt, nisi fallor, Ioan. Tzetzae, qui idem narrat in Posthom. v. 522, cf. ibi Iacobs.

4) ὀρφεὺς) De Lapid. 343. cf. supra ad v. 911.

5) ἐλθὼν) Bene inserunt Vit. 1. et Ciz. et deinde post τελευτᾷ quoque ἐκεῖσε.

6) κατ' ἐμὲ) Vit. 1. et Ciz. κατὰ δὲ τοὺς λοιπούς. Habeat sibi Io. Tzetzes τὸ· κατ' ἐμέ.

7) καὶ αὐτοὶ) Vitt. 2 et 3. tollunt καί.

8) τίμαιον) Forte in hist. de rebus Siculis.

λουομένων ζώων τὰ τραύματα· ὡς, κατὰ Μεθόδιον [9]) τὸν ἰατρὸν, ὁ Ἀλφειὸς, τῆς Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς· καὶ, κατὰ Βιγρίδιον [10]) δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἠπίου γόνον] Ὁ Ἀσκληπιὸς [11]) πρότερον [12]) Ἤπιος, διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον, ἐκαλεῖτο· θεραπεύσας δὲ Ἄσκλην, τὸν Ἐπιδαύρου [13]) τύραννον,

9) Μεθόδιον) Vitt. 2 et 3. Μέθοδον. *De Methodio medico nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui eius meminerit, nisi Methodium illum sibi velit, quem auctor Etymolog. M. frequenter laudat.* Sebast. Fabric. quoque in Bibl. Gr. Vol. VII, pag. 272, ed. Harl. vbi plures laudantur Methodii, mentionem huius fecit nullam. De Alpheo vitiligines albas sanante cf. Strab. VIII, p. 347, et Eustath. ad Dionys. v. 410.

10) Βιγρίδιον) Vitt. 2 et 3. βίγριον: Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιον: nomina corrupta. Reines. in Varr. Lectt. p. 118, et in notis marg. ad h. l. vult legere l. Νιγίδιος, l. Βιγρούβιος, l. potius Βιτρούνιος, *Vitruuius*, nam is L. VIII, c. 3. *Ciliciae*, inquit, *ciuitate Tarso flumen est nomine Cydnos, in quo podagrici crura macerantes leuantur dolore.* Sane lectio Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιος proxime accedit ad βιτρούνιος, cf. Schneider. ad Vitruu. l. l. qui quidem de hac Reinesii coniectura dubitandum esse putat, verum nil aliud dat, quod hanc dubitationem tollat. Retinenda igitur est haec Reinesii coniectura, cui quoque Thryllit. fauet, donec alius existat, qui meliora doceat. Quod ad rem ipsam attinet, consentiunt Strab. XIV, p. 673. Eustath. ad Dionys. v. 867, et Plin. XXXI, 2, qui huius rei testem affert Cassii Parmensis epistolam ad Antonium.

11) ὁ Ἀσκλ. vsque ad ὀφθαλμιῶντα desunt in Vitt. 2 et 3.

12) πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρίν.

13) τὸν Ἐπιδαύρου) Sic omnino legendum pro τὸν ἐπὶ Δαύνου, quod omnes adhuc edd. obsedit, e Chiliad. Io. Tzetzae VII, v. 992, et X, v. 714, et Etymol. M. ad ἀσκελές. Eudoc. p. 16. τὸν Ἐπιδαύριον. Cf. omnino Bibl. Crit. Vol. II, P. III, p. 10. Vit. 1. et Ciz. τῶν Ἐπιδαυρίων, quae lectio etiam non reiicienda esset, si Io. Tzetzes cum Etymolog. illam

ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. Ἢ ἀσκελοποιός τις ὤν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι ὑπὸ νόσων τοὺς ἀνθρώπους. Σκέλλω [14]) γὰρ, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς [15]) σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον.

1056. Ἔσται ποτὲ] Εἶπον [1]) πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, τοῦ [2]) Δαύνου καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους· κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι ἐν Καλαβρίᾳ, λέγῃ [3]) ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας· μηνυθέντας [4]) δὲ ὑπὸ τῶν Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ [5]) λαβεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς [6]). Ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ [7]). Διομήδους κα-

non praebuiſſet. Caeterum tenendum, in Io. Tzetzae Chil. l. l. quoque Ἄσκλην hunc tyrannum vocari, vt in Vit. 1. et Ciz. et ed. Pott. atque hinc lectionem vett. editt. Αὔνην omnino corruptam fuiſſe patet.

14) σκέλλω — τεταριχευμένον) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. Pro σκέλλω alii, vt Zonar. ad Ἀσκληπιὸς, σκέλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω, ὅθεν καὶ σκέλος.

15) κατεσκληκὸς) Sic Seb. recte pro κατεσκληκέν. Vit. 1. et Ciz. κατεσληκεὶς. Reineſ. in not. marg. ad h. l. κατεσκληκεὺς: quae vero lectiones ſqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν repugnant. Forte tamen, vt vulgatae magis, et ſqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν reſpondeat, legendum κατασκληθὲν pro κατεσκληκέν. De Etymologia voc. ἀσκληπιὸς alia habet Reineſ. in Varr. Lectt. p. 645.

1) εἶπον) vt ad v. 603.

2) τοῦ Δαύνου) *Pro καὶ Δ. Vit. 1. et Ciz. rectius.* Thryllit.

3) λέγῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. pro λέγει, bene.

4) μηνυθέντας — ἐλθόντας — βληθέντας) Noſtri μηνυθέντων — ἐλθόντων — βληθέντων.

5) ἐπὶ τῷ — λεγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τὸν λεγόμενον, omiſſo τῷ· λαβεῖν. Vit. 1. et Ciz. omittunt λεγόμενον.

6) ὄρυγμα γῆς) Incuria librarii deſunt in Vit. 1. et Ciz.

ταρασαμένου [8]) τὴν τῶν Δαυνίων χῶραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν [9]) ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν [10]) ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ μέρος [11]) τῆς Διομήδους γῆς. Ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν [12]) τῶν Δαυνίων χῶραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι, λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες· Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μονον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην [13]).

1058. Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν] Σάλαγγοι [14]) καὶ Ἄγγαισοι [15]), ἔθνη Ἰταλίας.

1059. Αἰτίζωσι] Ζητῶσι [1]), Παραγωγὴ Ἀττικὴ [2]), Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέριστον [3])] Οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

7) ὅμως καὶ — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. bene pro τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει, nam conuenit verbis ab initio positis εἶπον πολλάκις. Caeterum haec vsque ad schol. v. 1058. absunt a Vitt. 2 et 3.

8) Διομήδ. καταρ.) Vit. 1. et Ciz. Διομήδης καταρασάμενος, non apte sqq.

9) ὑπὸ Αἰτωλ.) Vit. 1. et Ciz. παρ' Αἰτ.

10) αὐτῶν) Abest a Ciz. et Vit. 1.

11) μέρος) Pro μέτρον Ciz. et Vit. 1. bene.

12) εἰς τὴν — γῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

13) ἀλλὰ — Διομήδην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Gerbel. hic aliquid deesse suspicatur. Obscurus sane est sensus verborum.

14) σάλαγγοι) Vt Steph. σάλαγγος, ἔθνος Ἰταλίας. Nostri Codd. σάλαγγες.

15) Ἄγγαισοι) Vitt. 2 et 3. Ἀγκαισοὶ, Ancaesi.

1) αἰτίζωσι, ζητῶσι) Sic quoque Vit. 2., sed Vit. 3. αἰτ. ζητοῦσι, vt edd. ante Seb. Vit. 1. et Ciz. αἰτίζουσι, αἰτοῦσι, bene, quia in Lycophr. legunt αἰτίζουσι.

2) παραγ. — σχῆμα) Sic Vitt. 2 et 3. pro παραγ. δὲ καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Vit. 1 et Ciz. παραγ. Ἀττικὴ τὸ σχῆμα.

3) τοῖς — ἀκτέρ.) Abest hoc schol. a nostris Codd.

1066. Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς] Τοῦ Τυδέος [4]) υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω λέγεται· Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ Ἀστακοῦ [5]) παιδὸς, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. Ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέος Ἀμφιάραος ὁ μάντις, ἀνῃρηκὼς τὸν Μενάλιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν, ἀπεῤῥόφησε τὸν ἐγκέφαλον [6])· ὅθεν, λέγουσι [7]), καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ.

Ἀτρέστου κάπρου] Ἄτρεστον κάπρον τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ σθένος καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου [8]) συὸς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων] Ναυβόλου [9]) παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν

4) Τυδέος) Pro Τυδέως Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea, recte.

5) Ἀστακοῦ) Recte reſtituit Seb. pro Ἀστακτοῦ, cf. Apollod. III, 6, 8, et Aeſchyl. Sept. ad Theb. 413. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀστράκτου: Vit. 1. et Ciz. υἱοῦ τοῦ Ἀτρέστου. Ergo faciunt ἀτρέστου nomen proprium: forte excidit, vt Thryllit. putat, μετὰ Ἀδράστου στρατευόμενος, quod addit Apollod. I, 8, 6. idem narrans, vnde illud ἀτρέστου ortum videtur.

6) ἐγκέφαλον) Vit. 1. et Ciz. μυελὸν, ſed Apollod. III, 6, 8. τὸν ἐγκέφαλ. ἐξεῤῥόφησεν αὐτὸν, cf. ibi Heyne, et in Obſeruu. p. 251.

7) λέγουσι) Sic etiam noſtri praeter Vit. 3. qui omittit. Idem tradit Apollod. l. l.

8) καλυδ.) Vitt. 2 et 3. καλυδῶνος.

9) Ναυβόλου — καλεῖται) Vit. 1. et Ciz. ſic: Τέμεσσα, πόλις Ἰταλίας (ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Steph. pro Καλαβρίας), ἔνθα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, παῖδες Ἰφίτου, υἱοῦ Ναυβόλου, ᾤκησαν κτίσαντες αὐτήν· εὐγενῆ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις Τέμεσσα ἄχρι τοῦ νῦν καλεῖται. Inde patet, ſcribendum ſaltem eſſe ἅλωσιν τῆς Ἰλίου pro ἅλωσιν, deinde ᾤκησαν κτίσαντες pro ᾤκησαν, et Ἰταλίας pro Καλαβρίας: vti quoque ſcripſimus.

Τροία. Μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλιαν ἐξώσθησαν καὶ ᾤκησαν κτίσαντες τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ, πόλις Ἰταλίας, εὐγενῆ χαλκὸν[10]) ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. Ἣν ὁ Λυκόφρων [11]) οὐκ αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν, ὅτε δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. Περὶ δὲ τοῦ ἔγγονος καὶ ἔκγονος [12]) ἔγραψα πολλάκις, πῶς διαφέρει καὶ γράφεται.

1068. Λαμπέτης] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν.

1069. Ἱππωνίου κέρας] Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [13])· Ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δὲ τὸ ἀκρωτήριον.

1070 — 71. Κρίσσης] Κρίσσα[14]), πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου, τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ. Ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ [15]) ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν[16]), ἀνατολικὴ (οὐ γὰρ εἶδον αὐτὴν), ἡ δὲ Κρότων δυτική.

10) *χαλκὸν*) Vitt. 2 et 3. *χρυσὸν*, perperam, cff. Hom. Odyff. α, 184 et Ouid. Metam. VII, 207, et fupra ad v. 854.

11) *ἣν ὁ λυκόφρ.* vsque ad *καλεῖν* abfunt a Vit. 1. et Ciz. ficut fupra ad v. 854. vti omnia in vituperium Lycophronis a Io. Tzetza dicta, qui ea videtur addidiffe.

12) *καὶ ἔκγονος* et *διαφέρει καὶ* a Sebaft. adiecta Vitt. 2 et 3. non adiiciunt: qui quoque *πῶς* pro *ὡς*. Tota vero haec *ῥῆσις*, *περὶ δὲ τοῦ* — *γράφεται*, ignorant Vit. 1. et Ciz.

13) *οὕτως*) Abeft a Vitt. 2 et 3. et poftea quoque lapfu librarii omnia poft *ἔνθα* — nam fic pergunt: *ἔνθα κρίσσα, πόλις* etc.

14) *κρίσσα*) Sic etiam noftri cum St. ab. IX, p. 466. Steph. *κρίσα*.

15) *ἐπειδὴ*) Vit. 1. et Ciz. non habent.

16) *ὥς φασιν* — et *οὐ* — *αὐτὴν* non agnofcunt Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae notitiam Geographiae fuam iactantis effe videntur.

1072. Ὀλκαίῳ πτερῷ] Τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει [17]), παρὰ τὸ ἕλκεσθαι.

1073 — 74. Πάτραν Λίλαιαν] Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἄμφισσα [1]), καὶ Ἄβαι [2]), πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη [3]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἄμφισσα δὲ, ἡ ἀμφίβιός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν τροφὴν, καὶ ἐπαρκουμένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολύπους περιώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. Βασιλεὺς δέ τις [4]) περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἄμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν καὶ [5]) ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄβαι δὲ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος [6]) (ἐκλήθησαν), ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

1075. Σήταια τλῆμον) Αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων ἦν [7]) γυναικῶν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη [8]), ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν [9]) (Τύβεριν), συνεβου-

17) τῇ ὕννει) Pro τῷ ὕννει Vitt. 1. 2. et Ciz. recte, niſi malis τῷ ὕννῳ. Vit. 3. τοῦ ὕννει, forte ὕννου.

1) Ἄμφισσα) Harpocrat. ad h. v. vrbem Locridis eſſe, et διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν cognominatam dicit, cf. quoque Palmer. Antiqtt. gr. V, 2. p. 547. de hac fabula.

2) Ἄβαι) Vt Steph. ſed Vitt. 2 et 3. Ἄβα in ſingulari: Vit. 1. et Ciz. Ἄβας, mendoſe.

3) Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη vsque ad ſchol. v. 1075. deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) τις) Inſerunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) καὶ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) Ἄβαντός τινος) Poſt haec verba in Ciz. et Vit. 1. ſpatium eſt relictum fere decem litterarum. Deeſt ſane verbum ἐκλήθη, vel potius ἐκλήθησαν, quod etiam hoc ſpatium et ſenſum explet. Strab. X, p. 445. ἀπὸ Ἄβαντος ἥρωος ὀνομασθῆναί φασι.

7) ἦν) Vit. 1. et Ciz. οὖσα, nec cum Vitt. 2 et 3. agnoſcunt γυναικῶν a Seb. additum.

8) ἀγομένη) Vitt. 2 et 3. αἰρομένη.

λευσε ταῖς λοιπαῖς Τρῳάσι, καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς [10]) τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν, ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς [11]) καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν. Ἀπολλόδωρος [12]) δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην καὶ Μηδεσικάστην· ὁ δὲ Πλούταρχος [13]) Ῥώμην τινὰ, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς φησὶ [14]), κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι [15]).

1076. Γυιούχοις [1]) πέδαις] Ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

1083. Μίμβλητος] Μέμβλης [3]), ποταμὸς Ἰτα-

9) περὶ σύβαριν) Dionyſ. Hal. I, 42, et Plutarch. Rom. 1, haec ad Tiberin accidiſſe narrant: ergo fortaſſe legendum περὶ τίβεριν vel τύβεριν, quod vncis inclusum adiecimus.

10) αὐταῖς) Delent Vitt. 2 et 3.

11) ἀφ' ἧς — ἐκλήθη) A noſtris abeſt.

12) Ἀπολλόδ.) Cf. ad v. 921. et Conon. XIII.

13) Πλούταρχ.) Romul. 1.

14) φησὶ) Vit. 1. et Ciz. φασί. Plutarch. autem non dicit, fuiſſe captiuam, ſed vnam ex iis, quae Troia profugiſſent, et Dionyſ. Hal. I, 72. μίαν τῶν Ἰλιάδων. cf. Rutgerſ. Varr. Lectt. p. 79.

15) τὴν πόλιν — κληθῆναι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nec contextus poſtulat, vt repetantur. Vitt. 2 et 3. habent, ſed φημὶ pro φησὶ, vt referatur ad ipſum Tzetzam, puta Ioannem, ſapientiam ſuam praedicantem.

1) γυιούχ.) Vit. γυούχ. et hinc γῦα pro γυῖα, non apte.

2) ὅμηρ.) Il. ε, 122.

3) μέμβλης) Vit. 2. μέβλης.

λίας, πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας.

1084. Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν 4)] Τὴν Κέρνην νῆσον, παράγωγον ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου 5) Κερνεᾶτιν εἶπεν.

1085 — 86. Λαμητίαις δίναισι] Ὁ Λάμητος 6), ὥς φησι Φιλογένης 7), Ἰταλίας ποταμός 8).

1090. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες] Εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας, καὶ ἐπιλογισάμενος, καὶ ἀποθεὶς 9) τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, μεταβαίνει 10) ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας 11), καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει.

1092. Κερδύλα Λαρυνθίῳ] Κερδύλας 12) καὶ Λαρύνθιος, ἐπώνυμα τοῦ 13) Διός.

1093. Τοιαῖσδ' ἐχῖνος] Ὁ ἐχῖνος ζῶόν ἐστι πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα 1) πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ, ὑπανοίγει δὲ

4) κερνεᾶτιν) Vitt. 2 et 3. κερνεάτην.

5) ἀντὶ — πρωτοτ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) ὁ λάμ.) Sic nostri cum omnibus edd. pro λάμητος vel λαμητὸς, vt Vit. 1. et Ciz.

7) Φιλογένης) *Praeter Tzetzam nemo, quod sciam, huius Geographi meminit.* Seb.

8) ποταμός) Sic Vitt. 2 et 3. quod Pott. in ed. 2. iam recepit pro πόλις, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. adeo Potter. 1. male exhibent, nam quomodo ὁ λάμητος dici posset, si vrbs esset. cf. Steph. ad λαμητῖνοι.

9) καὶ ἀποθεὶς) Abest a Ciz. et Vit. 1. Videtur esse glossa τοῦ· ἐπιλογισάμενος.

10) μεταβαίνει) Sic nostri absque νῦν, quod sane iam non desideratur.

11) ἀναιρεθ.) Vitt. 2 et 3. ἀποθανόντας, fors. rectius, quia non omnes domum reversi morte occubuerunt violenta.

12) κερδύλας) Vit. 1. et Ciz. vitiose κερδύλα: sed λαρυνθίας nostri tuentur pro λαρύνθιος a Seb. illato.

13) τοῦ) Delent Vitt. 2 et 3.

1) τὸν μέλλ.) Vit. 3. τὸ μέλλον.

τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος [2]) δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους, κατασείει [3]) τὰς ῥάγας, καὶ κατελθὼν [4]) κυλίεται περὶ τὰς ῥάγας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις αὐτοῦ, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν. Καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον. Εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἀμφότεροι· βλέπων γὰρ ὁ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα [5]), σύρεται, ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών. Ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν [6]) ὄφιν ἀνελὼν, σώζεται. Εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ, παρεὶς ταῖς ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν [7]) μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. Καὶ τὰ δ' ἄλλα [8]) πανοῦργος ὁ ἐχῖνός ἐστιν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησί·

Πόλλ' οἶδ' [9]) ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν καὶ [10]) τὸν Παλαμήδους πατέρα Ναύπλιον διὰ

2) ἀνερχόμενος vsque ad τὰς πλεκτάνας in Vit. 1. et Ciz. non extant.

3) κατασείει) Vitt. 2 et 3. διασείει. Deinde ῥάγας recte pro ῥᾶγας.

4) κατελθὼν — ῥάγας καὶ) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

5) βαδίζοντα) Vit. 3. βαστάζοντα, non apte.

6) ἐμπλακέντα τὸν) Vitt. 2 et 3. ἐμπλέκεται καὶ τόν.

7) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3. et hinc δυνάμενος pro δυνάμενον, male.

8) τὰ δ' ἄλλα) Vit. 3. τ' ἄλλα δὲ, Vitt. 1. 2. et Ciz. κατ' ἄλλα.

9) πόλλ' οἶδ') Vit. 1. et Ciz. πολλὴ δ', non bene, etiamsi πολλὴ explices: *multiplex*, *verſuta*, πολύβουλος. conf. Eraſm. Adag. Chil. 1. Cent. 5. prouerb. 18. Thryllit. vero laudat Schotti Paroemiographos, vbi ille ſenarius illuſtretur, Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 168. et Caſp. Barth. Aduerſſ. Mſſ. Libr. CLVII, c. 16, p. 260. Vnde patet, eum hos libros nondum editos, et iam, vbi lateant, incognitos, tum Vitebergae conſuluiſſe. De his Aduerſariorum Codd. Mſſ. nondum editis cff. Saxii Onomaſt. Litterar. Vol. IV, p. 194 ſqq. et *Litterär. Anzeiger*, 1797, p. 1557.

10) καὶ) Inſerunt Vitt. 2 et 3. bene.

τὸ πανοῦργον ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης [11]) γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνηρέθη· ὅθεν [12]) Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους [13]) τοὺς Ἕλληνας [14]), ὡς πρὶν ἔφην, ἀμυνόμενος [15]), ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ Ἑλλήνων [16]), Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου [17]). Ἐν Ἰθάκῃ δὲ [18]) τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασε συναχθῆναι· καὶ ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τοῦ Τάλω [19]), ἔπεισεν ἀντᾶραι, καὶ ἀνελεῖν [20]) τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν [21]), καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς [22])· καὶ τὸν [23]) περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας αὐτοὺς ἀνεῖλεν οὕτως [24]), ὡς ὄπισθεν ἔγραψα πλατυτέρως.

11) παλαμήδης — καὶ ἀνηρέθη) Nostri ignorant.

12) ὅθεν) Vit. 1. et Ciz. ὁ γὰρ, Vitt. 2 et 3. ὁ δέ.

13) παλαμήδους) A Seb. additum nostri quoque addunt.

14) τοὺς ἕλλην.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed minus bene Vitt. 2 et 3. τοῖς ἕλλησιν cum editt. ante Pott. qui e Phauorino docuit, ἀμύνειν cum Datiuo βοηθεῖν, sed cum Accusat. esse τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, *vlcisci*.

15) ὡς πρ. ἔφην) A Vit. 1. et Ciz. absunt: Vitt. 2 et 3. quidem habent, sed praeposita τῷ· ἀμυνόμενος. cf. ad v. 384 et 818.

16) ἑλλήνων) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Eudoc. p. 321. τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας, omissis ἐν τῇ τροίᾳ.

17) τῷ Σθενέλου) Eudoc. l. l. addit υἱῷ.

18) δὲ et συναχθ. καὶ a Seb. recepta nostri ignorant.

19) τάλω) Vit. 1. et Ciz. τάλεω: Vitt. 2 et 3. ταντάλου, vti quoque nominatur a quibusdam.

20) ἀνελεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἀναιρεῖν.

21) Μήδαν) Vt Eudocia, verum nostri Codd. perperam Μήδειαν, cf. Lycophr. v. 1221.

22) τέκνα αὐτῆς) Pro τ. αὐτοῦ nostri, recte.

23) τὸν) Bene nostri addunt.

24) οὕτως) A Seb. intrusum nostri non agnoscunt;

1094. Ἀλεκτόρων] Ὁμολέκτρων, συζύγων. Ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς [1]).

1095 — 96. Στεγανόμους [2])] Τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς [3]) οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας.

Ὄρνιθας] Ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων γαμετάς.

Ναυφάγοι φρυκτωρίαι] Τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, ἤτοι τὸν Ξυλοφάγον, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο [4]), λέγει φανὸν, ὃν αὐτὸς διεπράξατο [5]).

1097. Πτόρθου διαρρακισθέντος] Τὸν Παλαμήδην πτόρθον διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ [6]).

1098. Μηθύμνης] Ἐν Λεπετυμνῷ, ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης κεῖται [7]). Ἡ δὲ Μήθυμνα μία πόλις [8]) ἐστὶ τῆς πενταπόλεως [9]) Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις Πύρραν, Μήθυμναν, Ἐρεσσὸν [10]), Μιτυλήνην, καὶ Ἄντισσαν.

reliqua etiam ὡς ὄπισθεν — absunt a Vit. 1. et Ciz.

1) μεταφορ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

2) Στεγανόμους et Ὄρνιθας) Haec schol. a Seb. temere transposita in Vit. 1. et Ciz. tenent locum, quem in edd. pr. habuerunt: a Vitt. 2 et 3. plane absunt.

3) τοὺς) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

4) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἀπώλλοντο.

5) ὃν — διεπράξ.) A Seb. recepta nostri ignorant.

6) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

7) κεῖται) Nostri pro τέθαπται.

8) πόλις) Abest a Vit. 1. et Ciz.

9) πενταπόλ.) Cff. Strab. XIII, p. 616. Herod. I, 151. Ptolem. V, 2. Eustath. ad Dionys. 536, et Plin. H. N. V, 39.

10) Ἐρεσσὸν) Sic quoque Strab. XIII, p. 610. sed Steph. Ἔρεσος simplici σ. Pomp. Mel. II, 7, §. 4. *Eresus*, cf. Tzschucke Vol. II, P. II, p. 482. Vit. 1. et Ciz. μίαν allinunt, aberratione librarii ad primam syllabam voc. seq. μιτυλ. non plane superuacuum est.

1099. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν χιτῶνα, ἔξοδον μὴ ἔχοντα [11]) μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

1101. Ἀμφιβλήστρῳ [12])] Δικτύῳ, ἀπὸ τοῦ βάλλω, ὁ μέλλων, βλήσω, βλῆτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

1102. Ῥαφὰς] Τὰς ἐκ τῶν κρόσσων, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν τὰς τοῦ λίνου διεξοδεύτους ῥαφάς.

1103 — 05. Θερμὴν [1]) στέγην] Φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. Λουτρῶνος δὲ, τοῦ πυέλου [2]). Τιβῆνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Ἐγκάρῳ δὲ, τῷ ἐγκεφάλῳ. Σκεπάρνῳ δὲ, τῷ πελέκει. Κόγχον δὲ, ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές.

1106. Πέμφιξ] Ἡ ψυχή.

Ταίναρον] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ [3]) κάθοδον εἶναι Αἴδου [4]).

Πτερύξεται [5])] Ἀντὶ τοῦ πετασθήσεται, καὶ παρ' Ὁμήρῳ [6]).

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει.

11) ἔξοδον μὴ ἔχ.) Eudoc. p. 23. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔνδυσιν τραχήλου.

12) ἀμφιβλήστ.) Schol. v. 1101 et 1102. a Seb. eruta e Cod. Vatic. abſunt a noſtris Codd.

1) θερμὴν —) Hoc ſchol. a Seb. ita digeſtum, vti dedit, Vit. 1. et Ciz. exhibent vt edd. pr. ſed Vitt. 2 et 3. modo τὸν λουτρῶνα φησὶ, ſublatis reliquis, adeo ſchol. v. 1106.

2) πυέλου) A Seb. bene reductum pro πτυέλου, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant.

3) φασὶ) Pro φησὶ a Seb. repoſitum Ciz. et Vit. 1. firmant.

4) Αἴδου) Seb. addidit ἐς, quod neque Codd. noſtri, neque Pott. neque Codd. eius praebent.

5) πτερύξεται — βεβήκει) E Cod. Vat. cui ſaepe ſunt plura reliquis Codd. a Seb. prolatum noſtri non habent.

1108 — 09. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι] Δροίτη, κυρίως ὁ ξύλινος πίθος [7]), ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ, ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. Ἐγὼ δὲ [8]), φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. Ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅμηρος [9]) δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου πρὸς [10]) εὐωχίαν κληθέντα. Ὁ γὰρ Αἴγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν ἔστησεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν ἄνθρωπον, ἵνα, ὅταν ἴδῃ ἐρχόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐλθὼν ἀναγγείλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἵνα τράπεζαν ἑτοιμάσας, ὡς δῆθεν ὑπαντήσας αὐτῷ, ἐνέδρας πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας, ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φονεύσῃ, ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν [11]). Ἄγχι δὲ οἰκείως εἶπε· καὶ γὰρ πλησίον Ἀγαμέμνονος ἀνῃρέθη [12]).

Χαλυβδικῷ [13])] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστὶ [14]) σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ δὲ [15]) εἶπεν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον ὄκχον [16]) φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

Κνώδοντι] Νῦν πελέκει· κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς [17]).

6) ὁμήρ.) Il. π, 856.

7) πίθος) Vit. 1. et Ciz. πτόρθος: Vitt. 2 et 3. πύθρος, vt edd. ante Seb. vitiose. cff. Etymol. Hesych. ibique interptt. et Zonar. ad δροίτη.

8) ἐγὼ δὲ — ἀναιρεθήσομαι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

9) ὅμηρ.) Odyss. δ, 532 sqq.

10) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

11) Ὁ γὰρ Αἴγισθος — ἐποίησεν) Haec a nobis addita, quae nullus alius Cod. habet, Vit. 1. et Ciz. adnectunt.

12) ἄγχι — ἀνῃρέθη) A Seb. allata nostri Codd. cum edd. pr. non dant.

13) χαλυβ.) Vitt. 2 et 3. χαρυβ. vt etiam χάρυβες pro χάλυβες, vitiose, cff. nott. ad Lycophr. Io. Tzetz. Chil. X, 524. Chalybes non, vt h. l. Is. Tzetzes, scythicam gentem fuisse tradit, sed proximam vrbi Trapezunti.

14) ἐστὶ) Abest a nostris.

15) δὲ) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὄκχον) Pro ὄγχον nostri, recte: ita Pind. Olymp. VI, 40. *Adeas omnino Eustath. ad Odyss. η. p. 281 sqq.* Thryllit.

1108 — 17. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι [1])] Ἡ σύνταξις οὕτως [2])· Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει, τῷ πελέκει· ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα, ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα, ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ὥςπερ τὶς ὑλοτόμος ἐργάστης (ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει [3]) καὶ κόπτει) πεύκης πρέμνου, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπιπλήσει [4]) καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. Πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

Ex 1113. Καὶ πᾶν λακίζουσα] Σχίζουσα [5]). Τινὲς δὲ παλλακίζουσάν [6]) φασιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Ex 1114. Δράκαινα διψὰς] Ἀντὶ τοῦ ἔχιδνα [7]). Λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε [8]) δράκαιναν καὶ διψάδα [9]), ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν [10]). Ἡ γὰρ

17) παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. τὸ προσκναίειν ὀδόντι. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὸ, πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι. Etymologiam si spectes, κναίειν, non vero προσκναίειν locum habere potest: cff. Lennep. Etymolog. ling. gr. ad κνώδαλον. Photii Lex. et Suid. κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους. Hesych. addit καὶ τοῦ δόρατος.

1) ἐγὼ — ἄγχι) Totum hoc schol. non reperitur in Vit. 1. et Ciz. Est recensionis secundae.

2) οὕτως Abest a Vitt. 2 et 3.

3) ῥήσσει) Vit. 3. ῥήσει, male.

4) ἐπιπλήσει) Pro ἐπεὶ πλήσει Vit. 2. recte. Vit. 3. ἐπιπληρώσει, perperam ob seq. πληρώσει.

5) σχίζουσα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

6) παλλακίζουσάν) Sic Vitt. 2 et 3. pro παλλακίζουσα.

7) ἔχιδνα) Nostri recte tollunt art. praepos. ἡ.

8) εἶπε) Vit. 1. et Ciz. ἔλαβε.

9) δράκ. — διψάδα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. δράκαινα κ. διψάς. Thryllit. putat legendum esse δράκοντα pro δράκαιναν.

10) ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν) Sic Vitt. 2 et 3. bene, pro ἀντὶ

ἔχιδνα [11]) μετὰ τὸ [12]) μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα τικτόμενοι, ὡς ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. Περὶ δὲ [13]) ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν οὑτωσί·

Μὴ σύγ' ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζὼς
Περκνὸς ἔχις θύησι τυπὴν φολόεντος [14]) ἐχίδνης,
Ἡνίκα θορνυμένου ἔχιος, θολερῷ κυνόδοντι
Θουρὰς ὀδὰξ [15]) ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ
Γεινόμενοι ἔχιες· ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὴν
Γαστέρ' ἀναβρώσαντες [16]), ἀμήτορος ἐξεγένοντο.

Ἡ δὲ διψὰς [17]) ὄφις ἐστί· τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντα [18]) διαρρήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὗτος [19]) ἐκλήθη διψάς.

ἐχίδνης. Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τοῦ ἐχίδνης.

11) ἡ γὰρ ἔχ.) Pro ὡς γὰρ ἡ ἔχ. noſtri, bene, et deinde ὡς ἡ κλυταιμ. pro οὕτως καὶ ἡ κλ.

12) μετὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τό. Caeterum quod ad hunc anguis cum vipera coitum attinet, adeas Galen. L. de Theriac. ad Piſonem, qui quoque hos verſſ. Nicandri aſſert, et Ariſtot. de Mirab. Auſcult. c. 179. ibique Beckmannum.

13) περὶ δὲ —) Cum verſſ. Nicandri Theriac. 128 ſqq. abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt forſan Io. Tzetzae vbique doctrinam ſuam venditantis. Tres vero priores verſſ. a Seb. additos Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

14) φολόεντος) Galen. l. l. φολοέσσης. vid. ſchol. ad Nicandr.

15) ὀδὰξ) Noſtri retinent vulg. ἀμὺξ, a Seb. reiectum, quia alienum ſit a Nicandro; attamen immemor ſui mox μετεκίαθεν dat pro μετεκίαθον, quod noſtri cum Nicandro et Galeno exhibent, metrumque etiam requirit.

16) ἀναβρώσ.) Sic Nicand. Noſtri Codd. vt edd. vett. ἀναβράσαντες, corrupte. Galenus vero ἀναρρήξαντες. Ariſtot. τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς διαρρήγνυσιν, qui conſentit Galeno.

17) ἡ δὲ διψ.) Pro καὶ ἡ διψ. Vit. 1. et Ciz. bene.

18) πίνοντα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. πίνοντι, male.

19) οὗτος) Noſtri cum

1120. Σκύμνος [1]) δὲ πατρὸς] Ἡ ἱστορία δήλη, καὶ νῦν ἐῤῥέθη.

Κῆρα φόνου] Περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει [2]).

1122. Κακὸν, μίασμ' ἔμφυλον] Κατὰ τὴν παροιμίαν, Κακῷ τὸ κακὸν [3]) ἰώμενος Ὀρέστης [4]) τὸν φόνον τοῦ πατρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

1123. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης] Τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. Οἰκείως [5]) γὰρ τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης [6]) ἀποδίδοται· τὸ δὲ ἄναξ πρὸς τὸ δμωΐδος.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις] Οἱ [7]) Λακεδαιμόνιοι ἱδρύσαντο [8]) Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Αἱμύλους [9]) δέ φησι [10]) τοὺς Λάκωνας, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης [11])·

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια [12]).

Phauor. οὕτως, non apte ob ὅθεν.

1) σκύμνος — ἐῤῥέθη) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

2) λέγει) Noſtri non agnoſcunt.

3) κακῷ τὸ κακὸν) Apud Polyb. V, 11, 1. et Thucyd. V, 65, extat quoque hoc prouerbium, vid. ibi ſchol. cf. Eraſm. Adag. p. 650.

4) Ὀρέστης — ἐμάνη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

5) οἰκείως — ἀκοίτης) Noſtri modo: τὸ ἀκοίτης γάρ.

6) νύμφης) Pro νύμφας noſtri cum Seb.

7) οἱ) Delent noſtri Codd.

8) ἱδρύσ.) Sic etiám Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum edd. ante Pott. ἱδρύσαντες.

9) αἱμύλους ſqq.) A Seb. huc retracta noſtri cum edd. omnibus adnectunt v. 1125.

10) φησι) Pro φασι Codd. noſtri cum edd. ante Seb. bene, nam refertur ad Lycophr.

11) Εὐριπίδ.) Androm. 447.

12) δόλ. βουλ.) Vitt. 2 et 3. δόλιοι βουλευτήριοι, cf. interptt. ad h. l. Vit. 1. et Ciz. mendoſe δήλια βουλεύτερα.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] Οἰβάλου τέκνα φησὶ τοὺς Λακεδαιμονίους [13]), ὡς καὶ Ἡσίοδος [14])·

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ . . . . .

Ὥσπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι [15]) Ἀλεξάνδρου παῖδας Ἀλεξανδρεῖς [16]). Οἰβάλου γὰρ, κατά τινας, Τυνδάρεως [17]) καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτινες προεῖχον τῶν Λακώνων. Κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχον [18]) Τυνδάρεως καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί.

1128 — 30. Ναὸν δέ μοι] Κασσάνδρας ἱερόν ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ [1]) ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς· ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. Καὶ Δάρδανος, κατά τινας, πόλις Ἰταλίας· ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος εὗρον οἰκοῦντας [2]) ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν [3]) καὶ Μακεδόνων· καὶ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν.

1131. Κοῦραι δὲ παρθένειον] Αἱ κόραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θελήσωσι [4]) γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, χρίσονται τὰ ἑαυτῶν

13) τοὺς λακ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ λακεδαίμονος, male, ſed φησὶ Vit. 1. et Ciz. vt ſemper, pro ἔφη.

14) Ἡσίοδ.) Sebaſt. hunc verſ. extare in Scut. v. 327. et in Fragm. pag. 452. ed. Loeſneri neſciuit. Codd. noſtri Vit. 1. et Ciz. legunt cum ed. Lipſ. λυγγῆος, quod reddidimus Tzetzae, pro λυγκῆος, vt Seb. habet cum Vitt. 2 et 3.

15) εἴποι) Recte, noſtri εἴπῃ, nam εἰ nemo, excepto Homero, cum Coniunctiuo iungit.

16) Ἀλεξανδρ.) Noſtri ſine art. τοὺς, recte. Vitt. 2 et 3. male negligunt verba τοὺς παῖδας Ἀλεξ.

17) τυνδ.) Deeſt hic in Vit. 1. et Ciz. non bene.

18) ὑπῆρχον) Pro ὑπῆρχε noſtri, recte.

1) ὅπερ — αὐτῆς· ἔστι δὲ) In noſtris non leguntur.

2) οἰκοῦντας) Pro οἰκοῦν Vit. 1. et Ciz.

3) ἰλλυριῶν) Sic quoque Steph. Vit. 1. et Ciz. [τῶν ἰλλυρικῶν: Vitt. 2 et 3. ἰλλυρίων.

4) θελήσωσι). Pro θέλωσι Vit. 3. apte ſqq.

πρόσωπα φαρμάκοις 5), καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι 6) ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω 7) παρθένοι διαμενοῦσιν.

1133. Ἑκτορείοις 8) κόμαις] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὰ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα 9), ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων οὗτος 10). Πλούταρχος 11) δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς, ἡβήσας, εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην καρεὶς, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον 12) ἐάσας. Καὶ τῆς κουρᾶς 13) ταύτης τὸ εἶδος πρῶτοι Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος 14) περὶ τούτων φησί·

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ 15), ὄπιθεν κομόωντες.

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει, πόθῳ τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος.

1134. Μῶμαρ] Ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

1135. Βρέτας 16)] Κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου

5) φαρμάκοις) Vit. 1. et Ciz. φαρμάκων.

6) περιπλέξ.) Vitt. 2 et 3. πλέξασαι.

7) οὕτω) Abeſt a Vit. 3. Perperam Vit. 2. ἤτοι.

8) ἑκτορ.) Vitt. 2 et 3. ἑκτορείαις.

9) κεκαρμένα) Vit. 1. et Ciz. κεκαρμένη, qui quoque verba transponunt ita, vt ἔμπρ. κεκ. primum, ὄπισθ. καθ. ſecundum occupent locum.

10) οὗτος) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) πλούταρχ.) In Theſ. c. 5.

12) ἄκαρτον) Vitt. 2 et 3. ἀκείρατον, voc. Lexicis adhuc ignotum.

13) κουρᾶς) Vitt. 2 et 3. κουρίδος. Deinde Vit. 1. et Ciz. bene ταύτης τ. εἶδος pro τ. εἶδ. ταύτης.

14) ὅμηρ.) Il. β. 542.

15) θοοὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. vt edd. vett. θεοὶ, corrupte, vid. Heyne Obſervatt. ad h. l.

16) βρέτας) Hoc ſchol. noſtri Codd. cum edd. pr. adnectunt ſtatim v. 1131.

εἴδωλον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον [17]).

1137 — 38. Ἐριννύων ἐσθῆτα] Τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγχιρα [1]) καὶ Ἀληκτὼ, τιμωρητικαὶ τὰς δυνάμεις [2]), μέλαιναι δὲ τὴν θέαν· ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας Ἐριννύων φαμέν. Αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι [3]), καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται [4]) πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος [5]), ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν [6]) ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον [7]) κατέχουσαι.

Θρόνοισι [8])] Τοῖς κάπτροις· τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά.

1141 — 45. Πένθος δὲ πολλαῖς] Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυραίας [9]) ναυαγήσαντος, καὶ ταφέν-

17) εἴδωλ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt.

1) Μέγαιρα) Sic nostri, vt ad v. 406. recte, pro Μεγαίρα.

2) τὰς δυνάμεις) Sic Vitt. 2 et 3. pro τῇ δυνάμει, quod bene respondet seq. μ. δ. τὴν θέαν, quamquam iidem Codd. hinc τῇ θέᾳ habent: ergo videtur legendum vel τιμ. τῇ δυνάμει, μέλ. δ. τῇ θέᾳ, vel τιμ. τὰς δυνάμεις, μέλ. δ. τὴν θέαν.

3) φοροῦσι) Vitt. 2 et 3. φοροῦσαι.

4) βάπτονται) Vitt. 2 et 3. βλάπτουσαι, leg. βάπτουσαι. Vit. 1. et Ciz. βάφωνται.

5) τίμαιος) In hist. Sicula.

6) εἰσὶν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

7) ῥάβδον) Vitt. 2 et 3. ῥάβδους.

8) θρόνοισι) Hoc schol. non reperitur in Vitt. 2 et 3. Caeterum voc. κάπτροις, quo schol. vtitur, frustra alibi quaeras. Du Fresne in Append. Gloss. κάπτρον sine interpretatione et auctoritate affert. Forte, vt sqq. suadent, legendum ταῖς βαφαῖς vel κάλχαις s. καλχαῖς, nam κάλχη s. καλχὴ est i. q. πορφύρα. Phauor. τὰ θρόνα φάρμακα καὶ κάλλη ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Supra ad v. 674. Tzetz. interpretatur θρόνα, φάρμακα μαγικά, quod facit, vt h. l. τοῖς φαρμάκοις pro τ. κάπτροις legendum putem.

9) γυραίας) Vit. 1. et Ciz. pro γυρέας, vt Vit. 2. sed Vit. 3. γηρέας, vt Eudoc. p. 27. cum edd. vett. Recte

τος [10]) ἐν Τρέμοντι [11]), χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ, μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα [12]). Φθορὰ δὲ καὶ λιμὸς [13]) μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν [14]) ἀθεμιτομιξίαν [15]) τοῦ Αἴαντος. Ἔχρησε δ' ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν [16]) τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπ' ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας [17]) ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. Πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τράρωνος [18]), ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν [19]) εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἀπέστελλον [20]). Εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἱέρειαι ἐγένοντο [21])· ἔσαιρον γὰρ αὐτὸ, καὶ

γυραίας, fcl. πέτρας, cf. Hom. Odyff. δ, 507. Supra v. 390. γυραῖσιν ἐν πέτραισι, in fcholiis γυραῖαι.

10) ταφέντος) Ex emendatione Potteri, nam fupra v. 402. dixit Caffandra, Aiacem eo loco effe fepultum, vbi Tzetz. ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. στραφέντος: Vitt. 2 et 3. τραφέντος, corrupte.

11) τρέμοντι, χωρίῳ) Vt fupra ad v. 390. Vit. 1. et Ciz. τρέμονι χώρᾳ: Vitt. 2 et 3. τρέμωνι χωρίῳ, cf. fupra ad v. 402.

12) εἰς τ. οἰκεῖα) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν οἰκείαν, fcl. γῆν vel χώραν.

13) λιμὸς) Vit. 1. et Ciz. recte pro λοιμὸς, nam ad v. 1159. dic. ἀκαρπίας κατασχούσης τὴν λοκρίδα.

14) εἰς τὴν κασ.) Sic Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. τῆς κασσάνδρας.

15) ἀθεμιτομιξίαν) Sic noftri vno verbo pro ἀθέμιτον μίξιν, recte, vt ἀθεμιτογαμία dic. Graecis mediae aetatis.

16) Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro τὴν ἐν Ἰλ. Ἀθην.

17) πέμποντας) Vitt. 2 et 3. πέμποντες: ἐπὶ vero, quod praeponitur κλήρῳ, omittunt cum Vit. 1. et Ciz.

18) τράρωνος) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro τρήρωνος, quod Ciz. et Vit. 1. fervant.

19) τὴν σποδὸν) Noftri recte pro τὸν σπ. Poftea ad v. 1155. ἡ σποδός.

20) ἀπέστελ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστελλον: Vit. 3. ἔστελον.

21) ἱέρ. ἐγέν.) Male defiderantur in Vitt. 2 et 3.

ἔῤῥαινον [22]) · τῇ δὲ θεῷ [23]) οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. Ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι [24]). Πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων [25]) Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. Καὶ πρῶτον [26]) μὲν τὰς παρθένους, εἶτα τὰ βρέφη [27]) ἐνιαύσια [28]) μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί. Χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν [29]) πόλεμον ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός [30]). Μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος [31]).

Ex 1143. Κύπριδος [1])] Νῦν τῆς παρθένου.

1146. Λάρυμνα] Πόλις Θεσσαλίας. Τὴν δὲ Λάρισσαν κακῶς λέγει Λάρυμναν [2]).

22) ἔῤῥαινον) A Seb. positum pro ἔραινον nostri non agnoscunt.

23) θεῷ) Vit. 1. et Ciz. θεᾷ.

24) ἀνυπόδ.) Pro ἀνυπόδετοι nostri cum Seb.

25) παρθένων) Vitt. 2 et 3. παρθένοι.

26) πρῶτον) Nostri pro πρῶτα.

27) τὰ βρέφη) Sic Vitt. 2 et 3. recte: reliqui omittunt τὰ, quod a syllaba praeced. voc. εἶτα interceptum videtur.

28) ἐνιαύσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυσιαῖα.

29) Φωκικὸν) Pro τρωϊκὸν reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. et edd. pr. *Vid. omnino Casaub. ad Aen. Tact. c. 31, p.* 1784. Thryllit.

30) τίμαιος ὁ σ.) In graecanica histor. putat Seb.

31) καλλίμαχ.) Fragm. p. 564. ed. Ernest. e schol. Hom. ad Il. ν.

1) κύπριδος) Hoc schol. a Seb. e duobus Codd. prolatum nostri ignorant.

2) τὴν δὲ — λάρυμ.) Vit. 1. et Ciz. ἡ νῦν λάρισσα καλουμένη. Haec videntur esse Isaaci, illa vero Io. Tzetzae Lycophronem carpentis. Vterque autem errauit, nam Larymna non est Larissa, vrbs Thessaliae, sed vrbs Boeotiae vel Locridos, cf. Strab. IX, p. 405 et 406. et Pausan. IX, 23, 4. *Vid. Palmer. Antiqtt. gr. V, p.* 583, *vbi Tzetzam merito hac ex parte reprehendit.* Sebast.

Σπερχειὲ] Σπερχειός, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὅς νῦν Σαλαμβρία [3]) καλεῖται.

Βοάγριε] Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος. Παράκειται γὰρ τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155 — 56. Αἷς ἀκτέριστος] Ἐῤῥέθη, ὅτι φονευόμεναι [4]) παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐῤῥίπτετο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τάφος ἐκκλυσθήσεται [5]), ἤτοι ἐκριφήσεται [6]), ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις] Ἐῤῥέθη [7]).

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος] Συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων σταλλομένη, διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος· εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ καὶ [8]) μηκέτι πέμψαι [9]) τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. Ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχεν ὡρισμένον χρόνον, ἀλλ'

3) Σαλαμβρ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt Baroc. σαλάμωρ. Io. Tzetz. Chil. IX, v. 707. quoque σαλάμβρια, vbi dicit, Spercheum, Peneum, Onochonum et Salambriam vnum eundemque, ſed variis nominibus eſſe fluuium.

4) ὅτι φον. — ἐῤῥίπτετο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. atque ſane abeſſe poſſunt, quia eadem paullo ante commemorata fuerant. Vitt. 2 et 3. habent, haud dubie a Io. Tzetza addita.

5) ἐκκλυσθήσεται) Pro ἐλκυσθ. noſtri bene, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

6) ἐκριφ.) Noſtri ἐκριφῆ, non apte.

7) ὅταν — ἐῤῥέθη) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum a Vit. 1. et Ciz. abſunt, nec opus erat ea repetere iam paullo ante repetita.

8) σιωπῆσαι δὲ καὶ) Non reperiuntur in Codd. noſtris. Senſum verborum omnino turbant, niſi interpreteris σιωπῆσαι, *deſiiſſe mittere*, μηκέτι πέμψαι, quod vero valde durum videtur, vel *nullum tollere eiulatum.* Partic. δὲ noſtri collocant poſt μηκέτι.

9) πέμψαι) Vitt. 2 et 3. apte, pro πέμπειν.

ἀντὶ [10]) τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας [11]) ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας. Ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας κατασχούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν.

1160. Ἶσαι [12])] Καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον, ὡς πολλάκις εἴρηκα [13]).

1161. Σιθῶνος [14]) εἰς θυγατρὸς γυίας] Εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσε. Σιθῶνος γὰρ, τοῦ Θρακῶν [15]) βασιλέως, καὶ Ἀχιρόης [16]) τῆς Νείλου θυγατέρες [17]) Παλλήνη καὶ Ῥοιτεία, ἀφ' ὧν ἥ τε Παλλήνη, πόλις Θράκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν [18]) Ἄρεος.

1162. Λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι] Κατακρυφίας [1]) ὁδοὺς περιβλέπουσαι [2])· ἐδειλίων γὰρ,

10) ἀλλ' ἀντὶ) Nostri pro ἀλλὰ ἀντί.

11) τῆς κασσάνδρας) Sic nostri cum edd. pr. recte pro τῆς πρὸς κασ. Sebast. hanc lectionem nominat insulsam: immo ipse est insulsus, nam Genitiuus recte se habet, et *iniuria Cassandrae* est: *iniuria, qua Cassandra est affecta.* Sebastiani lectio est interpretamentum glossatoris, hanc Genitiui vim ignorantis.

12) ἶσαι) Hoc schol. sine dubio a Io. Tzetza adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

13) εἴρηκα) Nostri cum Pott. εἰρήκειν.

14) σιθῶνος) Vitt. 2 et 3. σίθωνος.

15) τοῦ θρακ.) Pro τῶν θρακ. nostri cum schol. interlin. recte: forte τοῦ τῶν θρακ.

16) Ἀχιρόης) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. Chil. VII, v. 354. Vitt. 2 et 3. Ἐχιρόης: Apollod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, cf. ibi Heyne.

17) θυγατ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum schol. interl. θυγατρὸς, vt supra ad v. 583.

18) ἦν) Delent Vitt. 2 et 3.

1) κατακρυφίας) Vit. 1. et Ciz. pro κατακρύφους: Vitt.

ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τῶν Τρώων. Ἐπετέτραπτο [3]) γὰρ τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἡνίκα ἤσθοντο παραγενομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη, ἐπεξήεσαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὸ δὲ παπταλώμεναι [4]) ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ [5]) ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν [6]) ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι [7]) τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν [8]) ἐρεῖ·

Κόρη [9]) κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος.

Τοιαύτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ βούλοιτο μετρικῶς γράψοι [10]);

1165. Ὀφελτρεύσωσι] Σαρώσωσι [11])· σαρὸν [12]) γὰρ καὶ ὄφελτρον [13]), καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα [14]) λέγεται. Καὶ τοῦτο Ἱππῶναξ φησίν·

2 et 3. κατὰ κρυφίας, forte rectius.

2) περιβλ.) Noſtri quoque cum Pott. in ed. 2. pro παραβλ.

3) ἐπετέτρ. usque ad αὐταῖς non reperiuntur in noſtris.

4) παπταλ.) Vitt. 2 et 3. πεπταλ. vid. Var. lectt. ad Lycophr.

5) λυκοφρονείᾳ) Vitt. 2 et 3. λυκόφρονος, qui inde inſerunt Lycophronis vv. 1157, 1159, 1161 et 1163.

6) ἐστιν) Abeſt a noſtris.

7) παμφαλῆσαι) Vit. 2. παμφαλίσαι, ſuper μφ ſcript. πτ. Vit. 3. παμφαλίσαι, non bene, cf. Phauor. παμφαλᾷν.

8) μετὰ μικρ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Potter. 2. μικρὸν, ſcl. ad v. 1433.

9) κόρη) Vit. 1. et Ciz. hic κόρην, quod praeferendum videtur, infra vero v. 1433. etiam κόρη.

10) τοιαύτῃ — γράψοι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Pro γράψοι Vitt. 2 et 3. γράφει, forte γράφοι.

11) ὀφελ. σαρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ὀφελτρεύσουσι, σαρώσουσι.

12) σαρὸν) Sic noſtri cum edd. pr. pro σαρὸς, forte σάρον, vt ap. Callimach. in Del. 225. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. υ, p. 1887. Heſych. et Polluc. Onom. VI, 94.

13) καὶ ὄφελτ.) A noſtris abeſt.

14) ἡ σκοῦπα) Vitt. 2 et

Ὁ δ' αὐτίκ' [15]) ἐλθὼν σὺν τρισῖσι μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος [16]) καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρε [17]) τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
Οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα, πυθμένι στοιβῆς.

1166. Φ ιβάσωσι] Πλυνῶσι [1])· Φοίβη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστί [2]).

1168 — 69. Πέτρον ἔχων] Ἢ τόδε, ἢ τόδε [3])· τοιούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι· νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν ἐπαινεῖν [4]) τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. Εἰ δέ [5]) τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στεῤῥὰν [6]) κύβηλιν] Ὁ Ἱππῶναξ Κύβηλιν [7]) τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ [8]) ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι· οὗτος δὲ τὸν πέλεκυν [9]).

3. ἠχουσκοῦκα: quid hoc? an ἤγουν σκοῦπα?

15) ὁ δ' αὐτίκ' —) Hi versus in Vit. 1. et Ciz. quod dolendum, omissi.

16) τ. ἔρπ. ὁ σκότος) Vitt. 2 et 3. τ. ἔρπην ὁ σκοπός. Toup in Opusc. critt. T. II, p. 87, ed. Lipf. ὁ σκότιος. cf. quoque D'Orvill. Vann. Crit. c. 10. p. 438 et 457.

17) εὗρε) Pro hoc edd. pr. εὗρεν, Vitt. 2 et 3. εὑρών. Caeterum Toup verba sqq. sic distinguit, vt post ὀφέλλοντα et ὄφελμα ponat commata.

1) Φοιβ. πλυνῶσι) Sic Sebast. nostri cum Pott. Φοιβάσουσι, πλυνοῦσι. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) ἐστί) Abest a Ciz. et Vit. 1.

3) ἢ τόδε) Vitt. 2 et 3. καὶ τόδε.

4) ἐπαινεῖν) Nostri ἐπαινῶν.

5) εἰ δέ — μεγάλως) Non extant in Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. legentes quoque αὐτὰς, scl. λοκρίδας, pro αὐτούς, recte.

6) στεῤῥὰν —) Hoc schol. deest in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. sed ad extr. v. 1171. Vit. 3. κυβέλλῃ pro κυβέλλᾳ.

7) κύβηλιν) Rheam, sic Suid. ad κυβελείοις, cf. Toup Opusc. Critt. T. II. p. 239.

8) παρὰ τὸ —) Eudoc. p. 369: φασὶ δὲ τὴν Ῥέαν καὶ Κυβέλην παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ θεός.

9) πέλεκυν) Cff. Hesych. Photii Lex. et Schweighäus. ad Athen. IV, p. 169 s. 595.

Φαλακραῖον κλάδον] Ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. Φαλάκρα [10]), Λεκτὸν, Πέργαμον σὺν Γαργάρῳ, εἰσὶν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης ὄρους, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν] Κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν [11]), καὶ προςθήκῃ τοῦ μ μαιμῶν.

Κορέσσαι [12])] Δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστὶν, οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι [13]) τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, διὰ δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ ἡρωϊκῶν, ἵν' εἴη [14]) Αἰολικόν.

1172 — 73. Δῆμος δ' ἀνατεὶ] Ἀνατεὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς βλάβης [15]). Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα [16]) τὸ ἐπιλώβητον [17]) γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει, ἀνατεὶ, ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν οἱανοῦν.

10) *φαλάκρα — ὄρους*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς ἴδης, πέργαμος, λεκτὸν, γάργαρον καὶ φαλάκρα.* Sunt verſus Iambici politici, cuiusmodi verſſ. Tzetzes in ſcholiis ſaepius dat, vt ad v. 1181. *τὸ λιλύβαιον* etc. Verba vltima, *ἀφ' ἧς — τρῶες*, abſunt a Vitt. 2 et 3. cff. ſupra commemorata ad v. 24.

11) *αἱμῶν*) Abeſt a noſtris, non bene.

12) *κορέσσαι*) Hoc ſchol. carent Vit. 1. et Ciz. Videtur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique ſuum *ἐγὼ δὲ* iactat.

13) *αὐτόθι*) Deeſt in Vitt. 2 et 3. vti in ſeqq. *διὰ* ante *δύο*.

14) *εἴη*) Vitt. 2 et 3. pro *ᾖ*, rectius, quia praecedit Praeteritum.

15) *ἀνατεὶ — βλάβης*) Haec ab edd. et Codd. reliquis aliena exhibent Vit. 1. et Ciz. quibus verbis adnectunt *τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως*, omiſſis vero: Ἡ *σύνταξις — δηλονότι*, et ad extr. *δηλονότι — οἱανοῦν*.

16) *κτανόντα*) Vit. 1. et Ciz. addunt *καὶ φονεύσαντα*.

17) *τὸ ἐπιλώβ.*) Vitt. 2 et 3. *τ' ουπϊλώβητον*.

1175. Περσέως δὲ παρθένος] Ἡ Ἑκάτη. Καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τῆς Λυκοφρονείας [1]), τὸν Πέρσην Περσέα [2]) λέγειν [3]), ὅπως ἀπαρτίζοιτο [4]) τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος [5]) τὴν Ἑκάτην [6]) Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, καὶ οὐ Περσέως· οὐδὲ μὴν [7]) Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου τοῦ παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς Εὐρυβίας [8]) καὶ Κρίου [9]), τῶν Οὐρανοῦ παίδων. Ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. Ὁ Κοῖος δὲ καὶ ἡ Φοίβη Οὐρανοῦ παῖδες [10]).

1176. Βριμώ] Ἡ αὐτὴ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμοῦ ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντος [11]) αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. Καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. Δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη.

Τρίμορφος] Τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον [12]) μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ Ἀΐδου.

1) *τῆς λυκοφρονείας*) Pro *τοῦ λυκόφρονος* Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

2) *πέρσην περσέα*) Vid. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 55.

3) *λέγειν*) Vit. 1. et Ciz. *καλεῖν*: Vit. 2. *καλεῖ*: Vit. 3. *καλῶν*.

4) *ἀπαρτίζ.*) Vit. 2. *ἀπαρτίζῃ*: Vit. 3. *ἀπαρτίζοι*.

5) *Ἡσίοδ.*) Theog. 377 et 409 ſqq.

6) *τὴν Ἑκάτ.*) Non reperitur in Ciz. et Vit. 1.

7) *οὐδὲ μὴν — παλαιοῦ*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ſed *οὐ μὴν* pro *οὐδὲ μήν*. Art. *τοῦ* cum Seb. praeponunt voc. *παλαιοῦ*.

8) *Εὐρυβίας*) Ita Vitt. 2 et 3. recte pro *Εὐρυβοίας* l. *Εὐριβοίας*, vti Apollod. I, 2, 2, cf. ibi Heyne, et Heſiod. Theog. 239 et 375.

9) *κρίου*) Pro *κρειοῦ* noſtri recte cum Apollod. l. l. et Heſiod. Theog. 375.

10) *παῖδες*) Non reperitur in Vit. 3. Totum locum Vit. 3. ſic dat: *παῖς ἦν κοίου καὶ φοίβη οὐρανοῦ*, reliquis ſublatis.

11) *Ἑρμοῦ — βιάζοντος*) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. *ἑρμῆν — βιάζοντα*. Supra ad v. 698, *ἑρμῇ — βιάζοντι*, recte, nam *ἐμβριμάομαι* conſtruitur cum Datiuo; forte hic quoque *ἑρμῇ — βιάζοντι* legendum.

12) *παρ' ὅσον*) Vitt. 2 et 3. *παρ' ὅτι*.

Ἐπωπίδα] Δασέως μὲν ἐπωπὶς, ἡ ἀκόλουθος καὶ δρωῒς· ψιλῶς δὲ ἐπωπὶς, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα, παρὰ τοὺς ὦπας. Ἐπωπίδα δὲ καὶ [13]) ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης Φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι, καθάπερ ληροῦσιν, ἡ Ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι· καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι [14]) κύνας μέλαινας φοβερὰς [15]) ἕπεσθαι.

1179. Δείκηλα [16])] Εἰκόνας, ἀγάλματα. Κυρίως δὲ τὰ Διῒ εἴκελα [17]), διείκελά τινα ὄντα, καὶ δείκηλα.

1180. Φεραίαν] Ἑκάτη, ἐκ Φεραίας [1]), τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, κἀκ τοῦ Διὸς ἐτέχθη, καὶ [2]) ἐν τριόδοις ἐῤῥίφη. Βουκόλοι δὲ Φέρητος εὑρόντες [3]) αὐτὴν, ἀνέθρεψαν· ὅθεν ἐν ταῖς [4]) τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν.

13) *καὶ*) Addunt noſtri cum Seb.

14) *δὲ φασι*) Vitt. 2 et 3. *φησὶ*, ſcl. Lycophron, omiſſa part. *δέ*.

15) *φοβερὰς*) Vit. 2. *φοβερῶς*, olim *φοβεροὺς*, non male.

16) *Δείκηλα* —) Hoc ſchol. a Seb. huc translatum noſtri Codd. cum edd. pr. v. 1180. adiiciunt.

17) *εἴκελα*) Sic Seb. pro *ἴκελα*. Vit. 1. et Ciz. *ἴκελα*, quoque bene, et *διΐκελα* pro *διείκελα*, quod vero Vit. 3. omittit.

1) *ἐκ Φεραίας*) Vit. 1. et Ciz. *ἑταίρα Φεραίας*, mendoſe pro *ἑτέρα*, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. *ἕτεροι Φεραίας*, quae lectio non eſt plane abſurda, ſi addas *ὡς*, vel *ὥς φασι*. Sic ſchol. Theocrit. Idyll. II, 36. qui omnino eſt conferendus, *ἔνιοι δέ φασι Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι*, nam ſupra dicebatur filia Perſae et Aſteriae, alias Iouis et Aſteriae, vt ſchol. Theocrit. II, 12. Locum vero etiam habere poteſt *ἑτέρα*, ſi interpreteris: *alia, diuerſa ab ea, quae antea eſt commemorata.*

2) *ἐτέχθη, καὶ*) Pro *τεχθεῖσα* Vit. 1. et Ciz. Pro *κἀκτοῦ* Thryllit. mauult *κἀκ τοῦ*, recte.

3) *εὑρόντες*) Vitt. 2 et 3. *εὑρύτου*, perperam, nam Pheres non erat filius Euryti, ſed, auctore ſchol. Apollon. I, 48. *κρηθέως*.

4) *ταῖς τριόδ.*) Vitt. 2 et 3. *ταῖς* non male delent.

Φεραίαν δὲ, ὡς ἐν ταῖς Φεραῖς [5]) τιμωμένην· Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φερὰς, ἥτις νῦν Σέῤῥα [6]) καλεῖται. Καὶ Καλλίμαχος [7]) περὶ τῆς Ἀρτέμιδός φησι·

Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε, Φεραίη.

Ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ Ἄρτεμις [8]) καὶ ἡ Ἑκάτη.

1181. Νησιωτικὸς στόνυξ] Ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶν, ὃ καλεῖται [9]) Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον ὁ Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο [10]) τῇ Ἑκάβῃ [11]), δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλεύσματος [12]), τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος.

5) ὡς ἐν ταῖς Φερ.) Vitt. 2 et 3. τὴν ἐν τ. Φέραις. Vit. 1. et Ciz. τὴν ἐν τ. Φεραῖς. Recte Φεραῖς, vti mox Φερὰς pro Φέρας, cff. Strab. VIII, p. 356 et 360. Apollod. I, 19, 14. Apollon. I, 49. Alii Φηραί. vid. Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 360. Steph. et Pauſan. IV, 15, 5. Φαραί.

6) Σέῤῥα) Pro Σκῖρα Vit. 1. et Ciz. cum Seb. ſic quoque Steph. in σεῤῥεῖον: Vitt. 2 et 3. σέῤῥαι.

7) Καλλίμαχ.) In Dian. v. 259. Potter. per errorem lapſus laudat hymnum in Venerem, qui non extat, eodemque errore Seb. incaute ſe abripi paſſus eſt. Noſtri Codd. hunc verſ. corruperunt: Vit. 1. et Ciz. ſic:

Ἄρτεμι μουνυχίη λιμὴν σκοπέλου, χαῖρε φεραῖα.

Vitt. 2 et 3. vt C. Baroc.:

Ἄρτεμι' νουνεχίη λιμένος σκυκὶ, χαῖρε φεραῖα.

cff. Spanheim et reliqui interptt. ad h. l.

8) ἡ Ἄρτ.) Ita noſtri bene pro Ἄρτεμις.

9) ὃ καλεῖται) Noſtri cum Seb. pro καλεῖται δέ.

10) ἱδρύσατο) Noſtri recte: Seb. cum edd. pr. ἱδρύσατο, male.

11) Ἑκάβῃ) Recte: noſtri Ἑκάτῃ, perperam.

12) καταλεύσ.) Vitt. 2 et 3. κελεύσματος, inepte, nam κατάλευσμα eſt voc. optimae notae, et καταλεύειν ac καταλεύσιμος cognatum, nec tamen a Lexicographis adhuc receptum.

Τὸ Λιλύβαιον [13]), ἡ Πελωρὶς, τὰ δύο
Σὺν τῷ Παχύνῳ μητέρα περιγράφει
Τὴν Σικελῶν γῆν. ἀλλ' ἀκρωτέρα μοι.

1182. Ἐξ ὀνειράτων [14])] Οὔτε ἀπὸ τῆς ὄναρ εὐθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄνειρον, ἢ ὄνειρος [15]). ὀνάρτων [16]) γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων· ἀλλ' ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον, ὡς καὶ Ὅμηρος [17])·

Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι [18]), νέρθε δὲ ποσσίν.

Ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης [19]) εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων.

1183. Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις] Ταῖς τοῦ Ὀ-

13) τὸ Λιλύβαιον — μοι) Sic pro τρία δὲ ἀκρωτήρια σικελίας, πάχυνος, πελωρὶς καὶ λιλύβαιον, Vit. 1. et Ciz. qui, vt vidit Thryllit., ſunt tres iambi politici. Vltima tamen verba ſunt corrupta, nec metro ſatisfaciunt. Legendum ἀκρωτήρια pro ἀκρωτέρα, quod nihili eſt. Vid. ante ad v. 1170.

14) ἐξ ὀνειράτων etc.) A Seb. hic poſita in Vitt. 2 et 3. poſtea ad v. 1184. et in Vit. 1. et Ciz. ad v. 1186. reperiuntur, qui vero modo exhibent: ἐξ ὀνειράτων, ἡ εὐθεῖα τὸ ὀνειράτων, ὡς τὸ προσώπατον.

15) ἢ ὄνειρος) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὀνάρτων — ἢ ὀνείρων) Vitt. 2 et 3. ὀνείρου — καὶ ὀνείρων.

17) ὡς καὶ Ὅμηρ.) Vitt. 2 et 3. bene pro καὶ Ὅμηρ. In edd. ante Seb. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει. Il. η. 212.

18) προσώπασι) Pro προσώποισιν Vit. 2. recte cum Homero: Vit. 3. προσώποισι, vid. Heyne Obſeruatt. ad Hom. Addunt Vitt. 2 et 3, vt Homer. νέρθε δὲ ποσσίν. Male ergo Sebaſt. conſuluit Tzetzae, reducta lectione a Pottero iam eiecta, nam προσώποισι nil facit ad προσώπατον: male vero etiam conſuluit conſtantiae ſuae, quum alias fere ſemper, neglectis ſcholiaſtae lectionibus, adeo optimis, lectiones ſcriptorum, vti nunc ſunt editi, praeferat.

19) τοιαύτης) Delent Vitt. 2 et 3.

δυσσέως χερσίν [1]). Ἑκάβης γὰρ δεσπότης ὁ Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς καὶ [2]) Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τρωάσιν [3])·

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ᾽ ἄναξ δούλην σ᾽ ἔχειν.

1184 — 85. Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν] Πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἑκάβῃ [4]) ῥανεῖ χοὰς ὁ Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ ποταμὸς [5]) ὁ Ἕλωρος ἔσχε τὸ [6]) ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κτίσαντος [7]) γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. Ἢ Ἕλωροί τινες ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμόν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπήρχοντο. Προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω συγκαλυφθέντες [8]) ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ὁ ποταμός [9]). Ἐκεῖ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς προσεγγίσας, ἐδόκει βλέπειν ἐν τῇ νυκτὶ τὴν Ἑκάβην ἀπάγχουσαν αὐτὸν, καὶ λέγουσαν· „Οὐκ ἐγὼ σὲ „ἐῤῥυσάμην ἐκ χειρὸς τῶν Τρώων; διατὶ μὴ καὶ σὺ τὴν „θυγατέρα μου ἐῤῥύσω ἐκ χειρὸς Ἀγαμέμνονος;" Ἐκεῖνος δὲ ἀφυπνισθεὶς, εἴδωλον ἐποίησεν αὐτῇ, ἐξ οὗ καὶ ἡ

1) χερσίν) Vit. 2. χεροῖν.

2) καὶ) Inferunt Vit. 1. et Ciz. bene.

3) ἐν τρ.) v. 278. ed. Beck. Caeterum tenendum, Seb. haec duo fchol. v. 1183 et 1184. transpofuiffe, primo loco Ταῖς δεσποτ. fecundo autem Ῥείθρων Ἑλώρου ad verba Lycophronis, quem ordinem Tzetza non femper videtur feruaffe.

4) Ἑκάβῃ) Vit. 1. et Ciz. vitiofe, vt antea Ἑκάτῃ.

5) ὁ δὲ ποταμὸς usque ad v. 1186. defiderantur in Vitt. 2 et 3.

6) ἔσχε τὸ) Pro ἔσχετο Vit. 1. et Ciz. cum Seb. recte.

7) κτίσαντος) Pro ὅστις — ἔκτισε Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. adeo Pott. 2. nec apparet, vnde et quare Seb. hanc lectionem bonam mutauerit.

8) συγκαλ.) Abeft a Ciz. et Vit. 1.

9) ὁ ποταμός. Ἐκεῖ vsque ad fin. a Seb. e Cod. Vat. fuppleta Vit. 1. et Ciz. ignorant.

παροιμία που λέγει· Νεκρὸς τὸν ζῶντα λαβὼν, ἀπῆγχεν. Ὁ δὲ ἐλιτάνευσεν οὐκ ὀλίγα, μὴ φονεῦσαι. Εἶτα διεγερθεὶς, ἑαυτῷ παρῄνει, λέγων· Ὦ τῆς ἀφροσύνης, τί ποιήσω; στερηθῶ μὲν τῆς αγχόνης· παρὰ πάντων δὲ μωμηθῶ, τὸ εἴδωλον ἀναστήσας. Ὅμως στηλοποιήσω. Κἀγὼ μὲν ζήσω ποιήσας· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἃ θέλουσι λαμείτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι ζῆν παρὰ πάντων μωμευόμενος.

Τλήμονος] Τῆς Ἑκάβης.

Ῥανεῖ χοὰς] Ὁ Ὀδυσσεὺς δηλονότι [10]).

1186. Τριαύχενος] Τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον εἶπεν [11]).

1191 — 93. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα [12])] Οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ φόνῳ [13]) καὶ ἐν τῷ αἵματι ταύρων καὶ τῶν θυσιῶν δηλονότι, καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διῒ, τῷ ἄνακτι, τῷ [14]) καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων. Πρὸ γὰρ τοῦ Κρόνου καὶ Ῥέας Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ, τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ [15]) Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν, οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος, ὃ πρώην μὲν ὁ Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ ἡ Ῥέα· πρὸ αὐτῶν δὲ Ὀφί-

10) τλήμον. — δηλονότι) A Seb. e duobus MſT. praelatum (prolatum) noſtri Codd. non exhibent.

11) εἶπεν) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. λέγει.

12) κρηπίδα) Sic Vit. 3. ſed Vit. 2. κρηπῖδα, vt in Lycophr. Haec vero deſunt in Vit. 1. et Ciz. usque ad ὀφίωνος θρόνων.

13) φόνῳ — θυμάτων) Ex emendatione Sebaſt. Noſtri ſtant a partibus edd. pr. quae omiſſis φόνῳ καὶ legunt: ἐν τῷ αἵμ. τῶν θυσιῶν δηλ. ταύρ. καὶ ταυρικῶν θυμ.

14) τῷ) Addunt Vitt. 2 et 3.

15) καὶ ἐμβαλ. τῷ) Abſunt a Vit. 3.

ων καὶ Εὐρυνόμη· ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

1194 — 95. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα] Φασὶν [1]), ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνῷ [2]), τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ, μὴ μετασχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον [3]) στρατείας. Οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας μὴ στρατευσαμένας [4]) ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθεντο παρὰ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην [5]) ἐν Θήβαις.

Γενεθλίαν δὲ πλάκα τὰς Θήβας λέγει, ὅτι, κατά τινας, ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μακάρων νήσους ἐν Θήβαις [6]) εἶναι φασί. Καὶ τὴν [7]) μὲν Διὸς γέννησιν [8]), οἱ μὴ εἰδότες, τίς ἐστιν ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ· οἱ δὲ [9]) ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ Λυκόφρων [10]) ἐν Θήβαις

1) φασὶν) Vit. 3. φησίν.

2) ὀφρυνῷ) Strab. XIII, p. 595. Herodot. VII, 42, et Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. nominant ὀφρύνιον. Forte leg. ὀφρυνίῳ.

3) ἐπὶ Ἴλιον) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ Ἰλίου, inepte.

4) τὰς — Θήβας μὴ στρατευσ.) Vitt. 2 et 3. pro τοὺς — Θηβαίους μὴ στρατευσαμένους, conuenienter oraculo ἐπὶ τινὰ πόλιν — μὴ μετασχοῦσαν.

5) παρὰ — κρήνην) Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν Οἰδίποδος κρ. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὴν ἰδίαν πόλιν κρήνην, vitioſe. Aſſentitur lectioni vulg. Plutarch. in Sulla c. 19. περὶ τὴν Οἰδοπόδειον κρήνην, cff. quoque Pauſan. IX, 18, 4. et Plin. H. N. IV, 12. Ad oram Vit. 3. legitur: ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ συγγραψάμενος, μέμνηται.

6) ἐν Θήβαις) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ, non male, quia praecedit ἐν Θήβαις.

7) καὶ τὴν — Ζεὺς) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

8) γέννησιν) Vitt. 2 et 3. γένεσιν.

9) οἱ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι δέ.

10) ὁ δὲ λυκόφρ. vsque ad v. 1196. Vit. 1. et Ciz. modo haec: Ἐγὼ δὲ τοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ Διὸς νοὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· αἱ δὲ τῶν μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, reliquis ſublatis, quae a Io.

ταῖς Βοιωτίας [11]) φησὶν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε·

> Αἵδ' εἰσὶ Μακάρων νῆσοι, τόθιπερ [12]) τὸν ἄριστον
> Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Τοῖς δὲ εἰδόσιν, ὅτι Δίες [13]) πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, ἐν Κρήτῃ [14]), καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα· τοῦ δὲ οὐρανίου [15]) Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥςπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς [16]) ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Οὕτως ὁ εἰδὼς, πάντας τοὺς βασιλεῖς Δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθῇ, τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα. Ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφών ἐστι πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενισθήσεται, παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ [17]) τύφεσθαι· παρ' ἑτέροις δὲ ἐν Κιλικίᾳ [18]) καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι· παρ' ἐνίοις [19]) δὲ ἀλλαχοῦ. Εἰ δὲ μυθικόν [20]) τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενισθήσεται πάντως, ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον, ὥςπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων.

Tzetza addita videntur in recensione altera.

11) ταῖς Βοιωτίας) Pro τῆς Βοιωτ. Vitt. 2 et 3. bene.

12) τόθιπερ) Vitt. 2 et 3. male τ' ὅθιπερ. Suidas, vt Thryllit. obseruat, ad μακάρων νῆσοι· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς παρμενίδης.

13) Δίες) Vitt. 2 et 3. Δῖες.

14) ἐν κρήτῃ) Vitt. 2 et 3. tollunt καὶ in vulg. praepositum.

15) οὐρανίου) Pro οὐρανοῦ Vit. 3. bene.

16) τοῦ νοὸς Διός) Vitt. 2 et 3. delent Διός.

17) σικελίᾳ) Pro κιλικίᾳ Vitt. 2 et 3. cum Sebast. Reinesio iam probabatur haec emendatio.

18) παρ' ἑτέρ. — κιλικίᾳ) Pro παρά τισι δὲ ἐν σικελίᾳ, nostris quoque consentientibus, Sebast.

19) ἐνίοις) Vit. 2. ἄλλοις.

20) μυθικόν) Pro θυμικὸν nostri cum Sebast.

Οὕτω δὲ μακάρων [21]) νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος [22]) ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας νήσοις [23]) Μακάρων· αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσοι [24]) οὐκ εἰσί. Θεῶν δὲ βασιλέα [25]) ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα· θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. Αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν [26]) ἐρῶ.

1196 — 98. Ὅπου σφὲ μήτηρ] Αἱ μὲν [1]) ἱστορίαι ἐλέχθησαν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2])· Ὅπου σφὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ [3]) ἔμπειρος τῆς πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρόσθ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. Τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀντίπτωσίς ἐστιν [4]).

Πάλης [5]) ἐμπείραμος] Ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρῶσαι. Τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία [6]) γονὴ τοῦ Διὸς, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

1200 — 05. Οὐδ' ἐπίανε [7]) βορᾷ] Ἡ σύνταξις οὕτως· Οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρησε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βο-

21) οὕτω δὲ μακάρων) Sic Vitt. 2 et 3. recte pro οὕτως· μακάρων δὲ, male οὕτως adnectitur ſuperioribus.

22) ἐπιγραμ.) Vitt. 2 et 3. ἐπιγραμματηφόρος.

23) νήσοις) Vit. 3. νήσους, vt edd. ante Pott.

24) νῆσοι) Vitt. 2 et 3. pro νῆσος.

25) θεῶν δὲ — βασιλέα) Vitt. 2 et 3. θεῶν δὲ βασιλείαν ἐκείνην εἶπε, τοῦτ' ἔστι βασιλέων, verbis Epigrammat. θεῶν βασιλέα non ſatis aptum.

26) μικρὸν) Ad v. 1204.

1) αἱ μὲν — ταρταρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

2) οὕτως) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

3) ἡ) Inſerunt bene Vitt. 2 et 3.

4) ἐστιν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

5) πάλης vsque ad ἰδιώταις carent Vit. 1. et Ciz.

6) κρυφία) Vitt. 2 et 3. κρυφῆ.

7) οὐδ' ἐπίανε vsque ad γυιοκόλλοις abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vsque ad ἀντίποινον haec modo praebent: ἡ σύνταξις· ἐπίανε

ρᾷ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεγὼς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὑτοῦ. Πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν (κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν) τίνα καταπιών; τὸν ἀντίποινον τοῦ Διὸς πέτρον εἰλημένον 8) καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυιοκόλλοις, ἤτοι 9) τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ καὶ συσφίγγει 10) τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. Τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς 11) καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει· μαθὼν γὰρ 12) ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφήσεται, τοὺς παῖδας ἔτρωγε. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμίγη Φιλύρᾳ, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης.

Ex 1204. Νήσοις Μακάρων 1)] Οὗτος νήσους Μακάρων τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς 2) ἐξ οὗ εἴπομεν

βορᾷ καὶ ἐκόρησε ἐκλάψας (Vit. 3. ἐκλάμψας male) τὸν ἀντίποινον.

8) εἰλημένον) Vit. 3. bene pro εἰλημένον, a Seb. perperam recepto: Vit. 2. εἰλιμένον, forte legendum εἰλιγμένον.

9) ἤτοι) Delent Vit. 1. et Ciz.

10) συσφίγγει) Pro σφίγγει noſtri.

11) σπορᾶς — τέκνων) Non habent Vit. 1. et Ciz. ſicut nec ſqq. ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, pro quibus poſt ἐκριφήσεται ponunt: τοὺς παῖδας ἔτρωγε, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus, altera deleta.

12) μαθὼν γὰρ) Vit. 1. et Ciz. pro μαθών.

1) νήσοις Μακ.) A Seb. adiectum noſtri non adiiciunt.

2) πλανηθεὶς vsque ad βαθυδίνην εἰσὶ abſunt a Vit. 1. et Ciz. apte ſuperioribus, vbi quoque aberat epigramma hic iterum laudatum. A Io. Tzetza haud dubie ſunt illata. Attamen ne Vit. 1. et Ciz. ſibi et ſcriptoribus allatis videantur repugnare, ponunt οὐχὶ poſt καὶ λοιποὺς, et legunt κατὰ δὲ Ἡσίοδον pro κατά τε Ἡσ.

ἐπιγράμματος. Εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων· κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν. Αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην [3]) εἰσὶ, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον [4]), Εὐριπίδην [5]), Πλούταρχον [6]), Δίωνα [7]), Προκόπιον [8]), Φιλόστρατον [9]), καὶ λοιπούς· περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία [10]) νῆσος, μεταξὺ [11]) τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. Λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε [12]) διακομίζεσθαι· περὶ [13]) γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ, τοῦ περὶ [14]) τὴν Βρεττανίαν ταύτην [15]) νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν [16]), ὑπήκοοι [17]) μὲν

3) ὠκ. βαθυδίνην) Sunt verba Hesiodi ἔργ. v. 171. quem deinde citat. cff. ibi interptt. de sede harum insularum, et Io. Tzetz. schol. p. 50. ed. Heins. vbi eorundem fere auctorum fit mentio, et omnino Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 583 sqq.

4) Ὅμηρ.) Odyss. ω, 11 — 14. vel Odyss. δ, 568, cf. ibi Eustath. Verum Homerus non insulas beatorum commemorat, sed campos Elysios, etsi Strab. I, p. 2. fere idem tradat.

5) Εὐριπίδ.) Helen. v. 1693. cf. ibi Barnes.

6) Πλούτ.) In Sertor. c. 8.

7) Δίωνα) Fragment. T. II, p. 1522, ed. Reimari.

8) Προκόπ.) *Fragmentum, puto.* Sebast.

9) Φιλόστρ.) Apollon. Vit. V, c. 3. p. 189.

10) Βρετταν.) Vit. 3. Βρετανία hic et postea. Sic quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. ἔργ. p. 50. et Dionys. Perieg. v. 566. De scriptura huius voc. cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 190 sq.

11) μεταξὺ) Vitt. 2 et 3. addunt κειμένη, sublato seq. κειμένης.

12) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ.

13) περὶ) Pro παρὰ nostri, recte. Sic quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. Vit. 1. et Ciz. ἀνοχὴν (forte ἀναχοὴν) pro ἀκτὴν, Io. Tzetz. ad Hesiod. ἀκτήν.

14) τοῦ περὶ) Nostri iterum cum Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. pro τοῦ παρά.

15) ταύτην) Delent Vit. 1. et Ciz.

16) κατοικ.) Vitt. 2 et 3. cum Io. Tzetz. ad Hesiod. οἰκοῦσιν.

Φράγγοις [18])· Φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς, διὰ τὸ, ὥς φασιν [19]), παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς· οὗτοι γὰρ [20]) ἀπελθόντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν [21]) οἰκίαις περὶ ἑσπέραν, καθεύδουσιν. Ἀρασσομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς. Ἀναστάντες δὲ, πρὸς αἰγιαλὸν [22]) βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες, ποία ἄγει αὐτοὺς [23]) ἀνάγκη. Ὁρῶσι δὲ ἀκάτους [24]) παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες, κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. Ῥοπῇ δε μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρῶνται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ, νυχθημέρῳ [25]) καταῖραι δυνάμενοι. Καταράντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι, φωνῆς δὲ ἀκούουσι τῶν δῆθεν ὑποδεχομένων [26]) τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτοὺς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων. Οἱ δὲ τούτων δη-

17) ὑπήκοοι) Sic nostri omnes; sed Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. κατοικοί, perperam.

18) Φράγγοις) Vit. 2. Φράγκοις, forte Belgis, addit Thryllit. Intelliguntur Francogalli.

19) ὥς φασιν) Vitt. 2 et 3. apte collocant inter διὰ τὸ, et παραπέμπειν, non, vt vulg. post ψυχάς.

20) οὗτοι γὰρ vsque ad αὐτῶν ὑποστρέφουσιν desiderantur in Ciz. et Vit. 1. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem habet ad Hesiod. l. l.

21) ἐν ταῖς ἑαυτῶν) Vit. 3. ἐν ταῖς αὐτῶν cum Io. Tzetz. ad Hesiod. sublato art. τῶν.

22) αἰγιαλὸν) Nostri sine art. τὸν, bene.

23) ἄγει αὐτοὺς) Vitt. 2 et 3. τούτους ἔχει, non inepte.

24) ἀκάτους) Sic Seb. recte: nostri Codd. cum editt. pr. ἀκάτας, male: Io. Tzetz. ad Hesiod. πλοῖα.

25) νυχθημέρῳ) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. ad Hesiod. sed Vitt. 2 et 3. νυχθήμερον.

26) ὑποδεχ.) Sic nostri cum Io. Tzetz. ad Hesiod. praeter Vit. 3. ἐπιδεχ.

θεν[27]) ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν ὑποστρέφουσιν[28]). Ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν, ἐκεῖ εἶναι τὰς Μακάρων νήσους, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

1206. Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς] Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν [1]), ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι [2]) ἐν Θήβαις. Ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιόν φασι, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον[3]). Ὁ δὲ Ὤγυγος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας[4]). Λύκος [5]) δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν [6]) ἱστορεῖ· „Μετὰ τὰ

27) ὅθεν) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

28) ὑποστρέφ.) Vitt. 2 et 3. ἀποστρέφ.

1) Θηβῶν) Etymolog. ad ὤγυγοι et Eudocia, quae p. 438. eadem narrat, perperam legunt Ἀθηναίων pro Θηβῶν, forte Θηβαίων legendum, vt habet ſchol. Heſiod. p. 261. ed. Heinſ. vel potius auctore Heynio in Obſeruu. ad Apollod. p. 242. Θηβαϊκῶν.

2) ὠγύγ. πύλαι) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὠγυγίη πύλη, cf. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 248. πύλαι vero etiam de vna porta dicitur.

3) ἀρχαιότατον) Sic Vit. 2. Etymolog. et Eudocia, verum Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἀρχαιότερον. Photius in Lex. ὠγύγιον, ἀρχαῖον, παλαιὸν, ἢ ὑπερμέγεθες, ἢ διὰ τὸ ὠγύγιον (lege ὤγυγον, vt Suid. ad ὠγύγιον) πρῶτον ἄρξαι τῶν θηλυκῶν (lege θηβῶν, ſic Suid. et in Cod. D. ſupra ſcriptum eſt). Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 265. ὠγύγιον, τὸ παλαιὸν, ἀπὸ ὠγύγου, βασιλεύσαντος πρῶτον τῶν θεῶν (lege θηβῶν).

4) Ἀλίστρας) Vit. 3. Ὀλίστρας cum Cod. Baroc. Natal. Com. II, 8, p. 169. Aliſtram nominat. Schol. Apollonii p. 216, a, filium Boeoti a Corinna dictum fuiſſe Ogygum tradit.

5) Λύκος) Cff. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 60. et Meurſ. Bibl. Att. L. 1. *Lycus Rheginus, Lycophronis pater* (id dubium eſt, vid. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 223.) *teſte Suida ſcripſit περὶ λιβύης et περὶ σικελίας, an legendum περὶ θήβης? ſed potuit etiam ſeparatim περὶ θηβῶν ſcripſiſſe alium librum. Id ſi non ſit, vide, an emendare praeſtet λυσίμαχος, cuius θηβαϊκὰ in ſimili loco Apollonii ſcholiaſta p. 216, a, citat et Sophoclis* (Oed. Col. 56.) *atque Euripidis* (Hippol. 541. et Phoe-

„κατὰ τὸν 7) Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμα, τῇ Ἰτώνου „τοῦ Ἀμφικτύονος 8), γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, „ἀφ' οὗ Ὠγυγίη 9) ἡ Θήβη" Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς γράφει 10)· Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς, Αἴγυπτον γεννᾷ, οὗ θυγάτηρ Κάρχη 11), ἀφ' ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ 12) ἡ Καρχηδὼν νῆσος. Καὶ ὁ Ὤγυγος Θηβῶν Αἰγυπτίων 13) ἦν βασιλεὺς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπῆρχεν, ὃς 14) ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύ-

niss. 26.). λύκος *tamen* ἐν τῷ περὶ Θηβαίων *laudatur etiam Io. Tzetzae in schol. Hesiod. p.* 261. *ed. Heins.* Thryllit. Cf. omnino Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 223 et 242. Eudocia pag. 284. Λύκος, ὁ καὶ Βουθύρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς, πατὴρ Λυκοφάνους τοῦ τραγικοῦ (ergo non, vt Suidas, πατὴρ Λυκόφρονος), ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας. Photii Lex. ad λαρινοὶ βόες, et Apostol. Cent. XI, prov. 76.

6) Θηβῶν) Fors. legendum Θηβαίων, vt ap. Hesiod. l. vt mauult Heyne l. l. Θηβαϊκῶν.

7) τὸν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

8) τῇ Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος) Sic pro τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφιτρύωνος omnino est legendum. Vit. 1. et Ciz. τῇ Τιθώνος τοῦ Ἀμφικτύονος: Vitt. 2 et 3. modo τοῦ Ἀμφικτύονος, reliquis omissis; ergo saltem consentiunt in Ἀμφικτύονος. Itonus filius Amphictyonis nominatur Pausan. V, 1, 2. IX, 1, 1. et IX, 24, 1. Schol. Apoll. Rh. I, 721, p. 133, a, Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, et p. 138, b, ἀπ' Ἰτώνου ἱερέως. Habet igitur primum Ἰτωνὸς, Ἰτωνοῦ, deinde Ἰτώνου, quod rectius est. Cf. quoque Spanheim ad Callimach. in Cererem v. 75. Ἰοδάμαν vero fuisse filiam Itoni tradit Etymol. ad Ἰτωνίς. cff. quoque, quae a nobis sunt obseruata supra ad v. 355.

9) ὠγυγίη) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὠγύγη.

10) γράφει) Sic nostri pro λέγει, omittuntque seq. ὡς, bene, nam sunt verba ipsius historici laudati.

11) κάρχη) Vit. 1. et Ciz. κάρχα.

12) καὶ) Tollunt Vitt. 2 et 3.

13) Θηβῶν Αἰγ.) Vit. 1. et Ciz. delent Θηβῶν; at Vitt. 2 et 3. legunt Θηβῶν Αἰγύπτου.

14) ὑπῆρχεν, ὃς) Sic Vit. 3. bene pro ὑπάρχων: Vit. 2. ὑπάρχει, ὅς. Vit. 1. et Ciz.

λους [15]) ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίας [16]) πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφαγιασθείσης [17]) ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοός φασι Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι· θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους [18]). Μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περιηγητὴς [19]), τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας κληθῆναι [20]). Φησὶ γὰρ οὕτω·

Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὼς [21])
Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠώ.

tuentur quidem ὑπάρχων, ſed ἐλθὼν omittunt.

15) ἑπταπύλους) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ἑπτὰ πύλας.

16) ὠγυγίας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. ὠγυγίους.

17) σφαγιασθείσης) Pro σφαγισθείσης noſtri, optime, vti iam Reineſius coniecerat legendum eſſe. Io. Tzetz. Chil. X, 401. θῦσαι μὲν σφαγιάσαντα τῇ γῇ τὴν βοῦν ἐκεῖσε, καὶ πόλιν κτίσαι, confirmat hanc lectionem cum Apollod. III, 4, 1. §. 3.

18) θήβη — Σύρους) Cf. Etymol. M. ad Θήβα· συριστὶ λέγεται ἡ βοῦς. Thryllit. quoque laudat ſchol. ineditum in Eurip. Phoeniſſ. in editis ſcholiis ab ipſo ad extr. adſcriptum. Audianus quoque Reineſium, qui orae edit. Canteri addidit fere haec: *Videris deceptus eſſe in iſta interpretatione. Syri enim nauem vocant* חֵבָה, *vnde tu vbi legiſti* βοῦς, *fuit* ναῦς, *niſi idem nomen et naui, et boui ob ſimilitudinem et molem conuenire dicas cum Fullero Miſcell. Sacr.* IV, 4. At Reineſius ipſe videat, ne deceptus voc. hebraico refellatur auctoritate Etymologi. Exod. II, 3. enim οἱ ὁ חבה interpretantur θίβυ, vel θίβις, non vero θήβη, Symmach. κιβωτὸς, alii θήκη. Idem eſt, quod Plutarch. λάρναξ Δευκαλίωνος, h. e. *nauigium*, nominat. cff. Schaef. ad Dionyſ. Hal. de Compoſ. verborum p. 433. Heſych. et Zonar. ad θίβη, ibique interptt. quorum Tittman. Cyrillum habere θήβην docet. Quae de origine et cauſa nominis diſputantur, dat Ditmar. in: *Beſchreib. des alten Aegyptens* p. 92.

19) περιηγητ.) v. 249 et 250. cff. ibi interptt. et Euſtath.

20) κληθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pro καλεῖσθαι.

21) γεγωνὼς) Deeſt in Codd. noſtris, qui Μέμνων

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν [22]) Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς δὲ λαός [23]) εἰσιν οἱ Θηβαῖοι· Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν φίλον τοῦ Ἄρεος [24]) δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα [25]), ὅτι Σέριφον ἀνεῖλε καὶ Δηϊολέοντα [26]), φίλους τοῦ Κάδμου, ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας [27]) τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὥς φασιν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. Ἀλλὰ ταῦτα [28]) μυθικά. Παλαίφατος δὲ ὁ Στωϊκὸς [29]),

addunt v. 249, et pro ἔνθα legunt ἔνθαγε. In v. 250. nostri quoque ἀνατέλλ. pro ἀντέλλουσαν, et Ἠῶ pro Ἠώ.

22) ἀγνοῶν) Abest a Vitt. 2 et 3. et λέγει pro καλεῖ exhibent.

23) λαός) Pro λεώς Vit. 1. et Ciz. bene, nam est interpretatio verborum Lycophronis. Eudoc. p. 248, Ἱππίας, inquit, ὁ Δήλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις φησίν, ἔθνος τι καλεῖσθαι σπαρτούς.

24) τὸν φίλον τοῦ Ἄρεος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν Ἄρεος.

25) ὑπάρχοντα) Huic voc. addunt Ciz. et Vit. 1. ἡ κίρκη, quod ortum videtur e δίρκης, vel ex voc. omisso κρήνης, quod Io. Tzetzes addit in Chil. X, 406. ὕδωρ ἐκ κρήνης Ἄρεως. Bochart Chan. I, 78. commemorat hunc fontem a Phoenicibus nominatum fuisse Zircam, An forte est, quod hic additur, κίρκη?

26) Δηϊολέοντα) Pro Δηϊλέοντα Vit. 1. et Ciz. recte, nam sic etiam Io. Tzetz. Chil. X, 405. Plane alius est Δηϊλέων Apollonii II, 956. Vitt. 2 et 3. Δηϊόλεον; vltimam syllabam τα compendium scripturae videtur absorpsisse.

27) ἀνασπάσας) Abest a nostris. Eudocia p. 249. ex Hellanico ἐξελὼν τοὺς ὀδ. ἔσπειρεν, sic quoque schol. Apoll. Rh. III, 1185. Apollod. III, 4, 1, §. 4, etiam modo τοὺς ὀδ. αὐτοῦ σπείρει.

28) Ἀλλὰ τοῦτα vsque ad Θήβας ἐλθεῖν Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem tradit Chil. X, 424 sqq.

29) Στωϊκὸς) Reponendum curauimus e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἱστορικὸς, quod Sebast. e duobus Codd. cui addatur tertius Vit. 3. protulit, nixi auctoritate Io. Tzetzae, qui Palaephatum Chil. II, 838. IX, 408, 414 et 445. X, 426. nominat stoicum et physicum, vbi voc. ἱστορικὸς metrum non admittit. Facili autem

ψυχρῶς [30]) μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει [31]), ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διασπείραντα συμμαχίαν λαχεῖν [32]) κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ σποράδων τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον ἐκ Φοινίκης [33]) εἰς Θήβας ἐλθεῖν. Ἐγὼ δὲ φημι [34]), τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τοπαρχοῦντα [35]). Ἐπιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινὰς τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν Δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν [36]) σὺν αὐτῷ, οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι· πολλοὺς δ' αὐτῶν καὶ διε-

lapſu confundi poſſunt in Mſſ. Codd. ἱστορ. et στωϊκός. Forte etiam Mich. Apoſtolius, ſcriba Cod. Vit. 3. voc. στωϊκὸς, quum ſciret, Palaephatum eſſe quoque ſcriptorem hiſtoriae fabularis, immutauit in ἱστορικός, cff. omnino Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 185. ed. Harl. et Palaeph. Fab. 6. Torſit etiam voc. στωϊκὸς Meurſium, qui, quum Palaephatum τρωικὰ conſcripſiſſe a Suida et Eudocia tradatur, in Bibl. Att. τρωϊκὸς legendum opinabatur, quae vero coniectura minus ſe probavit viris doctis.

30) ψυχρῶς) Vit. 2. ψυχρὸς, non apte ſeq. ἀλληγορικῶς.

31) λέγει) Vit. 2. λέγων: in Vit. 3. abeſt lapſu librarii.

32) λαχεῖν) Pro σχεῖν noſtri, bene, ſed παρὰ pro κατὰ Vit. 3. minus bene.

33) ἐκ Φοινίκης) A Seb. additum noſtri non addunt. Schol. Pindar. ad Iſthm. VII, 13. vbi etiam Androtion auctor dicitur, addidit. Facile autem e ſuperioribus intelligi poteſt. De Androt. cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 244, et Meurſ. Bibl. Att. L. 1. Citatur quoque a Photio Lex. p. 217. Νεῶσι, et p. 407. Συγγραφεῖς.

34) ἐγὼ δὲ φημι) Vit. 1. et Ciz. quia ſuperiora non habent: ἀλληγορικῶς δέ φημι, qui quoque omittunt τοῦτον.

35) τοπαρχοῦντα) Noſtri pro τοπάρχην, vt Seb. vel, vt edd. pr. τόπαρχον, recte, nam ſic quoque Io. Tzetz. Chil. X, 427. τοπαρχῶν ἐκεῖσε.

36) ἑτέρους τῶν) Vit. 1. et Ciz. τινὰς τῶν: Vitt. 2 et 3. ἑτέρους τούς.

σκόρπισεν, ὧν τινὰς καὶ ἀγχιστεῖς καὶ γαμβροὺς ἐποιήσατο.

Ὠγύγου 37) σπαρτὸς λεὼς] Ἐλέχθη 38). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὅπου σε, ὦ Ἕκτορ 39), ἄξει ὁ σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου 40) εἰς τὰς Θήβας, τὴν τύρσιν καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τὴν γῆν τε τῶν Ἀόνων. Ἄξει δὲ ποταπόν; σωτῆρα. Πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῷ στρατῷ πορθοῦντι 41) τόδε καὶ τόδε. Ἄξει δὲ πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ Ὀφρυνοῦ, τόπου τῆς Τροίας. Ἄξει δὲ 42) πεισθεὶς χρησμοῖς Ἰατροῦ, Λεψίου, Τερμινθέως 43), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος.

1208. Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων] Ὀφρυνὸς, τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο 1) τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενεγκόντες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην καλουμένην 2).

1209. Καλύδνου 3) τύρσιν] Τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο 4). Καλύδνου δὲ τύρσιν νῦν 5) τὰς Θήβας λέγει· Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ᾽ ὃν Ὤγυγος· ὅντινα 6)

37) ὠγύγου vsque ad ἰατροῦ desunt in Vit. 1. et Ciz. et pro vltimis: λεψίου — Ἀπόλλ. habent λέψιος καὶ τερμιθεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπίθετα.

38) ἐλέχθη) Vitt. 2 et 3. bene hic adiiciunt.

39) ὦ Ἕκτορ) Pro Ἕκτορα cum Seb. Vitt. 2 et 3.

40) ὠγύγου) Vitt. 2 et 3. ὠγυγίου, non bene.

41) πορθοῦντι) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. ποθοῦντες

42) ἄξει δὲ) Non repetunt Vitt. 2 et 3. non male.

43) τερμινθέως) Vit. 2. τερμίνθου: Vit. 3. τερμίθου. In Lycophr. τερμυθέως.

1) ὅπου ἔκειτο) Vit. 1. et Ciz. ἔνθα ἔκειντο.

2) ἐπὶ — καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) καλύδνου) Vit. 3. καλυδνοῦ, et postea καλυδνός.

4) τύρσις — ἤρξαντο) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τύρσιν νῦν) Pro νῦν τύρσ. Vit. 1. et Ciz. recte. Vitt. 2 et 3. prorsus negligunt νῦν.

6) ὅντινα — vsque ad v. 1210. non extant in Vit. 1. et Ciz.

Κάλυδνον καὶ πυργῶσαί τινές φασι τὰς Θήβας, τὰς Ἑπταπύλους 7), ὡς μηδὲ τὰ τοῦ Ὁμήρου 8) ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἔκτισαν καὶ 9) ἐτείχισαν.

Ἀόνων] Ἄονες, ἔθνος Βοιωτικόν.

1210. Ὁπλίτῃ στρατῷ] Πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῷ 10) τρυχόμενοι οἱ Θηβαῖοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες ἔθαψαν.

1211. Τηνερου τ' ἀνακτορα] Τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα καὶ βασίλεια. Ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος 11) καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ 12) δὲ ἀδελφῆς. Αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τοῦτον γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων 13) χαρίζεται. Ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμόν.

1214. Ἥξει δὲ Κνωσσὸν] Δυστυχήσουσι 14), φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ. Κνωσσὸς γάρ ἐστι πόλις Κρήτης, ὅθεν 15) ἦν καὶ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος.

Γόρτυνος δόμους] Καὶ ἡ Γόρτυνα πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρός 16) φησι·

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Γνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά 17) τε τειχιόεσσαν.

7) ἑπταπύλους) Vit. 3. ἑπταπύλας. *Vid. Steph. in κάλυδνα, ibique interptt.* Thryllit.

8) τὰ τοῦ Ὁμήρου) Bene pro τὸν Ὅμηρον Vitt. 2 et 3. Odyff. λ. 261 fqq.

9) ἔκτισαν καὶ) A Seb. addita comprobant Vitt. 2 et 3.

10) πολέμῳ — λοιμῷ) Vit. 1. et Ciz. modo πολέμῳ: Vitt. 2 et 3. πολέμοις — λοιμοῖς.

11) Ἀπόλλωνος) Vit. 3. Ποσειδῶνος, male, cf. Pauf. IX, 10, 5. Poftea habet Ἀπόλλωνος.

12) ἰσμηνοῦ) Paufan. l. l. nominat eum ἰσμήνιον.

13) Ἀπόλλων) Pro h. v. Vitt. 2 et 3. ταύτην.

14) δυστυχήσ.) Noftri cum Seb. pro δυστυχοῦσι.

15) ὅθεν — ὁ κνώσσιος) Defunt in Vitt. 2 et 3.

16) ὡς καὶ ὅμηρ. vsque ad v. 1215. ignorant Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae effe videntur, qui vbique Homeri

Καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ὄνομα λέγει.

1215 — 16. Πᾶς δ' ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος] Διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε· Πᾶς οἶκος [1]).

1217. Πορκεὺς] Ὁ ἁλιεύς· νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ [2]) εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς, ἔπλει, πλανῶν δὲ [3]), ὡς ἔφημεν, εἰς τὰς ἀλεκτόρων στεγανόμους ὄρνιθας [4]), τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ [5]) Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Ἢ οὕτως· Καθώσπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτω καὶ ὁ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας, ἀγρεύσας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι. Διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρείκασε πορκεῖ [6]).

1218. Λεῦκον] Ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω [7]) τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, ᾧτινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. Τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ [8]) τοῦ Ἰδο-

auctoritate vti ſolet, cf. Il. β, 645 ſq. Sed v. 645. a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non adiiciunt.

17) γόρτυνά) Vit. 2. γόρτυναν, contra metrum.

1) πᾶς οἶκος) Noſtri modo hic, omiſſis δὲ ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν, ſed ab initio addunt στρατηγῶν οἶκος, atque ſic etiam digeſſimus hoc ſchol.

2) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, et mox addunt ὡς ἔφημεν, ſcl. ad v. 206, absque πρὶν, quo carent etiam Vitt. 2 et 3. qui ὡς ἔφημεν eo, quo vulg. ponunt loco.

3) δὲ) Bene inſerunt Vitt. 2 et 3.

4) εἰς τὰς — ὄρνιθας) A Ciz. et Vit. 1. abſunt.

5) τῇ) Addunt Vit. 1. et Ciz. ſed ſeq. ὄντων omittunt.

6) Ἢ οὕτως — παρείκ. πορκεῖ) Noſtri non habent.

7) τοῦ χαλκοῦ Τάλω) Vit. 1. et Ciz. Ταντάλου. vid. ad v. 1093.

8) βασιλείᾳ) Vit. 2. βασιλίδι. Supra voc. ἐπιθέσθαι minutis litteris ſcriptum in

μενέως· ὃς τὴν 9) γυναῖκα τοῦ Ἰδομενέως, Μήδαν [10]) καλουμένην, ἀνεῖλε, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο [11]) δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς [12]), Ἴφικλον καὶ Λεῦκον. Οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος, παῖς ὢν, ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ· διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας] Κατηγγύησε γὰρ, ἤτοι [13]) συνέθετο Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθῃ [14]) ἐκ τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον αὐτῷ τὴν [15]) Κλεισιθήραν, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

1225. Ὀγκαίου βόθρου] Ὀγκαίου τινὸς τῆς Δήμητρος, τοῦτ' ἔστιν ἐριννυώδους, παρ' ὅσον ἐν Ὄγκαις, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, ἡ Δήμητηρ Ἐριννὺς τιμᾶται [1]), ὡς καὶ Καλλίμαχος [2])·

Τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐριννύϊ Τελφουσσαίῃ [3]).

Εἰσὶν Ὄγκαι καὶ [4]) κώμη Θηβῶν, οὗ καὶ [5]) Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

Vit. 1. ἤτοι ἐπιβουλευθῆναι ἐπὶ καταστροφῇ.

9) ὃς τὴν — ἀνεῖλε) Desunt in Vitt. 2 et 3. negligentia librarii.

10) Μήδαν) Vitt. 2 et 3. recte pro Μῆδαν. Vit. 1. et Ciz. vt supra, perperam Μήδειαν.

11) ἣν ὑπέσχ. — ἀνεῖλε δὲ) Nostri non exhibent.

12) αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ.

13) κατηγγύησε γὰρ, ἤτοι) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. τῷ· συνέθετο.

14) ἐπανέλθῃ) Nostri pro ἐπανέλθοι: praeterea Vit. 1. et Ciz. ἐκ τροίας pro τροίας, bene.

15) αὐτῷ τὴν) Sic Vit. 1. et Ciz. et mox quoque cum Seb. αὐτοῦ addunt.

1) Ὀγκαίου τινὸς — τιμᾶται) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τοῦ Ἐριννυακοῦ, ἤτοι τῆς Δήμητρος· Ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκ. πόλ. Ἀρκ. τιμᾶται.

2) καλλίμαχ.) In Fragm. 207. p. 517. ed. Ernest.

3) τελφουσσ.) Vit. 1. et Ciz. τιλφωσαίῃ: Vitt. 2 et 3. τυφλωσαίῃ, perperam, vid. Bentl. ad h. l.

4) εἰσὶν ὄγκαι καὶ) Sic pro εἰσὶ

1226 — 30. Γένους δὲ πάππων] Περὶ Ῥωμαίων ἐντεῦθεν [6]) διαλαμβάνει [7]), καὶ φησὶν, ὅτι Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σαπερνίου ἔκτισαν πόλιν. Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σχολαίου γελοῖα [8])· Φησι δὲ [9]), Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, ἀλλ' οὐ Λυκόφρονος [10]) τοῦ γράψαντος τοῦτο τὸ ποίημα, ἤτοι τὴν τραγῳδίαν ταύτην [11]). Συνήθης γὰρ ὢν τῷ

δὲ καὶ ὄγκ. Vit. 1. et Ciz. bene. Minerua adeo ipſa ὄγγα ſ. ὄγκα dicitur, cff. Pauſan. IX, 12, 2. Valkenar. ad Euripid. Phoeniſſ. p. 725, Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 224 et 248, et Iacobs in Additam. Animadu. in Athen. p. 130.

5) καὶ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐντεῦθεν) *hinc, exeo.* Sic pro ἐνταῦθα Vit. 1. et Ciz. bene.

7) διαλαμβάνει) Hinc Vit. 1. et Ciz. plura reliquis Codd. et edd. exhibent, quae typis exprimenda curauimus: καὶ φησὶν — ἔκτισαν πόλιν.

8) τὰ δὲ — γελοῖα) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 2. σχολέως (forte a verbo barbaro σχολεὺς ad formam γραφεὺς formato), Vit. 3. σχολαίου pro σχολίου legunt. Σχολαίου placet, in contemtum dictum pro σχολιαστοῦ vel σχολιάσαντος. Intelliguntur autem ſcholiaſtae veteres Lycophronis, qui quoque ad v. 1017, inprimisque iisdem fere verbis, et eadem de cauſa ad v. 1446. reprehenduntur a Tzetza.

9) φησὶ δὲ) Pro φασὶ γὰρ Vit. 1. et Ciz. Omnino legendum eſt φησὶ ob σχολαίου, et ob ſeq. ὤφειλεν.

10) ἀλλ' οὐ λυκόφρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro οὗ.

11) τοῦτο — τραγῳδίαν ταύτην) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν τρωάδα, optime. Potterus quidem in Nott. critt. Τρωάδα putat eſſe i. q. Caſſandram, quia Troiana fuerit virgo. Cadit hoc quidem in Caſſandram, filiam Priami, non vero in hoc ipſum poëma, quod vere eſt drama, idque μονοπρόσωπον. Annumeratur autem Lycophron Tragicis iis, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, cf. Suid. ad h. v. ſchol. Hephaeſt. a Seb. in praefat. laudatus; ipſe quoque Tzetzes in Vita Lycophronis, et in Chil. VIII, 204. In Prolegg. etiam dicit: ἡ τρα-

Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. Τοῦτο δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό· οὕτω γὰρ ὤφειλεν [12]) εἰπεῖν, ὅτι, Οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γραφέως [13]) αὐτοῦ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπονος (Λυκόφρονος) φησὶν εἶναι (οὐ) τοῦ γράψαντος αὐτό. Ὅπερ φλυαρίας ἐστὶν ἀνάμεστον, ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου [14]),

γῳδία θρήνους ἔχει καὶ οἰμωγάς, quod etiam de poëmate noſtro licet dicere. Caeterum inde a verbo τραγῳδίαν ſ. τρωάδα vsque ad ſeq. γράψαντος deſunt in Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii repetito voc. γράψαντος decepti. Deſunt vero etiam in Vit. 1. et Ciz. Συνήθης γὰρ ὢν — διελέγετο, quae videntur eſſe Io. Tzetzae, cf. Chil. VIII, 204. Λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων πτολεμαίῳ.

12) οὕτω γὰρ ὤφειλεν) Sic noſtri Codd. recte, pro οὕτως — ὤφειλον. Vit. 1. et Ciz. modo ſeq. ὅτι omittunt.

13) γραφέως) Male Seb. γραφέος. In Vit. 1. et Ciz. lacuna apparet huius et ſeq. voc. αὐτό. Mihi placet legere γράψαντος αὐτὸ, vel γραφέως αὐτοῦ, nam αὐτὸ vix ferri poteſt.

14) Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπ. — Ῥωμύλου) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασὶ, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον. Poſt voc. φιλόπονος lacuna cernitur ſex vel octo litterarum, forte γραμματικὸς l. φιλόσοφος, vel potius λυκόφρονος, quod contextus requirit. Iam Thryllit. ex hoc loco, vt Harleſ. in Fabric. B. Gr. Vol. III, p. 762, loco vero v. 1224. non allato, in Indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum, obſeruat, Philoponum fuiſſe exegetam Lycophronis, eique Caſſandram abiudicaſſe monſtrauit. Recte iudicauit Thryllit. ſecutus ſcripturam Vit. 1. εἶναι οὐ τοῦ γράψαντος αὐτό; verum Ciz. exhibet εἶναι τοῦ γρ. αὐτὸ, quam lectionem part. δὲ comprobat, et Tzetzes videtur laudaſſe Philoponum ſententiae, quam firmare ſtudet, conſentientem. Nec obſtant ſqq. ὅπερ φλυαρίας —, quominus lectionem Cod. Ciz. probemus, quum haec ad ſuperiora a ſcholiaſta perperam prolata pertineant; id quod etiam confirmant Vitt. 2 et 3. qui modo habent: ἄλλην δὲ φλυαρίαν φησί. Attamen in tanta rei obſcuritate, atque in

ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι λέγων [15]), πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέρους [16]) γενομένους, ὡς γράφων περὶ τούτων [17]) ἀκριβέστερον δείξω. Καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία [18]). δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων [19]), Ἀστυάνακτος τοῦ ἀνῃρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπερνίου [20]), τὴν Ῥώμην ἔκτισαν.

Ex 1227. Ἄμναμοι] Οἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς [1]). κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2]). Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσί [3]) ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ τῶν προγόνων [4]) μου. Τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ

tanta lectionum diuerſitate non eſt, quod decernamus. Philopono in Ariſtotel. Metaphyſ. lat. 35, b, vel VIII, 6. dicitur Lycophron Sophiſta.

15) λέγων) Pro λέγοντες Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad vnum ſcholiaſten.

16) πολλαῖς — ὑστέρους) Vitt. 2 et 3. πολλοῦ (ſcl. χρόνου) ὕστερον.

17) περὶ τούτων) Vit. 1. et Ciz. περὶ τούτου; cf. ad v. 1446.

18) καὶ μία — φλυαρία) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

19) παίδων) Vit. 1. et Ciz. υἱῶν.

20) Σαπερνίου) Vitt. 2 et 3. Σατουρνίου, aeque incognitum nomen, ac Σαπερνίου: forte Σκαμανδρίου, vt prius nominabatur Aſtyanax, Hom. Il. ζ, 402. cff. Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 47, 10, et Kanne ad Conon. Narrat. 46, p. 159.

1) κυρηναϊκῶς) Deeſt in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. habent, qui quoque cum eodem κυρίως δὲ pro καὶ γάρ. Zonar. in Lex. ad h. v. κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων, παρὰ τὸ ἀμνός. Etymolog. ἀπόγονοι, κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί (forte υἱοί, Phauor. οἱ τῶν ἀρνῶν παῖδες). Simili modo ad v. 144. κυρίως δέ.

2) οὕτως) Noſtri cum Seb. addunt.

3) αὐξήσουσί vsque ad ποιήσαντες deſunt in Vit. 1. et Ciz. errore, niſi ipſi erramus, librarii a primo αὐξήσουσι ad alterum delapſi.

4) τὸ τῶν προγόνων) Pro τὸ προγονικὸν Seb. ſed Vitt. 2 et 3. προγονικοί.

πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν [5]).

1230 — 35. Οὐδ' ἄμνηστον] Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου κατακρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία· τὶς γὰρ ὁ ἐμὸς [6]) συγγενὴς, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας, τῆς Χειράδος τε, ἤγουν τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ex 1232. Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος] Ὁ Αἰνείας. Τρὼς γὰρ γεννᾷ Ἶλον [7]), Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην [8]), ὃν [9]) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων Πρίαμον· Πρίαμος Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ τοὺς λοιπούς [10]). Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν [11])· Κάπυς δὲ Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν. Οὕτως οὖν [12]) Αἰνείας συγγενὴς ἦν Κασσάνδρας. Ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον.

Ὕστερον δὲ, τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς [13]) ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος

5) μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας, non male ob σκῆπτρα.

6) ὁ ἐμὸς) Pro ἐμὸς Vit. 1. et Ciz. et mox bis ἤγουν pro ἤτοι.

7) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz. Ἴλλον, et in ſqq. etiam Ἴλλος. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2.

8) γανυμήδ.) Noſtri γαννυμήδ. duplici ν.

9) ὃν μυθικῶς) Sic noſtri cum edd. pr. ſed a Seb. καὶ τὸν μὲν γαννυμήδην perperam inſtruſum, nam γαννυμήδ. modo praecedit.

10) καὶ τοὺς λοιπούς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſpatio tamen vacuo relicto.

11) κάπυν) Vit. 1. et Ciz. κάπητα, et mox κάπης: Vit. 3. κάπην, κάπης, vitioſe. Apollod. III, 12, 2. κάπυς. cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, 62. Hanc Genealogiam Tzetzes debet Hom. Il. υ, 236 ſqq. qui etiam κάπυν.

12) οὖν) Noſtri cum Seb. exhibent.

ἀχθεὶς [14]) ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπ' [15]) Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ πρῶτον τὰ [16]) περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν [17]), πόλεις Μακεδονίας [18]), πλησίον Κισσοῦ [19]) ὄρους κειμένας. Τὸ δὲ Ῥαίκηλον μετὰ ταῦτα [20]) ἀπὸ τούτου Αἶνος [21]) ἐκλήθη. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἄργεσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία [22]) ἀπὸ τοῦ Κρόνου (Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις), εἶτα Αὐσονία [23]) ἀπό τινος Αὔσονος· εἶτα Τυῤῥηνία [24])· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ τινὸς [25]), ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων [26]) παρ' Ἡρακλέους, καὶ ἀπο-

13) ἐλευθερωθ.) Noſtri part. ἢ praepoſ. delent.

14) αἰχμάλ. ἀχθεὶς) Vitt. 2 et 3. αἰχμαλωτισθεὶς.

15) ὑπ') Pro ὑπὸ Vit. 2.

16) πρῶτον τὰ) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα, Vitt. 2 et 3. πρῶτον, ſublato art. τὰ, et Vit. 3. ὑπὸ pro περί.

17) Ἀλμωνίαν) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 1. et Ciz. Ἁλμωνίαν: Vit. 3. Ἀρμωνίαν, corrupte. Steph. ἀλμωπία, laudato adeo hoc ipſo Lycophronis loco, cff. ibi interptt. Dubium, quis errauerit: cff. Nott. ad Lycophr.

18) Μακεδονίας) Vitt. 2 et 3. μακεδονικάς.

19) κισσοῦ) Noſtri pro κίσσου, recte, cf. Strab. VII, p. 330.

20) μετὰ ταῦτα) Inſerunt hic Ciz. et Vit. 1.

21) Αἶνος) Sic quoque Codd. noſtri: an forte Αἰνείας? nam Strabo VII, p. 330. iungit Κισσὸν et Αἰνείαν.

22) σατουρνία) Vit. 1. et Ciz. σατυρνία, et mox σατύρνος. Sic Plutarch. in Caeſ. 61. Μάρυλλος, lat. *Marullus*, et infra τύρνος pro τοῦρνος, et φαύστυλος pro φαύστουλος. Vitt. 2 et 3. σατορνία, vt Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. I, 45.

23) εἶτα Αὐσ. ἀπὸ — Αὔσ.) Sic pro εἶτα ἀπὸ Αὔσ. Αὐσονία digerunt haec verba Vit. 1. et Ciz. apte reliquis.

24) τυῤῥηνία) Noſtri pro τυρσηνία cum Apollod. II, 5, 10. Infra quoque τυῤῥηνοί.

25) Ἰταλοῦ τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ἰταλοῦ: Vitt. 2 et 3. ἰταλίας corrupte.

26) τῶν — ἀγομ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ — ἀγομένου.

σκιρτάσαντος καὶ [27]) ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, Ἐλύμων [28]) βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη· ἰταλὸν [29]) γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. Οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος [30]) ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖσε [31]) μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς [32]), ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν.

27) ἀποσκιρτάσαντος καὶ) Inferunt Vit. 1. et Ciz. fcl. τῆς ἀγέλης, quod addit Dionyf. Halic. Ant. Rom. I, 35. forte ἀποσκιρτάσ. ἀπὸ Ῥηγίου καὶ διανηξ. Apollod. II, 5, 10. ἀπὸ Ῥηγίου εἷς ἀποῤῥήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, quem quum Tzetzes ob oculos habuerit, legendum omnino videtur, vti coniecimus. Interim tamen ἀπὸ Ῥηγίου a Vit. 1. et Ciz. omiffum a Diod. Sicul. IV, 22, et Dionyf. Hal. l. l. quoque omittitur. Videtur adiectum a Io. Tzetza ex Apollod. l. l. qui Chil. II, 343. ἀπὸ Ῥηγίου ταῦρος δὲ πλεύσας εἰς Σικελίαν habet. Legendum quoque eft pro Ῥηγιοῦ, Ῥηγίου cum Vitt. 2 et 3. Apollodoro, Strabone, Stephano, et Io. Tzetza Chil. l. l.

28) Ἐλύμων) Vit. 1. et Ciz. recte pro Σολύμων a Pottero ficto. vid. Apollod. II, 5, 10, et Heyne Obferuatt. p. 165. de fede Elymorum, et Dionyf. Hal. l. l. Vitt. 2 et 3. prodigiofe corrumpunt locum cum edd. vett. legentes: ἐλυμήνατο βασιλείαν. Supra ad v. 965. dic. Elymus, nothus Anchifis, in Siciliam adductus.

29) ἰταλὸν — ἐκλήθη) Abfunt a Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetz. Chil. II, 345. Οἱ τυῤῥηνοὶ γὰρ ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον, atque ab hoc illata videntur. *cf. Becmann. Origg.* 1148. Thryllit.

30) πῖκος) Vit. 1. et Ciz. πίκος.

31) ἐκεῖσε) Pro ἐκεῖνος noftri cum Seb.

32) γυν.) Sic noftri Codd. cum edd. pr. et plerisque Codd. aliis, exceptis duobus, e quibus Seb. lectionem θυγατρὸς protulit, haud dubie e correctione librarii cuiusdam, cui moribus receptis non fatis apta videbatur, ortam. Nemo enim eft, qui filiam Fauni nominet matrem Latini. Dio-

Πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει 33) ἀφ' Ἡρακλέους οὗτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔφημεν, καὶ Λατίνους παρεγένετο 34). Περὶ Λαύρεντον 35) δὲ προσώκειλε 36), τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, περὶ Νουμίκιον 37) ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ Ἶλον 38)· ὅπου φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας 39) οὔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων 40), (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ 41) ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον 42) Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τετοκυίας (ἅπερ

nyſ. Hal. Ant. Rom. I, c. 43. ſtat pro lectione γυναικὸς, et Hyperboream puellam ab Hercule in Italiam abductam, ab eo grauidam factam, Fauno regi Aborigi-num in matrimonium datam fuiſſe narrat. Inde autem accidit, vt Italus quoque filius Fauni a quibusdam appellaretur.

33) ἔτει) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυτῷ.

34) παρεγένετο) Pro παραγίνεται Vitt. 1. 3. et Ciz. apte ſeqq.

35) λαύρεντον) Vit. 1. et Ciz. λάβρεντον. Saepe confuſae litterae β et υ.

36) προσώκειλε) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. προσῴκησε, et Vit. 3. κατῴκησε, quae lectio iam e Vit. 2. corrupta, quia antiquior eſt, videtur orta.

37) Νουμίκιον) Pro κίον Vit. 1. et Ciz. cum Seb. exhibent: Vitt. 2 et 3. Νουβίκιον. Confuſa ſaepe μ et β. Deinde noſtri περὶ pro παρά.

38) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz., vt ſemper, Ἴλλον.

39) τραπ. σελιν.) Cf. Heyne in Excurſ. II. ad Virg. Aen. VII, p. 117. qui hanc lectionem defendit contra Toupium in Emendatt. ad Suid. P. I, p. 38. σεληναίας legentem.

40) τῶν ἄρτων) Vitt. 2 et 3. τοῦ ἄρτου.

41) πλοίου αὐτοῦ) Noſtri πλ. αὐτοῦ.

42) ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον) Sic ex emendatione Seb. Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. ἀπ' αὐτῆς: Vit. 1. et Ciz. modo αὐτῆς, quae lectio, ſi Ἰταλίας e ſuperioribus repetas, non plane contemnenda videtur. Infra tamen etiam dic. ἀπὸ τοῦ χοίρου, nec additur ὠνομασ.

ἐδήλουν 43), ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ 44) καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν) ἐπαύθη τῆς ἀλητείας 45), ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προακηκοώς. Θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν 46) πόλιν.

Ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον οὐκ εἴα. Ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν 47), τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβίνιον ὠνόμασε. Λατίνου δε καὶ Τύρνου 48), τοῦ Ῥουτούλων 49) βασιλέως, πολέμῳ ὑπ᾽ ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. Ἀνῃρημένου δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαβρεντίνῳ 50) πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μεζεντίου 51) τοῦ Τυῤῥηνοῦ, ἐγκύου 52) οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον 53), Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς, βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεζέντιον, πολέμῳ

43) ἅπερ ἐδήλ.) Vit. 1. et Ciz. ἥπερ ἐδήλου, cf. Dionyſ. Hal. Ant. R. I, 56, ad extr.

44) αὐτοῦ) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

45) ἀλητείας) Vit. 3. ἄλης: qui quoque ἀκηκοὼς pro προακηκ.

46) παρεσκ. κτίζειν) Vit. 1. et Ciz. παρ. κτίσαι: Vitt. 2 et 3. παρεσκευάσατο κτίσειν.

47) λαβινίαν) Sic quoque Vit. 2. cum Eudoc. p. 403, ſed Vit. 1. et Ciz. λαβιννίαν: Vit. 3. λαβίναν. Dionyſ. Hal. l. l. λαύναν.

48) τύρνου) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 64. Vit. 1. et Ciz. τούρνου, Vitt. 2 et 3. τουρήνου. vid. ſupra ad n. 22.

49) Ῥουτούλων) Vitt. 2 et 3. Ῥουτούλου.

50) λαβρεντίνῳ) Pro λαβρέντῳ Vit. 1. et Ciz. bene: Vit. 3. πολέμῳ ἐν λαβρέντῳ, h. e. *bello ad Laurentum.*

51) Μεζεντίου) Pro Μαξεντίου Vit. 1. et Ciz. bene cum Dionyſ. Hal. I, 64, vbi quidam quoque Μεσέντιος: Virgil. *Mezentius.*

52) ἐγκύου) Sic etiam Vit. 2., recte; ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. minus recte ἐγγύου.

53) Σίλβιον) Sic noſtri cum edd. pr. et Codd. reliquis. Verum vnde hic Accuſatiuus? Forte excidit ἔτεκε vel ἐγέννησε, immo plura, quae explet Dionyſ. Hal. I, 70. Sed eiusmodi medicina non eget hic locus, nam ἔγκυον εἶναι υἱόν Tzetzae ſignificat: *in vtero geſtare filium*, vt ſupra ad

συμβαλόντα [54]), νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ [55]) Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. Αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι (ἐπεὶ καὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐνέστη [56]), τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα) Λαβινίου [57]) μὲν ὑπερεφρόνησαν· Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν ἀπὸ τοῦ χοίρου [58]), τουτέστι Λευκὴν Μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν [59]) ἐκάλεσαν ὁμοίως· τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον δεύτερον [60]) ὑπεστράφησαν. Μετὰ δὲ [61]) τὴν Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ αὐτοῦ παῖς [62]) Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ᾽ ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος [63]). Ἢ, κατά τινας, Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος. Σιλβίου πάλιν ἄλλος [64]) Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπυς. Κάπυος [65]) δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος.

v. 401. ἔγκυον ποιῆσαι Ἄρτεμιν.

54) συμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. συμβαλλόντα: Vitt. 2 et 3. συμβαλόντι, vitiose.

55) τὰ τοῦ) Nostri omittunt τά: Vit. 3. etiam sqq. πάντα εἰς.

56) ἐνέστη) Sic nostri pro ἀνέστη, omissis quoque τὸ τοῦ χ. αἴνιγμα, quae glossam sapiunt. Dionys. Hal. I, 66. κατὰ τὸ γινόμενον Αἰνείᾳ θέσφατον.

57) λαβινίου) Nostri λαβινίας.

58) ἑτέραν — χοίρου) A Seb. male omissa. Vitt. 2 et 3 perperam ἑτέρας πόλεις.

59) Ἀλβανὸν) Nostri pro Ἀλβάνον, recte.

60) δεύτερον) A Seb. additum. Vit. 1. et Ciz. δευτέρως; Vitt. 2 et 3. β.

61) μετὰ — ἐβασίλ.) Vit. 1. et Ciz. μετὰ δὲ Ἀσκανίου παῖς Ἴλλος, corrupte.

62) αὐτοῦ παῖς) Vitt. 2 et 3. Ἀσκανίου παῖς.

63) Αἰνείου — Σίλβιος) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et Ciz. modo ὁ ἐκ λαβινίας, omissis praeterea seqq. ἢ κατὰ — ἄλλος Αἰνείας.

64) ἄλλος) Abest a Ciz. et Vit. 1.

65) κάπυς. κάπυος) Vt supra, κάπης, κάπητος, Vit. 1. et Ciz. male, forte in Codd. seqq. a Io. Tzetza emendata.

Μέχρι τούτου 66) τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. Τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν· Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον, ἢ, κατά τινας, τὸν Πρόκαν. Τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τοῦτον τὸν Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον 67). Βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην 68), τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ· τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προῤῥηθέντος Νομήτορος Σιλουίαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν 69), ἱέρειαν τῆς θεᾶς 70) Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ· ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα, ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Διά τοι τοῦτο 71) τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε· τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ 72). Ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη 73) ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Καὶ τήνδε 74) μὲν ἐξαιτεῖται, μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ 75)· τὰ δὲ βρέφη Φαυστύλῳ 76) ποιμένι, Λαβρεντίας ἀνδρὶ, ἔδοντο 77) ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου

66) *μέχρι τούτου*) Vitt. 2 et 3. modo *μέχρι*.

67) *ἢ κατὰ — καὶ Ἀμούλιον*) Abſunt omnia a noſtris, vt ab edd. ante Potterum.

68) *Αἰγέστην*) Vitt. 2 et 3. *Ἀγέστην*: Dionyſ. Hal. I, 76. *Αἴγεστον*.

69) *Ἰλίαν*) Sic quoque noſtri cum Dionyſ. Hal. I, 76, ſed Thryllit. mauult *ὑλείαν*, quae ſit Rhea Silvia, ab *ὕλη*, ſilua.

70) *θεᾶς*) Noſtri ignorant cum Dionyſ. Hal. I, 76.

71) *διά τοι τοῦτο*) Noſtri cum Pott. pro *διὰ τοῦτο*: forte ap. Sebaſt. excidit *τοι* lapſu typographorum.

72) *διαμείνῃ*) Vit. 3. *φυλαχθείη*, in ora vero *διαμείνῃ*.

73) *ὑδρευομένη*) Vit. 1. et Ciz. *ἀρδευομένη*, h. e. *lotura*, non male, ſed Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 77. *ὕδατος ἁγνοῦ κομιδῆς ἕνεκα*.

74) *καὶ τήνδε — ἀνδρὶ*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſpatio tamen in Vit. 2 relicto.

75) *ἡ — θυγάτηρ*) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 79. Vit. 1. et Ciz. *Ἀμουλίου θυγατέρα*, mendoſe.

76) *Φαυστύλῳ*) Pro *φαιστύλῳ* Vit. 1. et Ciz. cum Dionyſ. l. l.

77) *ἔδοντο*) Vit. 1. et Ciz. *ἔδωκε*, ſcl. Amulius. Vitt. 2

γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν· ἔτυχε γὰρ, αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν.

Αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ ὁ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς τοῦ Ἀμουλίου ἀγρούς. Ἀνελόντες δέ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηροῦντο. Κατασχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαυστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται. Τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας 78) αὐτούς. Οἱ δὲ συναραμένων 79) πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον· τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παρασχόντες 80), αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ 81) ἔτει τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. Πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης 82), ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαυστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ 83), ἑτέρα τετράγωνος ἐκτίσθη Ῥώμη παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων 84) τούτων.

1236 — 41. Ὃς πρῶτα μὲν, Ῥαίκηλον μολὼν] Ῥαίκηλον καὶ τὰ λοιπὰ πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράφησαν 1)· Ῥαίκηλος 2) δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κισσὸς 3)

et 3. pessime ἔδοντας ῥίζας pro ἔδ. ῥίψαι.

78) ὄντας) Vit. 1. et Ciz. εἶναι: Vitt. 2 et 3. plane delent.

79) συναραμ.) Vit. 3. συνδραμόντων.

80) παρασχ.) Vit. 3. παραλαβόντες.

81) ὀκτωκαιδ.) Vitt. 2 et 3. δωδεκάτῳ: Vit. 1. et Ciz. tollunt ἐν.

82) Ῥώμης) Ignorant Vitt. 2 et 3.

83) παλατίῳ) Vit. 1. et Ciz. παλαντίῳ, vt Dionys. Hal. I, 31. et Virgil. Aen. VIII, 54.

84) παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. Ῥωμύλου ἢ Ῥώμου παλαιοτέρου: Vitt. 2 et 3. vulg. seruant, sed παλαιοτέρα, scl. Ῥώμη habent, non male.

1) Ῥαίκηλον — ἐγράφησαν) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἐγράφη: absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) Ῥαίκηλος vsque ad τὸν φόνον desiderantur in Vitt. 2 et 3.

3) κισσὸς) Vit. 1. et Ciz. vt supra, pro κίσσος.

δὲ, ὄρος ὁμοίως [4]) Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε, καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσεν. Ἀλμωνία [5]) δὲ, χώρα Μακεδονίας· ἀπὸ γὰρ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου [6]), ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλῶνες [7]) ἐκαλοῦντο [8]), διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον [9])· κερατοφοροῦσαι [10]) γὰρ αὗται κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται καὶ ἐν Εὐριπίδῃ [11])·

Καὶ σῷ κέρατε [12]) κρατὶ προσπεφυκέναι [13]).

Κερατοφόρος [14]) δὲ αὐτός ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος

4) ὁμοίως) A Seb. adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

5) Ἀλμωνία) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. Ἀλμώνιον: sic quoque tuentur πόλις pro χώρα.

6) λαφυστίου) Vit. 1. et Ciz. λαφύστου, et hinc ἔνθα pro ὅθεν.

7) Μιμαλῶνες) Nostri pro Μιμαλλόνες, sic ipse Lycophr. v. 1464. cum schol. μιμαλών. Etymolog. Μιμαλῶνες: sed Suid. et Hesych. μιμάλλονες: Eudoc. p. 87. Μιμάλλοντες, corrupte. Quod ad Etymologiam attinet, cf. Barth. ad Stat. Tom. II, p. 1187.

8) ἐκαλοῦντο) Vit. 1. et Ciz. ὠνομάζοντο.

9) Διόνυσον) Vitt. 2 et 3. τὰ τοῦ Διονύσου.

10) κερατοφοροῦσαι) Pro κερατοφοροῦσι Vit. 1. et Ciz. sublato etiam cum Vitt. 2 et 3. seq. καί.

11) καὶ ἐν Εὐριπίδῃ) Pro ὡς καὶ Εὐριπίδης Vit. 1. et Ciz. apte, cf. Eurip. Bacch. 919.

12) κέρατε) Sic in Eurip. Nostri vero Codd. cum edd. ante Seb. qui vbique loca scriptorum allata ad editiones perperam corrigit, κέρατα, cff. Nott. ad h. l. in ed. Beckii.

13) προσπεφ.) Vitt. 2 et 3. πεφυκέναι, male.

14) κερατοφόρος vsque ad ζώων τετραπόδων desunt omnia in Vitt. 2 et 3. κερατοφόρος, *h. e. quia vinum facit cornutos, Hahnrey:* κερασφόροι *conuicium vetus eorum, quorum feminae impudicae, vid. omnino Salmas. in Tertull. de pallio p. 338, et Du Fresne Gloss. p. 636.* Thryllit.

πολὺς τοὺς ἄνδρας [15]) ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰςέρχεσθαι. Τὰς δὲ γυναῖκας τὰς Φιλοίνους οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνιοῦσι μετ' αὐτῶν. Ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται καὶ φαντάζεται, ἢ κερασφόρος, ὅτι τοῖς Φιλοίνοις ἡ ἀλογία πρόσκειται δίκην ζώων τετραπόδων [16]).

Ex 1239. Τυρσηνία] Ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ, τοῦ Τηλέφου υἱοῦ.

Ex 1240. Λυγκεύς [1])] Ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς παρειμένους [2]). Ἐκλήθη [3]) δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὠμμάτωσεν· ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη.

Ex 1241. Πίσσα καὶ Ἄγυλλα [4]), πόλεις Τυρσηνίας.

Πολύῤῥηνοι [5])] Πολύαρνοι [6])· πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία.

1242 — 43. Μίξει [7]) φίλιον, ἐχθρὸς ὢν, στρα-

15) τοὺς ἄνδρας) Vit. 1. et Ciz. bene ob ſq. τὰς δὲ γυν. reliqui artic. τοὺς negligunt.

16) δίκην — τετραπ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Verum Thryllit. putat eſſe corrupta, et mauult legere δίκην τῶν κεράτων. Sane ζώων τετραπ. non voc. κερασφόρος, at Thryllitzſchii τῶν κεράτων voc. ἀλογία non conuenit. Legerim, ſi quid eſſet mutandum, ζώων κερατίνων vel κερατοφόρων, quod facile confundi poterat cum τετραπόδων. Tzetzes tamen magis τῆς ἀλογίας, quam κερατοφορίας, vt ita dicam, videtur habuiſſe rationem.

1) λυγκεύς) Vit. 1. et Ciz. λιγγεὺς, forte λιγεὺς, vid. Nott. ad Lycophr.

2) καὶ ὠφέλ. — παρειμένους) Haec ſoli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) ἐκλήθη — ἐπνίγη) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

4) Ἄγυλλα) Recte, cff. Nott. ad Lycophr. Noſtri ἄγκυλα.

5) πολύῤῥ.) Sic cum Seb. Vit. 1. 2. et Ciz. pro πολύῤῥινον: Vit. 3. πολύῤῥην.

6) πολύαρνοι) Pro πολύαρνες noſtri recte. Vit. 3. modo πολύαρνον.

7) Μίξει etc.) Hoc ſchol. in Codd. noſtris, vt in edd. ante Pott. II, excipitur demum ab inſequenti.

τὸν] Φασὶ[8]), τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. Λέγει[9]) οὖν, ὡς διάφοβος ὢν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδὰς, ὅρκοις[10] καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὤν. Σὺν αὐτῷ[11]) δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι περὶ[12]) τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν.

1244. Νάνος[13])] Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυῤῥηνοῖς[14]) νάνος[15]) καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην. Ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς πρότερον[16]) Νάνος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ ἐκλήθη Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο[17]).

1246. Οἰκουρὸς] Ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο[1]) αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἴκοι ἔμενον καὶ οἰκούρουν.

8) *φασὶ*) Vitt. 2 et 3. *φησί*. Male Vit. 1. et Ciz. *Ὀδυσσεὺς* pro *Ὀδυσσέα*.

9) *λέγει — τηλέφου*) Absunt a Vitt. 2 et 3. *λέγει* pro *λέγων* cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

10) *ὅρκοις — ὤν*) In Ciz. et Vit. 1. quoque desunt.

11) *σὺν αὐτῷ —*) Vit. 1. et Ciz. sic: *ὁ τάρχων καὶ ὁ τυρσινὸς σὺν αὐτῷ μίξαντες τὸν στρατὸν, οἱ δὲ παῖδες τοῦ τηλέφου οἰκήσουσι περί —*. Quum sint, qui Tyrrhenum negent esse filium Telephi, hinc Codd. nostri filios eius, seiuncto ab iis Tyrrheno, videntur nominasse, cf. Dionys. Hal. Ant. R. I, 27 et 28.

12) *περὶ*) Nostri cum Seb. pro *παρά*.

13) *νάνος*) Vit. 3 *νάννος*.

14) *τυῤῥηνοῖς*) Sic nostri pro *τυρσηνοῖς*.

15) *νάνος*) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

16) *ὁ Ὀδυσ. πρότερον*) Vit. 1. et Ciz. pro *πρότ. ὁ Ὀδυσ.* bene: deinde *ὕστερον δὲ* pro *εἶτα*.

17) *ἐκαλοῦντο*) A Sebast. nullius Cod. auctoritate *ἐκαλεῖτο* positum est post *πυρίσσοος*, quum tamen edd. omnes *ἐκαλοῦντο* ad extr. scholii collocent.

1) *εἰσήρχοντο — οἰκούρουν*) Vit. 1. et Ciz. sic: *ἤρχετο εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν* (forte *αὐτοῦ*),

1247. Θέοινος] Ὁ αὐτὸς [2]), ὡς θεὸς οἴνου εὐεργέτης, καὶ Αἰσχύλος [3]) φησί·

Πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Καὶ Διονύσιός φησιν ὁ Σκιωναῖος [4])·

Μὰ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδος κόρας [5]).

Γυῖα [6]) συνδήσας] Ἐῤῥέθη ὄπισθεν.

1249. Ἡρακλείων αἱμάτων] Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς θυγατρὸς Ἀλέου [7]), παῖς Τήλεφος. Τηλέφου δὲ [8]) καὶ Ἱερᾶς, Τάρχων καὶ Τυρσηνός.

τὸν δὲ λ. χρ. οἴκοι ἔμενε καὶ οἰκούρει, quae interpretatio magis conuenit huic cognomini Bacchi, quam vulgata, nam quid facit ad Bacchum, si Bacchae domi remanent? Vitt. 2 et 3. quoque γυναῖκες omittunt.

2) ὁ αὐτὸς) Sic nostri cum Seb. Olim legebatur ὁ Διόνυσος.

3) καὶ Αἰσχύλ.) ὡς male repetitum nostri omittunt. Quod ad locum Aeschyli attinet, Seb. haec obseruat: *Fragmentum, quod in collectione desideratur, pertinet vel ad Bacchas, vel ad Bacchi nutrices, quarum tragoediarum altera commemoratur ab anonymo in catalogo, alterius meminit scholiastes Euripidis in argumento Medeae.* Illud verum, sed hoc non reperitur in Euripid. schol. etsi ipse Fabric. in Bibl. Gr. Vol. II, p. 275. contendit.

4) Σκιωναῖος) Pro Σκυμναῖος Vit. 1. et Ciz. quod Thryll. perplacet, et laudat Steph. in σκιώνη. Verum neque Dionysii Scionaei, neque Scymnaei ab aliis fit mentio. Ionsius p. 242. coniicit intelligi posse Aelium Dionys. Halicarnass. iuniorem, quod Scymno Lexicon inscripserit; quod vero nimis repetitum videtur. Fortasse laudatus ab Athenaeo XII, 515, d. et Voss. de poet. gr. p. 69. Dionysius Scythobrachion intelligitur, qui quoque nominatur σκυτεὺς, et Bacchi expeditionem scripsisse traditur. Omnia sunt obscura.

5) Μὰ — κόρας) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. Μὴ δὲ τὰς Θεοίνου καὶ Κορονίδου κόρας.

6) γυῖα) Totum schol. abest a Ciz. et Vit. 1.

7) Ἀλέου) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. III,

1250 — 52. Ἔνθα τράπεζαν] Εἶπον 9) τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὸ Λαβίνιον, κἂν οὗτοι, μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν. Ὅρα γὰρ, ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. Χρησμὸν 10) ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι 11) αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν 12) τραπέζας, ἐκεῖ κτίσαι 13) πόλιν. Ἐλθόντες 14) οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο. Τέλος δὲ ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους. Συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε 15), κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

1253. Κτίσει δὲ χώραν] Κτίσει 16) δὲ εἰς τὴν χώραν· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις.

Βορειγόνων 17)] Πάντα τολμητὰ, βατὰ 18), καὶ

9, 1. sed Vitt. 2 et 3. Ἀχαίου.

8) δὲ) A Seb. illatum nostri comprobant.

9) εἶπον usque ad φασὶ τὴν ἱστορίαν desunt in Vit. 1. et Ciz. ultima vero ὅρα γὰρ — ἱστορίαν etiam in Vitt. 2 et 3. quod glossema esse videtur.

10) χρησμὸν usque ad v. 1253. verba Βορειγόνων desiderantur in Vitt. 2 et 3.

11) οἱ ἑταῖροι) Sic etiam Ciz. sed Vit. 1. οἱ ἕτεροι.

12) ἑαυτῶν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

13) κτίσαι) Vit. 1. et Ciz. κτίζειν, ante Seb. edd. κτίσειν.

14) ἐλθόντες) Vit. 1. et Ciz. pro ἦλθον, bene, et mox pro τραπεζῶν ἄρτοις legunt optime ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν, omissis tamen καὶ ἀπορήσαντες, quae cum τραπεζῶν retinenda videntur, cf. Heyne Excurs. II. ad Virgil. Aen. VII, p. 117.

15) ἐκεῖσε) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, quod vero post φασὶ ponunt.

16) κτίσει) Ineptit h. l. interpres Tzetzes, nam κτίζειν est h. l. *coloniam deducere, ciuibus frequentare*, ut οἰκίζειν, et κτίζειν χωρίον s. χώραν optimis adeo scriptoribus, ut Herodoto et Thucydidi, dicitur, cf. Steph. Thes. gr. ling. et Cuperi obseruatt. III, 9.

17) Βορειγόνων —) Abest hoc schol. a Vit. 1. et Ciz. cuius auctor haud dubie est Io. Tzetzes, qui plerumque inuehitur in Lycophronem.

18) βατὰ) Thryllit. vult

γραπτὰ [19]) τῷ Λυκόφρονι. Οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβορείγινες [20]), καὶ ἕτερα μυρία ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν [21]) ἐθνῶν. Οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβορίγονας [22]).

1254 Ὑπὲρ Λατίνους] Φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο· αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορείγινες ἀπὸ Λατίνου, τοῦ Φαύνου ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν.

1255. Πύργους τριάκοντα] Καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ· οὐ γὰρ τριάκοντα [1]) πόλεις ἔκτισεν ὁ Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον [2]), ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβε [3]), κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν ὁ αὐτὸς [4]) λέγει. Τὴν ἱστορίαν [5]) πᾶσαν ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

1258. Ἰσηρίθμων [6])] Καὶ τοῦτο κακῶς ἔχει, καὶ πρὸς [7]) τὴν ψευδῆ τούτου ἱστορίαν· οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τοὺς κάπρους αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον.

φατά: forte ἄβατα, vel βακτὰ, a βάζω.

19) καὶ γραπτὰ) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

20) Ἀβορείγ.) Vit. 2. Ἀβορήγινες: Vit. 3 Βορειγόνες. Steph. Ἀβοριγῖνες. Dionyſ. Hal. I, 10. Ἀβοῤῥιγῖνες.

21) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. recte pro αὐτὰ, et ἐκαλοῦντο ponunt poſt καὶ ἕτ. μυρία.

22) Ἀβορίγονας) Vitt. 2 et 3. pro Ἀβοριγόνους.

1) οὐ γὰρ τρ.) Pro οὐ τρ. γὰρ Vit. 1. et Ciz.

2) ὡς — εἶπον) Abſunt a Vit. 1 et Ciz.

3) ἣν — ἔλαβε) In noſtris non reperiuntur.

4) ὁ αὐτὸς) Pro οὗτος Vit. 3. bene. *Vide eruditiſſimum Xauerium Matthaei Exercitat. 2. de duplici Alba. Neapoli* 1759. Sebaſt.

5) τὴν ἱστορ. — εἶπον) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. vti plerumque in iis deſunt ea, quae ſupra iam ea eſſe explicata narrant.

6) ἰσηρίθμων) Pro ἰσαρίθ. Vit. 2. vt ap. Lycophr. Caeterum hoc ſchol. ignorant Vit. 1. et Ciz. a Io. Tzetza Lycophronem temere reprehendente additum.

7) καὶ πρὸς) Male abeſt a Vit. 3.

1263 — 69. Ἃ δὴ, παρώσας] Ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· Ἅτινα δὴ ἀγάλματα πρεσβειώσεται [8]) καὶ τιμήσει [9]) σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ, περισχὼν [10]) καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις καὶ τοῖς ἱματίοις, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν [11]) κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον [12]), ἦμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσουσι. Φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ ἄλλοι [13]) τινὲς, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἐλευθερωθεὶς [14]) ὑπ' αὐτῶν ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως, ὃ δὴ βούληται [15]). Προέκρινε [16]) δὲ τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα καὶ τὸν αὑτοῦ πατέρα, παρεάσας τὸν οἶκον, τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, ἄγων δὲ τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ Ἀγχίσην τὸν πατέρα

8) *πρεσβειώσεται*) Pro *πρεσβιώσεται* Vit. 1. et Ciz. a *πρεσβεῖον*. Eſt i. q. *πρεσβεύω*, *honoro*, vocab. Lexicis omnibus adhuc incognitum. cff. Nott. ad Lycophr.

9) *καὶ τιμήσει*) Abeſt a noſtris. Gloſſam ſapit.

10) *περισχὼν — ἱματίοις*) Noſtri modo *περισχ. πέπλοις*. Reliqua addita videntur eſſe gloſſatoris. De re ab aliis non ſic tradita cf. Heyne Excurſ. IX. ad Virg. Aen. II, p. 248.

11) *ὀμπνίαν*) Vit. 3. *ὀμπνείαν*.

12) *ἤτοι τὸν πλ.*) Noſtri non habent. Videtur interpretamentum gloſſatoris. Vit. 1. et Ciz. delent quoque ſeqq. *ἦμος — ποιήσουσι*, ſic enim Vitt. 2 et 3. pro *ποιήσωσι*.

13) *καὶ ἄλλοι*) Pro *καὶ λοιποὶ* Vit. 1. et Ciz. bene.

14) *μόνος ἐλευθερωθεὶς*) Pro *μόνον ἠλευθερώθη καὶ* Vitt. 2 et 3. bene, ſed, vt puto, ex emendatione Io. Tzetzae. *Μόνος* quoque Vit. 1. et Ciz.

15) *ὃ δὴ β.*) Noſtri ignorant *δὴ* a Sebaſt. adiectum, ſed *βούληται* Vit. 2. bene pro *βούλεται*.

16) *προέκρινε* — etc.) Sic noſtri digerunt haec verba, et *παρεάσας — τὰ τέκνα*, quae in vulg. praemittuntur, ſequi iubent, additis quoque in Vit. 1. et Ciz. quae nobis ſunt addita. Olim ſic ſe habebant: *παρεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, καί.*

αὐτοῦ, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω [17]), καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἔνθα ἔτυχε, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι. Καὶ πολυτρόπως αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπηύρα. Ἔλαβε δὲ καὶ σὺν, ἥτις ἔτεκε τριάκοντα τέκνα· ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεστήλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. Ταυτα μὲν οὗτοι φασί [18])· Λέσχης [19]) δὲ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ [20]) εἰς Φαρσαλίαν [21]), τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. Φησὶ γὰρ οὑτωσί [22])·

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγε [23]) κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα [24]) δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν [25]), ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ [26]) πεσόντα

17) Ἄθω) Vit. 1. et Ciz. Ἄθον. Caeterum abſunt a Vitt. 2 et 3 omnia inde ab καὶ τὰ τέκνα vsque ad ταῦτα μὲν οὗτοι φασί, et a Vit. 1. et Ciz. inde ab ἔλαβε δὲ καὶ σὺν vsque ad ταῦτα — φασί.

18) ταῦτα — φασί) Vit. 1. et Ciz. τ. οὗτος φησὶ, vt referatur ad Lycophronem.

19) λέσχης) Cff. Heyne in Excurſ. I. ad Virg. Aen. II, p. 228, qui hos vndecim verſiculos ex eius ἀπόπλου carmine eſſe putat, et Herman. ad Ariſtot. de Art. Poët. p. 172. Reperiuntur quoque hi verſſ. in Fragm. Hom. T. V, p. 136. ed. Erneſti.

20) σὺν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. perperam σὺν αὐτοῖς.

21) φαρσαλ.) Vitt. 2 et 3. φάρσαλα.

22) οὑτωσί) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

23) κάταγε) Pro κατάγει etiam Vit. 1. et Ciz. cum Seb. Vitt. 2 et 3 κάταγεν, rectius, metri cauſa.

24) παῖδα —) Cum reliquis verſſ. non extant in Vit. 1. et Ciz. Pro παῖδα δ' ἑλὼν Vit. 2. παῖδά θ' ἑλὼν, Vit. 3. παῖδα δέ θ' ἑλὼν, vbi δὲ abundat.

25) τεταγὼν) Vit. 3. τεταγὼς, non bene.

26) τὸν δὲ) Vit. 2. τόνδε.

Ἔλλαβε [27]) πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον [28]) παράκοιτιν
Ἕκτορος· ἥντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐκίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί.
Αὐτόν τ' [29]) Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνείαν [30]) ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν [31]) γέρας ἀγέμεν ἔξοχον ἄλλων.

1272. Ἐν ὀψιτέκνοις [1])] Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος, οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν.

Δομήσεται] Τὸ δο, μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ δέχεται ἀντὶ μακροῦ καὶ μικρὸν ο [2]). Ἀττικῶς δὲ μέγα γράφεται.

1273. Κιρκαίου [3])] Ὄρος Ἰταλίας τὸ Κίρκαιον.

1274. Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην] Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι [4]) τὴν

27) ἔλλαβε) Vitt. 2 et 3. ἔλαβε. Pauſ. X, 25. Andromachen captam et Aſtyanactem de turri praecipitatum non ſententia Graecorum, ſed priuato Neoptolemi odio e Leſche tradit.

28) ἠΰζωνον) Vit. 3. εὔζ. vt Codd. Potteri: ἠΰζωνον metrum poſtulat.

29) αὐτόν τ') Vitt. 2 et 3. αὐτὸν δ'.

30) Αἰνείαν) Hic verſ. abeſt a Vit. 3.

31) Δαναῶν) Vitt. 2 et 3. Ἀχαιῶν.

1) Ἐν ὀψιτέκνοις) Schol. v. 1272 et 1273. deſunt in Vit. 1. et Ciz. Priora Ῥῶμος (ſic leg. cum noſtris pro Ρέμος) — ἔκτισαν in Vitt. 2 et 3. ponuntur poſt alterum ſchol. δομήσεται. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique iactat cognitionem proſodiae.

2) μικρὸν ο) Vit. 2. μικρ. ὂν, vt edd. ante Pott. Vit. 3. μικροῦ ο, vitioſe.

3) κιρκαίου) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed pro κίρκαιον legunt κίρκη, verum ὄρος κίρκαιον quoque ſchol. Apollon. III, 311, p. 182. Virg. Aen. VII, 199. *iugum Circaeum*, iam Circelli.

4) ὁρμισθῆναι) Noſtri pro ὁρμηθῆναι, recte, nam nauem eo ſubductam eſſe ſeqq. docent. Hinc ſcholio addidimus Αἰήτης — πόλισμά τι, quae, quamquam Vit. 1. et

Ἀργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη ὁ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Αἰήτου τοῦ κτίσαντος ἐν αὐτῇ πόλισμά τι.

1275. Φόρκης] Φόρκη, λίμνη στάδια [5]) πεντακόσια τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.

Μαρσιωνίδος] Μαρσοὶ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ ταύτην [6]) τὴν λίμνην Φόρκην οἰκοῦντες.

1276 — 77. Τιτώνιόν τε χεῦμα] Τιτὼν [7]), ποταμὸς Ἰταλίας ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται· ὁ δὲ Τιτὼν οὗτος [8]) ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς [9]) καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος [10]).

1278 — 80. Ζωστηρίου τε κλιτὺν] Ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. Φησὶ γοῦν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγον αἱ Σίβυλλαι [1]). Τρεῖς δὲ [2]) ἦσαν Σίβυλλαι, Κυμαία (ἣν καὶ Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν), Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή· ὥσπερ [3]) καὶ τρεῖς

Ciz. adnectunt ſchol. v. 1275, huc pertinent.

5) στάδια) Pro σταδίους Vit. 1. et Ciz. Vtrumque in vſu eſt.

6) περὶ ταύτ.) Pro παρὰ ταύτ. noſtri, ſed Φόρκην a Seb. perperam intruſum non agnoſcunt.

7) τιτὼν) Noſtri pro τίτων.

8) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. ὁ.

9) ὑπὸ γῆς) Vitt. 2 et 3. art. τῆς delent.

10) Φιλοστέφανος) περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν. Athen. VIII, 331, d. et 332, e, f. cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 77. Meminerunt eius quoque, quos Voſſius non laudat, ſchol. Apollon. Rh. I, 152. 985. 1014. L. II, 123. 706. 948. L. III, 1242. ſchol. Theocrit. V, 14. Plin. H. N. VII, 56. Ptol. Hephaeſt. ap. Phot. C. 190. f. 477.

1) διῆγον — Σίβυλλαι) Pro διῆγεν ἡ Σίβυλλα Vitt. 2 et 3. apte ſeqq. ſed, ni fallor, ex emendatione Io. Tzetzae, nam Vit. 1. et Ciz. vt vulg.

2) τρεῖς δὲ) Pro τρ. γὰρ Vit. 1. et Ciz. cum Seb.

3) ὥσπερ — Ἀρκάς) Abſunt in Vit. 1. et Ciz. ab hoc loco, et transpoſita poſt ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφ. melius ſane, quia oratio his

Βάκιδες 4) χρησμολόγοι ἦσαν 5), ὁ ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ ὁ Ἀρκάς. Περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαία ἦν, ἥτις τέθνηκεν ἐν χρόνοις 6) Ταρκυνίου τοῦ Ὑπερηφάνου, βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς ἢ ἐννέα καταλιποῦσα. Ὧν ἢ μίαν ἢ τρεῖς εξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, τὰς δὲ 7) λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπαίνης ἀναλωσάσης 8) πυρὶ, ὅτι μὴ εδίδουν ἐκείνῃ ὅσον ἐζήτει χρυσίον 9). Ὃ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ἔδοντο Μαρκῳ Ἀκιλίῳ 10) φυλάσσειν. Ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βοος ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδοτο· τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες, ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

Ex 1280. Γρώνῳ 1) βερέθρῳ] Γρώνῳ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

interiectis male interrumpitur. Sed Io. Tzetzes, vt opinor, huc transtulit, quia post ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφ. plura, scl. βίβλους — κατέχωσαν, addidit, quae omnia desunt in Vit. 1. et Ciz. Pro ὥσπερ hi habent ὡσαύτως.

4) Βάκιδες) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 374. vnde haec ducta videntur, sed Vitt. 2 et 3. Βάκχιδες. Verum Βάκιδες recte, sic Cic. de Diuinat. I, 18. Bacis Boeotius.

5) ἦσαν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐν χρόνοις) Nostri pro ἐν χρόνῳ.

7) τὰς δὲ) Pro ὡς τὸς bene Vitt. 2 et 3.

8) τῆς — ἀναλωσάσης) Vitt. 2 et 3. τὰς ἐκείνης θεραπαινίδας ἀναλώσας, mire; sed vulg. etiam aliena ab historia narrat, nam Sibylla ipsa traditur combussisse libros, cf. Gell. Noctt. Att. I, 18.

9) χρυσίον) Nostri pro χρυσὸν, vt Dionys. Hal. IV, 62.

10) Ἀκιλίῳ) Dionys. Hal. l. l. Μάρκον Ἀτύλιον (Sylburg. fors. Ἀκύλιον) nominat. Latinis dic. Acilius et Aquilius. *Caeterum Reimarus id ex hoc Tzetzae scholio sumtum inter Dionis Fragm. T. II, pag. 1522. posuit, ideo, quia Zonaram idem ex hoc historico narrantem inuenit Tom. I, p. 331, b.* Sebast.

1) γρώνῳ) Hoc schol. carent Vitt. 2 et 3.

1283 — 84. Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦ [2]) Προμηθέως] Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς [3]), οὗ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων. Ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς [4]) Ἀσίας ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι [5]), ὡς καὶ [6]) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν ἀπὸ Ἀσίου [7]) φασὶ κληθῆναι· τὴν δὲ Εὐρώπην ἀπό τινος Εὐρώπου [8]), υἱοῦ Ἱμέρου [9]). Ἄνδρων [10]) δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην. Ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἐκ δὲ Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν καὶ αἱ χῶραι [11]) τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν.

2) τοῦ προμηθ.) Vitt. 2 et 3. τῇ πρ. cf. Nott. ad Lycophr.

3) καὶ ἐπιμηθεύς) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Huius matrem non Aſiam, vt Apollod. I, 2, 2. ſed Clymenen fuiſſe narrant Heſiod. Theog. 508, et ſchol. Aeſchyli Prometh. 347.

4) μητρός) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

5) χώραν καλεῖσθαι) Euſtath. ad Dionyſ. 620. Ἀπὸ Ἀσίας μητρὸς Προμηθέως, ὡς καὶ Λυκόφρων βούλεται, Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμασται, collat, v. 270. cf. Creuzer Fragm. Hiſtor. Gr. p. 153 ſqq. et Hermann ad Homeri Hymn. in Apoll. 250, p. 25.

6) ὡς καὶ) Noſtri ὡς omittunt.

7) Ἀσίου) Sic Steph. Euſtath. ad Dionyſ. v. 620. ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄτυος, ſed v. 270. ἀπὸ Ἀσίεω τοῦ Ἄτυος: Herodot. IV, 45. vid. Creuzer l. l.

8) Εὐρώπου) Vitt. 2 et 3. recte pro Εὔρωπος, vt Seb. cum Ciz. et Vit. 1. Sic quoque Euſtath. l. l. v. 270. ἀπὸ τινὸς ἀνδρὸς Εὐρώπου: Herodot. vero IV, 45. Steph. et Eudocia p. 162. ab Europa Tyria, filia Agenoris.

9) Ἱμέρου) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Μέροπος. Dubium, quid ſit verum.

10) Ἄνδρων ſqq.) Idem narrat Eudoc. p. 439, cf. ſupra ad v. 894.

11) καὶ αἱ χῶραι) Pro αἱ χῶρ. Vit. 3. vt Eudoc. καὶ τὰς χώρας λέγει κληθῆναι.

1285. Ἃς πόντος Ἕλλης] Ἄστινας [1]) Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τόδε καὶ τόδε. Ὅθεν δὲ ἐκλήθη ὁ Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. Ἰστέον δὲ [2]), ὅτι Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξε, μέχρι τοῦ Θρακικοῦ μέρους [3]) βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος, ὁ Ξέρξου πατὴρ, ἐγεφύρωσε πρὸ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην [4]) τὸν Ἑλλήσποντον.

Πέτραι Συμπληγάδες] Αἱ δὲ Συμπληγάδες πέτραι δύο εἰσίν· ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι [5]), ἃς Ὅμηρος [6]) Πλαγκτὰς καλεῖ. Εἶναι δὲ φησὶν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. Ὁ δὲ Ἐρατοσθένης [7]) Συνορμάδας [8]) καλεῖ [9])· κεκρυμμένας δὲ καὶ λεληθότας [10]) περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν, ἤτοι περὶ τὸ Στενόν. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων

1) ἄστινας — πολλάκις) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.: a Vitt. 2 et 3. modo καὶ τόδε — ἑλλήσποντος.

2) Ἰστέον δὲ) Vit. 1. et Ciz. pro τοῦτο δὲ ἰστέον, et hinc ἐκλήθη pro ἐστίν.

3) μέρους) Pro ἡμετέρου Vitt. 2 et 3. cum Seb. forſ. e correctione Io. Tzetzae.

4) Ξέρξην) Vit. 1. et Ciz. ξέρξη.

5) συμπληγάδες — καλχηδόνι) Vit. 1. et Ciz. hic apte ponunt: in vulg. claudunt ſchol. A Vitt. 2 et 3. plane abſunt.

6) Ὅμηρος) Immo deos ſic eas appellare dicit Odyſſ. μ, 61. cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 80 ſqq.

7) Ἐρατοσθ.) Cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 88. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 117 ſqq. In Geographia. cf. Fabric. l. l. p. 121.

8) συνορμάδ.) Sic quoque nominat Simonides, cf. Schol. Euripid. Med. 2. τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησί. et addit: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ, τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πέτρων. Vit. 1. et Ciz. pro συνορμ. legunt συναρμωγάς.

9) καλεῖ) Vit. 3. non habet, ratione habita ſeq. φησί.

10) κεκρυμμένας καὶ λελ.) Ex emendatione Sebaſt. Noſtri tuentur vulg. κεκρυμμένως καὶ λεληθότως.

οὗτος φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων [11]) Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις [12]) Ῥεῦμα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος [13]) ποτὲ μὲν φαίνεται περὶ τὸν Εὔξεινον [14]) ποντον, ἤτοι τὴν τοῦ Στενοῦ κλεῖδα, λέγων αὐτάς· ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι, γράφων [15])·

Πληγάδας [16]) ἀξείνους [17]), καὶ ὅπου φοινήϊα δόρπα.

Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς ληροῦσι [18]), πέτραι δύο, συγκρούουσαι [19]) πρὸς ἀλλήλας [20]), καὶ συναράσσουσαι [21]) τὰ πλοῖα. Ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργὼ, ἐῤῥιζώθησαν καὶ επαύθησαν τῆς κινήσεως.

Συμπληγάδες [22])] Αἱ συμπλέουσαι καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις. Πλαγκταὶ δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτάς.

11) λέγων) Vit. 3. λέγειν, non male.

12) βαρβάροις) Vitt. 2 et 3. βαρβάρου.

13) Ἀπολλών.) IV, 786 ſqq.

14) Εὔξεινον) Cf. Euſtath. ad Dionyſ. 157.

15) γράφων) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

16) πληγάδας —) Hic verſus ita, vt hic legitur, non extat ap. Apollon. cf. tamen L. II, 597 ſqq. Sebaſt. hallucinari Tzetzam et verſ. ab ipſo fictum vel plane ſustollendum (ſic!) vel allatos verſſ. L. II. in eius vicem ſubſtituendos eſſe arbitratur. Compoſuiſſe videtur Tzetzes hunc verſ. ex Apollon. II, 596 et 598. vbi confudit νήϊα δοῦρα et φοινήϊα δόρπα, quibus hic verſ. allatus finitur.

17) ἀξείνους) Noſtri εὐξείνους cum Pott. Mſſ.

18) ληροῦσι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι. Videtur eſſe Io. Tzetzae ληροῦσι.

19) συγκρ.) Apollod. I, 9, 22. Noſtri συγκροτοῦσαι, non male.

20) ἀλλήλας) Vit. 3. ſolus ἀλλήλαις.

21) συναράσσ.) Vitt. 2 et 3. συνταράσσουσαι.

22) συμπληγ.) Hoc ſchol. in Codd. noſtris non reperitur, nec opus erat addere, omnibus iam antea explicatis. Dionyſ. v. 145 nominat πλαζομένας πέτρας: Val. Flacc. IV, 562, *errantes Cyaneas*.

1286. Σαλμυδησσὸς [1])] Τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδησσοῦ, παραῤῥέοντος [2]) ποταμοῦ.

Κακόξεινος κλύδων] Ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενόν. Κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐλέγετο [3]) Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε [4]) κατοικοῦντας λῃστὰς, οὓς Ἡρακλῆς ἀνεῖλε. Καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων φησὶ [5]) κακόξεινον τοῦτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν. Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης [6]) ταύτης οὑτωσὶ λέγει [7])·

. . . ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος [8]) ναύτῃσι [9]), μητρυιὰ νεῶν.

1287. Σκύθαισι γείτων] Μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἱερὸν ἡ Σκυθία ἐστί.

1288 — 89. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς] Ὁ Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, εἰςβάλλων [10]) εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι [11]) καὶ [12]) Διονύσιος·

1) Σαλμυδησσ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, sed Vit. 1. et Ciz. Σαλμυδισσὸς, cff. Nott. ad Lycophr.

2) παραῤῥ.) Vit. 1. et Ciz. περιῤῥέοντος. Schol. Aeschyli Prometh. 725. ἀπὸ τινὸς σαλμυδησοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν ἐκρέοντος εἰς τὴν θάλασσαν.

3) ἐλέγετο) Ciz. et Vit. 1. λέγεται: vulgata aptior.

4) ἐκεῖσε) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) φησὶ) Pro ἔφη Vit. 1. et Ciz. bene.

6) θαλάσσης) Vit. 3. θαλαττίας.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. φησί. In Prometh. 731 sqq. ed. Schütz. cff. quoque Strab. VII, p. 298. et schol. Apollon. II, 347. Sed verss. duo prior. a Seb. adiectos nostri non adiiciunt.

8) ἐχθρόξεν.) Vit. 1. et Ciz. ἐχθρόξεινος, quod metro repugnat.

9) ναύτῃσι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ναύταισι.

10) εἰςβάλλ.) Vit. 3. εἰςβαλὼν, vitiose.

11) ὥς φησι vsque ad ἅμα δὲ χιμέτλων) Ciz. et Vit. 1. modo haec: ἣν φασι τοσοῦτον εἶναι ψυχρὰν, ὡς τοὺς περὶ αὐτὴν οἰκοῦντας χίμετλα, ἤτοι ἀποψύγματα καὶ ἀποκαύματα

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον [13]) ὁρίζει,
(Ὅς ῥά θ', ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων [14]),
Σύρεται ἐς Σκυθίην [15]) τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην [16]).

1290. Χίμετλα] Τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν· τοσοῦτον γάρ ἐστι ψυχρὸν ἡ παρὰ Μαιῶτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα [17]), γίνεσθαι τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. Ἴαμα δὲ χιμέτλων, ὥς φησι [18]) Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης [19]) ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περικλυζόμενος [20]).

Μαιώταισι [21])] Μαιῶτις γὰρ λέγεται ἡ λίμνη, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἰχθύες ἀπομαιοῦνται.

1291 — 95. Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται] Κάρνις, πόλις Φοινίκης. Φοίνικες δὲ, ἔμποροι [1]) ὄντες,

ποιεῖν ἐν ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς ποσίν. Haec fuerunt ſine dubio Iſaac Tzetzae, ſed reliqua a Io. Tzetza addita, vt oſtentaret doctrinam ſuam.

12) καὶ) Inſerunt Vitt. 2 et 3. Διόνυσ. v. 14 — 17.

13) μέσσον) Vit. 2. μέσων, perperam.

14) Σαυροματάων) Ita Dionyſ. et edd. omnes ante Seb. qui cum Vitt. 2 et 3. Σαυρομάτων.

15) Σκυθίην τε) Vit. 3. tollit τε, vt Codd. Potteri.

16) πρὸς βορ.) A Seb. annexa noſtri non anectunt, nec opus erat ea annectere.

17) ἤτοι αποκ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. deinde legunt γιν. τοῖς οἰκοῦσι pro γιν. ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι, bene, nam ἐν plane redundare videtur.

18) ὥς φησι) Noſtri pro καθά φησι. Nicand. Ther. v. 382 ſeqq.

19) ἀμφισβ.) Noſtri ἀμφισβένης, male.

20) περικλυζ.) Noſtri pro παρακλυζ. apte. *Caeterum Nicandri locum ita ex antiquis, vt Tzetzes, explicuit Demetrius, nempe de τῷ ὑπὸ τοῦ ῥίγους διασπασμῷ, vid. ibi ſchol. p. 26. ad extr. quod ſcholiaſta quoque cum Tzetza facit.* Thryllit.

21) Μαιώτ.) Hoc ſchol. e Vat. Cod. a Seb. prolatum noſtri ignorant.

1) ἔμποροι) Noſtri ἔμπειροι, non ſatis apte.

ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες [2]) Ἰὼ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι [3]), ὡς καὶ [4]) ὁ Λυκόφρων οὗτος καὶ ἕτεροί φασιν. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος [5]) αὐτὴν [6]) λέγει τὴν Ἰὼ παρὰ [7]) τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κατερχομένην, μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ. Ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξῃτήσατο αὐτοῖς [8]), φόβῳ τοῦ πατρὸς, ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς, ὥς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, γνοῦσα δὲ [9]) ἡ Ἥρα, βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν. Ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος, δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο.

Ex 1292. Ταυροπάρθενον] Σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως εἴπῃ τὶς, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ· οὐ γὰρ ἀῤῥενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον· οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς. Τὸ δὲ πλοῖον, ἔνθα ἡρπάγη, ταυρόπρωρον ἦν [10]).

Ex 1294. Πλάτιν [11])] Πλάτιδας καὶ πλαγγόνας [12]), ληνὰς [13]), ἀγύδας [14]), τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι.

2) καὶ ἁρπάσ.) Circa haec verba in margine Vit. 2. ſcripta leguntur: λέγεται δὲ, ὅτι ἀρχὴ γέγονε πολέμου Ὀσίριδος.

3) τῷ Ὀσίρ.) Delent τῷ Vitt. 2 et 3.

4) ὡς καὶ) Pro ὡς Vitt. 2 et 3. deinde noſtri καὶ ἕτεροι φασὶν bene, pro φησὶ, καὶ ἕτεροι.

5) Ἡρόδοτ) I, 5.

6) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. αὐτός.

7) παρὰ) Noſtri περί.

8) αὐτοῖς) Pro αὐτοῦ noſtri cum Sebaſt.: forte αὐτούς.

9) γνοῦσα δὲ) Vitt. 2 et 3. pro ὁ γνοῖσα.

10) τὸ δὲ πλ. — ἦν) Haec a Seb. addita Vit. 1. et Ciz. etiam, ſed ad extr. ſcholii ſuperioris addunt.

11) πλάτιν) Vit. 1. et Ciz. πλᾶτιν. vid. Nott. ad Lycophr.

12) πλαγγόνας) A πλαγγὼν et πλάζω. Sic omnino legendum, non vero cum Seb. πλάγωνας. Vit. 1. et Ciz. tuentur vulg. πλάτωνας: Vitt. 2 et 3. plane omittunt, cf. Etymolog. Heſych. ad πλαγγὼν, ſchol. Theocrit. II, 110. et Spanheim ad Callim.

Κῆρα [15])] Αὐτὴν τὴν Ἰὼ [16]) λέγει [17]), ὅτι αὐτὴ [18]) ἀρχὴ πολέμου γέγονεν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ [19]), ταῖς δυσὶν ἠπείροις.

Μεμφίτῃ] Τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτός φησι. Μέμφις [20]) γὰρ πόλις Αἰγύπτου· Μεμφίτῃ οὖν τῷ Αἰγυπτίῳ.

1297. Κούρητες] Οἱ τὸν Δία θρέψαντες ἐν Κρήτῃ δαίμονες [1]), ἀφ' ὧν νῦν Λίβας [2]) τοὺς Κρῆτας λέγει.

in Cererem v. 92. Huc pertinet quoque Phot. in Lex. πλάγγων· κοροκόσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.

13) ληνὰς) Sic omnino legendum, a ληναῖος, *Bacchus*, pro λίνας, quod omnes Codd. ſeruant.

14) δαγύδας) A δαγὺς, recte. Vitt. 2 et 3. perperam δαγίδας, cf. Schol. Theocrit. l. l. et Phauor. ad δαγύδι.

15) κῆρα —) Hoc ſchol. a Seb. huc translatum in noſtris et edd. pr. ponitur poſt Μεμφίτῃ. Scholiaſtae, vti iam obſeruatum eſt, non ſemper ordinem verborum ſequuntur, ſcholiaque additamentis ſubinde aucta novis transpoſita videntur.

16) τὴν Ἰὼ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

17) λέγει) Vitt. 2 et 3. εἶπεν.

18) ὅτι αὐτὴ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui αὐτῇ non habent. Ὅτι pro ὅτε cum Seb. praebent.

19) τῇ Ἀσίᾳ — τῇ Εὐρ.) Pro Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ Vitt. 2 et 3. bene.

20) Μέμφις) Pro Μέμφη Vit. 1. et Ciz. recte, cff. Steph. et Strab. XVII, p. 807. Deinde adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Μεμφίτῃ — Αἰγυπτίῳ.

1) δαίμονες) Abeſt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Apollod. I, 2, 7. cf. Heyne ad h. l. in Obſeruatt. p. 7. In Callimach. in Iouem v. 46. dicc. κύρβαντες, ii vero in ſcholiis δαίμονες περὶ Ῥέαν, οἱ τὸν Δία φυλάξαντες. Eudoc. p. 195. δαίμονες οὗτοι οἱ κορύβαντες.

2) νῦν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. νῦν λίβας, h. e. *Phoenices*, quae vero lectio Pottero ideo ſe non probavit, quod poeta hic a Curetibus vniuerſos Cretenſes appellet κούρητας. Equidem eam non damnauerim, nam primum haec eſt lectio Codicis antiquiſſimi, tum

Ἀντίποινον] Εἰς ἀντέκτισιν καὶ ἀνάσωσμα [3]), Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντες ἀντὶ τῆς Ἰοῦς.

1298. Πόῤῥιν [4])] Δάμαλιν. Ἔφην δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν· πόρτις [5]) γὰρ ἦν. Ἐπεὶ οὖν γέγονε πόρτις, ἀντὶ τοῦ τ ὀφείλει τεθῆναι [6]) δεύτερον ρ [7]). Οὗτος δὲ ἀδείᾳ Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς ἔοικεν, ὅτι τὸ χωλὸν πάθος ἐστὶ τοῦ ἰάμβου [8]), καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος, καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ [9]).

1299. Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος] Καλλίστως [10]) τοῦτο ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ [11]) ἐκ τῆς Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο· ληροῦσι γὰρ μυθικῶς [12]) οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς, ταῦρος γεγονὼς, αὐτὴν ἥρπαξεν. Ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ μῦθος [13]). Ταῦρος, ὁ Κνώσ-

ea non eſt, quam des libidini aut ſtupori librarii vel gloſſatoris, deinde ἀφ᾽ ὧν non ſignificat *a Curetibus*, ſed: *ab hoc officio, quod Curetes Ioui puero praeſtiterunt in Creta.* Magis probauerim coniecturam Potteri Ἰδαίους.

3) καὶ ἀνάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. non praebent. Sane ἀνάσωσμα verbum incognitum, nec tamen ineptum. Deinde pro ἀντίκτησιν omnino cum noſtris legendum ἀντέκτισιν, ab ἀντεκτίω.

4) πόῤῥιν) Codd. Vitt. 2 et 3. transpoſito hoc ſcholio, priorem locum dant ſequenti. Vit. 1. et Ciz. plane ignorant, quia carpit Lycophr.

5) πόρτις) Vitt. 2 et 3. πόρις.

6) τεθῆναι) Vit. 3. τεχθῆναι. *An* ταχθῆναι? Thryllit.

7) δεύτερον ρ) Noſtri modo τὸ ρ.

8) ἰάμβου) Noſtri ἰαμβικοῦ.

9) καὶ τίθεται — ἰαμβικοῦ) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

10) καλλίστως — ὅτι) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſine dubio a Io. Tzetza omiſſa, ne Lycophron laudaretur. Pro γέγραφεν Vit. 1. et Ciz. ἔγραψεν.

11) πλοιαρίῳ) Vit. 1. et Ciz. πλοίῳ.

12) μυθικῶς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ μῦθος) Abeſt νῦν, bene, a Vit. 1. et Ciz.

σιος [14]) στρατηγὸς, παρ' Ἀστερίου [15]), τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπασεν αὐτὴν ἐκ τῆς Σαραπίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης.

1300. Δικταῖον] Δίκτη καὶ Ἴδη, ὄρη Κρητικά. Ἔστι δὲ Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη [16]) Τροίας, ὡς καὶ Ἄρατός φησι περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης·

Δίκτῃ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο.

1301. Κρήτης Ἀστερίῳ στρατηλάτῃ] Ὁ Ἀστέριος! οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Μινώταυρος. Εἶχε δὲ, ὥς φασι [1]), ταύρου πρόσωπον. Ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου [2]), ὃν Δαίδαλος [3]) ἐποίησεν. Ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ· ᾧ καὶ ὅμοιος ὢν, ἐμυθεύθη, ταύρου πρόσωπον ἔχειν. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία πατέρα εἶναι λέγει τοῦ Σαρπηδόνος, Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος.

1302 — 08. Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν] Οὐδὲ οἱ Κρῆτες, Ἕλληνες ὄντες [4]), ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι [5]) τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες [6])· ἀλλὰ καὶ ἔστειλεν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον [7]), οὗ Σκαμάνδρου θυ-

14) κνώσσιος) Vitt. 2 et 3. κνωσσοῦ.

15) παρ' Ἀστ.) Vitt. 2 et 3. pro παρὰ Ἀστ. Vit. 1. et Ciz. male περὶ Ἀστ.

16) ἔστι — ὄρη) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστι δὲ καὶ ἴδη ὄρος, bene: respondet vers. Arati in Phaenom. 33. Deinde nostri cum Seb. Δίκτῃ pro Δίκτῳ in vers. Arati.

1) ὥς φασι) Apollod. III, 1, 4, cf. Io. Tzetz. Chil. 1. fab. 19.

2) καὶ ταύρου) Vit. 1. et Ciz. κενταύρου, rectene?

3) Δαίδ.) A Ciz. et Vit. 1. abest art. ὁ.

4) ὄντες) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) τιμωρησ.) Vit. 1. et Ciz. τιμωρούμενοι, qui quoque seq. καὶ tollunt.

6) ἁρπάξ.) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσ.

7) καὶ σκάμ.) Vit. 3. ἢ σκ.

γατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους. Πῶς οὖν 8); ἐπεὶ μᾶλλον τούτων 9) συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφῃρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων· Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν. Πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων, εἶπε γὰρ 10), ὅτι περὶ Τροίαν ἐλθόντες, ἀποίκους 11) ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον· τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἑκοντὶ ἐποιήσαντο. Ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητός. Οἷς 12) ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπίθωνται αὐτοῖς. Περὶ δὲ τὰ τῆς Ἰλίου μέρη 13) γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν 14) τῶν ὀχέων 15) τῶν ἀσπίδων καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ 16), ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος (οἱ γὰρ μύες 17) παρὰ Κρησὶ σμίνθιοι 18) καλοῦνται). Κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος, ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι 19) οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος 20)·

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κῆδον 21).

8) πῶς οὖν vsque ad οὕτως ἔχει absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae.

9) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτου, et hinc αὐτοῦ pro αὐτῶν.

10) εἶπε γὰρ, ὅτι) Pro εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι, Vitt. 2 et 3. bene.

11) ἐλθόντες, ἀποίκους) Vitt. 2 et 3. pro ἀπελθόντες ἀποικίαν.

12) οἷς) Sic Vit. 1. et Ciz. τούτοις Vitt. 2 et 3. pro τούτῳ, recte: infra μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ.

13) τὰ — μέρη) Pro τὸ — μέρος nostri.

14) ὑπὸ μυῶν) Negligentia librarii in Vit. 1. et Ciz. exciderunt.

15) τῶν ὀχέων) Vit. 1. et Ciz. cum glossa τῶν ὀχέων, λώρων.

16) μνησθ. τ. χρησ.) Nostri non agnoscunt.

17) μύες) Vit. 1. et Ciz. μῦες.

18) σμίνθιοι) Nostri pro σμίνθοι, cff. Strab. XIII, p. 613. ibique Tzsch. et Villois. ad Apollon. Lex. f. v. σμινθεῦ, vbi etiam σμίνθιοι, et de Apolline Sminthio Amm. Marcell. XXII, 7.

Ex 1304. Δϱαυκίῳ] Κϱητικῷ· Δϱαύκη γὰϱ πόλις Κϱήτης.

Ex 1305. Εἰς Βεβϱύκων] Τῶν Τϱώων [1]). Βέβϱυκες γὰϱ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεϱοι Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὄϱος Ὄλυμπος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεϱοι Βέβϱυκες, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πειϱήνης, καὶ Κεϱαυνίων ὀϱῶν [2]), καὶ Ἰβηϱίας κείμενον, οἳ καλοῦνται Ναϱβωνήσιοι [3]).

Ex 1306. Ὧν ἀπὸ σποϱᾶς] Ἀϱίσβη, ἤ, κατά τινας, Βάτεια, θυγάτηϱ τοῦ Τεύκϱου, τοῦ Κϱητὸς, ἣν ἔγημε Δάϱδανος, ἀφ' ὧν γέγονε Ἐϱιχθόνιος [4]). Τϱῶα δ' Ἐϱιχθόνιος, Τϱὼς δὲ [5])Ἶλον, Ἀσσάϱακον, καὶ Γανυμήδην· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πϱίαμον, Πϱίαμος τὴν Κασσάνδϱαν [6]), καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς.

1309. Καὶ δευτέϱους [7]) ἔπεμψαν] Ὄπισθεν ζήτει, ὅπου πεϱὶ τῶν Ἀϱγοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν

ibique interpr. et Euftath. ad Hom. Il. p. 26.

19) τεύκϱοι) Sic noftri cum edd. ante Pott. pro τευκϱοὶ, et mox τεύκϱων pro τευκϱῶν, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 1, p. 326.

20) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 389. Spanh. p. 518. Ernefti.

21) κῆδον) Forte κήδουν: Bentley κήδειν: Vit. 1. et Ciz. κήδει. Expungendum autem effe hunc verf. e Fragm. quum fit v. 231. Hymn. in Dian. docet ibi Ruhnken.

1) τῶν τϱώων — ὄλυμπος) Vit. 1. et Ciz. modo: βέβϱυκες οἱ τϱῶες. A Vitt. 2 et 3. vero abfunt βέβϱ. γὰϱ — καὶ ἕτεϱοι.

2) ὀϱῶν) Deeft in Vit. 3.

3) Ναϱβων.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. fed Vitt. 2 et 3. λακωνήσιοι.

4) Ἀϱίσβη — Ἐϱιχθόνιος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: Ἀϱίσβην, ἢ κατά τινας Βάτειαν, θυγατέϱα Τεύκϱου, γήμας Δάϱδανος, γεννᾷ Ἐϱιχθόνιον. Verba vero ἢ κατά τινας Βάτειαν, quae funt Apollodori III, 12, 1. ab iisdem praetermiffa reftituimus.

5) τϱῶα δὲ — λαομέδων) Male exciderunt in Vitt. 2 et 3.

6) κασσάνδϱαν) Hoc modo noftri, fublato Pronomine αὐτὴν, quod vere abundat.

7) καὶ δευτέϱους) Totum hoc fchol. ignorant Vit. 1. et Ciz. vt fere femper, vbi fchol. diligentiam fuam

ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι.

1312. Εἰς Κυταίαν τὴν Λιγυστικὴν] Ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος, οἱ δὲ 8) Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικὸν, ὡς ἔφην 9) ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενον. Τὸ δὲ Λιβυστικὸν 10) καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα 11) (ὧν τὸ μὲν 12) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρὸς, ἐκλήθη· τὸ δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος 13) ἀδελφοῦ) τῆς Κυρήνης 14), καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσίν 15). Ταυτό ἐστιν, ὡς ὄπισθεν εἶπον, περὶ τὴν Λιβύην 16). Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 17), καινοτομῶν τὰ πολλὰ, τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν καλεῖ· ὁ δὲ Λίγυς οὗτος, κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. Καὶ κατὰ 18) μὲν τοὺς μὴ εἰδό-

praedicat. Eſt Io. Tzetzae.

8) *κολχίδος, οἱ δὲ*) Abeſt *ἐστὶν* a Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea: hic deleuimus.

9) *ὡς ἔφην — κείμενον*) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe Io. Tzetzae. Vitt. 2 et 3. ſeruant *κείμενοι* pro *κείμενον*, quod Pott. in edit. 2. recepit.

10) *τὸ δὲ λιβυστικὸν*) Noſtri tuentur lectionem vet. *ἡ δὲ λιβύη*.

11) *κλίμα*) Noſtri pro *κλῖμα*, recte.

12) *ὧν τὸ μὲν* vsque ad *καινοτομῶν* deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. et pro *καινοτομῶν* legunt *καινότομον*, vt iungatur cum *κλίμα*. Vit. 1. et Ciz. habent, ſed vt in edd. ante Seb. *ὃ ἐκλήθη ἀπὸ λίγυος τοῦ ἀλεβ. ἀδελφοῦ*, reliquis omiſſis.

13) *Ἀλεβίωνος*) Forte *Ἀλεξίωνος*, vid. obſeruata ad v. 649. cf. Cluuer. Ital. Antiq. p. 47. vbi Ligurum gentem longe antiquiorem fuiſſe temporibus Herculis oſtendit.

14) *κυρήνης*) Vit. 1. et Ciz. *κυρήνου*. Deinde *καλχηδ.* pro *καρχηδ.* et *ἀλεξάνδρου* pro *ἀλεξανδρείας*.

15) *εἰσίν*) Addunt Ciz. et Vit. 1.

16) *ταυτό — λιβύην*) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

17) *οὗτος*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

18) *καὶ κατὰ — περὶ τυρσηνίαν*) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae.

τας [19]) διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικήν. οὕτως εἴπομεν ἔχειν [20])· κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν Λιγυστικὰ [21]) μέρη εἰσὶ τὰ περὶ Τυρσηνίαν [22])· οἱ γὰρ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος [23]) μέχρι τῶν Ἄλπεων, καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φασι [24]) Δίων [25]) καὶ ἄλλοι ἀκριβέστατοι [26]) ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι.

1313. Τετράπνην ὕδρον] Δικέφαλον δράκοντα, ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα· αἱ γὰρ δύο ῥῖνες τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν. Ὕδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν [1]), εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους.

Θρόνοις [2])] Φαρμάκοις τῆς Μηδείας [3]), παρὰ τὸ θο..., θόρωνα καὶ θρόνα.

1315. Καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας] Φασὶν, ὅτι ὁ Ἰάσων ὑπὸ Μηδείας ἐν λέβητι ἑψηθεὶς, πάλιν νέος γέγονεν [4]).

1316. Ἐῤῥάου] Τοῦ κριοῦ. Ὁ δὲ Καλλίμαχος [5]) λέγει τοῦ κάπρου, παρὰ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ.

19) *μὴ εἰδότ.*) Abest *μὴ* a Vitt. 2 et 3.

20) *οὕτως εἴπομεν ἔχειν*) Pro *οὕτως, ὡς εἴπομεν, ἔχει,* Vitt. 2 et 3. bene.

21) *λιγυστ.*) Nostri cum edd. pr. *λιβυστ.* Saepe haec vocc. sunt permutata, vid. ad v. 648.

22) *τὰ περὶ τυρσ.*) Ita Seb. sed nostri *ὥσπερ καὶ εἴπομεν*: edd. vett. *ἅπερ εἴπομεν.*

23) *τυρσηνίδος*) Vitt. 2 et 3. *τυρσηνοῦ*

24) *φασι*) Vit. 1. et Ciz. pro *φησι*, et *ἄλλοι* pro *ἕτεροι*, bene.

25) *Δίων*) In Fragm. T. I, p. 5. ed. Reimari.

26) *ἀκριβ.*) Vit. 3. *ἀκριβέστεροι.*

1) *εἶπεν*) Vit. 1. et Ciz. *καλεῖ.*

2) *θρόνοις*) Carent Vitt. 2 et 3. hoc schol. et reliquis vsque ad v. 1317 *κεραΐδα.*

3) *τῆς Μηδ.*) Non habent Vit. 1. et Ciz.

4) *ὁ Ἰάσων — γέγονεν*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα νέον ἐποίησεν.*

5) *Καλλίμαχ.*) In Fragm. 335, p. 416. Spanh. p. 552. Ernesti.

1317. Ἀλλ' αὐτόκλητον[6)]] Ηὐτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα.

Κεραΐδα] Τὴν Μήδειαν νῦν λέγει[7)]· κεραῒς γὰρ ὄρνεον μικρότατον, κατωφερὲς[8)] πρὸς συνουσίαν. Κεραΐδα δὲ ταύτην καλεῖ, παρ' ὅσον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἑτερογαμίας τοῦ Ἰάσονος.

1318. Τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα] Τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν[9)] τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον· ἡ γὰρ Μήδεια[10)] φυγοῦσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸν Ἄψυρτον τοῦτον λαβοῦσα, ἀνεῖλεν. Ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου[11)].

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν] Τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος[12)]. Κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα[13)], μιμητικόν[14)] ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ. Πάντα δὲ προέγραψα[15)].

1322. Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας] Τὴν περὶ[1)] Θησέως, καὶ τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τοῦ Αἰ-

6) Ἀλλ' αὐτόκλ. — Ἰάσονα) Desunt quoque in Vit. 1. et Ciz.

7) τὴν Μήδ. — λέγει) Ponuntur in Vit. 1. et Ciz. post συνουσίαν, seqq. vero κεραΐδα δὲ — omissis.

8) κατωφερὲς — Ἰάσονος) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

9) καὶ φονεύσ.) Abest a nostris: e glossa est.

10) ἡ γὰρ Μήδ. — ἀνεῖλεν) Non reperiuntur in nostris.

11) τοῦ βασ. — Κορίνθου) Ignorant nostri.

12) λάλος) Cf. *schol. Apollonii p.* 132, *b.* Thryllit.

13) ἡ κίσσα) Non est in Vit. 1. et Ciz.

14) μιμητικόν) Vitt. 2 et 3. μιμητική.

15) πάντα — προέγραψα) Absunt haec, quae Io. Tzetzae esse videntur, a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott. Vitt. 2 et 3. habent.

1) τὴν περὶ vsque ad v. 1324. Vit. 1. et Ciz. haec

γέως, τῶν ὑπὸ τὴν καλουραίαν πέτραν, ἱστορίαν εἶπον πρότερον. Κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλῶν, λέγει 3)·

> Ἐν γάρ 4) μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ 5)
> Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν . . . . .

Ἀσκέρας] Εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, λέγεται 6)· ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ὁ Φημίου παῖς] Ἀντὶ τοῦ Φημιάδης 7)· κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημίου 8) παῖς Θησεύς. Αἰγεὺς γὰρ 9) Φημίου παῖς ἦν, Αἰγέως δὲ Θησεύς. Καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἦν 10) υἱὸς ὁ Θησεὺς, ἀληθές· ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου.

Σκύρος] Ἡ Σκύρος ἐστὶ νῆσος 11) μία τῶν Κυ-

tantum praebent: ἡ περὶ Θησέως καὶ τοῦ ξίφους Αἰγέως ἱστορία ἐῤῥέθη, supra ad v. 494.

3) κολ. γὰρ — καλῶν, λέγει) Sic Vitt. 2 et 3. pro: κολ. δὲ, ὅτι οὕτως — καλεῖ, λέγων, melius, nam vix credibile est, Tzetzen ideo dixisse κολουραίαν, quia Callimachus sic dixerit: cf. Callimach. Fragm. p. 322. Spanh. et p. 438. Ernesti. Bentley putat, hoc fragmentum ad Hecalen pertinere, cuius argumentum fuerit Theseus ab Hercule hospitio exceptus.

4) ἐν γάρ) Nostri ἔργα, vt supra ad v. 494. Hemsterhus. vult legi: Ἄορά μιν.

5) πέτρῃ) Nostri πέτρᾳ.

6) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγονται.

7) Ἀντὶ — Φημιάδ.) Desunt in Vitt. 2 et 3.

8) ὁ Φημίου) Ita quoque Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. cum edd. ante Potter. 2. ὁ Φημιάδου, cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 342.

9) Αἰγεὺς γὰρ — Θησεύς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φασὶ γὰρ, τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. Haec sunt alterius, illa vero primae recensionis.

10) ἦν) Vit. 1. et Ciz. addunt, omisso tamen ὁ υἱός.

11) ἡ Σκύρ. — νῆσος) Pro νῆσός ἐστιν ἡ Σκ. nostri, aptius.

κλάδων, ἧς ἐβασίλευσε Λυκομήδης, Δολόπων [12]) τὴν νῆσον οἰκούντων. Ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεὺς ἢ ἀγροὺς ἔχων [13]), κατὰ Πλούταρχον [14]), καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην [15]), φοβηθεὶς δὲ [16]) διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον. Ἢ, κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν [17]) παρέσχεν, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις. Ἢ, καθ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου, τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν φόνον [18]) τῶν Παλλαντίδων, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξώσθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως φυγὰς [19]) ἦλθεν εἰς Σκῦρον. Κἀκεῖ δὲ νεωτεριζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ὑποπτεύσας [20]) καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δῆθέν τινα ὑποδεικνὺς [21]), κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν [22]).

1327 — 28. Σὺν θηρὶ βλώξας] Πάλιν ὁ Ἡρακλῆς ἐλθὼν [1]) εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας, δι-

12) Δολόπων) Vit. 1. et Ciz. perperam Δολόσσων.

13) ἀγροὺς ἔχων) Sic Vit. 1. et Ciz. ſublata part. ἢ, quam Vitt. 2 et 3. tuentur.

14) πλούταρχ.) Theſ. c. 35.

15) πρὸς τὸν λυκομ.) Plutarch. οὔσης αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐκεῖ φιλίας.

16) φοβ. δὲ) Pro καὶ φοβ. Vitt. 2 et 3. recte.

17) ὅτι ὑπόν.) Vitt. 2 et 3. delent ὅτι, Thryllit. putat, recte, quod vero ob repetitum poſtea ὅτι diſplicet.

18) φόνον) Noſtri, excepto Ciz. φόβον, vt edd. ante Pott. minus recte, nam, auctore Pottero, Theſeus Pallantem, eiusque filios deuictos occiderat, vt teſtantur Plutarch. Pauſanias, Euripides et alii.

19) φυγὰς) Noſtri ignorant, vt poſtea νεωτεριζόμενον.

20) ὑποπτεύσ.) Pro ἰδὼν noſtri cum Sebaſt.

21) τινα ὑποδεικ.) Sic quoque noſtri cum reliquis Codd. MſT. forte excidit χωρία, nam Plutarch. ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς χώρας ἀναγαγὼν αὐτὸν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγροὺς, ſcl. αὐτοῦ.

22) αὐτόν) Ponunt Vit. 1. et Ciz. poſt κατεκρήμνισε.

1) πάλιν ὁ Ἡρ. ἐλθὼν) Vit. 1. et Ciz. pro παλ. ὁ Θησεὺς

πλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀδμήτη 2), ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα· καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ 3) Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως καὶ ἑτέρων εἰς Θεμισκύρας 4) λιμένα κατέπλευσε 5), καὶ παραγενομένη 6) εἰς αὐτὸν Ἱππολύτη, καὶ τίνος ἕνεκα ἥκει πυθομένη, τὸν ζωστῆρα αὐτῷ 7) ὑπέσχετο δοῦναι. Ἥρα 8) δὲ, μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα, τὰς λοιπὰς περιφοίτα, λέγουσα τὴν βασιλίδα Ἱππολύτην ἁρπάξαι τοὺς προσελθόντας ξένους. Ἐνόπλων 9) δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκο-

---

σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν, recte, nam πάλιν nullo modo cadit in Theseum, forte leg. ὁ Ἡρακλῆς σὺν τῷ Θησεῖ: cf. omnino Heyne Obseruu in Apollod. p. 156.

2) Ἀδμήτη) Cf. Io. Tzetz. Chil. II, 310.

3) πλοίῳ) Vitt. 2 et 3. πλόῳ.

4) Θεμισκύρας) Vit. 1. et Ciz. Θεμισκύρᾳ, forte τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ, vt Apollod. II, 5, 9. vnde haec et sqq. hausta sunt. Io. Tzetz. in Chil. l. l. πρὸς τὴν Θεμίσκυραν.

5) κατέπλ.) Vt Apollod. l. l. et Io. Tzetz. in Chil. πλεύσας pro ἦλθε, quod nostri cum edd. ante Seb. seruant.

6) παραγ. εἰς αὐτὸν — πυθομένη) Nostri, vt edd. ante Seb. modo Ἱππολύτη. Videntur, quum absint a Codd. antiquissimis, a recentioribus glossatoribus illata ex Apollodoro.

7) τὸν ζωστ. αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. τοῦτον τὸν ζωσ. omisso voc. αὐτῷ, vel τούτῳ, vt edd. pr.

8) Ἥρα — ξένους) Haec a Seb recepta pro: Ἥρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάξαι τὴν Ἱππολύτην, vt nostri cum editt prioribus habent. Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ τὸν ζωστῆρα αὐτοῦ. Mihi videntur in Codd. recentioribus ex Apollodoro recepta.

9) Ἐνόπλων vsque ad Σπόσαντι desunt in Vit. 1. et Ciz. A Io. Tzetza videntur addita.

μίζει. Καὶ Ἀπολλόδωρος [10]) μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην· Ἀπολλώνιος [11]) δὲ οὕτω φησί·

Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήοχον ἄκρην,
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα [12]) Μεναλίππην
Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο· καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη [13]) ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
Ἀμφὶ κασιγνήτης [14])· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

Ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί [15])·

. . . . . . Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς
Ἡμετέροις ἑτάροισι [16]) φόως πρώτιστος [17]) ἔθηκε,
Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώλητον Μεναλίππην [18]),
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

Σπάσαντι [19]) μαστόν [20])] Μεταλαβόντι καὶ θηλάσαντι· ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὤν, Ἀθηνᾶς ἀραμένης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτόν· διὸ καὶ ἀπηθανατίσθη [21]).

Δηΐας] Τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ.

10) Ἀπολλόδ.) II, 5, 9.

11) Ἀπολλών.) II, 965 sqq.

12) Ἀρητιάδα) Pro Ἀρητάδαν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

13) Ἱππολύτη) Nostri Ἱππολύτης.

14) ἀμφὶ κασ.) Nostri αὐτοκασιγνήτην, vt postea in versu auctoris incerti

15) φησί) *Hi verss. leguntur in schol. Pindari ad Nem. III, 64. Thryllit.*

16) ἑτάροισι) Vit. 2. ἑταίροισι: Vit. 3. ἑταίροις, non bene.

17) πρώτιστος) Vitt. 2 et 3. πρώτιστον.

18) Μεναλίπ.) Vit. 2. Μελανίπ. vt schol. Pindari: Vit. 3. Μελίππην, vitiose.

19) σπάσαντι) Id schol. Vit. 1. et Ciz. cum Seb. hoc loco, sed Vitt. 2 et 3. eo, quo vulgata, exhibent. Plura vero etiam a Seb. hic sunt transposita, quae nostri Codd. non transponunt.

20) μαστόν) Addunt nostri cum Seb. sed καὶ a Seb. post μεταλαβόντι illatum non agnoscunt.

21) διὸ — ἀπηθαν.) Abest a nostris.

Μύστη] Τῷ Ἡρακλεῖ, διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι 22) τὰ δι᾽ αὐτὸν 23) λεγόμενα μικρὰ 24) Μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ, οὐχ ὁ Θρᾲξ, κατὰ Ἴστρον 25), ἀλλ᾽ ὁ θεὶς τὰ Μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσῖνι 26), καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, βουλόμενοι 27) δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι οἱ Ἐλευσίνιοι, ἐπ᾽ αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο Μυστήρια. Οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

Τροπαίας] Τῆς Ἥρας 28), παρ᾽ ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥσπερ τῷ Διΐ, τρόπαιον ἀνετίθεσαν 29).

Μαστὸν] Μασθὸς μὲν διὰ τοῦ σθ 30), ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι· μαστὸς δὲ διὰ τοῦ στ, ὁ γυναικεῖος, παρὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος 31).

1329. Ζωστηροκλέπτης] Οὗτος τὸν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην, κατὰ τοῦτον τὸν

22) ἐν Ἐλευσῖνι) Ciz. et Vit. 1. τὰ ἐλευσίνια, non male. cf. Apollod. II, 5, 12, §. 2. et Io. Tzetz. Chil. II, 394.

23) δι᾽ αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. δι᾽ αὐτοῦ, quod repugnat ſqq. ἐπ᾽ αὐτῷ ἐποιήσαντο.

24) μικρὰ) Vitt. 2 et 3. μυθικὰ, perperam.

25) κατὰ Ἴστρον) Ciz. et Vit. 1. κατὰ τὸν Ἴστ. ἐν τῇ συναγωγῇ, putat Sebaſt. τῶν κρητικῶν θυσιῶν, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384.

26) ἐν Ἐλευσ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

27) βουλόμενοι) Vit. 1. et Ciz. pro θέλοντες, ſed ſeq. Ἡρακλέα omittunt.

28) τῆς Ἥρας) Noſtri τῆς αὐτῆς, et hinc τῇ Ἥρᾳ pro καὶ αὐτῇ, quia hoc ſchol. excipit ſchol. Δηΐας.

29) ἀνετίθεσαν) Noſtri pro ἀνετίθεντο.

30) διὰ τοῦ σθ et διὰ τοῦ στ, a Seb. addita, noſtri non addunt.

31) παρὰ τὸ μεστὸς — γάλ.) Vit. 1. et Ciz. vt Ammon. de Adfin. Vocc. differentia, pro ὁ μεστὸς ὢν γάλακτος. Idem, quod h. l. Tzetzes tradit de differentia horum vocabulorum, ſchol. ad Eurip. Hecub. 144. quam vero lepide perſtringit ibi Brunk, cf. omnino Valkenar. et Ammon editor ad Ammonii μαστὸς, et Porſon ad Euripid. Hec. l. l.

Λυκόφρονα [1]), ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα [2]) Ἱππόλυτον. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς ἔλαβε Φαίδραν [3]), ἥτις ἤρα τοῦ Ἱππολύτου, καὶ μὴ ἰσχυούσης [4]) σχεῖν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν [5]) τῇ Ἀφροδίτῃ, Ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. Εἶτα διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτὴν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετά τινα χρόνου ἀνήγγειλεν. Ἡ δὲ φαρμάκοις βουλομένη λῦσαι [6]) τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰςῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον, κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς. Ὁ δὲ Φαιδρα [7]) γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξεν. Ἡμεῖς [8]) δὲ ὄπισθεν ἀρκούντως εἴπομεν. Νῦν δὲ τοῦτο μόνον λέξομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐκ [9]) ἐξ Ἱππολύτης. Ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπελύθη, λαβόντος Ἡρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μεναλίππης, τῆς αὐτῆς [10]) ἀδελφῆς. Ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνηρέθη παρ' Ἡρακλέους· Μεναλίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος.

1) *κατὰ — Λυκόφρ.*) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) *σώφρονα*) Non habent Vitt. 2 et 3. Eudocia vero p. 411. concinit: *ἡ ἐρῶσα τοῦ σώφρονος Ἱππολύτου.*

3) *Φαίδραν*) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. pro *Φαῖδραν*, et postea *Φαίδρα* etiam pro *Φαῖδρα*, recte. Caeterum in Vitt. 2 et 3. sicut in Codd. Potteri *μετὰ δὲ* — vsque ad *ἀπέπνιξεν* non reperiuntur.

4) *ἰσχυούσης*) Vit. 1. et Ciz. pro *ἰσχυσάσης*, quod Potter. pro vet. lectione corrupta *ἰσχυάσης* attulit.

5) *ναὸν*) Cf. schol. ad Eurip. Hippol. 24. et Diod. Sic. IV, 62, ed. Wessel. T. I, p. 306, et supra ad v. 449 et 610.

6) *λῦσαι*) Pro *λῦσαι* Ciz. et Vit. 1.

7) *ὁ δὲ Φαίδρα*) Nostri, vt edd. ante Seb. *ἡ δὲ Φαίδ.*

8) *ἡμεῖς — εἴπομεν*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant, bene, quia totam mox traditam historiam omittunt, sed Vit. 1. et Ciz. non praebent, non minus bene, quia rem totam iam enarrant, etsi ob sqq. *νῦν δὲ τοῦτο* ea retinenda putem.

9) *οὐκ*) Pro *οὐχὶ* nostri.

10) *αὐτῆς*) Vitt. 2 et 3. *αὐτοῦ*, perperam.

1330. Θεμισκύρας] Θεμίσκυρα [11]) πόλις Παφλαγόνων [12]) καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι [13]) αἱ Ἀμαζόνες ὀνομάζονται [14]).

1331. Τὴν τοξοδάμνον] Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνως [1]) τοξόδαμνον γράφουσιν [2]), ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. Τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος [3]) δηλοῦσιν, οἷον, τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων. Τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν [4]) τόξοις. Λέγει δὲ οὗτος [5]) τὴν Ἱππολύτην.

Ὀρθωσίαν] Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου, ὄρους Ἀρκαδίας [6]), ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε. Ἢ ὡς ἐπορθοῦσα [7]) τὰς τικτούσας· μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. Φημὶ γοῦν οὕτως ἐγώ· Τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἤ, κατὰ τοῦτον, τὴν Ἱππολύτην [8]), στερήσας τὴν Ὀρθωσιαν

11) Θεμίσκυρα) Sic nostri, Strab. XII, p. 547, Steph. et reliqui Graeci ac Latini. Creuzer vero in Fragm. Hist. Gr. Ant. p. 81. ex Hecataeo Θερμισκύρη, an recte, ipse viderit, quum Steph. ad χαδισία (χαδησία), vnde hunc locum Hecataei attulit, legat quoque Θεμισκύρη: cf. omnino Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 602.

12) Παφλαγ.) Sic etiam Vitt. 2 et 3., verum Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Παφλαγονίας.

13) Θεμισκύρειαι) Sic quoque Apollon. II, 995.

14) ὀνομάζονται) Pro λέγονται Vit. 1. et Ciz. Mire Vitt. 2 et 3. ὡπλίζοντο, haud dubie corruptum ex ὀνομάζονται.

1) προπαρ.) Nostri cum Seb. pro προπαροξύτονον.

2) γράφ.) Vit. 3. λέγουσιν: Vitt. 1 et 2. omittunt.

3) πάθος) Vitt. 2 et 3. πάθη.

4) δαμάζουσαν) Vit. 1. et Ciz. δαμοῦσαν.

5) οὗτος) Vit. 2. οὕτως.

6) Ἀρκαδίας) Nostri pro Ἀρκαδικοῦ. Sic quoque schol. Pind. Ol. III, 54, vbi eadem narrat.

7) ὡς ἐπορθοῦσα) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. πορθούση Vitt. 2 et 3. vitiose. Sed etiam verbum ἐπορθόω est a Lexicis alienum. Schol. Pind. l. l. ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας, vnde dic. quoque Orthia. Fors. legendum ἐστὶν ὀρθοῦσα, cf. Meurs. in Comment. ad h. l.

8) τὴν Ἱππ.) Vitt. 2 et 3. inepte τὸν Ἱππόλυτον.

Ἄρτεμιν 9), ὡς φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξική. Τινὲς δὲ καὶ τὴν Ὀρθωσίαν τῆς Ἀντιόπης καὶ Ἱππολύτης 10) ἐπωνύμως φασίν.

1332. Ἧς αἱ ξύναιμοι, παρθένοι Νεπτουνίδες] Νεπτουνὶς 1) ἡ Ἀμαζὼν αὕτη 2) ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζόνες Νεπτουνίδες 3) καλοῦνται. Ἐπεστράτευσαν δὲ αὗται 4) τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι, ὑπέστρεψαν εἰς Σκυθίαν 5). Καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρά φησιν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι· Ἑλλάνικος 6) δὲ ὁ Λέσβιός φησιν, ὅτι παραγέντος τοῦ Κιμμε-

9) τὴν — Ἄρτεμιν) Nostri pro τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, recte, vti docet seq. φιλουμένην. στερήσας, scl. τοῦ ζωστῆρος.

10) Ἱππολύτης) Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τῆς Ἱππ. ἐπωνύμως: Vitt. 2, et 3. τῆς Ἀντιόπης Ἱππολύτης ἐπώνυμον. Vnde patet, lectionem Vit. 1. et Ciz. esse corruptam, et inter Ἀντιόπης et Ἱππολύτης interiecta part. ἢ vel καὶ legendum esse τῆς Ἀντιόπ. ἢ vel καὶ Ἱππ. Antiopen vero etiam dictam esse Hippolytam, docet Boettiger in Vas. figl. pictur. V. I. P. III, p. 163 sqq.

1) Νεπτουνὶς) Nostri Νεπουνὶς, vt etiam Νεπουνίδες, cff. Nott. ad Lycophr. Thryllit. addit: νεπτουνίδες *si vera est lectio, bene dixit Catull. 64, 28. Thetidem Neptuninen, h. e.* ὠκεανίνην: *Hom.* δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας ὠκεανίνας, *vid. quae ad Catull. scripsimus.* Sane bene, si Graeci Ποσειδῶνα nominassent quoque Νεπτοῦνον; Amazones quoque tunc dici possent Neptunides, ab arte equitandi et equos domandi, quae ars Neptuno Ἱππίῳ tribuitur a Virg. Georg. I, 12. et Diod. Sic. V, 69.

2) ἡ Ἀμαζ. αὕτη) Vit. 1. et Ciz. Ἱππολύτη.

3) Νεπτουνίδες — Σκυθίαν) Absunt a Vitt. 2 et 3. Verba vero νικηθεῖσαι ὑπέστρεψ. εἰς Ἰταλίαν adiungunt sqq. στρατεῦσαι.

4) αὗται) Vit. 1. et Ciz. αἱ Ἀμαζόνες.

5) εἰς Σκυθίαν) Nostri, vt edd. ante Seb. εἰς Ἰταλίαν.

6) Ἑλλάνικος) Cf. Sturz. in Fragm. p. 9 et 117. Ἐν Ἀττικῇ ξυγγραφῇ, *cuius praeter Thucydidem* I, 97, *meminerunt Iustinus Martyr in Paraenesi ad Graecos et Harpocration in* Ἐρυθραῖοι, *iterumque in* Ἀλόπη. Sebast.

ρικοῦ Βοσπόρου, διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τέτρασι μησὶ πολεμήσασαι, ὑπεστράφησαν. Οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας 7) δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας 8) φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι 9) ἵππων 10) ἐπιβῆναι. Τῆς ἀνδρείας οὖν αὐτῶν πειρώμεναι, πολλοὺς κατέδραμόν τόπους· ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν 11), μόλις μὲν, ἡττήθησαν δέ. Ἡρόδωρός 12) δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην 13) μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Μόλπιδος 14) τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσάν 15) τε καὶ πεσοῦσαν, ἢ πρέσβιν εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις 16) μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

1333 — 34. Ἔριν] Ἔρις, Λάγμος 17), Τή-

Phot. etiam in Lex. p. 203. ad Μουνυχία, et p. 396. ad Στεφανηφόρος.

7) Λυσίας) In orat. funebr. XXXI, c. 2. §. 2. Io. Tzetz. in Posthomer. v. 14. Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγανοί.

8) πρώτας) Vit. 1. et Ciz. πρώτως: Lysias πρῶται.

9) τολμῆσαι) Vitt. 2 et 3. πολεμῆσαι καὶ, neque rei, neque loco Lysiae satis apte, nam Lysias, μόναι, inquit, ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι.

10) ἵππων) Pro ἵππον nostri cum Sebast.

11) τὴν Ἀττικὴν) Vitt. 2 et 3. τοὺς Ἀττικούς.

12) Ἡρόδωρος) Nostri cum edd. pr. male Ἡρόδοτος, nam Herodotus huius rei mentionem facit nullam. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt ὁ ποντικός. vid. ad v. 662. et Plutarch. Thes. 26. et Iacobs ad Io. Tzetzae Antehomer. v. 236, vbi quoque nominatur Ἡρόδοτος ὁ ποντικός. Cf. omnino ad h. l. Siebelis in Symbol. critt. et exegett. in Ἑλληνικὰ p. 184 sqq. quae ibi docte disputauit, diligenterque congessit de Amazonibus.

13) μαχομένην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. μοιχευομένην, vt Baroc. In ora tamen Vit. 2. μυχουμένην. leg. μαχουμένην l. μαχευομένην.

14) Μόλπιδος) Vit. 1. et Ciz. Μαλπουδίας, mendose.

15) ἀκοντισθ. — πεσοῦσαν) Vitt. 2 et 3. σκοτισθεῖσ. — ἐμπεσοῦσαν, corrupte.

16) τοῖς Ἀθηναίοις) Nostri pro ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, vt Seb. vel εἰς Ἀθήνας, vt edd. ante Seb.

17) Λάγμος) Vitt. 2 et 3. Λάγνος.

λαμος καὶ Θερμώδων, ποταμοὶ περὶ Σκυθίαν[18]). Ἀκταῖον δὲ ὄρος Σκυθίας.

1340. Γυίας [1])] Χώρας. Τὸ δὲ γυι καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης [2]), οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου.

1341. Πάππος [3])] Ὁ Ἶλος. Τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντά φασιν· ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Πηνειοῦ. Πρώην γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν.

1342. Χώραν τ' Ἐορδῶν] Ἐορδοί, οἱ Μακεδόνες.

Χαλαδραῖον [4])] Χάλαδρος, πόλις Μακεδονίας.

1343. Πηνειοῦ] Πηνειός, ποταμὸς Θεσσαλίας [5]). Μέχρι δὲ Θεσσαλίας [6]) ὁ Ἶλος ἐκράτει.

1345. Ἀλκῇ νέανδρος] Νέος ἀνδρεῖος. Μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· τὸν, ὃν [7]) γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος [8]), οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων [9]), λέγει.

1346 — 48. Ἡ δ' ἀντὶ τούτων] Ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων [10]) τούτων τὸν Ἡρακλέα, τὸν

18) περὶ Σκυθίαν) Pro Σκυθίας Vit. 1. et Ciz. omissis sqq. Ἀκταῖον — Σκυθίας.

1) γυίας —) Haec vsque ad v. 1343. in Vit. 1. et Ciz. desiderantur.

2) προσγεγρ) Delent Vitt. 2 et 3. quia mox praecedit, non male.

3) πάππος) Hoc schol. abest quoque a Vitt. 2 et 3.

4) χαλαδρ) Vit. 2. γαλαδρ. cff. nott. ad Lycophr.

5) θεσσαλ.) Schol. ad Theocrit. I, 67. male σικελίας, vbi quoque legendum θεσσαλίας, vt e sqq. patet.

6) θεσσαλίας) Vit. 1. et Ciz. recte pro θαλάσσης, et ἐκράτει pro ἐκράτησεν.

7) τὸν, ὃν) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. τὸν νέον.

8) Αἰσχύλ.) Sept. contr. Theb. v. 535. ed. Schütz.

9) μεταφρ.) Vit. 1. et Ciz. καταφράζων, vt ante Potter. sed γράφει nostri omnes pro λέγει.

10) τιμωρ.) Vitt. 2 et 3. τιμωρητῶν.

λεοντῆν [11]) ἐνδεδυμένον, σὺν ἓξ ναυσὶ στείλασα, ἀξίναις καὶ δικέλλαις κατέσκαψε [12]) τὴν Ἴλιον.

Ex 1347. Ἑξάπρυμνον] Οὕτω φησὶ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων, εἰς Τροίαν [13]) ἦλθεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [14])·

Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν [15]), χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ex 1348. Αἰπὺν πάγον) Τὴν Ἴλιον λέγει [16]), ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. Καὶ Ὅμηρος [17])·

Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ [18]) Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

1349. Τὸν ἡ παλίμφρων] Οἱ μὲν [1]) τὴν Ἥραν ἀκούουσιν. Αὕτη γὰρ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε· πρῶτον γὰρ αὐτὸν [2]) μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποιήσατο [3]).

Γοργὰς] Ἡ ἐμποιοῦσα [4]) φόβον, παρὰ τὴν γοργότητα.

11) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

12) κατέσκ.) Noſtri cum edd. pr. κατασκάψει.

13) εἰς τροίαν) Pro εἰς τὴν τρ. Vit. 1. et Ciz. Pro ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων vsque ad ἀγυιὰς Vitt. 2 et 3. modo: ὅτι ἓξ σὺν ναυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιὰς, reliquis ſublatis.

14) ὅμηρ.) Il. ε, 640 ſqq. Sed primum a Seb. additum verſum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

15) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. πτόλιν.

16) λέγει) Cum Seb. adiiciunt Vitt. 2 et 3.

17) ὅμηρ.) Il. γ, 305.

18) προτὶ) Noſtri ποτὶ, vt edd. pr. male.

1) οἱ μὲν — γέγονε) Vit. 1. et Ciz. tantum τὸν Ἡρακλέα λέγει.

2) αὐτὸν) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

3) ἐποιήσατο) Pro ἐποίησε, bene.

4) ἡ ἐμποιοῦσα) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τὴν ἐμποιοῦσαν: Vit. 3. παρὰ τὸ ἐμποιοῦσα.

1350. Καθιερώσει 5)] Ἀντὶ τοῦ, θεὸν ποιήσει, θεοποιήσει ἡ Ἥρα, καὶ οἱ μὲν, ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ, τῇ θυγατρί. Σώτας 5b) δ' ὁ Βυζάντιος ἐν θεῶν λόγοις, θεόν φησι γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα 6) τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμον βίᾳ.

Πημάτων ἀρχηγέτις] Ἐπειδὴ ἡ Ἥρα παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ πημάτων ἤτοι 7) τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι, καὶ Παλίμφρονα μὲν, τὴν συνετήν· Γοργάδα δὲ, τὴν Γοργόνα, τὴν ἐπὶ τὸ στῆθος 8) ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον· Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο 9) τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ.

1351. Αὖθις δὲ κίρκοι] Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος 10) παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. Λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδιαῖς 11) ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας 12) καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. Ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς

5) καθιερώσει —) Nostri dant hunc locum, vt edd. ante Seb. qui eum ope duorum Codd. emendauit. Verba vero Σώτας — βίᾳ absunt a Ciz. et Vit. 1. Interim tamen verba θεὸν ποιήσει a Seb. eiecta reuocauimus, et reliquis inseruimus.

5b) Σώτας) Vit. 3. σώσας. Sebast. putat Sotaden intelligendum Byzantium, quem Clem. Alex. Strom. l. 1. p. 351. ed. Venet. laudat. Sane Σώτας a nemine, quantum equidem scio, laudatur.

6) γίγαντα — βίᾳ) Desunt quoque in Vitt. 2 et 3.

7) πημάτων ἤτοι) Vit. 1. et Ciz. inserunt, bene.

8) τὴν γοργόνα, τὴν — στῆθος) Vit. 1. et Ciz. pro τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους.

9) προηγεῖτο) Male praetermissum in Vitt. 2 et 3.

10) Ἄτυος) Vit. 3. Ἄπυος, perperam. De Atye locus classicus est ap. Herodot. I, 7. cf. Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 152 sqq.

11) παιδιαῖς) Vitt. 2 et 3. male παῖδες.

12) σφαίρας) Vitt. 2 et 3. σφαῖραν.

δύο, κρίσει τοῦ πατρὸς [13]) κληροῦνται, ὥστε τοὺς μὲν μένειν ἐν Λυδίᾳ· τοὺς δὲ [14]) ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. Πεσόντος δὲ ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ απαίρει πρὸς Ἰταλίαν, καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ περιγενόμενος [15]), καὶ νικήσας [16]), βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε.

1352. Κίμψον [17])] Κίμψος, κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦ [18]) πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον.

1353. Λίμνης] Λίμνην τὴν Γυγαίαν [19]) λέγει, ἢ τὴν [20]) Ἀσκανίαν.

1354. Κευθμῶνος εὐδάνει μυχὸν] Πλησίον τῆς Λυδίας τὰ Ἄριμα [1] ὄρη, ὅπου φησὶν [2]) Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἔχιδναν. Ταύτῃ δὲ ἐμίγη [3]) ὁ Τυφὼν, καὶ ἐγεννήθη [4]) ἐξ αὐτοῦ ἑτέρα ἔχιδνα μεγάλη.

1356 — 58. Δεινὴν Λιγυστίνοισιν] Ἡ σύνταξις οὕτω· Δεινὴν μίξαντες λόγχης [5]) πάλην ἐν ὑσμί-

13) κρίσει τοῦ πατρὸς) Absunt a nostris.

14) τοὺς δὲ) Vit. 1. et Ciz. deleto voc. ἑτέρους, bene.

15) περιγεν.) Vit. 1. et Ciz. vt editt. ante Pott. παραγενόμενος.

16) καὶ νικήσας) Ignorant Vitt. 2 et 3. quod non opus est addere, si legas περιγιν. vt hi legunt.

17) κίμψον) Vitt. 1. 2. et Ciz. κύμψον.

18) χρυσοῦ) Pro χρυσοῦν Ciz. et Vit. 1. bene.

19) γυγαίαν) Pro γύγειαν Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. γυγίαν, Vit. 3. λυγίαν, male.

20) ἢ τὴν) Vit. 1. et Ciz. delent ἤ. De lacu Ascanio vid. Steph. ad Ἀσκανία: Strab. XII, p. 563 et 566. Hom. Il. β, 862.

1) Ἄριμα) Cf. Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 166 sqq.

2) φησὶν) Vitt. 2 et 3. λέγει. — Ἡσίοδ. Theog. 304.

3) ἐμίγη) Pro συνεμίγη Vit. 1. et Ciz. vt Hesiod. l. l. φασὶ μιγήμεναι.

4) καὶ ἐγεννήθη — μεγάλη) Vitt. 2 et 3. ignorant. Quae vero ἔχιδνα μεγάλη dicitur Orthus, canis Geryonis, cff. Hesiod. l. l. et Apollod. II, 5, 10.

5) λόγχης) Vit. 1. et Ciz.

ναις. Τίσι; τοῖς Λιγυστίνοις 6), καὶ τοῖς 7) κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων καὶ Θρακικῶν Γιγάντων, ἢ δεινὴν 8) ῥίζαν Γιγάντων. Δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ Ἰταλοὺς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων· οἱ γὰρ Γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυῤῥηνίαν 9) καὶ Ἰταλίαν, ἐν ταῖς Πιθηκούσαις 10) νήσοις ᾤκησαν. Διὰ δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυῤῥηνοῦ Λυδοὺς 11) τοὺς καταπολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι γένει 12) τῶν Σιθωνικῶν Γιγάντων 13). Σιθὼν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης.

1360. Ὄμβρων] Ὄμβροι, γένος Γαλατῶν.

1361. Καὶ Σαλπίων] Ἄλπια, οὐ 14) Σάλπια, ὄρη Εὐρωπαῖα τῆς Ἰταλίας μεγάλα, ἐν μὲν, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος 15)· ἄλλο δὲ, ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθησαν ἀπό τινος Ἄλπιδος, ἐπὶ τοὺς τόπους 16) ἀνῃρημένου.

λόγχαις, perperam, et mox ὑσμίνη pro ὑσμίναις.

6) λιγυστ.) Vitt. 2 et 3. λιγυστινοῖς.

7) καὶ τοῖς) Vit. 1. et Ciz. tollunt καί.

8) ἢ δεινὴν — γιγάντων) A nostris absunt, immo a Vit. 1. et Ciz. reliqua vsque ad οἱ γὰρ γίγαντες.

9) τυῤῥηνίαν) Vit. 1. et Ciz. τυῤῥήνην.

10) πιθηκούσαις) Vit. 3. πιθήκων νήσοις. Cf. de insulis Pithecusis Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 165 sqq. et Aristot. de Mirab. Auscult. p. 79. ed. Beckm.

11) λυδοὺς) Vit. 1. et Ciz. non habent.

12) γένει) Pro γένος Vit. 1. et Ciz.

13) γιγάντων vsque ad v. 1361. in Vitt. 2 et 3. exciderunt.

14) Ἄλπια, οὐ Σάλπια) Vit. 1. et Ciz. inuerso ordine verborum pro οὐ Σάλπ. ἀλλὰ Ἄλπ. Deinde μεγάλα cum Vitt. 2 et 3. post Ἰταλίας ponunt. Cff. quae sunt dicta ad Lycophr.

15) Ἴστρος) Cff. ad Dionys. 29. Eustath. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 444, de Istro in Alpibus orto, et vnde dictae sint Alpes, vti etiam Brietii Ital. antiq. T. II, p. 526.

16) ἐπὶ τ. τόπ.) Vit. 1.

1362. Γρυνὸς [7])] Ὁ Ἀλέξανδρος.

Ἀρχαίαν ἔριν] Ἀρχαίαν ἔριν λέγει τὴν ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τῶν δύο ἠπείρων.

1364. Ῥυνδακοῦ] Ῥυνδακὸς, ποταμὸς Μυσίας.

1369. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ] Λαπέρσαι, δῆμος Ἀττικῆς [1]), ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονός ἐστιν ἱερόν. Ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διῒ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

1374. Ὁ δεύτερος δὲ] Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπ' [2]) Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας [3]) ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης [4]), τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. Ἴσων δὲ γενομένων [5]) τῶν ψήφων, ἀπελύθη. Ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς, τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς [6]) Ἀρτέμιδος μετακομίσει (οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν· παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. Χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν παρὰ τὰ νῦν λεγομένης Σελευκείας [7]) μέρη καὶ Ἀντιοχείας [8]), καὶ

et Giz. pro ὑπὸ τ. τόπους. Pro τοὺς τόπους mauult Thryllit. τούτους τοὺς τόπους.

17) γρυνὸς) Schol. 1362 et 1364 a Seb. prolata nostri ignorant.

1) Ἀττικῆς) Vitt. 2 et 3. Ἀττικός.

2) ὑπ') Pro ὑπὸ Vitt. 2 et 3.

3) Ἀθήνας) Vitt. 2 et 3. τὰς Ἀθ.

4) Ἠριγόνης) Pro Ἐριγόνης nostri cum Pottero. Infra recte Ἠριγ.

5) γενομ.) Vit. 1. et Giz. γινομένων.

6) τῆς) Nostri delent.

7) παρὰ τὰ νῦν — μέρη) Pro περὶ τὰ τῆς Σελ. νῦν λεγ. μέρη Vit. 1. et Giz. λεγόμενα Vit. 3.

8) Ἀντιοχείας) Pro περὶ Ἀντιόχειαν Vit. 1. et Giz. apte superioribus.

τὸ Μελάντιον 9) ὄρος, ὁ ἀπὸ τοῦ μανθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας Ἀμανὸν ἐκλήθη. Ὕστερον δὲ ἦλθεν 10) εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδη μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν 11) ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. Ἢ, κατά τινας, Ἠριγόνην γήμας, τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ 12) τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς, ἀναιρεῖται.

Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν 13) Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας 14), ὡς καὶ 15) Εὐριπίδης φησὶ, χρησμὸν ἔλαβε, στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν· ὃς συνάξας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων τόπων 16) εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. Αὐτὸς μὲν 17) ταχὺ ἀποθανὼν, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς 18)

9) Μελάντ.) Ciz. et Vit. 1. Μελάνιον. Deinde dictus Amanus, auctore Steph. quia Orestes ibi τῆς μανίας λύσιν εὗρε. Hic Ἄμανον, non vero Ἀμανὸν nominat.

10) ἦλθεν) Nostri recte pro ἦλθον.

11) τῶν) Nostri delent.

12) ὀρεστίᾳ) Vt Steph. sed Vit. 1. et Ciz. ὀρεστείᾳ, vt Eurip. Orest. 1647, et Pausan. VIII, 3, 1. ὀρέστειον.

13) Ἀζᾶσιν) Sic legendum videtur pro Ἀζάσιν, vt in Eurip. l. l. In Ciz. et Vit. 1. omittitur et modo legitur παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν.

14) ἐνδιατρ.) Vit. 3. συνδιατρ.

15) καὶ) Inserunt nostri. Eurip. Orest. 1645. cf. ibi schol.

16) τόπων) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt. Sed Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt; glossam redolet, nam ex anteced. ἐθνῶν repetendum.

17) Αὐτὸς μὲν) Ciz. et Vit. 1. sine καὶ, quod reliqui praemittunt.

18) Γρᾶς) Sic Vit. 2. verum Vitt. 1. 3. et Ciz. γραῦς, vti olim in Strab. XIII, p. 582, nunc vero a Tzschuck. quem consulas ibi et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 585, γρᾶς quoque legitur: cf. etiam Facius ad Pauf. III, 2, 1. Attamen γραῦς mihi non videtur abiiciendum, atque hi modo

μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε. Κέλωρ δὲ ὁ ἀπόγονος νῦν Γραῦς ἐκλήθη [19]). Τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν [20]).

1375. Ἐν ἀμφιβλήστροις] Παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται· ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα [1]), τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινα ἰχθύν [2]). Ὁ δὲ Ὅμηρος [3]) ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ, καί φησιν·

Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,
Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε [4]) κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

Εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τὴν μητέρα.

nominati duumuiri auctoritate Tzetzae, a librario forſan deprauati, abuſi videntur: cf. quoque Berkel. ad Steph. p. 67.

19) κέλωρ — ἐκλήθη) Haec verba a Seb. eiecta, verum paullulum immutata e Vit. 1. et Ciz. reuocauimus, nam vix credibile eſt, a librario quodam eſſe adiecta. Quum vero etiam abſint a Vitt. 2 et 3. ſimulque cum verbis τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας λέσβου, quae a Seb. ſunt ſeruata, mihi videntur poſtea a Io. Tzetza deleta in recenſione altera horum ſcholiorum.

20) ἐν — Αἰολικῶν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. ἐν πρώτῳ et Vit. 3. ἐν πρώτῃ Αἰολῶν, cf. Sturz. in Fragm. Hellan. p. 46.

1) ἡ γὰρ κλυτ. — vsque ad v. 1378 non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

2) ἰχθύν) Pro ἰχθῦν Vit. 1. et Ciz. recte.

3) ὅμηρ.) Odyſſ. λ, 408 ſqq. et δ, 535. Verum primos verſſ. a Seb. temere adiectos noſtri non adiiciunt.

4) ὥς τίς τε) Noſtri male ὥς τι.

Ἔλλοπος] Τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. Χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός 5) ἐστιν ὁ σκάρος.

Μύνδου] Τοῦ ἀφώνου 6).

1378. Τρίτος δὲ, ἄνακτος] Τρίτον τὸν Νηλέα, τὸν τοῦ Κόδρου ἄνακτος, εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι φησί.

Δρυηκόπου] Δρυοκόπον 7) λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων τῶν 8) Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. Μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου 9) σκευὴν 10), καὶ ἀποκτείνας τινὰ τῶν Λακεδαιμονιων 11) ἐπίτηδες, ὡς φρυγανιζόμενος 12), καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. Μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. Γράφει 13) δὲ τοιοῦτόν τι 14) Δοῦρις 15), Διόδωρος 16), καὶ Δίων 17), ὅτι Σαμνειτῶν 18),

5) φωνητικ.) *Cf. Oppian. de Pisc.* I, 134. Seb.

6) Μύνδου — ἀφώνου) A Seb. illatum Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) δρυοκόπον) Ciz. et Vit. 1. bene pro δρυηκόπον, sed in Lycophr. metri causa etiam legunt δρυηκόπ.

8) τῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

9) ὑλοτόμου) Pro ὑλοτόμον nostri cum Seb.

10) σκευὴν) Sic quoque nostri, vt Pollux X, 128. ἐν ἀγροίκῳ τῇ σκευῇ βουλόμενος λαθεῖν, sed Io. Tzetz. Chil. I, 194. στολὴν δρυτόμου, et Conon XXVI. ἀμειψάμενος τὴν στολὴν, ὡς εἷς τῶν ξυλοφόρων.

11) τινὰ τῶν λακ.) Vit. 1. et Ciz. bene pro τινὰ λακεδαιμόνιον.

12) ἐπίτηδ. ὡς φρυγ.) Pollux l. l. ὡς ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξῆλθεν. Vitt. 2 et 3. ἐπιτηδέως φρυγανιζόμενον, corrupte.

13) γράφει — αὐθημερόν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur a Io. Tzetza doctrinae ostentandae causa addita.

14) τοιοῦτόν τι) Vitt. 2 et 3. τοιοῦτό τι.

15) Δοῦρις) *In hist. Macedonica, cuius librum quintum citat Athen.* VI, 13. *septimum* IV, 19. *et quintum decimum schol. Aristoph. in Nub.* 397. Sebast.

16) Διόδωρος) *Locus in Fragm. desideratur.* Seb.

Τυῤῥηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς [19]) ὢν Τουρκουάτου [20]), οὕτως ἔδωκεν [21]) ἑαυτὸν εἰς σφαγήν· καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες αὐθημερόν.

Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς, οἱ τούτου παῖδες [22]), ἤριζον περὶ βασιλείας. Ἐχρήσθη οὖν [23]) αὐτοῖς, τὸν πρῶτον [24]) θύσαντα [25]), ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον [26]) τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ὁ Μέδων γοῦν [27]) θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ [28]) τριβούσας ἀλλήλας, καὶ πρίσμα πεμπούσας [29]), θύσας ἐκεῖσε, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν [30]) χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσε·

Νηλεῦ, φράζευ ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

Λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας [31]) ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν [32]), ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτου [33])

17) Δίων) In Fragm. T. I, p. 6. ed. Reimar.

18) Σαμνειτ.) Vit. 2. Σαυνιτῶν, bene, nam ſic dic. Samnites, Σαυνῖται, reliquis Graecis, vt Polybio, Dionyſ. Hal. Plutarch. et aliis.

19) συστρατ.) Vitt. 2 et 3. στρατηγός.

20) τουρκουάτου) Pro τορκ. Vitt. 2 et 3. recte, putat Thryllit. nec tamen reſpuunt Graeci τορκουάτ.

21) ἔδωκεν) Pro ἐπέδωκεν Vitt. 2 et 3.

22) κόδρου — παῖδες) Vit. 1. et Ciz. modo haec: οἱ δὲ τοῦ κόδρου υἱοί.

23) οὖν) Pro γοῦν noſtri.

24) τὸν πρῶτον) Cum Seb. δὲ delent noſtri.

25) θύσαντα) Vit. 3. καθίσαντα, non apte ſeqq.

26) τὸν σίαλον) Vitt. 2 et 3. σιάλων, non bene.

27) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. δὲ. Vitt. 2 et 3. οὖν.

28) κινουμ. καὶ) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

29) πεμπούσας) Vitt. 2 et 3. προσπεσούσας, male.

30) πάλιν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vt mox λαβὼν a Vit. 3.

31) ἐλαθέντας) Noſtri pro ἐλασθέντας.

32) ὑπὸ τ. Ἀχ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' Ἀχαιῶν.

33) Μιλήτου) Vit. 1. et Ciz. perperam Μελήτης, cf. Pauſ. VII, 2, 2.

καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς [34]) πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης [35]) ὁ ῥήταρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. Ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικὸν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπτούσης τὸ ἐπίσειον, καὶ λεγούσης·

Δίζεο σεῦ μάλα εὖ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας [36]),
Ἢ εἰς Μίλητον, καὶ τάξον [37]) *πήματα Καρσί.*

1379. Τὴν τευχοπλάστιν] Τὴν τοῦ κεραμέως λέγει [1]) θυγατέρα Κάειραν.

Βραγχησίαν [2])] Τὴν Καρικὴν [3]), ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. Ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἴληφεν [4]), ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. Ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκελεύσατο κεραμέως θυγατρὶ [5]), δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα [6]). Τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς [7]) ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε [8]) τρεῖς πόλεις.

1383. Φθειρῶν ὀρείαν] Οἱ μέν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν [9]) Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ [10]) ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ

34) *τρεῖς*) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

35) *Ἀριστείδ.*) In fragmento quodam, ni fallor, Seb. dicit.

36) *ἐς Ἀθήν.*) Vit. 1. et Ciz. male *εἰς*.

37) *καὶ τάξον — καρσί*) Vit. 1. et Ciz. *κατεάξω — καρσὶν*, Vitt. 2 et 3. *καί τοι τάξω — καρσί.*

1) *λέγει*) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. ſed *κάειραν* a Seb. additum noſtri ignorant.

2) *βραγχ.*) Vitt. 2 et 3. *βραγχηστίαν.*

3) *καρικὴν*) Vitt. 2 et 3. *καριακήν.*

4) *εἴληφεν*) Noſtri cum edd. ante Seb. *εἰλήφει.*

5) *παρεκελ. — θυγατρὶ*) Vitt. 2 et 3. *παρ. — θυγατέρα*: Vit. 1. et Ciz. *παρεκέλευσε — θυγατέρα.* Prior eaque verior lectio forte e correctione Io. Tzetzae.

6) *σφραγῖδα*) Vitt. 2 et 3. *σφραγίδα.*

7) *Νηλεύς*) A noſtris abeſt.

8) *καὶ ἔκτισε*) Ciz. et Vit. 1. *κτίσας.*

9) *ἦν*) Deeſt in Vit. 2.

τὸ ὄρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθεὶρ [11]) ὄρος Καρίας ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰς [12]) φθεῖρας ἔχειν. Φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα [13]), ἤτοι ἐοίκασι φθειρσίν. Ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί.

1384. Πρωτόμισθον [14]) Κᾶρα] Πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι [15]) ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν.

1385 — 87. Ὅταν κόρη κασσωρὶς] Κασσωρὶς, ἡ πόρνη. Δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν Βαρβάρων διαφθαρῆναι [1]). Τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένου, ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [2]) δείξειν αὐτῷ. Ἀποβὰς δὲ, εἶδεν αὐτὴν ἀνασυρομένην [3]) τοὺς μηροὺς, καὶ λέγουσαν, Τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκησε [4]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· Ὅταν η τοῦ Νήλεως θυγάτηρ, τύπτουσα τὸ αἰδοῖον, χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ τῶν Βαρβάρων κηλωστὰ [5]), τουτέστιν, εἰς τοὺς παρὰ [6]) τοῖς Καρσὶ κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσι. Κηλωτὰ γὰρ ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον [7]).

10) *καὶ*) Nostri non habent.

11) *φθεὶρ*) Seb. recte pro *φθεῖρες*, quod nostri tuentur.

12) *πολλὰς*) Vit. 2. *πολλούς*.

13) *ἤτοι — στρόβ.*) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed in Vit. 1. et Ciz. modo *ἤτοι* deest.

14) *πρωτόμισθ.*) Hoc schol. non reperitur in Vitt. 2 et 3.

15) *ἤτοι*) Vit. 1. et Ciz. *ἤγουν*.

1) *διαφθαρ.*) Vitt. 2 et 3. *φθαρῆναι*.

2) *ἔφη — αὐτοῦ*) Vit. 1. et Ciz. *ἔφη τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ*, non bene.

3) *ἀνασυρομ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἀνασυραμένην*.

4) *κατῴκησε*) Vit. 3. *κατῴκισε*.

5) *κηλωστὰ*) Vit. 1. et Ciz. *κηλωτά*.

6) *παρὰ*) Ciz. et Vit. 1. *περί*.

7) *κηλωτὰ — πρότερον*) Absunt a Vitt. 2 et 3.

1388. Δυμαντείου σπορᾶς [8])] Δύμας, βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειον δὲ καὶ Δυμαντείαν σπορὰν λέγει τοὺς Δωριεῖς ἀπὸ τούτου. Ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν, τῆς εἰς Κνίδον, Ἱππότης ὁ Ἀλήτης [9]).

1389. Λακμώνιοί τε, καὶ Κυτιναῖοι] Λάκμων [10]) μὲν, ὄρος Περῥαιβίας, ἔνθα ᾤκουν οἱ Δωριεῖς. Κυτί-

8) Δυμαντ. σπορᾶς) Hoc quoque praemittunt Vit. 1. et Ciz. cum Seb. omiſſis οἱ δ' αὖ τέταρτοι, ſed reliqua ordinant, ſicut vulg. nec opus erat, ordinem verborum mutare, haud dubie a gloſſatore mutatum. Revocauimus itaque lectionem veterem, et poſt δυμάντειον (δυμαντεῖον) inſeruimus δὲ καὶ δυμαντείαν, quod dant Vit. 1. et Ciz.

9) Ἱππότ. ὁ Ἀλήτης) Noſtri Ἱππότης pro Ἱππότας et ὁ Ἀλήτου pro ὁ Ἀλήτης. Corrupta videntur, quae hic traduntur. Aletes enim erat filius Hippotae, cff. Conon XXVI. Pauſan. II, 4, 4. Etymol. ad Ἀλήτης, ſchol. Pind. Ol. XIII, 18. vbi dic. Ἀλήτης ἡγήσατο τῆς ἀποικίας, ergo legendum videtur vel Ἀλήτης ὁ Ἱππότου, vel cum noſtris Codd. Ἱππότης ὁ Ἀλήτου, ſcl. πατήρ, vel Hippotes ipſe nominatur Ἀλήτης, qui a Conone l. l. dicitur ἀλώμενος. Forte etiam κνίδιον, pro quo dant Vitt. 2 et 3. κύδανον f. κύτινον, cf. v. ſeq. legendum e Pauſania et ſchol. Pind. κόρινθον. His iam perſcriptis, incidi forte in ep. crit. Baſtii lat. p. 49. not. 20, vidique coniecturam noſtram κόρινθον pro κνίδιον iam a Villoiſonio eſſe occupatam, et pro Ἱππότας ὁ Ἀλήτης vel legendum eſſe Ἱππότα ὁ Ἀλήτ. auctore Ruhnkenio ad Vellei. Paterc. p. 12. vel, vt deinde Baſt. in Appendice huius epiſt. a Schaefero ed. p. 11. docuit, et in Cod. Pariſ. reperit, Ἱππότου ὁ Ἀλήτης. Videntur ergo librarii Codd. noſtrorum peruerſe ſcripſiſſe Ἱππότης ὁ Ἀλήτου pro ἱππότου ὁ Ἀλήτης, transpoſita ſyllaba ου in Ἀλήτου, et ſyllaba ης in Ἱππότης, quod ſaepius feſtinationi eorum accidit. Attamen in tanta Codd. Mſſ. inconſtantia ac diuerſitate malim legere Ἀλήτης ὁ Ἱππότου ſ. ὁ Ἱππότου l. ὁ τοῦ Ἱππότου Ἀλήτης, nam, vti conſtat, artic. in eiusmodi verborum ſtructura ſemper praemittitur Genitiuo.

10) λάκμων) Noſtri cum Steph. pro λακμών.

νιον [11]) δὲ, πολίχνιον [12]) Δωριέων. Σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς.

Κόδροι] Λείπει ὁ καὶ [13]) σύνδεσμος, ἵν' ᾖ, καὶ Κόδροι. Δηλοῖ [14]) δὲ τοὺς 'Αθηναίους, ἀπὸ Κόδρου τῶν 'Αθηναίων [15]) βασιλέως· μετέσχον γὰρ καὶ οἱ 'Αθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν 'Ηρακλειδῶν.

1390 — 92. Θίγγρον [16])] Θίγγρος, πόλις 'Ικαρίας. Σάτνιον δὲ, ὄρος 'Ικαρίας. Χερσόνησον [17]) δὲ, τὴν περὶ τὸ Δώτιον, ἔνθα ᾤκει ὁ Ερυσίχθων. Κυρίτα δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας.

1395 — 96. Τῆς παντομόρφου] 'Ερυσίχθων τις Θετταλὸς, ὁ καὶ Αἴθων [1]) καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων Τριόπα [2]), ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος [3]). Η δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ

11) κυτίνιον) Sic lege pro κύτινον, vid. ſupra ad v. 980.

12) πολίχνιον) Pro πόλις Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ καὶ) Sic cum lineola ſuperſcripta noſtri pro ὁ καί: voc. autem σύνδεσμος abeſt a Vitt. 2 et 3.

14) δηλοῖ) Vitt. 2 et 3. σημαίνει.

15) 'Αθηναίων) Noſtri pro 'Αθηνῶν, et mox οἱ 'Αθην. pro 'Αθην.

16) Θίγγρον) Hoc ſchol. non extat in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. ſed eo ordine, quo edd. ante Seb.

17) Χερσόνησ. — 'Ερυσίχθ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed pro Δώτιον, vt etiam habent Stephan. et Callimach. in Cer. v. 25, legunt Δωτίνιον. 'Ερυσίχθων: ſic noſtri Codd. cum Aelian. V. H. I, 27. Athen. X, p. 416. Apollod. III, 14, 2. et 10. Tzetz. Chill. II, 665, ſed Palaephat. 24, et Ouid. Metam. VIII, 738. 'Ερισίχθων: vid. de eo Brod. ad Anthol. II, 31, p. 227.

1) Αἴθων) Cff. Reineſ. Varr. Lectt. III, 2. p. 370. Leopard. Emendatt. XIII, 9. et Suid. ad v.

2) Τριόπα) Pro Πριόπα Reineſ. l. l. pro Τριόπου, quod vulgatae conuenit. Noſtri corrupte: Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπης; Vitt. 2 et 3. Τρίωπος. cf. Weſſel. ad Diod. Sic. T. II, p. 379. Schol. Villoiſ. in Hom. Il. β, 75, Τριόπου.

3) Δήμητρος) Vitt. 2 et 3. Δημήτρας.

κορέννυσθαι τῆς πείνης 4). Εἶχε δὲ οὗτος 5) θυγατέρα Μήστραν 6) φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην 7) εἰς πᾶν εἶδος ζώου πιπράσκων ὁ πατὴρ 8), καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο. Ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, καὶ φεύγουσα, πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ 9). Ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει· Ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτεμὼν 10), ἤτοι πωλήσας, ἐλίμωττεν. Ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη 11), καὶ παρὰ τοῦ μὲν βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφεν ἑαυτήν τε καὶ τὸν ἑαυτῆς 12) πατέρα· ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο ταῦτα.

Αἴθωνος 13) πτερὰ] Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος 14), διὰ τὸν λιμόν. Πτερὰ δὲ νῦν, τὰ ἔσχατα.

1397 – 1400. Ὁ Φρὺξ δ', ἀδελφῆς 15)] Περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη τῆς Θράκης 16)

4) τῆς πείνης) Addunt Vitt. 2 et 3.

5) οὗτος) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

6) Μήστραν) Sic Vitt. 2 et 3. et Io. Tzetz. Chil. II, 665. μνήστραν Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea: Palaeph. l. l. μήτραν, cf. ibi Fiſch.

7) μεταβαλλ.) Vitt. 2 et 3. μεταβαλλόμενος, ſcl. pater, non apte. Io. Tzetz. l. l. v. 668. μεταβάλλουσα ἑαυτήν.

8) ὁ πατὴρ) Abeſt a noſtris, bene.

9) καὶ ταύτην — τοῦ λιμοῦ) Deſunt in noſtris. Haec lectio, quam etiam confirmat Leopard. Emendatt. XIII, 9. eſt ex emendatione Sebaſt. pro ταῦτα εἶχε μέθοδος τοῦ λιμοῦ.

10) ἐκτεμὼν) Pro ἐκτέμνων noſtri, recte. Palaeph. l. l. διαφθείρας.

11) πορνευομένη) Noſtri παραπορευομένη, mendoſe, cf. Palaeph. l. l.

12) ἑαυτῆς πατέρα) Vitt. 2 et 3. pro πατέρα: Vit 1. et Ciz. vt edd. vett. γέροντα. Deinde Vitt. 2 et 3. καὶ inſerunt poſt ὅθεν.

13) Αἴθωνος) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

14) Ἡσίοδ.) Nil eiusmodi iam reperitur in Heſiodo.

15) ἀδελφῆς) Vitt. 2 et 3. ἀδελφῶν.

16) τῆς Θράκης) Hic ponunt Vit. 1. et Ciz. aptius,

κατέδραμεν, ἤτοι ἐπόρθησε [17]). Οὗτος οὖν, φησὶ, τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην, τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος [18]) τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοὺς Μίνως, πορθήσει.

1401 — 08. Ὅς δήποτ' ἀμφώδοντος] Ὅστις δήποτε [1]) Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ [2]), φθέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα [3]) καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας. Ἤ, κατὰ τοὺς λοιπούς· Ὅστις τοῦ ἀμφώδοντος καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας [4]). Λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο [5]) ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης [6]), τὸν ὄνον πολλὰ [7]) ἀκούειν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι [8]), διὰ τὸ πολλοὺς [9]) ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει [10])· Λέγουσιν, ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους, καλουμένους [11]) Ὦτα Ὄνου, ὧνπερ [12]) ὁ Μίδας κρατή-

quam vulg. quae addit ea τῷ· ἐπόρθησε.

17) ἤτοι ἐπόρθ.) Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

18) καὶ ἐξάρχ. — δικάζ. αὐτοὺς) A noſtris abſunt.

1) ὅστις δήπ.) Vitt. 2 et 3. ὃς δή ποτε.

2) κατ' ἐμὲ) Hic Vit. 1. et Ciz. adiiciunt: κατὰ δ' ἑτέρους ὄνου, omiſſis tamen ſqq. ἢ κατὰ τοὺς — παρωτίδας.

3) κύφελλα) Vitt. 2 et 3. κύφελα hic et in ſeqq.

4) τὰς παρωτίδ.) Vitt. 2 et 3. negligunt τάς.

5) διὰ τοῦτο) Vitt. 2 et 3. διὰ ταῦτα.

6) Ἀριστοτ.) De Animal. V, 2. cf. quoque Io. Tzetz. Chill. I, 2.

7) τὸν ὄνον πολλὰ) Vit. 1. et Ciz. πολλὰ τὸν Μίδαν, male.

8) ἄλλοι — λέγ.) Vit. 1. et Ciz. ἄλλος δὲ λέγει.

9) διὰ τὸ πολλοὺς) Pro πολλοὺς Ciz. et Vit. 1. bene: ſic quoque Eudoc. p. 290. et Conon. Narr. 1.

10) ἔχει) Pro ἐστὶ Vitt. 2 et 3. at Vit. 1. et Ciz. neque ἐστὶ neque ἔχει.

11) λέγουσιν — λόφους, καλ.) Vit. 1. et Ciz. λέγονται — λόφοι καλούμενοι: Vitt. 2 et 3. λέγεται — λόφους καλ.

12) ὧνπερ) Pro οἷσπερ Vit. 1. et Ciz. recte.

σας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύδη ἔχειν ὄνου ὦτα. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὦτα ἔχων ὄνου, ἀπέκοψεν αὐτά· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει· δάπταις τιτύσκων, τοῦτ' ἔστι, ὁ διὰ τὸ αἷμα, καὶ τὰ τραύματα τὰς μυίας ἀποσοβῶν [13]).

Ex 1403. Δάπταις [14])] Ταῖς μυίαις, παρὰ τὸ δάπτειν.

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ] Πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ ἐν Εὐρώπῃ [15]) ἔσονται [16]).

1410. Κανδαῖος, ἢ Μάμερτος] Κανδαῖος καὶ Μάμερτος [17]) ὁ Ἄρης λέγεται.

1412. Ἡ 'πιμηθέως τοκὰς] Ἡ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς· ὅστις Ἐπιμηθεὺς [1]), μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν, ἦν φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν.

1413. Περσέως] Οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσέως [2]), τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχουσιν, ἧς ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, τὸν Περσέα ἐποίησε.

1414 — 15. Τῷ θάλασσα μὲν βατὴ] Ὁ γὰρ [3]) Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι κατὰ τῶν Ἀθηναίων [4]) ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσεν [5]),

13) οἱ δέ φασιν — ἀποσοβῶν) Haec ſoli Vit. 1. et Ciz. addunt.

14) δάπταις) Hoc ſchol. a Seb. prolatum noſtri ignorant.

15) ἐν Ἀσ. — ἐν Εὐρ.) Vitt. 2 et 3. tollunt vtrumque ἐν.

16) ἔσονται) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

17) Κανδαῖος — Μάμερτ.) Vit. 1. et Ciz. Κανδάων — Μαμερτός. λέγεται, a Seb. additum, noſtri non addunt.

1) ὅστις Ἐπιμηθ. vsque ad v. 1414. in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

2) οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσ. — ἔχουσιν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ Περσέως — ἔχουσι. qua lectione recepta non opus eſt emendatione Sebaſt qui poſt Δανάης inſerit ὁ Ξέρξης, et legit ἔχει pro ἔχουσιν.

3) γὰρ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

4) Ἀθηναίων) Pro Ἀθηνῶν noſtri

5) ἔχωσεν — ἐποίησε) Vit.

ἤτοι βατὴν γῆν ἐποίησε· τὸν δὲ Ἄθων [6]) τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ [7]). Καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράψω. Ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ τοῦ Ξέρξου σχολύδρια [8]), πᾶσαν τούτου τὴν ἱστορίαν πεπλατυσμένως ἐρῶ.

1416 — 20. Οἱ δὲ Λαφρίας οἶκοι Μαμέρσας] Οἱ οἶκοι [9]) τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως [10])· Οἱ δὲ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατακαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς [11]).

Ex 1419. Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται [12])] Ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε [13])·

Τεῖχος Τριτογενεῖ [14]) ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες

1. et Ciz. modo ἔχων: Vitt. 2 et 3. ἔκοψε, reliquis demtis.

6) Ἄθων) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Herodot. VII, 21. Ἄθωνα Vitt. 2 et 3.

7) ὡς ὁ Ἡρόδ. ἱστορεῖ) Absunt a nostris, quin adeo a Vit. 1. et Ciz. reliqua huius scholii.

8) σχολύδρια) Vitt. 2 et 3. χολύδρια: vtrumque voc. Lexica ignorant. Seruandum σχολύδριον, quod est Deminutiv. a σχόλιον, vt νησύδριον a νῆσος.

9) οἱ οἶκοι) Nostri pro οἶκος, aptius.

10) οὕτως) Nostri non habent.

11) καὶ μέμψ. — αὐτούς) Exciderunt in Vit. 3. oscitantia librarii, quia in schol. seq. repetitur αἰτιάσονται.

12) αἰτιάσ.) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3.

13) τόδε) Vitt. 2 et 3. τάδε.

14) τριτογενεῖ) Vit. 1. et Ciz. τριτογενείῃ, Vitt. 2 et 3. τριτογενειῶν, contra metrum. τριτογενεῖ Herodot. VII, 141. Polyaen. Strateg. l. I, p. 41. Scholiast. ad Aristoph. ἱππεῖς p. 349, b. et schol. Hermogenis Syrian. et Sosi-

πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε [15]) στρατηγῶν εἶπεν αὐτοῖς [16]), τὸν χρησμὸν τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς αἰνίττεσθαι [17])· διὸ πεισθέντες [18]) κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ναῦς [19]). Ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ex 1420. Πλούτωνος λάτριν] Φασὶν, ὅτι ἐν τῷ τρίποδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα ὡς ἐκ τοῦ [1]) Αἴδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφήνιζε [2]).

1422. Δίπλακα σκέπην] Δίπλακα εἶπεν, ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς· δύο γὰρ δέρματα ἔχει. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι [3]) πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν.

1424. Ἅπας δ' ἀναύρων] Ἰστέον, ὅτι [4]) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν· μόνος γὰρ ὁ ἐν Ἀττικῇ [5]) Ἰλισσὸς, καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ [6]) Ὀνοχῶνος [7]) καλούμενος ἀπεξηράνθησαν [8]), ὥς φησιν Ἡρόδοτος καὶ Καλλίμαχος·

pater p. 110. T. II, *Rhet. Aldin.* Thryll.

15) τότε) Vitt. 2 et 3. τηνικαῦτα.

16) εἶπεν αὐτοῖς) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

17) αἰνίττεσθαι) Pro λέγειν comprobant Vitt. 2 et 3. Videtur esse, vt συνεβούλ. ex emendatione Io. Tzetzae in altera recensione, nam Vit. 1. et Ciz. qui, ni fallor, sunt primae recensionis, λέγειν tuentur.

18) διὸ πεισθ.) Vit. 1. et Ciz. πεισθ. δέ.

19) ναῦς) Addunt Vitt. 2 et 3.

1) ἐκ τοῦ) Vitt. 2 et 3. tollunt ἐκ.

2) ἐσαφ.) Vitt. 2 et 3. ἐσαφήνισε.

3) ἀρχαῖοι) Pro Ἀχαιοὶ nostri cum Seb.

4) ἰστέον, ὅτι) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, et mox ὡς πάντες pro ὅτι πάντες.

5) ἐν Ἀττικῇ) Sine art. τῇ Vit. 1. et Ciz. ἐν Ἀττικοῖς Vitt. 2 et 3.

6) ἐν Θεσσαλ.) Nostri art. τῇ iterum omittunt.

7) Ὀνοχ.) Pro Ὀνόχων a Seb. emendatum, recte: nostri vulg. tenent.

8) ἀπεξ.) Pro ὑπεξηράνθ. nostri.

Ἡρόδοτος δὲ φησὶ 9), ἀποξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος 10) δὲ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

1426. Κύφελλα] Τὰ ὦτα εἶπεν 11) ἀνωτέρω, νῦν δὲ νέφη φησὶ, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. Λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν.

1427 — 28. Κίμμερός θ' ὅπως] Κιμμέριοι, ἔθνος περὶ 12) τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον 13). Ὁ δὲ νοῦς· Ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς 14) τῶν Κιμμερίων, ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος 15) ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα, συγκρύψει 16) τὸν ἥλιον.

1429 — 31. Λοκρὸν δ' ὁποῖα] Ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται, ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν 17).

9) καὶ Καλλίμαχος· Ἡρόδοτ. δὲ φησὶ) Vit. 1. et Ciz. addunt, a reliquis omiſſa; quae ſane lectio videtur veriſſima. Attamen, vt me docuit Thryllit. apud Sotionem de lacubus p. 127. ed. Sylb. legitur: τὴν κατὰ Ἄβδηρα λίμνην Κύστειρον καλουμένην φασὶ τὸ Ξέρξου στράτευμα πῖνον ἀναξηράναι. cf. Herodot. VII, 196. Locus Callimachi laudatus inerat libro περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν deperdito.

10) ἄναυρος) Schol. Apollon. I, 9. ἄναυρον λέγει τὸν χείμαῤῥον· οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 181. et Spanh. ad Callimach. in Dian. 101.

11) εἶπεν) Tollunt Vit. 1. et Ciz. legentes: ἀνωτέρω μὲν κύφελλα τὰ ὦτα, νῦν δὲ φησι τὰ νέφη. cf. Suid. de voc. κύφελλα.

12) περὶ) Ciz. et Vit. 1. παρά.

13) κεκαλ.) Vitt. 2 et 3. κεκαλυμμένοι. cff. de Cimmeriis Io. Tzetz. in Chill. XII, 448, et ſchol. Aeſchyl. Prometh. 729, vbi dicc. ἀφώτιστοι et habitare ad Taurum Scythicum et paludem Maeotida.

14) σκοτασμὸς) Noſtri pro σκοτισμός.

15) σκότος) Vit. 1. et Ciz. σκότον.

16) συγκρύψ.) Noſtri καλύψει, vt Lycophr.

17) χρόνον — ἀσθένειαν) Vitt. 2 et 3. τῇ νίκῃ λαμπρυνθεὶς, reliquis demtis. Vit.

1432 — 34. Μόσυνα Φηγότευκτον] Νῦν τὴν ναῦν λέγει· εἰώθασι [1]) γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους· ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης, φησὶν [2]), νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτου [3]) φυγῆς γεύσεται, ναῦν [4]) ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόρη ἀναζητεῖ [5]) σκότον ἐρημίας, ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐτῇ [6]), ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου πολεμίου [7]) διώκηται. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [8])· Αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης. Ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν μόσυνα Φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν. Οὕτω δὲ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματουμένη χαλκηλάτῳ ξίφει (ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλᾶται [9]) καὶ ψηλαφᾷ) λυκοψίαν κνεφαίαν. Καὶ ταῦτα μὲν [10]) οὕτως. Ἡμεῖς δὲ [11]), κατὰ τὰ προυπεσχημένα [12]), τὴν περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορίαν πλατυτέρως γράφειν ἀρχώμεθα.

1. et Ciz. consentiunt cum vulg. sublatis modo ὁ θᾶττον — ἀσθένειαν.

1) εἰώθασι — ξυλίνοις) Non extant in nostris.

2) φησὶν) Hinc Seb. verba schol. proxime praeced. ἀνθήσας — ῥόδον perperam repetiit, quae haud dubie margini cuiusdam Cod. Msc. allita alieno loco sunt obtrusa. Eiicienda itaque, cum nil ad sensum verborum iuuandum facerent, curauimus.

3) παλιμπλ.) Vit. 3. παλιμπλόου.

4) ναῦν) Vit. 1. et Ciz. ναῦς, non apte.

5) ἀναζητεῖ — ἐρημίας) Vit. 1. et Ciz. ζητεῖ σκότου ἐρημίαν: Vitt. 2 et 3. ἀναζητῶν σκότος ἐρημίας.

6) ἐν αὐτῇ) Pro ἐν αὐτῷ bene iungunt voc. ἐρημίας.

7) πολεμίου) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

8) ἡ δὲ σύνταξις vsque ad χαλκηλάτῳ ξίφει desiderantur in Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo ἡ δὲ σύντ. οὕτως.

9) παμφαλᾶται) Vitt. 2 et 3. παμφαλῶται, perperam.

10) καὶ ταῦτα μὲν — vsque ad v. 1437. omnia absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur addita a Io. Tzetza, qui in Chil. I, 32. eadem eodemque modo narrat.

11) ἡμεῖς δὲ) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. non addunt.

Ἱππίας, ὁ Πεισιστράτου, τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν δὲ παρὰ [13]) Πέρσας, ἱκετεύει Δαρεῖον, στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν [14]). Καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης [15]) φησίν. Ἡρόδοτος [16]) δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπὸ Ἀρισταγόρου [17]) τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις καὶ ἑτέρας οὔσας [18]) ὑπὸ Δαρεῖον. Ὁ μαθὼν ὁ Δαρεῖος ἤρετο, τίνες εἶεν [19]) οἱ Ἀθηναῖοι; καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντος δὲ τούτου περὶ τὸν Ἄθων [20]), ὡς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς· δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυ-

12) προϋπισχ.) Vit. 3. ὑπισχόμενα; fcl. ad v. 1414.

13) δὲ παρὰ) Pro σὺν περὶ Vitt. 2 et 3.

14) κατ' Ἀθην.) Vitt. 2 et 3. pro κατὰ Ἀθ.

15) Ἀριστείδης) Equidem non repugnauerim Sebaftiano, qui Milefium illum hiftoricum, a Plutarcho in Parallel. Stobaeo Serm. VII, aliisque faepius laudatum in hiftoria, quam de rebus Perficis confcripferit, intelligi arbitratur. Veruntamen fi is Io. Tzetz. in Chil. I, 32. v. 852. confuluiffet, quem vero neque hic, neque alias confulere fuftinuit, Aelii Ariftidis Panathenaicum intelligendum effe cognouiffet, nam ibi fic: ὡς ὁ παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριστείδου γράφει. Attigit, vt Seb. obferuat, quod Tzetzes hic refert, idem Ael. Ariftid. in orat. πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων, c. 278. vbi fcholiaft. haec adnotat: ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἱππίας, μνησικακῶν ἦλθε πρὸς Δαρεῖον, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι.

16) Ἡρόδοτ.) L. V, 96 fqq.

17) Ἀρισταγόρου) Vt Herodot. et Io. Tzetz. in Chill. l. l. fed Vitt. 2 et 3. Ἀριστάρχου, perperam.

18) ἑτ. οὔσας) Vitt. 2 et 3. deleto voc. πολλὰς, bene.

19) εἶεν) A Seb. fupplementum noftri non agnofcunt.

20) Ἄθων) Noftri, vt fupra, pro Ἄθωνα (Io. Tzetz. Chil. l. l. v. 856. πρὸς Ἄθω) fed ναυαγ. τούτου, vt edd. ante Seb. ναυαγήσαντα — τοῦτον: cf. de hoc naufragio Herodot. VI, 44 et 45.

ρίδα [21]), γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. Οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς Φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Εὑρόντες [22]) δὲ Μῦν τινὰ Σάμιον, ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα, κατά τινας μὲν, ἀνεῖλον· κατά τινας δὲ, ἄτιμον ἐποίησαν. Ὡς καὶ Ἄρθμιον [23]) τὸν Ζε-

21) σπυρίδα) A Seb. perperam eiectum reuocauimus, nam πρέσβεις ab ipſo e Codd quibusdam intruſum non hiſtoriae quidem, cf. Herodot. VI, 48, ſed Io. Tzetzae, auctori huius ſcholii, in Chill. I, v. 858. aduerſatur, vbi eadem tradit: πέμπει δ᾽ αἰτῶν τοῖς Ἀττικοῖς σπυρίδα γῆν καὶ ὕδωρ, h. e. *ſportulam terra et aqua repletam.* Vitt. 2 et 3. legunt κυρσίλαν, mendoſe, quod vero σπυρίδα magis conuenit: forte leg. κυσίριν, vas, vel κυρσίλον, qui poſtea nominatur, verum is erat Athenienſis. Sine dubio πρέσβεις, quod iam latet in ἔπεμψε, in Codd. Sebaſt. a gloſſatoribus eſt illatum.

22) εὑρόντες) Addunt noſtri, bene: omiſſo vero voc. Μῦν, quod fortaſſe excidit. Io. Tzetz. Chil. I, 888. in hiſtoria Xerxis commemorat Mandroclem Samium. An ille eſt, qui hic Μῦς nominatur? Videtur eſſe, et compendio ſcripturae Μανδροκλῆς corruptum.

23) Ἄρθμιον) Noſtri pro Ἀρίθμιον, recte. In ora Vit. 3. adnotatur: εἴρηται περὶ τοῦ Ζηλείτου Ἀρθμίου, οὗ καὶ Δημοσθένης μέμνηται. Arthmium autem Zelitam infamia notatum fuiſſe, quod aurum Medicum in Graeciam corrumpendorum Graecorum cauſa intulerit, Demoſth. Philipp. III, T. I, p. 121, et de falſa legat. p. 428. ed. Reisk. tradit. *Nonnus*, id aſſert Thryllit., ἐξηγήσει ἱστοριῶν in ἁ στηλιτ. *Theologi occurrentium p.* 127, *ed. Eton.* Στήλη δέ ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει σχήματι τετραγώνῳ, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις· οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην (ſic) Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν, ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. Idem narrat Dicaearch. in orat. in Ariſtogiton. p. 90. ed. Reisk. Ad De-

λείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα 24) πρεσβευόμενον. Κυρσίλον 25) δὲ, τῆς Βουλῆς ἕνα, κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευσε 26) πέμπειν τῷ Βαρβάρῳ. Αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οά 27), ὁ Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι 28) Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην 29), ἀνεψιὸν αὐτοῦ, καὶ ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον 30) εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν, Εὐβοΐδος 31) πόλιν. Ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι (σὺν οἷς ἐτύγχανε καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος 32) Ἀθηναίων 33) καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς τῶν χιλίων) ἡττῶν-

mosth. Philipp. III. tradit Reisk. Codd. Parif. V et VIII, et Auguftan. I et II. legere Ἀρίθμιον.

24) χρυσίον — κομίσαντα) Vitt. 2 et 3. περὶ Δαρείου χρυσίον βαρβ. αἰτήσαντα, quod vero Demofiheni et Dicaearcho repugnat, qui narrant: ὅτι χρυσὸν f. χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων Μήδων ἤγαγε f. ἐκόμισε ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων.

25) κυρσίλον) Vitt. 2 et 3. κυρσίλιον, et poftea κυρσιλίου pro κυρσίλου.

26) συνεβούλευσε) Pro συνεβούλευε noftri, bene.

27) τῷ αὐτῷ — Ὀλυμπ. οά) Haec verba Vitt. 2 et 3. annectentes fuperioribus παῖδας αὐτοῦ cum interpunctione, pergunt fic: Ὁ δὲ Δαρεῖος, non inepte.

28) ἐκστῆσαι) Vitt. 2 et 3. ἐκστῆναι.

29) Ἀρταφ.) Herodot. VI, 94.

30) Νάξον) Herodot. l. l. Ἀθήνας, fed Io. Tzetz. Chil. I, 862. quoque Νάξον.

31) Εὐβοΐδος) Pro Εὐβοΐδα noftri non agnofcunt: retinent vulg. Forte leg. vt in Chil. l. l. v. 962. Εὐβοίας.

32) Μιλτ. στρατηγ.) Mire Vit. 3. καὶ Μιλτιάδης στρατηγοῦντες.

33) Ἀθηναίων) Noftri cum Seb. pro Ἀθηνῶν.

ται 34), καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. Ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεῦσαι 35). Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ.

Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος 36) αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. Ἦν δὲ 37) ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ 38) τῆς στρατιᾶς, ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι 39). Πλοῖα δὲ δισχίλια 40) διακόσια ἑπτά 41). Τετρακόσια δ' ἦν 42) τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις 43). Βούβαρις γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος 44) προπεμφθέντες 45) μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς 46) τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν

34) ἡττῶνται) Herodot. VI, 114.

35) στρατεῦσαι) Herodot. VII, 1.

36) Μαρδ. λέγ.) Herod. VII, 5.

37) ἦν δὲ) Noſtri pro ἦν οὖν.

38) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

39) μυριάδ. πεντακόσιαι) Pro μυρ. πεντακόσιοι noſtri. Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 879: aliter Herodot. VII, 60 et 184.

40) δισχ.) Pro χίλια conſenſu noſtrorum dedit Sebaſt.

41) ἑπτά) Pro ἑξήκοντα noſtri Codd. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 877. et Herodot. VII, 184. Sine dubio litterae ζ et ξ confuſae, quae primum erant ſcriptae.

42) ἦν) Noſtri ἦσαν.

43) φύσεις) Io. Tzetz. in Chil. I, v. 883. τῶν στοιχείων.

44) Ἀρταχαῖος) Sic quoque noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, v. 918. ſed Herodot. VII, 21. Ἀρταχαίης.

45) προπεμφθ.) Seb. conſentientibus noſtris pro προυπεμφθ. quod eſt auctore Thryllit. σόλοικον, immo barbarum.

46) ὀρυγῆς) Ita quoque Io. Tzetz. Chil. I, 915. Vit. 2. ὀρυγοῦς: Vit. 3. ὀρυοῦς, vitioſe. Herodot. l. l. τοῦ ἔργου. Lexica vero quum

ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις 47) ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη 48) (ποδῶν) δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν, οἷα δούλην, δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς προτέρας, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν 49)· ναῦς πλαγίας 50) κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. Ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. Ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρησαν 51) καὶ προσήλωσαν. Εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς 52), καὶ ἐπέῤῥανον ἐπὶ τὴν γῆν 53) φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεραι δοκοὶ περικλείουσαι 54) τὴν γέφυραν, μήπως τὶς ὀλισθήσας 55), καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω

ignorent voc. ὀρυγὴ, omnino leg. ὀρυχῆς.

47) διακοσίαις) Sic noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, 891. verum Herod. VII, 35. τριακοσίαις: forte σ et τ permutatae.

48) ζεύγη) Vitt. 2 et 3. addunt βοῶν, ſine dubio ex ore dictantis male exceptum, et fraude adiuncti ζεύγη corruptum pro ποδῶν, ita vt ποδῶν δεσμῶν ſit i. q. Io. Tzetz. in Chill. I, 892. vno verbo ποδοπεδῶν, Herodot. vero l. l. πεδέων exprimit. Vncis incluſum ποδῶν addidimus.

49) ἑτέρας — ἐποίησαν) Vitt. 2 et 3. ἑτέρας δὲ γεφύρας τούτῳ τῷ τόπῳ ἀντὶ τῆς πρ. ἐπ. ſane non inepte, niſi vulgat. magis congrueret Herod. VII, 36, τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν· ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε.

50) πλαγίας) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 895: Herod. l. l. ἐπικαρσίας: ſed Vitt. 2 et 3. πλαγίως.

51) ὑπεστόρ.) Vitt. 2 et 3. ὑπεστήριξαν.

52) τὰς δοκ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς δοκ.

53) ἐπέῤῥαν. — γῆν) Noſtri modo ἔῤῥαινον, ſublatis ἐπὶ τὴν γῆν. Io. Tzetz. l. l. v. 908. ἄνωθεν (h. e. ἐπὶ τὴν γῆν) ἐπιῤῥαίνουσι μυῤῥίνην τε καὶ δάφνην.

54) ἕτεραι — περικλείουσαι) Vitt. 2 et 3. ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες.

55) τὶς ὀλισθ.) Noſtri pro ὀλισθ. τὶς. Deinde πέσῃ pro

μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λιθίνην αὐτῷ 56) ἕδραν ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ἥπερ ἐφιδρυσθεὶς 57) ὕστερον, ὅτε 58) παρεγεγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε.

Πρῶτον δὲ περὶ τὰς Κελαινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας 59), ἐλθὼν 60) ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο 61) χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. Καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε 62) ἀργυρίου ἐχαρίσατο δισχίλια 63) τάλαντα, καὶ υ΄ μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας 64). Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀσπασάμενος 65), καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀποπληρώσας 66), ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας 67) καὶ Λυδίας. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον 68) ἐχρύσωσεν 69) αὐτὴν διὰ τὸ

καταπέσῃ. Io. Tzetz. Chil. I, 904. μή πως ἐκ τῶν πλαγίων τὶς εἰς θάλασσαν ἐμπέσοι.

56) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

57) ἐφιδρυσθεὶς) Noſtri recte pro ἐφιδρυθεὶς l. ἐφιδρυνθείς.

58) ὅτε) Pro ὅταν Vitt. 2 et 3. bene.

59) τῆς Φρυγ.) Noſtri delent art. τῆς.

60) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. addunt Πεισιστράτῳ, quod turbat contextum verborum. Thryllit. coniicit πανστρατί.

61) ἐδωρήσ.) Herodot. VII, 27. Noſtri ἐχαρίσατο, vt mox quoque ἐχαρίσατο pro ἐχαρίζετο, bene.

62) τότε) Praemiſſum δὲ delent Vitt. 2 et 3.

63) δισχίλ.) Vit. 3. δυσχίλ.

64) καὶ υ΄ μυρ. — ἀπολειπομένας) Vitt. 2 et 3. καὶ τετρακοσίας μυρ. δαρεικῷ χρυσονομίσματι χιλιάδα ὀλίγα ἀπολειπόμενος, mendoſe. Herodot. VII, 28. τετρακοσίας μυρ. στατήρων Δαρεικῶν, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιαδέων.

65) ἀσπασάμενος) Vitt. 2 et 3. ἀποδεξάμενος. Io. Tzetz. Chil. I, 950. τὴν γνώμην θαυμάσας.

66) ἀποπληρ.) Pro ἀναπληρώσας noſtri cum Herodot. VII, 29.

67) διὰ Φρυγίας) Noſtri ſine art. τῆς.

68) Ἡρόδοτ.) VII, 31.

κάλλος αὐτῆς. Κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω [70]), ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἐξηράνθη [71]) ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις [72]) ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Πεφθακότος δὲ αὐτοῦ [73]) περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις [74]) ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένοντο ἕτερα· ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικόπως [75]) τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διεπεραιοῦτο [76]).

Ἐρχομένου δὲ καὶ αὐτοῦ [77]) πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς τοιοῦτος [78])·

Τεῖχος [79]) Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς,
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει [80])·
Μὴ δὲ σύγ' ἱπποσύνην [81]) τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα [82])
Πολλὸν ἀπ' Ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

69) ἐχρύσ.) Herodot. δωρησάμενος κόσμῳ χρυσέῳ.

70) προσωτέρω) Vitt. 2 et 3. πρόσω. Vulg. προσωτέρως.

71) ἐξηράνθη) Pro ἀπεξηρ. nostri cum Tzetz. Chil. I, v. 931.

72) ἐν Ἀθήναις) Io. Tzetz. v. 933. in Chil. I. περὶ Ἀθήνας. Idem h. l. est ἐν, quod περί.

73) πεφθακότος — αὐτοῦ) Pro πεφθακότες Vit. 2. bene, vt antea πορευομένου αὐτοῦ.

74) ἔκλειψις — ἐγένοντο ἕτερα) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔκλ. ἡλ. ἐγένετο καὶ σημ. ἕτερ. cf. Herodot. VII, 17.

75) ἀπερικόπως) Abest a nostris, non bene. Io. Tzetz. in Chill. I, 950. ἐπεραιοῦτο ἀδιαστίκτῳ βάσει.

76) διεπεραιοῦτο) Nostri recte pro διαπεραιοῦται.

77) καὶ αὐτοῦ) Nostri addunt, bene.

78) τοιοῦτος) Vitt. 2 et 3. οὗτος.

79) τεῖχος) Herodot. VII, 141. vid supra ad v. 1419. *Leguntur quoque hi vers. ap. Niceph. Gregor. ad Synes. p. 369. et primus solus p. 422. Addit subiungitque statim, reliquis rescissis, priori versui schol. Hermogenis Sosipater et Syrianus*: ὦ θεῖα σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. Thryllit.

80) τό — ὀνήσει) Vit. 2. τότε τὲ κατονήσει: Vit. 3. τόγε τε καταναήσει, perperam.

81) ἱπποσυν.) Vit. 2. ἱπ-

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς Βαρβάρους κατεναυμάχησαν, σοά πλοῖα ἔχοντες τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν πάντα. Ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων [83]) ὄρος, ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπρῶς ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως [84]) ἐκρύβη ὁ ἥλιος. Τότε μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν τοῦτο [85]), εἶπε τοῖς στρατιώταις· „Ἀριστοποιήσασθε, „ὦ ἄνδρες, ἵνα παρ᾽ Ἅιδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. Θαῤ-„ῥεῖτε δέ· οὐ γὰρ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν „πολεμήσομεν.“ Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον [86]) παρόδους κατείληφε. Καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς [87]) ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελ-

ποσοῦν: Vit. 3. ἱπποσῖν, vitiose.

82) ἰόντα) Vit. 3. ἐόντα.

83) Αἰγάλ.) Noſtri Αἰγάλαιον. Lege potius cum Herodot. VIII, 90. Αἰγάλεων. Potterus Αἰγάλεως putat eſſe formae Ionicae, Αἰγάλαος autem formae communis. Io. Tzetz. Chill. I. v. 978. ἄνωθι τοῦ ἐκγαλέου (αἰγαλέου) ὄρους.

84) ἐπαφέσεως) Verbum ἐπαφίημι Lexica habent, ſed ſubſtantiuum ἐπάφεσις adhuc ignorant. Vit. 2. legit ἀφέσεως.

85) τοῦτο) Noſtri ponunt bene poſt στρατηγῶν.

86) περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον) A Seb. remotum pro ἐν Θερμοπύλαις repoſuimus, quum illud quoque Io. Tzetz. Chil. I, 960. exhibeat. Malumus cum ipſo Tzetza errare potius, ſi error eſt, quam ei obtrudere lectionem, etſi veram, tamen ei alienam et a gloſſatore illatam. Plures autem erant vrbes eius nominis, cf. Steph. Byz.

87) πολλοὺς, ſeq. μὲν, Vitt. 2 et 3. delent, recte. cf. Herodot. VII, 224.

φοὺς τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντέστη 88) γενναίως μαχόμενος, ὡς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι 89). Τέλος δὲ 90) συμπατήσαντες 91) αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Λαβόντες δὲ 92) τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν.

Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον, προσέτι δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μέρος λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ 93) στρατεύματος, ὑπεχώρει. Καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῷ διαφθείρονται. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Στρυμόνος 94) νηῒ Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν 95) θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις πρὸς τὴν πατρίδα 96) δυστυχῶς ὑποστρέφει. Τὸν δὲ Μαρδόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον, τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι᾽ ὃν ἀνῃρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτω. Ξέρξης δὲ, πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἧτταν 97) ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστιδος 98) ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ

88) ἀντέστη) Vit. 3. ἀντέστησε.

89) μάχεσθαι) Vit. 3. μαχέσασθαι.

90) τέλος δὲ) Pro τέλος Vitt. 2 et 3.

91) συμπατήσ.) Noſtri male συμπατήσαντα.

92) λαβ. δὲ) Noſtri ſeq. καὶ tollunt, et pro λεωνίδου legunt λεωνίδους.

93) ἑαυτοῦ) Noſtri non agnoſcunt cum Io. Tzetz. Chil. I, 994.

94) ἀπὸ Στρυμ.) Noſtri διὰ Στ. Io. Tzetz. Chil. I, 996. ἀπὸ Στρ. ἐπιβὰς νηὸς αὐτὸς Φοινίσσης.

95) εἰς τὴν) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 998. Vit. 3. πρὸς τήν.

96) πρὸς τὴν πατρ.) Noſtri cum Io. Tzetz. l. l. v. 1000. pro εἰς τὴν πατρ.

97) ἧτταν) Pro ἥτταν noſtri, recte.

98) Μασίστ.) Noſtri Μασίτιδος. Io. Tzetz. Chil. I,

συνέχχιρεν, ὥςπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν [99]) ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ [100]) πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. Τέλος ἐλθὼν [101]) εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

1437. Δειναῖσιν [1]) ἀρχαῖς] Ταῖς δειναῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν] Ἀντὶ τοῦ, ἐν [2]) τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς ἀρουμένης ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439 — 40. Ἕως ἂν αἴθων] Ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. Ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Ὀλυμπιὰς [3]), εἰς Πύῤῥον, τὸν Ἀχιλλέως, καὶ Ἕλενον, τὸν Πριάμου, τὸ γένος ἀνέκαθεν ἀνέφερεν, ὥς φησι Θεόπομπος [4]) καὶ Πύρανδρος [5]). Ἀνάγει δὲ τὸ

1007. *γυναικὸς αὐτοῦ τοῦ Μασιστίου.*

99) *πᾶσαν*) Vit. 2. *ἅπασαν.*

100) *οἷα καὶ*) Io. Tzetz. Chil. I, 1011. addit bene *μέχρι νῦν*

101) *ἐλθὼν*) Noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, 1012. pro *ἀπελθών.*

1) *Δειναῖσιν*) Schol. v. 1437 et 1438. in Vitt. 2 et 3. non reperiuntur. Vit. 1. et Ciz. *δίκαισιν* pro *δειναῖσ.* cff. Nott. ad Lycophr. Seb. hic addit: *Minime placet haec interpretatio, ideoque eam non ſequimur.* Verum quamnam ſequitur? nullam dedit aliam.

2) *ἐν*) Delent Vitt. 2 et 3.

3) Ἡ *γὰρ μήτηρ* — Ὀλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro *ἡ γ.* Ὀλ. *ἡ μήτ.* Ἀλεξ.

4) *Θεόπομπος*) *In hiſtoriis Philipp. quas libris* 58. *conſcripſiſſe teſtantur plures auctores, inpr. Diod. Sic.* XVI, *p.* 511 *vid. Phot. Bibl. C.* 176. Sebaſt. Vit. 3. perperam *Θεόπεμπτος.* Supra ad v. 174. quoque vulg. *Θεόπεμπτος* pro *Θεόπομπος.* cf. ibi dicta.

5) *Πύρανδρ.*) Forſ. in Peloponneſiacis, quorum mentionem facit Plutarch. in Parall. min. c. 37. T. VII, p. 250, ed. Reisk. *ὡς Πύρανδρος ἐν τετάρτῳ πελοποννησιακῶν.* Forte leg. *Πείσανδρος.* cf. *Bibl. der alten Litterat. St.* II, *p.* 104, et Heyne ad Virg. Aen. T. II, p. 233.

γένος, ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακόν· ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δαρδανον.

1441. Θεσπρωτὸς [6])] Διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἠπειρῶτιν εἶναι.

Χαλαστραῖος] Γράφεται [7]) καὶ Χαλαδραῖος· καὶ γὰρ παρακατιὼν [8]), φησί· Χαλάδρης λύκον. Χάλαδρα [9]) δὲ, ἢ Κάναστρον [10]), πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν δηλοῖ [11]).

1442. Περηνῇ θ' ὁμαίμων] Ὁμαίμων, τῶν Περσῶν, παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἀπὸ Ἡρακλέους τοῦ Περσείδου, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως [12]). Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, καὶ Σθένελος. Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης [13]) δὲ Ἡρακλῆς. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος.

1443 — 45. Ἀργείων πρόμους] Ἢ Ἀκταίων πρόμους. Ἀργεῖοι δὲ [14]) καὶ Ἀκταῖοι, οἱ Ἀθηναῖοι.

6) Θεσπρωτὸς) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3. exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. sed demum post χαλάδρης λύκον.

7) γράφεται καὶ χαλ.) Vit. 1. et Ciz. pro καὶ χαλ. γρ. Vit. 2. et 3. γράφεται ignorant. Deinde Vit. 1. et Ciz. praemittunt καναστραῖος λεὼς pro χαλαστραῖος: Vitt. 2 et 3. vero modo καναστραῖος. cff. Nott. ad Lycophr.

8) καὶ γὰρ παρακατιὼν) Sic nostri cum Seb. pro καὶ γὰρ κατιών.

9) χάλαδρα) Vit. 1. et Ciz. καλάδρα. Haec autem vsque ad δηλοῖ absunt a Vitt. 2 et 3.

10) ἢ κάναστρον) Pro ἢ χάλαδρα Vit. 1. et Ciz. vulg. κάναστρα, vid. Steph. ad κάναστρον, et Nott. ad Lycophr.

11) δηλοῖ) Pro φησὶ Vit. 1. et Ciz. bene.

12) ὁ γὰρ Ἀλέξ. — Περσέως) Vit. 1. et Ciz. hic apte inserunt, omissis ad extrem. cum Vitt. 2 et 3. verbis οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως, alieno plane loco positis.

13) Ἀλκμήνης) Sic Vit. 1. et Ciz. sublata praeposit. ἐκ, recte.

14) Ἀργεῖοι δὲ) Vit. 3. Ἀρ-

Ἀπῴκησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Πέρσας [15]) τινὲς τῶν Ἀθηναίων. Νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι καὶ δοῦναι αὐτῷ τῆς μονοκρατορίας [16]).

1446. Οἳ δὴ μεθ' ἕκτην γέννχν αὐθαίμων] Ἀδελφός μου, φασὶ, μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται [1]). Ὁ δὲ λόγος [2]) περὶ Ταρκυνίου, τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως [3])· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν [4]) οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἕκτος ἦν. Ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον [5]), εἶτα Νοῦμαν, Τοῦλλον Ὀστίλλιον τρίτον, τέταρτον Ἄγκον Μάρκιον [6]), πέμπτον Ταρκύνιον Πρίσκον [7]), ἕκτον Σέρβιον Τούλλιον [8]), ἕβδομον Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον [9]), εἶτα Βροῦτον καὶ ἑτέρους [10]).

γεῖοι γάρ; verum Ciz. et Vit. 1. haec omittunt.

15) εἰς Πέρσας) Nostri pro ἐπὶ Πέρσ. In Vitt. 2 et 3. exciderunt τινὲς — τοὺς Πέρσας lapsu librarii ob repetitum voc. Πέρσας.

16) τῆς μονοκρ.) Vit. 1. et Ciz. pro τὴν μονοκρατορίαν, recte, scl. σκῆπτρον. Addunt adeo Vitt. 2 et 3. τὰ σκῆπτρα τῆς μονοκρ.

1) ἤτοι ἐκ — νομισθήσεται) Vit. 1. et Ciz. tantum ἤγουν συγγενὴς, Vitt. 2 et 3. ἤγουν συγγένειαν.

2) ὁ δὲ λόγος) Vitt. 2 et 3. λέγει δέ.

3) Ταρκυνίου — βασιλέως) Nostri, vt ante Seb. Ταρκινίου τοῦ Ῥωμαίου.

4) ὡς φλυαρ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, omissis sqq. οἱ τὰ — σχολιάσαντες. Haec sunt Isaac. Tzetzae, illa vero Io. Tzetzae.

5) Ῥωμύλον) Nostri Ῥωμῦλον, vt etiam ap. Dionys. Hal. in quibusdam editt.

6) Ἄγκ. Μάρκιον) Nostri, vt ante Seb. Μάρκον Ἄγκον.

7) Ταρκύν. Πρίσκον) Vitt. 2 et 3. vt olim, Ταρκ. τὸν ὑπερήφανον, οὐ Ταρκίνιον, perperam. In Vit. 1. et Ciz. Ταρκ. ἕβδομον negligentia librarii exciderunt.

8) Σέρβ. Τούλλ.) Nostri modo Τουλλιον.

9) ἕβδομ. — ὑπερήφ.) Desunt etiam in Vitt. 2 et 3.

10) ἑτέρους) Vit. 3. τοὺς ἑτέρους.

Ἐκεῖνοι δέ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λίος [11]), τρίτος Ὁστίλλιος [12]) Ἄπυς [13]), τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος [14]), πέμπτος Πρίσκος Ὀρπίνιος [15]), ἕκτος Ταρκύνιος Τούλλιος [16]) (ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρᾶτο [17]) τοῖς ὀνόμασιν) ἕκτος οὖν ἐστὶ [18]), φησὶν, ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρκύνιος [19]). Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. Ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκων [20]) ἢ δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου, οὐχ οὕτω φημὶ, ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἓξ γενεὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρκύνιος πολεμήσει· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλάκις [21]) καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσσῃ ἀλλήλους [22]) ἐπολέμησαν. Ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ πρώην [23]), ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ

11) Πομπ. Λίος) Sic quoque Vitt. 2 et 3. Debet esse Πομπήλιος. Vit. 1. et Ciz. πομπήϊος ἐστὶ ἴος (lege λίος).

12) Ὁστίλλιος) Pro Ὁστίνιος Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui vulg. tuentur.

13) Ἄπυς) Vitt. 2 et 3. Ἄμπυς. Vit. 1. et Ciz. Ἄπις.

14) Μάρκ. Καρπίν.) Consentiente Vit. 2. Μάρκ. Ταρτάνιος Vit. 3. Μάρκ. Καρσίνιος Vit. 1. et Ciz.

15) Ὀρπίνιος) Vit. 1. et Ciz. ὁ ἑρπίνιος.

16) Ταρκ. Τούλλιος) Vit. 1. et Ciz. Τούλιος ἢ Ἰούλλιος (f. Τούλλιος) Ταρπίνιος. Vit. 2. Τούλλιος Ταρπίν. Vit. 3. Ταρπίνιος Τούλλ.

17) πλείοσιν ἐχρ.) Vit. 1. et Ciz. πλείστοις ἐχρῶντο.

18) ἐστὶ) Addunt Vitt. 2 et 3.

19) Ταρκ.) Nostri Ταρπίνιος hic et postea.

20) γινώσκων) Nostri, vt ante Seb. γινώσκω, sed γινώσκων iam Thryllit. coniecit legendum esse.

21) πολλάκις) Pro πολλὰ Vit. 1. et Ciz. recte: seq. καὶ absorpsit vltimam syllabam voc. πολλάκις.

22) ἀλλήλους) Additum in vulg. πρὸς nostri delent.

23) συγγενῆ — πρώην) Nostri non agnoscunt: glossema redolet.

κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποιήσαντο [24]), οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀποδόντες τὸν νεκρὸν Ἀλέξανδρον [25]), οἱ δὲ Μακεδόνες τὸν ἐκείνων στρατηγόν· καὶ οὕτως εἰρήνευσαν.

Ἄλλως [26])· Ὡς δὴ μεθ' ἕκτην γενεὰν ὁ Ταρκύνιος συμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτὸν ἑαυτῷ ἐποίησε, καὶ λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

1452. Εἰς νάπας δασπλήτιδας [1])]. Νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιαι [2]) πέτραι, αἱ [3]) ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ [4]), αἱ καταπληκτικαί.

1454. Λεψιεὺς [5])] Ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐγχρίσας ψευδηγόροις [6]) φήμαις τοὺς λόγους, ἢ τὴν [7]) ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ἤγειρεν [8]) ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἐστὶ μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην [9]) λέγει.

24) ἐποιήσαντο) Vitt. 2 et 3. pro ἐποίησαν, bene.

25) Ἀλέξανδρον) Dant Vit. 1. et Ciz. et pro ἀποδόντες Vit. 3. ἀποδιδόντες.

26) Ἄλλως vsque ad δύναμιν αὐτοῦ non extant in nostris. Non ſunt, vt Thryllit. arbitratur, a Tzetzae manu: id quod iam ἄλλως innuit.

1) δασπλ.) Vit. 1. et Ciz. δυσπλ. hic et in ſqq.

2) παραθαλάσσιαι) Pro παραθαλάσσιοι noſtri, melius.

3) αἱ) Delent Vitt. 2 et 3.

4) αἱ δυσκόλως — δασπλ. δὲ) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

5) Λεψιεὺς) Hoc ſchol. noſtri ad extr. totius Commentarii ponunt.

6) ψευδηγ.) Vitt. 2 et 3. ψευδηγορίαις.

7) ἢ τὴν) Pro καὶ τὴν Vit. 3. ſed καὶ forſ. hoc *eſt*.

8) ἤγειρεν) Vit. 1. et Ciz. διήγειρεν.

9) μάτην) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

1457. Λέκτρων στερηθεὶς] Βουληθέντος γὰρ Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι Κασσάνδρα, αὐτὴ ἐξέφυγε· διὸ μηνίων παρεσκεύασεν, ἵν', ὅταν μαντεύηται, μηδεὶς αὐτῇ προσέχῃ [10]).

1460. Τὴν Φοιβόληπτον [11]) χελιδόνα [12])] Ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θελκτικαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτον δὲ, τὴν μαντικήν [13]).

1463. Σειρῆνος ἐστέναξε [14])] Θελκτικὸν καὶ λιγυρὸν [15]), ὥσπερ αἱ θρυλλούμεναι Σειρῆνες. Ἔστι δὲ καὶ ζωΰφιόν μικρὸν [16]), ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμενον σειρήν.

10) βουληθέντος — προσέχῃ) Vit. 1. et Ciz. pro ἐῤῥέθη ἐν ἀρχῇ, ad v. 353. Haec videntur esse Ioannis, illa vero Isaac. Tzetzae.

11) Φοιβόλ.) Vit. 3. Φοιβόπληκτον.

12) χελιδόνα — θελκτικαὶ ἦσαν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

13) τὴν μαντικήν) Pro μαντικὸν nostri cum Sebast.

14) ἐστέναξε) Vit. 1. et Ciz. ἐστέναζε.

15) λιγυρὸν) Vit. 3. λιγύν.

16) μικρὸν) Abest a Vitt. 2 et 3. Huic scholio subiicit Sebast. haec: *Quis cordatus interpretationem hanc non exsibilabit? Quid enim ad Cassandram flentem, atque imo corde suspiria trahentem, Sirenis dulcis et laetus cantus? Quid contra ad Sirenes lacrymae et suspiria? Nec porro spectanda quorundam opinio est, aientium, poetam hic loqui de nescio qua Sirenis se in mare praecipitantis cantione, quum praeter alia clare patet, illa verba, λοίσθιον μέλος, non ad τὸ Σειρῆνος pertinere, sed ad Cassandram, hoc est, postremo luctuosae suae cantilenae alta suspiria, dum se intus recipiebat, imo corde ducendo, lugubrem crabronis Sirenis sonitum imitantem. Vox igitur Σειρὴν duplicem et plane sibi oppositam significationem habet. Principaliter et praecipue vnam ex poëticis illis tribus virginibus notat, secundo et minus vsitate, quoddam crabronum saeuum genus, mali omnino ominis, ἀμυδρόν τι, vt inquit Eustath. ad Odyss. φ. p. 767. ed. Rom. κλαυθμυρίζον, vnde in proverbium cessit: Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα,*

1464. Κλάρου Μιμαλὼν] Μιμαλὼν, Βάκχη, ἡ προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας περὶ Κολοφῶνα [1]), ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

Ἣ Μελαγκραίρας κόπις] Μελαγκραίρης, ἢ [2]) ὁ μελαίνων καὶ θολῶν [3]) τὴν κραῖραν καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελαγκραίρα [4]) δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς. Κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις καὶ κόπις· ἢ ὁ ἔμπειρος.

1465. Νησοῦς θυγατρὸς] Τὴν Σίβυλλαν λέγει θυγατέρα Νησοῦς [5]).

vid. Erasm. Chil. 2. Cent. 8. n. 5. Apum generi accensent nonnulli, vt Aelian. H. A. V, 42. Suidas et Hesychius, Tzetza autem ipse hic et antea v. 653. non de apum genere, verum apibus similem esse sirenem scribit; sed longe melius Aristot. H. A. IX, 40. init. tradens, sirenem fucorum genus quoddam esse solitarium, ac duplicis formae, maioris nempe et minoris. Aristoteli assentitur Plinius XI, 16. licet non adeo accurate, de apibus verba faciens, ait sirenes et cephenes esse, quod fucos latine vocant. — Interpretes graeci Vet. Test. putarunt τὴν σειρῆνα *esse animal aut quadrupes aut volatile lugubre et ominosum, tetram et luctuosam per noctem emittens vocem, atque in dirutis versans vrbibus. Sic Scholiasta graecus Isai.* 34, 13. σειρῆνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνώδη φωνὴν ἱέντα τῶν πτηνῶν, μονονουχὶ κατολολύζοντα, οἷοι ἡ γλαῦξ, καὶ τὰ ἐοικότα.

1) περὶ Κολοφ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Κολ.

2) ἢ ὁ μελ.) Nostri bene addunt ἢ, omittunt autem μελαγκραίρης.

3) θολῶν) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. sed Vit. 3. vt edd. ante Pott. θολερῶν, a θολερέω, quod idem est ac θολόω.

4) Μελαγκρ. — χρησμούς) Vitt. 2 et 3. non praebent. Vit. 1. et Ciz. μελάγκραιρα pro μελαγκραίρα.

5) τὴν Σίβυλλαν — Νησοῦς) Vitt. 2 et 3. pro θυγάτηρ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα.

Σφίκειον [6]) τέρας] Ἡ Σφίγξ. Ἐκάθητο δὲ ἡ Σφίγξ περὶ Θηβῶν [7]) ὄρος, ὃ ἀπ' αὐτῆς Σφίκειον ἐκλήθη. Εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐριπίδης [8]), διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξὸν] Ἤγουν αἰνιγματώδη [9]), ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἰὰν καὶ φωνὴν πέμπειν (λοξοχρήσμων γὰρ ἦν) ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι [10]) καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον,

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης,
Ἐξ ἀντιπλεύρων [11]) σφίγγεται καταδρόμων,

καθά φησιν ὁ Πισίδης [12]). Τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. Τινὲς δὲ [13]) κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι [14]) τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον.

6) σφίκειον) Pro φίκειον Vit. 1. et Ciz.: φίκιον Vitt. 2 et 3.

7) περὶ θηβ. ὄρος) Noſtri pro περὶ τὸ ὄρος θηβῶν.

8) ὥς — Εὐριπίδ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. cf. Hecub. 123 et 676, 677.

9) αἰνιγματώδη) Noſtri pro αἰνιγματῶδες.

10) ἰέναι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ἵεσθαι.

11) ἐξ ἀντιπλ.) Sic quoque noſtri cum Seb. diſtinguunt pro ἐξαντιπλ.

12) καθά — πισίδης) Deſunt in Vitt. 2 et 3. *Georgius ille, Conſtantinopolitanae Eccleſiae diaconus, et Referendarius Phocae atque Heraclii temporibus, vt Suidas et Nicephorus* L. 18. c. 48. *Hiſt. Eccleſ. auctores ſunt, in poëmate illo, quod de mundi opificio tribus millibus verſibus condidit (ex quibus ſoli superſunt verſſ. 1879.), verſ.* 219 — 20. Sebaſt.

13) τινὲς δὲ) Vitt. 2 et 3. οἱ δέ.

14) ἤτοι — πάντα) A noſtris abſunt, ſicut etiam a Vit. 1. et Ciz. ὡς ἐν — εἶπεν. Noſtri vero claudunt totum opus ſchol. v. 1454 λεψιεὺς — λέπους ſupra omiſſo.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄ δ η λ ο ν.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ἀσματοκάμπτου [1],
Ἦν ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορκαλέην [2] Ἑρμείῃ θήκατο τέχνῃ
Τζέτζης Ἰσαάκιος, εὔστροφα [3] πείσματα λύσας.

Κ έ κ ο υ [4].

Λόγους ἀτερπεῖς [5], πολλὰ μοχθήσας, γράφεις
Ἀνιστορήτως, βάρβαρα πλέξας [6] ἔπη,
Γολειὰ [7], γρῶνας, σῦσα, καὶ τυκίσματα,
Σὺν ὀρθάγῃ τε, κρίμνα [8] καὶ λυκοψίᾳ·
Μόνον νέοις ἱδρῶτα, μωρὲ Λύκοφρον·
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο, πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι.

1) *ἀσματοκάμπτου*) Sic omnino legendum pro *ἀσματοκόμπτου*. Noſtri *ἀσματοκόμπου*. Quae verba ignorat lingua graeca, et contextus repudiat. *Ἀισματοκάμπτης* eſt i. q. *τραγικός*. Ariſtophan. Nub. 331. Caeterum hi quatuor verſus Codd. noſtri cum Gantero et Pottero praeponunt ſcholiis.

2) *δορκαλέην*) Noſtri cum edd. ante Seb. pro *δορκαλέα*.

3) *εὔστροφα*) Vit. 3. *σύστροφα*.

4) *κέκου*) Vitt. 1. 2. et Ciz. verſſ. quidem ſeqq. exhibent, voc. vero *κέκου* non ſupraſcribunt.

5) *ἀτερπεῖς*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *ἀπρεπεῖς*, contra leges metri.

6) *πλέξας*) Noſtri pro *λέξας*, apte.

7) *γολειὰ — λυκοψίᾳ*) Sunt nomina obſcura, quae in Lycophrone occurrunt. Cod. Vit. 2. ſuperſcripſit v. 3. haec: *αἱ πρὸς τὴν πέτραν καταδύσεις, κοίλην πέτραν, σχοινία καὶ οἰκοδομήματα.*

8) *κρίμνα*) Pro *κρίμνοις* noſtri, recte.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τήνδε 9) Λυκοφρονέην 10) τὴν βαρβαρόφωνον ἰϋγὴν,
Κλειοῦς τ' ἀλλοπροσάλλοιο Βάκχην Καλλιόπειαν,
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ φύγον ἐξερεείνας,
Παγκρατέϊ 11) μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

* * *

Λυκόφρονος 12) δύςφραστα πληρώσας ἔπη,
Ἐνθουσιασμοὺς παρθένου φοιβαστρίας
Αἰνιγματωδῶς καὶ σοφῶς 13) εἰρημένους,
Θεῷ τὸν αἶνον, ὡς συνεργῷ, προσφέρω.
Ἡ δόξα τῷ (θεῷ) 14) συνεργῷ τοῦ τέλους.

9) τήνδε ſeqq.) Abſunt a Vit. 2.

10) λυκοφρονέην) Vit. 1. et Ciz. λυκοφρονείον.

11) παγκρατέϊ) Vit. 1. et Ciz. παγκρατέοντι, male, nam metrum corruit.

12) λυκόφρονος ſqq.) Hoc pentaſtichon ſoli Vit. 1. et Ciz. habent.

13) καὶ σοφῶς) Thryllit. mauult κ' ἀσαφῶς, docte quidem, ſed fruſtra, nam σοφῶς eſt *callide.* Sic iungit Tzetzes verba αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν in Prolegg. p. 271.

14) θεῷ) Vncis incluſum et a Mſſ. noſtris alienum, vt metro iambi ſatisfieret, Thryllit. coniicit inſerendum.

SCHOLIA BREVIORA

IN

LYCOPHRONEM.

SCHOLIA BREVIORA.

V. 1. a) εἴπω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς: b) εἴπω ὅλα ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς: c) εἴπω ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς. V. 2. a) ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ἐὰν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος, ὁ τῆς διηγήσεως: b) ἐὰν πλατυνθῇ: c) ἤγουν ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, πλατυνθῇ. V. 3. a) συγγνώμην καὶ συμπάθειαν δίδου μοι, βασιλεῦ Πρίαμε, οὐ γὰρ ἡσύχως, ἤτοι μεθ' ἡσυχίας καὶ βραχυλογίας, ἡ παρθένος Κασσάνδρα: b) ὦ, οὖσα ἡ: c) * * *. V. 4. a) ἔπαυσε τῶν ποικίλων χρησμῶν τὸ ἴδιον δηλονότι στόμα, ὡς πρότερον: b) —: c) κατέπαυσε ἀπὸ, ποικίλον. V. 5. a) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον εἰποῦσα, πολυϊστόρητον· τροπικὴ ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων: b) πολὺν, πολυϊστόρητον: c) πολὺν ἐκρεύσασα πολύμικτον. V. 6. a) μαντικὴν μετὰ χρησμοῦ ἔπεμπε φωνήν: b) ἐμαντεύετο: c) τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας, φωνήν: in margine: μαντευομένη ἀφίει φωνήν. V. 7. a) σκοτεινῆς: b) —: c) σκοτεινῆς φωνήν. V. 8. a) Ἀφ' ὧν, ἅτινα τῇ ψυχῇ: b) ἅτινα ψυχῇ: c) ἀφ' ὧν, ἐν ἐνθυμήσει φέρω. V. 9. a) κλῦθι καὶ ἄκουσον, ἀναλογιζόμενος, ἤγουν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ: b) ἄμποτε, ἀναπολῶν, διαλογιζόμενος, διανοούμενος: c) ἄκουσον ὦ, διαλογιζόμενος ἐν διανοίᾳ. V. 10. a)

Συνετῆ ἐξέταζε τὰς δυςκολοφράστους: b) συνετῆ πορεύου δυςλέκτους: c) συνετῆ διέρχου κακολέκτους. V. 11. a) ᾠδὰς ἀναπτύσσων αὐτάς· ὅπου οὖσα εὔγνωστος ὁδὸς μεθ' οὗ: b) ὁδοὺς ἐρευνῶν: c) ὁδοὺς κινῶν ὅπου εὔκολος ὁδός. V. 12. a) Ἀπλανεῖ, ἐν γνώσει ἀπλανεῖ ἤγουν τὰ κεκρυμμένα ἐν τοῖς σκοτεινοῖς καὶ αἰνιγματώδεσι ἔπεσι: b) —: c ὁδῷ, ὁδηγεῖ. V. 13. a) ἤγουν, καὶ τὸ προοίμιον ἀντὶ τῆς ὅλης διηγήσεως αὐτῆς ἀναλαβὼν καὶ εἰπών: b) κάγγελον σχοινίου διαῤῥήξας: c) * * *. V. 14. a) ἀνερχόμεθα αἰνιγματωδῆ διήγησιν τῆς Κασσάνδρας: b) ὁδούς: c) διέλθω διελεύσεις. V. 15. a) Ἀντὶ τοῦ· προοίμιον πλέξας καὶ σὺν τραχύτητι λόγων εἰπών: b) —: c) κρούσας· ἀπαρχήν· ταχύς. V. 16. a) Ὑψηλὴ [1]) ἤδη· ὄρη: b) ἐνταῦθα ἄρχεται διηγήσεως: c) ἡ ἡμέρα ὑψηλὸν ὄρος. V. 17. a) τοῖς τάχεσι ὑπερεπέτατο ἵππου: b) ταχυτάτοις: c) vt a). V. 18. a) τόν· νήσου: b) ὄνομα κύριον [2]) πηγῆς: c) νῆσος [3]). V. 19. a) κατὰ, ἤγουν τὸν ἐξ ἑτέρας μητρὸς ὄντα ἀδελφόν: b) ἀδελφόν: c) τὸν ἀπὸ δύω μητέρων ἀδελφόν. V. 20. a) σχοινία τῆς τετρυπημένης, ἤγουν τῆς γαλήνης ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς παραθαλασσίας: b) σχοινία, πέτρας: c) σχοινία, ἡ κοίλη πέτρα, γαλήνην ποιοῦντα ἀπὸ τῆς πέτρας. V. 21. a) τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλυον· ἔσχαζον, ἀνέσπων: b) ἔλυον· ἔσχαζον: c) ἔλυον· ἀπέσπων. V. 22. a) τὰς ἀγκύρας, ἤγουν ἐν ᾗ ἐπνίγη ἡ παρθένος Ἕλλην [4]): b) ἀγκύρας· θάλασσαν: c) ἀγκύρας τὴν φονεύσασαν τὴν Ἕλλην τὴν θάλασσαν. V. 23. a) ἤγουν αἱ πολύποδες ἔτυπτον αἱ μεγαλόφθαλμοι κώπαις: b) κώπαις: c) ἔτυπτον εὐόφθαλμοι, κώπαις. V. 24. a) τουτέστιν αἱ λευκόχρωοι, ἢ αἱ ἀπὸ τῆς Φαλάκρης ἀκρωτηρίου τῆς Ἴδης, ἢ αἱ νῆες τοῦ Ἀλεξάνδρου: b) λευκαὶ νῆες: c) αἱ λευκόσωμοι ἀπὸ ὄρους νῆες. V. 25. a) Νῆσοι Τροίας ἀπὸ τινὸς Καλυδνοῦ: b) ὄνομα

1) F. ὑψηλά. 2) Scl. Τιθωνός.
3) Scl. Κέρνη. 4) Lege Ἕλλη.

τόπου λευκὰ ἅρμενα: c) ὄνομα τόπου, δεικνύουσαι· πτερὰ λέγονται τὰ ἅρμενα. V. 26. a) Ἤγουν τὰ ἀκρόστολα τὰ πρυμνήσια ἅρμενα ἐκτεταμένους: b) ἄκαυστα, ἐξηπλωμένους: c) * * * ἐξηπλωμένα. V. 27. a) Ἀντὶ τοῦ ἀρκτικοῦ ἀνέμου ἤτοι τοῦ Βορέου, ἤγουν τοῦ σφοδροῦ: b) —: c) ταῖς ἀπὸ τοῦ ἄρκτου, καυστικοῦ. V. 28. a) θεῖον ἀνοίξασα, μαντικόν: b) μαντικόν: c) ἡ Κασάνδρα ἀνοίξασα μαντικόν. V. 29. a) βλάβης ἀρξαμένη δηλονότι ὑψηλῶν, ἥτις ἐκτίσθη διὰ τὴν πλάνην τῆς βοός: b) ὄνομα ὄρους: c) βλάβης, ὅτι ἐκεῖ ἡ βοῦς ἐπλανήθη· ὑψηλῶν τόπων. V. 30. a) ἀντὶ τοῦ, τοιούτους λόγους ἀρξαμένη ἔλεγεν: b) —: c) τοιούτων. V. 31 a) φεῦ φεῦ πατρὶς Τροία δηλονότι ἡ πυρποληθεῖσα: b) τροφεῦ: c) φεῦ ὦ ἀθλία τροφεῦ, ἤγουν πατρίς. V. 32. a) καὶ πρότερον ἐν ναυσὶ ταῖς πλῆθος φερούσαις: b) πολεμικοῖς: c) ταῖς ναυσὶ ταῖς ὀλεθρίαις, ἢ ταῖς οὐλαμὸν καὶ στρατιωτικὴν τάξιν φερούσαις. V. 33. a) ἤγουν τοῦ ἀνδρείου Ἡρακλέους τοῦ ἐν τῷ κήτει τριημερεύσαντος σιαγόσι: b) τοῦ Ἡρακλέους: c) τοῦ Ἡρακλέους, τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ κήτει ποιήσαντος ταῖς σιαγόσι. V. 34. a) τῆς θαλάσσης κατέπιε, ἤγουν τὸ κῆτος: b) Ποσειδῶνος ἠφάνισε, ἔκρυψε: c) τοῦ Ποσειδῶνος ἠφάνισε τὸ κῆτος. V. 35. a) ζῶν ὁ μάγειρος καὶ σφαγεὺς ἤγουν τῶν σπλάγχνων φλογιζόμενος καὶ πῦρ πολιζόμενος [5]): b) γενόμενος μεριστής: c) ζῶν μάγειρος ὁ Ἡρακλῆς ἐγκάτων φλογιζόμενος. V. 36. a) χωρήματι τοῦ [6]) ἀντὶ τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, πυρκαϊαῖς: b) χωρήματι: c) χωρήμασι μὴ ἐχούσαις φλόγα. V. 37. a) τὰς τρίχας ἀπέβαλλε τῆς κεφαλῆς τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους: b) τρίχας ἠφάκισε [7]) κεφαλῆς: c) τὰς τρίχας ἔρρευσε τῆς κεφαλῆς. V. 38. a) ὁ τῶν οἰκείων παίδων φονεὺς ὁ φθορεὺς πατρίδος: b) πορθητής: c) ὁ φθεί-

5) F. πορίζόμενος.

6) Scilicet λέβητος. Thryll.

7) Forte ἠφάνισε.

ρων τὰ τέκνα, βλαπτικὸς τῆς πατρίδος. V. 39. a) ἤγουν τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τὴν Ἥραν, τὴν μὴ τιτρωσκομένην ὡς θεὰν, τῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ: b) ἤγουν τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ: c) τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ. V. 40. a) πλήξας βέλει κατὰ στῆθος, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ τῷ ἱπποδρόμῳ τῆς Ὀλυμπίας: b) ξίφει κατὰ τὸ στέρνον ἤγουν τῷ ἀγῶνι· c) τρώσας βέλει τὸ στῆθος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγῶνος. V. 41. a) αὐτοῦ ἤγουν τοῦ Διὸς γεγονότος δηλονότι, ὁ κρατήσας τὸ σῶμα: b) κρατήσας: c) τοῦ Διὸς, συντρίψας τὸ σῶμα. V. 42. a) τουτέστι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν ὑψηλὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ: b) Διὸς ὑψηλόν: c) ὑψηλὸν, τοῦ γίγαντος: in margine alia manu: ὄχθος, αἱ τραχεῖαι, καὶ δύσβατοι τόποι, πέτραι αἱ ἐξοχαί. V. 43. a) ἀντὶ τοῦ, ὁ τοὺς ἵππους ταράσσων ὑπάρχει: b) —: c) ὑπάρχει. V. 44. a) ἀντὶ τοῦ, τῆς σικελικῆς: b) — : c) τῆς ἰταλιακῆς. V. 45. a) ἐπιτηροῦσαν ἀναιδῆ σκύλλαν: b) τὴν ἔφιππον ἐπιτηροῦσαν: c) ἐπιτηροῦσαν τὴν σκύλλαν. V. 46. a) Ὁ φονεύσας τοῦ ὑποθαλασσίου σπηλαίου ἰχθύας ἀγρεύουσαν: b) πέτρας, τὴν ἰχθύας ἀγρεύουσαν: c) τῆς πέτρας, ἰχθύας ἀγρευομένην. V. 47. a) — : b) ἤγουν Φόρκυν: c) ὁ Φόρκυν. V. 48. a) φλέγων λαμπάσι ἀνεζώωσε καὶ ἀνεκαίνισε: b) λαμπάσι: c) καίων λαμπάσι· ἀνεζώωσε. V. 49 a) τὴν λεπτύνουσαν τοὺς νεκροὺς, ἀντὶ τοῦ, οὐ φοβουμένην, καὶ τὴν καταχθονίαν θεάν: b) Περσεφόνην, καταχθόνιον: c) τὴν Περσεφόνην, καταχθόνιον. V. 50. a) ἐφόνευσεν, ἤτοι χωρὶς ξίφους καὶ μηχανῆς: b) ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα: c) εφόνευσεν τὸν Ἡρακλέα φαρμάκῳ. V. 51. a) ὁ νεκρός· φιλοφρονούμενος τὸν ᾅδην διὰ καὶ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ἄφιξιν: b) ἤγουν ὁ Νέσος: c) ὁ Νέσος, φιλιούμενος. V. 52. a) Βλέπω ἀθλία θηλαμὼν δηλονότι, πυρπολουμένην: b) καιομένην: c) βλέπω ὦ ἀθλία ἐκ δευτέρου κεκαυμένην. V. 53. a) Εὑρισκομένων τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ τοῦ τοῖς ὀστέοις: b) ἤτοι τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 54. a) πόλιν τῆς Ἤλιδος φυλάσ-

σουσι, ἤγουν ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὀστᾶ: b) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος τοῖς Φυλάσσουσι: c) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος, Φυλάττουσι. V. 55. a) Ἤγουν τοῦ Πέλοπος τοῦ κρυβέντος, ἤγουν ἐν τῇ τέφρᾳ τὸ σῶμα: b) σποδιᾷ κατακαυθέντος: c) κατακαυθέντος ἐν σποδιᾷ. V. 56. a) ἀντὶ τοῦ Τευτάρου τοῦ τοῖς ἐπτερωμένοις, ἤγουν ἃ κατεῖχε ὁ Φιλοκτήτης: c) τοῖς ἀπὸ τοῦ Τευτάρου βέλεσι. V. 57. a) Ἀντὶ, Φανερώσει βαρύμηνης ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη: b) ἀποσταλτικὸν, ἤγουν ἡ Οἰνώνη: c) ἡ βαρύμηνις γυνή. V. 58. a) Ἀπὸ, υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον προδότην: b) τὸν Κόρυθον, ἤγουν τῆς Τροίας: c) τὸν Κόρυθον υἱὸν Οἰνώνης. V. 59. a) τοῦ αὐτοῦ ὀνείδεσι θυμουμένη: b) ἤγουν τοῦ Πριάμου: c) ἀγάγει ὀνειδισμοῖς. V. 60. a) χάριν, τῶν ξένων τῆς Ἑλένης: b) —: c) κοιτῶν χάριν, τῶν ξένων. V. 61. a) ἤγουν ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς καὶ τὰ Φάρμακα ἐνεργοῦσα: b) ἤγουν ἡ Οἰνώνη θεραπευτικὴ ἀνίατον: c) ἡ Οἰνώνη ἰάτραινα ἀθεράπευτον. V. 62. a) χαλεπόν: b) —: c) τραῦμα ἰδοῦσα χαλεπόν. V. 63. a) Ἀντὶ, Ἡρακλέος τοῦ Φθείροντος τοὺς γίγαντας βέλεσι βεβλημένου: b) τόξοις: c) τοῖς Φθείρασι τοὺς γίγαντας βέλεσι. V. 64. a) παρὰ, λήψεται: b) ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου: c) πρὸς τοῦ ἀντιμαχητοῦ, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου, κοινὸν θάνατον. V. 65. a) πρὸς τὸν νεαστὶ δαμασθέντα: b) —: c) νεοδάμαστον νεκρόν. V. 66 a) Μετὰ ἤχου ῥίψασα κατὰ κεφαλῆς: b) ῥίψασα: c) μετὰ ἤχου ἐκρίψασα. V. 67. a) Ἀπὸ τοῦ πόθου αὐτῆς ἀνδρὸς ἑλκομένη ὥσπερ ὑπ' ἀγκίστρου: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη: c) τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη. V. 68. a) καὶ κινουμένῳ ἐκπνεύσει: b) -: c) ψυχοραγοῦντι ἐκπνεύσει. V. 69. a) δὶς καὶ τρὶς, πολέμου: b) : c) θρήνῳ, τοῦ πολέμου. V. 70. a) Δύναμιν, οἴκων: b) δύναμιν: c) πάλιν, δύναμιν, οἴκων. V. 71. a) Ἀφορῶσαν, ἀφανιστικόν: b) βλέπουσαν, ἀφανιστικόν: c) * * *. V. 72. a) τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς. δηλονότι τοῦ Ἄτλαντος, μητρὸς δὲ τοῦ Δαρδάνου: b) ἤγουν

τῆς Ἠλέκτρας: c) ὦ πατρὶς, τῆς Ἠλέκτρας. V. 73. a) Πλωτῆρος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ἤγουν ὁ Δάρδανος: b) κολυμβητοῦ, ἤγουν τοῦ υἱοῦ Δαρδάνου, χωρήματι: c) * * * *. V. 74. a) καθὰ, τετράπους: b) ὥσπερ: c) ὥσπερ, ἀπὸ Ἴστρου τοῦ ποταμοῦ. V. 75. a) καλύψας τὸ σῶμα: b) μόνος: c) μόνος σκεπάσας. V. 76. a) πόλεως Γλάρας ἔπλευσε: b) κρητικὸς, εἶδος ζώου λαροειδοῦς ἔπλευσε: c) πόλις Κρήτης ἡ Ῥειθύμνη, λάρος καθὰ ἔπλευσε. V. 77. a) Τὸ Θρακικὸν σπήλαιον τῆς Ἑκάτης, δι' ἣν δηλονότι ἐσφάζοντο κύνες: b) τῆς Ἑκάτης, ἢ τῆς Ῥέας: c) τὸ Θρακικὸν σπήλαιον τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης. V. 78. a) καταλιπὼν σκοτεινὸν τὸ τῶν, ὄρος δηλονότι τῆς Σαμοθράκης: b) ἀκρωτήριον Θράκης: c) σκοτεινὸν, ὄρος Θρακικόν. V. 79. a) ἐποίησε χεθεὶς καὶ βρέξας, καὶ τὴν γῆν: β) ἠφάνισε βρέξας: c) ἠφάνισε βρέξας τὴν γῆν. V. 80. a) Μετὰ ὕψους φερόμενος τὸ ῥεῦμα, ἤγουν ὁ κατακλυσμός: b) —: c) ὁ τοῦ Διὸς μετὰ ἤχου φερόμενος, κρουνὸς γῇ. V. 81. a) κατέπιπτον, οἱ δὲ ἄνθρωποι τὴν τελευταίαν: b) οἱ ἄνθρωποι: c) κατέπιπτον, οἱ ἄνθρωποι ἐσχάτην. V. 82. a) Ἔπλεον ἔμπροσθεν τῶν ὀμμάτων βλέποντες: β) —: c) ἐκολύμβων τύχην, βλέποντες. V. 83. a) τὴν βάλανον, τὸν: b) —: c) βάλανον. V. 84. a) αἱ φάλαιναι, οἱ τῶν ἀνδρῶν: b) —: c) εἴδη ἰχθύων, αἵτινες. V. 85. a) ἐτρέφοντο, ἐπὶ τὴν κοίτην: b) ζητοῦσαι, ἐπιθυμοῦσαι, ὁρμῶσαι: c) ἐτρέφοντο, κοίτας ὁρμῶσαι. V. 86. a) τρέχοντα πλοῖον, ἤγουν δι' ἀρμένων καὶ κωπίων φερόμενον: b) θεωρῶ τὸ πλοῖον δαλὸν μετέωρον: c) βλέπω δαλὸν, ταχὺν, ὅσον διὰ τὰ λαίφη. V. 87. a) τῆς κατωφεροῦς καὶ λάγνου δίκην περιστερᾶς εἰς ἁρπαγὴν, τῆς ἀξίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης τῆς δίκην κυνός: b) δειλῆς περιστερᾶς πορνικῆς, τῆς φονικῆς: c) τῆς Ἑλένης, τῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον, σκύλας: ad oram: τρήρωνα λέγει τὴν Ἑλένην διὰ τὸ λάγνον. V. 88. a) κύκνος, ὁ ἐν ὑγροῖς φοιτῶν, καὶ γεννᾷ: b) κύκνος, γεννᾷ: c) ὁ κύκνος ἐν ὑγρῷ παραγε-

νόμενος γεννᾷ. V. 89. a) τῷ λέπει τοῦ ὠοῦ στροβιλοειδῶς περικεκαλυμμένην: b) ὠοῦ λέπει στροβιλοειδῶς: c) τῷ τοῦ ὠοῦ λέπει κυκλοτερῶς περιεσκεπασμένην. V. 90. a) ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ λακωνικὴ, ἡ ὁδός: b) λοιπὸν, ὁ Ἄιδης: c) τὸν Ἀλέξανδρον, λίμνη ἐν Ἄιδη, ὁδός. V. 91. a) Ἡ καταφέρουσα, ἤτοι εἰς Ἄιδου, ἤγουν τὴν ἀκόλαστον: b) κάτω φέρουσα δειλὸν ἅρπαγα, ἐπαύλεις: c) κάτω φέρουσα, τὸν δειλὸν καὶ τὸν ἅρπαγα. V. 92. a) τὸν τραχειῶν τῶν βουκολίων ὑποδέξεται: b) πατοῦντα τραχειῶν βουστασίων ὑποδέξεται: c) * * *. V. 93. a) πρότερον, κριτὴν, ἐξεταστήν: b) τοῦ, κριτὴν ταῖς θεαῖς: c) ἀργὸν, κριτὴν θεαῖς. V. 94. a) τόπον τῆς Ἴδης, δηλονότι, σιαγόνας τοῦ: b) ὄρος Τροίας, σιαγόνας: c) * * * *. V. 95. a) Πόλις τῶν Λακώνων, τὴν καλὴν ἐχομένην φάτνην, τὴν τροφήν: b) πόλις Λακεδαιμονίας, ἤγουν τῆς εὐτρόφου φάτνης: c) πόλις Μακεδονίας 8) τῆς εὐτρόφου φάτνης. V. 96. a) Ἤτοι τῶν ποιμνίων, ἤτοι τοῦ πτύου: b) μανδρῶν, τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου: c) * * * *. V. 97. a) Ἤτοι τὸ βαρβαρικὸν πλοῖον βαστάσας ἀπαγάγῃ, ἀντὶ, αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατεσκεύασε: b) πλοῖον βαρβαρικὸν ἀπάξει, ἤγουν αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατεσκεύασε: c) βαρβαρικὸν πλοιάριον βαστάσει, ἤγουν ἃς Φέρεκλος κατεσκεύασε. V. 98. a) Δωλιμένας, Γύδιον ὄρος τῆς Λακωνικῆς: b) ἐπὶ, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, τόπους: c) θύρας, ἀκρωτήριον. V. 99. a) αἶςτισι πέτραις κύματα τοὺς περιφερεῖς καταβιβάσων: b) πόλεσι πλαξὶ τραχείας πέτρας ἐκβαλών: c) πρὸς τὰς τραχείας πέτρας ἐκβαλών. V. 100. a) ἤγουν τὰ σιδηρᾶ τῆς νηὸς, κωλυτὰς, ἐμποδιστὰς, ἤγουν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς νηὸς φορᾶς: b) τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας, τοὺς κρατοῦντας καὶ κωλυτὰς τῆς θαλάσσης: c) * * *. V. 101 a) Ἀντὶ τῆς κινήσεως παύσεις ἐννεαρμένον: b) παύσεις θῖνα μονόστολον: c) παύσεις τὸν ἐννεαρμένον. V. 102.

8) In ora, ſed alia, veteri tamen manu, Λακεδαιμονίας.

a) τὴν πολλάκις γενομένην νύμφην, δάμαλιν, ἤτοι τὴν νεογνόν: b) τὴν πολύανδρον δάμαλιν, ὥς: c) * * *. V. 103. a) Δύο θυγατέρων τῆς Ἑρμιόνης καὶ Ἰφιγενείας ἐστερισμένην: b) στερηθεῖσαν γόνου: c) Ἰφιγενείας καὶ Ἑρμιόνης στερηθεῖσαν. V. 104. a) Ἀντὶ, εἰς δευτέραν παγίδα ξένων δικτύων: b) δίκτυον, ξένων: c) εἰς δίκτυον, ξένων ἀγρευμάτων. V. 105. a) καὶ γινομένην αἰχμάλωτον, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου κυνηγοῦ, ἤτοι διὰ τῆς ταχύτητος: b) αἰχμάλωτον ἢ ἐμπταίσασαν τῷ ἔρωτι, καὶ τῷ κάλλει, ἢ τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ: c) αἰχμάλωτον, τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου. V. 106. a) ἤγουν ταῖς βάκχαις νεωστὶ, ἤτοι μήλων καὶ προβάτων ἀπαρχάς: b) ταῖς βάκχαις νεωστὶ προβάτων ἀπαρχὰς, θυσίας: c) * * *. V. 107. a) αἰγιαλοῖς, ἤγουν τῇ Οἰνῇ τῇ Λευκοθέᾳ: b) θύουσαν ἐν αἰγιαλοῖς τῇ Οἰνῇ: c) * * *. V. 108. a) Πηδήσας ἐκδραμεῖς τὴν πόλιν τῶν Κυθήρων ἀκρωτήριον ὄρος τῆς Λακεδαιμονίας: b) πηδήσεις, πόλιν Κυθήρων: c) πηδήσεις πόλιν Κυθήρων, ἀκρωτήριον Πελοποννήσου. V. 109. a) Διάπυρος γεγονὼς δηλονότι κυνηγὸς χαίρων: b) ὀξὺς κυνηγὸς χαίρων τῇ Ἑλένῃ: c) * * *. V. 110. a) Ἐν τῇ, ἤτοι τοῦ Κέκροπος τῇ Σαλαμῖνι πληρώσας: b) πληρώσας ἐπιθυμίαν: c) τὴν Σαλαμῖνα πληρώσας ἐπιθυμίαν. V. 111. a) Ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, ἤγουν τοῦ Γίγαντος καὶ Κέκροπος βασιλείας: ἤγουν τοῦ διφυοῦς, τοῦ συνθέτου ἀπὸ δράκοντος καὶ ἀνθρώπου: b) Ἀττικῆς τοῦ Κέκροπος τῆς βασιλείας: c) * * *. V. 112. a) Δευτέραν τὴν χθεσινὴν, ἤτοι τὴν πάλαι γεγονυῖαν ἐν τῇ Σαλαμῖνι συνουσίαν: b) χθεσινήν: c) χθεσινὴν θεάσει συνουσίαν. V. 113. a) Μάταιον, ἀλεεινὸν ἐπαγκάλισμα ἐκ τῶν ὕπνων: b) περιπλοκὴν, παρηγόρημα: c) μάταιον περιπλοκὴν, παρηγόρημα, φαντασμάτων. V. 114. a) Ματαίαις ψηλαφῶν χερσὶ, ἤγουν τὴν κοίτην: b) ψηλαφῶν: c) ματαίαις ψηλαφῶν ἀγκάλαις κοίτας. V. 115. a) ἤγουν ὁμοκοίτου Θρᾳκικῆς: b) τὸ σε περισσὸν, τῆς Ἑλένης τῆς συγκοίτου τῆς Θρᾳκικῆς: c) τῆς Ἑλένης τῆς Θρᾳ-

κικῆς ὁ ἀνήρ. V. 116. a) κατηφὴς, τῶν οἰκείων τέκνων μισητός ἐστι: b) γυναικὸς Πρωτέως τῷ Πρωτεῖ μισεῖται: c) κατηφὴς γυναικὸς Πρωτέως, μισεῖται. V. 117. a) ἐκ παραλλήλου, ἤγουν ἐστερημένος: b) ἄπειρος στερισκόμενος: c) ***. V. 118. a) Ἀμφοτέρων δακρύου λέγω καὶ γέλωτος, ἀκμώδη: b) τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δακρύου, Αἴγυπτον: c) καὶ τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δακρύου, εἰς Αἴγυπτον. V. 119. a) τοῦ Νείλου προχύσεσι καὶ ῥεύμασι σκαπτομένην: b) τοῦ Νείλου ἐκχύσεσι, ῥεύμασι, κεχερσωμένην: c) ***. V. 120. a) εἰς τὴν γῆν πλεύσας, ναυτικῷ: b) στεῤῥὰν διελθὼν, ἤγουν τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ: c) στερεὰν διελθὼν μετὰ πλοίων. V. 121. a) Ἀδιόδευτον ὁδὸν, καθὰ ἀσπάλαξ: b) ὁδὸν, ἀσπάλαξ: c) ἀπεριπάτητον, καθὰ ἀσπάλαξ. V. 122. a) Ἤγουν τοῦ κατωτάτου τόπου τῆς θαλάσσης, ἐν χάσματι τρυπήσας τὰ βάθη: b) τοῦ κρυπτοῦ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας τὰς καταδύσεις: c) ***. V. 123. a) κάτωθεν, ὁδοὺς ἀλλὰ διανύσας καὶ περάσας: b) ὑποκάτω, ὁδούς: c) ὑπὸ κάτωθεν ὁδοὺς διῆλθε. V. 124. a) Αὐτοῦ ἐκφυγὼν, δι' ὧν ἀνῃροῦντο οἱ ξένοι: b) —: c) ἐκφυγὼν, παλαίστρας. V. 125. a) Αὐτῷ τῷ Ποσειδῶνι, ὧν ἐπήκοος ὁ Ποσειδῶν γέγονε: b) τῷ Ποσειδῶνι: c) ***. V. 126. a) καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ὀπισθόρμητον αὐτοῦ, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον: b) παλιμπόρευτον, πλανήτης: c) ποιῆσαι παλιμπόρευτον, πλανώμενος. V. 127. a) τὸ ὄρος δηλονότι γιγάντων τὴν μητέρα: b) Θρᾴκην, γιγάντων: c) τὴν Θρᾳκικὴν, τῶν γιγάντων. V. 128. a) Ἤγοων ὁ Πρωτεὺς, καθὰ, ἤτοι ὁ ἔφορος δικαιοσύνης: b) —: c) καθὰ, δικαιοσύνης. V. 129 [9]). τῆς Θέμιδος τῆς κατ' ἴχνος ὑπομονῆς τῷ ἡλίῳ: b) διὰ τὸ κατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι: c) τῆς Θέμιδος τῆς κατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι. V. 130. a) ὑβρίσας χαλεπῶς, τῆς συζυγίας καὶ συναφείας: b) ὑβρί-

9) In margine Vit. 2. haec gloſſa: θυγάτηρ Ἡλίου ἡ Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει.

σας, λοιδορήσας, χωρίσει: c) κακολογήσας χαλεπῶν [10], χωρίσει. V. 131. a) ἐπιθυμοῦντα πόρνης διώξας, τοῦτ' ἔστι τῆς κατωφεροῦς Ἑλενης: b) ἐπιθυμοῦντα πόρνης: c) ἐπιθυμοῦντα τῆς πόρνης, περιστερᾶς. V. 132 a) σὺ ὁ Ἀλέξανδρος υἱῶν Προμηθέως καὶ Κελαινοῦς τούς: b) σὺ ὦ Ἀλέξανδρε: c) * * *. V. 133. a) κατὰ χρησμῶν δοξάζοντας, εὐλαβούμενος, ἐντρεπόμενος: b) μαντείαις δοξάζοντας: c) * * *. V. 134. a) τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀντήνορος, τοῖς φίλοις: b) τοῦ: c) τοῦ, φίλοις. V. 135. a) Σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἅλς, ἤγουν τὸν ἁγνίζοντα καὶ καθαίροντα: b) σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος, καθαρκτικὸν ἅλα: c) * * *. V. 136. a) ἐτόλμησας, ὑπέμεινας ὁ ἁμαρτωλὸς παραβῆναι κρίσιν: b) ἐκαρτέρισας ἁμαρτωλὸς πατῆσαι δικαιοσύνην: c) * * *. V. 137. a) καταπατήσας, λακτίσας τῆς φιλίας, ἀνατρέψας δικαιοσύνην: b) λακτίσας, ἀνατρέψας τὴν δικαιοσύνην: c) * * *. V. 138. a) καὶ θηλαζούσης, ἐκμιμηθεὶς, ἀναμαξάμενος καὶ μαθὼν ἤθη: b) θηλαζούσης, μιμησάμενος: c) τῆς θηλαζούσης, ἐκμιμησάμενος ἤθη καὶ τὰς γνώμας. V. 139. a) λοιπὸν κρούσεις μάταιον χορδῆς: b) διὰ τοῦτο κινήσεις: c) διὰ τοῦτο κρούσεις εἰς μάταιον τῆς χορδῆς. V. 140. a) Ἀνωφελῆ ἐκ παραλλήλου κυθαριδῶν ᾄδων: b) κιθαρίζων: c) χωρὶς βρωμάτων, δώρων κιθαρίζων τραγῳδίας. V. 141. a) Διὰ τὴν τῆς Ἑλένης στέρησιν πατρίδα πρότερον κεκαυμένην: b) κεκαυμένην: c) θρηνῶν, κεκαυμένην. V. 142. a) Ἐλεύσῃ, ὁμοίωμα κατέχων: b) παραγενήσῃ: c) παραγενήσῃ τὸ ὁμοίωμα. V. 143. a) Ἤγουν τῆς πέντε ἄνδρας ἐχούσης μανικῆς τῆς ἀπὸ Πλεύρωνος πόλεως οὔσης, Ἀργείας: b) τῆς ὑπὸ πέντε ἀνδρῶν γαμηθείσης τῆς πόρνης Ἀργείας: c) * * *. V. 144. a) Μοῖραι, τοὺς ἄνδρας, τῆς Ἑλένης αἱ ἀπόγονοι: b) αἱ μοῖραι ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης: c) * * *. V. 145. a) Ἀνατράκτοις, πολυχρονίας θαλάσσης: b) ἀτράκτοις ἐμφί-

10) F. χαλεπῶς.

ϱαται πολυχϱονίας, ἀϱχαίας: c) ἀτϱάκτοις ἐμέϱισαν τῆς πολυχϱονίας θαλάσσης, ἤτοι τῆς Τηθύος. V. 146. a) Ἤγουν τοὺς πέντε γάμους αὐτούς: b μεϱίσασθαι: c) μεϱίσαι. V. 147. a) δύο ἁϱπαγὰς ὥστε ἰδεῖν τὸν Θησέα Ἀλέξανδϱον: b) Θησέα καὶ Ἀλέξανδϱον ἁϱπαγὰς ἰδεῖν: c) * * *. V. 148. a) Ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυδεϱκεῖς: b) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὁ τϱιόϱχης, οξυδεϱκεῖς, ἤγουν εὐοφθάλμου Ἑλένης: c) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυδεϱκεῖς. V. 149. a) πόλεως, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Καϱκίκου: b) ποταμοῦ Λιβύης, ποταμῶν Λακωνικῶν: c) * * *. V. 150. a) Βλαστήσαντα γενεᾶς τὸν ἐξ ἡμισείας Κϱητικόν: b) τὸν Μενέλαον: c) γεννηθέντα, τὸν Μενέλαον. V. 151. a) Ἠλεῖον τοῦτ' ἔστι τὸν Μενέλαον καθαϱόν: b) Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον καθαϱόν: c) τὸν Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον τὸν οὐ καθαϱὸν ταῖς γοναῖς. V. 152. a) τοῦ Μενελάου, ἤτοι τὸν Πέλοπα, γαμφηλαῖς, σιαγόσι, ἤγουν ἡ Δημήτηϱ: b) Μενελάου Πέλοπα σιαγόσιν ἡ Δημήτϱα ἀπὸ Ἔννης πόλεως: c) * * *. V. 153. a) Ἡ ὁϱμητικὴ, ἡ ξίφος κατέχουσα: b) ὁϱμητική: c) ἐπώνυμα Δήμητϱος, ὁϱμητική. V. 154. a) πολύσαϱκα, ἤγουν εἰς λεπτότατα κατακόψασα ἔθαψεν: b) πολύσαϱκα εἰς μικϱὰ κατακόψασα: c) τὰ πολύσαϱκα εἰς μικϱὰ κατακόπτουσα τῇ γαστϱί. V. 155. a) Ἐσθίουσα ἤτοι φαγοῦσα: b) τὸν τῆς χειϱὸς ὠμοπλάτην φαγοῦσα: c) * * *. V. 156. a) ἐκ δευτέϱου ἀκμάσαντα, μέγαν: b) —: c) τὸν Πέλοπα ἐκ δευτέϱου ἀκμάσαντα. V. 157. a) ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος ἁϱπακτικόν: b) τοῦ Ποσειδῶνος: c) * * *. V. 158. a) Ἤγουν ὁ Ποσειδῶν, εἰς τὴν Ἤλιδα γῆν, αὔλακας: b) εἰς τὴν Ἤλιδος πόλιν: c) ὁ Ποσειδῶν, πόλιν Ἤλιδος, χώϱας. V. 159. a) Εὐϱεῖαν καὶ πλατεῖαν δϱαμεῖν μέλλοντα, τοῦ, γῆν: b) πλατεῖαν, ἡνιοχεύσοντα, κυϱιεύσοντα: c) πλατεῖαν κυϱιεύσοντα ἢ μέλλοντα δϱαμεῖν, ὄνομα κύϱιον τῆς Ἤλιδος. V. 160. a) Σφαγέντος, τὸ σῶμα: b) Μόλπιδος σφαγιασθέντος: c) * * *. V. 161. a) Ἤγουν τὸν Οἰνόμαον μέλλοντα φθαϱεῖν: b) ἤγουν τὸν Οἰνόμαον τὸν Πέλοπα φθείϱοντα:

c) τὸν Οἰνόμαον τὸν φθείροντα τοὺς γαμβρεὺς, τὸν Πέλοπα. V. 162. a) Μυσαραῖς, τοῦ Ἑρμοῦ, ἤτοι ὁ Μύρτιλος: b) * * *: c) ὁ Μυρτῖλος, ἤγουν τοῦ Ἑρμοῦ. V. 163. a) κατεσκεύασε εἰς τέλος ποιῶν ὁ Μύρτιλος δηλονότι: b) κατεσκεύασε, ἤγουν ὁ Μύρτιλος, ποτήριον: c) κατεσκεύασε τὸν ἔσχατον ὁ Μυρτῖλος. V. 164. a) Ἤγουν τοῦ Νηρέως ὄνομα ἐκολύμβησε, εἰςῆλθε, ἤγουν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τούς: b) ἐκολύμβησε τοῦ θαλασσίου θεοῦ: c) ἐκολύμβησε. V. 165. a) τὸ γένος ἅπαν φθείρουσαν, βλάπτουσαν, ἀγρίως νοήσας καὶ καταρασάμενος: b) φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος, ἤγουν ὁ Μυρτίλος τῆς Ἱπποδαμείας: c) παντελῶς ἠφανισμένην, φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος τῆς Ἱπποδαμείας. V. 166. a) τὸν ἵππον αὐτοῦ τὸν ταχύτατον κατὰ τοὺς πόδας, ταῖς ἡνίαις στρέφων: b) ἤγουν ὁ Μυρτίλος: c) ὁ Μυρτίλος τὴν ταχεῖαν κινῶν. V. 167. a) κατὰ ὁπλὰς καὶ τοὺς πόδας, ὄνομα ἵππου Ἄρπυια, σφοδροῖς ἀνέμους ὁμοίαν: b) ὄνυξιν: c) ταῖς ὄνυξι, τοῖς ἀνέμοις ὁμοίαν. V. 168. a) Ἄνδρα, αὐτάδελφον ἡ Ἑλένη τὸν Δηΐφοβον δηλονότι: b) τὸν Δηΐφοβον, ἀδελφὸν θεάσεται: c) τὸν Δηΐφοβον, τὸν ἀδελφόν. V. 169. a) Ἱέρακος, ἤγουν τοῦ καταρασσομένου καὶ σὺν ἤχῳ φερομένου κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, ἤτοι τοῦ Ἕκτορος: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ, τὸν Δηΐφοβον: c) * * * [11]. V. 170. a) τοὺς ἄνδρας δηλονότι ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς: b) —: c) Ἑλένης. V. 171. a) Ἄνα, ἤγουν ἀνυμνήσουσι, ἐν τῇ κοίτῃ, ἤτοι τὸν Ἀχιλλέα: b) —: c) συναινέσουσι ἐν ταῖς κοίταις. V. 172. a) Ἄνδρα δηλονότι τὸν ταρασσόμενον: b) κατ' ὄναρ γάρ φησι συμμιγῆναι αὐτῇ, ἐξοιστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα: c) κατ' ὄναρ γὰρ εἶδε μιγῆναι αὐτῇ, τὸν τεταραγμένον, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα. V. 173. a) Ἀντὶ τοῦ· τῷ διὰ τῶν ὀνείρων καταμαστίξει καὶ κατακόψει: b) διεγερεῖ, ἐρεθίσει, σώματι: c) διερεθίσει, σώματι. V. 174. a) Ἤτοι τὸν

11) In ora eſt: ἢ τοῦ Ἕκτορος.

μέλλοντα νυμφευθῆναι ἐν τῷ ᾅδῃ τὴν Μήδειαν δηλονότι: b) τὸν Ἀχιλλέα: c) τὸν Ἀχιλλέα ἄνδρα τῆς Μηδείας. V. 175. a) τῆς μανείσης τῷ τοῦ ξένου ἔρωτι, ἤτοι τοῦ Ἰάσονος, νήσου δραπέτας: b) τῆς φονευσάσης τοὺς ξένους τῆς Μηδείας: c) * * *. πόλις, ἢ νῆσος, ὁ Πηλεύς. V. 176. a) τὸν ἓξ πόδας ἔχοντα εἰς ἄνδρας μεταβαλών: b) Μυρμήκων τὸν ἑξάπουν: c) τῶν Μυρμιδόνων τὸν ἑξάπουν. V. 177. a) Θετταλικὸν τὸν πῦρ πνέοντα, γεννᾷ, ἀττικῶς τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ: b) τὸν Θεσσαλὸν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ, ἀττικῶς, ὁ Πηλεύς: c) * * *. V. 178. a) τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, τῷ πυρὶ πυρπολουμένων: b) πυρκαϊῇ φλεγομένων: c) σποδιᾷ καιομένων. V. 179. a) τὸν ἐκφυγοῦντα: b) ἐκφυγόντα πυρκαιάν: c) —. V. 180. a) Ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρο , μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ Πρωτέως τὴν Ἑλένην, ἤτοι ἐπανακάμψῃ πάλιν εἰς Τροίαν: b) ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, ἢ ὁ κοῦρος, ὁδόν: c) ὁ Ἀλέξανδρος, ὀπισθόρμητον, ἐλεύσεται ὁδόν. V. 181. a) φονικοὺς, τοῦτ᾽ ἔστι τοὺς Ἕλληνας, ἀνελκύσας: b) τοὺς Ἕλληνας ἄγαν φονέας ἀπὸ τῶν καταδύσεων ἑλκύσας: c) τοὺς Ἕλληνας φονικοὺς ἀπὸ τῶν φωλεῶν ἑλκύσας. V. 182. a) καθὰ νέος, τοῦτ᾽ ἔστιν ἄφρων ὑπὸ τοῦ καπνοῦ: b) καθὰ νέος: c) καθὰ νέος, τοῦ Νεοπτολέμου. V. 183. a) Ἤτοι τὴν μητρυιὰν, ἤγουν τοῦ Νεοπτολέμου: b) τὴν Ἰφιγένειαν, τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 184. a) τοῖς ἀνέμοις θυσιάσουσιν οἱ ἀπηνεῖς Ἕλληνες δηλονότι: b) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι, σφαγιάσουσι τὴν δάμαλιν, τὴν Ἰφιγένειαν: c) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι δάμαλιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγει. V. 185. a) Ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως, ἔγκυον: b) τοῦ Νεοπτολέμου, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν τὴν μητέρα: c) * * *. V. 186. a) τὴν Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀντὶ Εὐξείνου πόντου: b) Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 187. a) Ἔσω ζητῶν, τὴν ἀφανίστριαν καὶ φονεύτριαν: b) ψηλαφῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύσουσαν τοὺς Ἕλληνας: c) * * *. V. 188. a) ἐπιπολὺ λευκὴν κατοικήσει νῆσον: b) κυρίως πολὺν χρόνον τὴν λευκὴν ὁ Ἀχιλ-

λεὺς νῆσον: c) ἐπιπολύ, * * *. V. 189. a) ποταμοῦ ἐν ταῖς προχύσεσι: b) ὄνομα λίμνης: c) ὄνομα λίμνης, ταῖς ἐκχύσεσι. V. 190. a) πόθον ἔχων καὶ ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς, ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας: b) ζητῶν γυναῖκα ἔλαφος: c) * * *. V. 191. a) Αὐτῆς προτείνασα, ἐκτείνασα, ἐκ τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει: b) —: c) ἐλευθερώσει. V. 192. a) Πολὺς ἐντὸς τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ ὄντος δηλονότι ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου κληθήσεται: b) ἀντὶ τοῦ· πολὺς τοῦ αἰγιαλοῦ φημισθήσεται: c) πολὺς αἰγιαλοῦ φημισθήσεται. V. 193. a) Ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ Εὐξείνου πόντου: b) ἠρημωμένος ψάμμοις, αἰγιαλοῖς τοῦ Ἀχιλλέως: c) ἠρημωμένος ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ Ἀχιλλέως. V. 194. a) Θρηνοῦντος καὶ βλάβας, ἤτοι τὸν μάταιον πλοῦν: b) —: c) στενάζοντος, ματαίαν. V. 195. a) καὶ ἀφανῆ γενόμενον (γενομένην), δηλονότι ἡ Ἰφιγένεια: b) κατὰ, αὐτοποιηθεῖσαν: c) κατὰ, τὴν διαφθαρεῖσαν. V. 196. a) Ἤτοι τῶν ἐσφαγμένων σωμάτων, θυτηρίων: b) τὴν Ἰφιγένειαν, καὶ θυσιαστηρίων: c) τὴν Ἰφιγένειαν, τῶν θυσιῶν πλησίον. V. 197. a) καχλάζοντος, ἀντὶ ἐκ τοῦ πυθμένος: b) —: c) τοῦ καίοντος. V. 198. a) Ἤγουν τοῦ λέβητος, ἐν ᾧ ἕψει ἡ Ἰφιγένεια, φυσήσει, ἀνάψει: b) τοῦ λέβητος, λέβητα ἡ Περσεφόνη φυσήσει, ἀνθρώπων: c) * * *. V. 199. a) Σώματα βράζουσα καὶ ἑψοῦσα: b) ἑψοῦσα λέβητα, καίουσα μαγειρικῇ τέχνῃ: c) * * *. V. 200. a) περὶ, τόπον θρηνῶν τὴν Ἰφιγένειαν: b) Ἀχιλλεὺς κατοικήσει θρηνῶν: c) * * *. V. 201. a) Περισσὸν χρόνους, ἐπιθυμῶν τὴν κοίτην αὐτῆς: b) ἐνιαυτούς: c) χρόνους, ἐπιθυμῶν τῆς Ἰφιγενείας. V. 202. a) Ἤγουν οἱ Ἕλληνες περὶ, τοῦ ἀπαρχῆς ἐκεῖσε χρησμοδοτοῦντος: b) οἱ δὲ Ἕλληνες, Αὐλίδα: c) οἱ Ἕλληνες, τὴν Αὐλίδα τοῦ Διός. V. 203. a) Αὐτῶν τῇ, ἀντὶ τῶν νεοσσῶν, ἤγουν τοῦ τὰ κρέα καταφαγόντος τοῦ δράκοντος: b) ἐκ τοῦ κρεουργοῦ δράκοντος: c) * * *. V. 204. a) Ἀντὶ ἐκ δευτέρου, ποιήσαντες δεύτερον ὅρκον: b) τὸ δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες: c) * * *. V. 205. a) ὀχυρώσουσιν χεῖρας:

b) κώπην: c) εὐτρεπίσουσιν ἐν ταῖς χερσὶ κώπην. V. 206. a) Ἀποσοβητῆρα τὸν Διόνυσον, προτέρων: b) —: c) τὸν Διόνυσον, βλαβῶν. V. 207. a) Ἀνευφημοῦντες, ἀδύτοις: b) καταλυτὴν ανευφημίζοντες: c) καταλυτὴν ἀνευφημοῦντες. V. 208. a) Δράκοντος σπήλαια, ἤγουν τοῦ Ἀπόλλωνος: b) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότατον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐπικερδοῦς: c) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότερον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου. V. 209. a) τῷ Διονύσῳ μυστικὰς θύσει: b) τῷ Διονύσῳ μυστικα θύσει: c) τῷ Διονύσῳ θυσίας θύσει. V. 210. a Ὁ μέγας στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων αὐτοῦ τοῦ πολλοὺς φθείροντος: b) ὁ Ἀγαμέμνων, τοῦ πολλοὺς φθείραντος: c) * * *. V. 211. a) Ἤγουν τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀποδιδούς: b) ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον παρέχων: c) τῷ Ἀγαμέμνονι * * *. V. 212. a) Ἤγουν ὁ Διόνυσος, ἤγουν ὁ ἐκτεταμένους φέρει τοὺς ὄρχεις: b) ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ τούτου μυστήρια: c) * * *. V. 213. a) Ἤγουν τὸν ἰσχυρὸν Τήλεφον ἐμποδίσας ἐν τοῖς κλάδοις τῆς ἀμπέλου: b) τὸν Τήλεφον τὸν πόδα συνδήσας τοῖς κλήμασι: c) * * *. V. 214 a) ἐμποδίσει, εἰς τὸ καθολικὸν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας: b) σύρριζον ἀφανίσαι: c) κωλύσει, ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας. V. 215. a) κόπτοντα αὐτὸν διὰ τοῦ ὀδόντος, ταῖς τρωκτικαῖς σιαγόσι: b) τῷ. ἀφανιστικαῖς σιαγόσι: c) κόπτοντα, * * *. V. 216. a) Βλέπω, ἀντὶ προορῶ πρὸ καιροῦ πλῆθος: b) προορῶ συναγωγὴν πλοίων: c) * * *. V. 217. a) Συρομένην θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν: b) ἠχοῦσαν, ἐπαπειλοῦσαν: c) συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν καὶ ἀπειλοῦσαν. V. 218. a) Ἤγουν πυρπολήσεις: b) —: c) χαλεπάς. V. 219. a) Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: b) εἴθε τοῦ Καδμίλου τοῦ Ἑρμοῦ τῇ Λέσβῳ νήσῳ: c) * * *. V. 220. a) τῇ Λέσβῳ νήσῳ δηλονότι γεννῆσαι ἐχθρῶν ὁδηγὸν ἐσόμενον δηλονότι: b) Λέσβῳ, τῶν Ἑλλήνων: c) τῇ Λέσβῳ γεννῆσαι ὁδηγόν. V. 221. a) —: b) υἱόν: c) κακὸν υἱόν. V. 222. a) προδότην, υἱὸς Ἑρμοῦ: b) τῶν Τρωϊκῶν πορθητήν: c)

* * *. V. 223. a) Ἀντὶ, μάντι, συντελοῦντος τοῖς Ἕλλησι ἀληθέστατε: b) ὦ μάντι τὰ βέλτιστα τῶν Ἑλλήνων ἀληθέστατε: c) * * *. V. 224. a) Ἤγουν ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ Αἰσάκου ἀπέκειτο ὁ Πρίαμος: b) τῶν τοῦ Αἰσάκου ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος: c) * * *. V. 225. a) Ἀποδιῶξαι καὶ ἀνενέργητα ποιῆσαι φόβητρα: b) τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης: c) ἀποδιῶξαι, τὰ ἐν τῇ νυκτὶ παραγενόμενα, ἤγουν τοὺς ὀνείρους. V. 226. a) ὤφελε δὲ ἀντὶ ἀπέκειτο ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἤγουν Ἑκάβην καὶ Ἀλέξανδρον: c) ἀλλ' ὤφειλε, τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 227 a) φλογὶ πυρπολήσας μέλη: b) θανάτῳ, καύσας τὰ μέλη: c) ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας τὰ μέλη, τῷ ἀπὸ τοῦ Λήμνου ὄντι [12]). V. 228. a) εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, τοσούτων ζάλη ἐπλημμύρησε καὶ κατεπόντισε: b) βλάβη: c) εἰ τοῦτο ἐγένετο βλάβη ἐπῆλθε. V. 229. a) Ἀντὶ, ἡ Τένεδος νῆσος, ἐν ᾗ ὁ Παλαίμων ἐτιμᾶτο τοῖς τῶν βρεφῶν αἵμασι: b) Μελικέρτης βλέπει: c) * * *. V. 230. a) Ἀφριζομένην, ἤγουν ταῖς ναυσὶ ταῖς στολιζομέναις ὑπὸ πλεκτανῶν καὶ σχοινίων: b) Αἴθυια κυρίως λέγεται τὸ θαλάσσιον ὄρνεον, πλοίοις: c) βράζουσαν, στενοχωρουμένην, * * *. V. 231. a) Πολυχρόνιον θάλασσαν τοῦ Ὠκεανοῦ, τὴν μίαν τῶν Τιτάνων: b) τὴν θάλασσαν Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν: c) * * *. V. 232. a) κύκνῳ φθείρεται: b) Τέννην καὶ Ἡμιθέαν κύκνῳ: c) ὁ Τέννης καὶ Ἡμιθέα τῷ κύκνῳ, ἀντὶ τοῦ· φθαρήσονται. V. 233. a) δαμασθέντα καὶ τοὺς ὠμοπλάτας, τοῦ Ἀχιλλέως: b) ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως λίθῳ: c) ἰσχυρῷ καὶ τραχεῖ τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως λίθῳ. V. 234. a) Πρότερον ὑμνῳδοῦ Μόλπου, τὰ τέκνα δηλονότι: b) τοῦ Μόλπου τοῦ τραγῳδοῦ: c) * * *. V. 235. a) ψευδέσι: b) ψυχραῖς, ψευδέσι κατηγορίαις: c) * * * [13]). V. 236. a) ᾧτινι

12) In margine additur κατ' ἔλλειψιν.
13) In ora: λείπει τὰς γενομένας ταῖς φήμαις.

Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς Φονεύς: b) Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς κύκνος ὁ Φονεύς: c) * * *. V. 237. a) Ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ ἐν δικτύοις ἀγρευθείς: b) κυκνόθρεπτος ἁλιέων ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθείς: c) * * *. V. 238. a) τοῖς ὀστρέοις, ἤτοι λοξοῖς κοχλιδίοις ὁ ἠγαπημένος: b) ὀστρέοις λοξοῖς κοχλιρίοις [14]): c) * * *. V. 239. a) Ἐν λάρνακι ἔκλεισε τοὺς δύο παῖδας Τένην καὶ Ἡμιθέαν: b) λάρνακι, κιβωτῷ ἠσφάλισε δύο Τέννην καὶ Λευκοθέαν [15]): c) λάρνακι ἠσφάλισε διπλὰς, ἤγουν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. V. 240. a) τούτοις ὁ καρτερικὸς τοῦ Ἀχιλλέος, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: b) σὺν κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: c) * * *. V. 241. a) Θανεῖται δηλονότι τὰς βουλὰς, ἐν λήθῃ: b) ἐντολὰς, λαθήσει τῇ λήθῃ: c) ἐντολὰς ἐν λήθῃ ἀποτυχών. V. 242. a) —: b) τρωθείς: c) ἐπὶ πρόσωπον, τρωθείς. V. 243. a) Πολίχνιον Τροίας, οἱ πετρώδεις αἰγιαλοί: b) αἱ πλησίον τῆς ἀκτῆς: c) πόλις Ἀσίας, παραιγίαλοι. V. 244. a) τῶν τὸν χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί: b) χρεμετισμὸν ἢ τὸν τῶν ῥινῶν ἦχον, αἰγιαλοί: c) χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί. V. 245. a) Ἀντὶ τοῦ Ἀχιλλέος τοῦ Θετταλικοῦ τὸ πήδημα τοῦ ταχέος: b) Θεσσαλόν: c) Θεσσαλὸν πήδημα ταχέος. V. 246. a) τὸν αἰγιαλὸν πηδήσας ὕστερον ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἐσχάτην, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην ὁ Ἀχιλλεύς. V. 247. a) Ἐκ τῆς ἄμμου μετὰ ἤχου ἀναδώσει ὕδωρ: b) ἐκ τοῦ ἄμμου ὀχήσει, ἀναδώσει· νῦν τὸ ὕδωρ σημαίνει δὲ καὶ τὸ χάλα, καὶ τὴν χαράν: c) πηγιμαῖον ἐξ ἄμμου ἀναπηδήσει ὕδωρ. V. 248 a) —: b) τὰς ἀναβλύσεις: c) * * *. V. 249. a) λαμπρύνει ὁ μετὰ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γενόμενος: b) νῦν λαμπρύνει καὶ στίλβει εὐκίνητος: c) καὶ νῦν λαμπρύνει εὐκίνητος. V. 250. a) Ἐν κογχύλῃ σαλπίζων κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προςβολὴν τοῦ πολέμου: b) κόχλῳ, πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας τούτῳ ἐχρῶντο οἱ πα-

14) F. κοχλιδίοις. 15) F. Ἡμιθέαν.

λαιοί: c) κογχύλη, ὁδηγοποιῶν. V. 251. a) ἅτινα ὁρατὰ, ἀφανιζομένη: b) ἡ Τροία ἀφανιζομένη: c) * * *. V. 252. a) Φρίκασι καὶ καταπεπύκνωνται οἱ τόποι, σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ: b) ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται, χωραφίου αἱ πεδιάδες: c) καθὰ, τοῦ χωραφίου αἱ πεδιάδες. V. 253. a) λάμποντες θρῆνος: b) κονταρίοις: c) —. V. 254. a) ὑψηλῶν ἀκούεται: b) ὑψηλῶν ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται: c) * * *. V. 255. a) Φθάνουσα ἡσύχους: b) τοῦ οὐρανοῦ Φθάνουσα ἐπιβαίνουσα ἡσύχους βάσεις: c) * * *. V. 256. a) σχίσμασι τῶν ἱματίων: b) ἐν τοῖς διασχισμοῖς: c) θρήνῳ, διασχισμοῖς τῶν ἱματίων. V. 257. a) δεχομένων τῶν γυναικῶν δηλονότι: b) —: c) συμφορᾷ προσδεχομένων. V. 258. a) Ἐπ' ἄλλη, ἀθλία: b) —: c) ὦ ἀθλία. V. 259. a) λυπήσει βλαβῶν κατὰ πολὺ μεῖζον: b) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον: c) * * *. V. 260. a) Ὁπηνίκα ἂν ἠχῶν ὁ Φονικὸς πολεμιστὴς ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἠχῶν ὁ ταχὺς ὁ Φοβερὸς, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) ὁπηνίκα ἠχῶν ὁ ταχὺς καὶ ὁ Φοβερὸς Ἀχιλλεύς. V. 261. a) γῆν: b) τροχοῖς ξηρὰν σχίζων: c) τροχοῖς, σχίζων. V. 262. a) τῇ λοξεῖ κεχαραγμένην πορείαν τῶν ἁρμάτων: b) σκολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα: c) * * κεχαραγμένην αὔλακα. V. 263. a) τῆς πλατείας ἀροτριῶν: b) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν διασχίζων: c) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν V. 264. a) Βοῶν, Φοβεράν: b) βοῶν κεχωρισμένως Φοβεράν: c) * * *. V. 265. a) Ἀπὸ τῶν ὁμογάστρων ἀδελφόν: b) ὁμογαστόρων, ἀδελφὸν, τὸν Ἕκτορα λέγει: c) * * *. V. 266. a) τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ὑπάρχοντα υἱόν: b) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα: c) * * * εἰς τὸ ὕψος τὸν Ἕκτορα V. 267. a) σιαγόσι: b) * * *: c) σιαγόσι, τὸ σῶμα. V. 268. a) τὰ ἐντόπια ἄλση μιαίνῃ: b) τὰ ἄλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἕλη, μολύνῃ τῷ αἵματι: c) ἄλση, μολύνῃ τῷ αἵματι. V. 269. a) τοῦ Ἕκτορος τοῦ πεφονευμένου, τὸ δῶρον: b) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου τὸ δῶρον: c) * * *. V. 270.

a) Ἀκριβεῖ, ἤγουν ζυγοστατήματι τοῦ ζυγοῦ κρεμάμενον: b) ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς ἀναρτήσεως σταθμούμενον: c) * * *. V. 271. a) Εἰς τοὐπίσω τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα: b) —: c) πάλιν τὸν ἀντιτιμώρητον. V. 272. a) τὸν ἐκ τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν: b) τὸν ἀπὸ Πακτωλοῦ ζυγοῖς λαμπρὸν χρυσόν: c) * * *. V. 273. a) εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου θρηνηθεὶς, ὁ Ἀχιλλεύς: b) τοῦ Διονύσου ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 274. a) ταῖς Μούσαις, ἠγάπησαν, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ ὕδωρ: b) ὑπὸ τῶν Νηρηΐδων, ἤγουν Μουσῶν, ἠγάπησαν, ποταμοῦ τὸ ὕδωρ: c) ταῖς Νηρηΐδισι ἢ ταῖς Μούσαις ποταμοῦ ὕδωρ. V. 275. a) Μακεδονικὴν τὴν ὑπεράνω οὖσαν, πόλις Μακεδονίας: b) ὄρος ἐν Ἑλικῶνι, τὴν ἐξοχήν: c) ὄρος Ἑλικῶνος, τὴν ἐξοχήν. V. 276. a) Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, τὸν θάνατον: b) ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, θάνατον: c) * * *. V. 277. a) γυναικείαν περὶ τὸ, στολήν: b) —: c) γυναικείαν, στολήν. V. 278. a) Ἐνδῦναι, ἀντὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή: b) Φορέσαι: c) * * *. V. 279. a) ὕστερος, ἀπὸ κοινοῦ τὸ· τλήσεται: b) ἔσχατος τῶν Τρώων: c) * * *. V. 280. a) ὦ ἀδελφὲ, φοβούμενος: b) ὦ ἀδελφέ: c) ὦ ἀδελφὲ φοβούμενος. V. 281. a) ὦ τύχη, ὁποῖον ἀφανίσεις τῶν οἴκων: b) ὦ τύχη, ὁποῖον τὸν Ἕκτορα ἀφανίσεις: c) * * *. V. 282. a) Στήριγμα τῆς, καταβαλών: b) καθελών: c) ἐπιστήριγμα, καθελών. V. 283. a) χωρίς: b) χωρὶς τιμωρίας: c) * * * καὶ κόπων. V. 284. a) Ὁ Ἑλληνικός: b) —: c) ὁ Ἑλληνικός. V. 285. a) Ἤγουν ὁ χαίρων, τοῦ Ἕκτορος δηλονότι θανάτῳ: b) ἐπεγγελῶν τοῦ πεσόντος Ἕκτορος: c) ἐπεγγελῶν, ἐπαγαλλόμενος τοῦ πεσόντος τοῦ Ἕκτορος. V. 286. a) περὶ, εἰς: b) ναυσί: c) ταῖς ναυσὶ, τὴν ἐσχάτην. V. 287. a) ταῖς ναυσί: b) τῶν νηῶν, τὸν δρόμον, ἤγουν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός: c) ναυσὶ, τὸν δρόμον, ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. V. 288. a) τῆς φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον: b) ἤτοι ὁ

στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, τῆς φυγῆς αἴτιον: c) ὁ στρατὸς, τῆς φυγῆς αἴτιον. V. 289. a) Αὐτοῖς, ἤγουν τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν: b) αὐτοῖς τοῖς, ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι: c) σκυλευομένοις αὐτοῖς βοηθῆσαι. V. 290. a) Ἡ τάφρος, τῶν νηῶν τὰ προπύργια: b) τὸ ὄρυγμα, τῶν νεῶν τὰ προπύργια: c) * * *. V. 291. a) καὶ σταβάροις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τοῦ τάφου, τὸ παραπέτασμα τὸ δίκην κροσσίου καὶ κλίμακος ὑπέχον ἐν τῇ τάφῳ: b) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κόρσου καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον: c) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις, τὸ παραπέτασμα. V. 292. a) Αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσιν, αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵστανται οἱ πολέμιοι: b) αἱ στεφάναι, βοηθήσουσι: c) * * *. V. 293. a) Δίκην μελισσῶν ἐσκοτισμένων: b) φύξιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι τεταραγμέναι: c) συντεταραγμέναι. V. 294. a) καὶ ταῖς βολαῖς, τῶν κορμῶν: b) τοῦ καπνοῦ, κυρίως ὁ ἐξελάσεσι καὶ κηροῦ καπνὸς, ὁρμαῖς, κόρμαις δαλῶν: c) τοῦ καπνοῦ, ταῖς ὁρμαῖς τῶν δαλῶν. V. 295. a) τὰ ἄρμενα, ἤτοι τὰς πρώρας, τῶν καθεδρῶν τοὺς λιπόντας δηλονότι: b) τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων: c) τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων. V 296. a) Ἀντὶ, ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς: b) κολυμβησταὶ, ὀρχησταὶ τῶν καθεδρῶν: c) κολυμβησταὶ, τῶν καθεδρῶν. V. 297. a) Οἱ Ἕλληνες, εἰς τὴν ξένην γῆν: b) ξένην γῆν: c) * * *. V. 298. a) Εὐγενεῖς, τοὺς λαμβάνοντας τὰ πρόκουρσα: b) τὸν Ἕκτορα νῦν λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιπούς: c) τὸν Ἕκτορα λέγει ἀνδρείους, πρωτόκουρσα. V. 299. a) Ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ, ἐν τῷ γένει γαυρουμένους: b) γένει καὶ τῇ εὐγενίᾳ καυχωμένους: c) ἔχοντας, ἐν ταῖς εὐγενείαις ἐπαιρομένους. V. 300. a) καὶ κατακόψουσιν: b) ἤγουν τοῦ Ἕκτορος ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί: c) ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί. V. 301. a) κἀπὶ μαιμῶσαι: b) αἵματι ῥέουσαι προθυμούμεναι: c) * * *. V. 302. a) —: b) ἔλαττον πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα: c) οὐκ ἔλαττον πέν-

θος, ἀλλὰ μέγα. V. 303. a) —: b) διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς: c) * * *. V. 304. a) —: b) τοῦτ᾽ ἔστιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν: c) ἐλεεινὸν, θεάσομαι φῶς. V. 305. a) —: b) ἐξαίρετον, τελειωτὴς, πληρωτής: c) τελειωτής. V. 306. a) —: b) νῦν λέγεται, λεχθήσεται: c) συστρέφων. V. 307. a) —: b) σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν: c) φεῦ, φεῦ θρηνῶ τὴν σὴν θαλερὰν ἡλικίαν. V. 308. a) —: b) γέννημα βασιλικώτατον, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν: c) ὦ γέννημα βασιλικὸν, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν. V. 309. a) —: b) Τρώϊλος, τὸν Ἀχιλλέα τρώσας: c) ὅστις ὦ Τρώϊλε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας. V. 310. a) —: b) βέλει, ἤγουν τῷ ἔρωτι, ἤγουν τῷ σῷ πόθῳ: c) βέλει, ἴυγξ κυρίως ὄρνεον μικρὸν, ἐν τῷ σῷ πόθῳ. V. 311. a) καταλαβὼν ἀλύτοις εἰς ὀλίγον ἄστατον, οὐδαμηνόν: c) * * *. V. 312. a) —: b) παρὰ τοῦ ἐραστοῦ, ἤγουν οὐ ποθήσας αὐτόν: c) * * *. V. 313. a) —: b) τὸν ναὸν, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 314. a) —: b) ὤ μοι, ἐγὼ ἡ δυστυχὴς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην, στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφὰς [16]): c) ἡ δυστυχὴς, πρὸς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην στρέφει τὸν λόγον τὰς δύο ἀδελφάς. V. 315. a) —: b) ὦ τάλαινα καὶ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη, θάνατον θρηνῶ, κύων, ἤγουν ὦ Ἑκάβη: c) ὦ ἀθλία Ἑκάβη, θάνατον, κύων. V. 316. a) —: b) Ἤγουν τὴν Λαοδίκην ὁλόκληρον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἤγουν ἡ Τροία: c) * * *. V. 317. a) —: b) καταδύσει φάραγγι δέξεται χώσει περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός: c) τῷ φάραγγι ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός. V. 318. a) —: b) μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ πόδας πλησίον: c) * * * ἐγγύς. V. 319. a) ὅπου τὰ ἄλση τοῦ Τρωὸς, τῆς Κίλλης: b) [17]) παράδεισος τοῦ

16) In ora: περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξένης καὶ Ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.

17) ἄλμα, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ, in ora Vit. 2. Cod.

Τρωὸς, ἤτοι τῆς Κίλλης: c) * * *. V. 320. a) ἥτινι λάθρα συνεγίνετο Πρίαμος: b) τῆς κόρης: c) * * *. V. 321. a) τῷ βρέφει ἀντὶ κεῖνται, πρότερον θηλάσαι τὸ γάλα: b) τῷ Μουνίππῳ υἱῷ αὐτοῦ κεῖνται, γεύσασθαι, ἑλκύσασθαι γάλα: c) τῷ Μουνίππῳ κεῖνται, ἑλκύσασθαι γάλα. V. 322. a) τῆς γεννήσεως τὸ σῶμα λοῦσαι, ἐλαίῳ: b) τοκετοῦ τὰ μέλη λοῦσαι, πλῦναι τὴν κίλλαν λουτρῷ, ὕδατι: c) τοῦ τοκετοῦ μέλη λοῦσαι τὴν κίλλαν λουτρῷ. V. 323. a) ὦ Πολυξένη ἀπηνεῖς καὶ ἀώρους παστάδας, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπηνεῖς: b) ὦ Πολυξένη πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπὰ, καὶ πρὸς ἀπηνεῖς: c) Πολυξένη ἀπηνεῖς πρὸς τὰ χρήματα. V. 324. a) Θυσίας ὁ κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ ἀνδρεῖος: b) θυσίας κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος: c) * * *. V. 325. a) τῆς σκοτεινῆς θυσίας, τὰς ἐν Ταύροις θυσίας τῆς μητρός σου: b) σκοτεινῆς, θυσίας: c) * * *. V. 326. a) Ἥντινα Ἶφιδα, ἢ ἥντινά σε Πολυξένη δηλονότι, Τάφρον, πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη: b) ἤτοι σε, λείπει τὸ τάφρον, σφάξας, λαιμοτομήσας: c) ἥντινα, ἤτοι σε σφάξας, λείπει τὸ τάφρον, Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται. V. 327. a) Ἐστεφανωμένην, φονεὺς, ἤγουν ὁ ἰσχυρὸς Νεοπτόλεμος, ἢ ὁ Διομήδης: b) ἐστεμμένην νῦν τὴν Πολυξένην φονεὺς Πύῤῥος ὁ Νεοπτόλεμος: c) ἐστεμμένην τὴν Πολυξένην, ὁ Νεοπτόλεμος ὁ φονεύς. V. 328. a) φονεύσει τῷ τριδεσπότῳ, τοῦ Ἄρεος, ἢ τοῦ Ὠρίωνος: b) φθερεῖ τριδεσπότῳ τοῦ Ἄρεος: c) φθερεῖ καὶ ἐν τῷ τριδεσπότῃ τοῦ Ἄρεος. V. 329. a) Ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα μεταβαλὼν καὶ θύσας: b) ἐν τοῖς Ἕλλησι ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων καταβαλὼν, λύσας: c) τοῖς Ἕλλησι πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα ταύτην χάριν τῶν ὅρκων καταβαλών. V. 330. a) τὴν Ἑκάβην, οὖσαν, αἰγιαλόν: b) τὴν Ἑκάβην λέγει, πλατεῖαν, αἰγιαλόν: c) * * *. V. 331. a) τῶν Θρᾳκῶν: b) τὴν

γηραιὰν τῶν Θρᾴκων τὴν λιθολευσθεῖσαν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἕλληνος: c) * * * τοῦ Ἑλληνικοῦ. V. 332. a) ὑβριστικαῖς κατάραις καταρωμένην: b) δηκτικαῖς, ὑβριστικαῖς κατάραις τὴν παροτρυνομένην, τὴν διεγείρουσαν τοὺς Ἕλληνας: c) * * * *. V. 333. a) Σκεπάσει ἱμάτιον τῶν πετρῶν ἐν λιθώσει: b) καλύψει ἱμάτιον τῶν λίθων ἐν τῇ πληθύϊ: c) * * *. V. 334. a) κυνὸς, τὸ Φαιὸν, δέμας: b) κυνὸς μέλαιναν τὴν διάπλασιν, τὸ σῶμα: c) * * * τοῦ σώματος. V. 335. a) Πρίαμος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἑρκίου Διὸς, ὑπὸ Νεοπτολέμου: b) ὁ Πρίαμος, ναῷ, ἐπίθετον τοῦ Διὸς, δαμασθείς: c) * * *. V. 336. a) τὴν βάσιν, λευκῷ κοσμήσει: b) τὴν βάσιν τοῦ νεὼ λευκῷ κοσμήσει τριχώματι: c) * * *. V. 337. a) παρὰ, τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης ὁ ἄθλιος: b) παρὰ τῆς, τῆς Ἡσιόνης, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ: c) * * *. V. 338. a) τὴν κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους, ὁ ἐλθών: b) ἀγοραστὸς, ἀντὶ τοῦ· κεκαυμένην πάτραν αἰθαλωτὴν ὑφ' Ἡρακλέους, ἐλθών: c) ἀγοραστὸς τὴν κεκαυμένην ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ἐλθών. V. 339. a) λαμπρὸν, ἀφανίσας: b) σκοτεινὸν ἀφανίσας τῇ αἰχμαλωσίᾳ: c) * * *. V. 340. a) Ἤγουν ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ: b) ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ Φανὸν, ἤγουν ὁ γηραιός: c) * * * *. V. 341. a) Ὁ προδότης, ἤγουν τῆς ἰδίας πατρίδος: b) πορθητὴς, προδότης τῆς πατρῴας γῆς, τῆς Φυσάσης αὐτόν: c) * * τῆς πατρικῆς * *. V. 342. a) Ἀνάψας, γεννῶντα τὸν Φοβερὸν, ἤγουν τοὺς Ἕλληνας: b) ἀνάψας τὸν γεννῶντα ἔσωθεν τοῦ ἵππου Φοβερὰν ἐνέδραν: c) ἀνάψας γεννῶντα ἔσωθεν τοῦ ἵππου· Φοβερόν. V. 343. a) Ἀνοίξῃ, ἀνοίξας ἤγουν τὴν θύραν: b) ἀνακράζῃ, τῆς τοῦ ἵππου, ἀνοίξας τὰς θύρας: c) * * * *. V. 344. a) τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Σισύφου τῆς σκολιᾶς ἀλώπεκος: b) τοῦ υἱοῦ Σισύφου τοῦ Ὀδυσσέως πανούργου, εἶδος ἀλώπεκος: c) * * *. V. 345. a) Διὰ τοῦ Φρυκτοῦ, ὁ ἐξάδελφος, ἤγουν ὁ Σίνων: b) ἀνάψῃ τοῖς Τρωσὶ Φανὸν ἐξάδελφος ὁ Σίνων: c) * * * *. V. 346. a) Ἕλλησιν τὴν Τένεδον: b) τὴν Τένεδον τοῖς Ἕλλησι: c) * * * *.

V. 347. a) τοῦ φαγόντος τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόωντος τοῦ ὄφιος, εἰς τὰς Καλυδνὰς Πορκέως καὶ Χαριβοίας: b) εἶδος δράκοντος, Καλυδνάς: c) * * *. V. 348. a) Ἡ Κασάνδρα, τῆς συνουσίας τοῦ Ἀπόλλωνος: b) Ἡ Κασάνδρα: c) * * *. V. 349. a) τοῦ πύργου λιθίνου κατασκευάσμασιν: b) λιθίνου κατασκευάσμασιν, οἰκοδομήμασιν: c) * * * *. V. 350. a) Ἐστερημένη ξυλίνων, μὴ ἔχουσαν ὀροφὴν ξυλίνην: b) χωρὶς ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, παστάδων γαμικῶν, τὴν μὴ ἔχουσαν ξυλίνην ὀροφὴν, ἀλλ' ὁλόλιθον: c) ἐστερημένη τῶν ξυλίνων παστάδων, μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὄροφον, ἀλλ' ὁλόλιθον. V. 351. a) ἐπὶ τῆς φυλακῆς, ἡ συγκρύψασα τῆς σκοτεινῆς: b) φυλακῆς ἀφανίσασα, βυθίσασα ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα: c) φυλακῆς ἀφανίσασα, σκοτεινῆς, σῶμα. V. 352. a) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννήτορα Ἀπόλλωνα, τὸν τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα· ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: b) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ποιοῦντα τοὺς δ καιρούς: c) σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα· ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. V. 353. a) Ἐπιθυμοῦντα: b) * * *: c) * * * τῶν κοιτῶν. V. 354. a) τὴν παρθενείαν ἄφθαρτον κεκτημένη: b) παρθενείαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν: c) παρθενείαν ἄφθαρτον ἔχουσα. V. 355. a) τῆς Ἀθηνᾶς τῷ ζήλῳ: b) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς μιμήμασιν: c) * * *. V. 356. a) τῆς ἀγελείας· ἐπίθετα Ἀθηνᾶς τῆς ἐν ταῖς πύλαις γραφομένης: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς μισούσης τὰς Νύμφας, τῆς λαφυρούσης, τὰ λάφυρα, τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις: c) τῆς μισούσης τὰς Νύμφας, τῆς ἐχούσης τὰ λάφυρα, τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις. V. 357. a) τότε ἡ ἐγὼ παρὰ τοῦ αἐτοῦ, ἤγουν τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: b) τότε ἐγὼ ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: c) τότε μετὰ ἀνάγκης, ἐγὼ, τοῦ Αἴαντος Λοκροῦ. V. 358. a) ταῖς σιαγόσιν τῆς δρεπάνης ἡ ἄμπελος: b) ταῖς σιαγόσι δρεπάναις ἄμπελος: c) * * *. V. 359. a) ταῦτα Ἀθηνᾶς ἐπίθετα: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ὁρμητικήν: c) * * *. V. 360. a) Βοηθὸν ἐπικαλεσαμέ-

νη, βοηθόν: b) καλέσασα βοηθὸν τῶν βιαίων τοῦ Λοκροῦ: c) ἐπικαλέσασα βοηθόν. V. 361. a) Ἀθηνᾶ: b) ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ στέγη τῆς ἐκ ξύλων γεγλυμμένης στέγης: c) ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὰ στέγη * * *. V. 362. a) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῶν Ἑλλήνων: b) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται: c) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθῇ. V. 363. a) Ἡ: b) ἐκείνη ἡ, καὶ ἀπὸ τῶν: c) ἐκείνη, ἀπό. V. 364. a) τῷ Τρωΐ: b) τῷ Τρωΐ τιμιώτατον: c) * * *. V. 365. a) τοῦ Αἴαντος τῆς ἁμαρτίας: b) τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: c) τοῦ Αἴαντος ἁμαρτίας, τῶν. V. 366. a) τὰ κενοτάφια: b) —: c) θρηνεῖ. V. 367. a) οὐκ ἐν τάφοις κειμένους: b) οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις: c) * * * *. V. 368. a) Τελευταίαν, ἀντὶ φυλάσσοντας: b) κρύπτοντας, φυλάσσοντας, ἀντὶ τοῦ καθημένους: c) ἐσχάτην, σποδιάν. V. 369. a) λάρναξι, δίκαιον: b) κιβωτίοις ἀμφορεῦσι φυλαχθεῖσαν: c) * * * τῶν νεκρῶν δίκαιον. V. 370. a) Ἐλεεινὸν, ψευδοταφίων ἐπιγραφάς: b) ψευδοταφίων γραφάς: c) ὄνομα ἐλεεινὸν, κενοταφίων. V. 371. a) τῶν πατέρων, βρεχομένας: b) τῶν γεννησάντων: c) —. V. 372. a) ἐν, τῶν γυναικῶν: b) γυναικῶν: c) τῶν γυναικῶν. V. 373. a) ὦ ὄροι Εὐβοίας, ἤγουν φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν, ὦ: b) ὦ ἀκρωτήρια, ὦ φύλαξ τῶν πετρῶν, τόπων ἀκρωτηρίων: c) * * *. V. 374. a) ὦ, ὦ: b) τόποι, Τρυχάτα καὶ Νέδων καὶ Διφρωσσὸς, ὄρη Εὐβοίας: c) * * * *. V. 375. a) ὦ: b) πόλις Εὐβοίας καὶ ὄρος, ὄρος Εὐβοίας: c) ὄρος Εὐβοίας. V. 376. a) Αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις, τῆς θαλάσσης, ἤγουν καὶ ὦ θάλασσα: b) αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις: c) * * * *. V. 377. a) —: b) ἐκριφέντων: c) * * *. V. 378. a) Στραβοξύλοις: b) σὺν τοῖς σανιδώμασι τῶν νηῶν σανίσι: c) * * *. V. 379. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσετε, ἤχων τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν: b) τραχείας πέτρας: c) * * *. V. 380. a) —: b) συστροφαῖς ταῖς ὀπισθορμήτοις ἢ ἐπανακαμπτούσαις:

c) συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις. V. 381. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσεται, κατακοπέντων τάς: b) Ἑλλήνων καταλαθέντων, συστρεφομένων τὰς ῥαφὰς τῆς κεφαλῆς: c) τῶν Ἑλλήνων κατακλασθέντων τῆς κεφαλῆς. V. 382. a) ταῖς πέτραις τῆς κεφαλῆς, ὁ κάτω φερόμενος κεραυνός: b) ὑφάλοις πέτραις, ὁ κάτω φερόμενος: c) * * *. V. 383. a) Αἰφνιδίως, ἀφανιζομένων: b) ὁ κεραυνὸς κατὰ τὰ γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτα φάγεται ἀφανιζομένων: c) * * *. V. 384. a) —: b) μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας: c) μεθύοντας φέρων τοὺς Ἕλληνας. V. 385. a) φυκτὸν ἅψῃ τὸν κατήξαντα καὶ ποδηγετήσαντα τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἅιδην: b) τὸν φανόν: c) τὸν φανὸν λάμπῃ, τὸν ὁδηγόν. V. 386. a) Ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, ἤγουν ἀγρυπνῶν: b) ὁ βλαπτικὸς, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους: c) * * *. V. 387. a) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν δηλονότι, καθὰ ἀλκύονα: b) ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνεον· ὥσπερ εὐκόλυμβον, τὸν ἄρσενα ἀλκύονα μεταξὺ β χοιράδων κλυδωνιζόμενον: c) τὸν Λοκρὸν ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνις. V. 388. a) κομίσει γυμνὸν: b) * * *: c) κομίσει γυμνὸν τὸν Λοκρὸν Αἴαντα. V. 389. a) Μυκήνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου κλυδωνιζόμενον: b) δύο μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον: c) τῶν δύο μέσον πετρῶν. V. 390. a) στεγνὰ ποιῶν: b) ξηραίνων: c) * * *. V. 391. a) Διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ, ἐκ δευτέρου εἰς τὴν θάλασσαν πεσεῖται: b) βεβρεχμένα τὰ πτερὰ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, καταλάβῃ: c) ῥέοντα τὴν θάλασσαν, τοῦτ' ἔστι πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, λάβῃ. V. 392. a) τῇ τριαίνῃ τοῦ Ποσειδῶνος: b) ῥιφεὶς ἀπὸ τῶν πετρῶν τῇ τριαίνῃ: c) * * *. V. 393. a) Αὐτὸν, ἤγουν ὁ Ποσειδῶν τρώσας ὁ τῷ Λαομέδοντι λατρεύσας: b) δορὶ, ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι: c) δορὶ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, λατρεὺς, ἐπειδὴ τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσε. V. 394. a) τοῖς ἰχθύσι: b) * * *: c) εἶδος ἰχθύος. V. 395. a) Ἤγουν τὸν δειλὸν Αἴαντα, λοιδορίας: b) εἶδος ὀρνέου καυχώμενον ματαίας φλυαρίας τὰς διὰ στόματος λεγο-

μένας: c) * * *. V. 396. a) τὸν νεκρόν: b) —: c) ἀνωφελῆ ἐκριφέντα. V. 397. a) Ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ ἡλίου ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ: b) τοῦ ἄστρου, ἤτοι τοῦ ἡλίου, ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ: c) ἡλίου * * *. V. 398. a) σεσημμένον: b) παστὸν ταριχμένον, σεσηπότα: c) παστὸν, σεσηπότα. V. 399. a) Θάψει ἐλεήσασα τῆς Νηρηΐδος, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή: b) ἐλεήσασα τῆς Θέτιδος ἀδελφή: c) ἐλεήσασα τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή. V. 400. a) Ἤγουν τοῦ Διὸς ἡ βοηθὸς, οὕτω ἐν Ἀρκαδίᾳ Ζεὺς τιμᾶται: b) τοῦ Διὸς βοηθός: c) * * *. V. 401. a) τοῦ Αἴαντος δηλονότι, τῆς Δήλου: b) τοῦ Αἴαντος ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς: c) τοῦ Αἴαντος ὁ πλησιάζων, τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. V. 402. a) χωρίον τῆς Δήλου, τὸν ἦχον, τοῦτ᾽ ἔστι θανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται: b) ὄνομα πόλεως, ἦχον: c) * * *. V. 403. a) ἀδελφοποιὸν, τὴν ἡδεῖαν τὴν Ἀφροδίτην δηλονότι: b) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας: c) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν αὐτὴν διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. V. 404. a) ὁ λυπηρὸς, ὑβρίσει: b) λυπηρὸς ἤγουν ὁ Αἴας ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων: c) * * *. V. 405. a) Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τῆς ἀκολασίας δικτύοις: b) —: c) ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ἀγρεύσει τοῦ ἔρωτος σχοινίοις. V. 406. a) —: b) —: c) —. V. 407. a) —: b) —: c) τὴν ὀλλύουσαν καὶ φθείρουσαν τὸ κῆρ καὶ τὴν ψυχήν. V. 408. a) Ἡ Ἑλλὰς, ἤγουν θρηνήσουσιν: b) ἡ Ἑλλὰς λύπας καὶ πόνους τῶν θρήνων: c) * * *. V. 409. a) γῆν ὁ ποταμὸς, καί: b) ποταμὸς Ἠπείρου, καί: c) ποταμὸς Ἠπείρου, οἱ κακόβατοι. V. 410. a) Μακεδονικαὶ συγκλείουσι, ἀντὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: b) ἔθνος, ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: c) * * *. V. 411. a) Οἷστισιν ἀνθρώποις, ἤγουν τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν μέχρι Ἅιδου: b) —: c) οἷστισιν. V. 412. a) παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιπολὺ, διά: b) αἰγιαλὸν ἐπιπολύ: c) * * *. V. 413. a) Ἐν κοιλίαις, καὶ ταφήσεται: b) κοιλίαις: c) ἐν ταῖς

κοιλίαις ταφήσεται. V. 414. a) Ἐν καὶ πολυτοίχοις κητῶν σιαγόσιν: b) κητῶν σιαγόσιν: c) Φαγωθεὶς πολλὰς τάξεις ἐχόντων κητῶν. V. 415. a) Ἀμέτρητος, ἀναρίθμητος, ἄλλοι δὲ, ἤγουν οἱ Ἕλληνες: b) * * *: c) ἀμέτρητος, πληθὺς, ἄλλοι δὲ Ἕλληνες. V. 416. a) τῶν συγγενῶν φιλοφρονήσονται τινάς: b) φιλοφρονήσονται: c) συγγενῶν φιλοφρονήσονται. V. 417. a) τοῦτον τὸν Φοίνικα, πόλις Θράκης τοῦ ποταμοῦ, πόλις Θράκης: b) * * * πόλις Θρακική: c) * * *. V. 418. a) τῶν, ἡ γείτων πλησίον, ἔθνη Θρακικὰ τῶν: b) Ἀψίνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρακικά: c) * * ἔθνη βαρβαρικά. V. 419. a) λέγει τοῦτο, διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιόν: b) διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, λέγει τοῦτο· σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν τῶν Μακεδόνων: c) τὸν θρέψαντα τὸν Ἀχιλλέα, * * *. V. 420. a) ὑποδέξεται, πρὶν ἤ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, καὶ ἰδεῖν, πρὸ τοῦ, τὸ ἀκρωτήριον: b) ἀποδέξεται, πρὶν ἤ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, ἰδεῖν, ἀκρωτήριον: c) ὑποδέξεται προτοῦ * * *. V. 421. a) τὸν Φοίνικα τῷ, τὸν μεμισημένον ἀπὸ τῶν: b) τὸν Φοίνικα μεμισημένον, ἀπό: c) * * *. V. 422. a) τὸν τυφλὸν, ὅστις ὁ πατὴρ τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: b) τυφλὸν, τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: c) τυφλὸν, ὅστις αὐτὸν * * *. V. 423. a) καὶ ὁπότε τὸ πορνικὸν τῆς περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὴν κοίτην: b) πορνικὸν περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, ἐκοιμήθη, κοίτην: c) τὸ ξένον περιστερᾶς διὰ τὸ λάγνον, ἐκοιμήθη. V. 424. a) τοὺς τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἰδομενέως καὶ τοῦ Σθενέλου, τοῦ ὄρους, οἱ σύνδενδροι τόποι: b) τὸν Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον θάψουσι τοῦ ὄρους: c) * * * ὄρος. V. 425. a) Λάρους, ἤτοι τοὺς γηραιοὺς πόῤῥωθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ τῶν ὑδάτων: b) * * *: c) * * *. V. 426. a) τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν Κάλχαντα λέγει: b) * * *: c) * * *. V. 427. a) Ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα περὶ τόν: b)

ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα: c) τοῦ χοίρου παραπλανηθέντα. V. 428. a) Σύκων, πόλεμον, Φιλονεικίαν, εἰς: b) σύκων, πόλεμον: c) τῶν σύκων, Φιλονεικίαν. V. 429. a) τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, τῶν: b) τὸν ἀνταγωνιστήν: c) * * *. V. 430. a) καταβάλῃ τὸν πεπρωμένον: b) καταλάβῃ πεπρωμένον: c) καταλάβῃ τὸν πεπρωμένον θάνατον. V. 431. a) Ἤγουν δεύτερον δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν ἕλκοντος ἀπὸ τοῦ Διὸς, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός: b) περὶ Ἰδομενέως δεύτερον· τὸν Ἰδομενέα Διός: c) τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός. V. 432. a) τοῦ Ὀδυσσέως τόν: b) ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως τὸν ἀδελφὸν, ψευδέσι: c) * * * ἐν ψευδέσι. V. 433. a) τὰ τείχη τῶν Θηβαίων: b) Σθένελον τοῦ Καπανέως τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν: c) * * * καὶ τείχη τῶν Θηβῶν. V. 434. a) — [18]): b) κατασκαφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως: c) ἐν στεῤῥᾷ κατασκάψαντος, τὸν υἱόν. V. 435. a) —: b) ἐπίθετον τοῦ Διὸς, ὁ Ζεὺς ἐφόνευσε, ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας: c) * * *. V. 436. a) —: b) ἤγουν κεραυνῷ: c) κεραυνῷ συνθλάσας τὴν κεφαλήν. V. 437. a) —: b) τὸν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην αἱ Μοῖραι, ἤγουν αἱ Ἐριννύες: c) ὁπότε τὸν Ἐτεοκλέα * * *. V. 438. a) —: b) οἶστρον μονομαχίαν θάνατον: c) * * *. V. 439. a) —: b) τοῦ ποταμοῦ: c) τοῦ ποταμοῦ ταῖς ἐκχύσεσι. V. 440. a) ταῖς ὑπ' ἀλλήλων, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: c) * * *. V. 441. a) —: b) τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες, πολεμήσουσι ἐσχάτην μάχην: c) ἀναιρεθέντες * * *. V. 442. a) —: b) τοῖς θεμελίοις τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τοῦ Μεγάρσου τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφιλίου: c) * * * τοῦ Παμφίλου. V. 443. a) —: b) ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων: c) * * * *. V. 444. a) —: b) πόλις, μεμιασμένων τάφων μνημάτων γενήσεται: c)

18) Sequentes XIII *στίχοι* ſcholiis interlinearibus in Vit. 1. carent.

* * * *. V. 445. a) —: b) ὅπερ, νεκρῶν καθέδρας: c) ὅπως, τῶν νεκρῶν τὰς καθέδρας. V. 446. a) —: b) ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντες: c) * * *. V. 447. a) εἰς τὴν Κύπρον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ οὕτως: b) Κύπρον * * *: c) * * * *. V. 448. a) πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου, καταντήσαντες, μολοῦντες, τοῦ Ἀπόλλωνος: b) * * *: c) * * * *. V. 449. a) Κύπρον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν, τὴν Θρακικήν: b) * * * *: c) * * *. V. 450. a) ἤγουν ὁ Τεῦκρος, ἐλαυνόμενος: b) * * *: c) * * *. V. 451. a) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς σπηλαίων, ποταμοῦ: b) * * *: c) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς, ποταμοῦ. V. 452. a) Συγγενὴς, ἤτοι τοῦ Αἴαντος: b) * * *: c) * * *. V. 453. a) Ἤγουν τοῦ Αἴαντος, γέννημα τῶν Τρώων: b) * * *: c) τοῦ ἀπὸ Αἴαντος * * *. V. 454. a) Μανίαν, Φονευτικήν: b) * * *: c) * * *. V. 455. a) τοῦ λέοντος, δέρμα λέοντος: b) * * *: c) * * *. V. 456. a) Τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν: b) * * *: c) σιδήρῳ τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν. V. 457. a) κεκτημένον, ἔχοντα: b) * * *: c) κεκτημένον. V. 458. a) Ὁ Ῥαδάμανθυς, ἡ βελοθήκη: b) * * *: c) ὁδὸν, ἡ βελοθήκη. V. 459. a) Ὁ θύων θυσίας ἤγουν τῷ Διῒ ὁ Ἡρακλῆς: b) * * *: c) * * *. V. 460. a) Ἰδίῳ ἐποίει παρεκάλει: b) * * *: c) * * *. V. 461. a) τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος, τοῦ Φίλου δωρικῶς, βαστάξας: b) * * * ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τοῦ Φίλου δωρικῶς, βαστάξας: c) * * *. V. 462. a) Ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Τελαμῶνα ὁ Αἴας τὸ Λημναῖον πῦρ: b) * * *: c) * * *. V. 463. a) Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος ἤγουν τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν Φυγήν: b) * * *: c) * * * εἰς Φυγήν. V. 464. a) Ἤγουν ὁ Αἴας τῷ ξίφει τοῦ Ἕκτορος ἀπό: b) * * * ἀπὸ τοῦ. V. 465. a) ἔτρωσε τῷ ξίφει, πηδήτας χαλεπόν: b) * * *: c) ἔτυψε * * *. V. 466. a) τῆς σπάθης, αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλε: b) * * *: c) τῆς σπάθης, ἐπεὶ ὁ Αἴας ἑαυτὸν ἀνεῖλε. V. 467. a) Διώξει ὁ Τελαμὼν πόῤῥω τὸν αὐτάδελφον, ἤγουν τὸν Τεῦκρον:

b) * * *: c) * * *. V. 468. a) Ἡ Θεάνειρα καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου γεννᾷ: b) * * *: c) * * *. V. 469. a) τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου, τῷ Τελαμῶνι τῷ πύργους κατασκάψαντι: b) * * *: c) * * *. V. 470. a) τὴν Ἡσιόνην ταῖς δημηγορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις: b) * * *: c) * * *. V. 471. a) φοβερῷ, δεῖπνον, τῷ κήτει: b) * * *: c) * * *. V. 472. a) Δοῦναι, ὁ ῥήτωρ: b) * * * 19): c) ὁ ῥήτωρ ὁ Φοινοδάμας. V. 473. a) ἐν τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς: b) * * *: c) * * *. V. 474. a) ὁπόταν τὰς ταραχὰς ἀναπέμψῃ, ἀπὸ τῆς κοιλίας: b) ταραχὰς ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας: c) ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῶν στομάτων. V. 475. a) σφοδρῶς καταποντίζων ἐν, τό: b) σφοδρῷ καταποντίζων: c) * * * τὴν γῆν. V. 476. a) Ὁ θὴρ, ὁ ἰχθὺς λέγει τῆς Ἡσιόνης, λέγει τὸν Ἡρακλέα, ἐν τῷ λαβών: b) * * *: κοιλίᾳ: c) * * * λαβών. V. 477. a) τῷ Νηρεῖ, γέννας, λέγει τὸν Ἡρακλέα διὰ τό: b) * * *: c) * * *. V. 478. a) Ὁ Ἀγαπήνωρ, ἤγουν εἰς τὴν Κύπρον, ἤγουν ὁ Ἀρκὰς παραγενόμενος: b) ὁ Ἀγαπήνωρ Κύπρον: c) ὁ Ἀγαπήνωρ, παραγενόμενος. V. 479. a) Δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι τῶν τὴν αἰτίαν: b) * * *: c) * * *. V. 480. a) Ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων, ὁ ὢν ἐκ τῶν τῆς: b) ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων: c) * * *. V. 481. a) Τῶν Ἀρκάδων τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους, τῶν φονέων καὶ παιδοκτόνων: b) * * *: c) * * *. V. 482. a) τῶν πρὸ τῆς σελήνης γεννηθέντων δρυΐνων καρπῶν τροφήν: b) * * *: c) * * *. V. 483. a) Ἐν τῷ, τοῦ: b) σποδῷ: c) * * *. V. 484. a) Ἐκ τίνος, λάβῃ: b) —: c) χαλκὸν ὀρύξει, λάβῃ. V. 485. a) λίθον ἐν τίνι, βάθος: b) βάθος: c) γῆν, ἀνερευνῶν βάθος. V. 486. a) Οὗτινος τοῦ Ἀγαπήνορος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ χοῖρος: b) * * *: c) τὸν Ἀγκαῖον τὸν πατέρα ἐφόνευσε κάπρος. V. 487. a) τοῦ ἰσχίου ἐν ταῖς περιφερείαις συντρίψας: b) * * *: c) βουβὼν ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος, περιφερείαις συν-

19) In ora Vit. 2, legitur: Φοινοδάμας ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ βάζειν.

τρίψας τὸ σῶμα. V. 488. a) Ἤγουν ὁ Ἀγκαῖος γνωρίσας τὸ λόγιον: b) ὁ Ἀγκαῖος: c) —. V. 489. a) Ὅτι τοῦ χείλεος ἄκρου, τῶν ποτηρίων: b) * * *: c) χείλους. V. 490. a) Μεταξὺ φέρει ἡ εἱμαρμένη, ἡ πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη: b) ***: c) φέρεται, ἡ πάντων μήτηρ. V. 491. a) Ὁ χοῖρος λευκῷ λευκαινόμενος νῦν τῷ ἀφρῷ: b) * * *: c) * * *. V. 492. a) Ὀδοὺς, ἤχῳ φερόμενος οἷον πεπτωκὼς, κτανόντα ἐτιμώρησε τὸν Ἀγκαῖον: b) * * *: c) ὁ χοῖρος ἤχῳ φερόμενος τὸν Ἀγκαῖον ἐτιμώρησε. V. 493. a) Τρώσας ἀνιάτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον: b) * * *: c) τοῦ ταχυτάτου πολεμιστοῦ. V. 494. a) Μέλλων ἐλθεῖν τοῦ Θησέως, τοῦ λακόντος, τῆς: b) ἤγουν τοῦ Θησέως: c) ὁ Αἰγεὺς λαβόντος. V. 495. a) Ὁ υἱὸς, ἤτοι ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως, ἤγουν τοῦ Αἰγέως, οὗ ποτε τοῦ Ἀκάμαντος: b) * * *: c) υἱὸς τοῦ γίγαντος Θησέως· ἀντίπτωσις, τοῦ, ἤγουν οὗ. V. 496. a) τὸ, αὐτοκάλεστος ἦλθε δηλονότι ἡ δάμαλις, ἡ Λαοδίκη, θυγάτηρ Πριάμου: b) ἦλθε δάμαλις * * *: c) κεκρυμένον, δάμαλις. V. 497. a) Ἡ Λαοδίκη καταβαίνουσα: b) * * *: c) κατερχομένη. V. 498. a) Ἐν, δαμασθεῖσα ἡ μήτηρ: b) ἡ μήτηρ: c) ἡ γεννήσασα. V. 499. a) τὸν Μούνιτον συναθροίζοντα τοὺς ὀλύνθους τῶν συκῶν ἀπὸ Θρᾴκης ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον ἀπὸ, ἔχιδνα: b) * * * *: c) ἀγρεύοντα, Θρᾴκης [20]). V. 500. b) φονεύσει Τρῶας, ἤγουν τῷ ὀδόντι: c) —. V. 501. b) —: c) —. V. 502. b) Ἡ Αἴθρα ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸν ἐκ λαθραίας μίξεως γεννηθέντα: c) Ἡ Αἴθρα, κρυφῆ. V. 503. b) –: c) νέον. V. 504. b) παρέθηκαν, ἐπέβαλον, τόπος Ἀττικῶν Ἀθηναίων, Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης: c) ἐστήριξαν τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες. V. 505. b) Ἤγουν τῆς Ἑλένης, πόρνης: c) ἀμοιβὴν Βάκχης. V. 506. b) Κάστορος καὶ Πολυδεύκους τοῦ ὠοῦ τὸ περιφερὲς, διχότομον

20) Hic in Cod. Vit. 1. ſcholia interlinearia deſinunt.

τοῦ ὠοῦ, κοπεὶς εἰς δύο: c) τοῦ ὠοῦ, στρόβιλος τὸ περιφερὲς, διχότομον τοῦ ὠοῦ. V. 507. b) κεφαλὴν, φύλαγμα: c) τὴν κεφαλὴν, κόρση κυρίως ἡ μῆνιγξ, φύλαγμα. V. 508. b) σκωληκόβρωτος: c) —. V. 509. b) ἐπιτηρήσει, τοῖς πολίταις: c) δέξεται. V. 510. b) ἅτινα ἔργα, εὐεργετήματα, ἀναβάσεις: c) —. V. 511. b) Ἡμιθέοις: c) —. V. 512. b) —: c) τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην, πατρίδα. V. 513. b) τῇ δεύτερον ἁρπαγείσῃ, ὀρνέῳ ἤγουν τῇ Ἑλένῃ: c) βοηθοὺς, τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ, τῇ δυσαρπάγῳ, ἤγουν τῇ Ἑλένῃ ὡς κακονύμφῳ, ὄρνεον θαλάσσιον τοῖς διγαμοῦσι δυσοιώνιστον, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. V. 514. b) τὰς ναῦς: c) ἑτοιμάσαντες, ναῦς. V. 515. b) —: c) ταχύν. V. 516. b) τῶν Τρώων, αἰγιαλὸν, ἔκβασιν, ἔξοδον: c) λείπει τὸ, ὡς Τρώων, ἔκβασιν. V. 517. b) τῶν Διοσκούρων, τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα: c) ἰσχυρώτεροι. V. 518. b) Ἰσχυροὶ, ἀσύγκριτοι, οὕστινας: c) ἠγάπησε. V. 519. b) ἐπίθετον τῆς Ἥρας, ἡ Ἀθηνᾶ: c) ἔνδοξος, ἡ Ἀθηνᾶ. V. 520. b) ἡ δύναμις: c) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς ἡ τοὺς βόας ἁρμόσασα, Ὁμολωῒς θυγάτηρ Νιόβης, ἀφ' ἧς Ὁμολωΐδες πύλαι Θηβῶν, ἐν αἷς Ὁμολωῒς Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο· Λογγὰς χωρίον Βοιωτίας, ἐτιμᾶτο δὲ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ, δύναμις. V. 521. b) εἰ τοῦτο γένοιτο, τὰ τείχη, ἅτινα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενοι, δύο Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν: c) οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. V. 522. b) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον, πόλις Παφλαγονίας: c) ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον Κορίνθου καὶ πόλις Παφλαγονίας. V. 523. b) ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν, βασιλεῖ τῷ Λαομέδοντι: c) ἔκτισαν, τυράννῳ. V. 524. b) —: c) —. V. 525. b) κρατῆσαι, ὑπομεῖναι, ἐπέλευσιν φθαρτὴν, ἀφανιστήν: c) ὑπομεῖναι τὴν ὁρμὴν φθαρτικήν. V. 526. b) ἀκρωτήριον, τὸν Ἕκτορα: c) Κάναστρα ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης. V. 527.

b) τὸν Ἕκτορα, καταῤῥακτῆρα, ὀλετῆρα, τὸν Ἕκτορα: c) τὸν Ἕκτορα, ὀχύρωμα. V. 528. b) Ἤγουν τὰ τείχη, τὸν Πρωτεσίλαον, καιρία: c) τὸν Πρωτεσίλαον. V. 529. b) τὸν Ἕκτορα πλῆξαι, σφαγέα: c) προθυμούμενον. V. 530. b) τοῦ Ἕκτορος, ὁ διάπυρος καίων, κόψει, ἐγκαινίσει: c) καυστικὸς, ἀνανεάσει. V. 531. b) Ἱέραξ, τὸν Πρωτεσίλαον λέγει, ἀντὶ τοῦ· ἐκβὰς πρῶτον, βάλλων: c) ταχύ. V. 532. b) τῶν Ἑλλήνων ὁ Πρωτεσίλαος, ἤδη ἑτοιμάζει: c) Ἑλλήνων, κατασκευάζει. V. 533. b) ἔθνος Θρακικὸν, ἀποθανόντι: c) ἔθνος Θρακικόν. V. 534. b) Ἡ μαστοειδὴς, τοῦ ἀκρωτηρίου μέρους: c) ἀκρωτήριον μαζῷ ὅμοιον, τοῦ ἀκρωτηρίου. V. 535. b) —: c) —. V. 536. b) βοηθὸς πρᾶος, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις οὕτω καλεῖται: c) εὐμενὴς, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις. V. 537. b) Ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίοις, ὁ Ζεὺς παρὰ Χίοις: c) ***. V. 538. b) Ὁ Ζεὺς, τὸν ξένον ἤτοι τὸν Ἀλέξανδρον: c) πλανώμενον ξένον, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 539. b) Βλαπτικὸν ἀετόν: c) βλαπτικὸν, ἁρπακτικόν. V. 540. b) Οἱ Διόσκουροι: c) —. V. 541. b) εὐωχίᾳ: c) εὐωχίαις. V. 542. b) σπονδαῖς πραΰνωσι, ἤγουν τὸν Δία τὸν μὴ στέρξαντα τὴν θυσίαν: c) πραΰνωσι, τὸν Δία τιμῶσιν ἐν Λυκίᾳ κράγον. V. 543. b) θόρυβον ταῖς συντυχίαις μεταξύ: c) θόρυβον. V. 544. b) κατὰ στόμα: c) τῷ στόματι. V. 545. b) λυπήσουσι θορύβοις λοιδορείαις, τετραχυνωμένοι, ὠργισμένοι: c) καταφάγονται ὕβρεσι, παροξυνθέντες. V. 546. b) πολεμήσουσι Ἴδας καὶ Λυγκεύς: c) πολεμήσουσι οἱ παῖδες τοῦ ἀδελφοῦ. V. 547. b) ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγατράσι Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ, βοηθῆσαι εἰς τούς: c) —. V. 548. b) τοὺς βιαίως κλέπτοντας, ἤγουν Κάστορα καὶ Πολυδεύκην: b) —. V. 549. b) Αἰτοῦντες ἁρπαγῆς τῆς ἄνευ ἕδνων, διά: c) ψηλαφήσεως. V. 550. b) βέλη, ὄνομα τοπικὸν, ποταμός: c) βέλη, ποταμὸς Λακωνικῆς. V. 551. b) τῶν Διοσκούρων, καὶ Ἴδα, καὶ Λυγκέως: c) τῶν Διοσκούρων. V. 552. b) Θάμβους

αἴτια, τοῖς Λάκωσιν ἀκούειν: c) Φηραὶ πόλις Μεσηνίας. V. 553. b) ὁ Ἴδας, τῷ ἀπὸ τῆς κρανείας δόρατι βαλὼν ἀνεῖλε τὸ στέλεχος: c) κρανίῳ δόρατι, στέλεχος. V. 554. b) τῆς δρυὸς τραχείας καὶ βαθείας τῶν Διοσκούρων, τὸν Κάστορα: c) δρυὸς, τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγει. V. 555. b) τὸν Κάστορα τῷ Λυγκεῖ, μάχην: c) Λυγκεῖ, μάχην. V. 556. b) Ὁ Πολυδεύκης ὁλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ, ἤγουν τοῦ Λυγκέως: c) σιδηρῷ ἀκοντίῳ, τοῦ Λυγκέως. V. 557. b) Ἤγουν ἀνέλῃ, ἔδαφος τῷ Πολυδεύκει: c) τὸ ἔδαφος. V. 558. b) τὸν Ἴδαν, ὑψωθήσεται, κεραΐσεται: c) ἀφόβητος, πλήξει, κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν. V. 559. b) εἴδωλον λίθον κινήσας ἀπὸ τῶν Λακωνικῶν: c) κινήσας. V. 560. b) τρώσεις: c) —. V. 561. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα ἀναιρήσουσιν, τοῦ Ἴδα: c) —. V. 562. b) ὁ Ἀπόλλων: c) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος, σκιαστὴς, ὀρχιεὺς παρὰ Λάκωσιν Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. V. 563. b) χάρμαις συντρίψας, κυκλώσας τὸ τόξον: c) μάχαις, τρέψας. V. 564. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην: c) χῶραι. V. 565. b) —: c) ἀποδέξονται. V. 566. b) Φιλαδέλφους: c) ἀθανάτους, θνητούς. V. 567. b) τῶν τεσσάρων, καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ ξίφος: c) ὥντινων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη μένος. V. 568. b) ὀλίγον μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις: c) μηχανήν. V. 569. b) τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὸ πολὺ ἀπροσπέλαστον: c) ἀπληστίαστον. V. 570. b) Οὐδὲ ὁ υἱὸς τῆς Ῥοιοῦς πραΰνων, κοιμίζων τὴν βασιλείαν: c) καταπαύων. V. 571. b) κωλύσει τὸν ἐννετῆ χρόνον, τῇ Δήλῳ, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου: c) ἐννέα χρόνων. V. 572. b) Μένειν κελεύων μαντείαις, σημείοις. c) μένειν σημείοις θεϊκοῖς. V. 573. b) πολλὴν, ἄφθονον, τρεῖς Οἰνὼ, Σπερμὼ καὶ Ἐλαΐς: c) τρεῖς. V. 574. b) λέγων, ἐξοχήν: c) λέγων, ὄρος Δήλου, ἐξοχήν. V. 575. b) καρτεροῦντες διατρίβουσιν ποταμοῦ: c) διατρίβουσι ποταμοῦ. V. 576. b) τοῦ Νείλου, ῥεῦμα: c) Νείλου. V. 577. b) τὴν Οἰνὼ, τὴν Σπερμὼ, τὴν

Ἐλαὶν, ὁ Διόνυσος: c) ὁ Διόνυσος. V. 578. b) τῆς εὖ ἠλευσμένης τροφῆς, κατασκευαστρίας: c) —. V. 579. b) τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρπιν, ἔλαιον: c) οἶνον, ἔλαιον. V. 580. b) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄνομα κύριον, εἶδος ὀρνέου: c) θυγατέρας, Φὰψ εἶδος ὀρνέου, νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. V. 581. b) τὴν μεγάλην πεῖναν, ξένων: c) τὴν μεγάλην πεῖναν τῶν Ἑλλήνων. V. 582. b) καταπονοῦσαν ἰάσουσι, θεραπεύσουσι: c) καταπονοῦσαν θεραπεύουσι. V. 583. b) Ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἄρεως, τὸ Ῥοίτιον λέγει: c) κατοικητήριον, τὸ Ῥοίτιον. V. 584. b) ταῖς μοίραις στερεῶν, ἰσχυρῶν: c) —. V. 585. b) Ἀτράκτων νήθουσι, αἱ μοῖραι: c) ἠχοῦσι, αἱ τύχαι. V. 586. b) —: c) —. V. 587. b) Ὄχλων, ἀφανεῖς τῷ γένει: c) βασιλεῖς. V. 588. b) τῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 589. b) τόποι εἰσὶν, Πράξανδρος: c) Γόλγον τόπος καὶ ἔθνος ἐν Κύπρῳ, Πράξανδρος. V. 590. b) Ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς, ὁ ἕτερος ὁ Κηφεὺς, πόλις Ἀχαΐας: c) πόλις Λακωνικὴ, ὁ Κηφεὺς, Ὤλενος καὶ Δύμη πόλεις Ἀχαϊκαί. V. 591. b) πόλις Ἀχαΐας, ὄνομα ἔθνους: c) ἀντὶ τῶν Βουραίων. V. 592. b) ἤγουν ὁ Διομήδης, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἔκτισε, τῶν Καλαβρῶν: c) ὁ δὲ Διομήδης, πόλις, κληρονομίαν. V. 593. b) παρὰ τὸν Ἰταλικὸν, ὄχλον τὸν Ἰταλικὸν, κτίσει: c) κτίσει. V. 594. b) Φίλων, θεασάμενος: c) —. V. 595. b) Ὀρνεόμικτον τὴν εἰς ὄρνις μεταβληθεῖσαν πληθύν: c) τύχην. V. 596. b) ἐπαινήσουσι, ἁλιέων: c) διαγωγὴν, ἁλιέων. V. 597. b) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις διὰ μετάπλασιν τὸ σῶμα: c) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα. V. 598. b) ταῖς μύτισιν, ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα: c) τοῖς ὀρνεακοῖς ἀγρεύοντες ἰχθύων σπέρματα. V. 599. b) κατοικήσουσι τοῦ Προμάχου: c) νῆσον κατοικήσουσι Προμάχου. V. 600. b) Δίκην θεάτρου ὄντι, ὑψηλῷ: c) ἐξοχῇ ὑψηλῷ. V. 601. b) Ἀμφοδοποιήσαντες, μᾶλλον δὲ καλλωπίσαντες στερεαῖς σχισμαῖς: c) κτίσαντες στεῤῥαῖς σχισμαῖς. V. 602

b) Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων τὰς Θήβας ἐτείχισαν: c) οἴκους. V. 603. b) θήραν: c) δάσος. V. 604. b) Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύσονται: c) πορεύσονται. V. 605. b) Βαρβαρικὸν, Ἑλληνικοῖς ἱματίοις: c) —. V. 606. b) ἐπαύλεις, κοίτας, τοὺς ἐξ ἔθους συγγενεῖς ψηλαφώμενοι: c) φωνὰς, συνήθεις. V. 607. b) Σιτία, ἀπὸ, ἐπιδείπνιον, τροφὴ, κλάσμα: c) κρίμνον ἢ κριθὴ, ψωμίον. V. 608. b) τροφῆς, λυπούμενοι, ἄσημον φθεγγόμενοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων ἡ λέξις, ἄσημον φωνὴν ἀφιέντες: c) λήψονται, ἐπιθυμοῦντες. V. 609. b) - : c) —. V. 610. b) τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτησάσης: c) Ἀφροδίτης, ὁρμητικῆς. V. 611. b) βλαβῶν, πρόξενον: c) αἴτιον. V. 612. b) Ὁρμητικὴ πόρνη μανικῶς ὁρμήσῃ, ἤγουν ἡ Αἰγιάλεια: c) ὁρμητικὴ ὁρμήσῃ. V. 613. b) πρὸς τὰς μίξεις τοῦ Κομήτου, ὁ ναὸς, Διομήδην: c) ὁ ναὸς, ἀπὸ τοῦ θανάτου. V. 614. b) τῆς Ἥρας, ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ταῖς, ἡτοιμασθέντα: c) τῆς Ἥρας, ἡτοιμασμένον. V. 615. b) ἐπὶ κολοσσοῦ βεβηκὼς, κολοσσὸς δέ ἐστιν ἀνδριὰς, καὶ πόλεσιν, πλαξὶν, περικλείσμασι τῶν Ἰταλῶν: c) ἀνδριαντογλύφος, πόλεσι. V. 616. b) ἑδραιώσει τοὺς πόδας μεγάλων λίθων: c) ἑδραιώσει ὀστᾶ, μεγάλων λίθων. V. 617. b) τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος Ποσειδῶνος ἐδάφων θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος: c) θεμελίων τοῦ Ποσειδῶνος. V. 618. b) ἐξισωτὴν τὸν στηρικτὴν λίθον: c) ἐξισωτήν. V. 619. b) τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Διομήδους: c) ἀδελφοῦ νόθου τοῦ Διομήδους. V. 620. b) κατάρας χώραις ἀληθεῖς πέμψει: c) ἀληθεῖς. V. 621. b) Δήμητρος, γῆς ἀναβλαστῆσαι, πέμψαι δημητριακὸν σῖτον: c) γῆς, καρποφόρον. V. 622. b) τοὺς ἠροτριωμένους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ βροχῇ: c) τοὺς ἠροτριωμένους τόπους, ἀφανίζοντος, ὄμβρῳ. V. 623. b) τοῦ Διομήδους ἀπὸ, ἀποσπάσας: c) —. V. 624. b) τὴν γῆν: c) σκάψῃ. V. 625. b) κρατήσει: c) δεσμήσει. V. 626. b) δυνάμεως: c) —. V. 627. b) Με-

τακινήσας ὀλίγον [21], ὁμοπτέρως, ταχέως: c) κινήσας, ταχέως. V. 628. b) ὀπισθόρμητον, παραγενήσονται: c) —. V. 629. b) τὰ κύματα, μεριζόμεναι, κατακόπτουσαι: c) κύματα, τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας, μερίζουσαι. V. 630. b) Ἤγουν ὁ Διομήδης, μέγας Φημισθήσεται, ὠνομασθήσεται: c) μέγας. V. 631. b) κοῖλον καὶ τὸ βαθὺ, ἔδαφος: c) πόρον. V. 632. b) ἔθνος: c) —. V. 633. b) Βοιωτοὶ, ὑφάλους πέτρας, λέγονται περὶ τὴν Τυρσηνίαν νῆσοι τινές: c) ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, πέτρας, νήσους. V. 634. b) Δερματοχίτωνες, οἱ τὸ δέρμα ἐνδυόμενοι, διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρίβειν, καρκῖνοι, οἱ αὐτοί: c) σίσυς, σισύρα καὶ σισύρνα διαφέρουσι· σίσυς μὲν λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου· σισύρνα δὲ τὸ ἄτριχον ἱμάτιον. V. 635. b) Δίχα χλαίνης κακοπαθήσουσι, οἱ ἐστερημένοι τῆς τροφῆς, ἀνυπόδητοι: c) κακοπαθήσουσι, ἀνυπόδετοι. V. 636. b) Διπλόκοις: c) —. V. 637. b) Μητέρες: c) αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην, ἤτοι τὸ σφενδονίζειν. V. 638. b) Ἀδείπνητα νηστεύειν μικροὺς υἱούς: c) διδάσκουσι παῖδας. V. 639. b) τῶν παίδων γεύσεται τροφὴν ἄρτον ἐν τῷ στόματι: c) τῶν παίδων λάβῃ ἄρτον. V. 640. b) Ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης βολῇ: c) τὸν ἄρτον. V. 641. b) τοῦ ξύλου σημεῖον: c) ξύλου, τὸν ἄρτον. V. 642. b) περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένας: c) θαλάσσῃ βεβρωμένας. V. 643. b) τοὺς Ἴβηρας τρεφούσας, σπανικὰς τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου: c) τὰς πλησίον τῶν Ἰβήρων, νῆσος καὶ πόλις. V. 644. b) πόλις Βοιωτίας, τῶν Βοιωτῶν οἱ πρόμαχοι: c) πόλις Βοιωτίας, Βοιωτῶν. V. 645. b) πόλις Βοιωτίας, ἡ νῦν Τάναγρα, ζητοῦντες, πόλις Βοιωτίας, τοὺς τόπους: c) ἡ νῦν Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, ὄρη. V. 646. b) πόλις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος: c) πόλεις Βοιωτίας, ἄλσος Ποσειδώνιον. V. 647. b) Ῥεῖ-

21) In textu ὀλίζον legit.

θρον ποταμοῦ Βοιωτίας, ποταμοῦ Βοιωτίας: c) ποταμοὶ Βοιωτίας. V. 648. b) τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα, ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ: c) χώρας, πλανηθέντας. V. 649. b) —: c) —. V. 650. b) τῆς Σκύλλης, σκοπελούς: c) Σκύλλης, ὑψηλοὺς τόπους. V. 651. b) ἤγουν τοῦ Ἡρακλέους παρὰ Ἠλείοις: c) Ἡρακλέους. V. 652. b) τοῦ λεοντῆν ἐνδεδυμένου, τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν: c) τοῦ λέοντος δέρμα ἐνδεδυμένου Ἡρακλέους, τοῦ Ἡρακλέους. V. 653. b) Ὀρνιθογόνων, λέγει περὶ Σειρήνων· ὑψηλοὺς καὶ τραχεῖς τόπους τῶν Σειρήνων διὰ τὸ θελκτικόν: c) ὀρνιθογόνων, τραχεῖς τόπους. V. 654. b) ὠμὰ ἐσθίοντας, τοὺς ἰχθύας: c) πλανηθέντας, ὠμῶς ἐσθιομένους. V. 655. b) πάνδοχος ὑποδέξεται: c) ὁ πάντας δεχόμενος. V. 656. b) βλάβαις, τιμωρίαις: c) —. V. 657. b) τὸν Ὀδυσσέα: c) —. V. 658. b) Ἤγουν τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον ἔχοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωμένης, τῆς Ἀθηνᾶς: c) ἔφερε γὰρ δελφῖνα σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι. V. 659. b) Ὀδυσσεύς, τοῦ μονοφθάλμου Κύκλωπος, οἰκίας: c) τοῦ Κύκλωπος. V. 660. b) τοῦ Κύκλωπος, ἀμπέλου οἴνου τὸν ἀσκόν, ποτήριον: c) ἀμπέλου τῷ Κύκλωπι ποτήριον. V. 661. b) τὸ ἐπὶ δεῖπνον, ἢ μετὰ δεῖπνον ποτήριον: c) —. V. 662. b) τοὺς Λαιστρυγόνας, λέγει δὲ οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσε: c) τοὺς ὑπολοίπους τῶν Λαιστρυγόνων. V. 663. b) ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πικροῦ: c) ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ διώκειν τὰς κῆρας, πικροῦ, παλαίμων, ὅτι ἐπάλαισε τῷ Διῒ ἐν Ὀλύμπῳ. V. 664. b) Οἱ Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως συντρίψαντες, καὶ περιφερεῖ λιμένι: c) οἱ τὰ πλοῖα δηλονότι συντρίψαντες, περιφερεῖ λιμένι. V. 665. b) Βρούλῳ, τρυπήσουσι ἰχθύων: c) εἶδος φυτοῦ, τρυπήσουσι. V. 666. b) κόπος: c) —. V. 667. b) ὀλεθριώτερος: c) πολὺ ὀλεθριώτερος. V. 668. b) ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις, ἡ ἐν ὕδασι γενομένη ἔλασις: c) —. V. 669. b) τὸ γὰρ ἥμισυ ἀνθρώπου εἶχε, τὸ δὲ ἄλλο κυνὸς καὶ ἄλλων θη-

ρίων [22]): c) ἡ Σκύλλα. V. 670. b) Σειρὴν, τὰς Σειρῆνας διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι: c) Σειρὴν παρθένος, αἵτινες ἐθανάτωσαν τοὺς Κενταύρους. V. 671. b) Ἀχελώου θυγάτηρ, ποικίλῳ τραγῳδίᾳ: c) ὁ Ἀχελῶος ῥεῖ μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρίτιδος, ποικίλῃ ᾠδῇ. V. 672. b) Δαμασθῆναι, τῆς ἰσχυρᾶς ἀγεύστου τροφῆς: c) ἀμετόχους τροφῆς. V. 673. b) τὴν Κίρκην λέγει μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θῆρας: c) τὴν Κίρκην λέγει. V. 674. b) Τὴν Κίρκην λέγει διὰ τὸ ἄγριον, μιγνύουσαν, ταράττουσαν τῷ ἀλεύρῳ φάρμακα μαγικά: c) ταράττουσαν, φάρμακα μαγικά. V. 675. b) Μοῖραν θηριόμορφον, οἱ φίλοι τοῦ Ὀδυσσέως: c) μοῖραν θηριόμορφον. V. 676. b) Βλάβας ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις, χοῖροι: c) δάσεσι ὡς. V. 677. b) τῆς σταφυλῆς τὰ ἀποπιέσματα, τροφῇ, νέου οἴνου τὴν τρυγίαν: c) τροφῇ σταφυλῆς [23]). V. 678. b) φάγουσιν τὸν Ὀδυσσέα: c) φάγονται. V. 679. b) Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: c) ῥίζα τις τὸ ἄγριον πήγανον, ὁ Ἑρμῆς. V. 680. b) Ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως, ὁ Ἑρμῆς, λευκός: c) Νωνακρία πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς· τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς, ὅτι οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος. V. 681. b) σκοτεινὸν τὸ παραθαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον: c) σκοτεινὸν, παραθαλάσσιον νεκρῶν. V. 682. b) τὸν Τειρεσίαν τὸν ὑπέργηρον ὄντα, τὸν γέροντα ζητήσει, ψηλαφήσεται: c) Τειρεσίαν ὑπέργηρον ζητήσει. V. 683. b) τὰς ἀφροδισίας: c) γινώσκοντα. V. 684. b) Ἀτμίζον χέας: c) ἀτμίζον προσχέας. V. 685. b) τὴν προβολὴν νεκροῖς: c) * * *. V. 686. b) κινήσας ψυχῶν φωνήν: c) * * *. V. 687. b) Ἀσθενοῦς ἰσχυροῦ στόματος ἢ λάρυγγος, λαλιαῖς: c) ἀσθενοῦς στόματος, * * *. V. 688. b) τὴν ῥάχιν: c) ἡ Σικελία, ῥάχιν. V. 689.

22) In margine legitur: ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, φασὶ γὰρ, ὅτι τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου εἶχεν ἡ Σκύλλα.

23) Orae adſcriptum: γίγαρτα λέγονται τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν, στέμφυλα δὲ τὰ ἔξω.

b) Ἡ θλάσσασα: c) σῶμα. V. 690. b) Φλόγας πέμπουσα ἡ Αἴτνη, αὕτη ἡ νῆσος δέξεται τὸν Ὀδυσσέα ἓν πλοῖον ἔχοντα: c) ἓν πλοῖον ἔχοντα. V. 691. b) Μιμῶν, ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν: c) ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεύς. V. 692. b) Δυσηδῆ, ταραχὴν, αἰσχύνην, γέλωτα, τοσούτων γιγάντων: c) δυσειδῆ, αἰσχύνην, τοσούτων γιγάντων. V. 693. b) πόλεμον διήγειραν τοῖς παισί: c) * * *. V. 694. b) Διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ὄνομα κύριον, διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς. V. 695. b) ἔθνος δυτικὸν, τὰς ἐπαύλεις, τὸν ᾅδην ποταμόν: c) ἐπαύλεις, Κίμμεροι κατὰ τὸν Ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν κεῖνται. V. 696. b) Ῥεύμασι κυματίζουσαν τοῦ κύματος: c) * * τοῦ ὕδατος. V. 697. b) Ὄρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας τοῦ Ἡρακλέους ὁδούς: c) ὄρος Ἰταλίας, τοῦ Ἡρακλέους ὁδούς. V. 698. b) κεχωσμένας, τῆς Περσεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς: c) κεχωσμένας, Περσεφόνης, καταχθονίας. V. 699. b) Ἤγουν τὸν πυριφλεγέθοντα, ὄνομα ποταμοῦ: c) τὸν πυριφλεγέθοντα ποταμόν. V. 700. b) Ἐκτείνει εἰς τὸν αἰθέρα τὴν κεφαλὴν, ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀνάστημα: c) * * * ὄνομα ὄρους, ὑψηλὸς τόπος. V. 701. b) ὕδατα, ἀπὸ τῶν: c) * * *. V. 702. b) τὴν Ἰταλικήν: c) * * * γῆν. V. 703. b) Ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀκρωτήριον: c) ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας, ἀκρωτήριον. V. 704. b) τὴν περὶ Κύμην, περιφερῆ, κυκλοειδῆ, δίκην βρόχου: c) * * *, δίκην δεσμοῦ. V. 705. b) τὸ ῥεῦμα τῶν ἐν ᾅδῃ ποταμῶν ὑψωθὲν τὸ πολύ: c) τὸ κῦμα τοῦ ἐν ᾅδῃ ποταμοῦ, ὑψωθέν. V. 706. b) Πηγῆς, ῥεῦσιν, ὄμβρον, ὁ Ζεύς: c) πηγῆς, ῥεῦσιν, Ζεύς. V. 707. b) Ὄρκους ἐποίησεν θεοῖς καθέδρας: c) ἐποίησεν, θεοῖς, κατοικίας. V. 708. b) τούς: c) —. V. 709. b) Σπονδὰς, θυσίας ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις, ὕδωρ: c) σπονδὰς ἀπαντλῶν ποτηρίοις ὕδατος. V. 710. b) Περσεφόνη, τῷ συγκοίτῳ τῷ Ἅιδῃ δῶρον: c) Περσεφόνη, τῷ συγκοίτῳ, δῶρον. V. 711. b) Περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ τῇ ἀπὸ κίονος οὔσῃ: c) * * * *. V. 712. b)

῾Ο ᾿Οδυσσεὺς φονεύσει τὰς Σειρῆνας, λέγει Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν: c) ὁ ᾿Οδυσσεὺς Σειρῆνας, Παρθενόπην * *. V. 713. b) ᾠδὰς τῆς Τερψιχόρης ἐκμιμουμένας, συμμεμιγμένας: c) ᾠδὰς, ἐκμιμουμένας. V. 714. b) — : c) ἐξοχῆς. V. 715. b) Διαπερώσας, πηδώσας εἰς θάλασσαν: c) διαπερώσας. V. 716. b) ῾Η Μοῖρα, ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρὸς φέρει πικρόν: c) ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρός. V. 717. b) τὴν Παρθενόπην, τὸ τεῖχος βεβυθισμένην, ἐκβεβλημένην: c) * * *. V. 718. b) Ποταμὸς Νεαπόλεως ἢ ᾿Ιταλίας, βρέχων: c) ποταμὸς Νεαπόλεως, βρέχων. V. 719. b) ὅπου τάφον κτίσαντες, Παρθενόπης: c) κτίσαντες οἱ ἐντόπιοι τῆς Παρθενόπης. V. 720. b) Σπονδαῖς καὶ θυσίαις, ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων: c) σπονδαῖς, θυσίαις. V. 721. b) Κατ᾽ ἔτος δοξάσουσι τὴν Παρθενόπην διὰ τὰ πτερά: c) * * * *. V. 722. b) τὴν προέχουσαν, τοῦ Ποσειδῶνος: c) * * * *. V. 723. b) ῎Ονομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων: c) ὄνομα τῆς Σειρῆνος. V. 724. b) τὴν Λευκωσίαν ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺ, δυνατὸς ποταμὸς ᾿Ιταλίας: c) * * * *. V. 725. b) Ποταμὸς ᾿Ιταλίας: c) * * *. V. 726. b) ῎Ονομα τῆς τρίτης τῶν Σειρήνων, πόλις ᾿Ιταλίας ἐκριφήσεται ἀπὸ τῶν κυμάτων: c) * * * Τέρεινα πόλις ᾿Ιταλίας. V. 727. b) νηχομένη: c) πλέουσα, οἱ ναῦται. V. 728. b) τοῖς ψάμμοις θάψουσιν: c) * * *. V. 729. b) Ποταμὸς ᾿Ιταλίας, συστροφαῖς πλησιάζοντα: c) ποταμὸς ᾿Ιταλίας, πλησιάζουσαν. V. 730. b) λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον, ἰσχυρός: c) βρέξει τὸ μνημεῖον διὰ τὸ ἠχητικὸν, ἰσχυρός. V. 731. b) τῆς ὀρνιθοφυοῦς τάφον καθαίρων, λευκαίνων τοῖς ὕδασι: c) τῆς ὀρνιθοφυοῦς ἵδρυμα, τάφον πλύνων, καθαίρων. V. 732. b) τῇ Παρθενόπῃ τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν, τῇ Παρθενόπῃ: c) τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν, τῇ Παρθενόπῃ. V. 733. b) ῎Αρχων τῶν ᾿Αθηναίων ἀπὸ τινὸς Μόψου: c) * * * Μόψοπος. V. 734. b) Ναύταις, εὐτρεπίσει: c) * * *. V. 735. b) τοῖς τῆς Παρθενόπης, ὁ λαός: c) τῆς Παρθενόπης πει-

σθεὶς, ὁ λαός. V. 736. b) Πλωτῆρες, πολύκλυστον σκέπασμα: c) ἀκρωτήριον. V. 737. b) λιμένων, τραχέα κατοικήσουσι μέρη: c) τραχεῖα μέρη. V. 738. b) τοὺς ἐναντίους ἀνέμους: c) ἀνέμους. V. 739. b) Ὀπισθορμήτοις, βλάβαις: c) —. V. 740. b) —: c) καυθήσεται. V. 741. b) εἶδος ὀρνέου ὁ λάρος: c) *** ἐρίνεος εἶδος συκῆς. V. 742. b) ὅπως καταφάγῃ, ῥεύμασιν: c) ***. V. 743. b) τὴν ἀναρρόφησιν τῆς θαλάσσης: c) ***. V. 744. b) τοῖς τῆς Καλυψοῦς: c) ὀλίγον χρόνον, Καλυψοῦς. V. 745. b) καθὸ ὑπὸ τῶν ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο, αὐτοσχέδιον πλοῖον: c) ***. V. 746. b) καρτερήσει, ὑπομείνῃ: c) καρτερήσει. V. 747. b) πλοῖον: c) ***. V. 748. b) Ματαίως περόναις συμπεπλεγμένην: c) ***. V. 749. b) Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις: c) ***. V. 750. b) κήρυλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν, ἄπτερον νεοσσόν: c) ἄρσενος ἀλκυόνος, νεοσσόν. V. 751. b) Μέσοις ξύλοις, ὀρθοῖς ξύλοις: c) ***. V. 752. b) Τὸν κολυμβητὴν τὸν Ὀδυσσέα, σχοινίοις: c) ***. V. 753. b) προφερόμενος: c) *** βαθέσι τόποις. V. 754. b) Πολίτῃ τῆς Θρᾳκικῆς, πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες: c) Πολίτῃ, πόλις ***. V. 755. b) τὸν φελλὸν λέγει: c) ***. V. 756. b) Ὁ ἄνεμος κινήσει, συστρέψει ἐμπίπτων: c) ἄνεμος συστρέψει **. V. 757. b) Ἤγουν τῆς θεᾶς: c) μετὰ βίας τῆς θεᾶς. V. 758. b) τὸ κρήδεμνον, ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον: c) κρήδεμνον, ἐντετυλιγμένον. V. 759. b) τὰς τραχείας: c) ***. V. 760. b) καταλαμβάνων, ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσι: c) λαμβάνων, τοῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσι. V. 761. b) Ὀξύτησι, τὴν Φαιακίαν, ἤγουν τὴν Κέρκυραν: c) Ὀξύτησι, τὴν Κέρκυραν. V. 762. b) Νῆσον: c) νῆσον, αἰδοίων. V. 763. b) Ἀσκέπαστος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεὺς προσαίτης, ὁ ῥήτωρ ὁ λάλος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ἀσκέπαστος, προσαίτης, λάλος ῥήτωρ. V. 764. b) Φλυαρήσει, ἐκφωνήσει: c) φλυαρήσει θρῆνον. V. 765. b) κατάρας ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπου-

μένου: c) ἀποδοὺς, θηρίου. V. 766. b) —: c) οὐδαμῶς. V. 767. b) τὸν Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα Ποσειδῶνα: c) Ποσειδῶνα, Ποσειδῶνα. V. 768. b) —: c) τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης. V. 769. b) Ὄρος Ἴθακης, ἐξοχάς: c) * * *. V. 770. b) ὁμοῦ, ἀνατετραμμένον: c) οἴκημα ὁμοῦ ἀνατετραμμένον. V. 771. b) γαμβροῖς, ἡ πόρνη ἡ Πενελόπη: c) μνηστῆρσι, * * *. V. 772. b) Ἀπατῶσα, πορνευομένη, κενώσει: c) εὐλαβῶς, * * *. V. 773. b) εὐωχίαις: c) —. V. 774. b) Ὁ Ὀδυσσεὺς, τῆς Τροίας: c) Ὁ Ὀδυσσεὺς, πύλαις Τροίας. V. 775. b) Ἀρτοζήτης: c) ὁ ἀρτοζήτης ὑπομενεῖ. V. 776. b) τῷ γενναίῳ: c) γενναίῳ, βαστάσαι. V. 777. b) Λοιδορίαις: c) * * *. V. 778. b) —: c) ὑποτάττεσθαι. V. 779. b) Ἀσυνήθης, σφοδρά: c) * * *. V. 780. b) —: c) —. V. 781. b) Ῥάβδοις κοιλανθεῖσα ἄστινας: c) * * * ἃς ὁ βλαπτικός. V. 782. b) ἐπιξέειν: c) ἐπιξέειν, πολυστένακτος. V. 783. b) πληγὴν ἐντυπῶν τῷ σώματι: c) ἐθελουσίαν πληγήν * * *. V. 784. b) Ἀγρεύσῃ, ἤγουν τοὺς Τρῶας, ἐν ταῖς κατασκοπεύσεσι: c) * * *. V. 785. b) Βλάβαις, ἀπατήσας τὸν Πρίαμον: c) * * τὸν ἔξοχον, ἤτοι τὸν Πρίαμον. V. 786. b) τὸν Ὀδυσσέα Βοιωτίας ἡ ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας: c) Ὀδυσσέα, Βοιωτίας ὄρος καὶ πόλις, ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας. V. 787. b) Μέγα: c) * * *. V. 788. b) τῶν ναυτῶν: c) * * *. V. 789. b) λάρος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ἔσχατον, λάρος. V. 790. b) Κογχύλη, τῇ θαλάσσῃ: c) * * *. V. 791. b) τὴν περιουσίαν, Κεφαλλήνων μνηστήρων: c) * * *. V. 792. b) τῆς Πενελόπης τῆς ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης: c) * * * καταλαβών. V. 793. b) γέρων, νῆσον: c) * * *. V. 794. b) Ὄρη Ἰθάκης: c) κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα διὰ τὸ πολυχρόνιον. V. 795. b) ὀλέθριος, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον: c) ὀλέθριος, κέντρος. V. 796. b) Δυσθεράπευτος, ἰχθύος: c) * * *. V. 797. b) ὁ υἱὸς, φονεύς: c) * * *. V. 798. b) Μηδείας, ἐξάδελφος: c) * * *. V. 799. b) Ὄνομα ἔθνους: c) * * *. V.

800. b) τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν, ὄνομα χώρας, ἐξ οὗ καὶ Τράμπυ οἰκητήριον: c) ὑψηλὸν οἰκῶν, ὄνομα χώρας, οἰκητήριον. V. 801. b) καὶ δὴ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, ἤγουν ὁ Πολυσπέρχων: c) Τραμπύα. V. 802. b) Ὁ Ἠπειρώτης εὐωχίαις, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ ἀρχηγός: c) ὁ Πολυσπέρχων, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ πρόμαχος. V. 803. b) Μητρόθεν, πατρόθεν: c) * * *. V. 804. b) Ἀπογόνων Ἡρακλέους πόῤῥω συγγενείας: c) * * *. V. 805. b) Ὄρος Τυρσηνίας: c) * * *. V. 806. b) Πόλις Τυρσηνίας, ἡ Γορτύνη: c) * * *. V. 807. b) - : c) ζωήν. V. 808. b) τοῦ Τηλεμάχου, τῆς κασιφόνης: c) Τηλεμάχου, φονεύει. V. 809. b) —: c) —. V. 810. b) τῆς κασιφόνης τετμημένος: c) * * ἐκτετμημένος. V. 811. b) —: c) —. V. 812. b) —: c) ὁ Ὀδυσσεύς. V. 813. b) —: c) ὑπέλθη. V. 814. b) ἰδών: c) εὐφραντὸν, ἰδών. V. 815. b) λίαν: c) μένειν. V. 816. b) λάγνον: c) τοὺς βόας ἐλαύνοντι, λάγνον. V. 817. b) Ὄνον ὑπὸ τὰς τοῦ ζυγοῦ γλυφὰς, ζευγνύειν: c) ὄνον, ζευγνύειν. V. 818. b) Μανίας: c) * * *. V. 819. b) παρ' ὃ καρτερῆσαι: c) παρ' ὃ ὑπομεῖναι. V. 820. b) καὶ ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Μενέλαος: c) ὁ Μενέλαος, ἀνὴρ ὁ Μενέλαος. V. 821. b) τὴν γαμετὴν ζητῶν, ψηλαφῶν ἀπὸ φημῶν τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων ἀκηκοὼς, μαθών: c) τὴν γυναῖκα ζητῶν, μαντικῶν προῤῥήσεων. V. 822. b) ζητῶν τὴν Ἑλένην, τὸ φανὲν εἴδωλον εἰς τὸν αἰθέρα: c) ζητῶν, τὸ φανὲν, τὸν αἰθέρα. V. 823. b) —: c) τόπους βαθεῖς. V. 824. b) οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμενος: c) ἐρευνήσει. V. 825. b) Ὄρος Σικελίας: c) * * *. V. 826. b) τὴν πάγγηρων τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν: c) τὴν ὑπέργηρον, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν. V. 827. b) Ἀράβων, μεμισημένας: c) * * *. V. 828. b) Αἰγιαλούς: c) —. V. 829. b) Ἤγουν τὴν βίβλον, ἥστινος ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων: c) * * *. V. 830. b) —: c) —. V. 831. b) τῇ Ἀφροδίτῃ τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις: c) τῇ Ἀφροδίτῃ Ἀδώνιδος·

Γαύας ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις. V. 832. b) Ἤγουν τῇ Ἀφροδίτῃ, ἤγουν τὸν Ἄδωνιν τὸν φθαρέντα ὑπὸ τῶν Μουσῶν: c) τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐπίθετα Ἀφροδίτης. V. 833. b) ἐν ὀδόντι, Ἄδωνιν, ὁ κάπρος, ὁ χοῖρος: c) ὀδόντι ὅντινα, κάπρος. V. 834. b) τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη τοῦ Κηφέως, Αἰγυπτίους πόλεις τὰς Αἰθιοπικάς: c) τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη τοῦ Κηφέως. V. 835. b) Ἑρμοῦ Φιλοξένου, τοῦ Ἑρμιακοῦ: c) Ἑρμοῦ. V. 836. b) καταχρηστικῶς τὸ κῆτος: c) τὸ κῆτος. V. 837. b) Ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας: c) * * *. V. 838. b) τὸν Περσέα, τὸν 24) γόνον: c) * * *. V. 839. b) ἐπώνυμα τοῦ Περσέως τὸν μάγειρον τὸν Περσέα ἰσχυρόν, πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα: c) τὸν μάγειρον, τὸν ταχὺν, τὸν πτερωτὰ * *. V. 840. b) ἐφονεύθη, φονευθήσεται, ἤτοι τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ: c) φονευθήσεται, τοῦ Περσέως. V. 841. b) Ὁ λάρος, ἡ μισητὴ, ἡ ἀσθενής: c) ἡ μισητὴ, ἡ ἀσθενής. V. 842. b) ἀνοίξαντος τοῦ Περσέως: c) * * *. V. 843. b) τῆς τεκούσης παῖδα ἐκ τοῦ τραχήλου, τῆς ἀπολιθώσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς θαλάσσης τῆς ποιούσης γαλήνην: c) * * *. V. 844. b) Ὁ Περσεὺς μεταπλάττων, ὁ μεταβάλλων τοὺς ἀνθρώπους εἰς λίθους: c) ὁ Περσεὺς πλάττων. V. 845. b) λίθους ποιήσας, τῇ ἀπολιθώσῃ, τῇ ἐπικαλύψει: c) λίθους ποιήσας, ἐπικαλύψει. V. 846. b) ὁ ὀφθαλμοκλέπτης ὁ Περσεὺς, αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει: c) ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, μία ἑκάστων ἕνα ἔχουσα ὀφθαλμόν. V. 847. b) λέγει τὴν Αἴγυπτον, Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν θέρει αὐτὴν οὗτος διΐστησι τὴν Αἰθιοπίαν: c) τὰς ἐν τῷ θέρει ποτιζομένας, ἤγουν τὴν Αἴγυπτον. V. 848. b) τοῦ Νείλου, ἔθνος Λιβυκὸν, τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας: c) * * *. V. 849. b) κοίτας, ἤτοι ταῖς φώκαις: c) κοίτας. V. 850. b) ὑπομείνῃ, τῆς Ἑλένης: c) ὑπομενεῖ, τῆς Ἑλένης.

24) Forte legendum χρυσόγονον.

V. 851. b) τῆς Ἑλένης, πολυάνδρου: c) πολυάνδρου. V. 852. b) πλανήτης, τῶν Καλαβρῶν: c) * * *. V. 853. b) καθιερώσει, τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ: c) * * *. V. 854. b) Ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ κατεσκευασμένον ποτήριον, ἀσπίδα: c) τὸν ἀπὸ Ταμάσου κατεσκευασμένον, ἀσπίδα. V. 855. b) ὑποδήματα εὔκολα: c) ὑποδήματα, τὰς εὐκόλως ὑποδυομένας. V. 856. b) ἔλθῃ, ποταμὸς Ἰταλίας, ὄρος, ἀκρωτήριον: c) ποταμὸς Ἰταλίας, ἀκρωτήριον. V. 857. b) Ἡ Θέτις, κῆπον ἀνθήσει [25]) τῇ Ἥρᾳ: c) Θέτις, κῆπον, τῇ Ἥρᾳ. V. 858. b) ἐπίθετον Ἥρας, δένδροις, κεκοσμημένον τὸν κῆπον λέγει: c) ἐπίθετον Ἥρας, κεκοσμημένον. V. 859. b) Νέμος: c) * * *. V. 860. b) τὸν Ἀχιλλέα: c) * * *. V. 861. b) τὸν διάπυρον, τοῦ καυστικοῦ πολέμου: c) * * *. V. 862. b) τὰ μέλη: c) σώματα. V. 863. b) Τρυφεροστήμονας, καλλωπίζειν, ἱμάτια: c) τρυφεροστήμονας. V. 864. b) πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὗτινος χάριν ἡ Θέτις τῇ Ἥρᾳ: c) πορφύρᾳ βεβαμμένους. V. 865. b) τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον: c) ἀκρωτήριον. V. 866. b) τοῦ Ἔρυκος γυμνικάς: c) παλαίστρας. V. 867. b) Παλαίστρας, Ἔρυκα, ἡ Ἀφροδίτη: c) ἡ Ἀφροδίτη. V. 868. b) Ἤγουν Ἀφροδίτη βασιλεύουσα λίμνης Σικελίας: c) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, λίμνη Σικελίας. V. 869. b) τοῦ Δρεπάνου, λίμνης Σικελίας: c) δρεπάνης, λίμνη ἐν Σικελίᾳ. V. 870. b) Διελθὼν, λίμνη Σικελίας, καί: c) * * *, Σικελῶν. V. 871. b) τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν τοῦ Ἡρακλέους, ναὸν, ὃν ἔκτισεν Ἰάσων μετὰ τῶν ναυτῶν: c) τοῦ Ἡρακλέους * * *. V. 872. b) Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ὁ ἀπόγονος ἤγουν ὁ Ἰάσων ἐλλιμενίσας, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ: c) ναὸν, ὁ ἀπόγονος, ἐλλιμενίσας τὴν ναῦν. V. 873. b) ἔκτισε, Ἀργοναύταις: c) * * *. V. 874. b) Οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης Ἀργοναυτῶν λιπαρὰ, τοὺς ῥύπους: c) αἰγιαλοὶ, τοὺς ῥύπους. V. 875. b) Φυλάσσουσιν, πλύ-

25) Pro ἀναθήσει putat *Thryll.*

νει: c) φυλάσσουσι, ἐκπλύνων. V. 876. b) καθαίρουσα ἡ πολυχρονία σταγών: c) * * *. V. 877. b) Αἰγιαλοὶ, τῶν Λιβύων [26]): c) τὸν Γουνέα, τὸν Πρόθοον καὶ τὸν Εὐρύπυλον. V. 878. b) Ἤγουν αἱ περιθαλάσσιαι πέτραι, θρηνήσουσιν ῥιφέντας ἀπὸ τῆς θαλάσσης: c) αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, ῥιφέντας. V. 879. b) —: c) ἤτοι τὴν Λιβύην. V. 880. b) Συντριμμάτων σώμασι κεχηνότας, διετχισμένους: c) * * *. V. 881. b) τὸν ἀπὸ Γιταιρῶνος πόλεως: c) * * *. V. 882. b) ἔθαψαν οἱ Ἀργοναῦται, ὑπὲρ τοῦ τάφου: c) ἔθαψαν. V. 883. [27]) c) βάσιν δίκην στήλης ἐστήσαντο ξύλου. V. 884. c) κοπὲν σανίδα, σημεῖον, δῶρον. V. 885. c) Πόλις Λιβύης, Κίνυφος ποταμὸς Λιβύης. V. 886. c) ῥεύμασι. V. 887. c) ἡ Μήδεια, δῶρον. V. 888. c) εἰργασμένον, κεκοσμημένον. V. 889. c) ὁδόν. V. 890. c) πετρῶν θαλασσίων πέμψει. V. 891. c) Ἕλληνας, τότε. V. 892. c) τὰ ἄνω ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος, εἴπῃ. V. 893. c) Ἀντίστροφον, ἀγρότης. V. 894. c) στερήσας τῆς Λιβύης. V. 895. b) Ἤγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα: c) τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος, κτῆμα. V. 896. b) ἐσχάτοις: c) * * *. V. 897. b) Ἐν ἥτινι Λιβυκῇ πόλει πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουνεὺς, τὸν Γουνέα: c) Λιβύῃ, τὸν Γουνέα. V. 898. b) ἐκρίψουσι, ἤγουν ὁ βορρᾶς: c) ἐκρίψουσι. V. 899. b) πόλις Θετταλική, τὸν υἱὸν λέγει τὸν Πρόθοον: c) * * *. V. 900. b) Ποταμὸς Μαγνησίας, πόλις Μαγνησίας: c) τῶν Μαγνήτων. V. 901. b) τὸν Εὐρύπυλον: c) * * *. V. 902. b) Ὄρος Μηλιέων: c) Τυμφρηστὸς ὄρος Μηλιέων. V. 903. b) Πόλις Μηλιέων: c) * * *. V. 904. b) Πόλις

26) In margine legitur: περὶ Γουνέως καὶ Προθόου καὶ Εὐρυπύλου.

27) Hinc in Cod. Vit. 2. deſunt XII verſſ. cum ſcholiis.

Θεσσαλίας, καὶ ὄρος Μηλιέων: c) πόλις Θεσσαλίας, ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων. V. 905. b) Πόλις Θεσσαλίας, ἔθνος Ἠπείρου οἱ Περῥαιβοί: c) πόλις Θεσσαλίας, ὁμοίως, Περῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπειρωτικόν. V. 906. b) πόλις Περῥαιβίας, πόλις Βοιωτίας, καὶ ὄνομα ἔθνους: c) Γόνος λεγομένη Γονοῦσα, Φάλανος καὶ Ὀλεσσὼν πόλεις Ἠπείρου καὶ Θετταλίας. V. 907. b) Πόλις Μαγνησίας, ἄθαπτον, τὸν ἄμαχον: c) πόλις Μαγνησίας τῆς Θετταλικῆς. V. 908. b) ζωὴν θρηνήσουσι λυπούμενοι διεφθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν: c) ζωὴν θρηνήσουσι, διεφθαρμένοι. V. 909. b) τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἴρηται, ἤγουν ἡ πεπρωμένη: c) ἡ τύχη. V. 910. b) πρὸ τῆς ὑποστροφῆς: c) χαλεπὴν, ὑποστροφῆς. V. 911. b) τὸν Φιλοκτήτην, ἡ μικρὰ πόλις Κρίμισσα: c) τὸν Φιλοκτήτην, Αἴσαρος ποταμὸς Κρότωνος. V. 912. b) τῆς Ῥώμης, τῷ ὕδρῳ, εἶδος ὄφεως, τὸν καταβρωθέντα: c) τῆς Ῥώμης, ὄφει, εἶδος ὄφεως. V. 913. b) ὄνομα πόλεως, τοῦ Ἀλεξάνδρου: c) πόλις, τοῦ Ἀλεξάνδρου, φίτρος ὁ δαλός. V. 914. b) Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους, ταῖς χερσίν: c) ἡ Ἀθηνᾶ βέλος. V. 915. b) Πολεμικὴ, κινοῦσα, ἀποπέμπουσα, ἤγουν τὴν νευρὰν τοῦ τόξου: c) ἡ Ἀθηνᾶ ἡ πολεμικὴ, κινοῦσα τὴν νευράν. V. 916. b) Ποταμὸς, Φιλοκτήτης καύσας: c) * * *. V. 917. b) τὸν Ἡρακλῆ ἐπικαμπεῖ Σκυθικῷ τόξῳ: c) * * *. V. 918. b) τῶν μὴ ἀποτυχόντων τόξων, βελῶν, τὴν τοξικήν: c) τόξων, βελῶν, τοξικόν. V. 919. b) Ποταμὸς Κρότωνος, ἀποθανόντος τοῦ Φιλοκτήτου: c) * * *. V. 920. b) Ἐκπλαγίου Ἀπόλλωνος, ὁμοίως τοῦ Ἀπόλλωνος, τῶν ἱερῶν οἴκων: c) ἐκπλαγίου Ἀπόλλωνος. V. 921. b) Ποταμὸς Ἰταλίας, τὴν θάλασσαν ἦχον ἀποτελεῖ: c) ποταμὸς Ἰταλίας, τὴν θάλασσαν ἐξέρχεται. V. 922. [28]) c) Ἰταλοὶ, οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες Πελλήνιοι. V. 923. c) συμμαχοῦντα Ῥοδίων. V. 924. c) λιμένος Ῥοδίων, πό-

28) Hinc in Cod. Vit. 2. et textu et ſcholia deſiderantur vsque ad v. 951.

λις Ῥοδίων. V. 925. c) καυστικὸς ὁ βορᾶς. V. 926. c) ξένην γῆν. V. 927. c) πόλις Ἰταλικὴ, ναόν. V. 928. c) ὑπεράνω τοῦ τάφου τοῦ Φιλοκτήτου. V. 929. c) σπονδαῖς δοξάσουσι, θυσίαις. V. 930. c) Ὁ Ἐπειὸς, πόλις Ἰταλίας, λείπει, παραγενήσεται. V. 931. c) —. V. 932. c) τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδούς. V. 933. c) προβάτων. V. 934. c) τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως. V. 935. c) —. V. 936. c) Ἀλοῖτις, Κυδωνία, Θρασὼ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 937. c) Θράκης. V. 938. c) Ἄρεα, τὸν αὐτὸν, διὰ τὸ ἰσχυρόν. V. 939. c) Δίδυμος ἦν ὁ Πανοπεύς. V. 940. c) σπαραγμοῖς. V. 941. c) τῆς ἡμέρας. V. 942. c) —. V. 943. c) σοὶ, οἱ θεοὶ, δειλόν. V. 944. c) ἀγαθὸν, δειλόν. V. 945. c) πολλά. V. 946. c) ποταμὸς Ἰταλίας, ὕδωρ. V. 947. c) ξένος, κατοικήσει. V. 948. c) οἷς τὸν δούρειον ἵππον. V. 949. c) φροντίδος ἀξίας [29]). V. 950. c) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλικοῖς ναοῖς. V. 951. b) ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, Σικελῶν: c) Σικελῶν. V. 952. b) —: c) πλανώμενοι, Λαομέδων. V. 953. b) —: c) —. V. 954. b) λυπούμενος: c) λυπηθείς. V. 955. b) τροφήν: c) * * *. V. 956. b) Λεοντίνων: c) ἐλθόντας, Λεοντίνων. V. 957. b) συνυπάρχει μεγάλη: c) * * *. V. 958. b) τοῦ Ἔρυκος, τῆς Θρακικῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 959. b) ἔκτισαν, δωρεὰν τῇ Ἀφροδίτῃ: c) ναὸν * * *. V. 960. b) Ἐρήμους: c) δίχα συζυγίας ἀνδρῶν. V. 961. b) Ποταμὸς Σικελίας, ὁμοιωθείς: c) * * *. V. 962. b) —: c) —. V. 963. b) τὸν Ἐγέστην: c) * * *. V. 964. b) —: c) —. V. 965. b) Ἐγέστης, Ἔλυμον: c) * * *. V. 966. b) —: c) τὴν Σικελίαν. V. 967. b) πλέοντα: c) * * *. V. 968. b) θεῶν, συμβουλαῖς, συμφοραῖς: c) βουλαῖς. V. 969. b) τῆς Τροίας: c) * * *. V. 970. b) κεκαυμένης: c) ὁρμαῖς κεκαυμέναις. V. 971. b) —: c) —. V. 972. b) Ἀκατάπαυστον: c) * *, θρηνοῦσα. V. 973. b) Σκοτεινήν: c) * * *. V. 974.

29) Lege ἀξίαν.

b) Δία τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον, ἐνδυόμενος: c) * * *. V. 975. b) τῇ ἀλουσίᾳ λιμῷ ῥυπαρώδης, ἀνύσει, κακοπαθήσει: c) ἀλουσίᾳ ῥυπαρὸς, * *. V. 976. b) Ἡ θρίξ: c) * * *. V. 977. b) αὔξουσα, σώζουσα: c) * * *. V. 978. b) πόλις Ἰταλίας, πόλις Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 979. b) —: c) —. V. 980. b) ὁ σοφὸς ἀναριθμήτων: c) τὸν Μόψον λέγει, ζητητὴς ἀναριθμήτων. V. 981. b) γρόνθῳ χειροπλήκτῳ: c) * * *. V. 982. b) Μερμηρίζει, πλημμυρεῖ: c) πλημμυρεῖ. V. 983. b) ὅλην, πόλις Ἰταλίας, ὅλον τὸν τόπον: c) * * *. V. 984. b) Οἱ δυστυχεῖς: c) * * *. V. 985. b) τὴν Ἀθηνᾶν: c) κτίσαντες, τὴν Ἀθηνᾶν. V. 986. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἀφανίσαντες, τῆς Ἀθηνᾶς: c) * * *. V. 987. b) Ἴωνας, ἔδαφος τῆς Ἰωνίας: c) * * *. V. 988. b) ὀφθαλμοῖς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀδακρύτοις καμμύσει: c) * * *. V. 989. b) φοβερὰν τῶν Κροτωνιατῶν: c) φοβεράν. V. 990. b) βλέπον, ἤγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, τῶν Ἠπειρωτικῶν Ἰώνων: c) βλέπον, Ἠπειρωτικῶν. V. 991. b) ὁ δημόσιος ἱερεὺς, ὁ παῖς: c) ὁ δημόσιος ἱερεύς. V. 992. b) Δεινῷ, μέλανι τὸν ναὸν, μολυσμῷ, λύθρῳ: c) δεινῷ, μέλανι, λύθρῳ. V. 993. b) τὰς ἀκρωρείας, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας: c) * * *. V. 994. b) Ἀκρωτήριον Ἰταλίας, ἐξέχουσαν: c) * * *. V. 995. b) Κλήτης, ἤγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιλείας, τὴν κληρωθεῖσαν, πόλιν καὶ γῆν: c) τῆς Κλήτης τῆς Πενθεσιλείας. V. 996. b) ἢ δούλης γυναικὸς δουλείαν ὑποταγὴν, ἢ δεδεγμένοι: c) δουλείαν, δεδεγμένοι. V. 997. b) τῆς πολεμικῆς τῆς Πενθεσιλείας, δούλην, τὴν τροφὸν, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας: c) τῆς πολεμικῆς, δούλην καὶ τροφὸν, Πενθεσιλείας. V. 998. b) —: c) κομίσει. V. 999. b) τῆς Πενθεσιλείας ἔσχατον: c) * * *. V. 1000. b) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς, ἤτοι τῷ Θερσίτῃ, θάνατον, φθαρτικόν: c) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς. V. 1001. b) Ἀκοντίῳ φονικῷ συγκοπέντι: c) * * *. V. 1002. b) —: c) πορθήσουσι. V. 1003. b) φθεί-

ϱαντες: c) —. V. 1004. b) Ἤγουν τὴν Ἀμαζόνα: c) —. V. 1005. b) —: c) τοῖς ὀδοῦσι. V. 1006. b) Δήξουσι πρηνεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες: c) * * *. V. 1007. b) πορθήσουσι, πόλις Ἰταλιας, οἱ Κροτωνιάται: c) φθεροῦσι, οἱ Κροτωνιάται. V. 1008. b) Πόλις Ἰταλίας, ἀρδεύει, λιπαίνει: c) * * *. V. 1009. b) Ποταμὸς, καθαρὸν, ῥέων, ἐκπέμπων: c) ποταμὸς, ἐκρέων. V. 1010. b) πλάνη: c) * * *. V. 1011. b) τὸν Νιρέα, ἤγουν πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως: c) * * *. V. 1012. b) τὸν Θόαντα, ποταμὸς Αἰτωλίας τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου: c) τὸν Θόαντα ποταμὸς Ἰταλίας. V. 1013. b) τὸν Θόαντα, μητρὸς τοῦ Θόαντος: c) * * *. V. 1014. b) ποτὲ μὲν, ἐνταῦθα, πόλις: c) ποτέ. V. 1015. b) Αἱ ἀπὸ Θρᾴκης, σχοινίοις, ἐμπίπτουσαι: c) * * *. V. 1016. b) ποτέ: c) * * *. V. 1017. b) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, ὄρος Ἰταλίας, συμφύτους τόπους: c) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη. V. 1018. b) Ἀνέμῳ Βορέᾳ, συστρέφων, ἐλαύνων: c) ἀνέμῳ Βορέᾳ. V. 1019. b) —: c) χαλεπόν. V. 1020. b) Ἀκρωτήριον, ποταμοῦ: c) ὄρος, ποταμός. V. 1021. b) Ποταμὸς Σικελίας, ἔθνος Ἰλλυρικόν: c) * * *. V. 1022. b) ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων: c) γείτων, ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων. V. 1023. b) ἰχνευτὰς, ζητητάς: c) ζητητάς. V. 1024. b) πόλις Κολχίδος, πόλις Πελοποννήσου ἀρχηγὸς, ὁ Αἰήτης: c) πόλις Κολχίδος, γυνὴ Αἰήτου. V. 1025. b) ζητῶν, τὸ πλοῖον λέγει τὴν Ἀργώ: c) ζητῶν ναῦν τὴν Ἀργώ. V. 1026. b) Κόλχοι, κατῴκησαν, ποταμοῦ: c) οἵτινες Κόλχοι ᾤκησαν, Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον Πολῶν. V. 1027. b) Νήσου: c) νῆσος. V. 1028. b) —: c) πλανώμενοι. V. 1029. b) πλησίον ἀκρωτηρίου, ὁ Σικελὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιειλεῖται: c) πλησίον ἀκρωτηρίου, περιγράφεται. V. 1030. b) Ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, τραχεῖαν πέτραν: c) τοῦ Ὀδυσσέως, μισητὴν πέτραν. V. 1031. b) συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ἤγουν ὁ τόπος: c) ἱστορεῖν. V. 1032. b) ἱερὸν, τῆς Ἑκάτης:

c) ἔνδοξον ἱερὸν Ἑκάτης. V. 1033. b) Ποταμὸς Σικελίας: c) * * *. V. 1034. b) Ὁ Ἐλεφήνωρ, νῆσον Ἰταλίας: c) * * *. V. 1035. b) πόῤῥω, ποταμὸς Εὐβοίας, ζητῶν: c) * * *. V. 1036. b) Σταθείς: c) πετρῶν σταθείς. V. 1037. b) Ἱκεσίας, λιτὰς, λόγους, παρακελευομένους τὸν στρατὸν πλέειν πρὸς τὴν Τροίαν: c) λόγους * * *. V. 1038. b) τὸν Φονέα τὸν Ἐλεφήνορα: c) * * *. V. 1039. b) χρόνον: c) * * *. V. 1040. b) Ἡ ἔκδικος, πόλις ἐν Ἀρκάσιν, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινῦς τιμᾶται: c) Ἔκδικος, ἡ Ἐριννῦς, ἀπὸ Τελφουσίας, πόλεως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐν ᾗ τιμᾶται. V. 1041. b) Ποταμὸς Ἀρκαδίας, ἡ Ἀρκαδικὴ καὶ ἡ ταρακτική: c) ποταμὸς Ἀρκαδίας V. 1042. b) Ἀπὸ Ὀθρανοῦ Φυγὼν τοὺς ὄφεις, τῶν ὄφεων: c) ἀπὸ τοῦ Ὀρθρωνοῦ, ὄφεων. V. 1043. b) —: c) —. V. 1044. b) ἔθνος Ἠπειρωτικόν: c) πλεύσει, * * *. V. 1045. b) ὄρος, κατοικήσει ἀκρωτήριον: c) ὄρος, ἀκρωτήριον. V. 1046. b) Ἠπειρωτικοῦ, ὄνομα ποταμοῦ, ποτίζων: c) Ἠπειρωτικοῦ, ποταμός. V. 1047. b) Ποδαλείριος: c) * * *. V. 1048. b) τῶν δύο ἀδελφῶν τοῦ Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου: c) τοῦ Μαχάονος καὶ τοῦ Ποδαλειρίου. V. 1049. b) πλησιάσει, ἐπιθήσει, ἤγουν τεθνήξεται, γῆν: c) ἐπιθήσει. V. 1050. b) Δέρμασι μηλωταῖς: c) δέρμασι. V. 1051. b) Ἀληθῆ μαντοσύνην: c) ἀληθῆ. V. 1052. b) Θεραπευτὴς, Ἰταλοῖς Καλαβροῖς, ἤγουν ὁ Ποδαλείριος: c) θεραπευτής. V. 1053. b) λούοντες, βρέχοντες, ὄνομα ποταμοῦ: c) βρέχοντες, ποταμός. V. 1054. b) Ἀσκληπιοῦ, υἱὸν τὸν Ποδαλείριον: c) Ἀσκληπιοῦ, τὸν Ποδαλείριον. V. 1055. b) Εὐμενῆ: c) * * *. V. 1056. b) Διομήδῃ καὶ Δαύνῳ: c) * * *. V. 1057. b —: c) θρηνητικόν. V. 1058. b) ἔθνος Ἰταλίας, ἔθνος Ἰταλίας: c) * * *. V. 1059. b) ζησῶσι, τοῦ Διομήδους τὰς χώρας: c) ζητῶσι, τοῦ Διομήδους. V. 1060. b) λιπαρὸν κεκληρωμένον τῷ Διομήδῃ: c) * * *. V. 1061. b) —: c) ἀπηνεῖς. V. 1062. b) χάσματος: c) * * *. V. 1063. b) ἄταφον, οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντα κατεκρη-

νίσθησαν: c) ἄταφον. V. 1064. b) λίθῳ: c) * * *. V. 1065. b) —: c) ἤθελον. V. 1066. b) τοῦ Τυδέως, Διομήδους, τοῦ Τυδέως: c) Τυδέως, τοῦ Διομήδους. V. 1067. b) πόλις Ἰταλίας: c) Ναυβόλου παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες. V. 1068. b) καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ἀκρωτήριον Ἰταλίας: c) καταντήσουσι, ἀκρωτήριον Ἰταλίας. V. 1069. b) πόλις Ἰταλίας, θάλασσαν: c) Ἰταλίας πόλις καὶ ὄρος, θάλασσαν. V. 1070. b) πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1071. b) —: c) —. V. 1072. τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει παρὰ τὸ ἕλκεσθαι: c) τῇ ὕννει. V. 1073. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκίδος: c) πόλις Φωκίδος, καὶ αὐτή. V. 1074. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1075. b) Ὄνομα Τρωϊκῆς γυναικός: c) * * *. V. 1076. b) Δυστυχὴς, ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις: c) * * *. V. 1077. b) Σιδηραῖς, δεδεμένη, ἐκτεταμένη: c) * * *. V. 1078. b) τῶν Ἑλλήνων: c) * * *. V. 1079. b) Ἀπόβλητον θρηνοῦσα, πόλις Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας. V. 1080. b) γυψὶν, Φοινικοῖς: c) γυψί. V. 1081. b) Ἀπὸ γὰρ ταύτης ἡ πέτρα ἐκείνη Σήταια ἐκλήθη: c) τὸ ἀκρωτήριον ἡ πάτρα. V. 1082. b) —: c) βλέπουσα. V. 1083. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 1084. b) —: c) —. V. 1085. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας Λάμητος. V. 1086. b) Συστροφαῖς, ἔθνος Ἰταλίας: c) ἔθνος Ἰταλίας. V. 1087. b) —: c) —. V. 1088. b) Ἀνυπόστροφον: c) * * *. V. 1089. b) ἑλκυσμάτων: c) * * *. V. 1090. b) —: c) χαριέντως. V. 1091. b) εὐχαριστήριον, εὐχῆς ἄξιον: c) εὐχῆς ἄξιον. V. 1092. b) Ἀνταποδιδόντες, τῷ Διῒ, καὶ τοῦτο ἐπώνυμον τοῦ Διός: c) Διῒ, ἐπώνυμον Διός. V. 1093. b) Ὁ Ναύπλιος διὰ τὸ πανοῦργον: c) ὁ Ναύπλιος. V. 1094. b) πλανήσει, ἀπατήσει, τῶν ὁμολέκτρων συζύγων, ἤγουν τῶν Ἑλλήνων: c) ἀπατήσει, συζύγων. V. 1095. b) τὸν ξυλοφάγον 30) λέγει φανὸν, ὅπου πολ-

30) Forte ναύφαγον.

λαὶ νῆες ἀπώλοντο: c) φανεί. V. 1096. b) —: c) —. V. 1097. b) τοῦ Παλαμήδους διὰ τὸ ἀκμαῖον: c τοῦ Παλαμήδους. V. 1098. b) πόλις Λέσβου, τάφος: c) * * *. V. 1099. b) Ἀγαμέμνων περὶ τὸ λουτρόν: c) ὁ Ἀγαμέμνων, λουτρά. V. 1100. b) τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου: c) * * *. V. 1101. b) ἐν τῷ δικτύῳ, συμπεπλεγμένος: c) * * *. V. 1102. b) ζητήσει, τὰς τῶν ἱματίων διεξόδους: c) διεξόδους. V. 1103. b) τοῦ λουτροῦ ζητῶν, πηδῶν, θερμὴν στέγην, τὸ λουτρὸν λέγει: c) ζητῶν. V. 1104. b) τρίποδα, ἀγγεῖον, τῷ ἐγκεφάλῳ: c) * * *. V. 1105. b) ἐγκέφαλον, καλῶς ἠκονημένῳ: c) * * *. V. 1106. b) ἐλεεινή: c) —. V. 1107. b) τῆς Κλυταιμνήστρας, φυλακήν: c) Κλυταιμνήστρας. V. 1108. b) Ἡ Κασσάνδρα τοῦ λουτροῦ τοῦ πυέλου: c) ἡ Κασάνδρα, σκάφη πύελος. V. 1109. b) Σκυθικῷ, πελέκει, πεφονευμένη: c) Σκυθικῷ πελέκει. V. 1110. b) Ἀφ' οὗ καὶ ἐμοῦ ῥήσσει τί κλάδον, στέλεχος: c) ἀφ' οὗ, κλάδον, στέλεχος. V. 1111. b) καθὰ ὑλοτόμος ἐν τῷ ὄρει διατρίβων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμνων: c) ὑλοτόμος, ἐν τῷ ὄρει διαιτώμενος. V. 1112. b) κόψει: c) —. V. 1113. b) Σχίζουσα, φονεύσεσι: c) σχίζουσα. V. 1114. b) Ἡ Κλυταιμνήστρα: c) —. V. 1115. b) πληρώσῃ: c) * * *. V. 1116. b) Μοίχαιναν ἐπιβάτιν, οὐκ αἰχμάλωτον, οὐ δορυάλωτον: c) ὡς μοιχαλίδα. V. 1117. b) Ἤγουν ἡ Κλυταιμνήστρα πολυστένακτα, τιμωροῦσα: c) πολυστένακτα. V. 1118. b) —: c) ἐγὼ ἡ Κασάνδρα. V. 1119. b) δραμοῦμαι, θρέξω, ταχέσι: c) δραμοῦμαι, ταχέσι. V. 1120. b) Ἤγουν ὁ Ὀρέστης, ζητῶν, ἰώμενος: c) ὁ Ὀρέστης, ζητῶν. V. 1121. b) —: c) Κλυταιμνήστρα. V. 1122. b) θεραπεύων: c) * * *. V. 1123. b) Ἀγαμέμνων, δούλης: c) * * *. V. 1124. b) Λακεδαιμονίοις πανούργοις: c) πανούργοις. V. 1125. b) τοῦ Λακεδαίμονος βασιλέως Σπάρτης: c) — [31]). V. 1126. b)

31) In ora legitur: Ἀλεξάνδρου, Οἰβάλου, Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποί.

Ἀνώνυμον: c)***. V. 1127. b) λανθανικῷ: c)***. V. 1128. b) —: c) ποιήσουσι. V. 1129. b) —: c) λίμνη Δαυνίων. V. 1130. b) —: c) γείτονες. V. 1131. b) —: c) παρθένοι. V. 1132. b) καταλασσόμεναι: c)***. V. 1133. b) —: c) λελαμπρυσμένους. V. 1134. b) Δυσμορφίαν, μῶμον: c)***. V. 1135. b) Ἀσπάσονται: c) —. V. 1136. b) Βοήθειαν: c) ***. V. 1137. b) —: c) μέλαιναν. V. 1138. b) —: c) ἔχουσαι. V. 1139. b) —: c) ἄφθαρτος. V. 1140. b) Θυρσοφόρος: c)***. V. 1141. b) Διὰ τὰς ἰδίας θυγατέρας, θυγατέρων: c) στερισκομέναις. V. 1142. b) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν: c)***. V. 1143. b) τῆς παρθενίας ἄρπαγα: c) τὸν ἀδικόλεκτρον, ἄρπαγα. V. 1144. b) ἐπὶ πολὺ, χώραν, πολέμιον: c) πολέμιον. V. 1145. b) —: c) —. V. 1146. b) ὦ πόλις Θεσσαλίας, ποταμὸς, ποταμός: c) ποταμὸς Θεσσαλίας, ποταμὸς Λοκρίδος. V. 1147. b) ποταμὸς, ποταμὸς, ποταμός: c) πάντες ποταμοί. V. 1148. b) λαμπρόν: c)***. V. 1149. b) Αἱ ὁδοὶ, ὄρος Λοκρίδος: c)***. V. 1150. b) Ὀδοιδόκειος πατὴρ τοῦ Ἰλέως, πάππος τοῦ Αἴαντος: c)***. V. 1151. b) —: c) παρανόμων. V. 1152. b) ἐπώνυμα ταῦτα τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ Ἀθηνᾷ: c) Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 1153. b) τὸν χιλιετῆ, ὦρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός: c) τὸν χιλιετῆ· ὦρος γὰρ ὁ χρόνος. V. 1154. b) κλήρου, κλήροις γὰρ ἐστέλλοντο: c) τρέφουσαι. V. 1155. b) ἄταφος: c) ***. V. 1156. b) ὑπὸ τοῦ, καταποντισθήσεται, ἀφανισθήσεται: c) ἀφανισθήσεται. V. 1157. b) —: c) μέλη. V. 1158. b) —: c) ἐκρίψῃ. V. 1159. b) ἐκ τῶν ὀρέων: c) λόφος Τροίας. V. 1160. b) —: c) παρθένοι. V. 1161. b) ἤγουν εἰς Ῥοίτειον: c) Σιθῶνος τοῦ Θρακῶν βασιλέως καὶ Ἐχιρόης τῆς Νείλου θυγατρὸς, Πάλλη καὶ Ῥοίτεια, ἀφ' ὧν ἥ τε Πάλλη, πόλις ἐν Θρᾴκῃ, καὶ τὸ Ῥοίτειον, πόλις ἐν Τροίᾳ. V. 1162. b) περιβλέπουσαι: c)***. V. 1163. b) τῆς Ἀθηνᾶς: c) ***. V. 1164. b) —: c) τὴν Ἀθηνᾶν. V. 1165.

b) σαρώσουσι, καλλυνοῦσι, τὸ ἔδαφος: c) σαρώσουσι. V. 1166. b) φιλοκαλοῦσι, καθαροποιήσουσι, ἀκατάπαυστον: c) πλυνοῦσι. V. 1167. b) —: c) Τρωϊκός. V. 1168. b) ἐπιτηρήσει: c) ***. V. 1169. b) —: c) —. V. 1170. b) πέλεκυν: c) πέλεκυν, ῥάβδον ἀπὸ τῆς Φαλάκρας. V. 1171. b) ἐπιθυμῶν ἐμπλῆσαι: c) χορτάσαι. V. 1172. b) —: c) ἀποινεῖ. V. 1173. b) Νόμῳ ποιήσας τὸ λελώβητον: c) ἐφύβριστον. V. 1174. b) Ἑκάβη: c) —. V. 1175. b) ἀνήκουστον, μὴ ἀκούμενον, ἡ Ἑκάτη: c) ἀνήκουστον, ἡ Ἑκάτη. V. 1176. b) ἡ Ἑκάτη, ποιήσει, ἀκόλουθον: c) ***. V. 1177. b) Βοαῖς ἐκφοβῆσαν νυκτερινοῖς: c) ὑλακαῖς, νυκτερινοῖς. V. 1178. b) Μέδουσα, ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ ἐτιμᾶτο, τῆς Θρακικῆς: c) Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ, Θράκης. V. 1179. b) εἴδωλα, φαντάσματα: c) εἴδωλα. V. 1180. b) Θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμενίσαντες: c) θυσίαις, τὴν ἐν ταῖς Φέραις τιμωμένην· Φέραι πόλις, αἳ νῦν Σέραι λέγονται, θεραπεύοντες. V. 1181. b) Κενοτάφιον, ὁ Σικελὸς, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας: c) κενοτάφιον, ἀκρωτήριον. V. 1182. b) Ἀκρωτήριον σεβάσμιον τῶν φαντασμάτων: c) εὐλαβῶν. V. 1183. b) ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσὶν ᾠκοδομημένον: c) ***. V. 1184. b) τοῦ τῆς Ἑκάβης, ἐνταφιαζομένης: c) Ἔλωρος ποταμὸς Σικελίας, ἐνταφιασθείσης. V. 1185. b) Ὀδυσσεὺς τοῖς νεκροῖς σώμασι τῆς Ἑκάβης χύσει σπονδάς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1186. b) τῆς Ἑκάτης τὴν ὀργὴν φοβούμενος: c) τὴν ὀργήν. V. 1187. b) λιθοβολικόν: c) λιθοβολικὸν, ὅτι. V. 1188. b) θυσιῶν νεκρῶν, ἀψύχων ἀπαρχὰς δώσει: c) ἀπαρχὰς δώσει. V. 1189. b) ὦ Ἕκτωρ: c) ἀδελφὲ Ἕκτωρ. V. 1190. b) Ἀγαπηθεὶς τῶν οἰκημάτων στήριγμα: c) στήριγμα. V. 1191. b) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ βάψεις, αἱμάξεις: c) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ. V. 1192. b) Ταυρικῶν τῷ Διῒ, καὶ Εὐρυνόμης: c) Διΐ. V. 1193. b) —: c) θυσίας. V. 1194. b) —: c) λάβῃ, τὰς νήσους τῶν μακάρων τὰς ἐν Θήβαις. V. 1195. b) —: c) —. V. 1196. b) Αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ Ῥέα τῆς μάχης ἡ

ἔμπειρος: c) ἡ Ῥέα. V. 1197. b) τὴν Εὐρυνόμην τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναῖκα: c) Εὐρυνόμην. V. 1198. b) τῆς κρυφίας: c) —. V. 1199. b) τοῦ Κρόνου: c) ***. V. 1200. b) εὐωχίας, ἐκόρεσε ἐν τῇ τροφῇ: c) εὐωχίας, ἐκόρεσεν. V. 1201. b) τὴν γαστέρα, τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς δοθέντα, ῥοφήσας, καταπιών: c) γαστέρα. V. 1202. b) τοῖς σφίγγουσι τὸ σῶμα, ἐντετυλιγμένον: c) τοῖς συσφίγγουσι τὰ μέλη ἐντετυλιγμένον. V. 1203. b) ταφος γενόμενος ὁ Κρόνος ἀπηνὴς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ: c) ὁ Κρόνος. V. 1204. ταῖς Θήβαις: c) —. V. 1205. b) βοηθός: c) ***. V. 1206. b) Θηβαῖος: c) ***. V. 1207. b) ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) ἐπίθετα τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 1208. b) τόπος τῆς Τροίας, ἑλκύσας: c) Ὀφρυνὸς τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ, ἑλκύσας. V. 1209. b) εἰς τὰς Θήβας, ἔθνος Βοιωτῶν: c) Κάλυδνος πρῶτον ἐβασίλευσε Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος· Ἄονες ἔθνος Βοιωτικόν. V. 1210. b) —: c) —. V. 1211. b) βασίλεια παλάτια: c) —. V. 1212. b) Θηβῶν: c) ***. V. 1213. b) θυσίαις: c) θυσίαις, δοξάσουσι, θεοῖς. V. 1214. b) πόλις Κρήτης, πόλις Κρήτης: c) πόλις Κρήτης. V. 1215. b) ἀστασίατος, ἀφανιστής: c) ἠφανισμένος. V. 1216. b) —: c) —. V. 1217. b) ἤγουν ὁ Ναύπλιος ἁλιεὺς, σκάφη, καθέδρα: c) ὁ Ναύπλιος ἁλιεὺς, σκάφην. V. 1218. b) Ταντάλου υἱὸν κινήσων, ἀπατήσων τῆς τοῦ Ἰδομενέως: c) ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, κινήσων, τοῦ Ἰδομενέως. V. 1219. b) ψευδαῖσι, ἀναζητῶν: c) ****. V. 1220. b) ὁ Λεῦκος: c) ***. V. 1221. b) —: c) —. V. 1222. b) ὁ Ἰδομενεύς: c) —. V. 1223. b) Λεύκῳ: c) **, συγκαταθήσεται. V. 1224. b) —: c) μεμιασμένοις. V. 1225. b) πληγαῖς, μαστιχθέντας: c) ***. V. 1226. b) —: c) —. V. 1227. b) οἱ ἀπόγονοι: c) ***. V. 1228. b) Κονταρίοις κατὰ τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν: c) τὴν πρώτην λαφυραγαγίαν. V. 1229. b) —: c) —. V. 1230. b) ἀμνημόνευτον, σὺ ἡ: c) ἀμνημόνευτον. V. 1231. b) —: c) —. V. 1232.

b) ἤγουν ὁ Αἰνείας: c) συγγενής. V. 1233. b) ἰσχύϊ: c) ἐξαίρετον. V. 1234. b) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, τῆς Ἀφροδίτης: c) Κύπριδος. V. 1235. b) Μεμπτός: c) ***. V. 1236. b) Αἰνείας, πόλις Μακεδονίας ἤτοι τὴν Αἶνον: c) πόλις Μακεδονίας. V. 1237. b) ποταμὸς, ὄρος Μακεδονίας, Βάκχας: c) ὄρος Μακεδονίας, κλάδον, ὁ Διόνυσος ὑπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας, ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι. V. 1238. b) πόλις Μακεδονίας: c) ***. V. 1239. b) ἡ Ἰταλία, πόλις Σικελίας: c) —. V. 1240. b) ποταμὸς Σικελίας, ἀπὸ τῶν: c) ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. V. 1241. b) πόλις Τυρσηνίας, πολύαρνοι: c) —. V. 1242. b) Αὐτοῖς τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ: c) —. V. 1243. b) —: c) —. V. 1244. b) Ὁ μικρὸς Ὀδυσσεύς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1245. b) οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός: c) —. V. 1246. b) τοῦ Τηλέφου, ὁ Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1247. b) κάμψει ὁ αὐτὸς Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1248. b) οἱ υἱοὶ τοῦ Τηλέφου: c) —. V. 1249. b) γεγεννηκότες: c) Ἡρακλέος γὰρ καὶ Αὔγης Τήλεφος τῆς θυγατρὸς Ἀλαίου, Τηλέφου δὲ καὶ Ἱερᾶς Τάρχων καὶ Τυρσηνός. V. 1250. b) βρωμάτων: c) ***. V. 1251. b) ἀκολούθων: c) ***. V. 1252. b) μαντευμάτων: c) λάβῃ μαντευμάτων. V. 1253. b) τῶν Ἰταλῶν, ὄνομα γὰρ ἔθνους Ἰταλίας: c) πόλιν, ἔθνος Ἰταλίας. V. 1254. b) —: c) —. V. 1255. b) τῆς χοίρου: c) —. V. 1256. b) —: c) τοῦ χοίρου. V. 1257. b) ἐπὶ νηὸς ἄξει: c) πλεύσει. V. 1258. b) σύν: c) —. V. 1259. b) εἴδωλον, ἀναθήσει: c) ***. V. 1260. b) ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων: c) ***. V. 1261. b) κτίσας ναὸν, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἤγουν τῇ Ἀθηνᾷ: c) **, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς. V. 1262. b) —: c) εἴδωλα. V. 1263. b) Ἅτινα ἀγάλματα παρεάσας τὴν γυναῖκα Κρέουσαν, Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα: c) —. V. 1264. b) πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν: c) ἐξαίρετον, πλουσίαν. V. 1265. b) Ἀγχίσῃ, τιμήσει: c) τιμήσει. V. 1266. b) περικαλύψας, οἱ Ἕλληνες:

c) ***. V. 1267. b) συναθροίσαντες, καταπιόντες: c) συναθροίσαντες κλήρῳ. V. 1268. b) τῷ Αἰνείᾳ πρόκρισιν: c) παράσχεσιν. V. 1269. b) Δῶρον: c) ***. V. 1270. b) διὰ τοῦτο: c) **, λογισθείς. V. 1271. b) μάχαις Ῥώμην: c) ***. V. 1272. b) Ἐν ὀψιγόνοις, κατασκευάσει: c) ἐν ὀψιγόνοις. V. 1273. b) πόλις, ὑψηλὰς οἱονεὶ μηκεδονὰς, ὄρος Ἰταλίας: c) πόλις, ὑψηλὰς, ὄρος Ἰταλίας. V. 1274. b) τοῦ πλοίου, ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ: c) πλοίου, ὄνομα λίμνης. V. 1275. b) λίμνη τῆς Ῥώμης, ἔθνος Ἰταλίας, Μαρσοὶ γὰρ ἔθνος Ἰταλίας: c) Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας, Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης σταδίους φ. V. 1276. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) —. V. 1277. b) ὑπεισελθόντος ἀθεώρητα τοῦ ᾅδου: c) —. V. 1278. b) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄρος Ἰταλίας ἱερὸν, ἐξοχήν: c) ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. V. 1279. b) φοβερόν: c) —. V. 1280. b) τετρυπημένῳ λίθῳ, κοίλῃ πέτρᾳ: c) —. V. 1281. b) δυςκαρτέρητα: c) ἀνυπομόνητα. V. 1282. b) καὶ ἀφανίσαι: c) —. V. 1283. b) τῇ Ἀσίᾳ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς. V. 1284. b) τῇ Εὐρώπῃ: c) ἡ Εὐρώπη, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα καὶ Ῥαδάμανθυν. V. 1285. b) — [32]): c) —. V. 1286. c) τόπος, γάδες [33]). V. 1287. c) ἀκρωτήριον. V. 1288. c) —. V. 1289. c) —. V. 1290. c) τὰ ἀποψύγματα χειρῶν καὶ ποδῶν γινόμενα ἐκ τοῦ χειμῶνος. V. 1291. b) ἐκ πόλεως Φοινίκης: c) Κάρνη, πόλις Φοινίκης. V. 1292. b) τὴν Ἰώ: c) —. V. 1293. b) πηγῆς, οἱ Φοίνικες: c) πηγὴ Ἀργοῦς ἔλαβον. V. 1294. b) τὴν νύμφην γυναῖκα ἀγαγεῖν: c) τῷ Ὀσίριδι, Μέμφη πόλις Αἰγύπτου. V. 1295. b) —: c) —. V. 1296. b) —: c) —. V. 1297. b) Κρῆτες, Ἴδη ὄρος Κρήτης: c) —. V. 1298. b) ἔλαβον δάμαλιν: c) —. V. 1299. b) βαρβαρικοῦ ὅπλου τῆς Ἀργοῦς: c) βαρβαρικοῦ πλοίου. V. 1300. b) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πό-

32) Deſunt in Cod. Vit. 2. quinque verſſ. cum ſcholiis.
33) Videtur eſſe legendum πληγάδες. Thryll.

λεως Σιδῶνος, βασίλειον: c) τὴν Εὐρώπην, Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη Κρήτης. V. 1301. b) —: c) ὄνομα κύριον. V. 1302. b) οἱ Κρῆτες: c) οἱ Κρῆτες ἱκανοὶ ἐγένοντο. V. 1303. b) κλέπτην: c) ***. V. 1304. b) Κρητικῷ: c) Δραύκη πόλις Κρήτης πατρί. V. 1305. b) τῶν Τρώων: c) —. V. 1306. b) τοῖς μυσὶ, Σκαμάνδρου καὶ Τεύκρου: c) τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦ Τεύκρου. V. 1307. b) —: c) —. V. 1308. b) —: c) —. V. 1309. b) —: c) τοὺς Ἀργοναύτας. V. 1310. b) Ἡγεμόνι τῷ Ἰάσονι, τὸ χρυσοῦν δέρμα: c)***. V. 1311. b) ταῖς ὑπὸ τοῦ δράκοντος φυλασσομέναις, φυλακαῖς: c) —. V. 1312. b) πόλις Κολχίδος: c) ***. V. 1313. b) τὸν δικέφαλον δράκοντα κοιμήσας, φονεύσας φαρμάκοις: c) τὸν δύο ῥῖνας ἔχοντα, φαρμάκοις. V. 1314. b) τὰ περιφερῆ τῶν ταύρων ἄροτρα: c) περιφερῆ. V. 1315. b) —: c) τὸ σῶμα. V. 1316. b) οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν, εἶδος τράγου τοῦ κριοῦ: c) εὐτυχῶς, ἔλαβεν, κριοῦ. V. 1317. b) Ηὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα, εἶδος ὀρνέου, λέγει δὲ τὴν Μήδειαν: c) Μήδειαν. V. 1318. b) τὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον, τὴν φονεύτριαν: c) φονεύτριαν. V. 1319. b) φωνήεσσαν Ἀργὼ ἀνεβίβασε: c) φωνητικὴν Ἀργὼ, ἀνεβίβασεν. V. 1320. b) τῶν σανιδωμάτων ἔθνος: c) φωνὴν σανιδωμάτων. V. 1321. b) ἐπιστήμονα: c) πέμπουσαν ἐπιστήμονα. V. 1322. b) ὁ Θησεὺς ὑποδήματα ἑλκύσας: c) Θησεὺς ὑποδήματα λαβών. V. 1323. b) —: c) —. V. 1324. b) τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεὺς, πόλις, θανασίμους: c) Αἰγέως. V. 1325. b) κάτωθεν, πέτρα ὑψηλὴ, ἠχουμένων: c) πέτρα**. V. 1326. b) ἑτοιμάζει, ἀτάφους: c) ***. V. 1327. b) τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας, τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ ἐλθὼν λαβόντι Ἥρας. V. 1328. b) τῷ Ἡρακλεῖ τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ Ἥρας. V. 1329. b) ὁ Θησεύς: c) διήγειρε. V. 1330. b) τὴν ζώνην ἀφελὼν, συλήσας, ὄνομα πόλεως Παφλαγονίας: c) ζώνην στερήσας, πόλις Ἀμαζόνων καὶ Παφλαγόνων. V. 1331. b) τὴν τοξότιν: c) Ἄρτεμιν, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἡ Ἄρτεμις ἐτιμᾶ·

το. V. 1332. b) —: c) αἱ ἀδελφαὶ Ἀμαζόνος. V. 1333. b) ὄνομα ποταμοῦ, ποταμός: c) Ἔρις, Λάγμος, Τήλαμος, Θερμώδων, ποταμοὶ Σκυθίας. V. 1334. b) ποταμός: c) ὄρος Σκυθίας. V. 1335. b) Ἀμειλίκτους, ζητοῦσαι: c)****. V. 1336. b) Βαθὺν, ποταμός: c) βαθύν. V. 1337. b) Ἀπειλήτριαν, πέμπουσαι: c)***. V. 1338. b) τοῖς ἐγγόνοις: c) ***. V. 1339. b) Ἀττικήν: c) ***. V. 1340. b) ὑποτάξασαι τόπους: c) —. V. 1341. b) —: c) ὁ Ἶλος, ἀφανίσας. V. 1342. b) τῶν Μακεδόνων, τόπος Μακεδονίας: c) Μακεδόνων, πόλις Μακεδονίας. V. 1343. b) ποταμοῦ Θεσσαλίας: c) ποταμὸς Θετταλίας. V. 1344. b) Δουλείαν περιθεὶς αὐτοῖς: c) δουλείαν. V. 1345. b) —: c) νέος. V. 1346. b) —: c) —. V. 1347. b) —: c) λεοντῆν ἐνδεδυμένον. V. 1348. b) ξύλοις: c) ἀξίναις ἢ δικέλλαις, τὴν Ἴλιον. V. 1349. b) Ἡ Ἥρα, καταπληκτική: c) ἡ Ἥρα, ἐμποιοῦσα φόβον διὰ τὴν γοργότητα. V. 1350. b) Θεὸν ποιήσει: c) θεοποιήσει. V. 1351. b) —: c) Τυρσηνὸς καὶ Λύδιος, Τμῶλος ὄρος Λυδίας. V. 1352. b) —: c) —. V. 1353. b) —: c) τῆς Γυγύης. V. 1354. b) κατὰ τοῦ: c) —. V. 1355. b) —: c) χώραν. V. 1356. b) ἔθνος Ἰταλίας: c) —. V. 1357. b) Θρακικῶν: c) ***. V. 1358. b) —: c) —. V. 1359. b) πόλις Ἰταλίας: c) ***. V. 1360. b) ὑπέταξαν, ἔθνος Ἰταλίας: c) ***. V. 1361. b) ὄρος Τυρσηνίας ἐπιβεβηκυῖαν τραχυτάτων ἀκρωτηρίων: c) ἐπιβεβηκυῖαν ***. V. 1362. b) ὁ Ἀλέξανδρος: c) ἔσχατος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. V. 1363. b) —: c) —. V. 1364. b) τοὺς Ἀργοναύτας, ποταμοῦ: c) ***. V. 1365. b) Ἀγγείοις ὑπαντλοῦντας ὕδωρ: c) ἀγγείοις ἀντλοῦντας ὕδωρ. V. 1366. b) ἡ Εὐρώπη μανεῖσα: c) ***. V. 1367. b) πολλὰς, ἀντιτιμωρηθήσεται: c) πολλὰς, τιμωρήσεται. V. 1368. b) τὴν ἐναντίαν αὐτῆς κειμένην Ἠϊόνα: c) ***. V. 1369. b) —: c) πολεμικῷ· Λαπέρσαι δῆμος Ἀττικὸς, ἔνθα Ἀγαμέμνονος ἱερὸν, ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διῒ Ἀγαμέμνων. V. 1370. b) ὁ Ἀγαμέμνων, σφο-

δρός: c) ***. V. 1371. b) τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατακαύσει: c) κατακαύσει οἴκους. V. 1372. b) σὺν τῷ Ἀγαμέμνονι: c) τῷ Ἀγαμέμνονι. V. 1373. b) ἢ θροεῖν καὶ λέγειν: c) θροεῖν καὶ λέγειν. V. 1374. b) τοῦ ἀναιρεθέντος υἱός: c) ***. V. 1375. b) τοῖς δικτύοις, ἰχθύος ἀφώνου: c) ***. V. 1376. b) —: c) καύσει, ξένην. V. 1377. b) τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῖς Αἰολεῦσι: c) ***. V. 1378. b) Νηλεὺς τοῦ Κόδρου, τοῦ δρυοτόμου: c) ὁ Νηλεὺς, ὁ τοῦ Κόδρου, δρυοτόμου. V. 1379. b) τὴν τευχοποιῆτιν λέγει κεραμέως θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου: c) τὴν κεραμέως θυγατέρα, ἀπὸ τοῦ Βράγχου, τὴν Καριακήν. V. 1380. b) Ἀπατήσας, γῆν μεμιγμένην: c) ***. V. 1381. b) ὕδασιν, τῷ ζητοῦντι δῶρον: c) ***. V. 1382. b) χάρτη διὰ τῶν: c) χάρτη. V. 1383. b) ἡ Μιλήτων χώρα Φθεὶρ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ πολλὰς φθεῖρας ποιεῖν: c) χώραν κατοικήσει. V. 1384. b) πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν: c) ὅτι πρῶτοι Κᾶρες συμμαχοῦντες, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ, ἀφανίσας. V. 1385. b) Ἡ τοῦ Νηλέως ἡ πόρνη, αἰδοῖον: c) πόρνη, τὸ αἰδοῖον. V. 1386. b) κατὰ, ἀθέσμως βοήσασα, ὑβρίσει: c) ἀθέσμως βοήσασα. V. 1387. b) χαμαιτυπεῖα βαρβάρων: c) —. V. 1388. b) Οἱ Δωριεῖς, τοῦ Δύματος, βασιλέως Δωριέων: c) Δύμας βασιλεὺς Δωριέων, τοῦτ' ἔστιν οἱ Δωριεῖς. V. 1389. b) Οἱ Ἀθηναῖοι: c) Λάκμων ὄρος Περῥαιβίας, Κύτινον πόλις Δωριέων, Ἀθηναῖοι. V. 1390. b) πόλις Ἰκαρίας: c) πόλις Ἰταλίας, ὄρος Ἰταλίας. V. 1391. b) ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων: c) τὴν περὶ τὸ Αὐτόνιον τοῦ Ἐρυσίχθονος. V. 1392. b) ἐπίθετον τῆς Δημήτρας, τοῦ Ἐρυσίχθονος: c) ** μεμισημένου. V. 1393. b) τῆς Μήστρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βάκχης ἀλώπεκος: c) Βάκχης ἀλώπεκος. V. 1394. b) τοῦ Ἐρυσίχθονος ταῖς ἐμπορίαις: c) πατρὸς, ἐφευρέσεσιν, ἐμπορίαις. V. 1395. b) τὸν μέγαν λιμὸν, πολλήν: c) λιμὸν ἐθεράπευε πολλήν. V. 1396. b) ξένα ἀροτριῶντος, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου: c) ξένα ἀροτριοῦντος. V. 1397. b) ὁ Μίδας: c) Μίδας, τὴν Κλεοπάτραν, ὅτι ὁ Μίδας πολλὰ μέρη τῆς

Θρᾴκης κατέδραμε. V. 1398. b) τὴν Εὐρώπην: c) τροφὸν, Εὐρώπην. V. 1399. b) τοῦ τοὺς νεκροὺς δικάζοντος Μίνωος καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς, ἀκολακεύτους: c) τοῦ ἡγεμόνος τῶν Τεύκρων [34]), ἀκολακεύτους κρίσεις ἡγεμονεύοντος. V. 1400. b) κρίνοντος, στεῤῥῷ ἀποτόμῳ: c) κρίνοντος. V. 1401. b) Ὁ Μίδας τοῦ ὄνου, ἐκ τῶν ἁπαλῶν μερῶν τῶν ὤτων: c) λοβὸς τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ ὠτίου. V. 1402. b) Ἀποτεμὼν τὰ ὦτα: c) φθείρας ὦτα, ὡραΐσει. V. 1403. b) Μυίαις: c) **, ἐξευρίσκων. V. 1404. b) ᾧτινι, τῆς Θρᾴκης: c) ***, γῇ. V. 1405. b) Ἀκρωτήριον Μακεδονίας, περιφραστικῶς ἡ Μακεδονία. c) ἀκρωτήριον Μακεδονίας. V. 1406. b) ὁ εἰς ὀξὺ τόπος, ἀκρωτήριον Θρᾴκης, τῆς Θρᾴκης ἀπὸ μέρους: c) ἀκρωτήριον τῆς Θρᾴκης, τοῦ Ῥοιτίου. V. 1407. b) πόλις Θρᾴκης, ἐπίθετον ποταμοῦ: c) Παλλήνη πόλις, ἥντινα, ποταμός. V. 1408. b) ποταμὸς Θρᾴκης, γιγάντων: c) γιγάντων. V. 1409. b) Ἄλλοτε ἄλλος κατὰ ἐναλλαγήν: c) τοῦτ' ἔστι πολλοὶ πόλεμοι ἔσονται ποτὲ μὲν Εὐρώπῃ, ποτὲ δὲ Ἀσίᾳ, ἀρχὴν ποιήσει. V. 1410. b) ὁ Ἄρης: c) ὁ Ἄρης, ὁ αὐτός. V. 1411. b) αἵματι μολυνομένοις: c) τὸν μολυνόμενον τοῖς αἵμασι. V. 1412. b) Ἀσία ἡ μήτηρ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς, μήτηρ. V. 1413. b) τὸν Ξέρξην: c) πρὸ πάντων, τὸν Ξέρξην. V. 1414. b) Ξέρξῃ: c) ἡ Ἀσία, τῷ Ξέρξῃ, πορευτή. V. 1415. b) πλευσθήσεται: c) ***. V. 1416. b) κόπτοντι κώπαις, τῆς Ἀθηνᾶς: c) κόπτοντι, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. V. 1417. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς: c) τῆς Ἀθηνᾶς, κεκαυμένοι. V. 1418. b) ξυλίνοις: c) ξυλίνοις, προτειχίσμασι. V. 1419. b) τὸν χρησμοδότην Ἀπόλλωνα: c) τὸν Ἀπόλλωνα μέμψονται. V. 1420. b) ψευδῆ, τοῦ ᾅδου ἄγγελον: c) ψευδῆ, ἄγγελον. V. 1421. b) τοῦ Ξέρξου, τῷ παγγενεῖ: c) τοῦ Ξέρξου τῷ πολυμίκτῳ [35]). V. 1422. b) ἐκβάλλουσα διπλῆν: c) ***. V. 1423. b) ἡ ἄγρωστις καὶ κλίνεται ἀγρώστιος: c) δένδρον, ἄγρωστις. V.

34) Videtur legisse τευκροτάγου, vel τῶν νεκρῶν.
35) *An legendum* παμμίκτῳ? Thryll.

1424. b) ποταμῶν ξηρανθήσεται: c) ***. V. 1425. b) κεχηνότως τὴν μέλαιναν λέγει χαλεπὴν, ἀντλούντων, ἀρυομένων: c) κεχηνότως, ἀρυομένων, ἀντλούντων. V. 1426. b) —: c) τὸ πύκνωμα, πεμπομένων. V. 1427. b) ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, χώρα περὶ τὴν δύσιν: c) ὁ σκοτασμὸς, καθὰ, ὥςπερ ὁ σκοτισμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος ποιεῖ. V. 1428. b) τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν: c) τὴν γῆν, ἡλίου. V. 1429. b) Ὁ Ξέρξης, ὀλίγον χρόνον κρατήσας: c) καθὼς ὀλίγον. V. 1430. b) ξηρόν: c) ***. V. 1431. b) μετάσχῃ: c) εἰς τοὐπίσω. V. 1432. b) πύργον ξύλινον, τὴν ἐρημίαν: c) ναῦν. V. 1433. b) σκοτεινήν: c) ψηλαφῶν, ἐρευνῶν. V. 1434. b) ξίφη, ἐκφοβουμένη: c) ***. V. 1435. b) ἆθλοι: c) ἆθλοι, μέσον τούτων. V. 1436. b) —: c) παλαίστρας. V. 1437. b) Δίναισιν, ἐν ταῖς ἀκταῖς δηλονότι τῆς θαλάσσης: c) χαλεπαῖς, μαχομένων. V. 1438. b) ἀντὶ τοῦ πεδίοις ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριάσεως: c) πεδίοις. V. 1439. b) κατακοιμάσῃ: c) Ἀλέξανδρος καταπαύσῃ πόλεμον. V. 1440. b) —: c) γεννηθείς. V. 1441. b) —: c) —. V. 1442. b) Ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος, ταράξας: c) ἀδελφὸς τῶν Περσῶν, ταράξας. V. 1443. b) τῶν Περσῶν: c) φοβηθέντας, Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἐξόχους. V. 1444. b) κολακεῦσαι τῆς Μακεδονίας, τὸν Ἀλέξανδρον: c) κολακεῦσαι Μακεδονίας. V. 1445. b) —: c) παρασχεῖν ἀρχαίας βασιλείας. V. 1446. b) Ἀλεξάνδρῳ: c) γενεὰν συγγενής. V. 1447. b) ὁ Ταρπίνιος μονόμαχος, μάχην: c) Ταρκίνιος, μάχην, πόλεμον. V. 1448. b) εἰς εἰρήνην: c) θαλάσσης, φιλίας, παραγενόμενος. V. 1449. b) πρεσβευτὴς, ἄγγελος: c) τίμιος, λαληθήσεται. V. 1450. b) —: c) κουρόων[36]) ἐξαίρετα τὰς διὰ δουρὸς κτηθείσας. V. 1451. b) —: c) πολλὰ, ἀθλία, ἀναισθήτους. V. 1452. b) —: c) καταπληκτικάς. V. 1453. b) κινοῦσα, τοῦ στόματος: c) λέγω, μάταιον κινοῦσα στόματος ἦχον. V. 1454. b) ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ἐχώρισε: c) πληροφορίαν, Ἀπόλ-

36) Forte κουρῶν l. κορῶν.

λων, ἐχώρισε. V. 1455. b) ψεύδεσι, ἐμφράξας: c) ***. V. 1456. b) τῶν θείων προῤῥήσεων, φρόνησιν: c) μαντευμάτων πρόμαντιν, πρόῤῥησιν, φρόνησιν. V. 1457. b) ἐπεθύμει: c) κοίτης, ἐπεθύμει. V. 1458. b) ποιήσει: c) ***. V. 1459. b) οὐδεμία μηχανή: c) —. V. 1460. b) ἑαυτὴν λέγει τὴν Κασάνδραν ἀφιερωμένην τῷ Ἀπόλλωνι: c) φοιβόληπτον, ἐπαινέσει. V. 1461. b) ὀπισθόρμητος: c) ἔλεγε, ὀπισθόρμητος. V. 1462. b) τοῦ παρθενῶνος: c) ἤρχετο φυλακῆς. V. 1463. b) ἔσχατον: c) ***. V. 1464. b) ποταμὸς Κολοφῶνος ἡ Βάκχη, Σιβύλλης, c) Κλάρος ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας παρὰ Κολοφῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων· Μιμαλὼν ποταμὸς Κολοφῶνος, Σιβύλλης, ὁ ῥήτωρ. V. 1465. b) Νησὼ ἡ μήτηρ τῆς Σιβύλλης: c) Σφήκειον ὄρος Θηβῶν, τῆς Σφιγγὸς σημεῖον. V. 1466. b) τὰ συνεστραμμένα, δυσκόλως: c) διεστραμμένα λέγουσα, κακοφράστως. V. 1467. b) ὁ τρόχις αἰνιγματωδῶς: c) διεστραμμένον λέγων. V. 1468. b) Μαντικῆς: c) τῆς μαντικῆς. V. 1469. b) οἴκου, δόμου: c) λιθίνου, οἰκίας. V. 1470. b) ἀναμετρεῖν: c) λέγειν, ἐρευνᾷν. V. 1471. b) ἀληθῶς, ὀπισθόρμητον: c) ἀληθῶς, ἄγγελον. V. 1472. b) —: c) ὁ θεὸς, κρεῖττον. V. 1473. b) εὐδοκήσειεν, μεγάλως φροντίζει: c) κατασκευάσειεν, φροντίζει. V. 1474. b) Τῶν Τρώων, πολὺ πλῆθος: c) Τρώων, κληρονομίαν.
